

Acc. No. 24627

79

دیدنیائے و شہیدانہائے

ایران

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

Call No. _____

Date _____

Acc. No. _____

K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day. If the book is kept beyond that day.

بنام یزدان پاک

مقدمه جلد دوم

از مهر ۱۳۲۷ تا فروردین ۱۳۲۹

جلد اول کتاب دیدنیها و شنیدنیهای ایران در مدتی کمتر از آنچه که حتی خود نگارنده تصور میکرد مورد توجه شد و بفروش رسید - این حسن استقبال عمومی ثابت نمود که ملت ایران مملکت خود را خیلی دوست دارد - خیلی دلتاش میخواهد از دانستنیها و شنیدنیهای کشورش مطلع شود - خیلی مایل است حقایق زندگی هموطنان خود را آنطور که هست بداند - او فهمید که مشاهدات یک نفر ایرانی بی پیرایه تر از سیاحتیهای خارجیان است - غرض و مرض کمتر در آن راه دارد - حقایق را از دریچه چشم یک نفر ایرانی مینویسد - نمیتواند از آن استفاده سیاسی بنفع بیگانگان بکند - باین جهت بکتاب یک نفر سیاح ایرانی بهتر و بیشتر از آنچه انتظار میرفت استقبال نمود - این استقبال مخصوصاً رجال و دانشمندان و جرالد نویسنده را برای انتشار جلد دوم تشویق کرد و او را بآینده جهانگردی خود امیدوار تر ساخت.

شاه ایران را در ۱۵ بهمن ۱۳۲۷ ترور کردند

شروع بچاپ جلد دوم این کتاب مصادف با وقتی شد که برای یک نفر جهانگرد ایرانی از لحاظ روانشناسی و سیاحت خیلی مورد توجه بود - نگارنده در طی سفر دور و دراز خود در اطراف و اکناف ایران - در طی ۱۸ هزار کیلومتر مسافرت و دو سال تحمل رنج و مشقت، در طی دیدار اغلب دهات و آبادیها و شهرهای ایران با حقایق زیادی مواجهه شدم - حقایقی که اگر نگویم و ننویسم از لحاظ وظیفه که بمعهده گرفته ام قصور ورزیده ام - من در طی این سفر دور و دراز خوب فهمیدم (شاه) در ایران یعنی چه؟ خوب دانستم اینکه میگویند ایرانی شاه پرست است معنایش چیست - ایرانی - آن دهاتی - آن روستائی - آن ایل نشین - آن بیابان گرد - آن جنگلی - آن ترکمن - آن بلوچ - آن کرد - آن لر - هر چه می بیند از شاه می بیند و هر چه میخواهد از شاه میخواهد نان ارزان شود میگوید شاه کرد - برنج گران شود گله میکند چرا شاه برنج ها را گران کرده - اگر مامورین باو ظلم کنند میگویند چه کنیم نوکران شاهند اگر دکنر و دارو بددهات آنها برود میگوید شاه دکنر فرستاده - ظلم باو بکنند از شاه انتظار رفع ظلم دارد - شاه در نظر او یعنی قادر مطلق - یعنی فعال مایشاه - یعنی آنکه هر کار بخواهد میتواند و هر چه بگوید میشود - این حقیقی است که تا کسی در زوایای این مملکت نگردد و با پیر و

Sh. GHULAM MOHAMMAD & SONS
Book Sellers & Publishers Prop. Quraan Manzil,
Maisuma Bazar Amirakadal, Srinagar Kashmir.

جوان - زن و مرد - شهر نشین و ایل نشین نیامیزد و حشر نکند هیچوقت نمیتواند در ک کند من رفتم و گشتم و این حقیقت را در ک کردم ... بنا بر این من میفهمم و میدانم سوء قصد بذات شاهانه که بزرگترین حادثه در فاصله بین چاپ جلد اول و جلد دوم این کتاب میباشد چه تاثیری در مردم این مملکت و رعایای دور افتاده و ایلات دوره گرد کرده است . من تصور خود دانستم حالا که میخواهم در این کتاب حقایق امور را بیان کنم از این حقیقت ذکری نکرده باشم . خواستم خواننده گان عزیز بدانند که سوء قصد بحیات شاه با توجه به حقایق بالا یعنی چه ؟ و تا چه اندازه در ایران تاثیر خواهد داشت از این ابراز حقیقت خواستم يك نتیجه بگیرم و آن اینست :

خواننده عزیز

هر کس میخواهی باش و از هر طبقه که هستی خوبست . هر چه بودی و هر چه هستی در این کشور تاثیر وجودی داری . اگر کارمند دولت . کشوری یا لشکری هستی خوبست . بازار گانی خوبست . ملاکی خوبست . سیاستمداری خوبست بدان مظهر استقلال ایران (شاه) است و ایرانی هر چه میخواهد از شاه است . سعی کن در هر شغل و مقامی هستی - برای حفظ استقلال ایران . برای حفظ وحدت ملی . عملی انجام ندهی که بر این عقیده معنوی و روحانی ملت ایران لطمه بزنی و این حس مقدس را جریحه دار سازی . اجازه بده رعیت ایرانی با حفظ احساسات مقدس ضامن بقای ایران باشد . اگر بر این احوال نیرومند و ریشه دار لطمه بزنی بهر حساب خائن و خیانت کرده ای .

من هم از نوشتن این کتاب مقصودی جز ابراز حقایق و خدمت بایران و ایرانی ندارم و امیدوارم در طی انجام این خدمت ناچیز عملا بتوانم اثبات کنم که اصل بالا را همیشه در نظر دارم و با تمایلات مقدس ملت ایران پیش میروم و نمیفریسم جز چیزیکه او میخواهد

جلد دوم

جلد اول کتاب حاوی سفرنامه نگارنده در خوزستان بنادر خلیج فارس لارستان تاشیراز بود جلد دوم شهرها و آبادیهای استان فارس - اصفهان - خونسار گلپایگان - اراک - همدان - کرمانشاه تا مرز خسروی و کردستان و آذربایجان دمکرات ادامه دارد . تشریح آنچه نوشته ام و دیده ام پس از آنکه بخوانید زاهد است . اگر جلد اول را خوانده اید فکر میکنم خود شما علاقه داشته باشید دنباله آنرا بدانید . اگر نخوانده اید توصیه میکنم بخوانید و اگر جلد اول در دست رس شما نیست برای نمونه چند فصل از مندرجات این کتاب بخوانید اگر مندرجات آنرا پسندیدید بقیه را حتماً میخوانید و اگر این کتاب را برای ذکر حقایق مربوط بایران و ایرانی مفید دیدید لطفاً بدوستانهم توصیه کنید بخوانند و اگر نظری هم دارید جهت نگارنده بفرستید که مورد استفاده قرار گیرد . امیدوارم خداوند همه را در خدمت بهجامعه موفق دارد .

برای ادامه جهانگردی چه اقداماتی کرده ام و منتظر

چه هستم ؟

در پاسخ نامه ها و تلکرافات متعددی که از شهرستان ها رسیده و دوستان سوال کرده اند چرا جلد دوم انتشارش اینقدر طولانی شده و در صورتی که جهانگردم چرا از ایران حرکت نمیکنم - اینک جریان را در زیر مینویسم .

هموطنان گرام تعویق انتشار جلد دوم چند علت داشت یکی آنکه خودم نویسنده و خودم هم ناشر بوده ام و بهمین علت بایستی با زحمت زیاد وجوه کتاب را جمع آوری کنم تا بتوانم با هزینه شخصی به مسافرت ادامه دهم . از طرف دیگر جلد دوم مصادف با دو پیش آمد غیرمنتظره دیگر گردید یکی سرقت یادداشت های حاضر بچاپ قبل از واقعه ۱۵ بهمن ۲۷ و دیگری بیماری چهار ماهه این جانب که با همت همدهای از پزشکان مخصوصا آقایان دکتر داود قانونی و دکتر مسعود دانشوری معالجه شد مصادف گردید و اماراجع به مسافرت مطمئن باشید هما نگونه که نوشته ام چون هیچ گونه هدفی در زندگی جز خدمت به مملکت و جامعه نداشته و ندارم روی این اصل در تاریخ ۱۱ و ۱۱ و ۲۷ برنامه مسافرت به کشورهای خارجی را بمدت ۱۲ سال طرح و نقشه آنرا با انضمام برنامه تحقیقاتی شامل ۸ ماده و برنامه تبلیغاتی شامل ۱۶ ماده به اداره تربیت بدنی فرستادم و خوشبختانه آن اداره موضوع را در انجمن مطرح و پس از تصویب ضمن شرحی بشماره ۷۰۰۹-۳۱ و ۱۱ و ۲۷ از این جانب تقدیر گردید و ضمنا در آن نامه نوشتند که انجمن تصویب کرد ماهیانه سیصد دلار ارز دولتی بمن فروخته شود و برای اینکه فروش ارز بایستی با تصویب هیئت وزیران انجام گردد شرح مفصلی با اداره کل تبلیغات نوشته شده .

اداره کل تبلیغات پس از بررسی در کتاب من و مطالعه از اوضاع و احوال داخلی چون مرا شایسته این مسافرت دید شرح مفصلی ضمن اظهار قدر دانی از عملیاتم به هیئت وزیران تهیه و طرح تصویب نامه را هم ضمیمه کرد و بامضای جناب آقای طباطبائی رئیس اداره کل تبلیغات که معاون نخست وزیری وقت هم هم بودند ضمن شماره ۱۳۰-۱۰ و ۱۱ و ۲۸ فرستاد .

در خلال این جریانات روزنامه های پایتخت ضمن تقدیر و علاقمندی تمام برنامه ها و خط سیر مسافرتم را درج کرده و از هیئت دولت خواستار شدند که این طرح را هر چه زودتر تصویب فرمایند ، اینک من با زحمت زیاد مشغول جمع آوری وجوه خود هستم تا بتوانم همه ماهه ارز تعیین شده را در مقابل پرداخت وجه از دولت و بخرم امیدوارم هیئت دولت طرح نامبرده را تصویب فرمایند تا با همان عزم راسخی که خداوند برای این مسافرت خطیر در نهادم گذاشته است به جهانگردی خود ادامه داده و ایرانیان عزیز را از اوضاع و احوال اجتماعی سایر کشورها مستحضر سازم و اگر دولت ایران کمک های دیگری هم بنماید زهی سعادت .

گواهی نامه

انجمن ملی تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران با رسیدگی به کلیه اسناد و مدارک موجوده گواهی می دهد که آقای محمود دانشور (جهانگرد ایرانی) در ماه آذر سال ۱۳۲۴ بقصد سیاحت ایران از تهران خارج شده و پس از بازدید تمام شهرستانهای ایران در روز ۱۶/۸/۲۶ ساعت ۱۴ از راه کرج بتهران مراجعت نموده اند.

ایشان در این مسافرت مطالعات مفیدی در امور اجتماعی و آداب و رسوم مردمان نواحی مختلف ایران بعمل آورده و آنها را در کتابی بنام (دیدنی ها و شنیدنی های ایران) در دسترس عموم علاقمندان قرار داده اند.

ضمناً در تمام مسیر راه خود سخنرانی های ورزشی و اجتماعی قابل توجهی ایراد نموده اند که از طرف انجمن های محلی تربیت بدنی مورد تشویق و تقدیر قرار گرفته و بیاس زحماتشان تمهیداً ۱۴ قطعه مدال طلایه قطعه مدال افتخار و ۱۲ عدد گلدان نقره بایشان هدیه نموده اند.

رئیس انجمن ملی تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران

سپهبد جهانبای

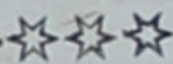
نمونه از نظریات خوانندگان جلد اول
در باره کتاب دیدنیها و شنیدنیهای ایران

علی اصغر حکمت

تهران ۱۲ شهریور ۱۳۲۷

خدمت آقای دانشور جهانگرد ایرانی

دانشمند محترم - زیارت يك جلد كتاب دیدنیها و شنیدنیهای ایران که لطفاً برای این جانب ارسال داشته بودند موجب کمال تشکر گردید. از حسن ظن آن دانشمند محترم و از اینکه این بنده را سزاوار مطالعه کتاب خود دانسته اند نهایت امتنان را دارم و از خداوند مزید ترقیات آنجناب رادر سیاحت و جهانگردی و ثبت مطالعات دقیقه مسئلت مینمایم.
(علی اصغر حکمت)

۳۰ شهریور ۱۳۲۷

آقای عزیز دانشورم

نامه گرامی که يك جلد كتاب دیدنیها و شنیدنیها را بدان پیوسته و ارسال فرموده بودید عز وصول ارزانی داشت و از این لطف مخصوص و ره آورد عزیز که آئینه مشاهدات و دورنمای سیاحتیهای آن دوست گرامی بود خیلی خوشوقت شدم و از نظر اجمالی که بدان انداختم حظ وافر بردم و انشاء الله در موقع فرصت و فراغت مطالعه خود را تکمیل خواهم کرد.
حسین سمیعی (ادیب السلطنه)

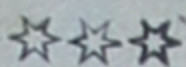
شماره ۲۸۰۱
۲۸۳۲

وزارت جنگ

آقای دانشور جهانگرد ایرانی
يك جلد كتاب دیدنی‌ها و شنیدنی‌های ایران را که (نتیجه دو سال
سیاحت شما در میهن عزیز می‌باشد) فرستاده بودید واصل و اطمینان
میدهم که کتاب مزبور از هر حیث قابل توجه و موفقیت شما را در خدمت
به میهن عزیز خواستارم.

فرمانده دانشگاه جنگ - سپهبد نخجوان

وزارت راه

دفتر وزیر

تاریخ ۱۷ اردیبهشت ۱۳۲۸

آقای محمود دانشور جهانگرد ایرانی

يك جلد كتاب دیدنی‌ها و شنیدنی‌ها مربوط بداخله ایران که با
زحمات جنابعالی تهیه گردید وصول و با اظهار تشکر از مطالب آن
محفوظ شدم و امیدوارم در این نوع خدمات اجتماعی تاریخی همیشه
توفیق حاصل فرمائید.
(وزیر راه - نادر آراسته)

مرقومه شماره ۴۶ مورخه ۲۸/۴/۵ متضمن يك جلد كتاب دیدنیها و شنیدنیها واصل گردید از بذل توجهی که فرموده اید نهایت امتنان حاصل است حقیقتاً در جمع آوری يك چنین مجموعه نفیسی مجاهدت و مساعی بکار برده اید که در خور ستایش و تقدیر میباشد.

توفیق سر کار عالی را در انجام خدمات فرهنگی از درگاه حضرت باری مسئلت مینمایم.
(مخلص - سر تیم صفاری)

در جلسات علمی مجلس شورایی ایران

آقای مقامی نماینده مجلس مفصلاً درباره این کتاب صحبت کرد و توجه دولت را به مطالب آن معطوف داشت که بعلمت کمی جا از درجش خود داری شد و مدتی مندرجات این کتاب هیاهوی عجیبی در بین نمایندگان محترم راه انداخته بود.

رادیو تهران

رادیو تهران در برنامه های متعدد از این کتاب بحث کرد از آن جمله در یکی از برنامه ها با استفاده از مندرجات کتاب و جراید مطالبی گفت که مختصری از آن نوشته میشود «آقای محمود دانشور جهانگرد معروف ایرانی اولین جوان باحرارتی است که با سری برشور و قلبی مالا مال از امید و آرزو کوله پشتی خود را بردوش نهاد و بایک دنیا عزم و اراده برآه افتاد غرض وی از این مسافرت سیاحت و خواهنگذرائی نبوده چه او خوب میدانست که دیدن مناظر رقت بار ساکنین دور از مرکز طرب نیاورد. دانشور میخواست که به این وسیله اولاً وضع فم انگیز کسانی را که در میان نی ها و در کرانه های بنادر جنوب همچون انسانهای عبود ساله بسر میبرند مجسم سازد و ثانیاً مجموعه دلپذیری از عقاید و معتقدات مذهبی و سایر نکات حساس زندگی مردم خوش باور این سرزمین را فراهم آورد تا هم فولکلری جامع بدست داده باشد و اثر خود را آئینه تمام نمای این کشور ساخته باشد که هر کس با مراجعه به صفحات زیبای آن از اوضاع کوچکترین نقاط ایران باخبر گردد. مضامینی که در جلد اول کتاب دیده میشود با اندازه ای دلچسب و مشغول کننده است که همگی ایرانیان بطیب خاطر خریدار آنند و همین دست بدست گشتن کتاب دانشور قدردانی است که از زحمات وی میشود جلد اول کتاب آقای دانشور از يك مقدمه و ۴۲ عنوان پدید آمده است که يك جلد آنهم بکتابخانه اداره کل تالیفات و انتشارات رسیده است.»

غزل - تقریظ

اشعار زیر بمناسبت اولین گردش طولانی (قریب دو سال) دوست فاضل عزیم آقای
(محمود دانشور) جهانگرد ایرانی در نقاط مختلف ایران و انتشار جلد اول کتاب
(دیدنیها و شنیدنیهای) ایشان بنام تقریظ سروده شده است .
جهانندی رخسار همت یکسر - ای محمود دانشور

بزیبا کشوری پهناور - ای محمود دانشور
کهن ایران ، مقرر آریا ، مهد جم و داوا
مبین چشم و چراغ خاور - ای محمود دانشور
پیاده رنج بردی ، راه پیرودی ، سفر کردی
بکوه و دشت و شهر و بندر - ای محمود دانشور
روانش شاد باد استاد ورزشکار ما (مهران)
که شد مهرش بدلهامضمیر - ای محمود دانشور
به همگی شان خود آموخت درس (راستی) اینک
تو نیکو پیروی ز آن رهبر - ای محمود دانشور

کتاب (دیدنیهای تو) الحق خواندنی باشد
ز هر سرصفحه ای تا آخر - ای محمود دانشور
چو خواندم آن سیاحت نامه را افسوسها خوردم
بحال مردم این کشور - ای محمود دانشور
بلی امواره بود و هست و خواهد بود (ایرانی)
به (هوش) اردیگران بالاتر - ای محمود دانشور
ولی : اف بر سران خائنی کز دستشان ملت
هدا ینسان خوار و زار و مضطر - ای محمود دانشور
هفته هر قدم در زیر خاک پای ما (گنجی)

ولی ما خود گدای معبر - ای محمود دانشور
به (قرن بیست) در یک همچو بد بختی بسر بردن
بود اظهار آن شرم آور - ای محمود دانشور
شرار انتقامی باید و ... زم - توانائی
که در هم سوزد این خشک و تر - ای محمود دانشور

(وطن کردی) پس است آغاز کن ساز (جهانگردی)
که بینی راه و رسم دیگر - ای محمود دانشور
برو دنیای خارج را بچشم خویشتن بنگر
برو تا هست شورت بر سر - ای محمود دانشور
که منهم در جوانی سالها کردم جهانگردی

گذشتم از بسی بحر و بر - ای محمود دانشور
برو اندر (جهان آروها) باش چون (قلزم)
به الطاف خدا مستظهر - ای محمود دانشور
(تهران) - ملک حجازی قلزم ۱۳۲۷ ر ۱۰ ر ۹

دیدنیها و شنیدنیها

قسمت اول - از یادداشتهای فراموش شده

بندر لنگه و عجایب قبائل سیاه پوستان

این بندر جزویکی از بنادر خلیج فارس و در زمان سابق از نظر تجارتی اهمیت فراوانی داشته بطوریکه یکی از صادرات عمده آن مروارید بوده است. یکی از سیاحان خارجی در کتاب خود راجع به موقعیت مهم این بندر مینویسد (در سال ۱۸۱۱ میلادی معادل ۱۲۰ هزار لیبره طلا از این بندر مروارید بکشورهای خارج صادر شده است که بوسیله چندین کشتی بازرگانی آنها را حمل و بنقاط دیگر برده اند) ولی اینکه اثری از این معاملات و رفت و آمد کشتیهای بزرگ دیده نمیشود و فعلا بازرگانی عمده آنجا را عده ای از راهزنان دریائی بوسیله کشتی های بادی اداره میکنند.

جمعیت این بندر سابقا در حدود ۴۵ هزار نفر بوده ولی حالا بیش از سه الی چهار هزار نفر ندارد که آن عده هم از مردمانی فقیر و مفلوک و لغت که عکسهای ضمیمه نمونه ای از طرز پوشاک آنهاست تشکیل شده اند.

در این بندر تعداد ثروتمندان قلیل و آن عده هم بنا بتعقیق کارشان قاچاق گیری از راه دریاست و واسط توزیع اجناس قاچاق بین لارو مسقط و کویت و دوی میباشند.

آب آشامیدنی مردم از چاهها و آب انبارهاست و روی همین اصل مرض بیوک و مالاریا بیاندازه زیاد است.

در کوههای اطراف بندر معادن نقره و مس و آهن وجود دارد. در این بندر يك نوع گل طلائی میروید که در هیچ جای ایران نظیر آن

دیده نشده و بنام (بنت الذهب) معروف است.

بطور کلی بندر لنگه و بندر عباس و حومه آن دارای ۱۰۰۰ قریه است که در حدود ۲۸۲×۸۴ فرسنگ مسافت آن میشود و بطور تقریب يك هشتم مساحت خاک ایران را تشکیل میدهد. با اینکه در سال بیش از سه الی چهار مرتبه در این مناطق باران نمی بارد معینا استعداد اراضی دربارہ ای از نقصا بطور یستکه معمولاً در ظرف چهل الی ۶۱ روز گندم میروید و درو میشود و عجب آنکه بعضی اوقات وزن هندوانه به ۳۰ کیلو و کدو بشعاع نیم متر میرسد بطوریکه یکنفر در حال نشسته میتواند پشت آن مخفی شود.

وضع فرهنگی مردم یعنی همان مردمی که اگر بتاریخ مراجعه شود در دلاوری و شجاعت و نبرد با انگلیسها نام بزرگی در تاریخ از خود بیادگار گذاشته اند باندازه ای بد است که باید گفت در حال نیمه وحشی بسر میسرند بطوریکه کمتر ممکن است افراد قریه ای از قریه دیگر اطلاع داشته باشند و هر چه از آنها در هر مورد سؤال شود جواب خواهند داد (نادونم) یعنی نمیدانم. سواد دار در بین آنها دیده نمیشود و پاره ای از اوقات زن نمیدانند شوهرش کیست زیرا یکوقت باو گفته اند این مرد شوهر تست و مدتی بعد گفته اند خیر شوهر تو این یکی است. (این جریان که نوشته میشود پرونده های رسمی دارد که بر کز هم گزارش داده شده و چون مرکز از قضاوت آن عاجز گردیده پرونده ها را بلا جواب گذارده است.

در بندر لنگه و سایر بنادر خلیج فارس هنوز ثروتمندان دارای کنیز و غلام هستند که از زمانهای سابق داشته اند و بعد که خواسته اند آنها را آزاد کنند جواب شنیده اند «حال که آزاد شدیم کجا برویم - چکار بکنیم - از کجا و کی شکم ما را سیر میکند - پس همین بردگی برای ما بهتر از آزادیست» و مجددا در همان خانه ها مانده اند.

در تمام فصل تابستان اگر شخص تازه واردی باین بندر وارد شود تصور میکند بشهر زنان آمده است زیرا در گوشه های بازار و میان نخل ها و کوچه ها و ساحل فقط زنانند که تك و توك دیده میشوند و اگر مهمان ناواردی غروب آفتاب وارد بندر شود پس از آنکه حلقه بدرزد فقط زنان خانه هستند که درب را باز کرده و هر يك برای پذیرائی او سرود دست میشکنند زیرا بر اثر گرمی هوا معمولاً اول غروب آفتاب تمام مردان از بندر کوچ و بخارج به پشت آب انبارها و یا نقاط خوش آب و هوا میروند و کاری بدست زنان نداشته و صبح به بندر مراجعت میکنند. بین آنها چنین رسم است که از بردن زنان باید خودداری کنند و این روش بطوری عمومی است که حتی کارمندان و رؤسای ادارات منتقل از تهران و با سایر نقاط که تاحدی به متد امر و زی آشنا هستند هم ناچار از آنها تبعیت کرده و زنان خود را در منزل تنها میگذارند و میروند.

با اینکه مردم بندر لنگه در نهایت فقر و بد بختی بسر میبرند مع هذا اثر و تمندان متعددی در آنجا دیده میشوند که خمره هائی از لیره های انگلیسی تهیه کرده و آنها را هر روز نگاه میکنند و لذت میبرند در حالیکه در کنار آنان بچه های لخت و عور بروی زمین از گرسنگی در جلوی چشمشان میبرند. از همه بدتر بابه خست و بی ایمانی یکی از آنها که اولین فرد ثروتمند بندر لنگه و بنا به تحقیق میتواند تمام نواحی سواحل را راه آهن بکشد تا حدی است که صفش با اینکه در حدود ۹۰ سال است دارای دو دختر میباشد سن ۶۰ و ۵۰ سال و برای اینکه وارثی برایش پیدا نشود دختران را از شوهر کردن محروم کرده است.

در این بندر هم مانند بندر عباس

بعضی اینکها وارد شوید اهالی محض نوع دوستی بشما خواهند گفت (آقا - در مدت ۹ ماه از سال کوشش کنید که مجامعت نکنید زیرا یک دفعه آن مساوی است بایکسال و بهمان اندازه بدن را تحلیل میبرد و شما را فرسوده و بامراض گوناگون مبتلا میکند) و از امراض آن بیشتر نام کمردرد و روماتیسم را میبرند از طرفی دیگر چون هوای بندر عباس در سال نه ماه گرم است و بنا به قانون طبیعی احساسات شهواتی زنان را گرما بیشتر تحریک مینماید و چون برعکس هدت گرمی هوا مردان را سست و بی جان میکند باین لحاظ اجازه بآنها نمیدهند که در سال پیش از یکی دو مرتبه باز زنان همخواه شوند.

ملنگ (درویش) سواحل

از نیمه آبان تا نیمه اسفند که هوا ملایم میشود در این حدود بادی میوز و بنام باد سهیل که اثر وزیدن آنرا زنان بلافاصله در هر وقت شب که باشد حس کرده و مرد خود را که مسافتی از او دورتر خوابیده بایک نشکون بیدار و باز بان شیرین و نمیکینی میگویند برخیز مگر حس نمیکنی باد سهیل زد. مرد که ۹ ماه از نزدیکی بنا بحکم طبیعت محروم بوده پس از بیدار شدن بر اثر نسیم این باد خود را نوهی دیگر دیده و برای بر آوردن خواهش زن آماده میشود ولی پس از خاتمه آنها میکه دارای ضعف مزاج هستند تا سال دیگر با خانم خود الوداع میکنند. همان طور که در بندر عباس اگر کسی برود و تب نکند اهالی میگویند حلال زاده نیست (زیرا حلال زاده باید حتما تب کند) همان گونه در این بندر هم مالاریا فراوان و

تمام افراد حتی حیوانات با آن دست بگیربانند .

در این بندر بین شیعه و تسنن بعد از قضایای شهر یور روحانیون اختلافاتی انداخته اند زیرا گاه بنام تحریک آخوندها و شیوخ تظاهرات و تحریکاتی میشود از آنجه اختلافی در باره تاریخ تولد حضرت رسول (ص) انداخته در یک شب مخصوصی جشن میگیرند .

ولی فراموش نشود که شدت اختلاف پیاپی دودستگی های کردستان نیست و همین جریان بطور کلی روح وحدت و یگانگی را از اهالی بنادر سلب کرده و همه باهم دشمن خونی بوده و منتظر فرصت برای قتل و غارت یکدیگر میباشند .

در داخل مسجد در این بندر برجی است که دارای ۸۲ پله است که بر بالای آن مؤذن اذان میدهد .

در بنادر لنکه و بندر عباس درختی است بنام (درمان عقرب) که برای رفع زهر عقرب بی اندازه مفید و این درخت را در هندوستان افراد هنود پرستش میکنند و شاخه های آنرا قطع نمیکند زیرا احتیاجی بآب ندارد طول این درخت به ۱۵ متر و قطر آن تا یک متر میرسد و در اردی بهشت ماه معمولاً شروع بدادن گل میکند . کلهای آن بی اندازه معطر و سفید و ریز و خوشه مانند است .

بنادر مهم بندر لنکه عبارتند از بندر چارک در ۶ فرسنگی بندر مقام سی فرسنگی . بندر خمیر ۲۶ فرسنگی . بندر متوئید ۱۶ فرسنگی و بندر کنگ یک فرسنگی - هر یک از این بنادر از لحاظ قاچاق موقعیت مهمی در سواحل دارند که از همه مهمتر بندر کنگ و بندر چارک میباشد .

بطور کلی این بنادر دارای شیوخ و روسائی هستند که برای خود کوس استقلال میزنند و کلیه امور قاچاق دریائی بوسیله دو نفر که سر کرده های آنها محسوب میشوند انجام میگردد و آن دو نفر عبارتند از شیخ آل علی و شیخ باسر نسوری . این دو نفر از کسانی هستند که بنام سردسته قاچاقچیان دریائی در جنوب معروف و در اوایل سلطنت پهلوی مسلح و تفنگچی بوده اند ولی پس از روی کار آمدن پهلوی و مسلط شدن به بنادر کلیه آنها را خلع سلاح و از عملیاتشان جلوگیری بعمل آمده ولی پس از قضایای شهر یور و مخصوصاً قضایای شورش فارس این عده مجدداً مسلح شده و افراد خود را به بندر لنکه برای غارت فرستاده اند و اینک هم با عده ای از افراد مسلح که در اختیار دارند مشغول به قاچاق و منتظر مشاهده ضعف حکومت مرکزی میباشد و از همه بدتر رؤسای گمرک این حدود هم از آنها بسختی حساب میبرند . بطوریکه شخص مطمئنی تعریف میکرد بعد از قضایای شهر یور جساتشان بجائی رسیده بود که رؤساء گمرکی را که از آنها تبعیت نمیکردند به فلک و چوب می بستند و آنها را از بندر خارج و یا آنکه آنها را می بستند که بدریا پرتابشان کنند .

چندی قبل در بند مقام یکی از رؤساء گمرک را سردسته راهزنان به چوب و فلک

بسته بود ولی کوچکترین توجهی بآن نشد و معمولاً رسم آنها چنین است که تا مدت مدیدی عملیات قاچاق را تعقیب میکنند و چون مستحفظین نظامی آنجا بقدر کافی نیست رؤسای گمرک هم از ترس مجبورند کاری به آنها نداشته باشند و پس از مدتی مبلغی در حدود یک هزار ریال بوسیله افراد خود درب منزل رئیس گمرک میفرستند اگر رئیس قبول کرد که هیچ والا فوری رئیس گمرک را بعنوان توهین و جسارت بمقام شیخ (زیرانگرفتن وجه را توهین میدانند) و یا اینکه لابد بیشتر خواسته است او را به چوب و فلک می بندند و مامورین گارد هم از ترس ناظر میشوند و جرأت کوچکترین اظهار نظری ندارند.

اینکه که قاحدی در باره وضع جغرافیائی و اقتصادی این بندر صحبت کردیم می پردازیم به آداب و رسوم مردمان این حدود یعنی چیزی را که من در تمام مدت مسافرت خود در ایران کوشش داشتم در باره آن تحقیق کنم.

عجایب قبائل سیاه پوستان و عملیات حیرت انگیز آنها

.....

قبل از شروع بعملیات قبائل سیاه پوستان لازمست خوانندگان را از اصل و نسب و نژاد این فرقه مطلع سازم. افراد این فرقه آنطور که از تاریخچه زندگي و آداب و رسوم آنها بر می آید ایرانی نبوده و از نژادهای افریقائی میباشند که دو جنک بین المللی اول از سومالی و زنگبار و برنثو بسواحل ایران آمده و در بنادر عباس لنکه - کنک و جزایر قشم و هرمز و لارک هنگام وسایر بنادر خلیج فارس سکونت نموده اند. قیافه و لبها و بینی و رنگ چهره و موهای این عده عیناً مانند افریقائی هاست و هیچگونه تفاوتی بین آنها نیست. روی این اصل در بنادر عباس و لنکه که جمعیتشان بیش از سایر بنادر و سواحل است مردم بآنها سیاه پوست خطاب میکنند و با اینکه خوداهالی این بنادر هم بر اثر گرمی هوا و موقعیت جغرافیائی دست کمی از آنان ندارند معیناً خود را سفید پوست میدانند.

آداب و رسوم این قبیله

بطوریکه از فیلمها و نوشته جات سیاحان خارجی استنباط شده سیاه پوستان افریقائی مخصوصاً آنهایی که در جزائر زندگي میکنند بر اثر بیکاری اغلب شبهارا به شب نشینی و تفریح میگذرانند که بآن بکنوع شب نشینی مذهبی نام نهاده و در آن شب به افروختن آتش و رقص های دسته جمعی و انفرادی میپردازند و در پایان عیش خود را بحدا کمال میرسانند. روی این اصل در سواحل جنوبی ایران هم این عده بهمان عقائد بومی و ذاتی خود باقی بوده مفتحا از نظر تماس با مسلمانان بنادر پاره ای از مراسم خود را بصورت ساده تری در آورده و یا نام مذهبی بآن داده اند از طرفی چون متوجه شده اند که مسلمانان به مذهب زیاد اهمیت میدهند باین لحاظ مردم را معتقد کرده اند که تنقید از آداب و رسوم آنها مکافات اخروی شدیدی در بر خواهد داشت.

سیاه پوستان و سفید پوستان کمتر با هم ازدواج میکنند زیرا معتقدند که خون آنها ناپاستی بایکدیگر مخلوط شود ولی گاه اتفاق افتاده که دختر شوخ و نمکین سیاه پوست دل جوان سفید پوستی را برده و او را بدام عشق خود اسیر و گرفتار کرده و ازدواج بین آنها صورت گرفته است ولی کمتر زن سفید پوستی بازدواج مرد سیاه پوستی درآمده. اما جوانانیکه پادختران سیاه پوست ازدواج کرده اند پس از مدتی بنا به پاره ای جهات در زحمت افتاده اند زیرا بین این فرقه آداب و رسوم خاصی است که تبعیت آن برای مردان سفید پوست مشکل و قابل تحمل نیست باین ترتیب که این عده شب نشینی های مذهبی مخصوصی دارند که بایستی عموم افراد در آن شرکت کرده و بطوریکه میگویند بایش بوصول مبدل گردد و روی این اصل اغلب اتفاق افتاده که خانم سفید پوست خود را در آن شب به بهانه کلمه زار بیغل دیگری انداخته و چون مرد بشهربانی یا ادارات دیگر شکایت برده است زن پاسخ داده (چکنم زارم گرفته بود) و مرد که از آداب و رسوم آنها مستحضر است چاره ای جز تسلیم و رضا نداشته و کم کم به تحمل آن عادت کرده است.

شب نشینی مذهبی زار (یا جشن های سیاه پوستان)

سیاه پوستان این حدود يك نوع شب نشینی مذهبی دارند که آنرا بنام زار می خوانند و آنچه که نگارنده در باره کلمه زار و نتیجه ای که این عده از آن می گیرند بدست آورده ام موضوع کلمه زار کلمه تمایل است زیرا بطوری که شنیده اید عاشقی به معشوقی میگوید (من از تو بیزارم) اگر زار را به معنی تمایل معنی کنیم زار خواهد شد میل و بی زار یعنی بی میل. بنا بر این زار در اینجا همان میل است و این عمل بیشتر در بین زنان سیاه پوست و سایر زنان مرسوم است که زارشان میگیرد یعنی میل پیدا میکنند چه همانطور که گفتیم دختران سیاه پوست با اینکه دارای شوهر هستند معذرا و ارد این جریان می شوند یعنی میل پیدا میکنند و در آخر آتش تمایل خود را با کف ریختن از دهان یا فرو مینشانند.

آنچه که در این باره قابل توجه است موضوع کف کردن دهان آنها در موقع عملیات مذهبی زار و بیرون آمدن همین کفهاست که میتوان گفت کم کم آتش شهوت آنان را فرو می نشاند.

در اینجا يك مبحث علمی پیش می آید و آن اینست. بطوریکه اغلب دیده شده زنان بیوه و پادختران شهری که از موقع ازدواج آنها گذشته است بوسائلی اطفاء شهوت میکنند عده ای با دویدن عده ای با مالش دادن دوران بیکدیگر، عده ای با نشستن پشت چرخ خیاطی بایی و عده ای با حرکاتی که بدن آنها را کاملاً گرم کند و یا پاره ای کارهای دیگر ولی در این حدود راهی را که این دسته انتخاب کرده اند همانا شرکت در جشن زار است و آنچه که بیشتر احساسات شهوانی آنها را تعریک میکند دود کردن کندر و نشا و اسپند

است که شهری ها بجایش عطر استعمال میکنند ولی چون آن دود را زنان از طرف بینی بسرعت بطرف بالا استنشاق میکنند احساساتشان زودتر تحریک میشود که پس از ورود بجرگه و حرکات زیاد که باعث گرم شدن بدن میشود با آمدن کف از دهانشان رفع شهوت از آنها میگردد و درپاره ای از حیوانات هم این جریان دیده شده مثلاً شترهائی که از دهان آنها کف بیرون میآید میگویند مست شده و در آنحال شتر مرتباً سرش را باطراف حرکت داده و بر روی زمین میخوابد و خود را بخاک میمالد - این بود مختصری از آنچه را که من در این باره تصور کرده ام و بقیه تحقیقات برعهده دانشمندان و روان شناسان خواهد بود . اینک شروع میکنیم به بیان شرح عملیات آنها .

در اغلب شبهای سال مخصوصاً دوشنبه و پنجشنبه در میان فضای آرام سواحل و میدانهای محله ها صدای طبل و نقاره و شادی مخصوص بلند است بطوریکه اغلب سفید پوستان راهم معذب می کند و چون اهالی برسوم و آداب آنها واقف هستند مزاحیشان نشده و گاه مردان سفید پوست هم در این مراسم برای بدست آوردن لقمه چربی شرکت میکنند ولی مردان سفید پوست بهیچوجه اجازه نمی دهند که زنانشان وارد این جرگه شوند زیرا می دادند آخرش ممکن است بجای باریکی منتهی شود ولی زنان گاه مخفیانه شرکت میکنند .

دسته مردان یکنفر رئیس دارند و زنان یکنفر . در بند لنگه سالهای پیش رئیس زنان زینب نامی بوده است و بطوریکه میگویند مانند مردان ریش داشته و شبها رادر قبر می خوابیده و بنام جادوگر بزرگ معروف بوده است و پس از فوتش اینک یکنفر بنام قدمو جانشین او شده است . ولی رئیس مردان که بنام زار بزرگ معروف است مردی است سیاه پوست و بلند قامت و لاغر که سن او در حدود ۶۰ سال می باشد . این شخص که نامش فراموش شده دارای موهای بلند سفیدی است که به پمین و یسارش ریخته شده و لباسهای مخصوصی بتن دارد . اغلب اوقات مانند روحانیون عبائی بردوش میکشد و بر دور سرش پارچه سیاهی می بندد بطوریکه قیافه وهم آوری بخود می گیرد این شخص خود را جادوگر بزرگ می داند و رئیس روحانی آن عده است که اغلب مانند آخوندهای شیعه دعاهم می دهد و مثلاً اگر کسی تب کند ریسمانی و اهفت گره میزند و بگردن مریض می بندد تا تبش رفع شود و اگر کسی سرش درد بگیرد يك عدد میخ بدبواری می کوبد و اورادی بر آن میخواند . روی این اصل مردم بنادر حتی سفید پوستان هم بقدری نسبت به او ایمان دارند که معتقدند اگر باران از رحمت و بزش مضایقه کند باید باو پناه برند زیرا او یگانه کسی است که با رفتن بلب دریا یا پشت بام و خواندن اوراد و اذکار و بالا و پائین بردن دستها ابرها را ظاهر و باران خواهد آورد . همچنین معتقدند که تمام ستارگان و ماه باطاعت اویند .

این شخص مردم تلقین کرده است که اگر بخواهند از بلایای زار مصون بمانند بایستی مرغ سیاهی با ۵۰ ریال وجه باو بدهند تا باخواندن اوراد و ادعیه زار را دور کند و روی این اصل مردم حتی افراد فقیر و بیچاره حاضر شده گدائی کنند تا با بدست آوردن ۵۰ ریال دعای مخصوص ضد مرض زار را بگیرند.

قدمو (قدم بخیر) زنی است که مورد تکریم و احترام زنان و مخصوصاً بیوه زنان و دختران بندر است و اغلب مردانهم برای حاصل شدن مراد باو توسل می جویند. این زن اینک جانشین زینب بوده و اکنون سنش در حدود ۶۰ سال است و دارای صورتی پهن و سیاه چشمانی درشت و لبهائی کلفت است که با چنین هیبت و صولت کارش تشکیل دادن مجالس زار است. بطوریکه تحقیق شد فقط زنانند که او را وادار به برقراری آن میکنند و بقول خودش تمام زنان بندرانکه زیر نگیان اویند- اینک چگونگی برپاشدن این جشن:

جشن مذهبی سیاه پوستان
جادوگر بزرگ. ورود قدمو. صدای گبوس - دعای مردم

زار بزرگ در وسط ایستاده و اطرافش را طبالان احاطه کرده و زنان در حالیکه جلویایش بخاک افتاده اند دیده میشود

اول غروب آفتاب است صدای طبل فرقه زاری ها کم کم بلند می شود اهالی بندر آنها می که گرفتار کار های خانوادگی هستند ناچار بمنزل میروند ولی جوانها و عزیمها از زن و دختر چه سیاه پوست و چه سفید پوست شادان و خندان و خوشحال رقص کنان و دایره زنان از منازل و نخلستان ها از لب دریا -

از داخل قایقها با پاهای برهنه بسرعت دویده و در راه هر دختری بدیگری می خندد مثل اینکه باو تبریک میگوید. باین تشریفات و وجد فراوان خود را به نزدیک محوطه که در میدانگامی پشت بازار واقع شده می رسانند. در اینجا چشم دختران مرتباً متوجه پسرافانی است که برای شرکت در مراسم جشن آمده اند همه حلقه وار دور تادور محوطه را فرامی گیرند و می نشینند. ورود برای همه آزاد است - نه بلیط فروشی در کار است نه پاسبان و دژبانی تا اشخاص را منع کند.

با اینکه فقط سیاه پوستانند که این مجامع را برپا میکنند ولی افراد سایر مذاهب هم در آن شرکت کرده و چون رئیس فرقه عمل مزبور را يك نوع صفت و مراسم مذهبی میدانند هر عملی را هم که در آن انجام شود عار و تنگی ندانسته و افتخار خود می دانند،

اولین کسیکه از افراد فرقه حاضر میشود رئیس فرقه مردان یا جادوگر بزرگ است که شرح حال او را قبلاً دادیم. لباس او در این وقت بی شباهت بسرخ پوستان آمریکائی و سیاه پوستان افریقائی نیست. زیرا دو پر سفید از مرغان دریائی بردو گوشه کلاهش نصب است و کلاه او از يك تکه پارچه سفیدی تشکیل می شود که اطراف نوار آن دانه های اسپند (اسپند یکنوع علف بیابانی است که تخمهای او را مردم در آتش انداخته و در مراسم مذهبی و گاه برای چشم زخم بکار میبرند و برای او صلوات میفرستند) در حالیکه از نخ گذشته است آویزان بوده و روی صورت او با خمیرهای مخصوصی چند خط کشیده شده بدن او لخت بوده و روی پستانها و سینه خالهای سفیدی کشیده شده و شلوار او عبارت از تنکه کوچکی است که بر بالای آن یکنوع شلوار دیگری مانند شلبنه پوشیده شده که آن شلبنه از سم گوسفندان یا يك نوع هشت پره های دریائی که پاره ای از اوقات يك یا چند عدد از آن در تهران بدر جلو اتوبوس ها دیده می شود و بمنظور چشم زخم نصب شده تشکیل شده است. باین ترتیب سمهای گوسفندان را در حالی که وسط آنرا سوراخ کرده اند نهرا از میان آن گذرانده و روی هم رفته بتعداد ۱۰۰۰ سم گوسفند نخ کشیده شده که طول هر يك به نیم متر میرسد انتهای آن نخها به پارچه ای بسته شده و بکمر او است که در موقع حرکت کردن صدای جرنجک جرنجک مخصوصی بگوش می رسد همین سم ها هم پاهای او آویزان است.

این مرد دارای چماق بزرگی است که معمولاً گرد بوده و تنکيه گاهش میباشد پشت سر او مرد دیگری با ساز بزرگی که بنام گبوس معروف است وارد شده و با تشریفاتی در گوشه ای قرار میگردد.

این آلت موسیقی شبیه بکمان پنبه زلی است که دارای چند زه میباشد

این زه‌ها انتها و سر آن بمشک‌های بر باد بسته شده و وقتی که بادست بزده‌ها اشاره شود آهنگ مخصوصی از خود بیرون میدهد.

پشت سر این مرد ۱ نفر با طبل‌های یک‌دهنه وارد شده و در جلورئیس تعظیم کرده و در گوشه‌ای می‌نشینند در این وقت طبل بزرگ دیگری وارد میشود که دراز بوده و طبالش روی آن می‌نشیند و پاهایش را روی آن دراز میکند و منتظر نواختن میشود.

نفری که مأمور زدن کبوس است دستگاه خود را بر روی دو چوب قرار داده و پشت آن می‌ایستد و در این وقت بنا به فرمان رئیس آلات موسیقی دسته - جمعی بسدا درآمده و نوای عجیبی را آغاز میکنند.

ورود قدمو

زنان و مردان سیاه پوست سه نفر سه نفر وارد میدان شده و به خانم قدمو که دارد وارد میشود تعظیم میکنند

پس از ربع ساعت قدمو آن خانم طنناز در حالیکه زمین و بسارش را زنان به قدر احاطه کرده‌اند وارد میدان شده و با اشاره بدایره‌ای که بدست دارد فرمان شروع رقص را میدهد. زنانیکه مایل بشرکت در جشن باشند بتعداد سه نفر از جای بلند شده و بتخدمت خانم قدمو رسیده پس از تعظیم مختصری بوسط میدان میروند و هر سه نفر بطور ردیف بفاصله یک‌دیگر قرار گرفته و ابتدا خود را تکان داده آنگاه به روش رقص زابلی (در زابلی بگونه رقص معمول است که بنام چاپ معروف میباشد) دست‌ها را بجلو حرکت داده و پاهارا هم بجلو پرتاب میکنند باز همین عمل را تکرار کرده بطوریکه بفاصله نیم قدم نیم قدم بجلو

میروند پس از چند دقیقه سه نفر مرد وارد شده و در مقابل زار بزرگ سجده کرده و پس از آنکه او با چماقش بدنشان را تبرک کرد بدنبال دختران هر يك نفر پشت سر يك نفر زن مانند ژست زنهار حرکت میکنند

خوانندگان باید بدانند که این عده اغلب لخت هستند و فقط لانگی بکمردارند و بعضی از آنها که جنبه اولویت دارند پیراهن سفید بلندی بتن داشته و يك عدد فینه قرمز بسر میگذارند.

در این وقت تعداد به ۱۲ نفر میرسند و آمدن سایرین اختیاری است. ساعت ۱۰ شب است و در این میدان و این بندر عجیب هیچ صدائی شنیده نمیشود جز صدای موج دریا و آهنگ کبوس - در این ساعت فرمان روشن کردن آتش مقدس یا داروی شهوت انگیز صادر میگردد و يك عدد نیمکت کوچک بوسیله خانم قدمو بر روی زمین گذارده خواهد شد که يك عدد گلاب پاش روی آن وجود دارد در کنار گلاب پاش يك عدد سینی با مقداری داروهای عجیب از قبیل نشاء و کندر و اسپند میگذارند. آهنگ در اینجا سرعتش عجیب تر میشود و دو نفر دختر و یازن نزد خانم قدمو آمده و پس از اجازه یک نفر آنها سینی را برداشته دو نفر دیگر گلاب پاش را با آن نفر که سینی را برداشته است بطرف آتش می برند و از آتش های بی دود توی سینی ریخته بطرف جمعیتی که نشسته اند حرکت میکنند.

ابتدا دختر اولی مقداری عطر از گلاب پاش بدست يك يك مدعوین ریخته و دختر ثانوی آتش مقدس را جلوروی آنها گرفته و از داروی شهوت انگیز که همراه دارد توی آتش میریزد. مردان و دختران بایستی از این دود مقدس يك يك استنشاق کنند.

بر اثر همین استنشاق جوانان و مردان عذب و زنان پیوه و دوشیزگان با جریانی که قبلا گفته شد کم کم قوای شهوانی آنها تحریک میشود.

پس از چند دقیقه این عده سرازیرا نشناخته و دیوانه وار وارد جر که رقص میشود و ولی پیر مردانی که رقصی برایشان نمایند، این داروها تأثیری در تحریک همدانشان نمیکند و بجای خود می نشینند و مشغول تماشا میشوند.

کم کم تعداد جمعیت زیاد میشود در همین ساعت خانم قدمو طبل بزرگی را که نزد او گذارده اند شروع بنواختن میکنند این جریان تا ساعت ۱۲ طول می کشد در این موقع زار بزرگ بوسط میدان آمده و سرش را روی چماق گذارده و با آهنگ کبوس میگوید صل علی و سلام بطوریکه در موقع اداء صل کپل و کمرش بطرف راست میرود و رسم های کوسفند که بجای شلوار پوشیده صدای بکف واخت و قشنگی از خود ظاهر میکنند و در موقع اداء و سلام کپل دیگرش بطرف چپ حرکت میکنند و این کلمات بقدری گفته و تکرار میشود که رقص کنندگان هم کم کم سرعت حرکاتشان زیاد شده و بدن آنها بقدری گرم میشود که دیگر شروع به تکان دادن سر میکنند ضمناً زانی که گویا بمقصودی وارد جر که شده اند بمحض گرم شدن بدنشان بطرف

قدمو که با طنازی بیمانند ایستاده و ورد میخواند رفته و در جلو او ابتدا سر را حرکت میدهند و بعد روی زمین نشسته و بقدری سر را تکان میدهند که از دهانشان

جادوگر بزرگ در حالیکه سم ها بدور کمرش دیده میشود فریاد میزند صل علی وسلم و زنان زار گرفته در جلو پایش بخاک افتاده اند و کلاب پاش و داروهای شهوت انگیز مقدس در ظرفی رو بروی او گذارده شده

کف بیرون میآید. در این موقع چند نفر مرد در حالیکه چادری بزرگ در دست دارند چادر را روی بدن آنها انداخته و در زیر آن حرکت میکنند.

معمای سردم یا محل وصال

در گوشه ای از این محوطه اطاق تاریک سر پوشیده ای است که آن را بنام سردم خوانده و عموم جوانان بآن علاقمند بوده بطوریکه بنظر تکریم و احترام بآن نگاه میکنند زیرا در این اطاق تاریک روشنائی دیده نمیشود.

پس از آنکه دختر غش کرد فوری جوانی که قبلاً بازن قراردادی گذاشته یا مرد دیگری بمیدان آمده و زن را به بغل زده او را بطرف سردم میبرد. در آنجا با وسائلی که میداند او را بهوش میآورد. این جریان و جشن مذهبی تا اوایل طلوع آفتاب دایر بوده و در حقیقت در سردم معرکه ای برپا است.

بطوریکه دوست فاضل ما تعریف میکرد اقوام و باشوهران زنان گاه بمقامات دولتی از این بابت شکایت میبرد ولی زنان با رشادت تمام میگویند چه کنم زارم گرفته بود و بر مامورین آن حدود این معما حل نشده است که آیا میتوان بنحو دیگری زار را برطرف کرد یا خیر! از طرفی اهالی بندر که جزء

فرقه زاری ها هستند از رئیس فرقه از نقطه نظر مذهبی بطوری حساب میبرد که جرأت کوچکترین مخالفتی با عملیات او را نداشته و گاه از مردان پرو پا قرصش هم می شوند .

(زار میمون)

از شما چه پنهان که میمونها هم باتبعیت از زنان زارشان میگیرد ولی هرچه تحقیق کردم نفهمیدم زار او چگونه بر طرف میشود . اشتباه نشود که این میمونها هم از جنس مادینه هستند نه نرینه

یکنفر سیاه پوست در حالیکه میمونی را به زنجیر کرده است باد و نفر دیگری که موسیقی دان هستند با طراف میگردند و نمایشاتی میدهند .

ابتدا ساز و طبل بصدا در میآید آنگاه سیاه پوست میمون را با فرمان چوب به جست و خیز و امیدارد و میمون بر اثر تربیت و تعلیم قبلی که باوداده شده عینا مانند رقص زنان زاری تا مدتی باد و پا شروع برقص میکند پس از آن حرکاتی از او دیده میشود که شخص رامت و مبهوت میکند زیرا میمون خانم هم از دهان او کف بیرون میآید و بزمین می غلطد . در این وقت یکنفر چادری را بروی او انداخته و میمون در زیر او بی حرکت میماند آنگاه سیاه پوست با دستهای قوی و محکمش تر که بر بدن حیوان میزند ولی افسوس که او مست و بیهوش و مد هوش افتاده بطوریکه حتی ناله ای هم از او شنیده نمیشود . پس از آنکه این عمل را بحاضرین نشان داد مشغول جمع آوری پول میشود پس از اندک مدتی میمون را بر داشته در حالیکه او را میبوسد از انظار دور میشود و معلوم نیست دیگر چه بسرش میآورد

عید بزرگ سیاه بوستان

سیاه بوستان بنادر یعنی همین قبیله زار بها در یکی از شب های سال عید مخصوصی دارند که گویا در آفریقا هم آن روز را بومیان عید بزرگی میدانند . در این شب جشن آنها منحصر بر رقص است و فقط در چنین شبی است که بخوبی میتوان پی برد این عده چه علاقه ای بسنن و آداب و رسوم قدیمی خود دارند زیرا اغلب لخت میشوند و فقط پارچه سفیدی بکمرب می بندند و بر دور سرشان هم پارچه ای گره میزنند که بر طرفین آن دو عدد پر مرغ دریائی نصب و گردن بندی هم بگردنشان آویزان میکنند که بنام برنج کننده معروف است و جنس آن از سنک ریزه های دریائی است که قلنبك میگویند و سابقا بعوض پول خرج میشده و آهنگ مخصوصی میخوانند که نزدك بآهنگ خماری است و بدنها را هم خال میزنند ابتدا مردان در یکطرف صف میکشند و زنان در طرف دیگر و زنهای عموما يك عدد دایره که مانند دایره زنگی است در دست داشته و حرکت میدهند و بقدری بآهنگ ساز با تانی یکدیگر نزدك میشوند که اغلب مسافت ۱۰ متری را پس از ۶ ساعت طی میکنند تا بهم برسند و پس از آنکه دو صف بهم رسیدند رقص های سریع و عجیب دیگری شروع میشود که فقط کپل و دست حرکت میکنند .

مراسم عروسی قبیله سیاه پوستان

زنان این عده در بند رعباس و بندر لنکه بین سایر افراد مشخص و متمایز میباشند زیرا حجابی در بینشان نیست و هیچوقت چادر نماز بر ندارند بلکه بدن آنها را پیراهن قرمز یا سیاه رنگ که از گردن تا نوک پا درازای آن است پوشانیده است و موهای آنها را هم طبیعت فرزده و مخصوصا لبهای کلفت و ضخیمشان برای کسانی که مایلند باللبهای زنان بازی کنند غوغائی میکند. گاه از اوقات حلقه های بلندی به گوش دارند که اقلا بطول ۲۰ سانتیمتر میرسد و همچنین کردن بندهایی از صدفهای دریائی بگردنشان آویزان است که بیشتر در جشنهای مذهبی خود نمائی میکند و اغلب خلخالهایی از نقره یا صدفهای دریائی به پا دارند.

با این ترتیب پسر و دختر سیاه پوست در محیطی آزاد و خالی از غل و غش یکدیگر را پسندیده و دل بهم میدهند و فقط از ربودن بوسه های آبدار و نمکین یکدیگر تا شروع عروسی لذت میبرند.

اغلب در زیر درختان خرماي بندر لنکه این عاشقان بی تاب دیده میشوند که یکدیگر را سخت در آغوش گرفته و بقدری بهم فشار میآورند که گویا خیال روغن گرفتن را دارند ولی تعجب نکنید که اگر روغنشان در نی آید بر اثر گرمی هوا عرق از سر پایشان سرازیر میگردد.

پس از اینکه دو عاشق دل داده یکدیگر را پسندیدند قرار عروسی را میگذارند و بعد از ظهر روز عروسی تمام افراد قبیله بالباسهای مخصوص خود در میدانی حاضر میشوند. ابتداء آتشی روشن کرده زن و مرد بدور آن میچرخند و اشعاری میخوانند.

آلات موسیقیشان عبارت از طبل های دوسره و سرنا و طبل بزرگ است که تا نزدیک های غروب در نوازش است و همه بعیش و شادی مشغولند. اول غروب آفتاب در حالیکه آتش مقدس شعله وراست زنان از بین مردان دور شده و در جای دیگر به عیش می پردازند و مردان داماد را در حالیکه رقص زنان و چرخ زنان است بوسط میدان آورده و در آنجا مادر داماد یا یکی از نزدیک ترین اعقاب او که زن است داماد را در میان جمعیت لخت مادر زاد میکند. در این موقع هیولای سیاهی با قد بلند دیده میشود که بدون حجب و حیا ایستاده و بر اثر لبخندهای نمکین دندانهای سفیدش خود نمائی میکند که برای خوانندگان خالی از وحشت و رعب نیست.

موقعیکه داماد را لخت مادر زاد کردند ملای آنها در حالیکه پیراهن بلند سیاهی بتن و پارچه سیاهی بروی سر انداخته است وارد میشود و بعضی ورود او کلیه افراد مراسم تعظیم و تکریم را بجای آورده و آقای داماد هم با آن هیكل از آنها تبعیت و تا گمر خم میشود.

ملا در اینوقت ریسمان مقدسی را که از موی بز بافته است بکمر او می-
بندد. (این ریسمان که بنام کمر بند مقدس معروف است پس از بسته شدن هیچکس
ولو خود مرد حق ندارد آنرا باز کند و تادم مرک بایستی همراه او باشد. بطوریکه

داماد در حالیکه شلوار مقدس را که از شاخ بز است پیاد دارد بایکی از خویشاوندان
در حال رقص با طراف میگردند

مشاهده شد بارتها هم چنین کمر بندی داشته و در توار یخ آن زمان بنام کمر بند کستی
معروف بوده است. بستن چنین کمر بندی در بین زردشتیان و قبائل علی اللهی ها هم
اینک نیز مرسوم است) افراد سیاه پوست این بنادر که بنظام وظیفه میروند بایستی
این کمر بند در زیر پیراهن آنها بکمرشان بسته باشد.

آنکاه ملا تکه پارچه ای که آن مردی داماد را مخفی میکند بکسرش را از
جلو بر ریسمان گره زده و بکسرش را هم از میان دو پای او رد میکند بطوریکه بیضه های
داماد در آن قرار گیرد و بعد از پشت سر آنرا به ریسمان بشمی می بندند. عینا مانند
کهنه ای که زنان در موقع حادث زنا به بکار می برند مفتها قدری کم عرض تر و لی
طرز بستن آن عینا بهمان ترتیب است.

پس از آنکه این عمل را ملا انجام داد مادر داماد موظف است گره‌ها را معاینه کند تا خیالش راحت گردد. در این وقت شلوار مقدس را دو نفر از افراد در حالیکه به زیر سرپوشی دارند در حال تعظیم جلو آورده و ملا آنرا برداشته و بکمر داماد می‌بندد. (این کمر بند عبارت از ریسمانی است که باطراف او شاخ‌های فراوانی آویزان بوده و تعداد شاخ‌ها تقریباً به ۴۰ عدد میرسد) سپس ملا با دست مبارکش خال‌هایی که مخلوط آن از گل دریائی است بر روی سینه و صورت داماد کشیده و از میدان خارج میشود (بطوریکه تحقیق شد علت بستن کمر بند شاخی و لغت بودن داماد از آن جهت است که افراد سیاه پوست داماد را در عروسی بی‌اندازه مقدس میدانند و بهمین علت زنان محض تبرک به او حمله میکنند تا اگر اباسی بتنش باشد پاره کرده و ببرند) در پایان ابتدا داماد جلو افتاده و با همان قد و قامت لغت و عور و سیاه با آهنگ موسیقی و طبل‌های بومی شروع به رقص میکند.

طرز رقص عیناً شبیه به بومی‌های افریقا است و هیچگونه تفاوتی ندارد در این حرکت بایستی ما در داماد شانه بشانه پسرش حرکت کند و بر قصد و خوشمزگی آنجا است که بر اثر جست و خیز و حرکات کمر شاخ‌های بزم‌رتابه بین و پسر داماد به حرکت درآمده و آهنگ موسیقی عجیبی را تشکیل میدهد و گاه از اوقات ضمن عملیات رقصی داماد بایستی در حال جست و خیز بر روی زمین بنشینند و بلند شود.

پشت سر داماد دو نفر سرنا زن حرکت میکنند و پشت سر او چهار نفر طبل که طلبه‌هایشان دو سره است و آنها هم بدنشان لغت و فقط پارچه‌ای بمنظور مخفی کردن آلت خود بسته‌اند در حرکت بوده و طبل‌ها را در میان دو پا قرار داده و بوسیله نخ‌هایی که از طرفین طبل گذرانده‌اند بگردن آویخته و با حرکات عجیبی گاه دو دست بجلو و گاه محض خوشمزگی و نشان دادن مهارت خود در نواختن طبل هر دو دست را به پشت سر برده و از پشت به دهانه عقب طبل می‌زنند و گاه یک دست بجلو در حالیکه بر روی طبل می‌زنند در حرکت کنند. دنبال سر این عده سرنا زنان در حرکت بوده و پشت سر آنها جمعیت مردان در حال کف زدن می‌باشند این عملیات را عده‌ای بامتانت و عده‌ای با جست و خیز انجام داده و اطفال خردسال این قبیله که عموماً لغت و عور هستند در اطراف چرخیده و مساند بعضی از بومی‌های افریقا با طوار و ادا‌های مخصوصی که یاد گرفتن آن برای دیگران مستلزم داشتن آموزش کار و تمرین کردن حد اکثر هشت ماه است مشغول هستند.

آقای داماد با این تشریفات موظف است از غروب تا صبح در بیابان و محله‌های بندر بگردد تا نزدیک صبح او را بطرف منزل عروس ببرند.

عروس طناز که تا آن موقع در خانه بومی که از نی ساخته شده است بانتظار داماد میباشد. در این وقت اطرافیان رسیده و آنها را در بیرون لانه

دست بدست میدهند.

سپس داماد عروس را برداشته و بمنزل خود یعنی کپر (خانه حصیری) میبرد و در آنجا داماد که از فرط خستگی روح از تنش رفته است و عروسی را که تا صبح با خواب خوش بسر برده بایستی بر روی شن های بیابان بیرد و مطابق رسوم مذهبی عروس را بتصرف در آورد و سپس به داخل کپر برود این بود طرز عروسی قبیله سیاه بوستان بندر عباس و بندر لنکه ولی عروسی سفید بوستان آنجا کاملاً برخلاف سیاه بوستان است که اینک مختصری از آنرا می نویسیم.

عروسی سفید بوستان بنادر

آنچه را که در مراسم عروسی سیاه بوستان دیدید در سفید بوستان کاملاً برعکس است زیرا سفید بوستان که اغلب شیعه هستند همه در حجاب بوده و بایستی مطابق معمول مراسم خواستگاری از خانواده عروس بعمل آید.

در این حدود پس از جلب رضایت طرفین برخلاف سایر نقاط ایران که عروس بخانه داماد خواهد رفت. تصرف دختر بایستی حتماً در منزل عروس انجام گیرد. از ابتدای شروع عروسی تا روز پنجم که عروس و داماد را دست بدست میدهند مرتباً دهل و سرنا و ورقاصان هر روز مشغول نواختن هستند و برخلاف سایر نقاط که در این مدت شام و نهار میدهند در این حدود بر اثر فقر و تنگدستی چنین چیزی معمول نیست مگر آنکه داماد از افراد ثروتمند و مشهور آنجا باشد آنهم فقط يك فنجان چائی نه پلو و چلو.

معمولاً ۴۸ ساعت قبل از عروسی داماد را سوار شتر میکنند و او را دو پارچه ای سبز یا سرخ سراپا می پیچند بطوریکه همه جای او پوشیده باشد و هرچه زینت آلات است بر بدن شتر آویزان میکنند.

بگردن او پارچه ها و دستمال های ابریشمی رنگارنگ آویزان کرده و اطراف بدنه شتر را هم با آئینه های کوچک و سایر زینت آلات مزین میکنند شتر در این وقت حالتی پیدا میکند عیناً مانند کتل های ماه محرم که همزمان در معابر حرکت میدهند.

سپس داماد را در حالی که عده ای از مردان و زنان بدنبال سرش حرکت میکنند در کوچه و محله ها و بین آبادی های اطراف میگردانند و در این مدت دهل و سرنا مرتباً در جلو مشغول نواختن است و اگر داماد از طبقه ثروتمندان باشد در جلو او طبقهای بسیاری در حرکت است که با پارچه های رنگارنگی تزئین یافته و در میان طبق ها لاله و چراغ و شمعدان و زینت آلات دیگر گذاشته اند. تعداد این طبقها گاهی از اوقات ۱۵۴ عدد میرسد.

۲۴ ساعت قبل از عروسی داماد و عروس را معمولاً سر آب میبرند یعنی آنها را لب چاه میبرند و در آنجا عروس و داماد را مانند قبیله صبی ها مجزا

از یکدیگر لغت مادرزاد میکنند و دو نفر از نزدیکان موظفند که بدن آنها را با آب چاه مشتمل و مال داده و پس از آنکه تمیز شدند مراسم سرتراشان برای داماد شروع میشود باین ترتیب که در میان صدای نفیر کرنا و طبل های عجیب دلاک با تیغ دلاکی حاضر شده و سرو صورت داماد را می تراشد و اگر داماد از طبقه متجدد باشد فقط صورت او را خواهند تراشید و موهای او را پدر طفل با سرعت پیمانی جمع آوری کرده و آنها را برای همیشه نگاهداری و بعضی ها با آب دریا میریزند . پس از اینکه مراسم سرتراشان انجام شد لباسهای داماد را به تنش کرده مجدداً او را در میان پارچه سبزی پوشانیده و صورت او را می بندند و سوار شترش میکنند در این موقع تمام جمعیت با ساز و کرنا بطرف امامزاده مظفر یا امامزاده شاه تقی میروند و در آنجا این آهنگ را میخوانند:

صل علی محمد - صلوات بر محمد - ضمناً با آهنگ مخصوص بادو تکه تخته کف می زنند (اشتباه نشود که کف زدن این عده مانند کف زدن سایر نقاط نیست بلکه بعوض آنکه هر دو کف دست را بهم بزنند با آهنگ موسیقی دو تکه تخته چهار گوش را به کف دست گرفته و بهم می زنند عیناً مانند دسته سنگ زن ها که مسلمانان در ماه محرم راه می اندازند و سنگ بهم میزنند .)

داماد مشغول باز کردن صورت عروس است

آنگاه داماد را به دور امامزاده طواف داده پس از یک دور طواف آهنگ موسیقی قطع و شروع بخواندن او را میکنند در پایان مجدداً موسیقی شروع و جمعیت اشعار اولیه را با سنگ بهم زدن تکرار کرده و بقصد منزل عروس حرکت میکنند .

عروس در چه حالت - بطوریکه گفتیم عروس را هم زن ها سرچاه میبرند و او را با آب چاه مشتم و مال داده و پس از آنکه لباسهایش را تنش کردند چشمهایش را بسته و پارچه حریری بروی سرش می اندازند و بطرف منزل می برند و هیچکس حق ندارد چشمهای او را باز کند تا موقعیکه داماد با تشریفات وارد منزل عروس شود .

معمولاً عروس تا موقع تصرف حق ندارد صورت داماد را به بیند و داماد موظف است پس از آنکه وارد

حجله خانه شد شخصا دستمال را از روی چشم های عروس باز کرده و او را تصرف کند و پس از تصرف فردای آنروز حق دارد عروس را به منزل خود ببرد و بردن آنهم با ساز و دهل و رقصهای دسته جمعی همراه خواهد بود.

رقص کچو

همان گونه که اهالی سایر نواحی ایران معمولا از رقاصه های نقاط دیگر استفاده میکنند اهالی بندرعباس و لنکه هم در تشریفات و عروسی ها از رقاصه های نواحی بلوچستان مخصوصا از دسته های بشاگردی استفاده میکنند و این عده که دسته های آنها از جمعیت های پنج نفری تشکیل میشود بطور سیار در نقاط مختلف بنادر میگردند. بدنهایشان سیاه مانند ذغال و دارای قد و قامت های بلند و باریک میباشند (بشاگرد نزدیکی از نقاط بلوچستان است)

و قص آنها بی اندازه عجیب است. معمولا این عده از طفولیت برای رقص بوسیله اولیائشان تربیت میشوند. مهارت آنها در رقص باین ترتیب است که در موقع نواختن ساز رقاص میتواند در حالیکه تخم یکچشم خود را دور میدهد یکدست خود را بلرزاند و بقیه بدن او مانند چوب خشک بی حرکت باشد و یا گردن خود را بطوری جلو عقب یا از طرفین به زمین و یسار ببرد عینا مانند فنر و گاه یکطرف بدن را بطوری میلرزاند که یک چشم - یک ابرو - یک دست - یک پا مانند بید شروع بلرزیدن میکند. طرز عملیات اکروبات و کارهای دیگر آنها خارق العاده است و عجب آنکه گاه این عده دو نفر دو نفر یا سه نفر سه نفری باهم این حرکات را انجام میدهند و در تمام مدت صداهائی شبیه بصدای بوقلمون از خود بیرون میدهند.

(بدون شك اگر تماشاخانه ها و یا دستگاههای فیلم برداری از این نفرات استخدام کنند و بطهران بیاورند استفاده های سرشاری از آنها خواهند برد ولی اشتباه نشود که باین عده خوراك بلو و جوجه نمیشود داد بلکه بایستی مقداری خرما و هسته خرما برایشان در انبار ذخیره کرد.)

شبهای تابستان کلکسیونر از همه چیز دیده میشود

اگر شما در شبهای تابستان گذراتان به قسمت های خلوت بندرعباس یا بندر لنکه برفتد چیزهای عجیبی می بینید که مانند من ممکن است فریاد وحشت آورتان بلند شود زیرا هیچ فراموش نمیکنم موقعی که از منزل یکی از دوستان در بندرعباس بمنزل میزبان میرفتیم در بین راه که نسبتا محوطه از خانه خالی و مهتاب هم سطح زمین را روشن کرده بود ناگاه متوجه شدم که در جلویم چیزهای سیاهی میلولند خوب نگاه کرده دیدم مثل اینکه اجساد انسانی و سیاهی است که در حرکتند از مشاهده این وضعیت که برایم تازگی داشت خود را باخته و فریادم در آمد. رفیقم که بر این جریانات آشنائی کامل داشت خنده ای کرده و قدری حال آورده گفت چرا ترسیدی؟ چیز عجیبی که نبود؟ اینها اهالی بندرند که

برای تفریح اینجا آمده و استراحت کرده اند. باو گفتم تفریح ؟ یعنی چه ؟ این چه تفریحی است ؟ جواب داد آقای جهانگرد : در هر کشوری - در هر نقطه ای يك نوع وسیله برای خوش گذرانی وجود دارد. اگر در تهران زنهار با لباس نازك كه تمام بدن آنها دیده میشود با مردانشان كه برخلاف همه جای خود را پوشیده اند تا صبح در كافه ها برقص مشغولند و این بدنهای لغت و لطیف و ظریف و نازشان را دودستی تقدیم مردان دیگر میکنند كه آنها را بنام رقص در آغوش بگیرند و یا عده ای دیگر بوسائل دیگری وسیله سرگرمی و عیش و نوش را در فصل تابستان برای فرار از گرما فراهم میکنند اهالی این بندر هم معمولاً در شبهای تابستان از خانه های حصیری خود دور شده و به بیابانها می آیند و در اینجا بهترین فرش و صندلی و مبیل آنها ماسه و شن هاست كه بر روی آن دراز میکشند و اگر می بینید كه اصلاً لباس به تن نداشته وزن و مرد لغت و مادرزاد دراز کشیده اند این یکی از آداب و رسوم اینهاست كه باین چیزها اهمیت نداده و از بس دیده اند دیگر سیر شده اند بطوریکه برایشان جنبه طبیعی پیدا کرده و معمولاً شبهای تابستان را تا صبح در این نقاط خوابیده و بسر میبرند.

از مشاهده این جریانات تعجب کرده با خود گفتم عجب مردمی و عجب آداب و رسوم، ضمناً رفیق من محض شوخی گفت آقای جهانگرد اگر میشد در

حالا روز روشن است شبها هم بهمین ترتیب و بدتر از آن دیده میشوند (بندر لنگه) این وقت شب عکس برداری کئی کلکسیون خوبی از همه چیز با ژستهای مختلف داشتی زیرا ما شاء الله تماشا کن از همه نوعش در اینجا دیده میشود درشت ریز-چاق - لاغر. در حالی كه هر دو در ظاهر قاه قاه میخندیدیم ولی در باطن بفقر و بدبختی این مردم تأسف میخوردیم از میان خرمن های گوشت سیاه مرد شدیم. تعجب آنجا بود كه اینعده نگاهچی هم بمانكرده و صاف و پاك و اغب طاق و از بعضی دمرو برخی يك وری دراز کشیده و عده ای هم كه بیدار بودند مارا با چشمان براقشان تماشا میکردند.

متوجه باشید که در بنادر مخصوصا بین سیاه بوستان يك نوع لهجه ای است که بنام لهجه دریائی معروف است و کسی جز خود سیاه بوستان صحبت آنها را نمی فهمد و همچنین ادعیه و اذکاری را که ادا میکنند بی اندازه عجیب و غریب بنظر میرسد مثلا وقتی که گربه را میخوانند دور کنند نمیگویند (پشت) و اگر شما در آن حدود رفتید هر چه بگربه از این چیزها بگوئید نخواهد فهمید بلکه باید بگوئید (توت) بمحض شنیدن (توت) گربه دور خواهد شد و بجای های بنزین میگویند (ملاسی) آب بیاور - او هنا - دادن - هاده - لدادن - نادی که بندری ها هم استعمال میکنند .

خر بنده چیست ؟

اگر من و شما کلفت و نوکر استخدام میکنیم و اگر برای حیوانات خود مهر نگاه میداریم در بندر عباس کار دیگری انجام میدهند زیرا در آنجا ارزش حیواناتش بیش از انسان است .

البته میدانید افراد در نزد بزرگان برای اینکه خود را کوچک خطاب کنند میگویند (قربان بنده عرض کردم) ولی در بندر عباس خر که اسمش بجای خود محفوظ ولی باید بدانید که برای او مهتری استخدام میکنند که او را بنده آن خر مینامند و بهمین جهت به مهر خر بنده خطاب میکنند و ضمنا بد نیست بدانید خوراك این خر بنده و خود خراز چه چیز تشکیل میشود .

در این جا مقتضیات و فصل و فقرایجاب میکند که به خر بنده غذائی غیر از آنچه را که در سایر نقاط دنیا معمول است بدهند و ضمنا بدانید که بهمان نسبت از لحاظ کار و استقامت آنچه را که در هیچیک از نقاط از مرد و حیوانش انتظار نیست در اینجا استفاده میکنند بطوریکه شخص مبهوت خواهد شد . اینك شرح طرز تربیت خر بنده و خود خرو غذای آنها .

اگر شنیده باشید الاغهای بندری در تمام ایران معروف بوده و در استقامت و زیرکی و برش معروفند (مثل اینکه راست گفته اند - فلفل نمین چه ریزه - بشکن به بین چه تیزه) واقعا این موجود ضعیف و لاغر که ممکن است افراد ناشی بگویند اگر فوتش کنند زمین میخورد در موقع کار چه استقامت و حرکات عجیب دارد زیرا اولاً راه رفتن او حالت پرش را دارد ثابا کمترین احساس خستگی نمیکند و با آن جثه ضعیف چند برابر وزن خودش بار میبرد و تمام اینها مرهون زحمات آن خر بنده است .

اهالی بندر عباس معمولا موقعیکه الاغ آنها حامله شد چند روزی بوضع حمل مانده یکمقر بچه ۷ الی ۸ ساله را بمنظور نگاهداری از کره خریدار میکنند و باو که تا آن موقع بر اثر فقر چیزی گیرش نمیآمده روزانه یکی دوسیر خرما میدهند . خر بنده موظف است در روز دو وعده غذا بخورد بگو عده غذای خرما و ماهی آنهم باین ترتیب که ماهی های ریز دریائی را که بنام (موتو) معروف است جمع

آوری کرده و بعد هسته های خرما را در آورده آنگاه ماهی ها را روی آتش نگاه دارد همینکه گرم شد روی خرما گذارده و بپزند. موقع دیگر غذای مخصوصی دارد که هم خرمین خورد و هم مهمتر باین ترتیب که هسته های خرما را آتوی دیگی ریخته و پس از آنکه مقدار زیادی آب داخل دیک نمودند زیرش را آتش کرده مدت یکساعت آن را بجوشانند در این مدت هسته های خرما نرم شده و کم کم حالت خمیر را بخود میگیرند آنگاه آنرا پائین آورده بگذارند سرد شود - پس از سرد شدن خرو بپند و هر دو بالای دیک آمده و هر یک بردیگری در خوردن پیشی گیرند.

باین ترتیب غذای روزانه خرو بنده خرتامین میشود و ضمناً از همین غذای لذیذ بگاوها هم میدهند و این غذا تاثیر خاصی در شیردادن آنان دارد. بطوریکه تعریف میکردند گاوهائی که از این غذا میخورند تا ۹ کیلو گرم در هر وعده شیر میدهند.

پس از آنکه الاغ زائید خربنده را با او در یک محل نگاه داشته و هر دو با هم بزرگ میشوند و روزها خربنده کره الاغ را با خود بصحرا میبرد تا کم کم هر دو بزرگ شوند و الاغ بطوری با خربنده انس میگیرد که اگر ساعتی از او دور شود مریض خواهد شد و بهمین دلیل الاغهای این حدود موقعی که از بندر دور شوند و خربنده همراه آنها نباشد سرعت مسافت اولیه را ندارند.

موقعیکه مالک الاغ بخواهد از الاغ استفاده کند خربنده الاغ را آماده سواری کرده و از باب را سوار مینماید و بعد در جاو خربچرکت در میآید. بطور تحقیق خربنده میتواند در ۷ الی ۸ ساعت متوالی هر ساعت ۴ فرسنگ مشکلترین راهها را طی کند و الاغ هم بدنبال سراو بدو دولی اگر احياناً خربنده برای قضای حاجت خواست از جاده کنار رود الاغ هم فوری بدنبالش خواهد رفت و مالک را بزمین خواهد زد و کسی هم نمیتواند جلوی سرعت او را بگیرد. لباس خربنده فقط یک تکه پارچه است که پس و پیش او را پوشانیده بقیه بدن او لخت و عور خواهد بود (بجاست که تربیت بدنیها از وجود این خربنده ها بجای قهرمانان دو استقامت استفاده کنند.)

قابل توجه ثروتمندان

حال که از اوضاع مذهبی و اجتماعی این بندر مطلع شدیم بد نیست شمه ای هم درباره غذای لذیذ و خوشمزه آنها صحبت کنیم. البته میدانید که درهمه جا میزبان برای میهمانش کوشش میکند پلو و خورش و جوجه درست کند تا احترامی برایش قائل شود. اما در این بندر برای اینکه مهمان را احترام کنند یکنوع غذائیست بنام میهاد (ماهی آبه) که بخدمت مهمان آورده و خودشان با میل و آفری آنرا میل میکنند و اغلب درد کانهای بندر هم دیده میشود.

همانطوریکه بازارهای طهران ظهر که شد بسراغ دیزی آبگوشت میروند و گوشتهای کوبیده را پس از خوردن آبگوشت بالذتی تمام بروی نان پهن کرده و

میخورند و با همانطوریکه اصفهانیهها ظهرها بسراغ دکان بریانی فروش میروند اینجام مردم از همان غذای لذیذ روی نان گذاشته و اغلب کاروانان سواحل و اهالی طبقه ۳ و ۴ نانی مخلوط با آن همراه دارند. این غذای لذیذ چیست؟ و چگونه بدست میآید؟

قابل توجه ثروتمندان (رحم هم خوب چیزی است)

در فصل تابستان آنهاییکه دستشان بدها نشان میرسد تعداد زیادی ماهیهای کوچک را از دریا گرفته و آنها را داخل خمره ریخته و پس از اضافه کردن مقداری آب و نمک و زردچوبه خمره را بالای پشت بام میگذارند تا ماهیها گرم بگذارند بعد از ده روز باید یک نفر مرتباً آنها را مانند خمره شراب هم بزند که کف کند در این مدت ماهیها متعفن شده و در خمره بصورت کرم در میآیند و سپس مقداری خاک سرخ به آن مخلوط کرده و صاف میکنند در نتیجه شیرهای از آن بدست میآید که صبحها مانند کره روی نان میریزند و گاه با شکر میخورند:

بعضی اوقات خمره و محتوبات آنرا میگذارند تا خشک شود سپس خمره را بزر آورده و کرمهای خشک شده را آرد کرده و از آن نانی درست می کنند بنام نان (مهیاه) که بر سر سفره مهمان عزیز گذارده است و نوع دیگر آن پس از آنکه ماهیها گرم گذاردند و خشک شد آنرا توی حلب کرده مانند آجیل میخورند.

قسمت اول مخصوص طبقه اعیان و قسمت دوم مخصوص طبقات متوسط و اما طبقات سوم و چهارم از شما آقایان حاجیها و صاحبان کمپانی و ملاکین محترم و مقدسین بیشمار و کربلائیها و حجة الاسلامها پنهان نباشد غذایشان هسته های خرما و با گرد بلوط است که مانند آجیل در لایه های تنبان آنهاست. اگر میگوییم

نیزه تنبان باید بدانید که این بدبختها کت و شلواری بخواب ندیده اند .
 منازل این عده بردو نوع است باین ترتیب . یکعده حصیری را در حالیکه چوبی
 بریر آن است بر پا نگاهداشته فقط بمنظور جلو گیری از تابش آفتاب پناهگاهی
 درست کرده و در زیر آن زندگی میکنند و عده ای دیگر در کنار سواحل
 گودالهایی مانند قبر کنده و طوری خاکبرداری کرده اند که صورت قبر سر-
 پوشیده ای را پیدا کرده است و معمولا در اوقات بیکاری از سوراخ آن که
 هم سطح زمین است به داخل رفته و روی زمین نمناکش دراز میکشند و از
 زن و بچه خود هم در آن نگاهداری میکنند . ضمنا بدانید که اهالی بین بندر
 عباس و بندر انکه و سیرجان شش ماه از سال را علف می خورند و شش ماه خرما
 و در این باره مشاهدات و شنیدنی های حقیقی خود را که بی اندازه جانگذار
 است نمی نگارم و بقضاوت خوانندگان واگذار میکنم .

قسمت دوم یادداشتهای فراموش شده در باره قبیله کولو و آداب عجیب آنها :

این قبیله مرموز و عجیب که ذکر عادات آنان شخص را بازهم بیاد
 بومی های افریقایی می اندازد در قسمت جنوب شرقی چهارم در نواحی قیر و
 کارزین پشت کوهها یادر بیابان زندگی کرده و کار آنها گله داری و زراعت
 است و در تابستان و زمستان بنقاط مختلف ییلاقی و قشلاق کوچ میکنند . بنا به
 تجسسی که بعمل آمد این عده هم از افریقایی های مهاجر هستند که به نقاط دور
 تراز سواحل پراکنده شده اند . اهالی این قبیله در نواحی فارس در دو نقطه
 متمرکز و مسکونند يك قسمت همین نقطه که گفته شد قسمت دیگر در نواحی
 کرپالست شرقی مرو دشت . جمعیت آنها در حدود ۱۲ هزار نفر است . طرز
 صحبت کردن این عده بقدری عجیب است که اگر کسی بزبان چینی آشنا باشد و
 یا بومی های افریقایی - تصور میکند اینها هم از آن طبقه اند زیرا مانند چینی
 ها و ژاپونی ها آخر کلمات آنان به الف - نا - یا - پا - تا خاتمه پیدا میکند -
 باین طریق (فیئا - فیئا - فینا - فینا) (کجما مشینا) (شوشنده - عیدشنده - فیندوشو -
 فنرو - فنشو - فیکو - فیت فترینا « پسر بچه » کنکامشینا (کجامیروی) - انکی بچینا
 (انکو بچینم) - باغ مشینا) و از لحاظ لهجه تاحدی با اهالی سیوند شبیه هستند .
 این عده بهمان نسبت که دارای لهجه عجیبی هستند قیافه های آنها هم
 غریب است زیرا چشم های آنها اغلب درشت قامتها بلند و رشید و چهارشانه لبهای
 پهن و کلفت با چهره های سیاه و افراد علیل در بینشان کمتر دیده می شود .
 همین رشادت زنان و مردان آنهاست که در رقصهای مذهبی پیرجمالی از اوش
 جان کردن چماقهای آبدار باک نداشته و وهمی ندارند در صورتی که اگر یکی از
 آنها را من باشما بخوریم حسابان با کرام الکاتبین خواهد بود .

« آهنگ مرموز پیر جمالی چیست ؟ »

قبل از شروع به مطلب لازم است گفته شود در شیراز و نواحی فارس

افراد قبیله کولو مشغول سفید کردن مس میباشند

مانند سایر نقاط که اگر به کسی بخواهند نسبت دیوانگی بدهند می گویند خودش را ابلخ گری زده است میگویند خودش را به پیر جمالی زده است یعنی دیوانه شده .

این عده سالی دو مرتبه آنهم شبهای چهارشنبه ساعات هیش و هادی آنها با شروع آهنگ پیر جمالی آغاز می شود و همچنین در مواقع بروز خطر یا سانحه ای این آهنگ را ابتدا در میآورند و افراد قبیله که در میان کوهها و دره ها در کنار یکدیگر هستند موظفند با شنیدن صدا فوری حرکت کرده و خود را بمحل صدا برسانند (خوانندگان بدانند که صدای ساز در محیطی بشمار یک فرسنگ بگوش میرسد)

(صدای آهنگ بلند می شود)

افراد قبیله از زن و مرد - بزرگ و خرد سال در بیابان بعضی بکشت - باره ای بجمع کردن هیزم - برخی در بالای نخلهای خرما به کندن محصول و غیره وعده ای در میان کوهها بجمع آوری علف های خوراکی مشغولند . ناگهان صدای ساز پیر جمالی همراه با سرنا های متعدد بلند می شود . همه بمحض شنیدن این آهنگ نعره ای کشیده و آنکه در بالای درخت است بسرعت خود را به پایین رسانیده در حالیکه سرشان را پایین می اندازند مرتباً با طراف تکان می دهند و آنانکه همیشه بردوش دارند با کوله بارشان بهمان ترتیب ازدل کوهها بطرف مرکز صدا حرکت میکنند و همچنین سایرین . موقعی که بمقصد رسیدند از بس سرهیشان را با طراف تکان داده اند کف از دها نشان جاری می شود و بلافاصله

هر که هر چه بردوش دارد بگوشه ای پرت کرده و برگردا کرد آتشی که روشن است شروع به حرکت میکند .

(بقول خودشان شنیدن صدای این ساز اثر مرموز و عجیبی در آنها میکند بطوریکه دیگر سرازیر نمی شناسند) - در یکطرف آتش مردی که بزرگ قبیله آنها بوده و بنام شیخ معروف است ایستاده و با خواندن اوراد آنها را تشویق به رقص میکند در اینوقت ردیف دختران و زنان در حالی که هر یک دو دستمال سرخ رنگ بردست دارند وارد صحنه شده و شروع بر رقص دستمال می کنند. ضمناً اشتباه نشود که در این جشن کلیه فامیل ها موظفند هزینه شبانه روز خود را همراه آورده تا تحمیلی بکسی نشده باشند . آنکاه در ساعات بین ۱۱ و ۱۲ شب بکنفر در حالیکه چماقی بردست دارد وارد میدان شده و با ورود او زنان از جر که خارج گردیده و عده ای که مایل به نشان دادن دلاوری خود باشند باقی می مانند - چماقدار بمحض ورود ضربتی سخت بکمر اولین نفری که باو برخورد کرده مینوازد ولی طرف معلوم نیست بچه علت کوچکتربین عکس العملی از خود نشان نداده و بلافاصله او هم بطرف محل چوبهای چماقی رفته و بقول خودشان رقص ترک بازی را شروع میکنند و هر یک در حالیکه چماقی بردست دارند باهمان حالت و آهنگ رقص بر سر و کله یکدیگر میکوبند در حالیکه غم بر ابرویشان وارد نمیشود . (خدا نکند از آن ترک ها من و شما بخوریم)

بطوریکه میگویند تا موقعیکه ساز پیر جمالی صدایش شنیده میشود کوچکترین احساسی از ضربت های چماق نمیکنند و این جریان یک ساعت تمام ادامه خواهد داشت که مجدداً دختران بادستمالهای قرمز وارد شده و بتابه احترام ورود آنها چماقها باطراف پرت گردیده و هر مردی بایستی از دختری که جلوی او مشغول رقص است بوسه آبدار برباید. در اینوقت یک یک بهوا پریده و صداهای عجیبی مانند یزله عربها از خود ظاهر ساخته و بقدری جست و خیز میکنند تا یک یک بیهوش شده و بزمین بغلطند . آنکاه نوبت شادی متعلق بدختران است که با دستمالهای خود بارقص های عجیبی بردور آتش می رقصند . در ساعت دو بعد از نیمه شب هر زن خانواده ای موظف است مرد و بستکان خود را که غش کرده است بردوش کشیده بمحلی بیرون و از اغذیه ای که همراه آورده او را اطعام نماید. ولی در این شب که بزرگترین شب مقدس آنهاست مانند مسلمانان که در شب عید غدیر معتقدند نبایستی زن و مرد هم خوابگی نمایند و الا بچه شان شش انگشتی خواهد شد آنها هم معتقدند که نباید بغل خوابی کنند و کلمه اگر هم در بینشان معمول نبوده و همه مطیع این دستورند. آنچه را که عجیب است اینجاست که فردای دیگر مانند هزاران افراد سالم هر یک بکار خود مردانه و ارمشغول میشوند.

مراسم عید نوروز در قبیله کولو و سیاه پوستان

درباره ای از قسمتهای فارس مخصوصاً در نواحی لار و قبیله سیاه پوستان

مراسم عید نوروز و مخصوصا چهارشنبه سوری را با طرزی باشکوه و عجیب تر از کلیه نقاط ایران برپا میکنند باین ترتیب که اول صبح عید عموم اهالی چه زن و چه مرد موظفند همه های فراوانی از بیابان جمع کرده و به نقاطی که از طرف رئیس روحانی آنها برای جشن در نظر گرفته شده آورده و در ساعت ده صبح زنها بالباس های رنگا رنگ و فاخر پیچوده حاضر شوند . در اینجا رئیس روحانی با ورود خود که با صدای طبل و سرنا همراه است همه مردم را خوشحال کرده و بنزدیک همه ها میرسد و مشغول روشن کردن آتش می شود

با روشن شدن آتش زنها شروع به کل زدن کرده و دسته دسته شروع برقص میکنند نوع این رقصها بنا بر وضعیت هر محل تغییر مینمایند . (در قبیله سیاه بوستان رقصها با ژستهای عجیب و حرکات محیر العقولیکه مشاهده آن خالی از تعجب نیست شروع میشود) پس از آنکه آتش با آسمان زبان کشید مردها هم با آهنگهای ساز رقص میکنند .

باین ترتیب که هر يك پناهگاهی رفته و پس از دقیقه ای مشاهده میشود عده ای لغت در حالیکه بدنهای آنها خالهای قرمز زده شده وارد میدان میشوند .

بدنهای این عده بوسیله لنکی پوشیده شده باین ترتیب که نخی بکمر می بندند و بوسیله پارچه ای قسمتهای جلو و عقب را مسدود میکنند . آنگاه دو عدد لنك یکی را بجلو و آویزان میکنند بطوریکه سر آن تا نزدیکی پای آنها برسد و دیگری را بعقب با این وصف طرفین لنکها باز است آنگاه بدور آتش شروع بحرکت و چرخیدن کرده و اول مراسم نقل بخش کنی انجام میگیرد باین ترتیب که هر يك بطرف دیگری از روی آتش نقل برتاب کرده و اگر آن شخص موفق بگرفتن نقل در هوا بشود معتقدند برای یکماه خوشوقتی در خانواده او حتمی است و نقلها باید بادامی باشد .

پس از لحظه ای همه دست بکمر یکدیگر زده و با آهنگ دهل بعقب و جلو میروند بطوریکه لنکهای آنها مرتبا بجلو و عقب حرکت میکنند و حالت مخصوص و زیبائی بآن منظره میدهد . این رقص بایستی بقدری ادامه یابد تا شعله آتشها خاموش شود و بتوانند از روی آن جست و خیز کنند . پس از آن يك يك یاد و بدو از روی خرمن آتش بآن طرف میبرند . در اینجا کسانی بدور آن حرکت میکنند که قدرت پریشان قوی باشد و بقیه بدور آتش در حال دایره مانند بالا و پایین میبرند و کف میزنند . این عمل تا موقعی ادامه دارد که بوته ها خا کستر شود آنگاه يك يك از روی خا کسترها پریده و بدنهای خود را با خا کسترها خال میزنند و معمولا از خا کسترها در همان حال رقص بسر و صورت خود می پاشند و قهقهه میخندند . این بودشه ای از مراسم جشن عید در قبیله سیاه بوستان و پاره ای از نقاط فارس .

شبهه‌ای در باره صبی‌ها

خوانندگان گرام در جلد اول دیدنی‌ها و شنیدنی‌های ایران شبه‌ای در باره آداب و رسوم صبی‌ها مطالعه فرمودند و چون نامه‌های زیادی را جمع به‌قائد مذهبی آنها برای من رسیده است. باین لحاظ ناچار عین گفتاری را که رئیس این فرقه شیخ عبدالله در اهواز از روی کتاب مذهبیشان برایم نقل و منهم یادداشت کرده بودم برای خوانندگان خود عرض میکنم.

این عده بهیچوجه حق ندارند از رموز و دستورات کتاب مذهبی خود افسار را غیر را مطلع کنند و بر هر فرد واجب است تا حد امکان در حفظ اسرار مذهبی کوشش کند و باین علت کتب مذهبی در دست کسانی خواهد بود که شایستگی و روحانیت آنان بر همه معلوم و معین شده باشد و موقعی کتاب مقدس بدست شخص بزرگ داده خواهد شد که او ۳۶۰ دفعه سو کند یاد کند که اسرار را فاش نخواهد کرد آنگاه کتاب تحویل او میگردد و در غیر این صورت معتقدند به بهشت راه نخواهد یافت.

خط این عده سریانی است که دارای ۲۴ حرف است زبان آنها هم سریانی است و چون خود را از پیروان محمد بن زکریا معاصر حضرت مسیح میدانند داستانی درباره اودارند باین ترتیب که یحیی زکریا نطفه‌ای از بهشت بوسیله چبرئیل آورد و داد بزن زکریا بنام (انیش بی) (الیس بات) و او حامله شد و این زن حیض نداشت زیرا پیر بود و آنوقت تمام افراد اسرائیل در خواب دیدند که نوری در آسمان پیدا شده است.

معتقدند که دو دنیا خلق شده یکی روحانی و دیگری جسمانی و وجود همین دو دنیا است که پسرها و دخترها میتوانند باهم نزدیکی کنند و الا اگر يك دنیا وجود داشت همه خواهر و برادر بودند و زن یحیی را از بهشت دنیای آدم روحانی آورده اند و برای یحیی ازدواج کردند نه از دنیای جسمانی

عقیده دارند که روح سه روز در بدن معطل میشود و سه نفر او را گرفته و میبرند بدنیای آدم و همچنین دنیای دیگری است بنام دنیای مجلس - و در بهشت ۳۶۰ بناست و يك روح پاك میتواند روح هزار نفر ناپاك را باخود به بهشت ببرد - عمر دنیا از آدم تا انتها ۴۸۰ هزار سال است قسمت اول شامل دنیای آدم ۲۱۵ هزار سال بوده که یکدفعه نابود شد و ۲ نفر ماندند که آدم و حوا بودند و ۱۵۰ هزار سال هست که آن دو نفر مرده اند. پس از آنها دنیا از شرق تا غرب آتش گرفت و بعد ۱۲ دست ماندند که آنها هم ۱۰۰ هزار سال ماندند بعد خداوند بنوح فرمان داد که یانوح بعد از ۳۰۰ سال بلمی بزرگ درست کن و دریچه‌ای در آن نصب نما و از انواع و اقسام حیوانات نروماده دراو

نگهداری کن که دارای ۶۰ ذرع طول و عرض و عمق باشد و چوب آن را از کوه مال ماران بیاور .

نوح چنین کرد پس از ۳۰۰ سال زن سام رفت نان بپزد ناگاه دید يك عدد نی توی آتش تنور سبز شده او نی را نزد پدر آورد و ۴۲ روز باران شدیدی بارید و آب سراسر جهان را گرفت و نوح با زن پیرش و با زن سام و پسر نوح بالای بلم نشستند و مدت ۱۱ ماه بر روی آب بودند که کلاغی از قفس کشتی پرید و خبر دنیا را آورد و کبوتر یکبارك از زیتون را آورد .

نوح دریچه را باز کرد و پسرش را دید بسیار خوشحال شد .

معتقدند که زن جنی اشباهی با نوح جماع کرد و حامله شد و سه پسر آورد بنام حام - یام - بافت - و نیز معتقدند که ۶۰۰۰ هزار سال دیگر با انتهای دنیا است و برای انتهای دنیا این علائم را قائلند :

۱- چهل زن سرکوچه ها می نشینند و اگر مردی رد شود او را بومیکنند زیرا تعداد مرد کم میشود .

۲- پسر از پدر نگهداری نمیکند و هیچکس بفکر دیگری نیست .

۳- آب دنیا کم میشود .

۴- تمام دنیا را آب سرخی فرا میگیرد که هر کس بخورد حامله نمیشود و پس از هفت سال بعد از آن حضرت عیسی ظاهر خواهد شد و دنیا بیکدیگر متصل و کوچک میشود .

قسمت دیگر از آداب و رسوم این فرقه - اصلاح موی صورت را
گناه میدانند و يك مرد میتواند زنان متعدد داشته باشد با عقد ثابت و صیغه در بینشان مرسوم نیست .

طلاق در بین آنها معمول نبوده و حرام است و در صورتی میتواند مرد طلاق بدهد که گناه زن ثابت شده باشد و ثبوت آنهم دارای شرایطی سخت است .
از دواج با زن برادر را حرام میدانند .

در روز سه دفعه نماز میخوانند یکی صبح قبل از طلوع آفتاب و ظهر و غروب - نماز آنها فقط سجود است و قیام و رکوع ندارد .

پسرهارا نباید ختنه کنند - دختر موقمی که عادت زنانه شد باید او را عروس کنند . پسرها هم موقمی که شب محتمل شدند آمادگی آنها برای ازدواج محرز بوده و سن مدخلیت ندارد .

غسل پس از مقاربت و یا احتلام و یا حیض ضروری است منتها با این تفاوت که زن بعد از پایان دوران قاعدگی بایستی با لباس بد داخل رود خانه رفته و غسل کند و در موقع حیض بایستی دست بچیزی بزند و پس از پایان غسل تا ۱۲ ساعت مرد حق نزدیکی با او را ندارد - در زمستان اگر بر اثر سردی هوا نتوانند توی آب بروند حق مقاربت ندارند .

از گوشت و نان و روغن که بدست مسلمانان تهیه میشود بپایستی بخورند.
بزرگترین عید آنها در فصل خرمایزان است که بنام عید سال معروف بوده
و دیگر عید کوسفند است که قربانیهای متعددی میکنند.

اگر کسی زن طلاق داده را مجدداً بگیرد باصطلاح مسلمانان بهواهد رجوع
کند دختر بر او حرام میشود تا چهار پشت و نباید کوسفند یا مرغ را بکشد
و بدنبال جنازه میت راه برود و پس از چهار پشت که این عمل را میکند آنگاه
آن زن حلال است.

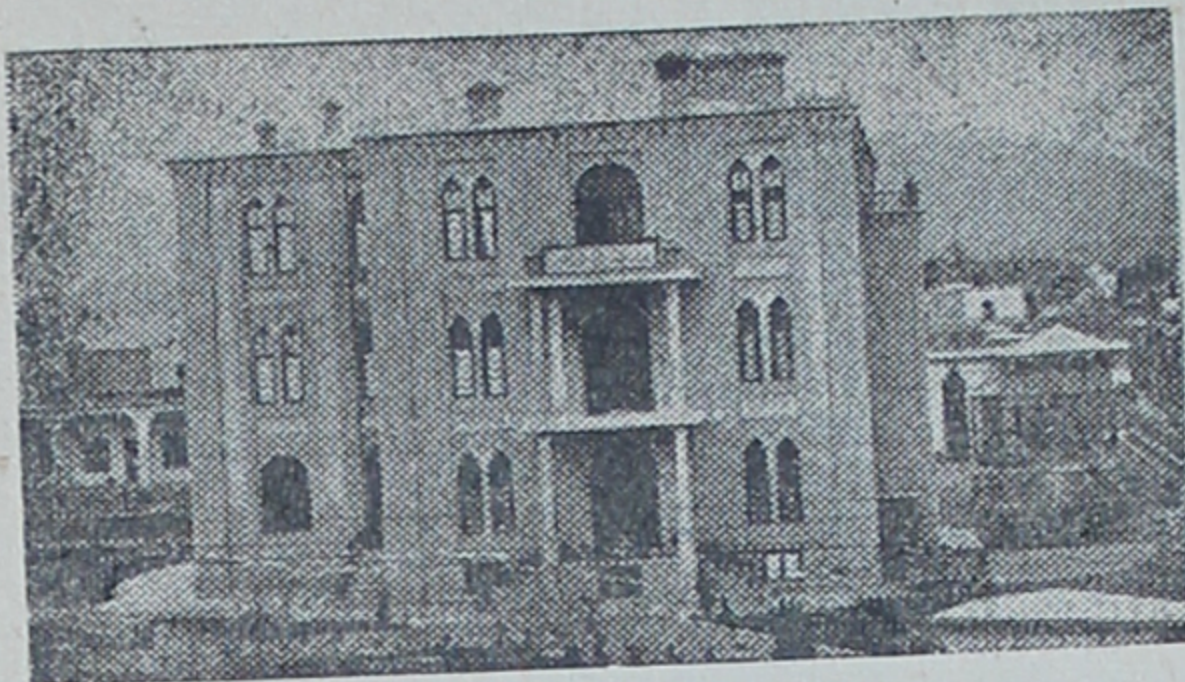
روژه آنها در سالده رود است.

بازرس در جزیره خارك (از گفتار یکی از افسران مطمئن)

بازرس قایق اجاره کرده و به جزیره خارك میرسد در اینجا بمنظور بازرسی
باسگاه ژاندارمری با خیالی راحت پیاده شده و از طرفی منتظر می شود که بلافاصله
ژاندارم ها بیایند و برای او جا و منزلی تعیین کنند چون نا امید میشود شخصاً
از یکی دو نفر ماهیگیر سراغ باسگاه ژاندارمری را میگیرد ولی آنها اظهار
بی اطلاعی میکنند. تا بالاخره بازرس بنزد کدخدا رفته و از احوال ژاندارم
ها را میگیرد کدخدا میگوید اینجا ژاندارم ندارد ولی سابقاً دو نفر بوده اند
که یکی فوت کرده و دیگری زراعت میکند بازرس سؤال میکند پس تفنگ
های آنها کجاست. کدخدا بازرس را بمنزل برده و يك قبضه تفنگ باو میدهد
و اظهار میکند قبضه دیگر بدست ژاندارم زارع است که بجای پدرش ژاندارم شده
بالاخره بازرس و کدخدا به دنبال ژاندارم جدید میگردند تا آنکه یکنفر و
می بینند که لغت و عربیان در باغچه ای مشغول کاشتن لوبیاست کدخدا اظهار میدارد
این ژاندارم جدید است و چنین توضیح میدهد که ژاندارم سابق مدت ۵ سال
است فوت کرده و این هم دیگری است و چون در این مدت کسی باو جیره و
موجب نداده مشغول کاشتن لوبیاست و با آن امرار معاش میکند. بازرس از
مشاهده این وضعیت گنج گنجی گرفته و به بندر بر میگردد و فرمانده را احضار کرده
سؤال میکند که ژاندارم های خارك چند وقت است حقوق نگرفته اند. فرمانده
میگوید سرکار تمام حقوقهایشان پرداخته شده است و فقط همین حقوق ماه آخر را
نگرفته اند بازرس از این صحبت دروغ و راز است متعجب میشود و بعد جریان مشاهدات
خود را میگوید فرمانده بدست و پای بازرس میافتد که مبادا موضوع را بر کز
گزارش بدهد و سوگند میخورد که در این مدت باو قایق نداده اند که برود و
حقوق بپردازد ولی بازرس میگوید پس خبر نداری که ۵ سال است ژاندارم شما
مرده و تفنگ های دولت بدست کدخداست و دیگری هم لوبیا میکارد و میخورد

شیراز شهر گل و بلبل

وضع شهری - آب و هوا - آداب و رسوم

مهمانخانه سعدی

این مهمانخانه بسبك مهمانخانه های اروپائی بنا شده و در وسط باغ بزرگی كه ملو از گل و ریاحین است قرار گرفته و دارای كلیه لوازم و وسائل آسایش برای مسافرین میباشد

آب و هوای این شهر در زمستان چندان سرد نیست و كمتر اوقات برف می بارد ولی در فصل تابستان معمولا از اردی بهشت بیعد شروع بگرم شدن میکند و تا اوائل آذرماه ادامه دارد .

شهر شیراز در زمان قدیم دارای يك عده كوچه ها و گودالهای پست و ناهمواری بوده ولی در زمان سلطنت رضا شاه فقید از آنصورت ویرانه بیرون آمده و اینك دارای خیابان های متعدد و مشجری است كه زیبایی خاصی باین شهر داده است از همه خیابانها بزرگتر و مهمتر خیابان (زند) است كه نظیر خیابان سی متری تهران میباشد .

رو بهمرفته شهر شیراز اینك دارای ۱۳ خیابان است - لطفعلی خان زند - شاهپور - مشیری - منوچهری - حافظ - سعدی - قاجانی - قران مصلی - باغ تحت - خیرات - خیابان بزرگ قصرالدشت كه شهر را بنقطه ییلاقی قصرالدشت متصل میکند - علاوه بر خیابانهای نامبرده دارای محله های پست و بلندی است كه اغلب كثیف و بوی عفونت از آن محله ها بلند و كف اغلب كوچه های این محله ها خاکی و یاسنك فرش است - محله های عمده شهر عبارتند از محله درب شاهزاده - محله اسحق بیك - محله بیات - محله میدان شاه - سردوزك - بالا كند - ده بزرگی و چند محله دیگر .

آثار تاریخی

مسجد جامع - مسجد و کیل - بازار و کیل - حمام و کیل - مدرسه خان كه در عهد کریم خان زند بنا شده - شاه چراغ - سید محمد علاءالدین حسین - سید علاءالدین حسین - علی بن حمزه - بی بی دختران - سید حاجی غریب .
دیگر آثار تاریخی این شهر موزه آن است كه در میان باغ مصفی

و بزرگی قرار گرفته و در گوشه و کنار باغ مجسمه ها و آثار قدیم دیده میشود که بوضع عجیبی هر يك در طرفی افتاده است .

عمارت موزه شیراز

که مشاهده آثار تاریخی داخل و خارج آن شخص را بیاد تمدن و عظمت ایرانیهان در گذشته میاندازد

در همین جا بود که علامت پرچم یکی از دولتهای خارجی را بر روی یکی از سنگها دیدم معلوم شد این علامت را آندولت از ایران اقتباس کرده و بر روی پرچم خود نصب کرده است .
آنچه در میان گلهای این باغ بیشتر از هر چیز جلب توجهم را کرد مشاهده تعداد زیادی بوته های خشخاش بود که اغلب آنها را تیغ زده و شیرهای تریاک بیرون آمده بود . ابتداء خیال کردم بلکه اراضی باغ موزه را برای کشت تریاک اجاره داده اند ولی بعداً با خود گفتم ممکن است یک فرد تریاک در موزه باشد .

...

این شهر دارای يك مهمانخانه است بنام سعدی که در ردیف بهترین مهمانخانه های جنوب محسوب شده و بسیار عالی و زیباست .
بطوریکه خوانندگان گرام در جلد اول مطالعه فرموده اند پس از ورود بشیراز من به همین مهمانخانه رفتم و در آنجا با جوانان خون گرم شیرازی بلافاصله آشنائی پیدا کردم در روزنامه ها هم شرح ورود مرا نوشته و اغلب مصاحبه های مفصلی نمودند .

عجایب حوض ماهی دره حوطه آرامگاه شیخ سعدی

يك روز پس از ورود بنا بوقت قبلی که بایکی از جوانان برای دیدن مقبره سعدی و گردش در اطراف شهر داده بودیم صبح زود قبل از آفتاب از خواب بلند شده و بدون خوردن صبحانه پله های مهمانخانه را طی کرده و یکسر بمحل معهود رفتم .
رفیق میکانیسین که مشغول و رفتن به اتومبیلش بود صبح بخیری گفته و لحظه ای نگذشت که مرد و سوار شده و در آن نسیم روح افزای صبحگاهان که مختص باین شهر دلفریب است آرام آرام خیابانهای مشجر را طی کرده و بطرف جاده سعدی

رفتیم . در مسیر راه باغات و درختان بیشمار دیده میشد که اغلب در میان تپه ها مخفی شده و منظره زیبایی به جاده داده بود . زنان و مردان شیرازی در حالیکه صدای قهقهه و خنده آنان از هر سو بلند بود در رفت و آمد بودند . چیزی طول نکشید و اردقریه سعدی شدیم و پس از دیدن منظره خارج آرامگاه شاعر معروف ایرانی شیخ سعدی که ساختمانش بوضع قدیم بود بطرف محوطه آمدیم در اینجا صدای قیل و قال شنیده میشد ولی کسی بنظر نمیآمد . بمنظور پیدا کردن منبع صدا رفیقم را که قصد خروج از آرامگاه داشت ترك کرده در صدد جستجوی صدا برآمدم . در این وقت گذارم بچاهی افتاد که معلوم شد فریادها از داخل آنست از بالا خم شده و نگاه کردم که ناگاه هوش از سرم رفت زیرا ماه رویانی سیمین بدن در داخل این چاه دیده میشد که مشغول خنده و فریاد بود . و مرتباً آب بسروتن یکدیگر میریختند و گاه مانند ماهی در زیر آب بشناوری میپرداختند

یکی دیگر از آثار تاریخی آرامگاه شیخ سعدی شاعر معروف شیرین سخن ایرانی که حسب الامر شاهنشاه ایران در نظر است همارت آبرومندی برای او بنا گردد

مشاهده این وضعیت بقدری مرا مجذوب نمود که بی اختیار همانجا مانده و بیادم آمد آنچه را که راجع بداستانهای پریان در کتابها خوانده بودم و حالا بچشم می دیدم . برای اینکه رفیقم را از این جریانات باخبر کنم از جای خود برخاسته بطرف در دویدم . موقعیکه جریان را برای او بیان کردم جواب داد خوش بسعادتت که دختر شاه پریان را دیده ای زیرا آن چاه بنام حوض ماهی معروف و باره ای از اوقات مخصوصاً صبحگاهان دختر شاه پریان به آنجامی آید - خوب بگو به بینم صورتش چه جوری بود آیا چشم و ابرو مشکمی بود یا سبز .

باتفاق هر دو سراچاه آمدیم ولی افسوس هرچه نگاه کردیم چیزی جز آب شفاف ندیدیم . دقیقه ای طول نکشید که از نقب آن تعدادی زن و دختر بالا آمده و پس از آنکه ما را ورا نداز کردند از در آرامگاه خارج شدند . رفیقم پس از لحظه ای فکر گفت پس دختر شاه پریانی در بین نیست بلکه

همین شیرازیهای خودمان هستند که مشغول استحمام بمنظور باطل سحر بوده اند. از شنیدن این حرف خواهش کردم داستان آنرا برایم بگویند. رفیقم دستم را گرفته پس از طی ۲۴ پله از راه نقب محل جریان آب رسانید و سپس چنین گفت. اینجا که می بینید بنام حوض ماهی معروف است. اهالی شیراز و کلیمیان عقائد خاصی به آن دارند مخصوصا در شبهای چهارشنبه آخر سال و يك شب اول سال در این نقطه محشری برپاست زیرا لا اقل در حدود ۱۰۰۰ نفرالی بیشتر از بهترین دختران و زنان شیراز دیده میشوند که هر يك در حالیکه جامی منقش بآیات قرآن بمنظور باطل کردن سحر و باز شدن بختشان بدست دارند باینجا می آیند و استحمام میکنند. اما اینرا بدانید که ساعات معینی از این دو روز این محل برای خانم استادان و فرماندار شهر قرق میشود بطوریکه اطراف آن بوسیله ژاندارم و پاسبان محافظت میگردد و پس از آنکه آنها خود را از جادو و سحر نجات دادند نوبت بسایرین میرسد.

باطل السحر چگونه انجام میگردد

اولا بایستی کوشش کنند که سه ساعت قبل از طلوع آفتاب خود را باین نقطه برسانند و بنا بعقیده ای که دارند باید يك عدد جام طلسم شده یا مقداری قلیه و سرکه همراه بیاورند. سپس از محل نقب که پله ها شروع میشود لباسهایشان را کنند و سراپا لخت مادر زاد شوند و برای سترو عورت پیراهن خود را بکمر به پیچند و زیر جامه شان راهم بدور سر ببندند آنگاه پای راست را مانند حالت (لی لی) بلند کرده و کوشش کنند در تمام مدتی که ۲۴ پله را طی میکنند پارا بزمین نگذارند و با پای چپ تمام پله ها را طی کنند تا به پائین برسند.

اغلب دو ساعت طول میکشد تا بحوض برسند زیرا چون بر اثر عدم تعادل روی يك با مرتب بزمین میخورند و ناچارند دوباره برگشته و مجدداً پله ها را با همان حرکت اولیه طی کنند.

باین ترتیب سه سه و چهار چهار دو یا تك تك خود را بپائین میرسانند در این موقع اگر کسی از بالای پله ها نگاه کند می بیند که در تمام مسیر پله ها زنهای با حالت (لی لی) دیده میشوند که بر اثر عدم توازن مرتب فریاد قهقهه و سلام و صلوات آنها بلند است.

پس از رسیدن بولب حوض بایستی بدور خودشان چرخ زده و با همان حالت (لی لی) خود را بداخل آب پرتاب کنند بطوریکه آب تمام بدن آنها را فراگیرد. در دفعه ثانوی موقع زیر آب رفتن بگویند غم برو شادی بیا - محنت برو روزی بیا.

ولی دخترانی که شوهر نکرده و یا قدری زشت هستند بایستی در شب سال تحویل مروارید بخورند و اینجا بیایند و بگویند: (این زشتی من از تو - آن خوشکلی تو از من) و سپس جام باطل سحر را بر آب کرده و با خواندن اورادی

بسر بریزند و عده دیگر هم که قلیه و سر که را همراه آورده اند بسر ریخته آنکاه بر روی آب مانند ماهی دراز کشیده و چون آب رونده است قدرت آن بایستی آنهارا مسافتی با همان حالت دراز کش بداخل دخمه ببرد و بعد برگردند. موقعی که زیر آب هستند باید کوشش کنند هفت ريك از ته آب برداشته از حوض خارج و بمحل صغه حوض بیایند ولی حق ندارند آب بدنشان را با حوله خشك كنند بلکه پس از خروج چهار مرتبه پاهای خود را بضربت تمام بچهار دیوار صغه که نیم متر از آب ارتفاع دارد بکوبند تا بر اثر تکان آب تنشان بریزد سپس از پله اول شروع کرده و در هر پله يك دفعه پای خود را بشدت بدیوار بزنند تا به بالا برسند. موقعی که بالا میرسند موظفند همه با هم شروع به کل زدن کرده قهقهه و شادی کنند.

معتقدند کسانی که صبح خیلی زود بیایند در بین ماهی های حوض يك نوع ماهی را خواهند دید که دارای دو شاخ است و او همان دختر شاه پریان میباشد که بادیدنش مرادشان حاصل خواهد شد (برای سحر خیزی کار خوبی است) پس از آنکه بیالار رسیدند حق ندارند موهایشان را خشك كنند بلکه باید فوری لباسها را بتن کرده و جامه های تر را بهمان نحو بپوشند تا مشکانشان بهتر حل گردد.

اما راجع بآن هفت سنك ته آب. پس از آنکه بالار رسیدند آنهارا در میان آجیل ریخته و در دستمالی گره میزنند و در حال گره زدن آیه الکرسی را خوانده و بمنظور تبرک سر سفره سال تحویل بگذارند. معتقدند برای اینکه بفهمند مرادی که دارند حاصل میشود یا خیر. دستمال آجیل را بایک ضربت بزمین می کوبند اگر گره آن باز شد که مرادشان حاصل است والا که هیچ. این بود داستان حوض ماهی و اما کلبه میان شیراز هم عقیده زیادی باین حوض داشته و اغلب دختران آن ها که از شوهر کردنشان گذشته است صبح ها قبل از آفتاب باین حوض می آیند و استحمام میکنند تا شوهر دلخواهی گیرشان بیاید.

آب این حوض معدنی است و در صورت خوردن حالت احتلام بشخص دست میدهد و قتیکه بیانات رفیق در این باره پیایان رسید دسته دیگری از دختران بطرف حوض رفتند و ماهم بداخل مقبره سعدی رفته پس از تماشا سوار اتومبیل شده بطرف شهر حرکت کردیم.

در این موقع خورشید کم کم با اشعه طلایی رنگ خود شرق شیراز را روشن میکرد. در آن منظره زیبا و جالب مصمم شدیم به نقطه مصفائی برای خوردن صبحانه برویم.

در گهواره دیو «دید» چه خبر بود

در بالای یکی از تپه های مجاور جاده چهار طاقی دیده میشد که مسقف بوده و از دور مانند اطاق دیده بان ها خود نمایی میکرد. از رفیقم سؤال کردم این ساختمان چیست؟ جواب داد اینجا بنام گهواره دیو معروف است و

داستان مفصل و عجایب بیشمار دارد .

برای اینکه خود را بیالای آن برسانم از دوستم خواهش کردم در صورت امکان خوبست بمنظور ورزش و کوه نوردی تا هوا گرم نشده بیالای آن برویم ولی دوستم گفت هیبت - هیبت که رفتن بقله آن کار هر کس نبوده و از قدرت بشر امروزی خارج است زیرا این تپه طلسم شده و بالا رفتن آن در صورتی ممکن است که قاعده و قانون خاص آنرا رعایت کرد .

در این ضمن که ما مشغول صحبت بودیم اتومبیلی بسرعت از پهلوی ما رد شده و در کنار تپه توقف کرد ماهم ناچار بهمان طرف رفته و پیاده شدیم . از اتومبیل چند نفر جوان ورزیده و گردن کلفت دیده شد که بیرون آمده و یکسر بطرف سنگی که پهلوی تپه بود روان شدند ناچار ماهم مشغول تعاشای عملیات آنان گردیدیم . یکی از آنها در حالیکه مهر نماز بردست داشت شروع کرد بروی سنگ کشیدن . موقعی که دست از مهر برداشت مهره بزمین افتاد و مجدد دیگری جلو آمده و این عمل را تکرار کرد باز هم مهره بزمین افتاد تا نفر پنجمی هنگامی که او مهره را کشید مهره قدری در وسط سنگ توقف کرد که بلافاصله فریاد صلوات فرستادن همه بلند شد . و پس از آنکه چند مرتبه بطرف سنگ تعظیم کردند شروع بخواندن اورادی کرده و آنکه سنگش چسبیده بود از پائین شروع بطی نمودن ارتفاعات تپه کرد ولی نه با دوبا بلکه با قدرت انگشتان بالا میرفت .

راجع بچگونگی این جریان از دوستم اطلاعاتی خواستم که چنین گفت اهالی شیراز و اطراف معتقدند که اگر یکی از افراد خانواده آن ها مبتلا بهوارضات روحی شود روح دیو است که در او حلول کرده و برای نجات بگهواره دیو متوسل میشوند و اما شرح پیدایش این گهواره بنا بعقیده عوام باین ترتیب است که (درازمنه سابق دشت شیراز محل تمرکز پریان پری پیکر بوده که دارای قوای نظامی بیشمار بوده اند و دختری بنام شاه پریان آن ها را اداره میکرد .

اتفاقاً یکنفر از دیوان که همیشه دوستدار نزدیکی با پریان بوده شبانه یکی از پری ها را از لشکر دزدیده و پس از نزدیکی او را حامله میکند چون پری وضع را چنین می بیند و از آنجائیکه این عمل نزد پریان بی اندازه قبیح و باعث سرافکندگی بوده از محل اردو فرار کرده و خود را بیالای این تپه میرساند .

پس از چند روز وضع حمل نزدیک میشود و برای اینکه کسی او را نبیند دیو این پناهگاه را درست میکند که طفل در او متولد شود . (

بطوریکه گفته شد برای اینکه روح دیواز بدن مریض خارج شود بایستی خود شخص بیمار و یا اگر نتواند یکنفر و کیل از طرف او باین نقطه بیاید و چون بالا

رفتن به نوك اين قله كار هر كس نيست باين لحاظ بعضى يكنفر چند نفر و كيل
زير دست معين ميشوند

قاعده چنين است كه شخص بيمار يا و كلاى او صبح زود بايستي از خواب
بر خواسته بدن را شستشوى كامل داده و لباس تميزى كه آلوده بكنافت نباشد
پتن كرده اينجا بيايند و بطوريكه ديديد هر كس سنگش چسبيد موظف است
بالاى قله برود و كوشش كند از فاصله دو يست مترى كه به چهار طاقى مانده
چهار چنگلى با سينه حركت كند تالب چهار طاقى برسد پس از رسيدن بدون معطلى
خود را از روى ديوار توى كهواره انداخته و بشكل مار پيچ از داخل بخارج
پيردوباز مانند دفته اول ب داخل كهواره برود و اين عمل را تا سه مرتبه انجام
دهد در مرتبه سوم وسط كهواره ايستاده و بگويد. اى ديو از روح من غلام سياه
رخت بربند - ا گر خود شخص باشد و ا گر و كيل او باشد بايستي بگويد - اى ديو
از روح غلام سياه موكل من رخت بربند - و ضمناً از مقدار آبى كه همراه آورده
بنوشد و چهار مرتبه دور چهار طاقى را طواف كرده و بطرف پائين باهر
حالت كه ميل دارد مراجعت كند. اين بود داستان كهواره ديو كه اكثراً هالى
شيراز بآن اعتقاد دارند ولى مورخان معتقدند كه اينجا كهواره ديد است
يعنى در سابق محل قراولگاه اردو بوده است كه در عهد عضد الدوله ديلى بنا
گرديده و بنام گنبد عضد معروف بوده است.

پس از آنكه مشاهدات ما در اطراف كوه تمام شد بطرف شمال حركت
كرده تا صبحانه را در زير جوى آبى صرف كنيم.

در دروازه قرآن چه خبر بود

باين مقصود اتومبيل را در نقطه امنى گذارده و از اينطرف جاده بآن
طرف رفتيم.

در آن طرف عمارت بسيار زيبائى وجود داشت كه در و پنجره آن شكسته
و يكنفر رفتگر بنظر ميرسيد كه دريكى از اطافى آن مقدارى چوب رويهم
ريخته و آتش روشن كرده بود.

رفيقم گفت آقاى جهانگرد اينجا مهمانخانه است كه در عهد شاه فقيد
درست شده و زيبائى آن بحدى بوده كه عموم مأمورين خارجه كه باين شهر
ميامند روزها را از اين محل استفاده كرده و از هر حيث وسائل آسائش آنان
فراهم بوده است ولى بعد از وقايع شهر يور رؤساء اوضاعش را بهم زده تا به
وضع فعلى درآمده بطوريكه معلوم نيست انائيه اش اينك در منزل كداميك از
رؤساء افتاده و خدا داند كه اشياء قيمتى آنرا جز و جهيزيه دختران خود كرده اند
يا خير؟

كم كم از راه باريكى شروع به بالا رفتن نموديم. در هر چند قدمى اين
كوه جوبهائى آب فراوان و درختان زيبائى ديده ميشد كه در هر گوشه و كنار

آن عده ای زن و مرد نشسته و مشغول تخته شکستن و ساز ردن و تریاک کشیدن بودند .

چیزی که بیش از همه جلب توجه مرا کرد تعداد کثیر تریاکی ها بود و عجب تر آنکه زنانهم دیده میشدند که با مردانشان در کشیدن آن علناً شرکت میکردند و حتی گاه روحانیون و کسانی که عمامه بر سر داشتند آزادانه دیده میشدند که مشغول کشیدن فورند .

قریب نیمساعت در این نقطه مصفا که متأسفانه بادود تریاک آغشته شده بود گردش کرده به نقطه ای از کوه رسیدیم که حجاری های تازه ای بنام نقش رستم شده بود در اینجا پس از آنکه یکی دو عکس برداشتیم صرف جای و صبحانه کرده پیاپی حرکت کردیم - رفیقم گفت اینجا را بنام دروازه قرآن مینامند که بنا بدستور عضد الدوله دیلمی بنا شده .

در زمان سابق این نقطه دارای چهارطاقی بوده است که دو اتومبیل از پهلوی هم بستختی رد میشدند و بر بالای طاق قرآنی گذارده بودند که میگفتند بخط امام حسن علیه السلام نوشته شده و اهالی معتقدند هر يك آن ۱۷ من تمام وزن دارد و وزن خود قرآن هم یکجا ۱۷ من است . و بطوریکه میدانید چون شیمیان عقیده دارند که مسافر را برای رفع شروختر از دزدان و سایر بلایا از زیر قرآن باید رد کنند باین علت این قرآن را در بالای دروازه گذارده بودند که مسافرین و کاروانان که در آن وقت با قاطر و الاغ مسافرت میکردند از گزند سارقین و راهزنان در امان باشند .

در زمان شاهنشاه فقید که دیگر خطر سارقین رفع و یاغیان همه منکوب و مملکت رو باسایش رفت . از طرفی بر اثر روی کار آمدن وسائل نقلیه امروزی متوجه شدند که فاصله این دروازه کم و اغلب اتومبیلهای بزرگ با هم تصادف میکردند ناچار آنرا خراب و قرآن را بموزه انتقال دادند . ضمناً قسمتی از رودخانه پهلوی آنرا هم برای وسعت جاده پر کردند . (اخیراً آقای ایگار که یکی از ثروتمندان فارس است دو باره شروع بساختن این طاق کرده و سه دروازه برای آن قرار داده است که دو دروازه برای آمد و شد مسافرین و یکی هم برای اتومبیلها و مصمم هستند که پس از پوشیدن طاق آن مجدداً قرآن را از موزه بیالای طاق نقل کنند - یادت بخیر پهلوی) .

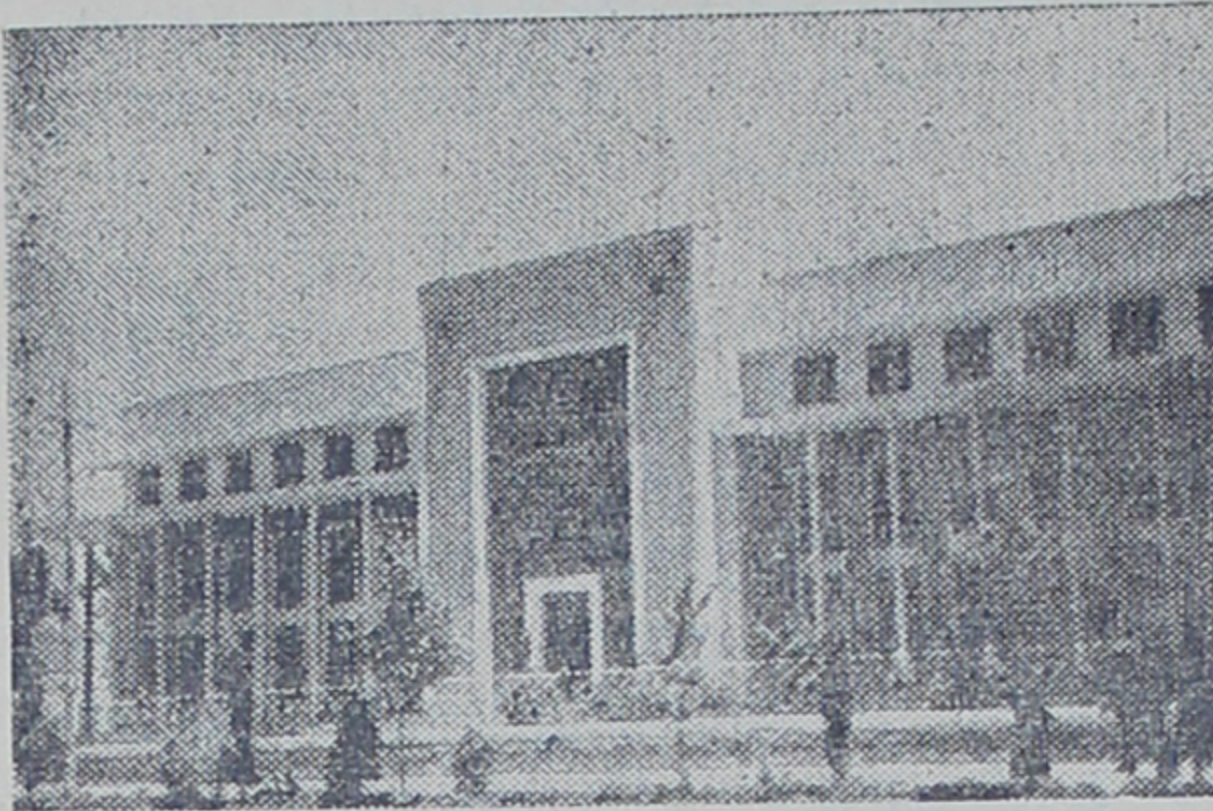
عقاید شیرازیها

چگونه دخترها شوهر انتخاب میکنند

۱ - مراسم بخت گشا

چون مشاهدات مادر اینجایان و هوا هم گرم شده بود از جاده حافظیه بمنظور استنشام هوای آزاد بطرف حضرت خاتون در حرکت شدیم و مدتی از هر دری سخن میگفتیم در این وقت دختری در حالیکه دستش بدست پیرزنی بود بطرف ما میآمد ولی

آن دختر زیبا و خوشگل از چشم بی بهره بود و بایش مرتب بنوك سنگها میخورد
چند دقیقه ای طول نکشید که هر دو نزدیک ما رسیدند و من دست در جیبم کردم
تا کمکی باو کرده باشم اما لباسهای فاخر و زیبایی که برتن دختر بود مرا از

ساختمان بانك ملی شیراز که در
زمان رضا شاه فقید ساخته شده
و تماماً از سنگهای سفیدی
است که از معدن سنك سفید
جهرم آورده اند

این عمل باز داشت . همینطور که متوجه زیبایی و جمال او بودم ناگاه دختر
چشمهایش را که تا آن موقع خیال میکردم کور است باز کرده و لبخندی نمکین از
خود ظاهر ساخته بالهجه شیرین و جذابش سئوال کرد آقا راه شاه چراغ از کدام
طرف است من تعجب کردم که این دختر شیرازی چگونه راه شاه چراغ را
بلد نیست و تا حال چرا مانند کورها راه میرفت .

در این وقت رفیقم خنده ای کرده بدختر گفت خدا مرادت را بدهد از این راه
برو شاه چراغ را خواهی یافت پس از شنیدن آن پیرزن و دختر بالبخندها و قهقهه
های خود بسرعت از ما دور شدند .

از دیدن این منظره تعجب کرده بر رفیقم گفتم این دیگر چه حسابی بود
رفیق گفت آقای جهانگرد در این شهر معمولاً اگر دختری سنش از ۱۹ سال گذشت
و شوهر برایش پیدا نشد فوری خانواده او متوسل بخت گشا خواهند شد و طور
آن در شیراز بچند نحو است که از همه مهمتر مقبره حضرت خاتون و مسجد جامع است
که اینك يك يك آنرا برایتان میگویم و ضمناً بدانید که اهالی شیراز اعتقاد
برو پا قرص و محکمی باین دو دارند و اگر شما روز جمعه آخر ماه رمضان در
این شهر باشید می بینید که توی مسجد جمعه چه خبر است .

اهالی این شهر روز جمعه آخر ماه رمضان را جمعة الوداع میگویند و
در این روز دخترانی که بخت آنها بسته شده باشد صبح زود قبل از طلوع
آفتاب بایک نفر پیره زن از در مشرق وارد مسجد میشوند و در این مسجد منبری
است چوبی که بنام منبر چهل پله معروف است در صورتیکه ۴۰ پله ندارد و

۱۳ پله دارد که در عهد عمرو لیت صفاری ساخته شده و بنام منبر مرتضی علی معروف است.

زیر این منبر دو در دارد. پیره زن بایستی دختر بخت بسته را رو بقبله زیر منبر نشانیده و آنکاه ۴ شمع در چهار طرف او بزمین فرو کرده و روشن کند سپس به دختر امر کند که کلیه د کمه ها و بندهائی که گره زده است باز کند مثلا د کمه سردست و د کمه های یخه - و اگر قدیمی باشد بند زیر جامه را باید باز کند بطوریکه موهای سر او هم اگر تابیده است باز شود و نباید هیچ گره یا بسته در اعضای او باشد حتی اگر گوشواره بگوشش آویزان است آن را هم باز کند آنکاه دختر موظف است ابتدا دور کعبت نماز حاجت بخواند. در اینجا بر رفیقم گفتم آخر او که د کمه بند شلوارش باز است و در موقع رکوع و سجود نماز قطعا شلوارش پائین خواهد افتاد و ممکن است کسی غفلتا وارد شده اگر آنوضع را به بیند که خوب نیست ... رفیقم گفت دیگر این سر را من نمیدانم شاید این نماز رکوع و سجود نداشته باشد.

بهر جهت بعد از پایان نماز پیره زن انجیر و گردورا که همراهش آورده در چهار طرف او میگذارد و سپس با سنگی که همراه دارد گردو ها را شکسته آنکاه بدختر دستور میدهد چشمهایش را به بند و پیره زن او را بلند کرده از مسجد خارج میشوند.

باز سؤال کردم آخر رفیق شما گفتید که بندهایش باز است و بایند باز که نمیشود بیرون رفت زیرا زیر جامه اش پائین خواهد افتاد. رفیقم گفت راست است به بخشید. بعد از شکستن انجیرها ابتدا بایستی سه قدم با همان وضع راه برود و بعد از آن پیره زن شلوار او را بالا کشیده و همه د کمه ها و بندها را به بند و ولی دختر شخصا حق بستن د کمه یا گره زدن را ندارد. پس از پایان اگر از در مشرق وارد مسجد شده اند از در مغرب باید بیرون بروند والا بالعکس و چون این مسجد در پشت بازار است همینکه خارج شوند قطعا بچوانان و عابریانی بر میخورند. در اینجا وقتی که پیره زن پسر رها و خوشگل زیبایی را دید فوری دست دختر را نشکونی میگیرد. دختر می فهمد که پسر خوشگلی رو بروی اوست فوراً چشمش را بروی او باز کرده سؤال میکند آقا راه شاه چراغ کجاست؟ (شاه چراغ یکی از اماکن مقدسه شیراز است) آن پسر که معمولا از این چیزها خیلی دیده میگوید خدا مرادت را بدهد و اغلب اتفاق افتاده که همان جوانها یا رفیق دختر شده اند و یا شرهر او.

در حضرت خاتون چگونگی بخت گشائی میکنند

در شیراز مقبره ایست که جزء اماکن مقدسه بوده و بنام حضرت خاتون معروف و در شادوی واقع است. در اینجا قبل از طلوع آفتاب بایستی پیرزن یا دختر جوان از منزل بیرون آمده و خود را بالای مقبره برسانند.

معمولا پیره زن دختر را روی قبر می نشاند و معتقدند که زن شوهر دار
باید همراه او برود و اگر رفت شوهرش خواهد مرد سپس دختر مانند
حالتیکه در رختخواب در حال آمادگی است میخوابد و پای خود را قدری از هم
باز میکند و بهمان ترتیب مانند مسجد جمعه دکه ها را باز کرده سپس آن
پیره زن بارچه سفید یا رنگارنگی روی او میکشد بطوریکه هیچ جای بدنش
معلوم نباشد که نا محرم به بیند بعد شروع بخواندن اورادی میکند و چهار
عدد کردو در چهار طرف او میگذارد - آنگاه دختر باید طوری بلند شود که
زیر جامه اش نیفتد و چهار زانو چادر را روی سرش کشیده ۲ رکعت نماز
حاجت در زیر چادر بخواند در موقع نماز خواندن حق بستن بند شلوار را ندارد
این نماز طوری خوانده میشود که چادر روی سر او باشد مانند مرده کفن کرده
که ایستاده باشد . بعد از پایان دختر مجدداً می نشیند و همانگونه سرش زیر
چادر است و پیره زن سنگی برداشته و میگوید الهی همانطور که این کردو
میشکند بخت این دختر هم بشکند و سپس کردو را شکسته و برای سایر کردوها هم
همین ورد را گفته و فوری بدختر میگوید چشمش را به بندد - دختر هم اطاعت کرده
بعد پیره زن دکه شلوار او را بسته و چادر را از سرش برداشته و زلفان او را
پریشان وار باطراف ریخته از آن محوطه خارج میشوند تا بجوان آراسته و
رشیدی برسند . بقیه را آن قسمی عمل میکنند که در بالا بآن اشاره شد - این بود قسمتی
از داستان بخت گشادر شیراز

مراسم عروسی

حالا که دختر خانم بختش باز شد و خواستگاری برایش آمد مراسم عروسی
بعمل میآید که از همه مهمتر عملیات عجیب آنها در موقع خواندن خطبه عقد است
زیرا معتقدند که سر نوشت زناشویی دخترانشان بسته بر عایت آداب و رسوم
است که بایستی در موقع خطبه انجام شود تا شوهر زنش را طلاق نداده و برای
همیشه او را دوست داشته و پهلوی دیگری نخواهد .

۱- موقعی که عروس را عقد میکنند دختران بایستی در سر عقد حضور پیدا
کنند زیرا بختشان بسته میشود و مجبور به بخت گشا خواهد شد .

۲- پس از آنکه عروس را توال کردند او را سر عقد می نشاندند و معمولا
سر جانماز عقد در زیر پای او یک قطیفه سفید (حوله) پهن کرده و زیر حوله را نمک
میریزند که پس از پایان عقد باید نمکها را جمع کرده مقداری از آنرا توی
فدا برای برکت بریزند .

۳- در موقع خطبه خواندن و سایر مواقع باید عروس به قرآن نگاه کند
ولی تلاوت نکند و موظف است از آن ساعت بیعد باطرافیان خود نگاه نکند و
چشمهایش را بیند .

۴- در موقع خطبه خواندن ابریشمی میآورند و نام تمام اقوام داماد را

خانواده عروس بیان کرده و برای هر يك يك گره با بریشم میزنند که زبان آنها بر سر عروس بسته شود و بعد از پایان خطبه ابریشم را در زیر سنجی در جای دور دستی اغلب در دامنه کوهها پنهان مینمایند .

۵ - در سر عقد بایستی چند چیز حاضر باشد یکی ماست و تربت (خاک کربلا) و معمولاً ماست و خاک کربلا را مخلوط میکنند و موقع اداء خطبه سر سفره جانماز میگذارند و پس از آنکه عقد تمام شد عروس باید انگشت خود را بداخل آن فرو کرده و میل کند . (این عمل برای این است که سفید بخت شود و شوهرش پس از یکی دوسه شب عیش و نوش او را طلاق ندهد و یا از نظر تنوع زن دیگری نگیرد)

۶ - در ظرفی مقداری روغن و عسل ریخته و فتیله ای بداخل آن میگذارند و روشن میکنند پس از پایان خطبه چراغ را توی حجله خانه میبرند که ناظر عملیات داماد و عروس باشد و اغلب عروس خانم ها به او سوگو کنند یا دمیکند زیرا میدانند که او همه چیز را در آن شب دیده است .

۷ - روی سر عروس در موقع خواندن خطبه دو نفر زن جوان در حالیکه پارچه بدست دارند می ایستند و یک نفر دیگر سینی روی پارچه میگیرد و نفر دیگر دو عدد سر کله قند را روی سر عروس بهم میمالد تا کرد آن روی سینی بریزد .

۸ - در همین جریانات يك نفر زن در حالیکه مرتب دسته به هاون میزند پشت سر عروس نشسته و در داخل هاون یکنوع ماده ای بنام عنبر ریخته و موقعی که آخوند خطبه میخواند مرتباً دسته به هاون کوبیده و میگوید - عروس عنبر - داماد گربه - عروس عنبر - داماد گربه - و موضوع آن این است که چون گربه از عنبر بسیار خوشش میآید و هر جا آنرا به بیند مانند شکار موش چنگ انداخته و میبرد داماد هم در محبت مثل گربه باشد و عروس مانند عنبر . عروس خانم پس از خاتمه خطبه موظف است عنبر را همیشه با خود داشته باشد و اگر خدای نکرده گم شد معتقدند شوهر او از دستش خواهد رفت .

۹ - چیز دیگری که در این موقع جلب توجه میکند موضوع چادر نماز عروس است که او را پهن کرده و چهار گوشه آنرا میخ کوبیده و دور تا دور میخها را مانند حصار نخ ابریشم سبز کشیده اند و عروس هم در حالیکه چشمش بسته است مرتباً سوره بوسف و سوره پس میخواند بطوریکه لبهایش میجنبند .

(امیدواریم اهالی پایتخت شیراز بها را مسخره نکنند زیرا خودشان دست کمی از آنها ندارند و اگر شیراز بها در سر خطبه عقد این تشریفات را انجام میدهند تا بلکه بتوانند جلوی قوانین کشوری را از لحاظ تعدد زوجات بگیرند ولی زلهای تهران برای جلو گیری از قوانین فعلی که در آن آزادی و اختیارات زیادی مورد داده شده و در حقیقت زن بیچاره فرد منحصر باوست و مرد هم بنابه تبعیت از سوره بقره که میگوید (زنان در حکم زمینهای زراعتی هستند که در

هر جا و هر مکان و هر موقع مرد میتواند آنها را بکار داشته و استفاده نماید.)
در تهران و اصفهان زنهادر موقع عقد علاوه بر تشریفاتى که بموقع خود گفته خواهد شد عمل عجیبى برای جلب محبت داماد میکنند و آن این است که در موقع خطبه عقد يك عدد تخم مرغ را عروس موظف است در (ادرار) خود آب پز کند و بخورد داماد بدهد باین ترتیب که اگر در این موقع دقت شود گاه دیده میشود علاوه بر ظرف و ظروف و آینه و چراغ چراغ پریموسى هم زیر صندلى در حالى که ظرفى روی آن و تخم مرغى در مایع زردنگى مرتباً میجوشد در گوشه ای گذارده شده و اگر محتویات آن کنترل شود عروس خانم و یا کسان او بلافاصله جواب خواهند داد که این هفت ادویه است و باین ترتیب داماد را از کنجکاوى منصرف کرده و تخم مرغ را در داخل ادرار میجوشانند و آنرا بعداً پوست کنند و بطوری که داماد نفهمد بخورد او میدهند و یا آنکه در موقع خواندن خطبه یا شب عروسی عروس خانم تکه نباتى را بارطوبت داخل دستگاہ تناسلى خود تر کرده و بعد بغل شوهر میخوابد و پس از خاتمه تصرف فردا صبح که چای برای داماد میریزد ابتدا تخم مرغ مخصوص را تقدیم و یا نبات را بطوریکه داماد نفهمد داخل چای ریخته و تقدیم داماد از همه جا بی خبر میکند.

خوبست آقایان دامادها این نکته را بدانند و من بعد تصمیم بگیرند که فقط بازن خودشان زندگى کرده و از تعدد زوجات دورى نمایند و در موقع خواستگارى هم بخانواده عروس سوگند یاد کنند که زن دیگرى نخواهند گرفت زیرا اگر غیر از این باشد از این چیزها که هیچ بلکه بسیاری از چیزهای دیگر که بموقع خواهم گفت و تمامش میگرد و کثافات است زنان بخورد داماد خواهند داد و همچنین بمنظور جلب محبت از هیچ اقدامى مضایقه نخواهند کرد و بدانید همان میگرد بهاست که روزى شما را با امراض گوناگون مبتلا خواهد کرد.)

خوب آقایان شیرازى و مخصوصاً طبقه عوام این توضیحات مربوط بزنان های عوام تهران بود که ۹۹ جمعیت را تشکیل میدهند - حالا پردازیم بسایر چیزها.
۱۰- موقعى که پیراهن عروس را به تنش میکنند يك کلاف ابریشم سبز هم بگردن عروس میاندازند.

۱۱- موقعى که خطبه تمام و عروس از جا برخواست تمام فامیل متوجهند چه کسی بجای اومى نشیند و اگر پسر یا مردى نشست فریادشان بهوا بلند میشود زیرا معتقدند که عروس پسر خواهد زائید این بود عملیات سر خطبه عقد.

قطعاً شب را عروس بهجمله خانه میرود و لابد از جمله خانه هم یا آبتن و یا غیر آبتن بر میگردد و حالا به بینیم اگر زن آبتن نشد چه راهپائی را آخوند های بیسواد بآنها یاد داده اند و بدون توجه باینکه نازائىها اغلب بر اثر وجود سوزاك و سایر امراض مقاربتى در مرد است این عملیات را میکنند.

در این مورد زنها مبادرت بعملیات عجیبی میکنند و علتش هم آن است که معتقدند اگر دارای اولاد باشند شوهرشان آنها را دوست خواهد داشت و دیگر بهانه ای برای گرفتن زن جدید ندارد و بقول خودشان پا بند خواهد شد و اگر زن حامله نشد معتقدند که چله بزن افتاده و برای رفع آن انواع و اقسام معالجات را میکنند که اینک یکی از آنها را مینویسم. معمولاً میگردد تغیم مرغی که جوجه از آن بیرون آمده باشد پیدا میکنند و پوست آنرا می اندازند در لگنی پراز آب وزن نازا را می نشانند و دو نفر زن دیگر يك لنگ سفید روی سر او میگیرند و نفر دیگر از آن آب روی لنگ میریزد و دعا میخواند تا آب تمام شود و معتقدند که بعد از آن زن حامله میشود.

مبارک است عروس حامله شد

اگر آمد و آقای داماد مبتلا بمرضی نبود و عروس حامله شد دیگر عروس از خوشحالی روی پا نمی ایستد. فوری بهمه فامیل و دوستان بوسیله تلگراف و نامه و پیغام جریان را اطلاع میدهند. از این تاریخ عروس خانم تحت شرایط و مقررات خاصی قرار میگیرد.

چون شیراز بها اغلب سبزه رو هستند میل دارند بچه آنها سفید شود و دیگر نمیدانند که در سایر نقاط چه دختران چه پسران بهترین طرز تعریف از نامزد هایشان موضوع سبزی چهره آنهاست ولی عروس شیرازی همینکه حامله شد مقدار يك نخود مروارید میخورد که بچه اش سفید شود.

دیگر آنکه در طول مدت حاملگی عروس خانم باید کوشش کند که چشمش بمرده و یا جسد او نیفتد در غیر اینصورت چشم بچه شور خواهد شد و خوشبختانه راه علاجی هم برای آن پیدا کرده اند. در این موقع موظفند که مقداری نمک در دست راست مرده کرده بعد نمک ها را در داخل پارچه ای نگهداری کنند تا موقعی که عروس خانم وضع حمل کند و موظفند پس از آنکه بچه نوزاد چشمهایش را باز کرد نمک را با آب حل کرده بچشم بچه بچکانند تا بقول خودشان شوری چشم او برطرف شود (بهترین راهی است برای گرفتار کردن چشم بچه های معصوم بامراض کونا کون) ممکن است خوانندگان خسته شده باشند حالا پردازیم بزایمان

عروس خانم میز اینند

حالا دیگر شورشوری بیاست در منزل عروس دایره میزنند و شادی میکنند عده ای از زنان با چادر نمازهای رنگارنگشان در رفت و آمدند و عده ای موظفند از ورود اشخاص مخصوصی جلوگیری کنند. مؤذن بر پشت بسام منزل مشغول اذان گفتن است تا زائو راحت بزایند عروس خانم هم سرخشت نشسته و داد و بیداد میکند زیرا هم درد زائیدن دارد و هم از عمل پیرزنی که بجای قابله جلوی او نشسته و مرتب دست کثیفش را داخل دستگاہ تناسلیش برای پیدا

کردن بچه نموده و میچرخاند ناراضی است ولی توی دلش میگوید وای چه غلطی بود کردم نه آنش را میخواستم نه اینش را ولی بالا سرپها میگویند عزیزم هرچه خوردی پس بده .

بچه بدنیا میآید و تشریفات انجام میشود عروس را میخواهبا نند از این تاریخ بیعد مجددا تحت انقیاد و شرایط خاصی خواهد بود با بن ترتیب ۱- سیخ کبابی بزرگی را مقدار پیاز و گوشت و دنبه بآن کشیده توی چفت درب اطاق میزنند و مادامیکه زائو در بستر است سیخ بایستی آنجا باشد (لابد تا گوشت ها بو کند و مگس ها برای خوردن آن با طاق زائو حمله کنند و بسرو صورت بچه بنشینند.)

۲- مقداری مهره های رنگا رنگ که بنام چله بند معروف است به گردن بچه می اندازند .

۳- اگر زائو پسر زائیده باشد موظف است دراز خوابیده و یکنفر دیگر هفت دانه خرما روی تنش از فرق سر تا ناخن پا بچیند بعد آنهارا برداشته دانه دانه توی مقداری خاکشیر بریزد و بزائو بدهد تا بخورد و معتقدند با خوردن این معجون مقدس تا هفت پشتش زائو پسر خواهد زائید .

مراسم ناف بران و مقررات خاص برای زائیرین

پس از انجام این عملیات ناف بران شروع میشود و مامای پیر با قیچی ناف بچه را بریده و زیر رختخواب زائو با يك كارد جوهر دار میگذارد . ضمنا با آن كارد بایستی یکنفر دور رختخواب زائو را خط کشیده و بقول خودشان او را حصار نمایند و در موقع خط کشیدن بگویند حصار میکشم - دیگری سؤال کند - حصار کی - او جواب دهد - حصار مریم با بچه هایش -

برای آمدن اشخاص بدیدن زائو هم مقررات خاصی دارند .

۱- ملاقات کنندگان نباید بچه اول آنها مرده باشد و اگر کسی بچه اش بسن ۷ یا ۴ روز نرسیده فوت کرده بود باید تا چهل روز بدیدن زائو نرود مگر آنکه در موقع وضع حمل آنجا حضور داشته باشد .

۲- ملاقات کنندگان در موقع ورود نباید خسته باشند و اگر بر اثر زیادی راه احساس خستگی کنند باید در اطاق دیگری اینقدر بنشینند تا رفع خستگی از آنها شده و بعد وارد اطاق زائو شوند .

۳- واردین موظفند هر يك بالای سر زائو آمده و دولنگ کفش و یا گیوه خود را پشت به پشت هم کرده بالای سر زائو و بچه بهم بمالند بطوریکه گرد آن بصورت زائو بریزد و بعضی ها هم يك لنکه گیوه کهنه را در سردرب اطاق زائو آویزان می کنند .

۴- تا مدت سه روز بایستی توی در اطاق زائو رو بقبله باروت آتش کنند و در هر غروب آفتاب در این سه روز میج دست و میج پای او را فیل

بمالند و بندی برنگ آبی و سفید را ماما موظف است در روز سوم بیج دست و پا و گردن زائو و بچه به بندد و این بند بهمان ترتیب باشد تا روزی که زائو به حمام می رود .

۴- در شب هفتم باید بچه را توی پارچه سیاهی به پیچند و ۷ عدد سوزن خیاطی کار کرده به روسری بچه بزنند ضمناً غربالی حاضر کرده بچه را پشت غربال بخوابانند و او را از غروب تا ۱۲ شب بزمین نگذارند. در این موقع مهمانان که دور تادور اطاق نشسته اند موظفند یکی یکی بچه را گرفته و بدیگری بدهند و بگویند بگیر بچه - بستان بچه - خدا نگهدار بچه - و این عمل را تا ساعت ۱۲ شب ادامه دهند و بعد بخانه های خود بروند . سپس بچه را از غربال برداشته و در جای خود بخوابانند

حمام زایمان

زائو حمام میرود و خود را برای درست کردن بچه دوم حاضر میکند زیرا در این مدت بی اندازه ناراحت شده و برای تمام شدن ده روز هر ساعت دقیقه شماری میکرده .

اسباب و اثاثیه حاضر می شود . دهل و سرنا در جلو و عقب می کوبد عروس خانم با يك آهن و تلب بطرف حمام می رود . اگر از طبقه اعیان باشد قبلاً حمام را قرق کرده و آینه بندان میکنند و مرتباً یکی دو آخوند هم بروشن کردن اسپند دم درب مشغولند . وقتی که عروس خانم وارد حمام میشود فوری یک عدد پیاز زیر پای او میگذارند وزن زائو بایستی از روی آن رد شده و آن را له کند بعد پیاز له شده را همراهان برداشته با مومیا و روغن و گشنیز به سوزانند و سپس با تخم مرغ حل کرده تمام بدن زائو را در حمام با آن ماساژ دهند . ضمناً زرده تخم مرغ توی گلوئی او بریزند و يك عدد تخم مرغ روی سر و یکی هم زیر پای او بشکنند

برای چشم زخم

اگر خدای نخواسته بچه یا خود زائو در این مدت مریض شدند معتقدند که چشم کار خود را کرده و نظر خورده اند . فوری پیره زنان در تکاپو شده و مرتب به آخوندها و دعا نویسان متوسل و شروع به پیدا کردن راه و چاره می کنند . بنا بدستور آنها از راههای متعدد و بشرح زیر استفاده خواهند کرد ۱- ابتدا با سپند متوسل میشوند باین ترتیب که مقداری از دانه های آنرا یک نفر توی دست ریخته و روی سر مریض میگرداند و میگوید (اسفند دونه - اسفند دونه دونه - اسفند سی و سه دونه - همسایه دست راست - همسایه دست چپ - شنبه زان - یکشنبه زان) و ادامه می دهند تا به (جمعه زان) میرسند و چون معتقدند که حضرت محمد (ص) در این روز متولد شده موقعی که جمعه زان را ادامه میکنند میگویند غیر از محمد مصطفی (ص) (معلوم نیست سایر امام ها که در روزهای دیگر

متولد شده اند چه باید بشوند) و یا میگویند اسپند کنند پیغمبر ما بشکست از بهر گزند - جمعه زابگیر از محمد و مصطفی (آنکاه اسپند هارا توی آتش ریخته و دود میکنند ۲ - اگر آمد و معالجه نشد یکدانه نان و یک حب زغال و قدری خرما و مبلقی پول در پارچه سفید پاکی که باید از پیراهن و تنکه مریض باشد پیچیده میگذارند زیر سر مریض و این عمل را در شبهای یکشنبه و سه شنبه انجام میدهند. صبح قبل از طلوع آفتاب آنها را سرچهار خیابان گذاشته ورد میشوند تا عابری بیاید آنها را ببرد. معتقدند که مرض به شخص عابر منتقل خواهد شد و مریض آنها بهبودی خواهد یافت.

۳- دیگر آنکه متوسل بدعای گندم میشوند باین طریق که مریض رارو بقبله مانند مرده صاف و دراز خوابانیده و روی او را پارچه سفیدی مانند کفن میکشند سپس روی پارچه را گندم میریزند بقدری که پارچه و بدن مریض بکلی ناپدید شود آنکاه آخوندی آمده و شروع بخواندن دعا میکند (نگارنده که از ذکر دعای آن که یک مشت کلمات عربی است خودداری میکنم خدا خانه عرب را آباد کند) پس از پایان گندمها را توی همان پارچه پیچیده و یک نفر فقیر میدهند تا مریض آنها بهبودی حاصل کند.

متفرقه - در طول مدتی که زانو بیمار است معمولاً از صبح شنبه تا صبح یکشنبه و از صبح سه شنبه تا عصر چهارشنبه بدن او نمیروند زیرا معتقدند که اگر مریض خدای نکرده مردخونش تاچهل روز بگردن عیادت کننده خواهد بود (تعجب نکنید در همین تهران هم هنوز از این عقائد و خرافات وجود دارد).

پس از بهبودی خانم زانو تاچهل روز حق ندارد جاروب کند ولی برای انجام کارهای دیگر مجاز است.

این بود عروسی و زایمان و بیماری زن عوام شیرازی حالا اگر خدای نکرده زن بدبخت بچه سقط کرد شیون سراسر خانه را میگردد وزن بدبخت از ترس اینکه مبادا شوهر طلاقش بدهد یا فامیل شوهر او را معیوب بخوانند بسر میکوبد. از طرفی پیر زنان دور تا دور او را گرفته بدفن بچه میپردازند بدین طریق که بچه را توی پله های خانه دفن کرده و از روی آن رد میشوند تاچله به زانو اصابت نکند و مجدداً حامله شود و سپس بدلداری او میپردازند.

خطنه سوران

اگر طفل بسر بود باید خطنه اش بکنند در این جشن تمام زنان و دختران حاضر میشوند تا از آن لذت ببرند. دختران مرتباً سفارش میکنند که متوجه باشید مبادا دلاک اشتباه کند

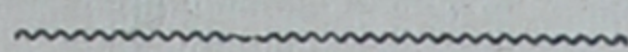
جمعیت از صبح در بکوب و بکوب است ورقص و شادی برپاست یکساعت بغروب مانده دلاک که معمولاً از سلمانی هاست در حالیکه نهار مفصلی خورده اثاثیه خود را از کیسه ای چرمی یا پارچه ای خارج میکند و بروی تشکی قرار

میگیرد سپس پدر بچه در حالیکه مرتباً بچه را میبوسد او را حاضر کرده و دلاک
ابتداء تکه نی کوچکی را که وسط آن چاک دارد چاکش را باز کرده گوشت
سر آلت را داخل آن گذارده و نی را آزاد میکند - چاک نی فوری بهم آمده
پوست در وسط آن قرار میگیرد در این وقت داد و فریاد بچه بلند میشود .

باشنیدن این فریاد دختران کف میزنند و تند تند نقل بدهان بچه میریزند
و میخندند و بیکدیگر تبریک میگویند آن یکی میگوید (نصیب من) دیگری میگوید
نه - پسر عمومی من است و ما عقد مان در آسمان بسته شده سو می میگوید - ه
مادرش بمن گفته تو عروس منی - بالاخره آقا دلاک تیغ دلاکی را بیرون آورده
و گوشت را میبرد و بلافاصله مقداری پنبه سوخته باخاکستر روی زخم ریخته
او را میبندد و در انتظار کله قند یا لاقل ۲۰۰ ریال وجه و شیرینی می نشیند . حالا
سر گوشت بریده شده آلت دعواست ۱۱۱ هر یک از زنان آنرا برای خودش
میخواهند زیرا کرامات زیادی از او حاصل است ولی مادر طفل بهیچکس اجازه
نمیدهد و شخصاً بندی از وسط پوست آلت گذرانده و بمچ پای پسر می بندد و بایستی
تا ۴۰ روز به مچ پایا کردن طفل آویزان باشد و مستحفظین مطمئنی براو میگذارند
تا از دستبرد زنان نازا محفوظ ماند .

پس از گذشتن این مدت گوشت مخصوص را که خشک شده بانیات کوبیده
بخورد خود بچه میدهند . معتقدند زنانی که آبستن نمی شوند اگر این گوشت را
بخورند حامله خواهند شد . روی این اصل برای سرقت او کوشش زیادی از طرف
زنان بعمل میآید .

این بود طرز شوهر پیدا کردن . عروسی . حامله شدن . زائیدن . خطنه کردن
شیرازی ها اینک شروع به بقیه مشاهدات خود میکنیم .

امروز ۲۲ اردیبهشت است هوای این شهر بقدری مفرح و لطیف بنظر
می رسد که هر کسی میل دارد ساعتی از خانه بیرون آمده و در خیابان در کنار
درختان یا خارج شهر در میان مرغزارها بگردد تا مدتی از آلام درونیش
کاسته شود .

باین لحاظ مصمم شدم برای دیدن یکی دیگر از آثار تاریخی شیراز
مقبره حافظ بروم تا هم بتمشای اهل دل پرداخته و هم آرامگاه شاعر معروفی
را که ملت ایران با کتابش تفأل زده و سرنوشت آینده خود را از او خواهند
از نزدیک دیدن کرده باشم زیرا ارزش فوق العاده او در بین ملت ایران بقدری
بود که در هر جا پا میگذاشتم آثار او را چون کتاب مقدس قرآن در خانه های
آنها می دیدم .

با وجدی فراوان باز بسوی دوست میکانیسین که اطلاعات جامعی از
اوضاع و احوال اجتماعی و تاریخی این شهر داشت رفته و بسوی مقصود در
حرکت شدیم .

خواجه حافظ کیست و چگونه این مقام را بدست آورد

آرامگاه

شاعر معروف

خواجه حافظ

اتو مبیل با بیج مختصری بطرف حافظیه حرکت کرد. در جلوی ما استاد یوم ورزشی شیراز مشاهده می شد که با طرز بسیار جالب و آبرومندی ساخته شده و خود نمائی میگرد رفیق گفت اینهم خدا پدر اعلی حضرت فقید را بیا مرز دوالله که هیچ. از اینجا منظره حافظیه با پله کانهای زیبایش خود نمائی میکرد. از اتو مبیل پیاده شده و محو تماشای آن بنای زیبا و عالی گردیدیم در تمام پله کانهای گل با گلهای رنگارنگی چیده شده ولی در اطراف دیوارهای رطوبت زده سبزه های هرزه ای دیده میشد بطوریکه این رطوبت اغلب پله ها را هم خراب و بی ریخت کرده بود.

رفیق گفت آقای جهانگرد در زمان سلطنت پهلوی باغبانهای اینجا مثل اینکه فکر کنند اعلی حضرت فقید هر روز صبح از این نقطه دیدن میکنند اینجا را مرتب و بموقع هم مرمت میگردند ولی بعد از قضایای شهریور دیگر نه کلنگ عمله نه ماله بناء باین نقطه خورده است روی همین اصل اینک نزدیک به خراب شدن میباشد بطوریکه علامات خرابی از همه جا آشکار و فقط ظاهراً آراسته است - این را هم بدانید که دو زمان سلطنت قبل از رضاشاه اینجا باین زیبایی نبود و مقبره حافظ شکل صندوق سوراخ داری را داشت که زنان بمنظور بر آورده شدن مرادشان مانند امام زاده ها بر او کهنه و نخ بنام دخیل می بستند و شمع روشن میکردند. ولی بنا بامر شاهنشاه فقید این محل بوضع آبرومندانه فعلی ساختمان و بنا گردید. اینک داستان خود حافظ - بطوریکه میگویند این شخص در ابتداء بنام شمس الدین معروف و شاگرد نانوا بوده است و اهالی معتقدند که شمس الدین دل بسته دختری بنام شاخ نبات بوده که از زنان معروفه مشهور بوده است بطوری

که فقط اعیان و اهراف با پرداخت پولهای گزاف از او کام میگرفت و برای هر شب مبلغ ۲۰۰۰ ریال به او میپرداخته اند.

شمس الدین بر اثر عشق بیحد پس از رحمت زیاده مشقات بیشمار از در آمد بومیه و فروش منزل که در گود عربان بوده مبلغ ۲۰۰۰ ریال تهیه و ضمناً در تمام مدت برای رسیدن به مرادش مشغول خواندن اذکار و ادعیه بوده است. شمس الدین مطابق معمول شبهای دوشنبه و پنجشنبه به چاه مرتاض علی می رفته و با سایر ریاضت کشان بر ریاضت میپرداخته و پس از فراغت صبح زود اول آفتاب از کوه به پائین سرازیر و سرکار خود میرفته است.

خواجه پس از تهیه وجه با میل فراوان آنها را برای دختر می فرستد و دختر با مشاهده وجوه شبی را برای او تعیین میکند که با هم بعیش و نوش بپردازند. اتفاقاً شب تعیین شده که موعده وصال بوده مصادف با شبی میشود که شمس الدین بایستی نزد مرتاضان برای خواندن ادعیه و اذکار برود باین ترتیب مصمم میشود که ابتداء بکوه جهت مناجات رفته و سپس دنبال مطلوب برود.

در بین راه در آنوقت شب دو نفر که بقول شیرازیها حامل قرابه شرابی (شیشه شراب بزرگ) بوده باو رسیده و خواهش میکنند که در حمل آن تشریک مساعی کند. شمس الدین در ابتداء امتناع ولی بالاخره مجبور میشود از سگهان آنها متابعت کند. در اینجا شعری دارد که میگوید.

در عهد پادشاه خطا بخش جرم پوش حافظ قرابه کش شد و مفتی پیاله نوش ساعت ۸ شب باتفاق آنها باراضی گود خزینه میرسد. در اینجا حافظ از محتویات داخل شیشه با اطلاع میگردد ولی کار از کار گذشته بود. ناچار باتفاق آنها گلچین حرکت میکند تا بطرف کوه میرسد در این موقع سحر شده بود و حافظ میخواست از آنها خدا حافظی کرده و بقصد دیدار محبوب بشهر برگردد ولی آنها او را نشانده و بهر نحو که شده از محتویات داخل شیشه جام شرابی باو میدهند شمس الدین که تا کنون لبش بشراب نرسیده بود از خوردن آن حالت مستی در خود احساس کرده و به بالای کوه میرود در بین راه بطوریکه مردم معتقدند حس میکند تمام قرآن را حفظ است و زبانش هم برای گفتن اشعار گویاست باین مناسبت لقب حافظ میگيرد و میگوید.

دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند اندر آن ظلمت شب آب حیاتم دادند
چه مبارک سحری بود و چه فرخنده شبی آنشب قدر که این تازه براتم دادند

و اما داستان ساختمان این جا باین ترتیب است زمانیکه شاهنشاه فقید بشیراز آمد بنا بعمادت معموله بدیدن آثار تاریخی رفت و ضمناً سری هم باین جازده و آقای حکمت وزیر فرهنگ وقت هم با ایشان بودند پس از ملاحظه و قدری تعاملاً بآقای حکمت میفرمایند يك فالی بگیری دیدیم حافظ چه میگوید. حکمت امر را اطاعت کرده و اتفاقاً شعری مناسب میآید.

پس از خواندن شعر اعلی حضرت دستور میفرمایند فوراً بارگاہ و محلی که شایسته مقام این مرد باشد برایش بسازند و روی این اصل ساختمان او بوضع فعلی برپا میشود. این بود داستان حافظ و ساختمانش

در اینجا من و رفیق هم بر سر مقبره حافظ رفته و قالی گرفتیم که چنین آمد. ای نور چشم من سخنی هست گوش کن - تا ساغر تیرا است بنوشان و نوش کن در پایان بداخل درختان مرکبات رفته و مردم را دیدم که همه با ساور و بند و بساط در گوشه کنار نشسته مشغول کیفند. دختران زیبا و نمکین شیرازی در هر کنار محشری پیا کرده و مرتباً مشغول فال گرفتن هستند اتفاقاً آنک بکی از آنها که این شعر برایش آمده بود بخوبی شنیده میشد.

بست در شهر نکاری که دل ما ببرد
بختم اریار شود رختم از اینجا ببرد
تاثر من اینجا بود که چرا مردم کیف و لذت را در هر جا با کشیدن تریاک بر پام میکنند زیرا محوطه زیر درختان مملو از دود تریاک بود از این محوطه با اتفاق بیرون آمده و به مهمانخانه رفتم پس از ورود به مهمانخانه مخبر روزنامه مهر ایزد را بانتظار خود دیدم مصاحبه با ایشان قریب نیم ساعت طول کشید

مراسم دفن میت بین کلیمیان فارس

روز دیگر مجدداً باد و ستم بطرف خارج شهر در حرکت شدیم کم کم مناظر زیبای شهر دور میشد ناگاه دو جلوییم مردی سفیدپوش دیده شد که روی زمین چمک زده و نشسته است در این باره از رفیقم سؤال نکردم و مسافتی دور شدیم که باز هم بکنفر دیگر را بهمین ترتیب دیدم و همچنین در چهل قدمی بکنفر دیگر

چون مشاهده این عده باین وضع برایم تازگی داشت از رفیقم سؤال کردم چرا اینها اینجا نشسته اند و چرا لباس سفید برتن دارند - رفیقم خنده ای کرده و گفت اتفاقاً داشتیم همین فکر را میکردم که بزودی راجع باینها از من سؤالانی خواهید کرد. این عده کلیمی هستند که در مراسم تشییع جنازه شرکت داشته و چون احساس باد اصغر و یاباد اکبر کرده اند مطابق قوانین مذهبی فوری نشسته و دیگر همراه جنازه نرفته اند و طرز دفن میت کلیمی ها در این شهر قابل شنیدن است اگر بخواهی برایت بگویم - بلافاصله گفتم بله بله بله - رفیق چنین گفت. اولاً این نقطه بنام باغ تخت و قبرستان کلیمی ها است. در اینجا و دهات اطراف چنین رسم است موقعی که بکنفر کلیمی بخواهد بمیرد در حالیکه هنوز روح در جسد او است بایستی آتش کدو درست کرده و چند قاشق بخلق او بریزند و روی این اصل در شیراز همه کلیمی ها در منزلشان تمام مدت سال کدو موجود دارند.

پس از آنکه روح از بدنش خارج و فوت کرد تمام بستگان را خبر کرده و یک عدد دیک بزرگ و مقداری هیزم بدوش دو نفر داده و چند نفر هم همراه او میشوند که بقبرستان بروند و اهالی شیراز وقتی که بیفتند دیک و هیزم

بخارج شهر میبرند فوری متوجه خواهند شد که یک نفر کلیبی مرده است .

این عده موظفند که بقبرستان رسیده و در آنجا در محل مخصوص دیگر را بار گذارده و آب جوش با حرارت زیادی تهیه کنند و ضمناً یهودیها و بستگان مخصوصاً پسر ارشد موظفند شالهای بزرگی بکردن بیاندازند و معمولاً این شالها را سفید تهیه میکنند سپس جنازه را از منزل حرکت میدهند. در موقع حرکت اگر میت مرد باشد باید یکممد کوزه دسته دار آب ندیده همراه بردارند و اگر میت زن باشد يك عدد کوزه نو منتها بی دسته آب ندیده و با حضور ملائی بزرگ بطرف قبرستان بروند در سر راه همان طوریکه دیدید اگر کسی باد خارج کند و یا احساس باد کرد باید فوری همانجا بنشینند و دیگر دنبال جنازه نروند.

موقعیکه جنازه بگورستان رسید میت را با همان آب جوشیده که قبلاً تهیه شده شستشو داده و در موقع شستن جوانی خوش صدا شروع بخواندن روضه میکند و اشعار مخصوص میخواند مثلاً :

عدم بیمار میبرم ای یارشکی نیست به بالین سرم يك مرهمی نیست

ضمناً مادر میت صدا میزند م و یعنی (مادر) و میگوید ای مرده چرا مردی در فصل بهار - نه قلیه کدو خوردی نه ربانار

پس از شستن جنازه را کفن کرده توی تابوت گذارده میآورند جلوی جمعیت و ملای بزرگ ایستاده تورات میخواند (دردهات در این موقع رسم است که بداخل یک دست مرده قدری آرد برنج و بيك دست دیگر او کلید میگذارند و بزبان عبری میگویند اگر نکیر و منکر او مد آرد تو چشش کن - اگر عزرائیل او مدفوت تو چشش کن و با کلید در را باز کن و برو توی بهشت)

آنکاه کوزه ای را که آورده اند بایک ضربت بالای سرمیت بزمین میزنند اگر کوزه صدای بلندی کرد معتقدند که میت گناهانش بخشوده شده و بیبهشت خواهد رفت و اگر صدا نکند متاثر شده و مقنقدند که به جهنم میرود در صورت اول تمام جمعیت شادی کرده و بزبان عبری جمله ای میگویند که معنی تبریک را دارد .

(خوانند کان گرام موضوع صدای کوزه در بالای سرمیت داستان دیگری هم دارد زیرا هندوها و سیکهای هندوستان معمولاً میت را آتش میزنند در موقع سوختن جسد اگر مغز سرمیت صدا کرد معتقدند که بیبهشت میرود و شروع بزدن طبل و ساز میکنند و اگر صدا نکرد معتقدند که بجهنم میرود .)

پس از تبریک گفتن جنازه را بر لب قبر آورده و قبلادعائی بآن خوانده و بتابوت فوت میکنند و دو نفر پایه های تابوت را گرفته مرده را بداخل قبر که سه متر است برتاب و بلافاصله تابوت را با لکد طوری میزنند که سه دفعه معلق بزنند . سپس تمام تشییع کنندگان بایستی با دست خاک روی میت بریزند تا قبر پر از خاک شود و حق پیل زدن و پایل خاک ریختن را ندارند - در خاتمه بشهر

بر میگردند :

ولی آقای جهانگرد - این را بدانید که اهالی شیراز در روز عید... معمولاً سر قبر یهودیها آمده و آتش روشن میکنند و دایره میزنند .

طرز عروسی کلیمیان

دیگراز مراسم عجیب این عده ازدواج آنهاست که مادرزنها کوشش میکنند هر چه زودتر دختران خود را عروس کنند زیرا در این عروسی مادر پیر به نوائی خواهد رسید یعنی پس از آنکه مراسم عقد بایان پذیرفت و شب زفاف به میان آمد بعوض عروس بایستی مادر عروس پهلوی داماد بخوابد زیرا مطابق آداب و رسوم آنها بایستی مادر زن بین عروس و داماد خوابیده و نگذارد که داماد دست درازی کند و برعکس او با داماد گرم صحبت شود . بیچاره عروس که بهزاران امید خود را حاضر و آماده کرده است حتی پشت ب مادرش کرده و در خواب و بیداری باشد از طرفی داماد هم مرتباً اشتباهی بکپرد ولی مادر زن بهترین شب را خواهد داشت زیرا با جوانی آراسته و زیبا هم آغوش شده است و چون يك شب برای او کافی نیست بایستی تا یکماه تمام بین عروس و داماد بخوابد و شب ۳۱ با حالتی غمناک رختخواب را ترک کرده و دختر را تحویل داماد بدهد تا مراسم تصرف انجام گیرد (معلوم نیست در این مدت یکماه چه وقایعی بین مادر عروس و داماد تازه رسیده رخ میدهد)

گیاه مقدس «علف کارده»

پس از آنکه مشاهدات مادر اینجا پایان رسید بطرف شهر برگشتیم و در بین راه دو ستم اتومبیل را نگاه داشته و بکنوع گیاهی را از زمین چیده و در حال خنده بمن گفت آقای جهانگرد حالا که میخواهی یادداشت کنی این یکی را هم بنویس زیرا آخرین راه نجات برای دخترانی است که میخواهند شوهر کنند از شنیدن این حرف باو گفتم منظور چیست ؟ رفیق جواب داد این گیاه را که می بینی بنام علف کارده معروف و مورد تکریم و احترام بیشمار دختران شیرازی می باشد .

معمولاً در صورتیکه دختران شیرازی با تمام توسلها موفق به پیدا کردن خواستگار نشوند باین نقاط آمده و معتقدند که با اداء صد صلوات بایستی ۳۳ ساقه از این گیاه را از زمین بکنند و اگر با این شرط موفق بکندن آن شدند علف ها را بغانه برده و با آن آشی درست میکنند که سبزیش از این علف است پس از آنکه خوردند مطمئن هستند که بعد از گذشتن چهل روز حتماً خواستگار دلخواهی سراغ آنها خواهد آمد و بنوائی خواهند رسید .

عقاید متفرقه

اهالی شیراز در روز جمعه نام ذغال را نمی برند زیرا چنین به آنها فهمانده اند که رویشان نزد اشخاص سیاه خواهد شد و در شب مانند اهالی

اصفهان نام حمام را نمی برند و در عوض می گویند شاه چراغ و همچنین از بردن نام عقرب و مار هم خودداری میکنند و اگر ضرورت ایجاب کرد عقرب را بنام دم کج و مار را بنام بندچاه خطاب میکنند

خانه کوبی

برای اینکه منازل از خطر عقرب و مار مصون باشد در سال یکمرتبه آنها در ماه فروردین روز اول سال عمل دعای عقرب بندگان را انجام می دهند که آنرا خانه کوبی میگویند و در چنین روزی از تمام خانه ها صدای موسیقی مخصوصی بگوش میرسد باین ترتیب که آهنگ موسیقی آنها عبارت از دو سنك است که یکی كوچك دیگری بزرگ و در حالی که یکنفر هر يك از آنها را به یک دست گرفته مرتباً بهم میزند و بدرخانه و سوراخهای خانه میگردد و این شعرا میخواند هرچه در - سنكي سرا - در شبها هم معمولاً این شعرا میخواند بستم بستم ز بونش - تا مغز استخوانش - صفیدی و ندونش - سپاهی چشمونش با این عمل معتقدند که آنها با شنیدن این صدا تا سال دیگر جرئت بیرون آمدن از سوراخ را نخواهند داشت .

خواص مرغ انجیر خوار و دهد

در باغ در کی شیراز مرغی است بنام مرغ انجیر خوار که مانند قناری نوک آن تیز است - بینی این مرغ تاروی گردنش زرد ولی در گردنش پر قرمزی وجود دارد . معتقدند اگر کسی بتواند او را شکار کند بزرگترین شانس در زندگی نصیب او خواهد گردید .

اگر در روز اول عید نوروز سر دهد را با اشرفی های طلای قدیم ببرند شکون دارد و همچنین معتقدند اغضا بدن او هر يك برای دردی دواست مثلاً نوک آن را برای شیاف جهت اشخاص بواسیر دار استعمال میکنند - شاعری در این باره چنین گفته است - جگر دهد و مغز آهو - شال کشمیر و تن الباهو

چهارشنبه سوری

در این شهر و چند شهر دیگر از ایران مانند اصفهان و کرمانشاه معمولاً چهارشنبه سوری را شب چهارشنبه آخر ماه صفر میگیرند بطوریکه تحقیق شد معتقدند در موقع خروج یزید بن معاویه و شهید شدن امام حسین علیه السلام در کوفه چون مردم از ظلم یزید بتنگ آمده بودند منتظر فرصت شدند که شخص رشید و شجاعی پیدا شود تا بدور او حلقه بزنند و از زیر بار زور بیرون بیایند . اتفاقاً در همین وقت مختار در کوفه قتل گردید مردم بدور او جمع شدند ولی از آنجائیکه قوای یزید زیاد و تمام قوا تحت فرمان او بود قرار شد مختار در يك شب بطور مخفیانه کودتا و شهر را تصرف کند و علامت این کودتا را روشن کردن آتش بر پشت بام خانه ها قرار دادند بنا به همین دستور مختار در شب چهارشنبه آخر ماه صفر کودتا کرد . روی همین

اصل در این شهرها چهارشنبه سوری آخر ماه صفر را محترم شمرده در این شب
آتش روشن کرده از روی آن می برند

حضرت خاتون

زنایکه مورد بی مهری شوهرانشان قرار می گیرند بحضرت خساتون
متوصل می شوند و پس از شیون و ناله میگویند: یا حضرت خاتون- شویم نمی خاتم .
(ای حضرت خاتون شوهرم دوستم ندارد) با ادا این بیت مرادشان برآورده
خواهد شد.

در همین محل هاون سنگی بزرگی بوده که سابقا زن و مرد روی آن می
نشستند و فال میگرفتند معتقد بودند اگر فال آنها خوب باشد هاون بطرف راست
والا بطرف چپ حرکت خواهد کرد ولی در زمان آموزگار رئیس فرهنگ
شیراز هاون راجز، عتیقه جات بتهران فرستاده اند (اگر خوانندگان در نظر داشته
باشند در امامزاده عبدالله شوشتر هم چنین هاونی وجود داشت)
در مسجد جمعه سنگی بوده شبیه به دیگ که لبه های آن کنکره دار و
دارای رنگ سیاه معمولا زنهای پهلوی می نشینند و دست روی آن گذاشته
و فال میگرفتند اگر علامت پنجه آنها روی دیگ می مانده مرادشان حاصل
والا که هیچ

گنج در مسجد جامع عتیق

اهالی شیراز معتقدند که در شبستان چهل ستون مسجد جامع عتیق گنجی
مدفون است که اژدهائی رویش خوابیده و شبهای جمعه اژدها بیرون می آید و
آب حوض مسجد را می خورد که بطوری حوص خالی میشود و بعد برگشته روی گنج
می خوابد و شنیده بودند که هیچکس نمی تواند آنرا بیرون بیاورد تا موقعیکه
حضرت حجة (ع) ظهور کند و آنرا بسازد و دلیلشان هم اینست که حاجی شیخ
یوسف نامی کمره مت بست و مسجد را ساخت ولی پس از مدت کوتاهی مرد

چهل تن - هفت تن

پس از بدست آوردن این اطلاعات بطرف چهل تن و هفت تن که مرکز
دراویش شیراز است رفته و اطاقهای آنجا را که بردیوارهایش دانه های اسپند
باشکال مختلف نخ کشیده شده و در هر طرف تبرزین و کشکولی آویزان و
درویشی با ریش بلند و پیراهن سفیدی نشسته در حال ذکر کردن یا بنک کشیدن
بود مشاهده کردم کم کم بطرف مقابر آن عده آمدم - در اینجا مشاهده شد
که ۷ مقبره پهلوی یکدیگر قرار گرفته بود که در باره آن چنین اشتهار داشت
که این ۷ نفر از دراویش معتبرند که یکی پس از دیگری مرده و آنها را در
یکردیف بضاک سپرده اند ضمناً دوستم میگفت این محل در روزهای جمعه و
پنجشنبه بسیار شلوغ است زیرا افراد خوشگذران و مخصوصاً صوفی مسلکان
برای زدن پیکی و کشیدن چرس و بنک باین حدود می آیند و فارغ از کلیه آلام

به عیش میپردازند .

اتوموبیل وارد شهر شد و بر اثر تشنگی و گرمی مصمم شدیم یکی از بستنی فروشی ها رفته و در آنجا قدری پالوده صرف کنیم - تعجب اینجا بود که در بستنی فروشی های این شهر بعوض هر چیز شیشه های آب لیمو گذاشته شده و بر روی بستنی ها هم آب لیمو ریخته و بهشتی میدادند .

ساعتی در لشکر شیراز

صبح زود در آن هوای لطیف خیابانهای آب پاشی شده شهر را ترك و بنا بوعده قبلی بطرف پادگان لشکر حرکت کردم .
سربازان وظیفه که اغلب از افراد ایلات و عشایر تشکیل شده بودند مشغول فرا گرفتن تعلیمات نظامی بودند .

من و فرمانده لشکر که مردی بی اندازه شادوست و میهن پرست و شجاع بنظر میرسید مدتی در اطراف روحیه و تعلیم و تربیت و هوش آنها صحبت میکردیم . بطوریکه فرمانده میگفت رشادت و شهامت و تحمل در مقابل ناملائیات بین افراد عشایر بقدری زیاد است که یکصدم آن در افراد شهری دیده نمیشود و خوشحال بود از اینکه توانسته است آنها را بورزشهای جدید آشنا سازد در این موقع دستور داد سرود ملی ایران را بخوانند که ناگاه با آهنگ موزیک فریاد مهیج آنها کوه و دشت را بلرزه در آورد و تصور میکنم این آهنگ ملی بکوش داریوش بزرگ و کورش کبیر که در آن نزدیکیها در دل کوهها آرامیده بودند رسید و خوشحال بود از اینکه نیاکان او در زنده ساختن نام ایران بزرگ کوشش میکنند .

فرمانده متأسف بود از آنجا که این سربازان دلیر ورشید ایرانی بشیر از همین يك سرود سرود دیگری یاد نداشته و از اینکه چرا نباید در ایران آهنگهای مهیج که روح سرباز را برای فداکاری آماده کند و همچنین او را از خستگی بیرون بیاورد وجود داشته باشد و چرا نبایستی مانند سایر ممالك دنیا سربازان ایران درباره از اوقات بخواندن آهنگهای مهیج دسته جمعی که آن ها را بنظر فداکاری برای میهنشان تهیج نماید مشغول باشند متأثر بود .

فرمانده اظهار میکرد پس از مدت ها زحمت توانسته است آهنگ ملی ایران را باین افراد یاد بدهد در صورتیکه تا قبل از ورود بسربازخانه یگانه چیزی که از آهنگها اطلاع داشته اند آهنگهای عزا و گریه و نوحه های ماه های محرم بوده که کاری جز کمک بفرسودگی روح آنها و فراموش کردن ملیت نمیکند و بطوریکه میگفت اغلب دیده است وقتی که عده ای از سربازان از عملیات فارغ و باستراحت گاهها میروند بعوض هر چیز بنوحه سرائی و آهنگ عزا میپردازند در صورتیکه هر کاری هم حد و حدودی دارد .

در فرهنگ شیراز چه دیدم

در نزدیکی های چهارراه جدید الاحداث طرف دست چپ تابلو اداره فرهنگ خود نمائی میکرد بر اثر حس کنجکاوی پله کانهای عمارت را گرفته و پس از يك پیچ مختصر بر اهر و عمارت وارد و سراغ اطاق رئیس را گرفتم ولی تعجب آنجا بود که پیشخدمت اطاقی را نشان داد که برخلاف اطاق تمام رؤساء در بش برای همه باز بود.

رئیس که مردی موقر و خوشرو بنظر میآمد پشت میز نشسته و عده ای از جوانان که معلوم بود دبیرها هستند در اطراف روی مبلمان تکیه داده بودند. یگانه کسی که ایستاده بنظر میآمد جوانی بود که در گوشه ای ایستاده و گریه میکرد پس از تحقیق معلوم شد آقا دانشسرا را تمام کرده و بر اثر فارغ التحصیل شدن چون جیره اش را بریده بودند بیچاره گرسنه مانده و از طرفی تا موقعی که حکم آموزگاری او از مرکز میرسد مدتی وقت لازم داشت زیرا فصل تعطیلات فرا رسیده و سه ماه بایستی بلا تکلیف بماند و چون تا مرکز سکنی پدر و مادرش فاصله زیاد و کرایه پرداخت اتومبیل را نداشت مشغول گریه و تأثر آور آنجا بود که اظهار میکرد آقای رئیس بخدا از شب گذشته تا حال چیزی نخورده ام و هنوز گرسنه ام.

در این وقت یکی از دبیرها گفت آقای رئیس اجازه فرمائید برایش اعانه جمع کنیم تا هزینه رسیدن بمقصدش تأمین شود. رئیس فکری کرده جواب داد چطور میشود این کار را کرد آخر این آموزگار است و فردا بایستی مربی تعلیم و تربیت عده ای از جوانان و اطفال این کشور باشد خجالت آور است که اعانه برایش جمع کنیم.

در همین صحبت ها بودند که مردی از در وارد شده و حضار با احترام او قیام کردند آن شخص که از قیافه اش پیدا بود کار گشاست بلافاصله بار رئیس به صحبت درآمد و بالهجه شیرین شیرازی خود رئیس را نسبت به پیشنهادش که بیخ گوش بود راضی کرده و سپس قد و قامت مرا و را اندازه نموده و از قیافه سوخته و سیاه و لباسهای عجیب و غریب من مثل اینکه خوشش آمد.

در این وقت رئیس فرهنگ مرا بایشان معرفی کرد. بمحض اینکه این مرد دانست من جهانگردم دیگر دست از سرم برنداشت و شروع کرد در باره محسنات و فوائد این کار صحبت کردن بطوریکه پس از آنکه رئیس فرهنگ دفتر یاد بودم را امضا کرد مجدداً بار رئیس مشغول صحبت شد که بایستی از این جوان تجلیل شود تا سایر جوانان هم تشویق شده و این عمل بر قیمت و بر سود داوطلبان زیادتری پیدا کند رئیس رضایت داد و قرار شد ترتیب مفصل اینکار را بدهد سپس دست مرا گرفته و از اداره فرهنگ بساخود بیرون آورد ولی نفهمیدم سرنوشت آموزگار و ناشناخته که مشغول گریه بود چه شد.

در بین راه آقای کارکشاه بطوریکه خودش را معرفی کرد معلوم شد یکی از خانواده های معتمد شیراز و مهندس است و برادرش زمانی رئیس تربیت بدنی و پشاهنکی ایران بوده. بر اثر هلاقه مفرط این خانواده ورزش معمولاً از ورزشکاران و کسانی که در این راه کار میکنند خوششان می آید.

ضمناً این مرد شریف بهر کس در راه میرسد فوری مرا معرفی میکرد بطوریکه هاقبت کار بجائی رسید که هکنفر از مجتهدین شهر در مسجد بالای منبر در موقع وعظ شرح مبسوطی راجع به ورود من بیان کرده و نامم را با تجلیل فراوان و احترام زیاد یاد کرده بود.

ظهر آقای مهندس نگذاشت من بمهمانخانه بروم و بیشتر تأسف میخورد از اینکه بر اثر مسافرت منزل و اثاثیه اش را برای فروش آماده کرده و جایی برای پندیرائی همیشگی نداشت.

جنگ بین جدیدها در بازار وکیل

بعد از ظهر بود که از منزل آقای مهندس بیرون آمده بی بازار وکیل رسیدم. این بازار عظیم که در عهد کریم خان زند ساخته شده جزو یکی از آثار تاریخی شیراز محسوب و نظیرش در هیچ جای ایران دیده نمیشود چه از نظر استحکام و چه از نظر فن معماری.

طول آن در حدود ۴۰۰ متر است که خیابان سی متری زند از وسط آن رد شده و زیبایی خاصی بآن داده است.

بطوریکه تعریف میکردند در موقع خرابی اغلب پایه های آنرا با باروت متلاشی کرده اند و وضع این بازار هم مانند سایر بازارهای ایران بود. مردم امتعه خود را روی سکوهای درب دکان چیده عده ای چهارزانو و عده ای هم در حال چرت زدن و عده دیگری در حال جار زدن بودند.

عموم کسانی که در این بازار مغازه داشتند دارای رنگهای پریده و اغلب زرد و نحیف و لاغر بودند زیرا عدم تابش آفتاب بمغازه و بدنهایشان قیافه های آنان را چنین فرسوده کرده بود (بطوریکه رو به مرگ نتیجه گرفتم در تمام ایران از این بازارها موجود است که برخلاف اصول بهداشتی بوده و بطوریکه اطباء حاذق و دانشمند شهر بیلان دادند اغلب مرضی و مسلولین از بازارها هستند و روی همین اصل بود که در زمان شاهنشاه فقید این قبیل بازارها را از بین میبردند و بجای آن بازارهای نوینی مطابق اصول بهداشتی امروزه میساختند که آنک را کده شده است.) دختران زیبای شیرازی و پسران جوان در این بازار دیده میشدند که مرتب بمنظور تفریح مشغول رفت و آمد بودند عیناً مانند تهران که از ساعت ۱۱ صبح تا نیم بعد از ظهر در خیابان لاله زار و اسلامبول جوانان و لو هستند اینجا هم هر دختر بهترین لباسهایش را پوشیده و چادر نماز رنگ وارنگش را که خود زیبایی خاصی بصورت او داده بر سر داشته و مرتباً با پوشانیدن و کرشمه

و بختن در آن جوانان را متوجه کرده و بخود جلب میکرد .
از شما چه پنهان در کوچه مجاور همین بازار هم مدرسه طلاب وجود
داشت که جوانانی با حقوقهای کافی مشغول تعلیم روضه خوانی و گریانیدن مردم

در بازار

سفید گرها

داخل ظروف

را قبل از

سفید کردن

با این ترتیب

پاک میکنند

و بعد با قلع

و نشادر سفید

کردن آن

می پردازند

و صرف و نحو و علم اجتهاد و سایر چیزها بودند . این عده چون بعزت داشتن علام
روحانی نمیتوانند با دوشیزگان تماس داشته باشند به بهانه ای سر گفتار را با
بقالها و بزاز های بازار باز کردند و ضمن بحث در قتل امام حسین (ع) از زیر
چشم دوشیزگان را نگاه کرده و آه های پردردی از دل بیرون میکشند مثل اینکه
مرتبا تصمیم به صیغه کردن آنها میگرفتند زیرا هم طبعشان متبوع بود و هم
راه این عمل را شرعا باز کرده بودند .

موقعیکه مشغول تماشای قیافه های آخوند بچه ها و آخوند نوچه ها
بودم ناگاه در گوشه ای غوغائی برپا شد بخیرالم مراسمی برپاست زیرا آهنگ

هائی شنیده میشد که دسته جمعی اداء میکردند فوری خودم را بآنها رسانیده دیدم سه نفر در یکطرف مثل اینکه صف کشیده باشند و سه نفر دیگر هم در مقابل آنها در حال صف بوده و سه نفر اول مرتباً مانند حالت چهار بند قائم ورزشی پائین و بالا میرفتند و دستها و قیافه های خود را کج و معوج کرده با اشاره بآن سه نفر میگفتند (چه خرخرا هستین شما) آنها جواب میدادند (چه سکا هستین شما) باز این عده میگفتند (میون خرا هستین شما) آنها میگفتند (میون سکا هستین شما) و این آهنگها را مرتباً تکرار میکردند که ناگاه مردی دیگر که قیافه اش مانند آنها و بنظرم کلیمی رسید جلو آمده بدسته دومی گفت (شما بکه مینازین . شما راس رئیسون کیه) یکی از آن عده گفت ما راس رئیسون حاجی کردن گلایه ما زیر علم نصر من اله هستیم یکی دیگر گفت فردا بوقته تو بازار میزنم

جمعیت بازار هم اطراف آنها را گرفته و مرتب بحركات آنها میخندیدند مثل اینکه آنان را از خود نمیدانستند. از یکی سؤال کردم چه خبر است ؟ آن مرد جواب داد این عده از جدید ها هستند یعنی کسانی که از دین کلیمی برگشته و مسلمان شده اند و از نظر احترام زیادی که بمذهب اسلام قائلند هیچوقت فحش و ناسزا و کلمات زشت مانند مسلمانان اداء نمیکنند و وقتی که بخواهند بدترین حرف را بدیگری بگویند همین آهنگ هائی را که دیدید میگویند و این را بدانید که بی اندازه بزدل و ترسو هستند. این هم مطلبی تازه دستم آمده و چون هوا داشت تاریک میشد بطرف مهمانخانه رفتم.

مهمان تازه وارد در مهمانخانه سعدی

امشب در مهمانخانه سعدی برخلاف همیشه شروشور و آمد و رفتی دیده میشد پس از تحقیق معلوم گردید امروز جزو مسافرین مهمانخانه مهمان تازه واردی رسیده است.

این مهمان جدید دل از همه مسافرین میر بود زیرا بسیار شیرین و نمکین و معلوم شد با قیافه زیبا و جذابش پا در عالم سیاست گذاشته تا حدی منهم که جهانگرد بودم میل داشتم میز شامم طوری در سالن واقع شود که روبروی او باشم.

این خانم زیبا از تهران بمنظور افتتاح انجمن روابط فرهنگی ایران و شوروی بشهر گل و بلبل آمده بود ولی اطراف او را سران حزب توده شیراز گرفته و مرتب با اطاق او در ارتباط بودند. یکی از خانم های دیگر مهمانخانه که من با او آشنائی داشتم میگفت چرا در هرجا نام شوروی است افراد حزب توده پیابالش هستند مگر حزب توده بدست شوروی است !!!

بدبختانه نمیدانم از قدم نامبارک این مامور جدید بود یا بد شانسی من زیرا فردای آنروز بنابدستور شهرداری نرخ خوراک کلبه مهمانخانه ها تنزل

کرد. روی این اصل این مهمانخانه که در نواحی جنوب از هر حیث بی نظیر و برایش نرخ تعیین شده صرف نمیکرد بسته شد. من که جهانگرد بودم از لحاظ غذا آواره و سرگردان و روزها با وضع سختی میگذراندم ولی برای این خانم انواع و اقسام اغذیه لذیذ از طرف سران حزب توده به مهمانخانه میآمد.

بالاخره خانم کارهایش را درست کرده و روز افتتاح انجمن معین گردید. اتفاقاً این روز مصادف با روزی شد که بنا بود مجلس جشنی بمناسبت ورود من از طرف فرهنگ برپا شود.

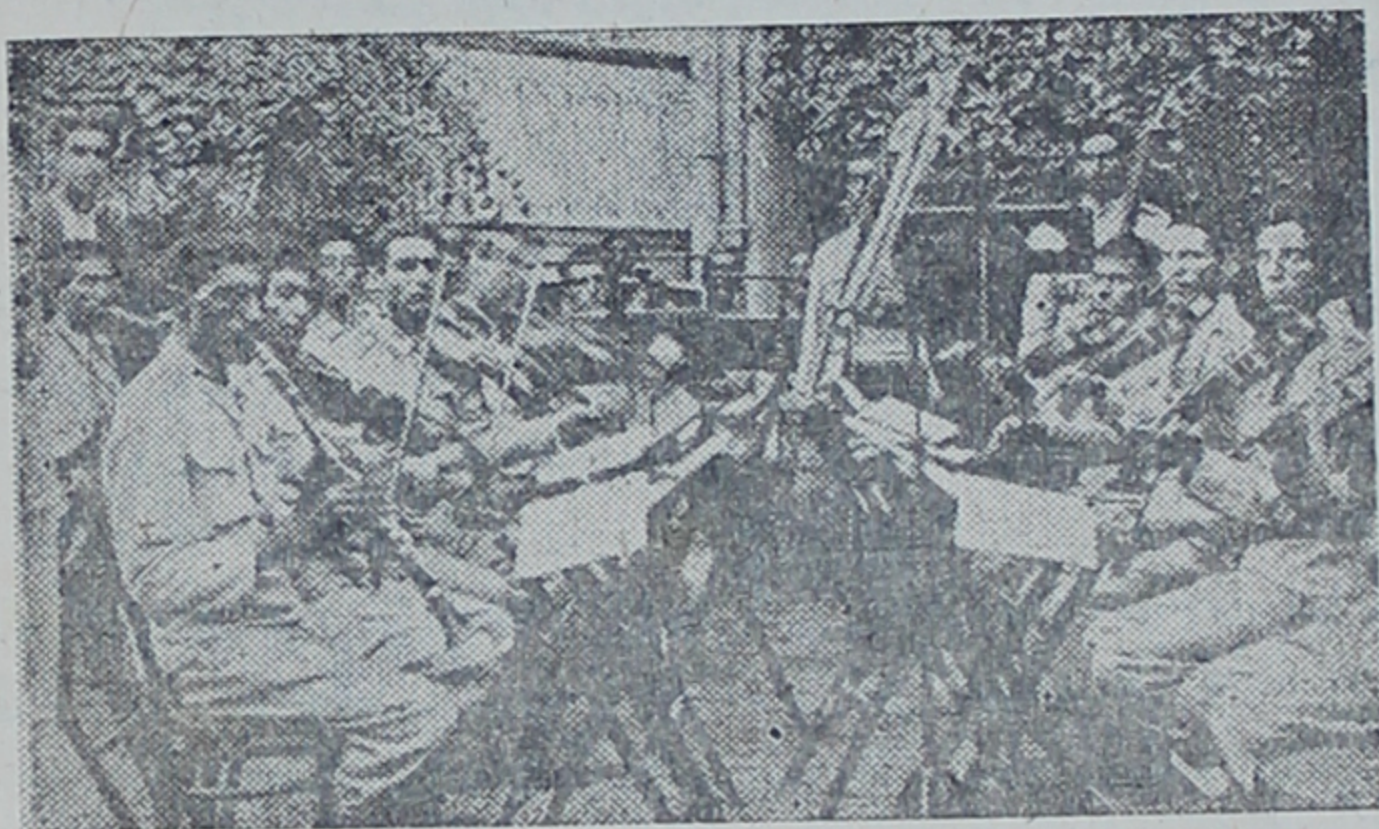
بالاخره چند نفر از رؤساء بنا به پیغام استاندار مرا حاضر کردند که این روز را بخانم اختصاص دهم.

خانم که یکی از شاهزادگان قاجار ایران و بعداً معلوم شد بر اثر کینه قدیمی که با خاندان جدید ایران دارد بطرف شورویها رفته و با اینکه معلوم نبود چه کاسه‌ای زیر نیم کاسه دارد سخنرانی خود را کردند ولی تعجب آنجا بود که خانم دو آتش در نطقش مرتباً سخن از اهمیت شوروی میزد مثلاً اینکه سمی داشت ایران را صاف و پاک با آن بیاناتش تحویل شوروی بدهد.

فردای آنروز پس از انجام مأموریت خانم در حالیکه سران و اعضاء حزب توده ایشان را بدرقه کردند چمدان خود را برداشته و بتهران حرکت کرد (این بانو در قضایای ۱۵ بهمن ۱۳۲۷ بنا به حکم دادگاه محکوم به پنج سال حبس شده و اینک در زندان است)

جشن در باشگاه سعدی

در روز جشن من باشگاه سعدی بنا بذوق شیرازی از طرف همان

هیئت ارکستر

لشکر فارس

در روز

جشن

مهندس باطرز جالبی آراسته گردید. عصر هیئت ارکستر لشکر از طرف فرمانده لشکر بمنظور قدردانی و تشویق به باشگاه وارد شدند رؤساء با خانمهایشان

دسته دسته آمدند در ساعت معین استنادار و فرمانده لشکر و مدیران جراید و سایرین حاضر شدند ابتداء رئیس تربیت بدنی نطق مفصلی ایراد و سپس آقای موزینی مدیر کل فرهنگ هرح جامع و مبسوطی در باره خدمات جهانگردان در دنیا بیان و مرابعضار مرفی و سپس عملیات ورزشی یکمده از ورزشکاران که بی اندازه جالب توجه بود در ۱۸ پرده شروع در ساعت نه یکنفر روزنامه نگار نطق جامعی ایراد سپس خودم برای اولین مرتبه به پشت تریبون آمده و نطقی را که قبلا تهیه شده بود ایراد و بدریافت يك كلدان نقره بنام یادبود استان فارس مفتخر و مجلس سلامتی شاهنشاه ایران در ساعت ۹/۵ در میان موزيك و سرود خادماني پایان پذیرفت .

در این مجلس مهندس شیرازی روح وحدت و یگانگی خود را بطوری نشان داد که آن خاطره را برای همیشه در قلب من بجا گذارد .

رشتی ها و اهالی محترم ایتالیا و مارشال پتن فرانسوی متأثر نشوند

خوانندگان گرام اگر شیرازی مانند سایر نقاط دارای آداب و رسوم عجیبی است بهمان نسبت بعضی لغات خوشمزه دارد که معلوم میشود خواسته است سر بر رشتی ها و رومی ها و مارشال پتن فرانسوی بگذارد - مثلا اگر بگویند شنیدید که یکنفر شیرازی در حالیکه چند نفر مهمان رشتی دارد بکلفتش گفت برو این رشت ها را بریز بیرون . در این موقع مهمانان نباید تصور کنند که منظور آنها هستند بلکه مقصود خا کروب است زیرا شیرازیها بخا کروب رشت میگویند

همچنین اهالی محترم رم پایتخت ایتالیا نباید متأثر شوند زیرا معلوم نیست چه کسی این لغت را معمول کرده است زیرا زنهای شیراز به رشت دستگاه تناسلی خود یعنی آنجا که موها در میآید رم میگویند .

اهالی محترم فرانسه بدانند که منظور از بیان این لغت مارشال پتن فرانسوی نیست بلکه شیرازیها وقتی کارهایشان درهم و برهم شد میگویند کارها دست بهم داده و پتن شده است .

اهالی دهات و عوام شیراز وقتی مهمانی وارد منزل آنها شد همه با احترام او قیام میکنند و شخص تازه وارد در جواب میگوید - آه ولاجلو کی پامیشین سری بقدم نیرزد (شما را بخدا جلو چه کسی بلند میشود سر بقدم نیرزد)

گل دوسین چناری را گویند که شاخهای آن بطرف بالا و بعد افقی مانند درخت مکرزن که در بندر چاه بهار است بزمین سرازیر میشود و معمولا اشخاص رعنا را بآن تشبیه میکنند . این درخت در برمه ديك که یکی از نقاط فارس است میروید)

گاسم - (پیره زنان مسن و پر رومی را گویند که بصورت مهمان نا خواننده وارد منزل شوند) فرتلنگی (مرغهای انجیر خوار را گویند) لیم لیم

(دست زدن تاجران در موقع شادی و صدای زمزمه آبخار) کر (نوی حرف کسی
دوبدن) دنك (سردادن اشخاص) وقتی در موقع نفرین بکسی بخواهند بگویند
الهی چشت کور شود - میگویند (الهی چشت باب قلی بشه) تنکیدن (پربدن)
کاخلا (کسی که بنظر صفيه و ابله و مضحك بیاید) مصوم (کفگیر) چلو صافی
(ترش بالا) لوله چراغ (چهری) گوچه فرنگی (بادنجان فرنگی) سبب زمینی
(آلو زمینی) پیوند (افکنه) عاریه (دبازی) مرد درند (شردل) نان شیر مال
(نان پادرازی) بخش (بفر) شکم (کم) لیمو ترش (لیمو) لیمو شیرین (مدنی) کلابی
(حصینی) گود (قول) تو ذوق زدن (توریش زد) زخم گوشه انگشت (خیمه درد)
آلت مرد (بل) هویج (نر کسی چنبیری) بهانه گیری (آینه منم شوشتری) زبان بد
(دم کوانك) گره کور (جوز کردند) قریچه (تسریز) مسخره (ال) کهنه (شر)
خرمن (کمپ) مارمولك (كلبك) گیج (پریز) گریه میکنی (رنکه میدی) تاب
(آبرك) اله كلنك (حوالی حمالی) نشا (پینه) گل دوسی (خواهر بزرک).

حالا که قسمتی از لغات شیرازیها را نوشتیم ملاحظه فرمائید اگرچند
تا از آنها را پهلوی هم بگذارید چه میشود مثلا - کا کو هر کسی آبکیش خودش
جنگ بکنه یعنی هر کس عرقش را خودش بخورد.

در این شهر و حوالی آن بهر ۱۰ دینار يك محمدی گویند و ۲۱۵۰
متر زمین را يك پیمان مینامند و املاك بزرک را بابند گاو حساب میکنند مثلا
يك بند گاو دو بند گاو و غیره.

اوزان باین ترتیب است - يك من معادل است با ۷۲۰ مثقال - ۵ صیر
را يك وقه دو صیر نیم را نیم وقه - ۲۲ مثقال و نیم را نیم و ۱۱ مثقال و ۶
نخود را سن مزار و نصف آنرا نصف سن مزار گویند - مثلا می بینید زنی
بدکان بقالی آمده و میگوید کا کو نصف سن مزار روغن بده یا نیم وقه چایی
با يك نمه چای از روی حساب بالا خواهید فهمید منظور چه اندازه است.

بوشهری ها یکمن آنها ۱۶ من تبریز و هرمن اهواز ۴۸ من تبریز و يك
من اصفهان ۲ من تبریز (مانند زابل) و يك من کازرون یکمن و نیم تبریز است انشاء الله
اوزان بقیه شهرستانها را اگر عجله نداشته باشید بموقع خود خواهید خواند.

روحیه شیرازی

اینك که مطالعات من در شیراز تمام و بسایر نقاط حرکت میکنم لازم است
شمه ای هم درباره روحیه شیرازی گفته باشم.

مثلا اینکه خداوند شیرازی را برای عیش و نوش خلق کرده است زیرا
فکر یکنفر شیرازی از صبح تا شام بر این است که هرچه زودتر چند ریالی
بدست بیاورد و بطرف دکان نوشابه فروشی رفته چند کیلاسی بزند یا آنکه
خود را به پشت منقل و افور رسانیده و برخلاف سایر شهرها به بعضی اینکه کیلاس
بسلامتی از جگرش باین رفت و یابکی دوبك به (فور) زد تا زه طبع شعرش گل

درده و شروع بخواندن و یاساختن اشعار کند .
در هر گوشه و کناری از باغهای مسجد بردی که محل تفریحگاه روزهای
جمعه شیرازیهاست خواهید دید دختری یا پسری کاغذی بدست گرفته و مشغول
سرودن شعر است.

در کنار خیابانهای شیراز یا گوشه های باغ ملی که اینک در بهایش
بروی مردم بسته است پسر ها با دخترهای چادر نمازی دیده میشوند که مشغول میشند
و صدای (کا کو - کا کو) آنها هر دم شنید میشود.

گمان نمیرود هیچیک از نقاط ایران باستثناء عشایر و ایلات در مهمان
نوازی بیایه شیرازی و کرمانی برسد ولی افسوس که فقر و تنگدستی کم کم این
روحیه نیکو را که یادگار نیاکان ایرانیان است از بین آنان برده است .

در زیبایی جمال و نمکین بودن دختران هیچ جای ایران دخترانش مانند
شیراز نیست و کمتر ممکن است دختر شیرازی با مردی صحبت کند و دل از او نبرد
با اینکه زنان شیراز بتازگی زیر چادر رفته اند ولی گویا بنظر شیرازی
چادر نه بمنظور پوشانیدن صورت است بلکه بهترین وسیله برای زیبا کردن
صورت و عرو و اطوار آمدن و مانند سایر نقاط مخفیانه بخانه عشاق رفتن است .
در این شهر عصرها در ساعت چهار بعد از ظهر معمولاً یک تیپ از زنان مخصوص
از خانه بیرون می آیند و از ساعت ۷ بعد از ظهر یکتیپ دیگر که با مردانشان
از خانه خارج میشوند ولی در ساعت ۹ شب سراسر خیابان ملو از کفن پوشان
است که با جوانهای آخرین مدفرانسه در حرکت میباشند .

شیرازیها مردمانی صبور و قانع ولی قریباً با آنها اجازه نمیدهد که پرکار
باشند و بدون اغراق میتوان گفت صدی ۶۰ اهالی شیراز مبتلا بکشیدن تریا کنند.
امراض مقاربتی سوزاک و سیفلیس بقدری شایع است که اغلب جوانانی
که بسن بلوغ رسیده اند باین مرض دست بگریبان بوده و بد بخانه شرم و خجلت از
این مرض خانمانسوز مانع شده که چگونگی امر را با اولیاء خود گوشزد کنند
و یا در صدد معالجه برآیند .

همانطور که گفته شد دو چیز مورد توجه شیرازی است عیش و نوش و
برای هر یک از دو شیرازی شوخ و شیرین معنائی دارد که با سرودن آن بمعشوقه
جدید تمنیات دل را در لفافه ابراز میکنند ۱- نوش - وقتی که با هم آشنا شدند
چنین میگویند .

شیراز پری و شان مهوش دارد	و عناصفتان شوخ و دلکش دارد
از سر هر مصرع حرفی بردارد	بنگر که دلم از توجه خواهش دارد
اگر حریف کودن باشد نمی فهمد ولی پس از آنکه میداند که اگر از	
سر هر مصرع حرفی بردارد شراب خواهد شد ناچار شراب را تهیه و پس از آنکه	
در کنار درختان و گلپای زیبایر مست شدند آنگاه مجدداً خواهند گفت .	

بردی دل من از تو جان میخواهم و ز گمشده خویش نشان میخواهم
 سر دفتر هر کلام - رفی - بردار هر گمشده را از تو نشان میخواهم
 امید است خواننده گرام متوجه شدند که در دفعه دوم چه چیز خواسته است - برای
 اینکه فکر زیاد نکنید میگویم (بوسه) .

در تخت جمشید چه دیدم ؟

از شیراز به تخت جمشید معمولا باید از اتومبیل‌های استفاده کرد که بطرف
 اصفهان میروند منهم بهمین مقصود دم دروازه آمده و پس از ساعتی انتظار سوار
 شده حرکت کردم . ساعت ۹ صبح بود که از پل بند امیر گذشته و آثار
 کارخانه قند مرودشت نمایان شد این مسافت تا شهر شیراز ۷ فرسنگ است
 چون وسیله ای در دست نبود نتوانستم از کارخانه دیدن کنم باین لحاظ از مشاهده
 آن صرف نظر کرده و پس از طی چند کیلو متر کم کم آثار با عظمت و تاریخی و
 ستونهای عظیم تخت جمشید از دور نمودار گردید .

این محل و آثار تاریخی آن تا قبل از سلطنت رضاشاه دست نخورده و اغلب
 افتخارات ایران در زیر خاک مدفون بوده ولی بر اثر علاقه مفرطی که شاهنشاه
 فقید به حفظ آثار تاریخی ایران داشتند هیئت‌های مکتشفین در آنجا بکشفیات
 پرداختند .

از مشاهده این آثار حالت عجیبی در خود احساس کردم زیرا تا کنون
 آثاری بچنین عظمت و بزرگی ندیده بودم .

اتومبیل بجاده توقف کرد و پس از خدا حافظی از راننده بطرف خرابه‌ها
 در حرکت شدم ابتدا به اطاقی رسیدم که از گل و خشت بنا شده و بکنفر دربان
 در داخل آن چمبک زده بود از دربان سؤال کردم راه ورود به این ساختمان از
 کجاست دربان جواب داد راه از همین جاست ولی بایستی قبلا از رئیس اجازه
 گرفت و بعد بلیط ورودی تهیه کرد . بلافاصله بایطی خریدم ولی تعجبم در اینجا

بود که چون رئیس شهر رفته بود
 در یک محوطه ۲ متری در آن بیابان
 چگونه عمل رشوه گرفتن بین دو نفر
 انجام گرفت .

در مقابل این اطاق یکی از سر
 ستونهای تازه‌ای را که از خاک بیرون
 آورده بودند مشاهده شد . صلاح دیدم
 پهلوئی آن عکسی بردارم پس از پایان
 دربان دوبار باز کرد وارد درب
 ورودی شدم .

بمحض ورود هوش از سرم بیرون رفت زیرا پله‌های زیادی دیده شد
 یکی از ستونهای تخت جمشید که در خارج از
 محوطه رو بروی درب ورودی دیده میشود

که تماماً از سنگ بوده و دیوارهای اطراف آن دارای سنگهای تراشیده‌ای بود که طول هر يك به بیش از یکمتر مکعب میرسید .

پس از آنکه هله کانه‌های عظیم پریس پلیس را بطرف بالا طی کردم وارد محوطه‌ای شدم که در هر قسمت آن آثار و حجاریه‌های عجیبی دیده میشد . بعضی مشاهده این دستکاه عظیم بیاد تاریخچه پیدایش سلطنت هخامنشیان افتادم

چگونگی ظهور کورش

خوانندگان گرام تا این ساعت شما مرتباً راجع باوضاع و احوال اجتماعی ایران مطالعه میفرمودید و قطعاً درباره‌ای جاها از نظریه‌های هائی که دامنگیر ملت ایران شده متأثر میشدید ولی حالا که پای جهانگرد شما بر زمین دارا و داریوش یعنی همان کسانی که افتخارات خود را مدیون آنها میدانید میرسد لازم است شمه مختصری درباره چگونگی پیدایش و عظمت آنان برای کسانی که از چگونگی آن بی‌خبرند برسانم تا ارزش این قسمت از سرزمینی را که امروز بنام فارس است دانسته باشید . تاریخ پیدایش فارستان (ایران) بر کسی معلوم نبوده و مفقود شده است ولی آنچه را که معلوم است روزی آشوریها و بابلیها و فنیقیها و مدیها در این حدود سلطنت کرده‌اند .

در قرن ششم قبل از میلاد ایرانیان سرپرستی کورش کبیر در همین قسمت از خاک ایران که امروز من در آنجا سیروسیاحت میکنم سکنی داشتند و سلطنت مدیها را منقرض ساختند .

هرودت مورخ قدیم یونان مینویسد :

موقعیکه مدیها ایران را متصرف شدند پادشاه آنها بنام آستیاك نام داشت که پادشاهی اکباتان یا همدان فعلی بود این پادشاه مدتها در قلمرو ایران حکمرانی میکرد تا اینکه شبی خواب هولناك و مضروفی دید که بر اثر تعبیر آن بوسیله مفسر معصم شد دختر خود ماندانا را به مدیها نهد بلکه یکی از ایرانیان بدهد . باین مقصود دخترش را باز دو اوج یکی از رجال ایران که کامبوزیا نام داشت در آورد .

یکسال نگذشت که مجدد آستیاك خواب دید در حکم ماندانا دخترش خانه انگوری روئیده بطوری که سایه آن تمام آسیا را فرا گرفته است . آستیاك از دیدن این خواب متفکر شده و منها تعبیر خواب را چنین گفتند که از شکم ماندانا مولودی بوجود خواهد آمد که تاج و تخت سلطنت مد را متصرف شده و تمام آسیا را قبضه خواهد کرد .

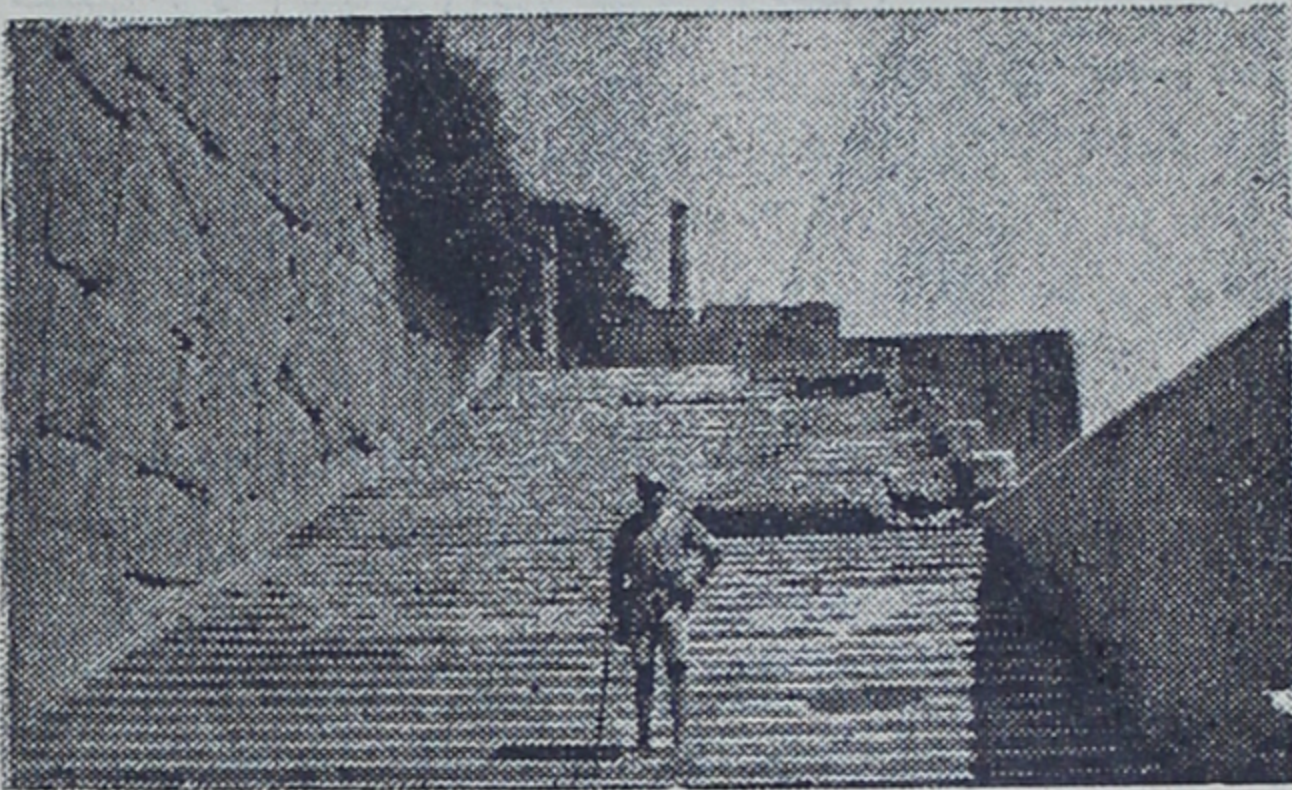
پادشاه از شنیدن این بیانات غضبناك شده دستور داد دخترش ماندانا از پارس برای وضع حمل با کباتان (همدان) برود .

ماندانا امر را اطاعت کرد ولی پس از رسیدن و وضع حمل . شاه یکی از صبی ترین مستخدمین خود که کار پاك نسام داشت دستور داد نوزاد را

بقتل رساند .

قیافه معصومانه نوزاد کار پاک را متفکر کرد بطوریکه با وجود امر شاه از قتل نوزاد صرف نظر کرده از طرفی با خود فکر کرد پادشاه دیگر پیر شده و بزودی خواهد مرد و چون اولاد ذکور ندارد بدون شك دخترش ماندانا که زن کامبوزیاست بسلطنت رسیده و بسختی از قاتل پسرش انتقام خواهد گرفت روی این اصل از قتل نوزاد بدست خودش منصرف شده او را تحویل میتریدات چوبان پادشاه سپرد تا در دره ای غیر مسکون بیندازد .

چوبان که پس از مدتها زناشوئی از داشتن اولاد محروم و از طرفی زنش در همین موقع طفل مرده ای را سقط کرده بود تصمیم گرفت طفل مرده را بدره انداخته و از نوزاد نگهداری کند . چوبان نام نوزاد را کورش گذاشته و مدتها از این قضیه گذشت تا کورش بسن ده سالگی رسید . خواننده گرامی شما خوب میدانید که بزرگ زاده همیشه آثار و وجنات بزرگی از سیمایش هویداست ولو اینکه در محیطی پست بزرگ شود .

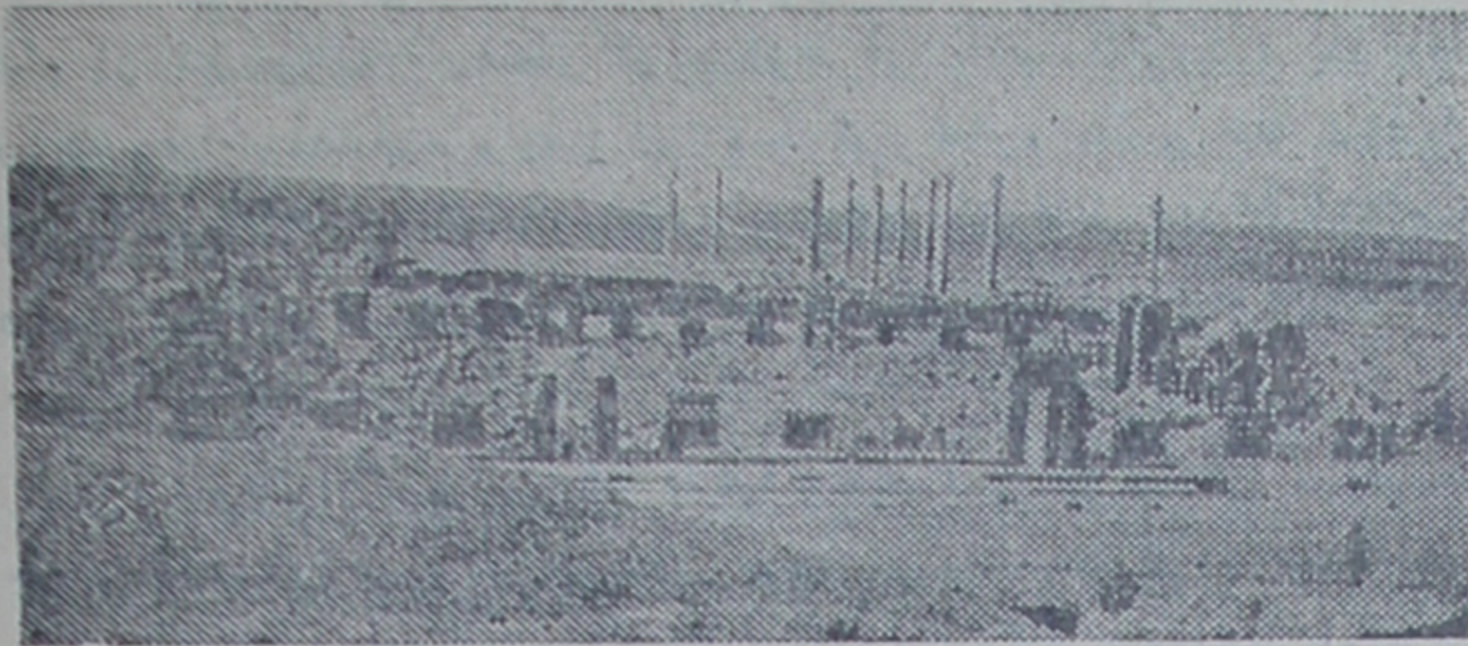

پله کانهای تخت
جمشید که
معروف است
شاهنشاهان
معماری از
روی آنها
با اسب بالا و
پایین میرفته اند

کورش همینکه بده سالگی رسید دارای قدی بلند و قامتی رشید خوش هیکل شد بطوریکه در میان تمام بچه چوبانها و هم بازیهایش انگشت نما گردید از بازیهای که کورش با همسالانش ترتیب داده بود شاه بازی بود در این بازی که قرار بود شاه بحکم قرعه انتخاب شود اتفاقا قرعه بنام کورش اصابت کرد و او پادشاه شد . بلافاصله هر کسی را بکاری گمارد و برای خود وزیر - وکیل - جاسوس - معتمد سرباز و غیره تعیین کرد و آنگاه شروع بیازی کرد .

بچه ها تمامادستورات پادشاه کوچولوی خود را اطاعت کردند ولی در بین بازیکنان یکنفر از بچه های اعیان که پدرش از درباریان بود حاضر نشد زیر

بارا امر پادشاه برود . کورش دستور داد سربازان او را دستگیر و تنبیه کردند.

منظره

محوطه

تخت

جمشید

بچه اعیان پس از تنبیه شدن نزد پدرش شکایت برد که پسر چوپان
امرداده است عده ای او را کتک بزنند .

آقای درباری از شنیدن این حرف خشمگین شده و دست پسرش را گرفته
مستقیماً نزد آستیاك رفت و قضایا را گفت :

آستیاك امر باحضر پسر چوپان داده ولی بمحض اینکه چشمش به بچه
۱۰ ساله افتاد فوری خود را باخته و قلبش بطپش افتاد زیرا قیافه طفل را
شبیه به خود دید . مخصوصاً پس از آنکه جوابهایی در مقابل سؤالات خودش
شنید موضوع را حس کرده و در خلوت چوپان را حاضر بگفتن حقایق کرد پس
از آنکه دانست این پسر چوپان نیست و پسر ماندانا دختر اوست سخت بر
آشفته و دستور داد کارپاك را حاضر گردند .

پس از آنکه کارپاك حاضر شد شاه بیرحم فرمان داد پسر کارپاك را
هم بیاورند .

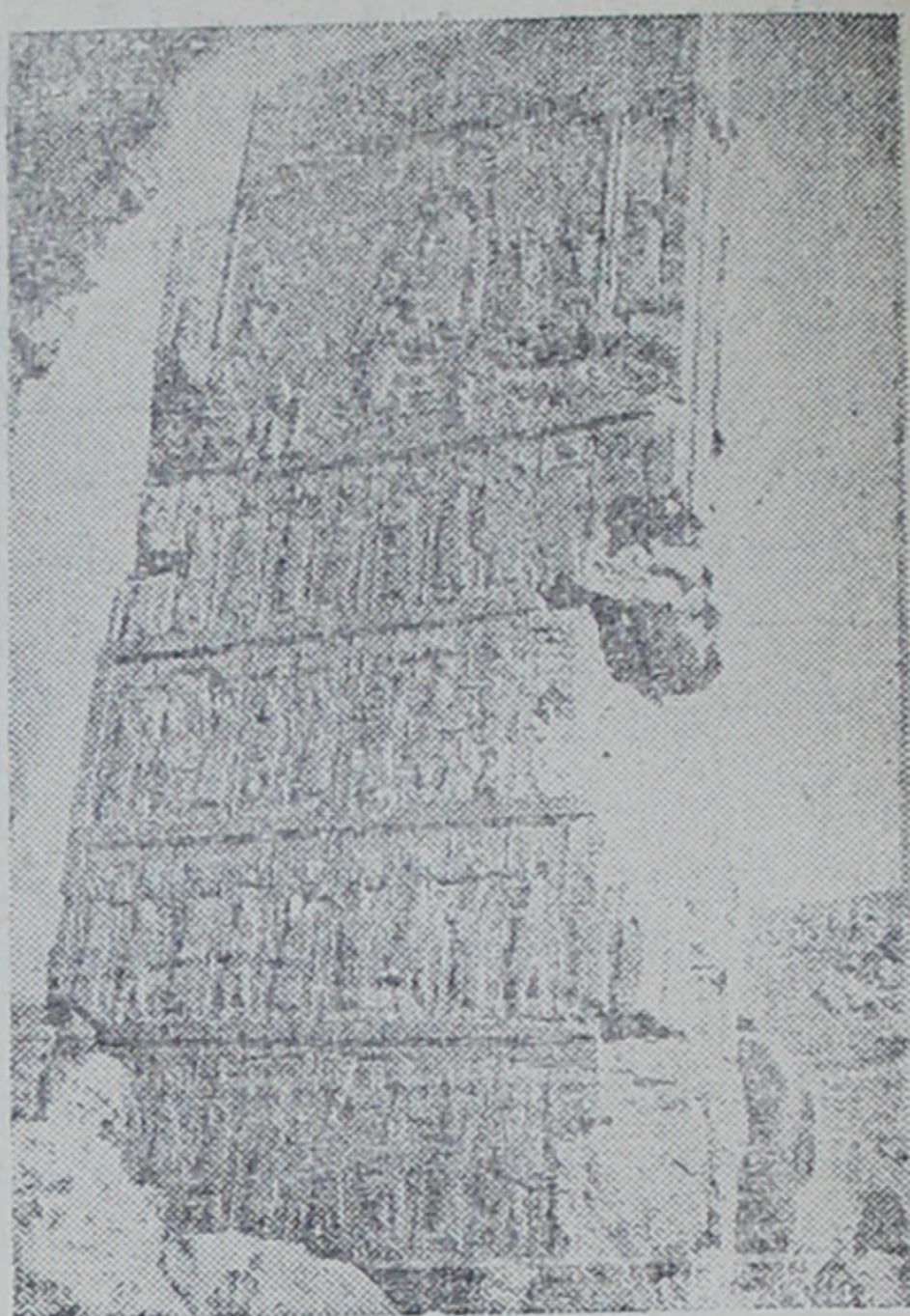
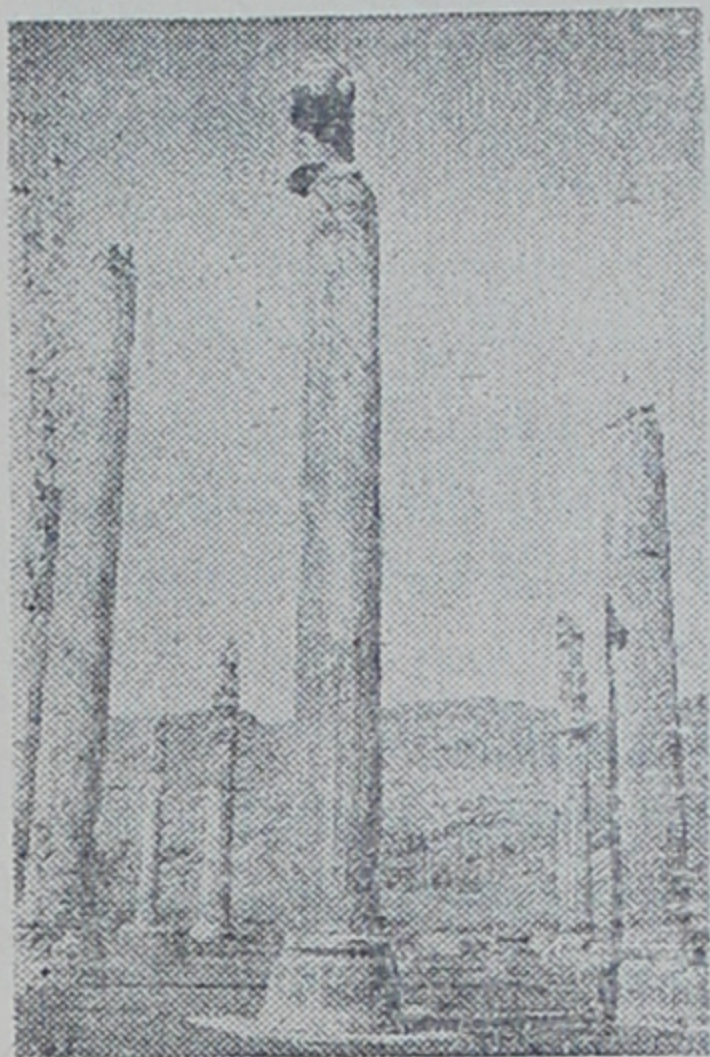
در اینوقت امر داد پسر کارپاك را در جلو چشم پدرش بقتل رسانیدند
کارپاك از مشاهده این وضعیت خشمگین شده گرچه در ظاهر نتوانست
چیزی بگوید ولی در باطن کمر به نابودی آستیاك بست

شاه مجدداً مغها را احضر و جریان را بآنها گفت ولی مغها گفتند چون
این بچه از طرف بچه چوپانها بشاهی انتخاب شده خواب شاه تعبیر گردیده و
دیگر خطری در بین نیست

باشنیدن این بیانات شاه کوروش را نزد پدرش کامبوزیا بفارس فرستاد

انتهام کشیدن کارپاك از آستیاك

مردم فارس کوروش را که بی اندازه متهور و بی باك بود دوست
داشتند و از طرفی کارپاك هم از اکیاتان رابطه خود را با کوروش و کامبوزیا
قطع نکرده و مرتباً هدایا میفرستاد و از طرفی در اکیاتان هم در خفا مردم را بر ضد

منظره یکی از حجار بهادر قسمت درب ورودی منظره ستونهای تالار

سلطنت استیاك وادار و سران سپاه را با خود نزدیک میکرد.
مردم که از ظلم آستياك متنك آمده بودند با كارباك همدست شده و
كارباك نامه ای به كورش نوشت و در حالیکه آنرا در دل خرگوشی قرار داده
بود برایش فرستاد که مضمون آن آمادگی كورش برای حمله به مد بود
از این طرف كورش هم پیارسیان اعلام کرد که از طرف آستياك به
حکومت فارس منصوب شده است.

برای اولین دفعه در يکروز به بزرگان ایران دستور داد خارهای
پیاپانی عظیم را بکنند و در روز دیگر مهمانی بزرگی ترتیب داده بآنها
چنین گفت روز گذشته در حال سختی بوده اید ولی امروز در راحتی بسر میبرید
بسوی سخنرانی مہیجی درباره بیرون آمدن از زیر بار مدیها ابراد کرده و گفت
اگر مایلید همیشه راحت باشید باید آنچه میگویم گوش کنید والا همیشه حالت
آن خار کنی دیروز را دارید. سران ایران از بیانات وطن پرستانه كورش بهیجان
آمده و متفقا تصمیم به اطاعت از او امر او را گرفتند

حمله استياك پارس «ایران» و شکست خوردن او

همینکه خبر حکمفرمایی کورش با استياك رسید فوری بسیج عمومی داده و فرماندهی قشون را بکارباك داد . ولی غافل از اینکه کارباك هنوز قتل فرزندش را فراموش نکرده و دوی فرصت است .

کارباك با خیالی راحت طبق نقشه هایی که قبلاً کشیده و نامه هایی که با کوروش رد و بدل کرده بود بسوی پارس حرکت کرد و پس از جنگ زرگری مختصری تمام قوا را بامیل و افری تسلیم قوای کوروش نمود

رسیدن این خبر استياك را غضبناك کرده دستور داده تمام آنهایی که رای به آزادی کوروش داده بودند مصلوب نمایند و سپس بایك بسیج قشون منظمی تشکیل داده بطرف ایران حرکت کرد ولی قوایش شکست خورده و خودش هم اسیر ایرانیان گردید اما کوروش با احترام اینکه پدر بزرگش بود تا آخر عمر او را آزار و اذیت نکرده و احترام کرد .

سلطنت کورش و ظاهر و درباریوش

کورش مؤسس عالی مقام سلطنت ایران پس از تصرف اکباتان دامنه فتوحات خود را وسعت داده و شمال آسیای صغیر را متصرف گردید

در این موقع امپراطوری ایران باعلی درجه رسیده و کوروش تمام این فتوحات را مرهون سپاهیان رشید و دلیرش که با يك زندگی ساده پرورش یافته و هدفی جز تیراندازی و سواری و راستگویی نداشتند میدانست .

خواننده گرامی بر خلاف امروز که چون اکثریت فرزندان همان افراد را عده تریاکی - چرسی - حقه باز و دروغگو تشکیل میدهد تصدیق خواهند فرمود دیگر چنین افکار بلندی از سر افراد ایرانی بایستی بیرون برود .

کورش کبیر در یکی از جنگها در سال ۵۲۶ قبل از میلاد بقتل رسیده و مقبره او اینک در دشت مرغاب که آثار قدیم شهر بازادکار و مقبره اجدادی آنها بوده مدفون گردید و بر بالای آن بخط میخی چنین نوشته شد .
«من کورش فرزند کامبیز مؤسس شاهنشاهی ایران و پادشاه هستم بر قبر من حسد مبر»

مدتهای مدید مردم ایران او را چون يك سلطان با اقتدار در خاطر خود داشتند و برای او مجسمه های زیادی در کلیه نقاط برپا کردند .

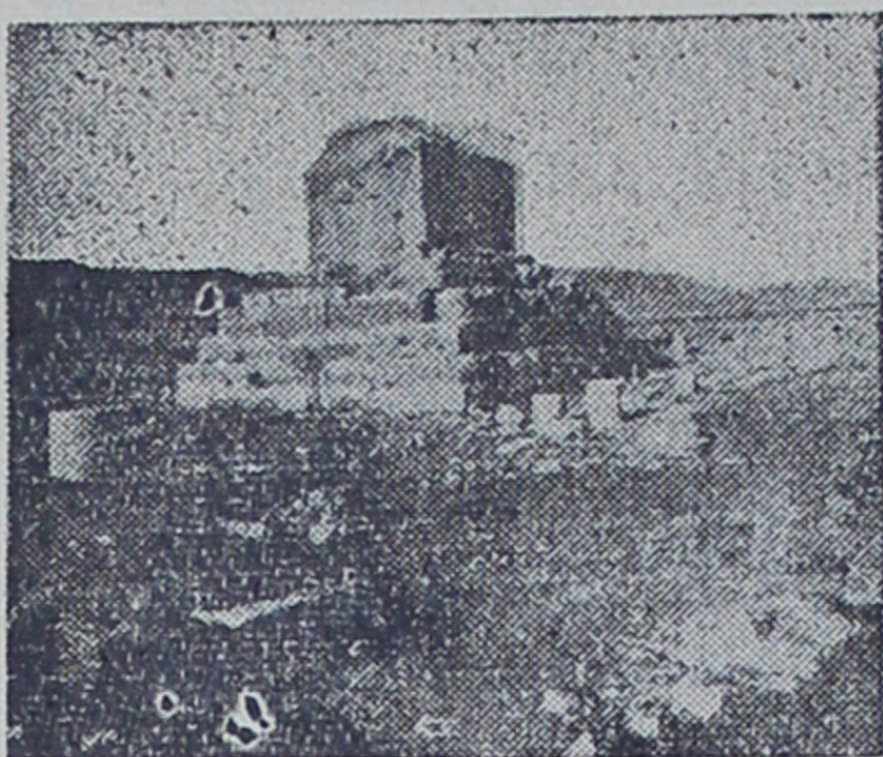
مورخین یونان برای او مقام ارجمندی در صفحات تاریخ خود باز کردند (خواننده گرام مقبره فعلی کورش اینک در دشت مرغاب در بیابانی واقع شده بطوریکه اطراف آن که یکوقت صدای سم اسبان و سربازان گوش فلک را کر میکرد و دنیا را می لرزاند اینک هیچ صدایی جز صدای کلاغها شنیده نمیشود و اطراف مقبره مملو از قلوه سنك و اراضی پست و ناهموار است . یکی از سیاحان در سال ۱۹۱۷

که آنجا را دیده می نویسند .

(مزار کورش کبیر -

آن موجد توانای سلطنت ایران
در يك بارك خرم و باشكوه بنا
گردیده و حرم عالی آن که
زیباترین نمونهٔ بنائی و حجاری
آن عصر محسوب می شود با
پله بندی اطرافش که از تخته
سنگهای مرمر سفید ساخته شده
میان خرمن سبزه و گل غوطه ور
گردیده است) .

کورش دارای ۲ پسر
بود - کامبوزیا - بردیا - سلطنت
به کامبوزیا رسید و برادرش
بردیا به حکمرانی ایران شرقی
رسید .

آرامگاه کورش کبیر شاهنشاه عظیم الشان ایران در دشت مرغاب

کامبوزیا در مدت حیاتش کشور مصر و قسمتی از حبشه را متصرف شد و
برای اینکه حریفی برایش پیدا نشود محرمانه برادر را کشت و خودش هم در
سال ۵۲۲ قبل از میلاد انتحار کرد .

بعد از انتحار کامبوزیا سلطنت به داریوش پسر کیناسرس رسید که با
کوشش زیاد قوای پراکنده را جمع آوری و قدرت هخامنشی را در اقطار مملکت
برقرار کرد .

داریوش شاهنشاه ایران کشورش را بیش از پیش توسعه داده و علاوه بر
کلیه نقاط متصرفی کورش و کامبوزیا قسمتی از آسیای مرکزی و هندوستان و
شبه جزیره بالکان را ضمیمه متصرفات خود کرد .

در آن موقع شهر عمده ایران سوز بود ولی داریوش پایتخت را به
پرسپولیس انتقال داد اینک بمشاهده آثار تاریخی میپردازیم

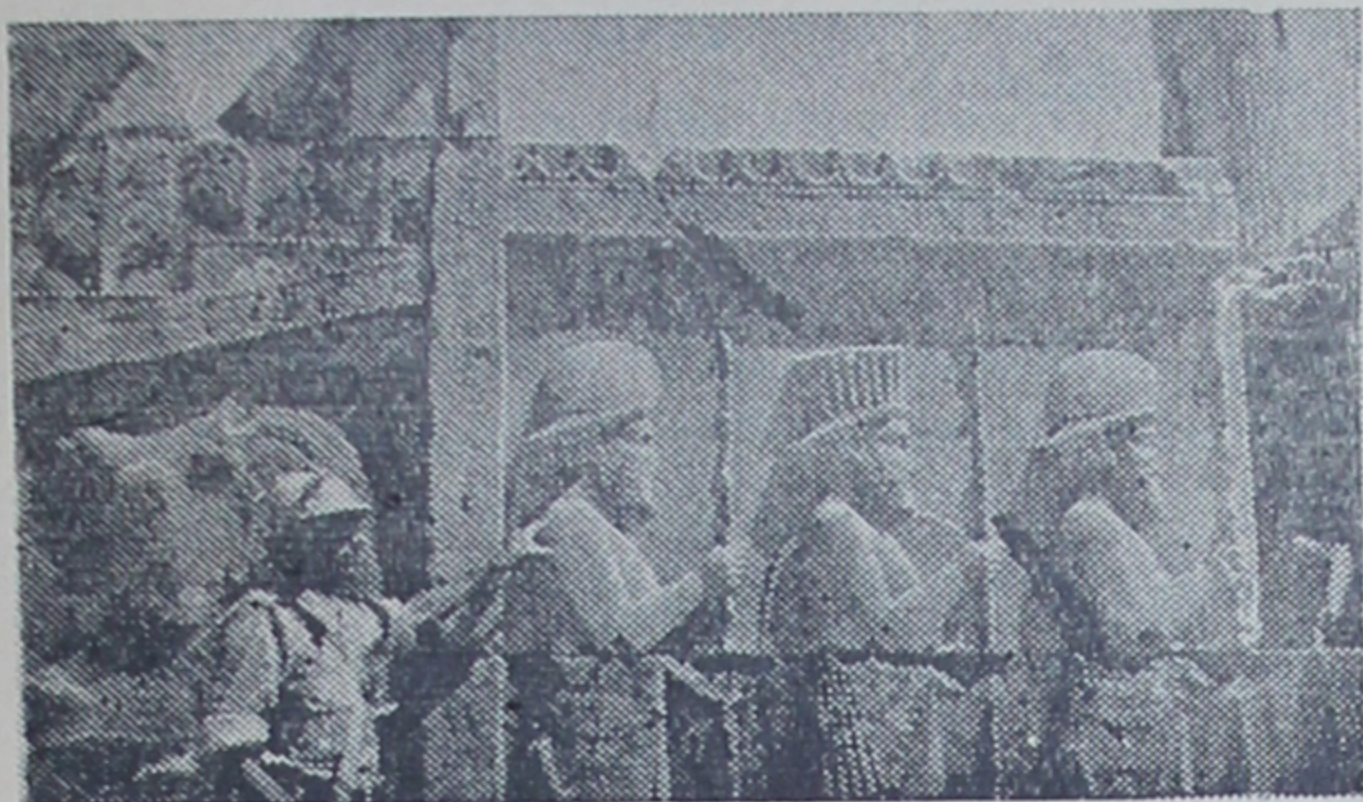
آثار تاریخی

در یکطرف محوطه آثار دیواری دیده میشود که مسافت آن در حدود یک کیلو
متر و نیم و ارتفاع ۱۳ متر است این قسمت دارای سه درب ورودی بوده که از سنگ
ساخته شده و مجسمه چهار حیوان که سرشان مثل سر انسان و دارای بال بودند در
چهار طرف پایه آن نصب شده بر بالای این سه درب لوحه ای بخط میخی است
بشرح زیر :

خشیایار بزرگ شاه شاهان کشور های مختلف و شاه این

سرزمین پهناور بیاری اهورامردا منکانه نماینده تمام کشورهای
او هستم ساخته و چیزهای دیگر من و پدرم بنا کردیم و هر ساختمانی
که دارای مناظر زیباست آنرا بیاری اهورامردا ساخته ایم :

در قسمت جنوب شرقی سه درب قصر آبادانا دیده میشود که از تالار بزرگی
تشکیل شده این تالار که محل بارعام بوده چهار گوشه است که طول هر ضلع
آن ۶۰ متر و دارای ۳۶ ستون که هر یک از ستونها ۱۸ متر بلندی آن بوده و
اینک ستونها چون سربازان زخمی و فراری هر یک در گوشه ای افتاده است .
در اطراف قصر بزرگ آثار اطاقهای دیگری از سنگ دیده میشود که بنا
به کتیبه های موجود خشایار شاه و اردشیر سوم آنها را بنا و مرمت کرده اند .

سه نفر از
سربازان
جاویدان که
پشت سر آنها
دانشور جهانگرد
ایرانی ایستاده

در این نقطه نقش داریوش دیده میشود که بر روی تخت قرار گرفته و
عده ای غلام در زیر تخت دیده میشود که معلوم بود تخت بردوش آنهاست .

دیگر آثار حجاری است که داریوش را در حالیکه روی صندلی شاهی
نشسته و یک نفر چتر بر بالای سرش نگاهداشته نشان میدهد .

در قسمت دیگر نقشی است که داریوش را سوار بر اسب نشان داده و
هدای که معلوم است که ملازمان هستند در جلو و عقب اسب شاه دیده میشوند .

در جای دیگر حجاری حیوانی است که سرش مانند شیر ولی دم و پایش
مانند چنگال عقاب بوده و یک نفر شخص ورزیده در حالیکه خنجر شکم او فرو
برده است نشان میدهد .

در محوطه تخت جمشید علاوه بر ستونهایی که سابقا داشته است اینک ۱۵
ستون دیده میشود که هر یک از آنها از ۹ بارچه تشکیل شده و بر سر هر ستون

سابقاً کله گاوی نصب بوده است که فعلاً جز چند تا از آن که بر اثر غرور و تکبر قبلی همان گونه بایدار و در حالیکه سر بفلک کشیده است عظمت گذشته را بایرانیان فعلی نشان میدهد.

پس از مشاهده قسمتهای نامبرده بطرف عمارت بزرگ صد ستون که اسکندر رومی آنرا آتش زده بود رسیده و شاهد عملیات حفاری شدم تعجب در آنجا بود که آثار خاکسترهای عمارت سوخته شده بر روی زمین کاخ دیده میشد که بتازگی آشکار شده بود.

بطوریکه یکی از عملجات میگفت بعد از قضایای شهر یور عملیات حفاری تقریباً تعطیل شده و بیش از چند نفر عملاً بودجه نداده اند.

در اینجا چیز دیگری که باعث حیرت بود مشاهده علامت ضد یهود آلمان بود که بر ته ستون عمارات دیده شد و چنین استنباط گردید که این علامت را هم آلمانیها از ایران اقتباس کرده و بر روی پرچم خود نصب کرده بودند. پس از آن که مشاهدات من و راهنمایم در اینجا پایان رسید بطرف کوهی که دخمه هائی در آنجا وجود داشت حرکت کردیم.

هوا گرم شده بود و لی مشاهده آثار تاریخی که در هر گوشه و کنار بعضی سر بفلک کشیده و برخی بر روی خاک افتاده بود خستگی را رفع و کم کم به دامنه کوه نزدیک شدیم در اینجا دو دخمه دیده شد که هر یک از آنها به بزرگی اتاقی بنظر میرسید در داخل این دخمه ها تابوت های سنگی و یک پارچه وجود داشت که داخل آن خالی و معلوم نبود جسدهای آنها را کجا برده اند.

راهنما میگفت در سابق اجساد بزرگان را مومیائی میکردند و در اینجا اجساد پادشاهان موجود بوده که زیور آلات زیادی با آنها همراه بوده است و گویا در موقع حمله اعراب بایران یا کسان دیگری دخمه ها را خالی کرده و زینت موزه های کشورهای خود کرده اند.

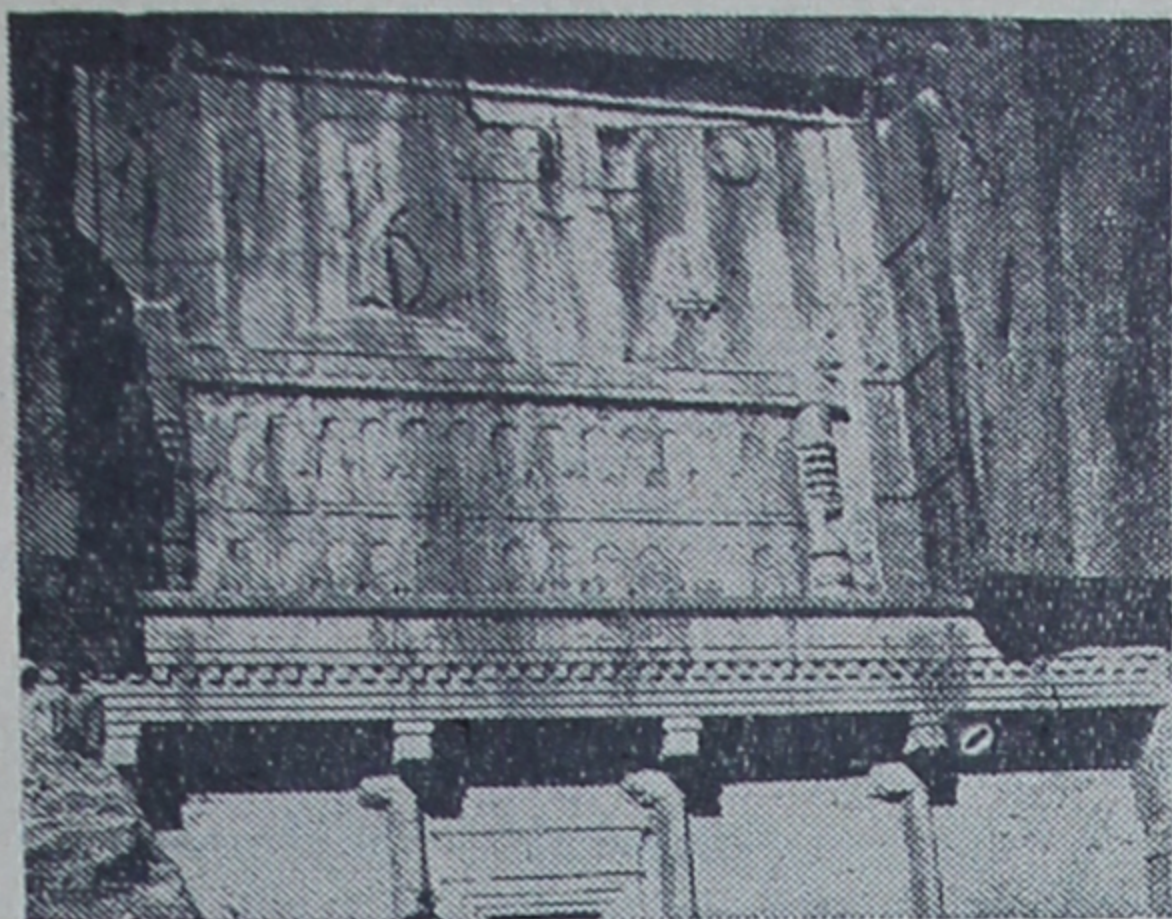
بر بالای این دخمه ها آثار تجاری برجسته ای دیده میشد در بالا نقش اهور مزداست و طرف دست راست داریوش در حالیکه بر تخت نشسته تیر و کمانی در دست دارد. و دست چپ رو بروی داریوش آتش مقدس در حال اشتعال است در بایمن تخت غلامان و نوکران دیده میشوند که تخت را بر دوش داشته و در زیر نقوش شیرهای متعددی دیده میشود که در حال راه رفتنند و در زیر آنها خطوطی نوشته شده است.

پس از مشاهده دخمه ها بطرف عمارت زیبائی که برای استراحت از طرف شاهنشاه فقید ساخته شده رفتم.

این ساختمان که بسبك ساختمانهای زمان داریوش بنا شده بود بسیار زیبا و عالی و دارای عمارات متعدد جهت پذیرائی بود.

بطوریکه راهنما میگفت این عمارت مخصوص پادشاهان و سفرای خارجی

و بررگان قوم ساخته شده است .
در قسمت دیگر این عمارت موزه کوچکی قرار داشت که در زمان سلطنت

تابلوی حجاری

شده در بالای

دخمه

شاهنشاه فقید مخصوص مرمت کردن آثار و اشیاء قدیمه بوده . در این موزه آثار
حجیب از اسکلت اجساد انسانی و ظروفهای قدیمی دیده می شد . ولی تأثرم
آنجا بود که بقدری گرد و غبار بر روی این آثار نشسته بود که رخسار آنها را
مخفی کرده و معلوم شد بعد از قضایای شهر یور دیگر مأمور تنظیف باین اطاق پا
نگذاشته است .

پس از صرف نهار باچشمی اشکبار از این محوطه دور شده و با خود میگفتم
ملتی با چنین جاه و جلال و شکوه . ملتی که دنیا نظیر افتخاراتش را بخواب هم
ندیده است . ملتی که روزی یکی از فرزنداناش بنام کرکس پسر داریوش
پرائر غرور جاه و جلال بوسیله زنجیر تصمیم بخوابانیدن امواج و تلاطم دریا
میگرفت و با طبیعت و طوفان مبارزه میکند اینست وضع فعلیش که من بنام دیدنی
ها و شنیدنیهای ایران مینویسم .

نقش رستم

در ۶ کیلومتری تخت جمشید نقش رستم واقع است که در سمت شمال غربی
تخت جمشید واقع شده . در اینجا هم نقوشی که حاکی از عظمت ایرانیان باستان
است دیده میشود . در يك قسمت نقش داریوش است که بر روی تخت نشسته
و ۲۸ نفر از غلامان آنرا بردوش دارند نقش اهور مزدا هم بالای سر او دیده
میشود داریوش در اینجا دستش را بطرف آتشکده مقدس دراز کرده .

در کنار این نقش خورشیدی دیده میشود و در اینجا کتیبه ای بخط میخی که شرح فتوحات داریوش نوشته شده دیده میشود. دیگر نقش شاپور اول است که والرین امپراطور روم را در حالیکه جلواسب شاپور زانو زده است حجاری شده

قسمتی از

حجاری ها

حملة شیر

به پانك

در جای دیگر فاصله کمی نقش اردشیر و اهورامزدا را نشان میدهد که هر دو بر اسب سوار بوده و اهورامزدا در حالیکه عصائی بر دست دارد تاج پادشاهی را ب اردشیر میدهد. در قسمت پائین این نقش اردوان پنجم اشکانی و ده نفر دیگرند که در حال نبرد میباشند.

علاوه بر نقوش فوق دخمه ها و مقابر پادشاهان هخامنشی و حجاریهای ساسانیان دیده میشود. در جلو این دخمه ها ساختمان چهار گوشه ای است که در يك طرفش دو آتشکده وجود دارد. موقعی که از مشاهده آثار تاریخی فراغت پیدا کردم بطرف جاده آمدم تا بشهر برگردم ولی حس کردم من آدم اولی نیستم و مرتب با خود میگفتم آیا من ایرانی هستم؟ راستی منم ایرانی هستم؟

در همینوقت اتومبیلی رسیده پس از خواهش و تمنا و پرداخت ۵۰ ریال سوار شدم در بین راه قیافه شوfer را نگاه میکردم که به بینم آیا هیچ شباهتی با مجسمه هائی که دیده ام دارد ولی میدیدم خیر.

صورت زرد - گونه های فرورفته - لبهای تیره - چشمهای پر آب - دندان های پیوره ای - موهای سیاه و سفید آنهم در عنقوان جوانی - عصبانیت بی حد - اینها همه حکایت از تریاکی بودن و بدبختی و ناملايمات و سختی ورنج و مشقت میکرد ایرانی فعلی را میکرد.

اتوموبیل بشهر رسید از فرط غصه و خستگی روحی یکسر بمهمانخانه رفتم ولی کجا خوابم برد هر آن، آن مجسمه ها و ستونهای عظیم و قصور عجیب در نظرم مجسم میشد - خود بخود گاهی میخندیدم گاهی میگریستم حالت عجیبی بمن دست داده بود برای انصراف پنجره بالای سرم را که مشرف بخیابان بود باز کردم تا مشاهده درختان و مناظر و عابرین تسکینی در حال بدهد ولی گاش باز نکرده بودم زیرا موقعیکه پنجره را باز کردم در قسمت خارج توی بیابان پاسبانی را دیدم که با عده ای از بچه لاتها در حالیکه سر پا نشسته مشغول قمار بازی بودند چشم را بداخل خیابان برگرداندم پیرمرد فقیری را دیدم در حالیکه از دو چشم نابینا و مترعورتی نداشت چون میخواست از جوی رد بشود مرتباً بزمین میخورد - از باز کردن پنجره پشیمان شده و مجدداً در را بستم زیرا پشه ها وارد اطاق میشدند -

بالاخره صلاح در آن دیدم از مهمانخانه خارج شده و بگردش پردازم تا تجسم این مجسمه ها و افکار گوناگون از نظرم محو شود -
باین قصد از پله های مهمانخانه پائین آمده و بطرف شاه چراغ رفتم

دختر شاه چراغی

نسیم ملایمی از طرف کوه می وزید و شاخه های درختان را با آرامی خم میکرد گاهی نیز برگه کوچکی از درخت جدا شده رقص کنان بر روی زمین می نشست - خیابان هنوز خلوت بود بتدریج مردم قصد تفرج از منازل خود خارج می شدند - گاهی صدای بوق اتوموبیل یا زنگ دوچرخه ای این آرامش و سکون را برهم میزد پس از طی چند خیابان بکوچه ها وارد و کم کم به میدان گاهی رسیدم که بنای شاه چراغ از دور نمایان بود

ساختمان این بقعه نظیر کلیه اماکن مقدسه بنای با عظمت و زیبایی بود که باکاشی های رنگین تزیین شده و چراغهای بیشمار درون آن در روشن می نمود عده ای زن با چادر نمازهای رنگین در گوشه و کنار نشسته گرم صحبت بودند برخی نیز باخضوع تمام بعبادت مشغول بوده از خدای خویش تمنی حاجت داشتند دختران زیبایی که هنوز طعم ناکامی را نچشیده آینه درخشانی را در صفحه خیال ترسیم می نمودند باقتضای جوانی چون پروانه سبک بالای در جولان بوده از هر سو بسوی دیگر میخرامیدند - من از مشاهده این وضع غرق حیرت شده بچشم می دیدم چگونه گذشت عمر و سرسختی های طبیعت خنده های مستانه را بگریه های آتشین مبدل می کند - این افکار بقدری مراد در خود مستغرق ساختم بود که وجود دختری را که در کنارم ایستاده و باحیرت مرا مینگریست حس نمی کردم صدای لطیف او که بالهجه شیرازی بر فیش میگفت « مثل اینکه آقا امریکا نیست » مرا بخود آورده متوجه ساخت -

او حق داشت زیرا لباس های من کاملاً شبیه لباس سربازان امریکایی

بود دخترک خیلی میل داشت بانگلیسی بامن صحبت کند ولی پاسخ رفیقش را که میگفت مگر پرچم سه رنگ را بروی لباس اونمی بینی مرا از توضیح بی نیاز و او را شرمنده کرد چون متوجهش شدم از اینکه چنین اشتباهی کرده معذرت خواست طرز بیانش ثابت می نمود از دختران تربیت شده و تحصیل کرده ایست که بخوبی از آداب معاشرت مردم امروز مطلع می باشد و لی رخساره برافروخته او حکایت از حجب و حیا و تربیت مادران ایرانی می نمود وقتی دانست من میاحم قصد گردش دارم گفت آیا کرمان رفته ائی گفتم چرا آهی کشید و صحبت ما بهمین مختصر پایان یافت زیرا کم کم زنهای دیگر متوجه ما شدند و ممکن بود عاقبت خوبی نداشته باشد ناچار ازهم جدا شدیم پس از مختصر گردش بشهر برگشتم شور عجیبی سراپایم رافرا گرفته بود آهنگ او در گوشم صدا میکرد (آیا کرمان رفته ای)

آنشب راپس از یادداشت خاطرات روز و صرف شام چون حوصله گردش نداشتم روی تختخواب دراز کشیده پس از قدری مطالعه بلمکهایم بروی هم افتاد در خواب نیز جریان روز در مقابل دیدگانم مجسم بود هر دفعه که از خواب بیدار میشدم کلمات (آیا کرمان رفته ای) در گوشم صدا میکرد صبح زود برای انجام کارهای مختصری که داشتم از مهمانخانه خارج گردیدم آنروز تاغروب همه چیز در نظرم جلوه خاصی داشت و بهر کجا نگاه میکردم کلماتی را در حال رقص میدیدم که از اجتماعشان این سؤال پیش می آمد (آیا کرمان رفته ای)

حس میکردم در این سؤال راز است که اطلاع بدان درس عبرتی برای جوانان خواهد بود.

هنگام غروب که مردم خوشگذران شیراز خنده زنان و گردش کنان در خیابان های شهر بجزرکت در می آیند برای فرار از این خیالات و تسکین اعصاب خود بطرف خیابان زند که مرکز شهر و گردشگاه عمومست روی آورده ولی مثل اینکه طبیعت قصد داشت مرا مسخره کرده ثابت نماید که فرار از چنگ او میسر نیست زیرا وقتی بانتهای شمالی خیابان رسیدم خانمی را که چادر سیاهی بر سر داشت در کنار خیابان در حال انتظار دیدم.

وقتی نزدیک او رسیدم باد بایک حرکت چادرش را بکناری زد. از مشاهده او لرزشی سراپایم را فرا گرفت زیرا او همان دخترک شاه چراغی بود بی اختیار سلام کردم وقتی سر خود را برگرداند مرا شناخته از ملاقاتم اظهار خوشوقتی کرد و گفت شما راست بروید من دنبالتان خواهم آمد هنوز تصمیمی نگرفته بودم که با آهنگ ملایمی اظهار داشت خواهش میکنم موافقت کنید چند لحظه ای باهم باشیم من دیگر تسلیم بودم بلافاصله حرکت کردیم در عرض راه افکار موحش در مغزم بیدار شده فکر میکردم مبادا دامی برایم گسترده باشند

ولی از آنجا بیکه دشمنی نداشتم برودی از این افکار رهائی یافته با خاطری آسوده براه خود ادامه دادم در انتهای خیابان او خود را بمن رسانده بانفاق وارد کوچه ای شدیم .

پس از طی مسافتی در مقابل درب سبزرنگی که از ظاهر آن معلوم بود متعلق بیک عمارت نوساز و تمیزی است توقف نموده چند ضربه متوالی بدرنواخت بلافاصله درب باز شده پیرزنی در میان آن ظاهر گشت و ما را بدرون عمارت راهنمایی کرد من هنوز از حیرت خارج نگشته فکر میکردم چگونه دوشیزه ای مرا بدین ترتیب و در این محل پذیرائی میکند. پیرزن درب اطاقی را باز کرده بالهجه شیرازی خود تعارفی نمود .

يك قالی کرمانی و چند عدد صندلی راحت و يك تخت خواب و رشو با چند پرده انانیه اطاق را تشکیل میداد نور ملایمی از اباژور چراغ گذشته حالت هارانه ای باین محیط داده بود .

لحظه ای گذشت من هنوز در تحت تاثیر جریان چند ساعته بودم که درب اطاق باز شد دخترک در حالیکه پیراهن آسمانی رنگ خوش فرمی در برداشت وارد گردید و از اینکه چند دقیقه مرا تنها گذارده است معذرت خواست و با يك حرکت ملایم از مقابل صندلیها رد شده روی تخت خواب نشست . کیسوان سیاه و پیشانی بلند او در این موقع زیبایی فوق العاده ای داشت که مرا محو تماشای خود کرده بود .

او از زندگی من و شرح مسافرتم سؤالاتی کرد میخواست بداند دلیل مسافرتم چیست از کجا میآیم و بکجا میروم. در این بین پیره زن شیرینی و شراب را روی میز گذارده بیرون رفت او بسؤالات خود ادامه داد ولی من میل داشتم هرچه زودتر با سراری که در پشت قیافه معصوم و دوست داشتنی این دوشیزه زیبا نهفته بود آشنا گردم با حرکت ملیحی تنك شراب را برداشته لیوان هارا پر کرد. خواستم از خوردن آن شانه خالی کنم گفتم «كا كو حيف نيست جوانی چون شما از خوردن شراب خلع محروم باشد مگر نمیدانی هر کس شراب شیراز نخورد شیراز حافظ را ندیده است» ناچار لیوان را از دست او گرفتم او لیوان را سر کشیده خنده نمکینی برویم نمود گفتم «اکنون میخواهی بسر خوبی بشوی» باز هم لیوانها پر شد چیزی طول نکشید بطری خالی گردید شراب اثر خود را بخشیده چشمان مضمو را و مضمو تر و تر و رنگ چهره اش را چون گل سرخ گلگون نموده بود .

در حالیکه باز وانش را از عقب ستون کرده بود بنقطه نامعلومی نگاه میکرد گویی در عالم خلع فرو رفته از دنیا و محیط اطراف خود خبری نداشت من نیز برای آنکه این حالت خوش را برهم نزنم از جای خود بلند نشدم در

در اینجا چشم بمکس افسری که در قاب نقره ساخت اصفهان گذاشته شده بود افتاد که با چشمان جذاب خود زیبایی مردانه ای داشت دختر حر کنی بخود داده گفت بیا بهلوی من بنشین روی تخت خواب در کنارش نشستم . دستی بموهایم کشیده آهی از دل برآورد و متعاقب آن کلماتی بر زبان راند که برایم نا مفهوم بود چند لحظه دیگر نیز بسکوت گذشت در اینوقت چشمان خود را که از اثر شراب سرخ شده بود باز نموده گفت « راستی چه چشمهای زیبا و گیرنده ای برای همین چشمهای سیاه و جذاب بود که مرا اسیر دام خود کرد »

تصور کردم منظور او من هستم برای اینکه سر صحبت را با او باز کنم گفتم چشمان من یا آن افسر از شنیدن این حرف ارتعاشی در صورتش ظاهر شده خود را بروی تخت خواب انداخت و بی اختیار دستش را دراز کرده خواست درب کیفش را باز کند ولی منصرف شد . این حرکت حس کنجکاوی مرا تحریک کرده دانستم در آن اسرار پرست که او را تا این حد نگران داشته است .

دستهایش را در دست گرفته خواستم نوازشش نمایم . رنگ او بکلی سفید شده هرق سردی بر پیشانیاش نشسته بود او دیگر بکلی از هوش رفته مرا دو کنار خود حس نمی نمود فوراً از جای خود بلند شده درب کیف را باز کردم محتوبات آن دو عدد اسکناس صد ریالی و چند قطعه عکس و آینه و شانه ای با یک نامه بود .

یکی از عکسها جوان زیبایی را در لباس افسری و دیگری همان دختر را با لباس هروسی و سومی آن دختر و افسر را در لباس معمولی باتفاق دو کودک زیبا نشان میداد . از مشاهده آن سربزرگی برایم کشف شد دانستم که اودوشیزه نبوده بلکه خانمی است که دارای شوهر و دوشیزه می باشد نامه نیز حکایت از عشق سوزان جوانی نسبت باو مینمود . از مضمون آن معلوم شدم که او اکنون طلاق گرفته و آزاد است عکسها و نامه را در جای خود گذاشته از اینکه تا کنون خود را بنام دوشیزه معرفی نموده و بی مهابا در کنارم شراب نوشیده است متأسف بودم ضمناً فکر میکردم چرا او که اکنون آزاد است با عاشق بی قرار خود ازدواج نمیکند .

پیره زن را که در اطاق مجاور مشغول تریاک کشیدن بود صدا کردم با کراهت تمام از کنار منقل بلند شده نزد ما آمد گفتم میخواهم بروم و چون خانم شراب زیاد خورده و حالش خوب نیست فردا که بیدار شد باو بگو امیدوارم باز هم ملاقاتش کنم .

پیره زن از شنیدن این حرف تعجب کرده اظهار داشت حیف نیست چنین دختر خوشگلی را تنها بگذاری و انگهی شما باید حتماً شب را در اینجا بماند زیرا او حالش خوب نیست و ممکن است خدای نکرده بمیرد فردا من جواب

دولت را چه بگویم .

از شنیدن این حرف یکه ای خورده با خود گفتم مبادا دامی برای من گسترده باشند اما جای این حرفها نبود ناچار از تصمیم خود منصرف شده او را مرخص نمودم و جدانم از مشاهده این جریان ناراحت بود از آن پس سعی کردم افکار خود را متمرکز کرده راهی برای نجات او از این بدبختی بیاندیشم ساعت ۱۲ شب بود دخترک هنوز بیهوش در روی تختخواب افتاده به سختی نفس می کشید.

من نیز روی صندلی کنار او نشسته به اقبابت کار میاندیشیدم ناگاه فکری بخاطرم رسید او را از روی تختخواب بلند کرده کنار پنجره در معرض هوا قرار دادم .

نسیم ملایمی چهره رنگ پریده اش را نوازش میداد و موهای پریشانش را آرامی بلند میکرد .

ساعتی بدینمنوال گذشت در اثر استنشاق هوای آزاد بتدریج حال او بهتر شد کم کم چشمانش را باز نموده سر خود را در دامن من یافت تبسم محزون بر لبانش نقش بست که هزاران معنی در آن نهفته بود بسختی از جای خود بلند شده روی تختخواب دراز کشید و با صدای آرامی که از فرط خستگی کلمات را بطور مقطع اداء میکرد تقاضا کرد نه نه را صدا کنم من فوراً با طاق مجاور رفته دیدم پیره زن هنوز مشغول تریاک کشیدن است دستی به شانه اش زده گفتم خانم کارت دارد ناچار و افور را زمین گذاشته نزد اورفت خانم که از این پس او را بنام پری خواهیم خواند اظهار داشت حال خوب نیست يك بست تریاک برای من بیاور .

پیره زن فوراً بساط را حاضر نموده بستی برای او چسپاند پری در حالیکه بر روی تختخواب دراز کشیده بود و افور میکشید و باتشویقی که نه نه از او میکرد يك حب به ده حب رسید بتدریج رنگ چهره اش ارغوانی گشته حرارت بدنش زیاد میشد و افور را زمین گذاشته دستور شراب داد نه نه بجای شراب چائی پررنگی برای او آورد .

سر من بشدت درد میکرد و چشمانم از فرط بی خوابی از هم باز نمی شد خواهش کردم قدری استراحت کند تا من نیز بمهمالخانه رفته بخوابم بالعکس گفت سخت نگیرید در اینموقع نه نه هم بساط را جمع کرده از اطاق خارج شده بود ناچار روی تختخواب کنار او نشستم هر دو ساکت بودیم .

لحظه ای بسکوت گذشت برای اینکه از ماجرای زندگی او مطلع شوم از موقعیت استفاده کرده گفتم خانم شما دوشیزه هستید یا زن؟ گفت دوشیزه اظهار داشتم فکر میکنم در گفته خود اشتباه کرده باشید زیرا من کیف شما را باز کرده ام بعضی شنیدن این حرف از جای پریده سیلی محکمی بصورت من نواخت در حالیکه از

شدت خشم سراپا میلرزید و از اینکه به اسرار او پی برده ام چون بیر ماده بخود می پیچید .

عرق سردی بر پیشانی من نشسته از زبان شلی خود متاثر بودم چند دقیقه گذشت اعصابش قدری تسکین یافت آهی کشید باحالت افسرده عکسها را از کیف بیرون آورد آنگاه عکس کودکش را بوسید بر روی سینه فشرد و با اندوه فراوانی شروع بگریه کرد . گریه او که ناشی از احساسات شدید مادرانه و بیاد اطفال دور افتاده اش بود حال مرا نیز دگرگون نموده قطرات اشکم را سرازیر کرد ساعتی گذشت او هم قدری آرام شده بود ولی من دیگر جرأت صحبت را نداختم زیرا اثرات آن سیلی هنوز بر چهره ام نمایان بود ناچار اجازه مرخصی خواستم .

از جای بلند شده بازوانش را دور گردنم حلقه ساخته و بالحن تزرع آمیزی گفت خیر شما نباید بروید این رسم مهمان نوازی نبود ولی تصدیق خواهید کرد که منم زیاد مقصر نیستم آه اگر بدانید مشاهده چشمان شما که او را بیاد من می آورد چقدر برایم عزیز است .

من بشنیدن این حرف از موقعیت استفاده کرده تقاضا کردم ماجرایی زندگیش را برایم شرح دهد او نیز قبول کرد . پیشانیش را بوسیده روی تخت خواب درازش کردم خود نیز روی صندلی کنار او نشستم .

پس از قدری تامل آهی کشیده در حالی که چشمانش را به نقطه نامعلوم می خیره کرده بود آغاز سخن کرد .

سال ۱۳۱۴ بود که در کلاس هش ابتدائی باشوق و افری تحصیل می کردم من آنروزها آرزوئی جز گرفتن تصدیق نداشته تصور می کردم بتحصیل خود ادامه داده در پی آن زندگی شیرینی خواهم داشت .

هنگام مراجعت از مدرسه مادرم را در حال انتظار مقابل درب حیاط می دیدم که با آغوش باز مرا استقبال می کرد پدرم بمحض ورود بنحانه اولین حرفش سؤال از من بود بدین ترتیب زندگی خوشی در آغوش آنان داشتم ولی این سعادت دیری نپایید یکروز عصر که از مدرسه آمدم برخلاف معمول مادرم را دم درب ندیدم بیش خود فکر کردم شاید کسالتی پیدا نموده وقتی وارد خانه شدم معلوم شد مهمانی بما وارد شده است و مادرم مشغول تهیه وسایل پذیرائی است مهمان ما از دوستان سابق پدرم بود که دوره دانشکده افسری احتیاط را تمام کرده و برای گذراندن بقیه خدمت خود مأمور شیراز شده بود آنشب وقتی که او با پدرم در اطاق مهمانخانه گرم صحبت و تذکر ایام شباب بودند من و مادرم برای مشاهده اواز پشت پنجره قدمیکشیدیم . آری این از غرایز زنان است که در این موارد بهر ترتیب که شده باید مهمان را دیده معایب و محاسن او را مورد بحث قرار دهند .

پرویز مهمان آنشبی ماجوان خوش سیمائی بود که با چشمان سیاه و جذایش تأثیر عمیقی در بیننده می گذاشت ولی کبودی لبهایش دلالت برافیونی بودن او میکرد آنشب وقتی که مادرم کارهای خود را تمام نمود صحبت را با تعریف از او شروع کرد ولی من مثل اشخاصیکه مایل بفرییدن جنس باشند و در هیوب آن دقیق میشوند کبودی لبهایش را تذکر دادم مادرم که تصور میکرد من بدون توجه اینحرف را زده ام فکر مرا مسخره کرده گفت تو حتما اشتباه کرده ای. در اینجا آهی کشیده گفت کاش ما هم در محیطی زیست می کردیم که با کمال آزادی و عفت با جوانان معاشرت کرده مجبور نمیشدیم همسران آتیه خود را از سوراخ جای کلید به بینیم.

باری آنشب صحبت ما بهمین مختصر تمام شد چند روز بعد ظهر که برای نهار از مدرسه بیرون آمدم پرویز در سر راه ایستاده بود بمحض رسیدن من سلام نظامی داده خواهش کرد به پدرم بگویم امشب را فراموش نکنم. از شنیدن صدای او طپش شدیدی در قلبم احساس کرده بطرز عجیبی بدنم گرم شد باز حمت زیاد در جوابش گفتم چشم. او دو مرتبه دستش را با احترام بالا برده خدا حافظ می کرد. عرق سرد بر پیشانیم نشسته بود وقتی بخانه رسیدم از ترس آنکه مبادا پدرم این تصادف را غیر معمولی تلقی کند از ملاقات پرویز و سفارش او چیزی نگفته فقط خواهرم را از جریان مستحضر نمودم.

در قلب خود احساسات عجیبی نسبت با او حس میکردم از آنروز دیگر من آن شاگرد ساعی کلاس نبوده و همه اش به پرویز و سلام نظامی او فکر می نمودم.

باری پدرم چون اطلاعی نداشت به مهمانی فرست ولی من و خواهرم از این موضوع مضطرب بودیم تا آنکه ساعت ۲ از شب گذشته کسی را بدبسال پدرم فرستادند او نیز لباسهای خود را پوشیده نزد آنان رفت فردا صبح وقتی پدرم سر سفره بمن گفت مگر پرویز شمارا ندیده بود...

ناچار جریان را برای او شرح داده اضافه نمودم که ملاقات ایشان با من آنهم در خیابان پسندیده نبود پدرم از شنیدن این حرف خوشحال شد و فردا شب که پرویز بمنزل ما آمده بود آنچه را از من شنیده بود برایش شرح داد او نیز از عدم توجه خود عذر خواست و با این عمل برمحبوبیت خود افزود.

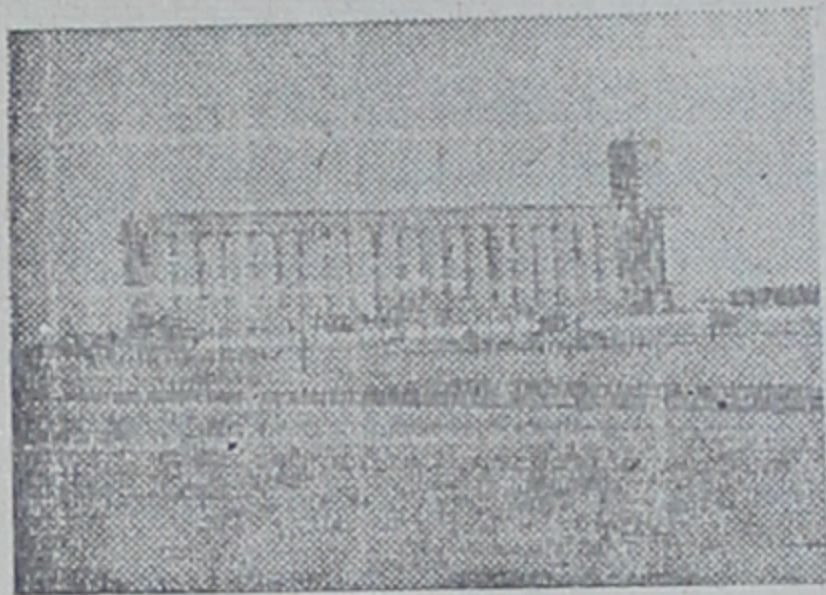
پرویز که تحصیلاتش را در رشته ادبی تمام کرده و با شعر و شاعری انس گرفته بود تا پاسی از شب اشعار حافظ را خوانده و تفسیر می کرد گاهی نیز قطعات کوچکی را که خود ساخته بود با آهنگ مخصوصی برای پدرم می خواند و همه را بمذوب قریحه خود می ساخت.

صبح وقتی او و پدرم از خانه خارج شدند به بهانه نظافت وارد اطاق آنها عدم کاغذ کوچکی چهارتا روی طاقچه گذاشته شده بود بی اختیار آنرا برداشته

زیر پیراهن روی سینه ام قرار دادم تا بموقع از مفاد آن مطلع گردم و قتی وارد اطاق خود شدم با احتیاط درب را از تو بسته و کاغذ را بیرون آوردم مفاد آن اشعار آتشینی بود که در وصف معشوقه سرسخت سروده سوز و گداز شمعهای فراق را با ابیات سلیس مجسم کرده بود دانستم که ماندن آن کاغذ بر حسب تصادف نبوده بلکه تعمدی در کار بوده است و معشوق سرسخت پرویز کس دیگری جز من نیست وقتی از احساسات او اطمینان یافتم علاقه ام صدچندان شد و اگر تا آنروز گاهی کبودی لبهایش مرا دچار تردید میکرد از آن بیعد جز محاسن اخلاقی و جمال زیبا و دل پر عاطفه چیز دیگری در پرویز نمی دیدم و هر روز که برای من مقدمه می گذشت حرارت عشقم شدیدتر میشد.

چند روزی گذشت برخلاف غوغائی که در دل من برپا شده بود در منزل ما کمتر از پرویز صحبت میشد یکروز بازم موقع مراجعت از مدرسه او را در سر راه خود دیدم که بمحض رسیدن من دست را با احترامم بلند کرده سلام نظامی داد بسختی جوابش را داده بسرعت عبور کردم چند قدم آنطرف تر بی اختیار سرم را به عقب برگردانده او را همانطور ایستاده در حالیکه مرا تماشا میکرد مشاهده نمودم و از این عمل خود شرمسار و نادم گشتم.

وقتی وارد منزل شدم مادرم گفت چرا رنگت پریده بدروغ اظهار کسالت کرده برای استراحت باطاق خود رفتم و از این بهانه بسیار راضی بودم زیرا با کمال فراغت به پرویز زیبا و مؤدب که در لباس قشنگ افسری جلوه خاصی داشت میاندیشیدم بتدریج رفت و آمد پرویز بخانه ما زیاد شد تا حدیکه همه او را یکی از افراد خانواده تصور میکردند من نیز از این موضوع خوشنود بودم تا آنکه روزی پدرم مرا باطاق خود احضار کرد آنروز بغیر از

ساختمان سیلو که در اغاب استانها

نظایرش دیده میشود

مادرم کسی نزد او نبود وقتی نشستم با قیافه جدی گفت پری دختر عزیزم هر چند دوری تو بر من ناگوار است ولی سعادت و خوشبختیت را بر هر چیزی ترجیح میدهم عزیزم دیر بازود تو باید شوهر کنی و حالا پرویز از تو خواستگاری کرده است من تو را در اختیار شوهر آزاد میگذارم اگر موافق هستی بگو. از شنیدن این حرف رنگم سرخ شده قلبم بشدت بحرکت درآمد مادرم وقتی سکوت مرا دید صورتم را بوسید گفت دخترم جز رضای پدرش و من فکر دیگری نمیکند پاشو برو بیرون. از این حرف مثل کبوتری که از قفس آزاد

شود فوراً از اطلاق بیرون آمده با اشتیاق هوای خارج چون محبوسی که از قفس زندان آزاد شود نفسی براحث کشیدم و از اینکه پرویز شرافتمندانه از من خواستگاری کرده خوشحال بودم از فردا بتدریج بساط جشن را مهیا میکردند ولی اشکال بزرگی در کار ما بود زیرا من بعد قانونی نرسیده بود ناچار محاضر از عقد رسمی خودداری میکردند ولی بامخارج جزیی و کمکهای مفید بعضی از دوستان پدرم این مشکل حل شد و سن مرا در شناسنامه ۱۵ سال تمام قید کردند و در روز معینی که برای انجام عقد مبارك بود مراسم ازدواج ما بعمل آمد.

در جشن عروسی تمام هم کلاسها و معلمین مدرسه وعده زیادی از دوستان و آشنایان حضور داشتند مادرم دقیقه ای از پذیرائی فروگذار نمیکرد پدرم نیز وسایل جشن را بخوبی فراهم کرده بود همه بمن تبریک میگفتند دختران هم سالم از این سعادت که نصیبم شده بود رشک میبردند زندگی ما در روزهای اول بطوشی گذشت سال پایان میرسید کم کم حس کردم سعادت ماتکمیل شده و علائم حامله گی در من ظاهر گردیده است وقتی جریان را با مادرم گفتم از فرط خوشحالی مرا در آغوش کشیده صورتم را غرق بوسه ساخت ولی افسوس که این مسرت و خوشحالی دیری نپائید و کابوس بدبختی کاشانه امید مرا در هم ریخت.

وقتی سرگذشت پری بدانجا رسید آهی از دل بر کشیده قطرات اشک را از گوشه چشمانش پاك كرد برای اینکه دنباله سخن را قطع ننماید دستش را نوازش داده گفتم مگر نمیدانی که درد نیا چراغ هیچکس تا سحر نسوخته است خنده مرموزی کرده گفت آری ستاره اقبال من نیز در افق غرب ناپدید شده بود زیرا روزی مأمور بست نامه ای برای شوهرم آورد وقتی بعنوان فرستنده دقت کردم نام زنی را نوشته بود حس کنجکاویم تحریک شد میخواستم بدانم چه کس با شوهر من ارتباط دارد و آشنای آنها در چه حدود است ناچار سر پاکت را بطوریکه معلوم نشود باز کردم از مشاهده آن لرزش خفیفی سراپایم را گرفت برای اینکه از سقوط خود جلوگیری کنم روی صندلی نشستم نوشته بود.

« عزیزم نامه تو که مژده سلامتیت را میداد رسید و از اینکه مسرا »
 « فراموش نکرده امی بی اندازه خوشحالم ولی فراق تو آرام و شکیبایی »
 « را از من سلب نموده شب و روزم را بامحنت و بدبختی توأم ساخته است »
 « از آن روزی که شنیده ام ازدواج نموده ای بخود نفرین کرده انتظار مرك »
 « را دارم مردم تصور میکنند من که شوهری چون آقای ... از اعیان »
 « درجه اول و ملاك بزرگ این مملکت دارم در نهایت خوشبختی بسر میبرم ولی »
 « غافل از اینکه ثروت و مقام سعادت فراهم نمیکند و من تصدیق میکنم که »

« با این همه وسائل رفاه باز هم زن بدبختی هستم زیرا از تو که چون جان »
 « شیرین دوست دارم دورم . امیدوارم همانطوریکه در نامه قبل وعده نموده ای »
 « هرچه زودتر بکرمان بیائی تا ایام گذشته را تجدید و زندگی شیرینی »
 « داشته باشیم . قربان تو »

وقتی نامه بیایان رسید چشمهایم سیاهی رفت و تا مدتی اشیاء اطراف دور سرم می چرخید ساعتی بدینمنوال گذشت قدری اعصابم تسکین یافت نامه را در پاکت گذاشته خواستم سر آنرا ببندم دیدم پرویز بالای سرم ایستاده با چشمانی غضبناک مرا مینگرد تا خواستم چیزی بگویم کشیده محکمی بصورتم زده از روی صندلی پرتم کمرده از آن بیعد هر روز بهانه ای میتراشید و کتک مفصلی بمن میزد. دو ماه از این مقدمه گذشت خدمت نظام او بیایان رسید چون او کرمانی بود خانواده اش نیز در آنجا بودند و ناچار مبیایست بکرمان برود و مسائل سفر آماده شد پدر و مادرم از این مسافرت سخت نگران و اندوهناک بودند ولی چاره ای نبود و از طرایی تصور میکردند علاقه و محبت پرویز بمن جبران همه محرومیتها را خواهد کرد روزی که ما وارد کرمان شدیم . خانواده های زیادی بدیدن ما و گفتن تبریک آمدند ولی هر چه سعی نمودم نویسنده کاغذ را در بین آنها بشناسم میسر نشد . فردای آنروز شوهرم بعنوان دیدن یکی از دوستانش بدهی که در نزدیکی شهر بود مسافرت کرده چند روزی در آنجا ماند روزی که تنها در گوشه حیاط نشسته بآینده خود فکر میکردم کلفت پیرخانه نزد من آمده شروع بصحبت نمود سخن از هردری به میان آمد تا بآنجا که بگله های خانوادگی رسید وقتی که درست چانه او گرم شد گفت اگر سو کند یاد کنید آنچه را که میگویم درجائی بزبان نیاورید حقیقتی را برایتان فاش خواهم کرد من نیز قبول کردم و برای آنکه اطمینان پیدا کند کسی متوجه مانیت نگاهی باطراف نموده آهسته گفت خانم شوهر شما پسر یکی از شیوخ این شهر است که پدرش مجوبیتی بین مردم داشت ولی او با زبان چرب و زیبائی چهره اش دامن هفت دوشیزگان زیادی را تا حال تنگین نموده او سه سال قبل با دختر عمویش ازدواج نمود پس از دو ماه او را بظاک سواه نشانید .

در یکی از خانواده های اعیان این شهر بعنوان معلم موسیقی یگانه دخترشان راه یافته بتدریج کار تعلیم را بمعاشقه کشانید

چندی بعد دختر بازدواج یکی از اعیان زاده های شهر در آمد ولی این ازدواج مانع از مراد آنها نگردیده و بیپانه تعلیم تار و رباط خود را حفظ نمودند تا آنکه پرویز برای خدمت نظام بتهران آمده و بعد بشیراز منتقل شد اما در این مدت نیز نامه آنها قطع نشد و اکنون نیز دردهات آنها مهمان است من که مدتی بود با این بدبختی اونس گرفته بودم بروی خود نیاورده در ظاهر

اهمیتی بگفتار آن پیره زن ندادم ولی خدا میداند در باطن چه آتشی در قلبم روشن شده بود .

روزها بتدریج سپری میشد پرویز دیگر توجهی بمن نداشت من نیز خود را به پرستاری فرزندم سرگرم کرده سعی داشتم همه چیز را در مقابل او فراموش نموده محرومیتها را ناچیز شمارم خرسندی من بعدی رسیده بود که بارها رقیب خود را باشوهرش در منزل پذیرائی کرده و وسائل تفریح آنان را فراهم مینمودم بعلاوه هنوز هم پرویز را دوست داشتم و نمیتوانستم دلتنگی او را تحمل نمایم ولی او برعکس با کوچکترین بهانه ای مراد رزیرا لگد خود میانداخت اما چه باید کرد برای مادر بدبختی که مهر فرزند او را در بند کشد رهائی از آن برایش غیر ممکن و محال است باری زندگی ما بهمین منوال میگذشت بر اثر ناملایمات روحی اعمال و حشیانه پرویز قوای جسمانیم روز بروز تحلیل رفته رنگ رخسارم زرد میشد .

من دیگر آن پری شوخ و شنك و آن معشوق سرسخت پرویز نبودم او مرا خوار راه زندگی و سعادتش میشمرد آرزو داشت روزی از شر من خود را راحت کند بدبختی بزرگتری نیز دامنگیر او شده بود و طبع لطیف شاعرانه اش را بخوی کثیف شرابخوار کی تبدیل نموده بود .

او شبهارا تا سحر به میخوارگی و قمار میگذرانند صبح را نیز تا غروب در خانه میخوابید در همین ایام بود که دومین فرزندم پا بهرصه وجود نهاد . آری چه بدبخت کودکانی که در دامان مادری تیره روز و پدیری لاابالی قرار گیرند به یقین موجود پیچاره ای بیش نخواهند بود که از لذت محبت محروم خواهند بود . من هنوز در بستر بیماری بودم که شنیدم بین رفیق پرویز باشوهرش جدائی برپا شده زیرا آنها بچه نداشتند و هر يك گناه را بگردن دیگری میانداختند ولی من میدانستم که علت چیست و چه بدبختی تازه ای در کمین من نشسته باری چیزی طول نکشید که کارمشاجره آنها بالا گرفت از آن پس پرویز با خیال راحت بکوی معشوق میشتافت شش ماه از این مقدمه گذشت در این مدت بقدری او مرا در شکنجه گذاشت که ناچار با چرخان اشکبار فرزندانم را که پاره جگرم بودند بوسیده منزل او را ترك گفتم .

من هرگز آن ساعتی را که اندو طفل معصوم بامید مراجعت مادر با قدری شیرینی آرام گرفته و تادم درب خنده کنان مرا دنبال کردند فراموش نخواهم کرد آه خدایا چه روز شومی بود تصدیق کنید که بشر تا حدی می تواند در مقابل ناملایمات مقاومت نماید من بدبخت که از سال دوم زندگی تا با امروز چیزی جز فحاشی و كتك ندیده بودم ناچار به مصیبت فراق کودکانم نیز تسلیم شدم .

سخن پری که بدینجا کشید یاد فرزندانش احساسات او را شدیداً تحريك کرده بی اختیار شروع بگریه نموده در حالی که بغض راه گلویش را گرفته بود

گفت تصور نکنید که من اینهمه بدبختی را از وجدان ناپاک پرویز می دانم بلکه تقصیر آن با اجتماع کثیف و جاهل ماست که چون پرویزی را تربیت کرده با پرده اوهام و خرافات مانع از آن گردید که قبل از ازدواج او را بطوریکه بوده بشناسم.

باری من خانه و کاشانه خود را با کودکان بیگناهم بدست پرویز لاابالی. پرویز گناهکار. پرویز عاشق پیشه بی حقیقت سپرده از خانه او خارج شدم و با قلبی اندوهناک شیراز آمدم.

پدر و مادرم از دیدن من خوشحال گردیده از ورود غیر مترقبه و چهره زردم دچار تعجب شدند ولی جرئت نمی کردند علت آنرا استفسار کنند. تا آنکه سرگذشتم را برای آنها شرح داده تقاضای مساعدت نمودم بلکه بتوانم اطفال عزیزم را از چنگ آن پدر بی مهر خلاصی دهم ولی تشبث آنان بجائی نرسید تا آنکه شنیدم رفیق پرویز از شوهرش اجازه مسافرت برای زیارت مشهد گرفته و در این راه پرویز نیز با او همسفر است و کودکان معصوم مرا نیز همراه دارد با اصرار زیاد از پدرم اجازه گرفته بتهران رفتم آن روزی که من وارد شهر شدم پرویز نیز از مشهد برگشته در تهران بساط عیش بلامانعی با مجبویه خود دائر کرده بود.

چند صبحی در خانه آنها در کنار کودکانم بسر بردم ولی آن زن غدار و سنگدل با وجود آنکه هیچگونه مزاحمتی برای او نداشتم حضور مرا منخل آسایش خود دانسته روزی با اتفاق پرویز کتک مفصلی بمن زده با چشمان اشکبار از کودکان عزیزم جدایم کرده روانه شیراز نمودند.

چند روز بعد نیز توسط پست طلاقنامه مرا فرستادند ولی طبیعت انتقام مرا از آن زن گرفت اما چه فایده که مرا نیز در فراق کودکانم اسیر کرد. آری آنها وقتی بکرمان برگشتند آن زن از شوهر خود طلاق گرفته بمقد پرویز درآمد و برای خاطر اودست بفروش اسلاك خود گذارد تا آنجائیکه چیزی در بساط نماند پرویز نیز بتدریج همان روش را که بامن داشت با او پیش گرفت و آن بوسه های آتشین جای خود را به مشت و لگد و آزار کرد آن زن تیره روز که پرویز روزی جیره خوار سفره اش محسوب میشد در راه عشق و علاقه اش از هر چیزی صرف نظر کرد تا آنجائیکه روزی بر اثر کتک مفصل و لگد های بی حساب پرویز سقط جنین کرده خون زیادی از او دفع میشود در آخر کار جان خود را نیز در راه عشق این موجود جنایتکار از دست میدهد و این زندگی شوم را وداع می کند.

وقتی مصیبت او را همین پیرزن که آن روز کلفت ما بود برایم تعریف کرد با وجود اینکه او کاشانه زندگی مرا برهم زده کودکان معصوم را بی مادر نموده بود براحوال زن بیچاره رحمت آورد، اشک ریختم.

اکنون پدرم که عضوبیکی از ادارات بوده و جوانی خود را در راه خدمت بدولت از دست داده است با مادر بیچاره‌ام که در عنفوان جوانی کرد پیری بر رخساره‌اش نشسته از من نگهداری کرده و اجازه داده اند گاهی برای تسکین‌الام خود بخانه این پیرزن پناه آورم و تصور میکنند مصاحبت با او که شاهد مصیبت‌های من بوده است تخفیفی درالامم خواهد داد ولی بخدا قسم آنی از فکر کودکانم رهایی نیافته و اکنون مدتیست از آنها بیخبرم نمیدانم چه کسی از

یکی از
هزاران
مناظر زیبای
شیراز

آنان نگهداری میکند دیوانه وار در پی وسیله‌ای میگردد که شاید اطلاعی از اطفال بیچاره‌ام بیابم .

آری اجتماع کثیف و قانون غلط کشور ما که مرد های بی فرهنگ را بر زنان مسلط کرده بآنان اجازه میدهد مانند بردگانی با زنان خود رفتار کنند خود باعث بروز چنین جنایاتی بوده میدان ترك تازی بمردمان بی - وجدان میدهد .

صحبت پری که بدینجا رسید از فرط خستگی و شدت احساسات بیهوش شد وقتی او را بیهوش آوردم آفتاب طلوع کرده اشعه زرین خود را از پنجره اطاق بدرون فرستاده بود با او خدا حافظی نمودم تقاضا کرد سرگذشتش را در کتاب خود درج نمایم شاید برای دوشیزگان هم میهنش درس عبرتی گردد من نیز پذیرفتم نشانی منزل پرویز را بمن داد که در کرمان از کودکانش دیدنی کرده برای او بنویسم (من هم چنین کردم) وقتی وارد مهمانخانه شدم دربان سلامی کرده گفت انشاءالله که دیشب خوش گذشته است خنده‌ای کرده گفتم آری و یکسر باطاق خود رفته تاظهر خوابیدم .

حرکت از شیراز بکازرون

ساعت ۶ صبح بنا بوعده‌ای که کاراژدار داده بود بکاراژ آمده ولی

برخلاف مانند همه نقاط دیگر تا ساعت ۱۰ صبح معطل شدم تا بالاخره راننده از قهوه خانه پهلوی کاراژ از پشت منقل و افور بلند شده و اتومبیل بساری برآه افتاد.

دم دروازه چند نفر چریک و ژاندارم بمنظور مراقبت اتومبیل از سارقین روی بارها پریده و شیراز را ترك كردیم تقریباً ۲۰ کیلو متر از شهر دور شده بودیم که ناگهان چند نفر تفنگچی در حالیکه روی اسب سوار بودند بسرعت بطرف ما آمدند. شو فریپچاره ابتدا دست و پای خود را گم کرده ولی بعد معلوم شد که آنها هم از افراد چریک هستند که بنا بدستور دولت مسلحند. راننده میگفت این اشتباه بزرگی است زیرا رضاشاه فقید با هزاران زحمت و خونریزی و جنگ اسلحه را از دست عشایر گرفت و مسلح کردن مجدد آنها سخت بضرر ایران تمام خواهد شد زیرا سربازان این عده اغلب از خائنین و میهن فروشان هستند و هر وقت دستشان برسد ضربتی بایران میزنند (مثل اینکه راست میگفت زیرا چیزی طول نکشید که قضایای حمله عشایر بشیراز شروع و عده زیادی کشته و بیاد غارت رفتند).

اتومبیل از میان دره های سبز و خرم میگذشت اغلب این دره ها مملو از درختان بلوط بود که غذای معمولی افراد آنحدود را تشکیل میداد. ساعت یازده بود که به ده شیخ رسیدیم از اینجا ژاندارم ها پیاده شده اتومبیل را فقط چریک ها بدرقه کردند. ساعت سه بعد از ظهر بود که به قهوه خانه شنبه سفید وارد شده و قرار شد پس از صرف نهار حرکت کنیم. من پتو و ابرداشته بزرگ درختان کهن سالی که فضای زیادی را اشغال کرده بود دراز کشیدم و به اثر خستگی زیاد کمی بخواب رفتم یکوقت چشم را باز کردم دیدم قیافه ای عجیب بطوری که اصلاً بینی ندارد و زبانش مثل یک تکه گوشت قرمز از دهانش بیرون آمده و چشمهایش یکی سر به بالا و دیگری سر پائین بود ایستاده و خیره خیره مرا نگاه میکند. از موهای سرش و چادرشبی که بسر داشت دانستم زن است ولی رعب عجیبی مرا فرا گرفته فوری از جای برخاسته و از او دور شدم. پس از تحقیق معلوم شد این زن بمرض جذام مبتلاست و در این حدود ویلان است و هر وقت اتومبیلی بیاید مردم باو چه از نظر غذا و چه از نظر پول کمک میکنند.

در کنار امامزاده چه خبر بود

از دور منظره گنبد و بارگاهی در این قریه خود نمایی میکرد چون مطمئن شدم که تریاک کشیدن شو فر با آخر نرسیده و هنوز نشسته نشده است بطرف امامزاده رفتم در نزدیکی امامزاده در زیر درخت توت بزرگی دز کنار چشمه آب صدای قیل و قال عده ای بچه شنیده میشد.

بمنظور تحقیق بطرف درخت در حرکت شده موقعی که نزدیک رسیدم استشمام دود تریاک و بوی آن که هوای آنجا را تیره و تار کرده بود منقلبم ساخت. در

آن فضای کثیف مردی سر برهنه در حالیکه مانند در اویش موهایش باطراف ریخته بود نشسته و یکمقدد پیراهن کثیف و پاره که جلیقه کثیفی روی آن پوشیده بود با شلوار بلند سیاهی که مخصوص عشایر است روی تکه گونی نشسته و مرتب با انبری که در دست داشت بچه ها را تهدید میکرد. اطفال دور و بر او در حالی که ستر عورت حسابی بتن نداشتند و اغلب بدنهایشان نمایان بود هر دوسه نفری در یکجا روی زمین نمناک نشسته و کتابی بنام سی پاره و الف و به در دست داشته و مرتب سرهایشان بالا و پایین میرفت. ضمناً پنج نفر هم دختر بچه در گوشه دیگر پشت به پسران نشسته و مشغول خواندن درس بودند.

در جای دیگر یک نفر از بچه ها داشت بادبآتش های وافور آقای مدیر میزد و وافور هم در کنار ذغالها گذاشته شده بود در این بین بچه دیگری که استکان و ویراستگانی آقای مدیر را شسته بود وارد گردید بمحض ورود آقای مدیر ضربتی سخت با انبر بدست آن بدبخت زد که استکان از دستش بزمین افتاد و شکست. دیگر وامصیبتا شروع شد و آقای مدیر بقدری فحش خواهر و مادر و کلمات زشت رکیک بشا کرد دبستانش داد که من حتی خجالت کشیدم گوش بدهم.

خواستم از این منظره عکس بردارم ولی آقای مدیر صورتش را بر گردانده و مشغول کار خودش گردید پس از تحقیق معلوم شد اینجا دبستان است! و ایشان هم رئیس و مدیر دبستان میباشند! در حال تأثر بطرف امامزاده رفتم. در نزدیکی امامزاده دو نفر زن در حالیکه بلباس های زیبای عشایری ملبس بودند خود را غرق زینت آلات نموده بطوری که من مایل بدیدن رخسار و صحبت با آنان و هم متمایل بعکس برداری شدم.

باین قصد دور بین را بیرون آورده و متوجه بودم هر وقت موقع مناسب باشد عکس بردارم ولی آقایان هم مرتباً کرشمه ریخته و مثل اینکه متوجه جریان شده بودند.

من از همه جا بیخبر مرتب بچپ و راست میرفتم و دور بین را می-زان میکردم تا فرصتی بدست بیاورم. در اینوقت دیدم شاگرد راننده از پشت سر صدایم میکند فوری متوجه او شده دیدم شاگرد راننده نفس زنان گفت سرکار دور بین را مخفی کنید زیرا اینجا محل عشایر است مگر نمیخواهید جان سالم بدر ببریم. این دو نفر یکی عروس و دیگری دختر خان اینجا است اگر شوهر و یایکی از بستگان آنها حس کنند که شما قصد گرفتن عکس آنها را دارید بلا درنگ شمارا خواهند کشت و کوجرات برای کسی که حتی شهادت بدهد و یا کوچکترین اعتراضی بنماید از شنیدن این حرف فوری خود را جمع و جور کرده باتفاق او براه افتادیم در بین راه بقبرستان این قریه برخورد کردیم. بر روی قبرها سنگهایی شبیه بشکل پلنگ و گروک و شیر دیده میشد که حجاری شده و نصب کرده بودند. شاگرد راننده گفت در این حدود معمولاً اگر کسی که مردانگی و رشادت

داشته و با حیوانات درنده نبرد کرده باشد فوت کند پس از فوت علامت حیوانات درنده را بمنظور نشانه ای از مرداکی بر روی قبرش نصب میکنند.

در این وقت بزیر درختان کهنسالی که مسافتی بشعاع ۵۰۰ متر را سایه انداخته

بود رسیده و در اینجا دو نفر از دهل و سرنا

زنان را دیدم که بنا بخواش من مشغول نواختن شدند. در این بین سربازی که از کازرون بایکی از اتومبیل های باری آمده بود و بشیراز میرفت جلو آمده از من اجازه خواست که رقص چوبی بنماید منکه از خدای میخواستم اجازه داده ولی عجب اجازه ای زیرا دیدم سرباز بسرعت بطرف قهوه خانه دوید و یکمقدد چوب کلفت و قطوری بطول یک متر و نیم آورده و یکنفر دیگر هم از اهالی آنجا چوب دیگری نظیر آن حاضر کرده و مشغول برقص شدند. باین ترتیب که سرباز سرچوب را بزمین گذارده در حالیکه کمرش زاقدری خم کرده بود با دودستش وسط چوب را گرفته و چوب را سپر دوپایش قرار داد. نفر دیگر دو سر چوب را بدو دست گرفته و گاه بالای سرش و گاه پشت گردنش میبرد و یک پائی بدور

رقص چوبی یا رقص مرگ

خودش میگشت که ناگاه جلو آمده و با ضربت سختی چوب را بپاهای سرباز حواله کرد سرباز در این وقت باچالاکی تمام باچوب دستی دفاع کرد و نگذاشت به پایش بضرر این وضعیت باصدای دهل و سرنا مدتی ادامه داشت. اگر در این رقص کوچکترین غفلتی از طرف دفاع کننده بشود هر دو پای او خواهد شکست و همینطور هم شد زیرا در نوبت دوم دفاع با آن یکی و حمله با سرباز بود که در دفعه ششم بیچاره غافل شده و سرباز با آن ضربت شدید غافلش کرده بطوری چماق را بپاهای او نواخت که بلا فاصله بزمین غلطیده و بر اثر ضربت چوب بیهوش شد ولی مادر او که آنجا حضور داشت بعوض گریه وزاری يك تف بزرگ بصورت او انداخته و گفت ای نامرد خاک برسرت

اتومبیل حاضر شد و ماهمه سوار شده براه ادامه دادیم ولی من این منظره عجیب در نظرم آشکار بود و پیش خود میگفتم حالا میبایست یگزن شهری

باشد آنوقت میدیدیم چه علم شنکه ای براه می انداخت و همین عمل است که پسران و مردان عشایر آن رشادت و شجاعت عجیب را بدست میآوردند که يك نفرش با چند نفر از افراد شهری که باناز و نعمت بار می آیند برابری میکنند. کم کم اتومبیل ما از دشت ارژن گذشته و پس از مشاهده باطلاقیهای زیادی که بر اثر هدر رفتن آب چشمه ها بوجود آمده بود بکتل پیره زن و کتل دختر رسیدیم این دو کتل یکی از مخوفترین راههای فارس است که اگر خدای نکرده کوچکترین انحرافی از جاده بشود اتومبیل ریزه ریزه خواهد شد. راانده تعریف میکرد خدا بیامرز رضا شاه را زیرا تا قبل از روی کار آمدن او اتومبیل های زیادی در این جاده پرت شده و عده بیشماری از بین رفته اند. ارتفاع این کتل ۴۷۰۰ پاست.

در مقابل این کتل ها رشته کوهی است که سرهای آن مثلث شکل بوده و منظره بی اندازه تماشایی را دارد که اطراف آن جنگلهای بلوط است. هر قدر بطرف کازرون نزدیکتر می شدیم هوا گرم تر و عرق ریزی از سرو کله همه شروع میگردد این هوا مرا بیاد هوای گرم بندرعباس انداخت. اتومبیل بر اثر خراب شدن شیر بنزینش در آن هوای گرم ناچار به توقف گردید من و یکی از چریکها پیاده شده برای تماشای دره براه افتادیم در میان دره و تپه های آن درختانی دیده میشد که در زیر اغلب آنها زنان یا مردانی خوابیده و هریك چندین بار ذغال در کنار خود داشتند.

آنچه در این هوای گرم جلب توجه میکرد پیر مردی بود که باری از ذغال بر پشت گرفته و از عمق دره باز حمتی فراوان بالا میآمد پس از آنکه ما با او كمك کرده و او را بجاده رسانیدیم معلوم شد مدت پنج روز است زحمت کشیده و از سوختن مقداری درخت این بار ذغال را تهیه برای فروش آماده کرده است خوشمزه آنجا بود که میگفت ذغالها و افور است بعد معلوم شد در اینجا کسانی که بخواهند ذغالهایشان را خوب معرفی کنند میگویند ذغال و افوری. اینعده باید در مسیر جاده بنشینند و منتظر شو فرها باشند تا آنها بارها را بقیمتی در حدود ۱۰ الی ۱۵ ریال بخرند بطوریکه پیر مرد تعریف میکرد غذای یومیه او وزن و بچه هایش از بر گهای بلوط جنگلهای این حدود که غذای معمولی مردم آنجا است تهیه میشود و قیمت ذغال بمصرف خرید پارچه جهت ستر عورت خانوادهاش میرسد.

اتومبیل حاضر شد و مادر مدت یکساعت گردنه ها را طی کرده و کم کم بیابا حاجی عوض نزدیک شدیم از اینجا بیش از ۵ کیلو متر بکازرون نداشتیم ولی گرما معر که میکرد. اهالی این قریه بر اثر وجود باطلاقیهای فراوان عموما مبتلا بمالاریا و تراخم وضع زندگیشان بی اندازه رقت آور بود.

در کنار این قریه رشته کوهی دیده میشد که برای رسیدن بکازرون بایستی آنرا دور زد. در سر پیچ آثار حجاری عظیمی بر دل کوه دیده میشد که معلوم بود

سلاطین قاجاریه بنابه پیروی از حجاریهای عهد ساسانیان و هخامنشیان خواسته اند
آثاری از خود باقی گذارند.

از این نقطه بیحد در دل کوهها بر توك قله ها حجاری های عهد ساسانیان دیده
میشد که هوش از سر انسان بیرون میرفت و معلوم بود که زمانی مناطق این حدود
عظمت بزرگی داشته است.

کازرون (شهر خاموشان)

کم کم آثار شهر کازرون در حالیکه از دور مانند قریه مخروبه ای بنظر
میرسید هویدا شد.

پس از ورود بکاراژ از یکنفر سراغ مهمانخانه گرفتم و چون جواب یاس
شنیدم بنابه توصیه ای که همراه داشتم بطرف منزل یکی از افراد اعیان این شهر
حرکت کردم ولی برای رسیدن بمقصود بایستی از خیابان خاکی شهر رد میشدم.
در آن شدت گرما صدا از هیچ جا شنیده نمیشد مگر تعدادی سرباز که
با پیراهنهای سفید گاهی دیده میشدند که در رفت و آمد بودند. سکوت عجیبی
چون شهر خاموشان سراسر شهر را گرفته بود -- ساختمانها غریب و عجیب
بنظر میآمد زیرا تمام آنها از کج بنا شده و کمتر آجر دیده میشد اطراف شهر را
کوههای مرتفعی گرفته بود که بر اثر انعکاس تابش نور خورشید حرارت طاقت
فرسایی تولید و هوارا گرم کرده بود عرق از سرو رویم میریخت خسته و مانده
ناچار در کنار جوی خشك آبی بقصد استراحت در حالیکه فقط صدای شیهه
اسبان گاهگاهی سکوت را درهم میشکست دقیقه ای نشستم ولی دیدم اگر باین
ترتیب بخواهم ادامه دهم تابش آفتاب مغزم را از هم خواهد پاشید مجدداً
بحرکت افتاده و با کوله پشتی سنگین خود در حالیکه دیگر طاقت از دستم رفته
و از همه بدتر عطش عجیبی مرا فرا گرفته بود خود را بدرب منزل آقای اعیان
رساندم این قدر قدرت داشتم که دستم را بحلقه در زده و همانجا روی سکو بنشینم
چون جوابی نیامد دو باره در را کوبیدم که ناگاه دوشیزه زیبایی درب را
باز کرده و مرا و را انداز کرده از زیبایی جمالش خستگی را فراموش کرده و نامه
را باو دادم ولی افسوس که هرچه نشستم جوابی نیامد فهمیدم که آقای اعیان
روپنهان کرده.

ناچار بلند شده اتفاقاً در هیچ جا سایه ای دیده نمیشد چشمهایم رو به سیاهی
میرفت و حالت تهوع و سرگیجه ای بمن دست داده بود پس از آنکه مسافتی راه
رفتم در جلو چشمم بکاشی های دبیرستان این شهر افتاد که از زیبا ترین عمارات
شهر محسوب و در عهد حکمت وزیر فرهنگ وقت بنا بامر شاهنشاه فقید درست شده
بود ولی افسوس که در آن موقع مدارس تعطیل ولی دیدم درب آن باز است برای
اینکه پناهگاهی برای محافظت از گرما پیدا کرده باشم چون درب دبیرستان باز بود
خودم را با آنجا رسانیده و در داخل سالن نقش زمین شدم یکوقت بهوش آمده

دیدم چند نفر جوان که معلوم بود کارمندان فرهنگند اطرافم نشسته و آب بگلویم میریزند از محبت فرهنگیان عزیز سپاسگذاری کرده ولی در دل راجع به آن آقای عیان شهر فکر میکردم.

پس از لحظه ای جوانی چهار شانه از در وارد شده و فوری روی مرا بوسیده گفت خوش آمدید جهانگرد عزیز. در روزنامه های شیراز که اینجا میآید خوانده بودیم که یک نفر جهانگرد ایرانی وارد شیراز شده است و بهمین لحاظ فکر میکردیم هر وقت باشد گذارش باین حدود خواهد افتاد.

از لطفشان سپاسگذاری کرده و پس از لحظه ای استراحت باتفاق بمنزل ایشان رفتم. خانم این مرد شریف با اینکه دارای بچه کوچکی بود و در آن هوای گرم جای مناسبی نداشت معینا زیر زمین منزلش را که یکانه پناهگاه برای محافظت از گرما بود خالی کرد و باختیار من گذاشت و خودش با بچه شیر خوارش بعمارت دیگری رفت.

درس جوی خیرات چه خبر بود

کم کم از شدت گرمی هوا کاسته شد و من توانستم باتفاق رئیس فرهنگ برای مشاهده شهر بیرون بیایم در سر راه هر کس از جلویمان رد میشد چهره اش سیاه و زرد و نحیف بود.

من و رئیس فرهنگ از خیابان تازه سازی که اداره فرهنگ و چند عمارت مخروبه دیگر در اطراف آن بود گذشته و کم کم بمیدانی رسیدیم. در اینجا چند نفر نظامی مشغول زدن طبل و فلوت بودند و در حدود چهار نفر زن و تعدادی مرد هم در اطراف آنها ایستاده و آهنگها را گوش میدادند ولی رئیس فرهنگ گفت الان بجای دیگر خواهیم رفت تا به بینی چه خبر است و چه معرکه ای برپاست گفتم آنجا کجاست جواب داد سر جوی خیرات.

راستی معرکه ای برپا بود عده زیادی مرد و زن بچه و بزرگ پیر در حالیکه هر يك كاسه ای بدست داشتند در رفت و آمد بودند و ضمناً آهنگهای عجیبی از آن محوطه بگوش میرسید باین ترتیب که چهار نفر مرد در گوشه ای ایستاده و این آهنگ را میخواندند و دستهارا هم باز است آهنگ بالا و پائین میبردند.

ی سروی تن ی پیل میدوم ی رین فیم ایش میدوم

لگن بیار ریتن ویر هوا و بیجیشك هوا و بیجیشك

يك سرو يك تن را يك پول میدهم - يك ران آنرا نصف پول میدهم لکن بیار روغن بیر - آهای آب گنجشك - آهای آب گنجشك.

نفر دیگر هم دیگری بر روی آتش گذارده و مرتباً با قاشق بزرگی آنها را بهم میزد و اشخاصی میآمدند و با پرداخت يك ریال یا دو ریال مقداری از آن

مخلوط آب گوشت را میخربیدند .

برفایم گفتم محتویات داخل این ديك چیست ؟ جواب داد در این شهر بر اثر گوهستانی بودن گنجشك زیاد است و این گنجشك ها مانند گنجشكهای ذر فول بزرگ و چاق هستند هر وقت که تور بیاندازند لا اقل ۵ هزار از آنها بدام میافتند و این عده آنها را گرفته آب گوشتی با آن تهیه و میفروشند .

دیدنیهای شهر

در همین صحبت ها بودیم که ناگاه جوانی ضعیف و لاغر اندام در حالیکه بسرعت راه میرفت دو نفر پاسبان بدنبال سرش بوده و یکعدد قلیان شیره با محتویات آن در دست داشتند و ضمناً دو نفر زن و یک نفر مرد هم گریه کنان بدنبال آنها میدویدند .

رئیس فرهنگ گفت این آقا که در جلو میروند رئیس شهر بانی اینجاست که لا اقل خودش روزی چندین مقال تریاك میکشد و بر اثر عدم علاقه تا کنون دیده نشده که لباس او نیفرم خود را بپوشد و معلوم است قلیان شیره از تخانه ای گرفته اند و حالا آن بدبخت را بشهربانی میبرند .

با خود گفتم لابد امروز آقای رئیس شهر بانی فتح الفتوح کرده است ولی رئیس فرهنگ گفت نه آقا یکساعت دیگر او را آزاد میکنند باین معنی که باید حق و حسابی پردازد و برود زیرا این مرد که الان قلیان شیره اش را گرفته اند شغلش سردم داری است و سالهاست کارش همین است منتها هر چند روزی یکمرتبه بشهربانی میروند و حق و حسابی میپردازد و باز بکار خود مشغول میشود .

از اینجا گذشته چون شب نزدیک بود تمام مسیر ما را اسبهای هنك سوار تپ کازرون احاطه کرده و هوا را غیر قابل استنشاق کرده بود ناچار بمنزل باز گشته و با استفاده از پشه بند آقای رئیس شب نسبتاً راحتی را گذراندم .

دفن میت

نزدیک های صبح بود که صدای کل زدن و غوغای عظیمی از خیابان منخرو به مجاور شنیده میشد چون کل زدن را در عروسی دیده بودم باین لحاظ از رئیس سؤال کردم چرا این وقت صبح عروس را بخانه میبرند رئیس از شنیدن این بیان خنده ای کرده و گفت خیر عروسی نیست بلکه عزاست و قطعاً یک نفر جوان مرده است که اینك او را برای دفن بقبرستان میبرند .

برای اینکه منظره تازه ای را دیده باشم با سرعت لباس پوشیده و از خانه بیرون آمدم .

وضع خیابان منظره عجیبی داشت یک نفر مرد که معلوم بود از بابا شامل های شهر است باتفاق دو نفر دیگر در جلو بودند و آن دو نفر هر يك لباس و کلاهی در دست داشتند که معلوم شد متعلق بشخص متوفی است . آقای بابا شامل يك عدد چوب بلند بدست گرفته و یکی از تکه های لباس متوفی را از آن دو نفر گرفته

آراسر چوب چندین دفعه به هوا بلند نموده و بجمعیتی که دنبال سر جنازه بودند نشان داده و باز بان مخصوص خودشان میگفت .

ای کلاش بی (این کلاش بود) بعد جمعیت جواب میدادند برادر برادر (برادر - برادر) باز باباشمل کت اورا سرچوب بلند کرده و میگفت ای قباش بی (این قبایش بود) جمعیت جواب میدادند (برادر برادر) باز باباشمل فریاد زد - رود قلاق زنم برادر (در کلاغ زنی مهارت داشته) .

خوانندگان محترم قطعاً میدانند که کلاغ زدن کار بسیار مشکلی است و این موضوع را شکارچیان بخوبی میدانند ضمناً باباشمل تمام صفات شخص مرده را بیان میکرد و مردم بهیچوجه حق گفتن لاله لاله مانند سایر نقاط ایران نداشتند زنهادر حالیکه لباسهای او را در سینی بزرگی گذارده بودند در حرکت بوده ولی مانند مراسم عروسی کل زنان بطرف قبرستان میرفتند و اغلب صورتهای آنها با گل آغشته بود مانند روزهای عاشورا .

ساعت ۹ صبح برای امضاء دفتر باده شهر بانی که در میان کوچه های تنگ و تاریک واقع بود رفتم ولی اثری از رئیس ندیدم بالاخره ناچار دفترم را آنجا گذارده و بهمان نشانی که اینقدر آنجا ماند تا در روز حرکت باطرز عجیبی دفتر را بجای اداره از منزل رئیس شهر بانی گرفتم .

موقعی که از شهر بانی مراجعت کردم بقصد دیدن شهر عازم کوچه ها گردیدم خدا روز بد نهد واقعا عجب شهری و عجب ساختمانهایی که آثار عهد شمر را نشان میداد .

این شهردارای میدانی بود که تمام کوچه ها بآن میدان سر در میآوردند در این میدان آب انباری وجود داشت که از محل عطیه ملوکانه تهیه شده و اهالی بوسیله شیر آب از آنجا بر میداشتند .

این محل مطابق اصول بهداشت و قواعد امروزی ساخته شده بود ولی در اطراف شیرها عده زیادی پسر و دختر بچه وزن با کوزه و لگنها برای بردن آب آماده بودند از آنجا بقسمت خارج شهر رفتم که تماماً تپه بود و بقرار اطلاع در تپه ها ذخایر زیادی مدفون است که تا کنون کسی بآنها دست نیافته پس از عبور از تپه ها بطرف چند اطاق خرابه که در و پیکری نداشت نزدیک شدم در داخل یکی از اطاقها دو نفر دختر بسن ۱۵ و ۱۶ سالگی در حالیکه مست خواب بودند دراز کشیده ولی چهره آنها مملو از بود و رو ماتیک بود از مشاهده آنها معلوم شد اینجا معروفه خانه شهر است و این دو نفر هم دو دختر محروم از زندگی هستند که برای بدست آوردن تکه نانی بناموس فروشی پرداخته و برای اینکه خود را وجیه و بسبب امروزی در آورند مقداری بود و رو ماتیک بطور ناشی گری بصورتهایشان مالیده اند درست مثل اینکه سرهایشان را توی خمره آرد کرده باشند .

در اطاق دیگر يك نفر دختر با پاسبانی مشغول صحبت بودند - پاسبان بمحض

اینکه مرادید جا خورده پس از گفت و شنود زیادی معلوم شد که پاسبان هواخواه این دختر است ولی چون رئیس امر داده که باید معروفه ها از شهر بروند و یا ... از آنجا یک که این سه موجود بد بخت که تحت امر یکنفر پیرزن بودند دارای موجودی کافی نبوده و در آمدی نداشتند متفکر بودند که چه بکنند زیرا نه بولی داشتند از شهر بروند و نه کاری وجود داشت که لا اقل مشغول کار شوند از طرفی گل عفت آنها را هم افرادی باجاری کردن چند کلمه عربی بنام صیغه ر بوده و معلوم شد که از فرط نا علاجی و فقر پدر و مادرشان بادر یافت ۵۰۰ ریال این موجودات را با اختیار مردان گذارده بودند .

خوانندگان محترم - همینقدر عرض کنم خدا نکند بخواهم کلمه ای را منظره سازی کرده باشم موقعی که شنیدم نصف در آمد یومیه را باید با آقای رئیس شهربانی پردازند .

و قتی که در ددل آن دختر تیره روز بیابان رسید بسراغ آن دو نفر که خواب بودند رفتم هر چه کردم بیدار نشدند زن پیر گفت آقا این دو نفر تا سحری بیدار بوده اند . اما بخیال اینکه من مشتری هستم بالکد محکمی آن دو طفل معصوم را بیدار کرد .

موقعی که چشمهایشان را باز کردند و مرادیدند بخیالشان که باز خبریست قیافه های آنها تغییر کرده و متوجه شدم چه عذابهایی که باین افراد وارد می آید اشک در چشمانم حلقه زد و چون تاب و تحمل مشاهدات غم انگیز اولاد داریوش را بیش از این نداشتم بیرون آمده بطرف منزل رفتم .

در بین راه چشم بچا در های نظامیان افتاد . هوا داشت گرم میشد من بطرف اردوگاه حرکت کردم افراد نظامی با وضع عجیبی در آن بیابان گرم زیر چادر بسر میبردند و انجام وظیفه میکردند . از مشاهده آن اوضاع چنین نتیجه گرفتم که بدون شك سربازی به شجاعت و رشادت و تحمل و بردباری و صبوری ایرانی و مخصوصا افراد عشایر در دنیا پیدا نخواهد شد و واقعا اگر این افراد در تحت يك رژيم صحيح و تعليم و تربيت اساسی در آیند بدون شك ایران خواهد توانست مناطق از دست رفته اش را باز گرداند و مرزهای خود را وسعت دهد . پس از دیدن این مناظر مجددا بخیابان وارد شده و بر اثر راهنمایی یکنفر بدفتر فرماند تپ که در طبقه دوم عمارت مخروبه ای بود وارد شدم اطاق دفتر فرمانده از يك میز شکسته در حالیکه ۲ پرونده قطور بقطر ۱/۳ روی آن بود تشکیل میشد ضمنا نقشه ایران هم بر روی دیوار نصب و فرمانده که مرد شریفی بنظر میرسید پشت میز نشسته بود .

رو بروی میز فرمانده چند عدد صندلی گذاشته شده بود که من بروی یکی از آنها نشستم ناگاه صدای جرق و جرق صندلی در آمد فوری تعادل گرفته و مرتبا سنگینی خود را روی دو پا نگاه میداشتم که مبادا صندلی خرد و خمیر شود از طرفی

متوجه بودم که مبادا صدایش بلند شود و تعبیر بصدای دیگری گردد .
 من و فرمانده مدتی در احوال و اوضاع عشایر و یاغیان این حدود صحبت
 کردیم و معلوم شد فقط ارتش است که باید کثافتکاری های ژاندارمری و
 مأمورین دارائی و بخشداری و آمار سایر ادارات را در این نقاط با از دست دادن
 جوانان خود پاک کند زیرا کسانی که برای اجرای اوامر دولتی در بین عشایر
 میروند عملیات ناشایستی انجام میدهند که همان عملیات برای پاره ای از اوقات
 بهانه ای بدست سران آنها میدهد تا به یاغی گری پردازند .
 صحبت های فرمانده بی اندازه طولانی و درد دل های زیادی کرد .

فرمانده در باره آبادی این شهر چنین عقیده داشت که اگر سدی در رود
 خانه نوادان که اینک اغلب آب آن هرز می رود بسته شود اراضی بایر کازرون
 آبیاری شده و از صورت اسف آور فعلی بیرون خواهد آمد .
 اشفاق بدیدن غار شاهپور که از آثار با عظمت تاریخ ایران باستان است
 مرا بر آن داشت که هر چه زودتر مقدمات مسافرت را فراهم نمایم برای این
 منظور در وحله اول وسیله حرکت و بعداً چند نفر همراه لازم بود برای تأمین
 وسیله ناچار از فرمانده تیپ استمداد نمودم هنگامیکه مشارالیه از تصمیم من اطلاع
 حاصل نمود از فرط خوشحالی از پشت میز بلند شده صورت مرا بوسید و از اینکه
 تصمیم داشتم بعنوان یکنفر سیاح از آثار با عظمت نیاکان خود بازدید کرده و تا
 آنجا که ممکن است آن را بهم میهنانم معرفی نمایم بمن تبریک گفت و دستور داد
 ساعت ۶ صبح فردا کامیون تحت اختیارم گذاشته شود . بلافاصله برای رو برآه
 کردن بقیه کارها با کسب اجازه از ایشان دفتر فرماندهی تیپ را ترک کردم .

در این موقع سربازان با نظم کامل در حالیکه آوازه های دسته جمعی محلی
 میخواندند بسوی تپه های اطراف شهر برای اخذ تعلیمات نظامی حرکت میکردند
 آهنگ محکم و در عین حال شیرین آنها تاثیر عجیبی در من کرد و چون خط سیر
 آنان در جهت مقصد من بود تار سیدن بآن به هیچ چیز جز روح سلحشور نیاکان و
 تحولات عجیبی که از آن تاریخ تا کنون رخ داده فکر نمی کردم . در منزل جریان
 امر را با اطلاع رئیس رساندم ایشان نیز تصمیم گرفتند در این مسافرت با من همراه
 باشند . ساعت مزبور کامیون در مقابل منزل رئیس فرهنگ حاضر بود در موقع
 حرکت ۲ نفر دیگر از بستگان رئیس فرهنگ بما ملحق شدند و کاروان کوچک
 ما بسوی غار شاهپور بحرکت درآمد .

مشاهدات عجیب من در تنگ چوگان

جاده ای که مادر آن حرکت میکردیم پس از عبور از جلگه مسطحی وارد
 بیشه ها و جنگل های کوتاهی گردید که منظره بسیار جالب و مفرحی داشت ساعت
 ۱۰ صبح اتومبیل در مقابل رودخانه شاهپور توقف کرد از اینجا بیحد میبایست
 پیاده حرکت کنیم پس از عبور از رودخانه که در حدود ۱۰۰ متر عرض آن بود

و عمق آن در بعضی جاها تا بالای زانو میرسید بساحل مقابل رودخانه رسیدیم و پس از گذشتن از بیشه کنار رودخانه راه کوهستان را در پیش گرفتیم در دل کوه آثار حجاری عهد ساسانیها نمایان بود .

در زیر درختی کوله پشتیها را بزمین گذاردیم تا پس از صرف چایی و رفع خستگی بسوی غار حرکت کنیم .

در بالای سر ما جوی آبی که با شفافیت تمام از دل سنگ عبور میکرد قرار داشت و بر بالای آن حجاری عظیمی دیده میشد که شاهپور را در حالیکه والیرین امپراطور روم در مقابلش بزانو در آمده بودند نشان میداد در جای دیگر اهورامزدا با بالهای گسترده اش جاب توجیه مینمود مشاهده این آثار که حکایت از عظمت ایران باستان و افتخارات تابناک نیاکان ما مینمود غرور و شرف زاید الوصفی در من ایجاد کرد بطوریکه با همان حال خستگی تصمیم گرفتم به هر زحمت شده خود را بیای آن مجسمه ها برسانم پس از طی چند قدم متوجه شدم که از حوضچه مقابل مجسمه شاهپور دو دغلیظی متصاعداست علت آن برایم مجهول بود وقتی کنار حوضچه رسیدم با کمال تأسف مشاهده کردم عده ای از جوانان با حالت خفت آوری دور هم جمع شده با حرص و ولع مشغول کشیدن تریاک میباشند از این وضع در چار بهت و تحیر فراوان گشتم .

آری اینجا بود که سر به بختی نسل کنونی ایران با بهترین وجه نشان داده میشد آنجا که نیاکان ما جز کار و کوشش هدفی نداشتند امپراطوران جهان را در مقابل قدرت خود بزانو در آورده بودند ولی اینجا که آسایش و تنبلی بر آنها مستولی شده و افیون و الکل رخوت و سستی در اعصابشان دمیده است بر روی خاک سیاه بزانو در آمده اند . در آن لحظه فکر میکردم چه چیز ملت ایران را از افتخار باز داشته و باین ذلت مشغول کرده است اما از پاسخ آن عاجز بودم ناچار برای تسکین خود بآنان گفتم حیف ایست که شما در چنین جایگاهی که نشانه قدرت و عظمت ایران و مایه افتخار ماست بچنین کاری مبادرت میورزید اکنون که شما باین کار زشت تن در داده اید لااقل جای دیگری را برای انجامش انتخاب کنید و بدانید که روح شاهپور از این عمل تنگین بیزار است بدانید که این آثار برای ایرانیان افتخار جاودان و مکان مقدسی است از استماع کلمه مقدس جوانان چون اسپند از جا جسته مرا مورد شمانت قرار دادند که تو چگونه مسلمان بی اطلاعی هستی که به مردم آتش پرست احترام میگذاری و جایگاه مجسمه آنان را مقدس میدانم مگر نشنیده ای که هر کس چشمش بروی اینها بیفتد روی بهشت نخواهد دید .

ما برای خدمت بدین هم که شده باید با سنگ و آهن این مجسمه های کفار را از بین ببریم .

از شنیدن این حرفها بر جای خود خشک شده ندانستم چگونه باید باین

مردم جاهل سخافت عقیده آنها را توضیح داد زیرا یقین داشتیم حقایدی که در طی قرن‌ها با تبلیغات مسموم در مغز آنان فرورفته است بامصاحبه کوتاه من از بین نخواهد رفت چه آنان این آراء را از پدران خود گرفته و در پای منابر نیز تأییدش را از وعظ مذهبی خود شنیده اند.

چه خوبست اولیاء امور مملکت و روحانیونی که جامه تقوی و زهد آنان از هر شائبه ای بریست برای مبارزه با اینگونه تبلیغات مسموم که ملیت ما را نابود میکند عاقلانه و با شدت تمام مبارزه کنند و بدانند ملتی که نیاکان خود را شناخته و بمقدسات ملی خود بی اعتنا باشد استقلال و آزادی برایش مفهومی نخواهد داشت. علاقه و دلبستگی هر ملتی بتاریخ گذشتگان نمونه بارزی از حس ملی آنان است.

متأسفانه تاریخ ملی ما در آن سامان علاوه بر اینکه مورد توجه و تقدیس نیست بلکه با نفرت و بغض از آن یاد میشود و این امر مایه کمال تأسف میباشد زیرا روزی خود در اصفهان و تهران شاهد بودم که واعظی بر روی منبر با حرارت تمام از خسرو پرویز تنقید میکرد و از اینکه نامه حضرت محمد «ص» را مورد اعتنا قرار نداده باو لعنت میفرستاد و مستمعین او نیز در این مورد باو تاسی میورزیدند خواننده گرامی من بصحت یا بطلان این امر کاری ندارم ولی خود قضاوت کنید در آن روز که امپراطوری ایران پایه های رفیع خود را در قسمت اعظم دنیا استوار نموده و شاهنشاه آن با ابهت و جلال تکیه براریکه آن زده است نامه ای از طرف پیغمبر اسلام که تازه شروع بتبلیغ نموده آنهم از جزیره العرب که خود تحت حمایت ایران است باو میرسد و او را دعوت بترك آئین دیرین خود میکند آیا در این مورد از خسرو پرویز که هنوز اطلاعی از چگونگی اسلام ندارد انتظاری جز آنچه کرد میتوان داشت و از آن گذشته اسلام نیاوردن خسرو پرویز نباید موجب آن شود که سلاطین بعظمت ایران و تاریخ مشعش دوران گذشته ما یکباره مورد تنفر نسل جوان واقع شود.

ایرانیان مسلمان باید فراموش نکنند که پیغمبر اسلام از اینکه در زمان سلطنت پادشاه عادل چون نوشیروان بدنیا آمده است مباحات فرموده و حال آنکه نوشیروان نیز پیرو همان آئین بود که شاهپور و پدران او داشتند و من یقین دارم تازمانی که در اکناف کشور ما شعاع دانش نتابد و سطح فرهنگ عمومی بالا نرود حس ملیت و احترام بمقدسات ملی آنچنان که شایسته مردم زنده ایست بیدار نخواهد شد و سستی در این امر موجب آن خواهد گردید که رشته اتحاد و اتفاق از بین مارخت بر بسته بی اعتنائی بشؤون ملی استقلال و هستی و سعادت‌آمان را تهدید خواهد کرد و آنروزی که مردم بتاریخ و استقلال خود علاقه نشان ندهند میهن ما محکوم بقنا خواهد بود

امیدوارم که اولیاء امور و روحانیون دانشمند از این فرصتی که افکار

و هقاید متین شاهنشاه محبوب ایران برای ترویج علم و فرهنگ ایجاد کرده بنحو احسن استفاده کنند و نگذارند عده‌ای شیاد و بی‌خرد و یا جاسوس و مغرض از جهل عمومی و بی‌فرهنگی مردم ساده دل استفاده کرده بقا و هستی ایران را تهدید کنند.

باری با اندوهی فراوان بنزد رفقا برگشته پس از صرف چائی که از زهرمار برایم بدتر بود باتفاق بسوی غار حرکت کردیم در مسیر مابفواصل مختلف آثار حجاری عهد ساسانیان دیده میشد که همه حکایت از قدرت صنعتی و مهارت هنرمندان آن عصر مینمود.

از اینجا برای رسیدن بفارابتدا به تنك چوكان برمیخوریم این تنك در میان دو کوه واقع است که در اطراف آن حجاریهای دوره ساسانی و اشکال مختلف دیده میشود ۱- در یکجا دیده میشود که عده زیادی مشغول بردن هدایا بنزد شاهپور میباشند ۲- نقشی است که کلیه ملازمان و سربازان را در جلوی شاهنشاه ایستاده نشان میدهد و شاهپور بزرگ در حالیکه سوار اسب است والرین امپراطور معروف روم در زیر پای اسب او خود را انداخته و یکی دیگر از سرداران رومی در مقابل اسب شاه زانو بر زمین زده و در حال تضرع و طلب عفو و بخشش است. باستثناء این نقوش نقش‌های برجسته دیگری هم در دل کوهها دیده میشود.

ای ایرانی این مجسمه شاهپور شاهنشاه ایران است که در دل غار بر روی خاک افتاده

انتهای این تنك بطرف شمال غار شاهپور است این غار در دامنه کوه واقعست که با كمك درختیکه در آنجا بود خود را به ابتدای دهانه آن رساندیم در آنجا پس از عبور چند قدم آنطرف تر مجسمه شاهپور اول دیده شد که بار ارتفاع ۶ متر قد و نیم متر دایره سینه در حالیکه روی زمین افتاده پاها شکسته بینی و چشم او خراب مثل اینکه بچشم حسرت بوار نین تاج و تخت ساسان نگاه میکرد و میگفت «تعجب آنجا است ملتی که افتخارات خود را در تاریخ بنام من مینویسد و در اشعار نام مرا میبرد

و در موزه ها عکس مرا نصب میکنند و در کشورهای خارجی بنام من و فتوحات من افتخار میکنند ملتی که میبیند از نقاط دور دست دنیا مورخین و باستان شناسان برای دیدن من می آیند و آثار مرا می بینند و با مشاهده آن آثار احترامی برای بازماندگان مفلوک فعلی قائل میشوند نمیدانند که آنها پیش خود خواهند گفت چگونه افراد این ملت نتوانسته اند قامت افتاده مرا از روی خاک که بوسیله دشمنان ایران انجام شده بردارند و بمحل موزه انتقال دهند یا در همین نقطه آنرا برپا نگاه دارند .»

مدتها قبل پارسیان هندوستان که بر اثر مشاهده ناملایمات از ایران بهند کوچ کرده بودند از هندوستان برای مشاهده آثار تاریخی نیاکان خود و پیدایش انتهای این غار با وسائل کامل به اینجا آمده بودند ولی بر اثر نا امنی راه ها و نداشتن تامین جانی موفق بکشف انتهای آن نشده و مراجعت کردند . چون هوا تاریک میشد و وسائل لازم برای مشاهده انتهای غار در دست نبوده باین لحاظ همه ما از فرط علاقه به مقدسات ملی خو در مقابل مجسمه شاهنشاه بزرگ تعظیم کرده و بروان او درود فرستادیم . سپس از غار خارج شده و بمحل اولیه برگشتیم .

ممسنی

از اینجا جاده بطرف بهبهان می رود . این جاده شوسه نبوده و اتومبیل رانی در آن مخصوصا در فصل زمستان مشکل است از کازرون به ممسنی ۹ فرسنگ است و از قهلیان که مرکز ممسنی است به رستم و از رستم به تنک تا مرادی (در این تنک جنک معروف سر اشکرشیانی با ایلات رخ داده) از تنک به تل خسروی و از آنجا یک راه به بهبهان و یک راه به اردکان شیراز میرود .

ممسنی دارای ۲۵۰ بارچه آبادی است که ییلاق و قشلاق آن در خود این آبادی ها واقع شده و مانند سایر ایلات فارس احتیاجی بعبور از قلمرو سایر عشایر ندارد این یگانه مزیتی است که افراد ایل ممسنی بر سایر ایلات فارس دارند زیرا سایر ایلات مانند قشقایی و غیره وضع اراضی آنها طوری است که بایستی برای ییلاق و قشلاق از قلمرو سایرین عبور کنند و این عبورها اغلب بین آنها را منتج به نزاع های داخلی مینماید و کشتارهای زیادی مخصوصا مواقعی که قوای مرکزی در ضعف باشد رخ میدهد و بیشتر نزاع افراد ایل ممسنی با ایل قشقایی است .

افراد ایل ممسنی مردمانی بی اندازه رشید و شجاع و دلیر می باشند . زندگی آنها برای طبقات سوم منحصر بنان و گاهی هم آبگوشت ولی با همین وضعیت چون از اوضاع و احوال خارج بکلی بی خبرند باین لحاظ توقع بیش از آن را نداشته و قوی همکل میباشد . زراعت آنها منحصر به برنج و گندم

است - مالاریا و تراخم کم و بیش در این منطقه وجود دارد فرهنگشان در حدود صفر است به اطفال خود از طفولیت مانند نیاکانشان تیراندازی و سواری یاد میدهند و روی همین اصل يك فردشان در موقع نبرد برابری با چندین نفر از افراد شهری میکند و چون زندگی آنها بیشتر در کوه و کمر و بیابان است نبرد با آنها بی اندازه مشکل است. پسران خوانین و کلا نقران یا سر کلا نقران و معمولین این حدود کاری جز خوردن و خوابیدن و ورزش و در هر چند ماهی يك زن گرفتن ندارند و روی همین اصل اغلب ۵ الی ۶ دختر جوان مانند عربها در خانه داشته و از آنها نگاهداری میکنند - زنان این حدود دروجاهت و زیبایی و لباس پوشیدن بی نظیر و کمتر زنی است که لا اقل يك كيلو گرم نقره به لباسهایش آویزان نباشد. لباس های آنها مانند لر ها و کرد ها و سایر افراد ایلات فارس است.

در این حدود در شب عروسی رقص مقدسی دارند که مشاهده آن احترام آنها را بآتش نشان میدهد زیرا در این شب در میدانگاهی خرمی از آتش در حالیکه باطراف زبانه میکشد روشن میکنند و در اطراف آن زنان و دختران بالباسهای فاخر و زیبای قرمز یا صورتی با آهنگ دهل و سرنا مشغول رقص دسته جمعی میشوند و بر دور تا دور آتش میچرخند

در این موقع انعکاس شعله های آتش بر صورت و سیمای این پریرخان غوغائی میکند بطوریکه هر بیننده آرزوی يك لحظه صحبت با آنان را خواهد داشت - علاوه بر صدای دهل و سرنا صدای بهم خوردن جواهراتی که بر لباس های آنها آویزان و گردن بندهای قیمتی منظره فوق العاده ای باین صحنه میدهد.

پس از خاتمه رقص زنان آنگاه نوبت بدختران پری پیکر میرسد که واقعا محشری برپا میکنند سپس مردان هر يك دست زن خود یا یکی از خانواده هارا گرفته و با او بدور آتش میرقصند تا آتش خاموش شود.

در این حدود رسم چنین است که بجای دستمال خونینی که عروس بایستی اراعه دهد داماد موظف است در شب زفاف در صورت موفق شدن به تصرف دختر یخه پیراهن خود را باز کند و تا سه روز بهمین وضعیت در بین مردم راه برود ولی وای بر آن وقتی که موفق بتصرف دختر نشده باشد آنگاه موقعی است که بایستی از بین ایل فرار کند زیرا معتقدند مردی که نتواند دختری را تصرف کند چگونه خواهد توانست قلعه ای را متصرف شود.

قلعه مخوف دژ اسپید

این قلعه که بنام دژ اسپید (قلعه سفید) معروف است در قسمت خاك جاوید ممسنی واقع شده.

فردوسی شاعر ایرانی در شاهنامه راجع بوجود این قلعه چنین عقیده

داشته که در این محل مبارزه ای بین رستم و افراسیاب رخ داده و چنین میگوید (ز بهلو) (محلّی که دژ واقع شده) کشیده طناب - سراسر کشیده سراپرده افراسیاب دژ مذکور در بالای کوه مرتفعی ساخته شده که چنانچه بخواهند بر بالای آن برسند بایستی صبح زود پیاده از پائین حرکت کرده و پس از عبور از راه های باریک و خطرناکی ظهر بقله برسند - در بالای این کوه آب گوارائی وجود دارد که با آن ذراعت هم میکنند .

این دژ دارای چهار درب سنگی بزرگی است يك پارچه که اینك بهال خود باقی و سابقا در مواقع خطر معمولاً در بها رامی بستند و از راه زیرزمینی که از داخل دژ پائین راه داشته آمد و شد کرده و اخبار لازم را بدست می-آورده اند فردوسی در این باره چنین گوید -

بزیر دژ اندریکی راه بود و ز آن راه دشمن نه آگاه بود

در بالای دژ آثار قدیمی زیادی دیده میشود و همچنین اراضی زراعتی و چراگاهها و جنگلهای زیادی است که مدتها افراد میتوانند باخیل و حشم در آنجا زندگی کرده و احتیاجی به پائین آمدن نداشته باشند

از همه مهمتر وضع ساختمان زندان مخوف این دژ است که دست یافتن به آن کار افراد عادی نبوده و مشاهده اش خالی از وحشت و ترس نیست . برای رسیدن بآن یکراه از داخل دژ به بغل کوه دور میزند که فقط یک نفر می تواند عبور کند و اطراف آن راه چه بالای دژ و چه پائین بطوری صاف بریده شده که حالت پرتگاه را پیدا کرده است .

پس از آنکه از اینراه يك کیلومتر اطراف کوه را دور زدند آنگاه در بغل کوه بمحلی میرسند که سوراخ شده و یک نفر میتواند وارد آن شود محوطه آن گنجایش لااقل ۵۰ نفر زندانی را دارد که معلوم است با تراشیدن سنگها آنجا را درست کرده اند - (یکی دو نفر از سیاحان خارجی بر دیوارهای داخل زندان یادبودهائی نوشته اند .)

در پائین این دژ خانه کلانتر جاویدا است - مشاهده این قلعه و مردمان اطراف و آداب و رسوم آنها کاملاً انسان را بیاد ایرانیان عهد داریوش و ساسان می اندازد زیرا اغلب کارهای آنها با وضع سابق تطبیق میکند .

چون مطالعات من در این حدود بیابان رسید قصد عزیمت بکازرون کرده و از طرف فرمانده تبپ جشن مفصلی در باغ نظر که یکی از باغات معروف کازرون است برپا گردید . عصر همانروز هم اداره فرهنگ جشن مفصلی برپا کرده در این جشن ضمن سخنرانی مفصلی شرح لازم درباره عظمت ایران باستان و میهن پرستی ایراد کردم که مورد توجه واقع گردید ولی تعجب آنجا بود که که پس از پایان جلسه عده ای از جوانان میگفتند برای اولین مرتبه است که سخنرانی درباره عظمت ایران باستان و میهن پرستی میشنویم .

فردا صبح از کازرون حرکت کرده و پس از رسیدن بشیر از مصمم شدم باتفاق دوست صمیمی خود مهندس بازار گاد عازم حرکت بسوی اصفهان شوم. خوانندگان گرامی اینک که طبق برنامه استان فارس را ترك و به استان اصفهان حرکت میکنم لازمست مشاهدات و مطالعات کلی خود را درباره ایلات و عشایر این استان بعرض رسانده باشم.

عشایر - خدایان ایلات

آنچه در فواحی فارس از نظر سیاسی و جغرافیائی حائز اهمیت است وجود ایلات و عشایر جسور و میهن پرست است که در حقیقت شیراز را دایره وار احاطه کرده اند

این عده از طوایف مختلف و نژاد های متفاوتی میباشند بطوری که عده ای از آنها بزبان لری و عده ای بزبان ترکی صحبت میکنند مثلاً بویر احمدی ها لهجه شان شبیه بلری است که معمولاً بآنها لره های بویر احمدی میگویند دیگر قشقاییها که بزبان ترکی صحبت میکنند منتها ترکی مخصوصی است که تاحدی نزدیک بترکی آذربایجانی است. ایلات معروف فارس عبارتند از بویر احمدیها - قشقاییها - عربلو - بهارلو - تیر تاجی - تامرادی - کپی کری بهشتی - سی سنهشتی و چند ایل دیگر

از آداب و رسوم ایلات و عشایر که بی اندازه حائز اهمیت بوده و انضباط و نظم آنها را میرساند احترامی است که بخوانین خود دارند و معمولاً هر عده ای از آنها دارای یک خان هستند که از نژاد خود آنهاست. گفتار خان در نظر آنها گفتار خدا است و بهیچوجه از دستورات خان سرپیچی نمیکرد و خود را

زنان عشایر در حال ریسندگی نخ که بعداً از آن پارچه می بافند

مطیع محض اوامر او میدانند و در حقیقت مانند برده ای هستند در برابر باب و هر خانی در محیط خود فعال مایشاء بوده و روی این اصل مأمورین دولت در میان ایلات و عشایر کمتر تماس با افراد داشته و کارها را با خان و بنا بمیل خان حل و فصل میکنند.

این عمل بدو علت انجام میشود اول آنکه بطور کلی افراد ایلات و

عشایر از قوانین و مقررات و دستورات امروزی بکلی بی خبر بوده و مانند قرن های پیش زندگی میکنند و از نظر فرهنگ معلومات آنها در درجه صفر بطوری که هر گاه بخواهند نامه ای برای کسی بنویسند گاه اتفاق افتاده که از فرسنگ هاراه شخصی را که سواد خواندن و نوشتن دارد پیدا کرده و او را برای نامه نوشتن بده خود آورده اند . دوم آنکه خوانین اساساً میل ندارند رعایای آنها مأمور شناس شوند

برای اینکه ثابت شود چقدر این افراد رشید از تمدن عقب مانده اند وقایع زیر را که اغلب شیرازیها میدانند برای خوانندگان خود در زیر یادداشت می کنیم .

در موقع هجوم عشایر بشیراز در قضایای اخیر موقعیکه افراد عشایر دست بغارت زدند یکی از آنها رادیومی را از منزل یکنفر میبرد و بعد او را بهلوی دیواری گذاشته و کلید را بدیوار وصل میکند ولی می بیند که صدائی در نمی آید بخیالش که بهر کجا که کلید را گذاردند باید بخواند فوری عصبانی شده و میگوید ای پدرسک برای شیرازی میخوانی و برای من نمیخوانی و بلافاصله رادیو را بر زمین زده و میشکند

موضوع دوم

یکی از افراد پشت تلفن میرود و با دیگری صحبت میکند چون صدایش را خوب نمی شنود با تشدد میگوید قدری جلو تر بیا زیرا صدایت را نمیشنوم بطور کلی خوانین بهیچوجه در فکر بالا بردن سطح فرهنگی آنها نیستند زیرا تصور میکنند که اگر این افراد دارای دانش و معلومات امروزی بشوند ممکن است دیگر از آنها اطاعت نکرده و با این ترتیب دیگر نخواهند توانست بر علیه دولت یا مواقع ضعف دولت دست به عملیاتی بزنند . یکی از نکات برجسته که ارزش و اهمیت خوانین را در نظر افراد عشایر میرساند موضوع تیراندازی است . همانگونه که معتقدند اگر کسی شمشیر بروی پیغمبر بکشد در آن دنیا در آتش جهنم خواهد سوخت همانگونه هم تیراندازی را بجان خود حرام دانسته و هیچوقت چنین فکری را هم نمیکند . این ارزش و احترام سبب شده که خوانین از موقعیت استفاده کرده و استفاده های سوئی ببرند .

از نظر بهداشت هنوز این عده بهیچوجه از روش معالجات و متدهای طبی امروزی اطلاع ندارند باین دلیل که مثلاً در سمیروم و سایر نقاط اگر کسی بیمار شود یکنفر بر بالای پشت بام آن خانه رفته و فریاد میزند مثلاً مریض ما دستش شکسته است یا تب کرده یا اسهال گرفته است چه باو بدهیم تا خوب شود در این بین هر عابریکه رد بشود بنا بفکر و معلومات خود دستوری میدهد و چون افکار همیشه مختلف است بیک بیمار انواع و اقسام داروها را بنا بگفته چندین نفر میدهند این است که تلفات در بین آنها زیاد بوده و با اینکه همیشه در هوای

صاف، آزاد زندگی میکنند و مانند شهری ها پای بند قیودات نیستند معینا تلافات مخصوصاً در اطفال بیاندازه زیاد است.

این بود شمه مختصری درباره ایلات و عشایر اینک هم مختصری در باره شجاعت و رشادت این عده صحبت کنم خواننده گرامی برای اینکه موضوع را مختصر کرده باشم همینقدر کافیست بگویم موقعیکه جنگ بین قوای دولت و عشایر در سمرقند اتفاق افتاد و نبرد بداخل دهکده رسید عده ای از این افراد رشید که تیر خورده و در کوچه ها افتاده بودند آنها یکی که تا اندازه ای رمقی در تن داشتند با تفنگ و خنجر سربازان که بخیالشان سربازان بیگانه هستند حمله میکردند و این شهامت بجائی رسیده بود بعضی از آنها در حالیکه تیر بشکمشان خورده و روده هایشان بیرون ریخته بود بادست روده ها را از زمین برداشته و بداخل شکم میکردند و شلوار خود را بجای باند پاره کرده بروی آن می بستند و باز بتیر اندازی ادامه میدادند. راجع باین موضوع و این عمل مکرر در بین کلیه ایلات و عشایر ایران شنیده ام که دارای چنین شهامت و شجاعتی هستند.

در جای دیگر شنیدم بکنفر که پایش بسختی تیر خورده و از حرکت افتاده بود بلافاصله با خنجر پاره از کاسه زانو قطع و روی آنرا میبندد و با یک پا شروع بتیر اندازی میکند.

اگر جوانان شهری ایران بطوریکه در طی دو سال مسافرت داخله دیده ام هدف و فکر آنها از صبح تا شب اینستکه دختری زیبا بچنگ بیاورند و با او عشق بازی کنند باید بدانند که یکی از بزرگترین هدف و آمال این عده بدست آوردن يك تفنگ است و آنقدر که در نگهداری تفنگ کوشش میکنند در نگاه داری ناموس خود دقت نمینمایند. این افراد که برای خدمت دو ساله سربازی میروند کلیه ناملایمات و دوری از پدر و مادر وزن و بچه را بمنظور این تحمل میکنند که در سربازخانه تفنگی بدست آنها داده میشود و اغلب اوقات مشغول پاك كردن آن بوده و مانند معشوقه ای او را در بغل دارند و در نظافتش کوشش

پسران ایلات در هوای آزاد
مشغول تفریحند

میکند و تعجب آنجاست موقعی که خدمت دو ساله آنها پایان و بایستی از سر باز خانه خارج شوند اغلب مانند مشوقه شیرین تفنگ را میبوسند و گریه میکنند و عده ای دیگر چون تاب مفارقت تفنگ را نمی آورند و طلبانه وارد خدمت میشوند . تأسف آنجاست که این شجاعتها و این تعلیمات و این روحیه سلحشوری و فداکاری تا کنون تماماً بر علیه دولت نتیجه داده و علتش هم فقط موضوع خوانین و بی بند و باری آنهاست زیرا بعد از قضایای شهر یور و رفتن شاهنشاه فقید از ایران خوانین کمتر از حکومت مرکزی تبعیت کرده و همیشه دولت را ناراحت و یاغی گری و تاخت و تاز را پیشه خود کرده اند

عموم مردم که در این مدت دو سال در کلیه نقاط ایران با آنها تماس داشته ام معتقدند دولت در صورتی خواهد توانست از این یاغیگری و خان خانی ها جلوگیری کند که بتواند قدرت زمان قبل از شهر یور را بهر نحو که ممکن است بدست بیاورد .

يك موضوع دیگر اگر در خانه های شهری ایران کتاب مقدس قرآن و گاه حافظ و سعدی دیده میشود - بر عکس در ایلات و عشایر فارس پس از قرآن شاهنامه فردوسی وجود دارد که آنرا مانند کتاب مقدس احترام کرده و در موقع شروع و خاتمه می بوسند و رسم چنین است که پس از فراغت از کار روزانه افراد خانواده دور هم جمع شده و آنکه دارای سواد خواندن است اشعار شاهنامه را با آهنگ رسائی خوانده و سایرین خموش و آرام در ظاهر نشسته و پس از پایان بنا بتبعیت از صحنه های جنگی شروع بتمرین تیراندازی و پرش و عملیات دیگر میکنند .

روی این اصل حس ملیت و غرور میهن پرستی بقدری در این افراد قوی است که اگر خدای نکرده یکوقت بشنوند کسی نسبت بشاهنشاه ایشان و یا میهنشان زبان به بدگویی بگشاید بلافاصله بدون ترس از مقررات و اعدام سرش را از بدن جدا خواهند کرد و از چنین سر بریدنها زیاد اتفاق افتاده مخصوصاً خاطره عجیبی از قتل یک نفر آخوند در بینشان شیوع دارد زیرا در موقع وعظ به شاهنشاهان ساسانی بدگویی کرده بود و بهمین علت آخوند و روضه خوان در بین آنها کمتر دیده میشود .

اینک چند کلمه از لغات لرهای بویراحمد دوش - (دیشب) پرندوش - (پریشب) دیگنه - (دیروز) پریگنه - (پریروز) تی یلم کورا بو - (چشمهای من کور بود) خردم (خوردن) نیهام (نمیخواهم) وری وری (برخیز) خزل - (الاغها) تاجی کل (مردمان شهری) وورال (دخترها) .

حرکت از شیراز

بلیط تهیه و قرار شد عموم مسافران ساعت ۵ بعد از ظهر در کاراژ حاضر باشند چون اتومبیل مسافربری از سیستم های جدید بود به این لحاظ بلیطها طبق

نمره بفروش رسیده بود موقعیکه مسافرین سوار شدند مشاهده شد یکنفر سرباز که ردیف صندلی جلو را قبلا خریده در جلو بایک بادوفیس تمامی نشسته بود در همین موقع یکنفر سرگرد وارد و چون شماره ردیف او عقب تراز سرباز و بایستی پشت سر او بنشینند سخت عصبانی شده ابتدا به سرباز دستور داد که برود عقب بنشیند سرباز که معلوم بود از پسران اعیان شیراز است پس از ادای احترام گفت سرکار من نمیتوانم عقب بنشینم که ناگاه يك چك محکم به بنا گوش او خورد ولی مسافرین از دیدن این وضعیت عصبانی شده و همه به افسر پرخاش کردند که بچه علت سرباز را میزنی او که کار خلاف قانون نکرده .
بالاخره افسر بجای خود نشست ولی يك حقیقت تلخ از خود در قلب مردم گذاشت .

رائنده کوشش داشت تا شب نشده خود را به ده بید برسانیم زیرا سارقین در قسمتهای قادر آباد و گردنه سعادت آباد زیاد بوده و معمولا اغلب سرقت ها در این حدود واقع میشد از طرفی مسافت آبادیها و پاسگاههای ژاندارمری زهباد و دست رسی بجائی نبود باین لحاظ بر سرعت افزوده و پس از عبور از تخت طاوس و سیوند و سعادت آباد و قادر آباد ساعت ۸ شب بود که پس از طی ۱۹۴ کیلو متر راه به آبادی ده بید رسیدیم در اینجا هوا بشدت سرد و با اینکه فصل خرداد بود معینا تصور میکردم در سبیری هستم زیرا همه مسافرین و خود من از سرما بشدت میلرزیدیم پس از تحقیق معلوم شد این منطقه در ارتفاع ۷ هزار پا از سطح دریا قرار دارد و علت سردی آن از این جهت است .
شب را باز حتمی فراوان دریکی از اطاقهای قهوه خانه به صبح آورده و صبحگاهان با عجله تمام برای فرار از سرما رائنده را بیدار و عازم حرکت شدیم تعجب آنجا بود با اینکه این قریه دارای آب و قنوات زیادی بود معینا بیش از ۷۰۰ نفر جمعیت نداشت .
از اینجا کم کم وارد تنك کولی کش شدیم که از لحاظ دزد گاه حائز اهمیت است .

شنیدنیها و دیدنی های عجیب

ساعت ده بود که به خانخوره که در ۲۸ کیلومتری ده بید واقع است رسیدیم در اینجا مشاهده شد که جمعیت انبوهی از رها یا بردور چشمه آبی حلقه زده و هر کس چیزی میگوید چون ساور اتوموبیل گرم شده بود باین لحاظ شاگردش وفر بمنظور آوردن آب به طرف چشمه مجاور رفت .
یکی از جوانان لیسانسیه حقوق که بشاز کی فارغ التحصیل شده و بتهران می رفت بامن همراه شده و به اتفاق بسوی چشمه برای تماشا رفتیم در اینجا مشاهده شد مردی در حالیکه لخت و عریان بود در آب نشسته و پاهای خود را بطوری از هم باز کرده که بیضه های او نمایان و مردم مرتب به بیضه های او نگاه کرده و یکنفر زنه

آنجا ایستاده و میگفت دیدید حق بجانب من است . در گوشه ای دیگر آخوندی با عمامه سفید و عبائی قهوه ای رنگ در حالیکه متوجه بیضه مرد بود مرتب به زن جواب میداد همشیره صبر کن همشیره صبر کن .

پس از آنکه ماجرای را سؤال کردیم معلوم شد مدت‌هاست این مرد که در آب نشسته از مقاربت با زن خود محروم بوده و زن چون دیگر نتوانسته تاب و تحمل بیاورد برای طلاق بمای ده مراجعه کرده است .
چون طلاق در قانون شریعت با مرد است باین لحاظ مرد حاضر بطلاق

کاروانان از دهی بده دیگر میروند

دادن نشده و پس از آنکه ملاعلت را از زن سؤال کرده زن شرح حال را بیان و قرار بر این شده مطابق مقررات مذهبی برای ثبوت سخن زن مرد را در جوی آب سرد بنشانند اگر بیضه های او از صورت آویختگی بیرون آمد و جمع شد که سخن زن بی اثر بوده و باید در خانه شوهر بماند و اگر بحالت اولیه بصورت آویختگی ماند معلوم است که حق بجانب زنست و در این صورت زن می تواند طلاق بگیرد . رفیق لیسانسیه چون مرا در تعجب دید گفت کاملاً صحیح است و این عمل از روی فقه اسلامی است که اینک در دانشکده حقوق تدریس میشود و چنانچه آنکتاب را بخواهید من همراه دارم و در صورت تمایل در بین راه برای شما خواهم خواند و ترجمه خواهم کرد زیرا بزبان عربی نوشته شده است .

از اطلاعات جدید جوان دانشجو اظهار تشکر کرده و چون اتوموبیل برای حرکت آماده شده بود چشمه و آن منظره را ترك و بطرف مقصد رفتیم .
اینک چند صفحه از کتاب فقه اسلامی که از عربی بفارسی ترجمه شده :

۱ - برای مسلمان جایز نیست که نکاح باغیر کتابی بکند بنا به اجماع فقها و در مورد مذاهبی هم که دارای کتاب هستند مانند یهود و نصارا که روایت است و مشهورتر المنع سنکاح دائم و جائز بودن آن در نکاح مدت دار یعنی صیغه یعنی آنکه مرد مسلمان زن عقدی خارج از مذهب اسلام را نمی تواند بگیرد ولی میتواند او را صیغه کند .

۲ - اگر کسی مسلمان بود و بهائی شد در حال نکاح فسخ میشود .

۳ - موارد صیغه - مرد مسلمان می تواند زن غیر مسلمان را صیغه کند ولی زن مسلمان نمی تواند صیغه مرد غیر مسلمان شود - زن بت پرست را صیغه کردن جایز نیست .

۴ - اگر زن و شوهری قبل از نزدیکی یکی از آنها عقیده اش از یکی از بدیهیات دین مثلا نبوت یا معاد برگشت فوراً عقد باطل میشود و اگر از ناحیه مرد بود و مجامعت انجام گشته بود فسخ موقوف است با نقضاء عده و چیزی از مهریه ساقط نمیشود زیرا مهریه برای دخول است و اگر از ناحیه زن بود و دخول انجام شده بود نصف مهر ساقط میشود .

۵ - اگر کسی با خاله یا عمه خود زنا کند دختر آنها برا و حرام است .

۶ - اگر زنا عارض بر عقد باشد یعنی عقد واقع شده بود بعد با مادر او مباشرت کردن شرعاً حرام نمیشود یعنی حرام نیست یعنی آنکه اگر مردی دختری را عقد کرد و بعد با مادرش زنا نمود دختر حرام نمیشود ولی اگر اول با مادر نزدیکی بکند بعد نمیتواند دختر او را بگیرد .

۷ - اگر مردی بداخل دستکاه تناسلی زنی نگاه کرد و نظری نداشته نشر حرمت نکرده است .

۸ - کسیکه دارای زن آزاد است نمیتواند زن صیغه داشته باشد مگر آنکه از زن آزاد اجازه گرفته باشد و مستحب است آن زنی را که صیغه میکند عقیقه باشد و اگر متهم با خلاق زنا بوده باز میتواند صیغه کند ولی اگر فاحشه است بدرد نمیخورد مگر آنکه سو کند بخورد که دیگر آن کار را نکند .

۹ - کراهت دارد دختر باکره را که پدر ندارد با او مباشرت کردن و اگر مباشرت کرد ولی بکارتش را از بین نبرد حرام نیست .

۱۰ - اگر کسی زنی را صیغه کند بمدت معینی و بیخشد با او مدت را قبل از نزدیکی باید نصف مهریه را باو بدهد و اگر مباشرت کرد مهر مستقر میشود .
۱۱ - مدت صیغه باید معین باشد و اندازه مدت چند ساله یکماه - یکروزه و جایز است باینکه تعیین کند تا ظهر یا غروب و همچنین شرط بکند بزنی صیغه شده که من شب بیایم یا روز یا یکمرتبه یا چند مرتبه .

۱۲ - مطالعه چیست اگر زنی معلوم شد در عده بود یا آنکه ثابت شد که این زن خواهر زنش بوده یا مادر زنش بوده و یا آنچه را که شبیه بآنست عقد

آن فاسد و بایستی فسخ شود و اگر مباشرت نشده باشد مهریه پرداخته نخواهد شد ولی اگر مباشرت شده بود باید مهریه را بپردازد.

۱۳- حرام دائم یا ملاحنه عبارت از آنست که اگر مردی بزنی در محضر قانونی چهار مرتبه بگوید این اولاد که تو آوردی متعلق بمن نیست آنگاه آن زن بیضانه آن مرد حرام موبد است همچنین اگر مردی بزنی بگوید پشت تو مثل پشت مادر من است آن زن باو حرام میشود مگر آنکه کفاره بدهد.

۱۴- در عقد دائم باید حتماً مرد منی را در رحم بریزد مگر با اجازه طرف ملحق میشود ولی بچه متعلق بمرد است.

۱۵- زن در صورتی میتواند از شوهر طلاق بگیرد که مرد دارای این شرایط باشد و آنکه نداشته باشد بیضه (ثبوت نداشتن بیضه بهمان ترتیب بود که در چشمه دیدید) همچنین ثابت شود که آن مرد با زن دیگری هم نتواند نزدیکی کند.

۱۶- اگر مردی بتواند با زن نزدیکی کند ولی از جلو نتواند واز ... بتواند فسخ جایز نیست اگر راه بول و حیض زن یکی باشد و یا آنکه زن بطوری لنگ بود که کارش بزمینگیری رسید آنگاه زن میتواند طلاق بگیرد.

۱۷- زنان چون املاک زراعتی هستند که مرد در هر جا و هر زمان میتواند آنها را بکار وادارد و استفاده کند.

۱۸- لمن تزوج بامرأة ثم زنا بامها او بنتها اولاط باخیها و ابیها و ابنتها او زنا به مملو کته الموطومه

چون جمله عربی داشت زیاد میشد خواهش کردم معنی کند - آقای دانشجو چنین گفتند هر کس ازدواج کرد با زنی بعد زنا کرد با مادر او یا دخترش یا لواط کرد با برادرش یا با پدرش یا با پسرش یا زنا کرد با کنیز پدرش که با او پدرش مقاربت کرده باشد یا کنیز پسرش آن زن حرام میشود - موقعی که بیانات دانشجو به اینجا رسید باو گفتم بگو ببینم باز هم از اینها داری جواب داد ماشاء الله يك كتاب پر - ولی این موضوع برایم بسیار مشکل شده بود زیرا میدیدم که دستور داده شده اگر کسی با خواهر و مادر و پسر و برادر و پدر زنش نزدیکی کند زنش بر او حرام نیست . با خود گفتم با خواهر و مادر زن چون از طبقه انانند بجای خود محفوظ ولی با پسر و برادر و پدر نزدیکی یعنی چه در اینجا بیاد فرقه مخنت ها افتادم و سکوت اختیار کردم .

این بود مختصری از مطالب فقه اسلامی که در دانشکده حقوق برای دانشجویان سال دوم تدریس میشود .

در بین راه بین مهندس و شاگرد راننده نزاع در گرفت و شاگرد راننده علاوه بر آنکه در حضور همه بنای فحاشی را گذاشت آخر دفعه هندی اتوبوس را برداشته و بخیالش چاله میدان است بطرف مهندس حمله کرد که بسر او بکوبد ولی سایر مسافری که جلودستش را گرفته و براننده بنای پر خاش

را گذاشتند ولی راننده مثل اینکه مسافرین در راه زر خرید او هستند کوچکترین اعتنائی نکرده و اظهار داشت شماها باید در راه مطیع من باشید نه من مطیع شما.

من نفهمیدم حق بجانب کدام يك بود قضاوت در اینجا با خوانندگان است چون مهندس دید زورش در بیابان نمیچربد تمام سخنان زشت را تحمل کرده و قرار شد در اولین نقطه که مأمورین دولت باشند از این بابت شکایت کنند.

آبادیه و آقای رئیس شهربانی

پس از طی کردن ۲۸۰ کیلومتر از شیراز سه بعد از ظهر بود که بآبادیه وارد شدیم.

این شهر دارای يك خیابان سراسری است که قسمت آخر آن که بجاده اصفهان منتهی میشد قدری انحنا داشت کف خیابان خاکی و عمارات اطراف آن يك طبقه و ساختمانها عموماً از خشت و گل و در دو طرف خیابان در پاره‌ای از قسمتها درختهای چنار دیده میشد.

صنایع معروف این شهر عبارت است از گیوه آبادیه‌ای و تخته نرد و مینا کاری جمعیت شهر بنابر تحقیق در حدود ده هزار نفر تخمین زده شده.

زینهای شهر عموماً در چادر نمازهای سفیدی دیده میشدند که گاهی تك و توك در خیابانها در رفت و آمد بودند. این شهر از نظر نظامی بیاندازه حائز اهمیت است زیرا اطراف آنرا عشایر مختلف تشکیل میدهند و در حقیقت اولین قلمرو فارس از طرف شمال محسوب میشود.

لهجه اهالی نسبتاً نزدیک به لهجه اصفهانی است.

این شهر برخلاف بعضی نقاط دارای قنوات فراوانی است که در حدود ۲ الی ۲۵۰۰ هکتار زمین از آن زراعت میشود ولی در سابق بیش از این زراعت میشده زیرا تا کنون قریب ۴۰ الی ۵۰ قنات بر اثر دو دستگی‌های خانوادگی و افتادن بین وراث خشک شده و از بین رفته است.

موقعیکه من و مهندس بسراغ اداره شهربانی میرفتیم یکنفر سید را که نسبتاً لباسهایش برخلاف سیدهای دیگر بنظر میرسید چند نفر اطرافش را احاطه کرده بودند و در باره محصول خود صحبت میکردند پس از آنکه من راجع باو از یکنفر سؤال کردم اینطور نتیجه گرفته شد که اهالی این شهر بطبقه سیدها بیاندازه اهمیت داده و در بین آنها عده‌ای هستند که بنام سید سن بند معروفند و این سیدها در دهکده‌ای که بنام خفت معروف است زلدگی میکنند و معمولاً موقعیکه محصول اهالی آبادیه را سن بزنند مردم همه باین دهکده رفته و آنها را بشهر میآورند. این عده موظفند که در ساعت معینی صبح زود قبل از برآمدن آفتاب بطرف نقاط مرتفع شهر رفته و برجهای بلندی که دارای دو متر ارتفاع

بشاید بر روی تپه ها بسازند و در داخل آن برجها قرآن و سایر دعا های دیگر بگذارند تا محصولشان از خطر سن محفوظ بماند و برای مصون ماندن از خطر سرما زدگی معمولا مردم از

اواخر اسفند تا اول اردیبهشت بکوه های شمالی آباده حرکت میکنند و از اول صافیده صبح تا موقع طلوع آفتاب بر سه نقطه از مرتفعترین کوهها آتش روشن میکنند و این عمل را سوزونی مینامند.

پس از آنکه این اطلاع را نسبت با اهالی آباده پیدا کردیم بطرف اداره شهربانی که در یکی از کوچه های بست و محقر جنوب شهر بود رفتیم در اینجا پس از مدتی دق الباب کردن یکنفر با سبیلان در را باز کرده ولی همینکه چشمش بقیافه من و مهندس افتاد بدون اینکه سؤال کند کی و چکاره هستیم ضرب را بسته و از او خبری نشد پس از چند دقیقه در باز شده اظهار کرد با کی

یکنفر باغبان بازنش که محصول خود را از ده بشهر میبرد

کاردار بد جواب دادیم با آقای رئیس شهربانی فوری مارا با طاقی راهنمایی کرد . بعضی ورود بوی گند دود تریاک هردوی مارا متوجه کرد که در این اطاق بساط منقل و وافور برپا بوده پس از لحظه ای رئیس شهربانی در حالیکه دکه های بند شلوارش را میبست وارد شده و پس از احوالپرسی دستور آوردن چای داد مهندس ماجرای دعوی بین خود و شاگرد راننده را بیان کرد. رئیس دستور داد آنها را بیاورند پس از آنکه آندو حاضر شدند آقای راننده مثل اینکه بانو کرش صحبت میکرد وارد شده و در حالیکه دست هایش را بکمرش زده بود با رئیس شروع باحوالپرسی کرد آقای رئیس هم مثل اینکه برادرش از مسافرت برگشته باشد با او گرم صحبت شد در اینجا من و آقای مهندس بیکدیگر نگاه کرده و تکلیف خودمانرا فهمیدیم .

پس از آنکه صحبتهای آنها تمام شد رئیس رورا بشاگرد شو فر کرده و گفت آخر جان من مگر آدم باید با هر کسی ستیزگی بکند قدری تربیت داشته باش اگر محض خاطر از بابت نبود الان دستور میدادم توفیفت کنند شاگرد راننده هم شروع کرد باظهار تشکر از مراحم آقای رئیس. ضمنا آقای رئیس بشاگرد راننده گفتند بیا از آقایان معذرت بخواه .

مهندس که مردی مهربان و رموف بود پس از گفت و شنودهای زیاد بالاخره بمعذرت خواهی راضی شده ازجا برخاسته و باتفاق بیرون آمدم هنوز چند قدمی دور نشده بودیم که پاسبان آمده و براننده گفت جناب رئیس شمارا کار دارد ولی من نفهمیدم این چه جور کاری بود که پیش روی ما گفتنش عیب داشت ولی گمان میکنم دستور خریداری مقداری تریاک داده شده بود .

در بین راه باخود فکر میکردم اینهم شد کار که شاگرد شوferی در بین راه با حضور جمعی بناموس انسان ناسزا بگوید و دشنام بدهد و همدل ماشین را بقصد کوبیدن برمغزاو بلند کند و نتیجه آن چنین بشود که بگویند معذرت بخواه. آیا این عمل جبران حیثیت او را خواهد کرد ؟

در همین افکار بودم که شوfer بمارسیده و به آقای مهندس گفت آقای مهندس دیدی بدارمان زدند . شاگرد راننده هم گفت آقا ما گرك بیابان دیده هستیم و اگر ماها نباشیم این آقایان روساء از کجا می توانند بعضی ورود بتهران برك و آپارتمان بسازند . من و مهندس از شنیدن این حرف ها بقدری متأثر شدیم که مرتبا باین دستکاههای بوچ و بی معنی که در هر گوشه ای از آن بساطر شوه و چپاول و غارت براه بود فکر می کردیم ضمنا مهندس که خود مدیر روزنامه بود بمن گفت اگر بتهران رسیدم بلائی بر سر اینها بیاورم که در داستانها باز گویند ولی نفهمیدم آیا پس از ورود بطهران چیزی در روزنامه اش راجع باین بابت نوشت یا خیر .

چون این شهر مهمانخانه ای نداشت باین لحاظ به یکی از قهوه خانه ها آمده و مسافری را که بانتظار ما بودند ملاقات و قرار بمرکت را گذاشتیم

آداب و رسوم اهالی آباده

در این شهر چندین امامزاده وجود دارد که اهالی نسبت به دو تای آن عقاید مخصوصی دارند یکی امامزاده بهمن که در ۱۸ کیلومتری واقع است و اهالی برای ثواب موظفند در ۲۸ ماه صفر زیارت این امامزاده بروند و دیگری خواجه آکاشه که در ۵ کیلومتری آباده بر روی تپه ای واقع و معمولا کسانی که نذری داشته باشند بایستی شب را بآنجا رفته و تا صبح بخوابند

موقعیکه باران نیاید آشی بنام آش باران درست میکنند باین ترتیب که چند نفر از رها یا موظفند کاسه های بدست گرفته و بدرب دکانها و منازل بروند و مردم بآنها مواد اولیه آش را که عبارت از نخود و لوبیا و سایر چیزهاست بدهند پس از آن در محله ای که بنام تکیه معروف است دیگهای بزرگی را بار گذاشته و شروع به پختن آش کنند منتهی بسایستی از موقع شروع به پختن آش تا موقع خاتمه آن آب پاش های بزرگی را از آب پر کرده و بداخل جوییکه از تکیه عبور میکند بریزند . با چنین عملی معتقدند که باران خواهد آمد .

اگر زنان آنها آبتن باشند در موقع گرفتن ماه ناچارند دستهای خود را روی سرشان بگذارند و مرتباً بسم الله بگویند زیرا معتقدند که اگر دست های آنها آزاد باشد و به یکی از قسمت های بدنشان بخورد مخصوصاً شکم ممکن است بر اثر این تماس بدن طفل ماه گرفته شود.

یکی از عقاید خوب اهالی آباده موضوع احترام بدرخت توت است و بهمین علت در این شهر درختهای توت کهنسالی دیده میشود که اگر شخص ناشی بآن شهروارد شود مثلاً کنترات چپهای جنگلهای مازندران قبل از هر چیزی بفکر این خواهند افتاد که برای غرس درختان مزبور بامالکین آن مشغول صحبت شوند در صورتیکه اهالی بدبخت و فقیر این شهر اغلب سدجوعشان از همین درختان توت کهنسال است که میتوانند برایگان از محصول آن استفاده و خود را سیر کنند و چنین عقیده دارند هر کس درخت توت را بیا نداشت و یا از ریشه در آورده در ظرف يك هفته خواهد مرد.

اهالی این شهر برای برطرف کردن لك چشم معتقدند که بایستی هفت دانه جو را دختریکه هنوز بسن بلوغ نرسیده در دست بگیرد و هفت نفر دیگر هر يك هفت مرتبه آیه الكرسي بخوانند و جو را بدور چشم آن شخص بگردانند و پس از پایان تمام آنها را در کاسه آبی بریزند و با چنین عملی معتقدند که لك چشمشان که خود آنها تورك میگویند پس از هفت روز دیگر از بین خواهد رفت.

اهالی آباده برای چشم زخم بشکستن تخم مرغ متوسل میشوند ولی بطرز عجیب تر از سایر نقاط باین ترتیب پس از آنکه تخم مرغ را با نام اشخاص خال گذاری و سیاه کردند آنکاه تخم مرغ را روی خشت خام یا کفگیر میگذارند و روی آنرا آتش میریزند پس از آنکه تخم مرغ شکست معتقدند شخصیکه چشم زده است چشمش خواهد ترکید بعد یکی از بستگان یا نزدیکان خشت را دودستی از روی زمین بلند کرده و در حالیکه متوالیا بسم الله میگوید آنرا به اولین چهارراه نزدیک منزل مریض میگذارد و بایستی کوشش کند که پشت سرش را آنکاه نکند زیرا اگر خدای نا کرده نگاه کرد مرض شخص بیمار باو خواهد ریخت این بود شرح مختصری از آداب و رسوم اهالی آباده. پس از آنکه اطلاعات مختصری در باره آباده بدست آمد از این شهر حرکت کرده و عازم شهرضا شدیم مسافت بین آباده و شهرضا ۱۲۳ کیلومتر است اتوموبیل ما پس از گذشتن ۶۳ کیلو مترو مشاهده قریه های امین آباد و مقصود بك و جعفر آباد به ایزدخواست وارد شدیم وضع ساختمان های این قریه بی اندازه عجیب و غریب و اهالی آن صدی ۶۰ فقیر و گرسنه و محتاج بنان شب بودند زیرا بعضی اینکها اتوموبیل متوقف شد در حدود ۵۰ الی ۶۰ نفر گدا و کور وشل دم قهوه خانه اطراف ماشین را گرفته و هر کدام تقاضای چیزی داشتند ولی در همان محل دو نفر مالک روی لیمکت قهوه خانه نشسته و داشتند دسته های اسکناس را در حضور بکنفرژاندارم

رد و بدل میکردند .

سابقا این قریه بر روی صخره ای قرار داشته که مردم بوسیله يك پل بزرگ بداخل قریه رفت و آمد میکردند ولی چون وضع پل قدیمی بوده همه ماهه تلفات زیادی رخ میداده تا بعداً آنجا را ترك و منازل را در محل فعلی بنا کرده اند مشاهده صخره و وضع ساختمانهای آن بی اندازه وهم آور است پس از آنکه مطالعات من در این قریه مخوف تمام شد اتوبوس هم براه افتاد و چون جاده دست انداز و کرده نداشت پس از عبور از قریه مهیار ولاشتر که مسافت آن ۸۱ کیلومتر است وارد شهرضا شدیم .

شهرضا (قمشه)

اول شب بود که اتوموبیل دم یکی از قهوه خانه های داخل خیابان توقف کرد . راننده خیال داشت شب را در شهرضا بماند ولی مسافرین بر اثر نداشتن وسائل و نبودن مهمانخانه حساسی سروصدایشان بلند شده تا بالاخره قرار شد پس از مدتی استراحت حرکت کنند چرن وضع را چنین دیدم خوشحال شده و فوری از قهوه خانه بیرون آمده و بدیدن شهر پرداختم ، آنچه در این شهر جالب توجه بود موضوع امامزاده آن بود که آنرا مردم یکی از برادران امام رضا میدانستند و بنام شاه رضا معروف بود در صورتیکه این شهر در سابق بنام قمشه بوده است وضع گنبد و بارگاه این امامزاده بسیار زیبا و عالی بود و ضمناً خیابان این شهر بسیار مشجر و زیبا و فلکه جالبی داشت . در طرف راست این خیابان تا بلو حزب توده بنظر میرسید .

بر اثر دیدن این تابلویی میل نبودم که سری بداخل زده و به بینم چه خبر است پس از ورود دیدم عده ای رعیت و افراد پابرهنه و لغت مانند قهوه خانه ها هر يك بر روی نیمکت ها نشسته آن یکی مشغول چپق کشیدن است دیگری مشغول چرت زدن و دو نفر دیگر هم در حالیکه سیکارهایشان را به چوب سیکاری های بزرگی زده بودند مرتب به آن يك میزدند و راجع به مظالم اربابهایشان صحبت میکردند .

در اطاق های بالا چند نفر که بزبان ترکی صحبت میکردند بایک عدد رادیو که معلوم بود تازه خریداری کرده اند و در میرفتند از صدای پارازیت های زیاد معلوم بود که نمیدانستند باد کو به راروی کدام موج باید گرفت موقعیکه من بطرف یکی از آنها رفتم تعجبم بیشتر از آن حث بود که این آقای ترك زبان اصلا فارسی نمیدانست و معلوم نبود اهل کدام يك از دهات آذر بایجان است مترجمین آقا در پاسخ سئوالات من راجع به اهلیت آقا من کردند تا بالاخره از شما چه پنهان معلوم شد آقا اهل باد کوبه است و بتازگی در این حدود پیدا شده و مأمور تشکیل حزب توده شده است با خود گفتم مگر در بین شهرضائی ها بکنفر و شنفکر پیدا نمیشود که رئیس و مسئول این سازمان بشود یا اگر در شهرضا پیدا نمیشود آیا اصفهان هم

از داشتن این افرادی بهره‌است یا اینکه واقعا بدبختی است که اگر حزبی هم در این کشور تأسیس شود باید سرپرست‌های آن از خارج بیایند.

چون تا حرکت اتوموبیل وقت کافی داشتم باین لحاظ سری بامامزاده شاهرضا زدم. در داخل حوض محوطه تعداد زیادی ماهی دیده میشد که مشغول شناوری بودند موقعیکه خواستم از آنجا رد شوم ناگهان زنی که چادر نماز سفیدی سرش بود بزن پهلویش گفت بنازم بقدرتش به بین این ماهی‌ها از حوض ماهی برای زیارت این آقا زاده آمده‌اند. از شنیدن این بیان بخیالم منظور حوض ماهی غیر از است. از خانم سؤال کردم از کدام حوض ماهی - زن پس از آنکه قدری مواور انداز کرد بزبان اصفهانی گفت همان حوض ماهی که در لوست پس از تحقیق معلوم شد در لوی که یکی از بلوک سمیرم است امامزاده ای است که در دامنه کوه واقع شده و از زیر آن چشمه آبی جاری است در آن چشمه ماهی‌های فراوانی دیده میشود که مردم بر اثر اعتقادات مذهبی از گرفتن آنها خودداری و معتقدند هر کس گوشت آنها را بخورد در آتش جهنم خواهد سوخت و تعجب آنجا است که اغلب سوگند میخورند که این ماهی‌ها زیارت شاهرضا میروند و در حوض شاهرضا دیده میشوند (لا بد نظیر زیارت آمدن سنک در مشهد)

پس از آنکه مشاهدات من در این محل پایان رسید از آنجا خارج شده در همین وقت اتوموبیل بوق زد و همه سوار شده براه افتادیم.

اصفهان - نصف جهان !

ساعت ۱۱ شب بود که چراغهای اصفهان از دور خود نمایی میکرد کم کم اتوبوس وارد شهر شده و در یکی از کاراژها متوقف گردید. چون در آن وقت شب وسیله ای در دست نبود باین لحاظ در یکی از اطاقهای کاراژ و راهرو بامهندس و خانواده اش شب را بصبح آوردیم.

صبح زود پس از خوردن صبحانه از مهندس که با فامیل خود قصد عزیمت بطهران را داشت خدا حافظی کرده و بدیرستان ادب کالج سابق آمدم. چون دیرستان تعطیل بود دبیر ورزش آقای قاکلی آنجا پدیرائی صمیمانه ای از من کرده و یکنفر از کارمندان دیرستان

آقای مهندس خوشنودپازارگاد

که بسیار جوان خوشحال و با اطلاعی بود مأمور گردید که در مدت توقف مرا

بقماشای آثار تاریخی و سایر نقاط شهر میرد.

برای اینکه از موقع استفاده کرده باشم پس از ملاقات با رئیس فرهنگ بعد از ظهر باتفاق دوست خوشحال از دبیرستان بیرون آمده و بدیدن شهر پرداختم رفیق خوشحال که اطلاعات جامعی از اصفهان داشت درباره وجه تسمیه نام اصفهان چنین گفت: بعضیها معتقدند که نام اصفهان در اصل سپاهیان بوده زیرا مرکز قوای شاهنشاهان هخامنشی بوده است و عده دیگری میگویند اسپهبدان است زیرا سران لشکر در این منطقه منزل و مأوا داشته اند و برخی عقیده دارند که اصفهان نام شخصی است.

این شهر زمانی پایتخت سلطنت ملکشاه سلجوقی بوده ولی در زمان حمله تیمور بصورت ویرانه ای درآمد تا در زمان سلطنت شاه عباس ۱۰۰۶ هجری پایتخت سلاطین صفویه گردید و از آن تاریخ بیست و دو روز بروزر و آبادی رفت ولی در زمان سلطنت رضا شاه فقید يك منطقه صنعتی برای ایران شد.

صنایع معروف این شهر عبارت از انواع و اقسام پارچه های پشمی و قلمکاری و قلمزنی و منبت کاری است ولی فراموش نشود که نقره این شهر بعد از شیراز در درجه دوم است.

استان اصفهان به شاع ۲۵ فرسنگ دارای آبادی است که فاصله هر يك از دهات آن به بیش از ۳ فرسنگ نمیرسد و در اغلب نقاط دهات یکدیگر پیوسته است مخصوصا در قسمتهای ماربین سده بقدری درخت وجود دارد که شاعری میگوید

ماربین بین که روضه ارم است آفتاب اندر او درم درم است

بعد از سده بلوک لنجان است که از يك فرسنگی شهر شروع و تا ۷ فرسنگی ادامه دارد در این بلوک مرکز برنج کاری اصفهان است. یکی از محسنات برنج اصفهان معطر بودن آن است بقسمی که اگر در خانه ای برنج بپخته باشند تمام منازل حول و هوش و کوچه از بوی معطر آن خواهند فهمید که برنج پخته اند. یکی دیگر از عجایب این شهر وجود مستراح ها است که در کوچه ها قرار دارد و در بعضی از محله های پست شهر اگر کسی در کوچه بنشیند آلات و اسباب کسی که مشغول قضای حاجت است می بیند مانند پاره ای از نقاط شوستر و دزفول و روی همین اصل هوای عموم کوچه ها متعفن و آلود و رفت برای تازه وارد بسیار سخت است ولی خود اصفهانیها چون با آن بو عادت کرده اند چیزی حس نمیکنند موقعبکه علت آنرا جوابا شدم معلوم شد که چون اصفهانی ها به کود که خودشان که میگویند زیاد احتیاج دارند و برای اینکه کود کشی از داخل منازلشان شروع نشود باین لحاظ مخازن و مجرای مستراحها را در کوچه ها قرار داده اند. اهالی اصفهانی کوشش میکنند در آخر کلمات يك حرف س اضافه کنند مانند رفتس (رفته) گفتس (گفته) و نظایر آن و این حرف س از حدود مالیر و ابزه

دلالتی برختیاری شروع و در اصفهان صورت شده تری پیدا میکنند. علاوه بر این بطور کلی در استان اصفهان اهالی بچند زبان صحبت میکنند که مهمتر از آنها سه زبان است یکی زبان ولایتی مخصوص اهالی ماریین که مرکز سده است و کز از دهات برخار و قهپایه با آن صحبت میکنند (منظور از زبان ولایتی زبان قبل از اسلام یعنی ساسانیان است) و آداب و رسوم آنها هم در بعضی قسمتها با آداب و رسوم سایر دهات مجاور بکلی فرق دارد و بازمان قبل از اسلام مطابقت میکند و تعجب در آن است که برخلاف اهالی اصفهان عموم یهودیهای اصفهان بلهجه ولایتی آشنا هستند و یکی از دهات آنها بنام بنسوان معروف است که به بنی آسوران معروف بوده ولی در اصل ورنوس قادران بوده است

دیگر لهجه ترکی است که اهالی فریدن و حول و حوش آن صحبت میکنند منتها نه ترکی قفقازی و نه ترکی آذربایجانی و نه ترکی قشقایی بلکه ترکی مخصوصی است که بیشتر با کلمات فارسی آمیخته شده

سوم لهجه عربی است که در بلوک عربستان واقع در استان اصفهان بنام ده حق و علویجه صحبت کرده و محل سکونت اعراب باصری است.

آب و هوای این شهر چهار فصل بوده و روی این اصل اغلب اهالی سرخ و سفید و دارای چشم و ابروانی درشت میباشند و برخلاف شیراز کمتر چشم ابرو مشکمی در بین آنها دیده میشود بلکه موها بور یا خرمایی و تخم های چشم اغلب میشی است

اگر در این شهر ۳۵۰ جایگاه تریاک کشی که اغلب در قهوه خانه ها و مسافرخانه ها است وجود نداشت بدون شك اهالی اصفهان در تمام ایران باستانی پاره ای از نقاط از لحاظ بنیه جسمی در درجه دوم بودند ولی افسوس که وجود تریاک اغلب جوانان این شهر را پابند کرده و در هر قهوه خانه و مسافرخانه عده ای در هفتوان جوانی مشغول کشیدن آنند.

هوای این شهر بر اثر ررس بودن خاک آن و عدم دسترسی بآب باشی از اوایل غروب بی اندازه غبار آلود میشود و علتش وجود کوچه باغات و جاده های اتوموبیل های اطراف شهر است که در آن وقت بر اثر آمد و شد زیاد شهر را در غسته تاریکی کفنده و کثیفی نگاه میدارد.

من و دوستم بفاصله ۴ ساعت با استفاده از خط سیر اتو بوسرانی توانستیم خیابان ها و محله های زیادی را دیدن کنیم من جمله خیابان چهار باغ که بنای آن از زمان سلطنت صفویه بوده و فعلا بصورت نوینی در آمده دیگر خیابان چهار باغ جدید که از بناهای حاجی محمد ابراهیم صدر اصفهانی است (صدر اعظم زمان فتحعلی شاه) و بقیه خیابانها که سپه - شاه - شاهپور - شیخ بهائی - عباس آباد حافظ - هاتف - کمال الدین اسماعیل باشد از یادگار های زمان سلطنت پهلوی است (بعضی از این خیابانها اسفاته است).

موقعی که خیابانها را میدیدیم محله های بیدآباد - شمس آباد - (معروفه خانه های شهر در اینجا است) چهار سوق شیرازیها - لبنان - احمدآباد - باقلعه شهبان - یزدآباد - گلپهار - باب الدشت - جهان باره (بیشتر یهودیها در این محله اند) سنبلستان - خواجو - مسقطک - کران - در کوشك (در عهد آق قویونلو این محل کوشك آنها بوده است و کاشی های آنرا بموزه برده اند) محله نو صیفه پائینی - تل داسکان را مشاهده و بیازار آمدیم این بازار یکی از طولانی ترین بازارهای ایران است که سرآن پوشیده و طول آن ۵ کیلومتر است که از میدان شاه شروع و بمسجد جامع ختم میشد. از این بازار بازارهای سر پوشیده دیگری منشعب میگردد که هر يك متعلق بدسته ورسته مخصوصی بوده و کاروانسراهای شهر که محل تمرکز بازرگانان اصفهان و اجناس آنهاست در همین حدود دیده میشود. پس از آنکه از مشاهده بازارها فارغ شدیم چون شب نزدیک بود بدیرستان آمده و استراحت کردیم.

پس از صرف شام دوستم گفت فردا را که روز جمعه است بدیدن تخت فولاد خواهیم رفت. از دوستم سؤال کردم تخت فولاد کجاست. جواب داد تخت فولاد آب روان اصفهانیهاست هرچه از این بابت فکر کردم عقلم بجایی نرسید تا آنکه بعداً متوجه شدم منظور قبرستان است و اصفهانیها نام قبرستان را نمی برند و میگویند آب روان.

همینکه صبح شد پس از صرف صبحانه بمیدان شاه آمده و پس از سوار شدن بقول او بسرآب روان ولی بقول من بطرف قبرستان (تخت فولاد) حرکت کردیم.

در تخت فولاد چه خبر بود

اتوبوس که ظرفیت ۲۲ نفر را داشت چهل نفر را سوار کرده و اشخاص روی رکاب بالای طاق روی کل گیر سوار شده و بسرعت از خیابانها میگذشت. در بین راه نزدیک پل خواجو یکی از مسافری از روی کل گیر بطرف زمین غلطید ولی اتوبوس بقصد فرار سرعت را زیاد کرده از آنجا دور شد. از دور منظره تخت فولاد که قبرستان اصفهان است در میان گرد و خاک زیاد نمودار شد اتوبوس در ایستگاه دلخواه خود متوقف شد و ما پیاده شدیم در این محل وسیع که همه طرف آن بیابان و قسمتی به مزارع بر خورد میکرد محشری برپا بود عده ای با جارو جنجاها زیاد امتعه خود را که عبارت از يك من تخمه چند عدد انار یا خرما بود روی گونی پاره ای ریخته بالهجه شیرینی مردم را به خرید آن دعوت میکردند. در گوشه دیگر یک نفر سید مقدار زیادی شمع در جلوی کذاشته و فریاد میزد برای آمرزش برای آمرزش و زنان با چادرهای رنگارنگ در اطراف او حلقه زده ضمن سر بسر گذاشتن با فروشنده هر يك چند عدد شمع میخریدند و بسوی امام زاده ها میرفتند. در جای دیگر چند نفر سید در

حالیکه روی تکه گونی باره ای نشسته بودند مشغول خواندن قرآن کتاب مذهبی مسلمانان بوده و هر وقت عابری از جلو آنها رد میشد زیر چشمی مواظبش بوده و صدای خود را بلندتر کرده و شش دانگ متوجه خواندن میشدند مردم هم نزد آنها رفته و بادادن ۵ الی ۲ ریال خواهش میکردند که برای امواتشان سوره یس را بخواند (این سوره در نزد مسلمانان اهمیت خاصی دارد و معتقدند که باخواندن یکدفعه از آن هرچه میت گناه کرده باشد بخشوده خواهد شد)

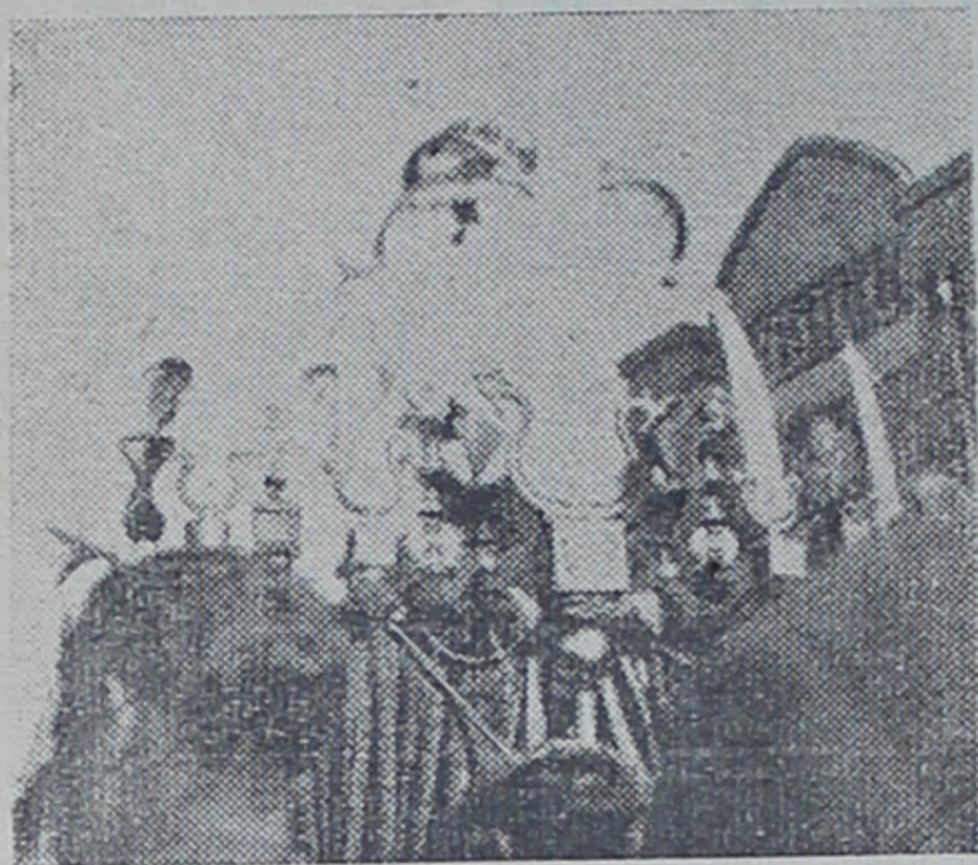
در جای دیگر یکنفر در حالیکه بساط رمل اسطرلاب را انداخته بوده عده ای از دختران و زنان اطرافش را حلقه وار گرفته هر يك ازها قبت کار خود اطلاعاتی از رمال میخواستند و رمال هم مطابق میل آنها صحبت میکرد و گاهی هم چرند و پرند بهم مییافت. در جای دیگر که از همه خوشمزه تر بود آقای مرتاضی با کت و شلووار اطو کرده و موهای فرزده روغن مالی شده و صورت از بیخ اصلاح کرده در حالیکه کروات قرمزش باطراف در جست و خیز بود ماری را بر روی زمین خوابانیده و مقداری عقرب هم در قوطی جمع و مردم را مرتباً به مدح مولا دعوت میکرد و قصص های ساختگی از معجزات حضرت امیر (ع) بیان میکرد منجمله میگفت (حضرت امیر ذولفقار را از نیام کشیده و چون لشکر کفار در آن طرف کوه بودند و قشون نمیتوانست از کوه بالا برود حضرت باشمیر به کوه زد که کوه بلافاصله از وسط دو نیم شده و لشکر بطرف قشون کفار رفته و آنها را ریزه ریزه کردند بطوری که یکنفر از آنها باقی نماند ناگاه جبرئیل نازل شده و گفت یا علی خداست سلام میرساند و میگوید هر کس دست از تو بردارد و یا به تبعیت تو در نیاید باید به چنین مجازاتی برسد) رفیق پهلو دستم گفت به بین ترا بخدا این مبلغین بی سرو پا و مخصوصاً این یکی که معلوم است مرتاض قرن اتم است شخصیت حضرت علی (ع) را به پایه مرتاضان و چشم بندگان و ساحران رسانیده.

عجب آنکه مردم عامی هم از گفته های مرتاض کروات قرمزی گریه را سر داده و شیون راه انداخته بودند همیشه آقای مرتاض دید تبلیغاتش خوب گرفته فریادزد ای مسلمانان هر کس بمداح حضرت علی کمک کند حضرت علی در آن دنیا شافع او خواهد بود.

بمحض اداء این جمله مردم در حالیکه میگفتند الهی سر و جانمان فدای علی باشد پول که ارزش ندارد در این وقت آن فقیری که به نان شب محتاج بود به اندازه وسع خود تا ۵ ریال روی گونی که او پهن کرده بود میانداخت رمال هم بلافاصله آنها را جمع کرده بیش از چند ریال روی گونی نمیکذاشت و مجدد شروع به پرت و بلا گفتن میکرد. عده ای که تا حدی تحصیلاتی داشتند از حرکات او خنده شان گرفته بود و میگفتند ای حقه باز.

موقعیکه غرق تماشای این منظره بودم ناگاه بازویم بطوری سوخت که بی محابا فریاد آخم بلند شد یکوقت متوجه شدم دیدم در کنار دستم خانمی چاق و چله و زیبا ایستاده و لبخندی بر لب دارد باخود گفتم لابد آمده گناهاش بخشوده شود جریان را به رفیق گفته و او که دلش برای این چیزها غنچ میزد خواهش کرد که با او به گردش به پردازیم ولی من امتناع کرده و از آن محیط رد شدیم.

در جای دیگر که داخل قبرها بود هنگامه عجیبی دیده میشد. عده ای که تا کمر لغت بودند در حالیکه مرتب با آهنگ یکنفر که در وسط

ایستاده بود به سینه میزدند و نوحه سرائی میکردند و يك عدد علم که مقدار زیادی نقره و پارچه بآن آویزان بود در اطراف آنها باد و پرچم سیاه میچرخید. این عده قریب ده دقیقه مرتب به سینه های لغت و عریان خود با شدت مینواختند و فریاد یا حسین یا حسین میکشیدند ابتدا من خیال کردم که شخص متوفی ممکن است حسین باشد ولی بعداً معلوم شد که متوفی نامش مصطفی است ولی این عده

برای هر کس که میمیرد یا هر چه که باشد نام امام حسین ع که یکی از امام های شیعیان است میآوردند و بیاد او به سروسینه میزنند. در این وقت آهنگ دلخراشی بلند شد و چند نفر آخوند که عمامه بسر داشتند شروع به خواندن آهنگ مخصوصی کردند و یکی از آنها بر روی صندلی نشست و بقیه در اطراف نشسته و سینه زنها هم نشستند و او شروع به گفتار کلمات عربی کرده ولی هر جا که نام حسین ع و محمد ص میآمد مردم به سروسینه میزدند.

از این محوطه رد شده در جای دیگری دیدم دو نفر زن و مرد روی قبری نشسته و بایکدیگر مشغول خنده و مزاح بودند و آجیل تخمه هندوانه و خربزه میخوردند ولی خانم برای مردم مرتباً ناز و کرشمه میریخت معلوم شد این دو تازه بهم رسیده اند یا آنکه قرار و مدارشان در این حدود بوده است.

مسافتی دیگر چند نفر در حالیکه بر اثر مستی غرق هر بده میکشیدند يك نفر زن را که معلوم بود معروفه است جلو انداخته و مرتباً او را تنه میزدند و محض تفریح فحش خواهر و مادر بیکدیگر میدادند. از حرکات این عده پیدای بود که کارگران کارخانجات هستند.

صد قدم آن طرف تر پنج نفر زن در حالیکه چادرهای سیاهی بر سر داشتند

بر روی قبری نشسته

و در حالیکه روی مقبره بنا به عقیده مذهبی آب ریخته بودند مرتب به سر و سینه زده و مو می‌کندند نم نم می‌گفتند. معلوم بود که جوانی فوت کرده و آن زن پیر مادر او است و

بقیه هم خواهران

و فامیل‌های دیگر او بودند.

بفاصله دیگری جوانی که معلوم بود دل به دوشیزه مه پیکری داده بهترین محل را برای تمرین صدا در این منطقه پیدا کرده و کوشش میکرد دستگاه همایون را بخواند تا باین ترتیب بتواند اگر بمجبو به نمیرسد دل یکی از دوشیزه گانی را که در این محل در رفت و آمد بودند بر بایند.

کم کم راه را کج کرده و بطرف غرب پیش رفتیم در اینجا دیگر مرتب بساط چای بر روی مقابر گسترده شده و در هر گوشه ای صدای قهقهه و خنده زنان و مردان بلند بود و عجب آنکه در فاصله کمتری از آن‌ها عده ای که بالباس‌های کثیف ملبس بودند مشغول خواندن قرآن بر سر مقابر بودند و عده ای هم که سواد نداشتند و از خواندن دعا‌های معموله عاجز بودند در اطراف آنها نشسته و گوش میدادند (این طبقه قرآن خوانان را قاری می‌گویند)

در يك گوشه جمعیت انبوهی که از افراد عامی بودند صف بسته و مرتباً حملوات می‌فرستادند و وقتی که بسوی آن‌ها رفتیم مشاهده شد که دو نفر یکی عاقل و دیگری با لباسهای مندرس و پاره که سنش بیش از ۱۴ نبود معرکه گرفته و بساط مسئله را پیا کرده بودند یعنی در حقیقت آموزگار دروس اسلامی بودند زیرا مرد عاقل از پسر سؤال کرد ای پسر بگو به بینم واجبات نماز چند تا است و اگر کسی نماز نخواند جزایش چیست. پسر شروع کرد بیافتن یکمشت شرو و ر وضعا در آخر مردم را بآتش جهنم نوید میداد و در جای دیگر بحث از ثواب نماز و سلام کردن به اشخاص در بین آمد — پسرک بقدری محسنات برای سلام کردن گفت که من باین نتیجه رسیدم هر کس بی‌کفر سلام کند اگر با خواهرش هم زنا کرده باشد بخشوده خواهد شد.

در اینجا رفیق من گفت ترا بخدا به بین ملت بد بخت ایران گرفتار چه بد بختیهائی شده خوبست دولت بداشتن چنین و عاقلزبردست و ناطقین و مبلغین و استادانی دیگر در دانشده و دانشکده ها و دبیرستانها را ببندد زیرا با این تبلیغات شوم و مسموم ملت ایران کجا وظیفه اش را خواهد فهمید و کجا وجدان و چیزهای دیگر سرش میشود - اما آقای جهانگرد اینرا هم بدانید که این بسازیه تحفه های حکومت دموکراسی است و الا قبل از قضایای شهریور اثری از این مردم مفت خور و ولگرد که کاری جز گمراه کردن و جهالت مردم ندارند دیده نمیشد ولی معلوم نشد که چه دستی در کار آمد و چه سری بود که بمحض قضایای شهریور مجدداً این بساط ها براه افتاد و بدتر آنکه همه روز تعدادشان رو بفرونی میرود و بهمان نسبت هم جنایات و فجایع و بی ناموسی ها زیادتر میشود - راستی هم همین است کسی که با اداء سلام صدها گنااهش بخشوده شود کافی است که روزی يك سلام کند و در اداء چندین جنایت و بی ناموسی و به مال مردم خوری بپردازد .

از این جلسه تبلیغاتی مذهبی هم رد شده کم کم بچاهی رسیدیم که بنام چاه صاحب الزمان معروف بود و معلوم شد زنانی که مشکلی در کار داشته باشند بایستی در روز های جمعه طرف ظهر عریضه ای بنزد صاحب الزمان نوشته و نوی ای این چاه ببندازند تا مرادشان حاصل شود .

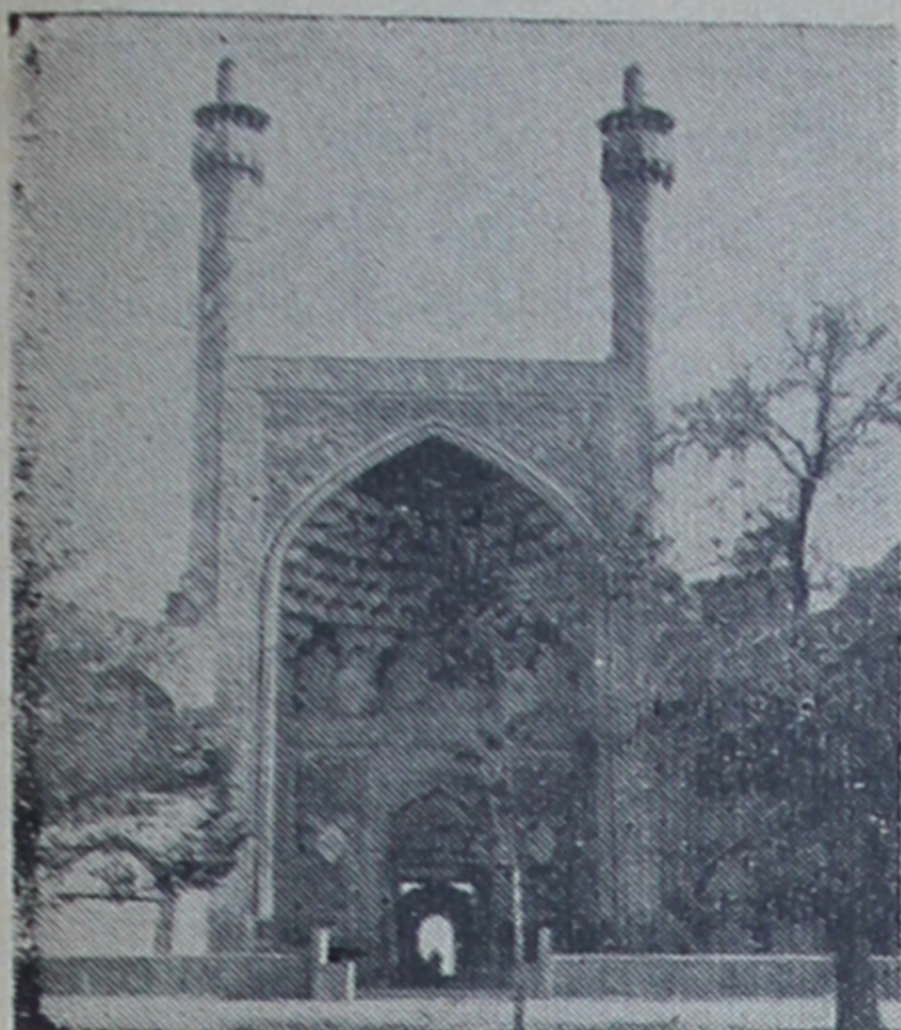
از آنهم رد شده بمحلی رسیدیم که بنام تکیه بابارک (بابار کن) معروف بود در اینجا خوشمزه بود که عده زیادی از زنان گوششان را بقبری گذاشته و پس از مدتی توقف عقب می رفتند . رفیقم گفت اینجا را قبر دینک و دو ننگ میگویند و اگر کسی نیتی داشته باشد و بخواهد به ببند مرادش حاصل میشود یا خیر باید گوش خود را روی قبر بگذارد اگر از قبر صدائی شبیه صدای زنك بلند شد که مرادش حاصل است والا که هیچ .

در جای دیگر بقبری رسیدیم که منسوب بیکي از علماء بود و معتقدند هر کس خانه جهت سکونت نداشته باشد باید بر روی این قبر اطاق کوچک خشتی بسازد تا در همان سال صاحب خانه شود . همچنین اگر هم زنهای چادر نماز نداشته باشند معمولاً به مقبره دیگری که بنام مقبره چادری معروف است پناه میبرند و باخضوع تمام از او طلب چادر میکنند . (این قبر متعلق بملاحراب کیلانی است که یکی از عرفا و حکماء بوده و در تکیه آقا میرزا محمد باقر چارسویی است)

پس از آنکه مشاهدات من در اینجا پایان رسید هوا کم کم بطرف تاریکی نزدیک میشد و باتفاق دو ستم به طرف شهر برگشتیم ولی مثل اینکه در خیابانهای این شهر زن دیده نمیشد مگر گاه گاه آنهم با چادر نماز ولی مردها مانند اشخاص سرگردان در حالیکه خود را به بهترین لباسها مزین ساخته بودند خیابانها را ذرع و پیمان میکردند . شب را با استراحت گذرانیده و صبحگاهان باتفاق دو ستم به مشاهده آثار تاریخی و کارخانجات شهر پرداختیم که اینك نتیجه آنرا مینویسم .

کارخانجات اصفهان

شهر اصفهان یکی از بزرگترین شهرهای صنعتی ایران است که در حقیقت بایستی آنرا منچستر ایران نام گذارد زیرا دارای کارخانجات متعدد پارچه بافی و نخ ریزی است که در زمان سلطنت رضا شاه فقید احداث شده.

مسجد شاه

۱- اولین کارخانه کارخانه وطن است که مخصوص بتو و پارچه های پشمی بوده و متعلق بکازرونی که یکی از سرمایه داران عمده این شهر است.

۲- کارخانه صنایع پشم مختص پارچه های پشمی و ریسندگی نخ که مؤسس آن محمد همدانی است

۳- کارخانه زاینده رود مخصوص پارچه های نخی

۴- کارخانه شهرضا- پارچه های نخی

۵- کارخانه نعتاب برای قرقه

های نخی

۶- کارخانه رحیم زاده روغنی

مخصوص ریسندگی نخ

۷- کارخانه نور مخصوص ریسندگی نخ.

۸- کارخانه پشمیاف مخصوص پارچه های پشمی

۹- کارخانه برق یک کارخانه هم بمنظور ریسندگی نخ در شرف تشکیل است این کارخانجات عموماً در جنوب شهر آن طرف رودخانه زاینده رود قرار گرفته و فواصل هر یک تا دیگری بیش از سه کیلو متر نیست.

علاوه بر کارخانجات مزبور دارای کارخانجات دستی متعددی است که در حدود ۲۰ هزار کارگر در آن کار میکنند و هر کارگر معمولاً در روز در حدود ۱۰ متر پارچه می بافتد که برای هر متر از قرار روزی ۵۰۰ ریال الی ۴۰۰ ریال اجرت میگیرد قیمت این پارچه ها بنا بقیمت ریسمان از متری ۱۰۰ ریال الی ۸۰۰ ریال بفروش میرسد و مصرف آن بیشتر در نقاط اطراف شهر است

علاوه بر کارخانجات پارچه بافی دارای دو کارخانه کبریت سازی و یک کارخانه کاغذ سازی فروش قدیم است که کاغذ آن مخصوص مصرف بقال ها و عطاری ها است و همچنین کارخانه شیشه گری که اگر بآن توجه شود نتایج بهتری میتوان از او گرفت.

در زمان سلطنت شاهنشاه فقید کارخانه برق که متعلق به عطاء الملک بود

اختصاص بدادن برق شهر داشت ولی بعد از قضایای شهر بور از آنجا میکه هر کسی نفمش را به رفاه جامعه ترجیح داده بود این شخص هم از موقعیت استفاده کرده تمام برق کارخانه را اختصاص بکارخانه ریستندگی خود داد و بطوریکه میگویند بایند و بست های قبلی شهر داری هم بموضوع اهمیت نداده و در عوض بکارخانجات دستور داد که برق را هر کیلووات ۳۰ شاهی بشهر داری بفروشد تا شهر داری هم کیلوواتی ۶ ریال از مردم بگیرد ولی کارخانه ها حاضر نشدند و گفتند خردشان بامردم طرف خواهند شد و هر یک قسمتی از محله های شهر را روشن خواهند کرد و بر اثر این زد و خورد اینک وضع برق شهر از لحاظ روشنایی پاداشتن کارخانجات متعدد به صورت یکی از بدترین شهرها در آمده بطوریکه اغلب شب ها شهر و با قسمت هایی خاموش است.

وضع بهداشت کارگران کارخانه ها بطوریکه از نزدیک دیدم چندان خوب بنظر فرسید زیرا اغلب کارگران رنجور و بیمار و حقوق های کم. مخصوصا ظهیری بود که در یکی از کارخانجات مشاهده شد چند نفر توی کارخانه روی زمین نشسته و در حالیکه سفره شان را پهن کرده بودند با چند عدد نان سنگک و پیاز سد جوع میکردند و قتی در این باره سؤال کردم جواب دادند حقوق بیشتر نمیگیریم و انکهی ما کارگران دارای عیال و اولاد میباشم اگر بنا شود خودمان نان و آبگوشت بخوریم لابد آنها باید بادهوا بخورند و تعجب در اینجا است چطور این کارخانجات که امروز سهام هر یک به چند صد برابر رسیده تا کنون نتوانسته اند لااقل دارای مهمانخانه های منظم و مرتب بالوازم کامل برای کارگران باشند.

از طرفی گویا فکر پول جمع کردن به صاحبان کارخانجات اجازه نداده که برای آنها لباس متحد الشکل تهیه کنند موقعی که در این باب با یکی از کارگران صحبت کردم جواب داد به بعضی از آنها لباس متحد الشکل داده اند ولی فقط برای اینکه هر وقت بازرسی یا وزیری یا فرد خارجی به کارخانجات بیاید همه بپوشند

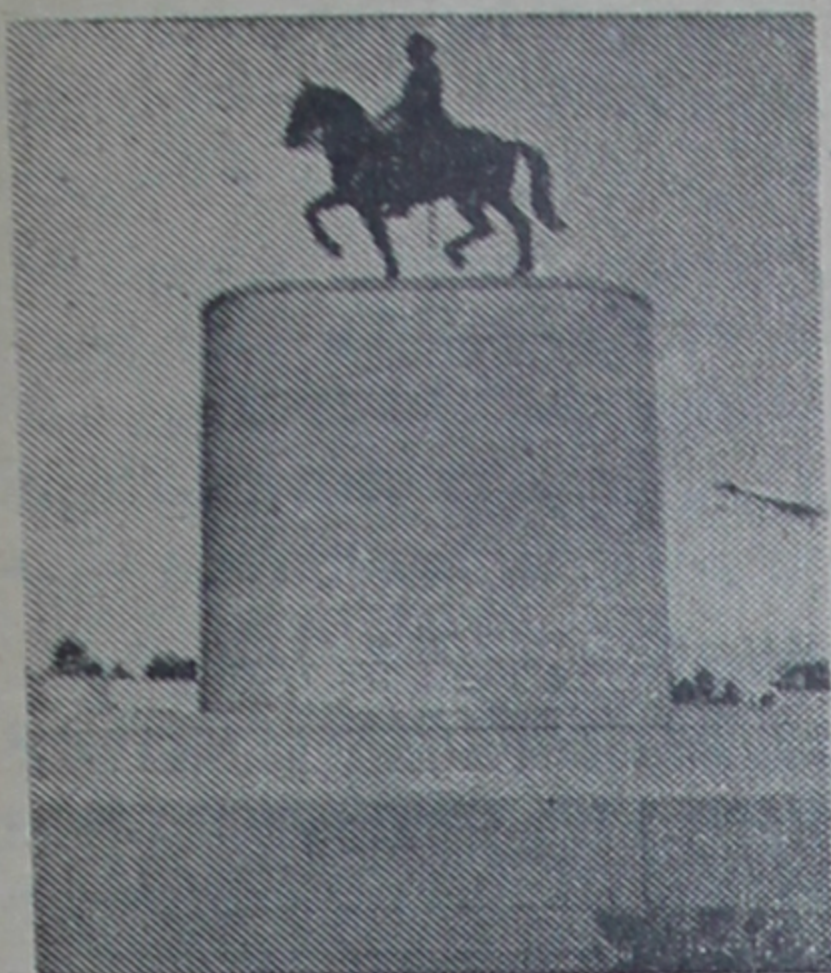
با خود گفتم پس حقایق را کسانی کشف میکنند که مثل من بی خبر و یا ناشناس وارد شوند تا به بیفند مملکت در چه منجلابی فوطه و راست

آثار تاریخی

۱- مسجد جامع بنای ساختمان این مسجد از ۱۳۰۰ سال قبل است که قسمت عمده آن در عهد سلاجقه تعمیر شده. در این مسجد گنبدی است بنام گنبد خشتی در صورتیکه از آجر ساخته شده و معروف است که ساختمانش قبل از اسلام است در یکی از شبستانهای این مسجد محرابی است که در زمان سلطان محمد الجاتیو گچ بری قابل توجهی شده و دارای کاشی های معرق میباشد دیگر صفا ای است بنام صاحب که هوام صاحب الزمان میدانند ولی منظور صاحب بن عباد وزیر عضدواله دیلمی است. (کلیه سیاحان خارجی از این مسجد دیدن میکنند.)

۲- مسجد شاه این مسجد در عهد شاه عباس ساخته شده و در سردرب آن

دو طاق از جنس کاشی وجود دارد که بی اندازه قیمتی است.

گنبد این مسجد دو پوشه است که فاصله بین آنها در حدود ۸ متر است تا قبل از زمان سلطنت پهلوی ایوان این مسجد شکاف بر داشته و ضمناً کاشی کاری ها بکلی از بین رفته و اغلب شکسته بود ولی بنابه امر شاهنشاه فقید تعمیرات اساسی در آن بعمل آمد تا بصورت نوین امروزی در آمد.

هر گاه در زبر این گنبد پایا عصا بزمین بکوبند ۸ مرتبه صدای آن بر میگردد که بر اثر خاصیت فیزیکی است ولی عوام این صد را معجزه میدانند. دیگر از آثار کهنه مسجد سنك آبى است که از سنك سماق ساخته شده.

مجسمه اعلی حضرت فقید در میدان

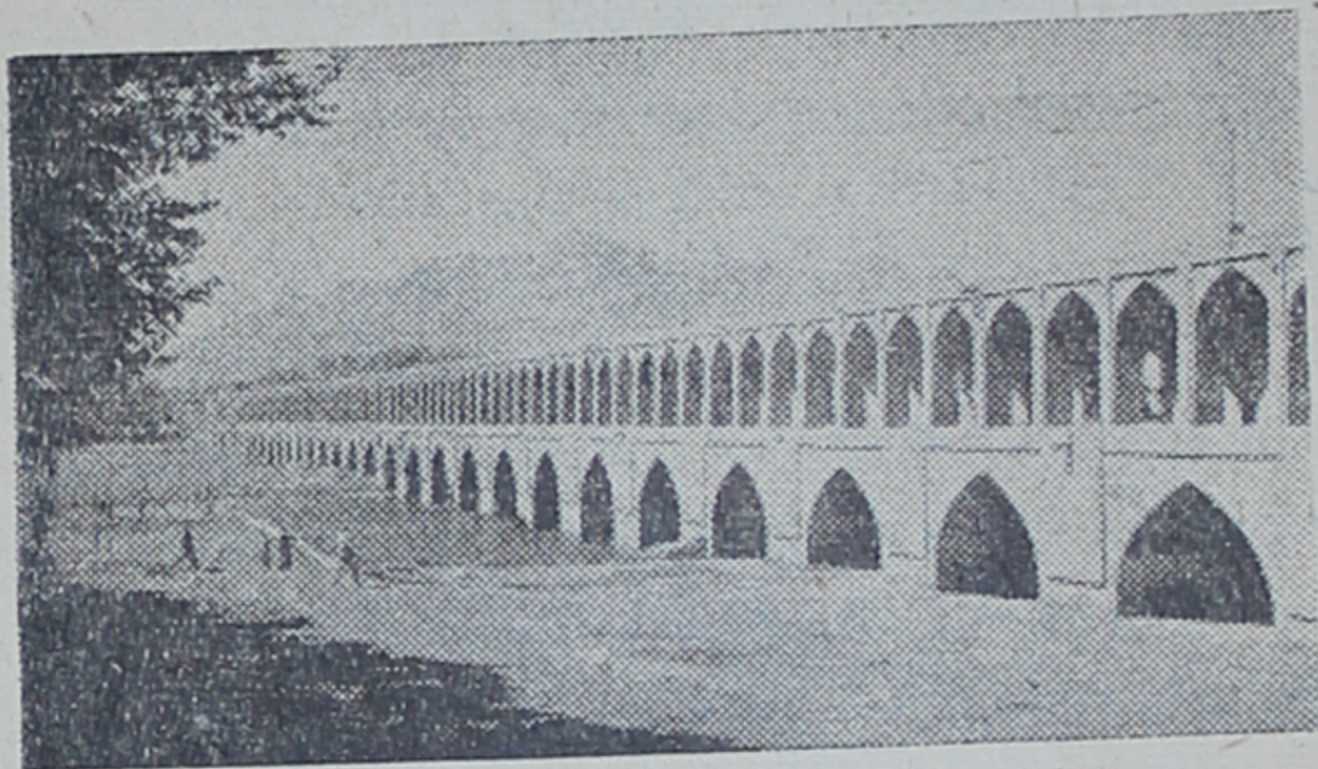
۳- گنبد شیخ لطف اله است که دارای ساختمان بسیار زیبا و کاشی کاری های عالی است.

۴- در میدان شاه در مقابل گنبد شیخ لطف اله عمارت عالی قاپو واقع است (قاپو در ترکی بمعنی در و عالی قاپو یعنی در بزرگ) در زمان صفویه این محل مرکز پذیرائی سفراء و بزرگان بوده و نقاشی های این عمارت شایان توجه است در داخل اطاق های این عمارت اطاقی است که دارای سوراخ های زیاد و با شکل مختلف میباشد و چنین معروف است که سابقاً این اطاق مخصوص نوازندگان بوده و خواص سوراخ ها از نظر فیزیکی چنان بوده که پس از خاتمه موزیک برگشت صداها تا مدتی در این اطاق ادامه داشته و مورد استفاده واقع میگردد.

در عهد ظل السلطان روی نقاشی های دیوار این عمارت و نقاشی های چهل ستون را کچ کشیده و بکلی محو نموده اند ولی بنا بر امر شاهنشاه فقید مجدد با زحمات زیاد شروع بتراشیدن کچ ها کرده و اینك آثار نقاشی های ظریف سابق نمایان است.

این نقاشی ها بزمی رزمی و ورزشی است مخصوصاً یکی از آثار آن منظره مجلس پذیرائی از پسران کبر شاه هندی را نشان میدهد دیگری منظره جنگ ایران و عثمانی است ولی در سردرب قیصریه در عمارت چهل ستون بیشتر این نقاشی ها بزمی است.

- ۵ - چهل ستون - این عمارت در عهد صفویه بنا شده و عبارت از باغ بزرگی است که نهری از میان آن عبور کرده و عمارتی دو طبقه در وسط آن قرار دارد . سقف این عمارت هم دو پوشه است که میتوان از بین آن عبور کرد
- ۶ - هشت بهشت که از عمارات تاریخی و قدیمی زمان صفویه بوده و اینک در تصرف شخصی بنام سردار اعظم است .
- ۷ - تالار اشرف که اداره فرهنگ در آنجا قرار دارد .
- ۸ - عمارت تیموریه است که فعلا محل ستاد لشکر اصفهان میباشد .
- ۹ - مدرسه چهار باغ که از آثار شاه سلطان حسین صفوی و اینک اطاق شاه سلطان حسین بصورت اولیه باقی است .
- ۱۰ - مقبره خواجه نظام الملک و ملک شاه سلجوقی است که در مقبره در البطیخ واقع است (این محل سابقا میدان خربزه فروش ها بوده که اینک اصفهانی ها آن را دال بطی میگویند)
- ۱۱ - دیگر مقبره اسمعیل بن عباد معروف بصاحب بن عباد از وزرای دیاله است که در محل طوق چی است .
- ۱۲ - پل خواجو که پایه آنرا سلجوقیان بنا نهاده و اتمامش بدست صفویه شده و دارای ۱۹ دهنه است .
- ۱۳ - سی و سه پل معروف که ساختمان آنرا الله وردی خان در زمان شاه عباس بنا نموده و آب زاینده رود که ۷۰ فرسنگ طول آن است از این

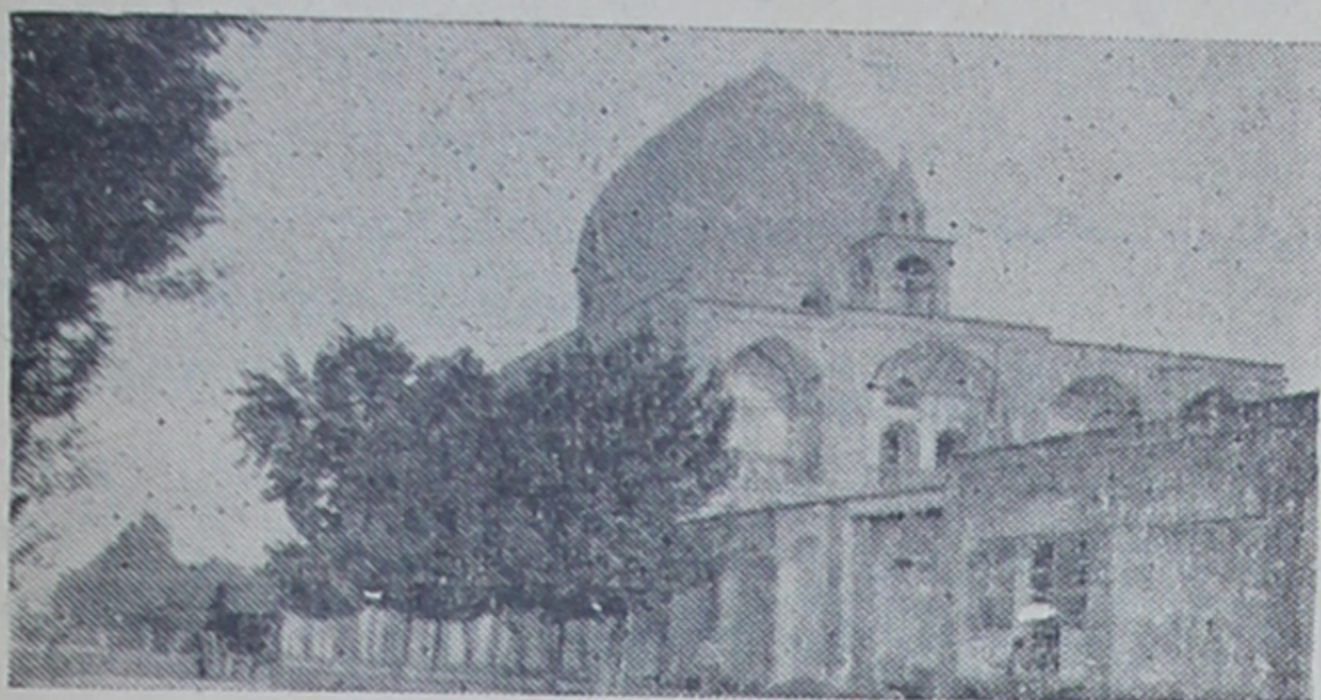
سی و سه
پل
اصفهان

- پل و پل خواجو عبور کرده و بمرداب گاوخونی فرو میرود - ولی اولین پلی که در اصفهان بنا شده پل شهر سفال است که در يك فرسنگی شهر واقع شده و قابل استفاده است و ده سال قبل کازرونی آنرا تعمیر کرد که قابل رفت و آمد شد .
- ۱۴ - يك چیز که در این شهر قابل توجه است وجود قبور بزرگان یهود است که بعضی از آنها را مسلمانان هم معتقد بوده و گنبد و بارگاه برایشان ساخته اند و بعضی دیگر بحال قدیمی باقی است مانند مسجد امام زاده اسمعیل دو

محلّه امامزاده اسمعیل که در آنجا یوشع یکی از پیغمبران یهود مدفون بوده و دارای قبر است. دیگر در تحت فولاد در قسمت لسان الارض قبر شعبیای پیغمبر است که دارای گنبد و بارگاه بوده و مسلمانان آنرا ستایش میکنند ولی یهودیها بآنجا نمیروند. دیگر مقبره استراخاتون در ده پیر بکران ۷ فرسنگی اصفهان که یهودیها مرده هایشان را دفن میکنند.

معجزه هارون ولات

۱۵- در محلّه میدان کهنه امامزاده ایست بنام هارون ولات که مسلمانان آن را یکی از برادران امام رضا دانسته و کلیمیان آنرا از بزرگان خودشان

گنبد
شیخ
لطف الله

تصور میکنند ولی چون تعداد کلیمیها قلیل است باین لحاظ مسلمانان گنبد و بارگاهی برای آن ساخته و میتوانند بداخل رفته و زیارت نمایند در صورتی که کلیمیان حق ورود نداشته و از پنجره ای که بکوچه راه دارد آنرا ستایش میکنند.

این میدان را بنام میدان عتیق هم میگویند زیرا قبل از روی کار آمدن صفویه و درست شدن میدان شاه فعلی میدان معروف اصفهان همین محل بوده است. این محلّه سابقاً در تصرف قوم بنی اسرائیل بوده و معروف است موقعی که امیر تیمور اصفهان را فتح و باین حدود آمد موقعیکه از این محلّه عبور میکرد یهودیها بنا بآداب و رسوم مذهبی همه بالباسهای مخصوص و خواندن آیات تورات که منظره مخصوصی را ایجاد کرده بود به پیشواز امیر میآینه از مشاهده لباسهای عجیب و غریب و آهنگهای آنها اسب امیر رم برمیدارد و تیمور سخت عصبانی شده دستور میدهد این محل را از تصرف آنها خارج و بدست مسلمین بپارند (نظیر بیت المقدس که محل عبادت گاه قوم یهود است ولی در تصرف مسلمین میباشد).

طرز بناء این زیارتگاه در زمان صفویه عوض شده و بصورت ابنیه مقدسه اسلامی درمیآید که اینک کاشی کاری های آن از کاشی های درجه دوم محسوب میشود (البته طور دیگری نیز نقل شده است بعید نیست در اول متعلق بیهود بوده و بعداً یکی از بزرگان اسلام در آنجا مدفون شده باشد).

این امامزاده دارای داستان معروفی است که عموم اهالی اصفهان بجزریان آن واقفند و شعر مشهوری هم دارد که بموقع بیان میکنیم .

در زمان آقا نجفی که یکی از روحانیون و افراد متنفذ اصفهان بشمار میرفت حکومت ایران بدست ناصرالدین شاه اداره میشد نفوذ این مرد بعدی بود که شاه بی اندازه از او حساب میبرد .

در این وقت بنا بدعوت دولت عده ای مستشار برای اداره کردن امور دارائی ایران از کشورهای خارجه منجمله بلژیک بکشور ایران سرازیر شدند از آنجمله مستر هیکاک نام را برای رسیدگی و نظم امور مالی به اصفهان فرستادند . این شخص مأمور بود که مالیاتهای عقب افتاده را از مردم دریافت و مالیات جدیدی برای بهبود اوضاع ایران وضع نماید .

چون آقا نجفی معروف از این جریان اطلاع پیدا کرد علم مخالفت را برافراخته و بمنظور نشان دادن قدرت خود و بی اعتنائی که مستر هیکاک نسبت باو کرده بود طرحی ریخت و از وجود این امامزاده استفاده کرد باین ترتیب که اعلامیه ای در شهر منتشر کرد (اینک رونوشت آن اعلامیه در دست اینجانب میباشد ولی خلاصه آنرا در زیر نقل میکنم).

« عموم مطلع و مستحضر باشند که نورچشمی داشتم بسن سه سالگی و به سه نوع مرض مبتلا بود حصه - ذات الریه - برنشیت و طفلرا باین امامزاده (هارون ولات) مقدس بردم و از او طلب شفاعت کردم و استمداد طلبیدم از برکت این بزرگوار طفلم پس از ۲۴ ساعت از مرگ نجات پیدا کرد امضاء تقی »

بر اثر انتشار این اعلامیه و شیوع معجزه مردم از هر سو دسته دسته بشهر آمده و بامامزاده رفتند و او را بوسیدند و از او مراد خواستند انتشار این خبر بقدری در مردم مؤثر واقع شد که از مسافتات چهل فرسنگی تا مدت ۶ ماه در هر روز هزاران نفر برای زیارت میآمدند و از طرفی برای اینکه بمردم حامی معجزات دیگری راهم نشان دهند گفتند که این امامزاده در شبهای جمعه نور باران میکند و مردم در آن شب برای مشاهده نور باران در حدود ده ها هزار نفر باطراف آن امامزاده آمده و شروع بطلب استغفار و گریه و زاری و ناله پرداختند . از طرفی برای اینکه نور بارانی هم شده باشد عده از خدام مأمور بودند بالای پشت بام گنبد رفته و از سوراخ آن کبریت های را که در آنوقت بنام کبریت رسمی معروف بود روشن کرده و تظاهر به نور باران کنند (این کبریتها

که در آن موقع متداول بود چوبهایی داشت بطول نیم متر و محلول کو کرد
آن از موادی تشکیل میشد که مخصوصا در شب در تاریکی رنگهای مختلفی از
خود ظاهر میکرد و هنوز هم در باره ای از نقاط اصفهان از این کبریتها برای
روشنائی استفاده میشود. مردم از مشاهده این روشناییها بیشتر ایمانشان نسبت
به هارون ولات راسخ تر شده برای دست بوسی نزد آقا نجفی میرفتند.

مستره هیکاک که از جریان مستحضر شد متوجه میشود که بهر نحو هست بایستی
آقا نجفی را ملاقات و از او کمک بخواهد تا بامشورت او بتواند کار کند ولی
آقا نجفی در ملاقاتیکه مستر هیکاک از او میکند روی خوشی نشان نداده و مستر
هیکاک هم ناچار از اصفهان حرکت و بطهران میرود. این بود داستان هارون ولات پس
از مدتی شاعری بنام مکرم که از اصل جریان مستحضر بوده اشعاری میسازد بشرح زیر.

ای هارون ولات معجزه را اگر گرش کن

سنگ لحد آ میرزا نصیر را آجرش کن

(میرزا نصیر متولی امامزاده بوده است)

هر کس که زنده در رواق لاس بازنها

ای هارون ولات چرد برم بی چپرش کن

به شمع گچی لادو به رش کن

یک مش نخ و دچی پرچا درش کن

آن بز که دهلی قلعه بسی معجزه ها کرد

یا هارون ولات آن نرچی را شترش کن

معجزه آردچی !

پس از آنکه مطالعات ما در اطراف این امامزاده بیابان رسید راه نما
گفت حالا شمارا به محله شبستان میبرم تا امامزاده معروف به آردچی را هم دیده
باشید. از دوستم اظهار تشکر کرده و بطرف امامزاده حرکت کردیم رفیقم در
بین راه گفت اولابدانید موقعیکه خبر معجزه هارون ولات در اطراف بلند شد
هریک از متولیان امامزاده های اصفهان بفکرافتادند که خوبست امامزاده آنها
هم معجزه ای بکند تا به نوائی برسند زیرا از اصل قضیه با اطلاع و بروحیه مردم
هم آشنائی داشتند باین لحاظ اولین امامزاده ای که بعد از هارون ولات معجزه کرد
در سال ۱۳۳۶ قمری امامزاده درب امام در محله شبستان بود که اینک بسوی
آن میرویم.

متولی آنجا ابتدا هرچه در این باره فکر کرده بود عقلش بجائی نرسید
تا اینکه یک روز صبح شهر شلوغ شد و خبر رسید که امامزاده درب امام معجزه
کرده زیرا کلفت متولی آنجا خواب دیده که حضرت فاطمه ع با آردچی (آسیاب
دستی های سنگی است که با آن گندم آرد میکنند و اصفهانی ها آردچی میگویند)
در منزل آنها گندم آرد کرده است روی این اصل مردم از هر گوشه و کنار محض تبرک

با کونی های گندم به این منزل هجوم آوردند و به متولی پول هنگفتی میدادند تا مقداری از گندم های آنها را با آن آسیاب آرد کند متولی هم مقداری را آرد و بقیه گندم ها را خودش بر میداشت روی این اصل در بین مردم بنام امام زاده آردچی معروف گردید در همین گیرودار شاعری که مدیر روزنامه هم بود پس از چندی این شعر را ساخت و چاپ کرد .

در بازار حیوان آمدس دوباره جارچی کی خلق صفا هان میکند معجزه آردچی
این آردچی کودومس هفت - مال درمواس

آن کلفت . . . پاره که ما مردم خر کرد

گفت آردچی کرومت دارد و دسته ش در کرد

دور از جون سنگش دسته ش بتولنسکش
ای سنک که دیشب تو با خواخاله بودی در قعطی تو سنک در چاه و چاله بودی
یساد سال پیش کن جای معجزه جیش کن
چون جد کبار تو بود آسیاب چار سنک سنک همه هارون ولات میبر بار سنک
امسال معجزه کردی کار خوش مزه کردی

در این موقع به محل امام زاده رسیده وعده ای از چادر نمازی ها را که با خضوع تمام مشغول زیارت آن بودند مشاهده کردیم - چیزی نگذشته بودیم که به چهارراهی تنگی رسیدیم در اینجا یک نفر دهاتی در وسط چهارراه بسجود رفته بود ابتدا تصور کردم نماز میخواند ولی هرچه فکر کردم دیدم در این وقت روز که جای نماز خواندن نیست ناچار به دوستم گفتم این مرد چرا در وسط چهارراه بسجود رفته است - دوستم خنده ای کرده گفت او حق دارد زیرا برای استغفار و زیارت بسوی امام زاده منبر گلی آمده

عجایب منبر گلی

- از شنیدن این بیان تعجب کرده و هر چه نگاه کردم جز از زمین صاف چیز دیگری ندیدم . رفیقم که مرا متحیر دید گفت آقای جهانگرد تعجب نکنید بلکه گوش کنید در وسط این چهارراه سابقا سکویی وجود داشته به ارتفاع یک متر و نیم پس از مدتی یک نفر بنا به تبعیت از معجزه هارون ولات میگوید شب گذشته خواب دیده ام که شخصی گفته زیرا این سکو مقبره یکی از امام هاست و از فردا خودش را متولی سکو معرفی و مردم هم مرتب شمع میآوردند و بر بالای آن روشن میکردند و به او پول میدادند تا اینکه از طرف شهرداری برای تسطیح کوچه ها اقدامات لازم گرهید و این سکو را که بنام منبر گلی معروف بود خراب کردند ولی در همان موقع که سر و صدای معجزه منبر گلی بلند شد شاعری در این باره چنین گفت و آنرا در روزنامه چاپ کرد تا بتواند باین وسیله مردم را از گمراهی نجات دهد و بیش از این آنان را در نظریه کسانان خرافاتی قلمداد نکند .

ای منبر گلی عرشه تو عرش برینس
این منبر دینس و یا منبر نسونس
بناء که پی ساخت و پاخش حمالی کردس
سک بر سر اون عرشه جفتش کلی کردس
رفیق ما بقدری این اشعار را بزبان اصفهانی قشنگ و خوشمزه میخواند
که واقعا انسان را از خنده روده بر میکرد بالاخره پس از آنکه اشعار رفیق
خوشحال تمام شد قرار بر این گذاشتیم که اگر باز هم از این اشعار بلد است برایم
بخواند - در این وقت گفت اصولا آقای جهانگرد بعد از معجزه هارون ولایت
در اغلب نقاط اصفهان امامزاده ها شروع به معجزه کردند یکی امامزاده آردچی
که شرح آنرا گفتم دیگر منبر گلی سوم زینب چی بود که بعد از آن بنا بدستور
شاهنشاه فقید دیگر خوشبختانه معجزه ای رخ نداد - و امامداستان زینبیه

امامزاده زینب چی

در يك فرسنگی اصفهان دهی است بنام ارزنان
که خودشان ارزنون میگویند . در فاصله کمتری
از آن محله دهی است بنام باطوم که از دهات زمان
قبل از اسلام بوده و گاه سکه های در آنجا دیده
میشود .

در قسمت جنوبی ارزنون امامزاده ای است
که سابقا بنام زینب چی معروف بوده و بقعه و
بارگاه مغروبه ای داشته است این امامزاده تاریخ
صحیحی ندارد تا شناخته شود ولی چیزی نگذشت که
ناگاه شهرت پیدا کرد که زینبچی دختر موسی بن جعفر
است و این شهرت بوسیله خواب دیدن یکنفر بود -
بعد از برپا شدن این سرو صدا مردم از همه طرف بسوی
او آمده و متولی آنجا پول و مول خوبی گیرش آمد
کم کم یکی از صاحبان کارخانجات بنام کازرونی بقعه
و بارگاه آنرا که بصورت خرابه ای بیش نبود تعمیر
کرده تا بصورت آبرومند امروزی درآمد ولی
این محل فعلا مرکز فجایع است زیرا بر اثر وجود
مزارع در اطراف آن مردم بمنظور عیش و نوش با آنجا
مجموع میآورند .

عکس این زن را بعضی
از اصفهانیها محض
تفریح بجای کارت
تبریک عید برای
یکدیگر میفرستند
همینکه بیانات آقای رفیق خوشحال بیابان رسید ناگاه دیدم مشغول فکر

است گفتم رفیق چرا فکر میکنی بلافاصله جواب داد آهان یادم آمد و شروع کرد بخواندن این اشعار

فکرم آسوده از این فکر پریشون نمیشه
زینب و فاطمه آنها همه بر جای خودند
دو ستون سنگ بزرگس نشون نژدن
اگر امروز اموم زاده بجوشد ز زمین
نور بارون نشود هیچ سر قبر کسی
موقعیکه اشعار بیابان رسید گفتم دیگه بس -

دمی آسوده ازین لانه شیطون نمیشه
دیگه اینها ز برای فاطمی تنبون نمیشه
ارزون قم نمیشه بلکه با سنگون نمیشه
دیگه این بره کشیها واسه رندون نمیشه
قوه برق سر مقبره ارزون نمیشه

همین شاعر شیرین سخن یعنی مدبر روزنامه اصفهان در موقع حمل استخوانهای مرده
یکنفر از بولداران اصفهان بنام حاج محمدجواد بکر بلاشعری سروده بود زیرادر آن
روز کلیه بازارهای اصفهان تعطیل شده و مردم همه بزیر تابوت اورفته بودند

بازار امروز تا چارسو کساتس
مسلمونون سری دوش میبرندش
اگر خشکس ازش قطع زن بسازین
ولیکن مصرفش دسته کاردس

کو حمل استخون آمم جوادس
مگر کرو بلا تخت فولادس
اگر چربس پیش سک بیندازین

خداوندا تاکی اسباب دستیم
یروز هفته یروز چله یروز سال

مگر کو استخونم با سوادس
جهنم منزل بی اعتقادس

حاجیه خانم کیست

در اصفهان زنی است بن ۵۰ سالگی بنام حاجیه خانم که نظیر آن
در ایران کمتر دیده شده زیرا تاکنون بتألیف و طبع کتب زیادی اقدام کرده
و اغلب طلاب اصفهان نزد او برای مباحثه میروند. ولی برعکس شوهری بنام
حاجی معین التجار دارد که از علم بهره ای ندارد. تألیفات او بشرح زیر است

۱ - کتاب اربعین هاشمیه بزبان عربی ۲ - معاد ۳ - سرسلوک ۴ - فضل
حضرت امیر و کتب دیگری است که در تفسیر و رجال نوشته است علماء براثر
مطالعه کتب و تألیفاتش بسا و اجاره اجتهاد داده اند و آخرین کتابش بنام
معاد است.

آقا سید جعفر کیست

ضمناً خوانندگان مابده نیست با قسمتی از اشعار یکی از شعراء بذرگه گوی
این شهر بنام سید جعفر معروف بنخاکشیر که اینک سنش در حدود ۵۰ سال و شغلش
یافتگی است آشنا شوند.

گفت شخصی حبیبی بزوجه خویش
وقت خلوت که حاصل آید کام
گفت نشنیدی افصح الفصحاء

از تو میکنم این نکته را تفتیش
اولش خوشتر است بسا انجام
در گلستان به نشر کرده اداه

چون فرو میرود مدد حیات

چون بر آید بود مفرح ذات

چلو کبابی عجیب

ساعت يك بعد از ظهر بود كه بكوچه تلفن خانه رسیدیم چون گرسنگی فراوانی داشتم کرده بود رفیقم گفتم من كه از آمدن بد بیرستان معذورم بلکه مایلم در یکی از مهمانخانه ها صرف نهار كنم در این وقت تابلویی در جلو چشم خودنمایی كرد (چلو کبابی رحیم) هر دو صلاح در آن دیدیم كه نهار را در آنجا صرف كنیم.

با این تصمیم بداخل چلو کبابی وارد شدیم ولی برخلاف همه نقاط محل آشپزخانه را دم درب دیدیم و محل مشتریها را در انتهای آن. در آشپزخانه معمور كه ای بود چند نفر باقیافه های عجیب یکی شكم كنده باقد کوتاه یکی برعكس لاغر و ضعیف. در گوشه ای دیگر سیخهای کباب در حالیکه گوشت بآن کشیده بود ندر روی هم انباشته شده. در جای دیگر چند نفر جوان سیخ های کباب را روی آتش باد میزدند بطوریکه دود مطبوعی تمام فضا را گرفته بود و عده ای هم بكارهای معمولی مشغول بودند.

تعجب در این بود كه لباس همه آنها كیف و بقدری چربی و سیاهی داشت كه اگر می شستند خداداند چه نوع معجونی از آن بدست میآمد بالاخره به اخل رفته نشستیم. اینجا دیگر احتیاجی بفرمان و سؤال نبود زیرا بلافاصله مردی شكم كنده جلو آمده و روی میز را با گذاشتن نان و پیاز دوغ و مضافات دیگر رنگین كرد لحظه ای نگذشت دو بشقاب پلو جلو ما گذارده شد و پشت سر او یك نفر باقیافه عجیبی در حالی كه لك حمامی بكمربسته بود و تعداد ۶۰ الی ۷۰ سیخ کباب بدستش بود وارد شده دنبال سرش یك نفر پسر بچه سینی بزرگی دردست داشت كه توی آن مقدار زیادی کباب دیده میشد - اولی بدون توجه بما روی هر بشقاب پلو دو سیخ کباب گذاشته و رفت منكه علاقه مفرطی به پلو داشتم باعجله تمام برنجها را با يك سیخ کباب خوردم ولی دیدم رفیقم مرتبا بکبابها ورمیرود. لحظه ای نگذشت كه دو نفر دیگر باهمان تشریفات اول وارد شدند و چون رفیقم کبابها را تمام کرده بود مجددا دو سیخ دیگر روی پلو او گذاشته و رفتند با خودم گفتم حساب دارد بالا میرود باز دیدم رفیق شكمو و برخور بيك چشم بهمزدن کبابها را بلبید ولی بیرنجها دست نزد ه دقیقه دیگر باز آن دو نفر آمدند و مجددا دو سیخ دیگر بکباب روی پلو او گذاشته و رفتند بالاخره چه درد سر بدهم رفیق ما ۸ سیخ کباب نوش جان كرد و درد فیه آخر پلوها را خورد ولی من بیش از يك سیخ کباب نخوردم چون مطمئن شدم كه بار دیگر جا ندارد از جا بلند شده خواستم او را مهمان كنم باین لحاظ اسكناس

صدریالی را از جیب بیرون آورده تحویل صندوقدار دادم در این وقت یکنفر جلو آمده و گفت دو تا وارد شد صندوقدار از صدریال ۳۴ ریال برداشت و بقیه را بمن داد با خود گفتم لابد اشتباه کرده است ناچار گفتم اشتباه کرده اید ولی صندوقدار سرش را بعلامت نفی تکان داده و بحساب دیگران پرداخت. ضمناً رفیقم که مراقب کارهای من بود خنده ای کرده گفت آقا بفرمائید برویم تا عرض کنم باتفاق از جلو کبابی خارج شده و چنین گفت آقای جهانگرد در این چلو کبابی که از لحاظ رسم و روش در ایران منحصر بفرد است قاعده چنین است تا وقتی که مشتری پلو دارد باید کباب روی آن بگذارند ولو اینکه ۱۰ سیخ یا بیشتر کباب بخورد و قیمت همان ۱۷ ریال است اما همینکه پلو تمام شد دیگر از کباب خبری نیست چون از طرفی صاحب این کبابی تمام خواربار و مصالح را از املاک خودش تهیه و یا پیش خرید میکند و مشتری هم زیاد دارد باین لحاظ علاوه بر اینکه ضرر نمیکند فایده سرشاری هم میبرد

در استانداری چه خبر بود

خوانندگان محترم بطوریکه میدانند چون اقامتگاه من دبیرستان ادب کالج بود برای رسیدن بخیا بان اغلب از جلوی استانداری اصفهان رد میشدم و هر روز می دیدم عده ای در حدود چند صد نفر در اطراف خیابان نشسته و بالهجه اصفهانی حمام زنانه درست کرده اند و گاهی از روزها هم می دیدم این عده یکی دو پرچم ایران را همراه دارند. یکروز پس از تحقیق معلوم شد اینها از کارگران کارخانه جاتند که بنابستور لیدر بزرگشان تقی فداکار دست از کار کشیده و برای شکایت به استانداری آمده بودند. برای اینکه از اوضاع استانداری با اطلاع شده و ضمناً استانداری را ملاقات کرده باشم بطرف استانداری رفتم در آنجا یکعده بالباسهای مندرس که معلوم بود از رعایا هستند بایکدیگر مشغول داد و فریاد بودند کم کم از بله ها بالا رفته و بسالن استانداری وارد شدم پس از تحقیق معلوم شد اداره فرمانداری هم در همینجا است.

در سالن استانداری ایاب و ذهاب عجیبی حکمفرما بود و چند نفر زخمی و سر و دست شکسته در گوشه و کنار نشسته ناله میکردند. ابتدا تصمیم گرفتم نزد فرماندار بروم ولی پیشخدمت اظهار کرد خلوت کرده اند و کسی را بحضور نمی پذیرند با خود گفتم مانعی ندارد نزد معاون استانداری خواهم رفت پس از تحقیق معلوم شد معاون استانداری هم خود ایشان هستند موقعی که از این بابت اظهار تعجب کردم پیشخدمت مثل اینکه می خواست بگوید کجایش را دیده ای و بالهجه اصفهانی گفت رئیس شهرداری هم همین آقا هستند در این وقت درب اطاق باز شده و پیشخدمت در حالی که میگفت آقا عقب آقا عقب جوانی چهارشانه و خوش اندام خوشکل در حالیکه چشم ابروان مشکی

او خود نمائی میکرد از اطلاق خارج شده بطرف استاندار رفت حضار به محض دیدن او تعظیم های بلند و بالائی نموده و چیزی نمانده بود که صورتهايشان بضاك برسد در همین وقت من کارتم را بداخل اطلاق استاندار فرستادم بلافاصله آقای استاندار مرا پذیرفت چون من معاون استاندار یعنی فرماندار یعنی شهردار که بایستی او را بنام سه مقام اسم برد با آن چدبه و جریان دیده بودم با خود خیال میکردم قطعا بایستی در پیش پای استاندار بسجده بیفتم ولی برخلاف انتظار بعضی ورود من استاندار از جای خود بلند شده و چند قدمی به پیشوازم آمد پس از آنکه دستم را بامحبت زیادی فشرد کلیه کارهای خود را کنار گذاشته و مشغول سؤال در اطراف برنامه و طرز کارم گردید

(خوانندگان گرامی با اینکه هیچوقت میل نداشته ام در متن کتاب نام اشخاص را ببرم ولی اینجا نمی توانم از بردن نام این مرد خودداری کنم نام این شخص نادر آراسته همان رجل سیاسی و معروف کشور ایران است که واقعا نام فامیلی آراسته از هر حیث در خور ولایت اوست) مذاکرات من با ایشان قریب ده دقیقه طول کشید و در این مدت ایشان در باره اوضاع پریشان کشور و عدم توجه مرکز بامور و دستة بندی های سیاسی صحبت میکردند که ناگاه از بیرون فریاد و احسینا و امحمدا بلند شد. اما استاندار مثل اینکه فریادها برایش تازگی نداشت ولی ناچار از جا بلند شده و دست مرا گرفته گفتند به بینید آقا تمام اوقات من در روز بعوض صرف شدن در راه عمران و آبادی این استان صرف منازعات و مجادلات است که بین احزاب است .

موقعی که بسالن وارد شدیم دیدم یکنفر را در حالیکه مشرف به موت بود آنجا خوابانیده و خون از تمام بدن او میریخت نفر دیگری را هم که مغزش شکاف برداشته بود در گوشه دیگر خوابانیده و در اطراف آنها هم زنان شان موی میکندند و بر سرمیزدند استاندار رو بمن کرده و گفتند آقا اینها راهم ضمن جهانگردی خود بنویسید زیرا بدبختی های تازه ایست که بعد از قضایای شهر یور برای این ملت بدبخت همسایگانش سوقات آورده اند

چون وضع را چنین دیدم پس از عکس برداری از آنجائی که نمیتوانستم جوانان ابرام را که بر اثر نادانی تحت تاثیر تبلیغات بیگانان واقع شده بودند اینگونه غرقه در خون بینم از استاندار خدا حافظی کرده از اطلاق خارج شدم . در بین راه پس از تحقیق از یکنفر معلوم شد که اصولا در اصفهان عده ای مالکین عده وجود دارند که اغلب املاک اصفهان را درید قدرت خود گرفته و بر اثر عدم توجه و رسیدگی بامور زارعین و رعایای خود حزب توده که خود را طرفدار رعایا در ظاهر قلمداد کرده است در آن عده نفوذ نموده و به آنها گوشزد کرده اند که ازدادن سهمیه بیزان سال گذشته خودداری و سهم بیشتری بردارند ولی مالکین بر اثر این ترمده عده ای از مباشرین خود را مامور کرده اند

تا آنها را بزیر کتک بگیرند و بر اثر همین جریان از تاریخ تاسیس حزب توده در اصفهان هر روز مرتباً عده‌ای بجان یکدیگر می‌افتند و بزود خورد و قتل می‌پردازند. در اینجا بیاد مندرجات یکی از مقالات روزنامه باختر افتادم که نوشته بود سیاست انگلیسها در ایران اینست که مردم را جاهل نگه دارند و سیاست روسها اینست که نزاع و دو دستی در بین ملت تولید کنند اینک برای اینکه خوانندگان ما از وضع رابطه مالک و زارع در این استان مطلع شوند شرحی می‌نویسم.

بطور کلی اختلافات مربوط به عده مالکین است و این خورده مالکین و رعایا به هیچ وجه اختلافی موجود نیست.

بطوریکه در طی دو سال مسافرت داخله دیده‌ام اینطور نتیجه گرفته‌ام که چرا بایستی مالکین و ثروتمندان به طمع مال و بمنظور خوش گذرانی و کیف و گرفتن عیالهای متعدد و بر پا کردن آبار تمانهای چندین مرتبه و داشتن اتومبیل از مدلهای مختلف افراد و رعایای خود را اینگونه در نهایت ذلت و فقر و پریشانی نگاهدارند که این افراد بر اثر استیصال و فشار زندگی و عدم توانائی بمنظور اداره کردن عیال و اولاد یا منتظر روزی بشوند که آن ارباب راتکه پاره کنند و یا منتظر باشند که اگر کسی ولو يك حمال و بیسواد هم علم اصلاح و دستگیری بلند کرد بطرف او بگروند و یا اگر خدای نکرده شورش بلند شود آقای ارباب از ترس مکافات و مظالمی که کرده فرار اختیار نماید

آقایان اربابان متوجه نیستند که در این قبیل موارد کشورهای بیگانه هم نفوذ خواهند کرد و از این گرفتاریها بنفع خود استفاده خواهند نمود در نتیجه وضع ایران مختل خواهد شد و استقلالش از دستش خواهد رفت یا عاقبت کار بجائی میرسد که گفته شد از افراد همان حزب نسبت بشاهنشاه ایرانهم سوء قصد گردد در صورتیکه مسئول این فجایع همین عده هستند که مردم را از اوضاع ناراضی نگاه میدارند و در عوض بجاه و جلال خود میپردازند در صورتیکه میتوانند بایک روش عاقلانه رعایای خود را راضی نگاهدارند و خیال آتیه خود را هم از هر جیب راحت کنند و بدانند که اگر بکوقت شورش هم رخ بدهد آن رعایا و آن افراد تماماً فدائیان او بوده و تا آخرین قطره خون خود را فدا خواهند کرد نه مثل اوضاع فعلی که مملکت مانند کیسه باروت در مقابل آتش باشد و منتظر يك جرقه

خواننده گرام شما از هر طبقه و دسته‌ای که هستید خوب میدانید که اگر خدای نکرده قضیه سوء قصد نسبت بشاهنشاه ایران به مرحله بدی رسیده بود در ساعت دیگر چه فجایع و خونریزیها و چه شورش و بلوایی در ایران برپا میشد و آقایان پولداران که در حقیقت مسبب این ناراضیاتیها بودند چگونه فرار اختیار میکردند اینک که معلوم گردیده وجود شاهنشاه در ایران چه دل بزرگی برای آسایش

عموم بازی میکند بایستی اولیا، امور راهی برای از بین بردن نارضاایتها پیدا کنند تا دیگر چنین پیش آمدهائی رخ ندهد.

در اصفهان محصول ۶ سهم میشود باین ترتیب. زمین - آب - کار - بذر - گاو - کود و برای هر یک از ۶ قسمت بالا یک سهم مقرر شده و چون معمولاً زمین و آب بذر متعلق به ارباب است باین لحاظ سه قسمت را ارباب میبرد و ۳ قسمت را رعیت.

معمولاً یکنفر زارع در صورت داشتن وسیله بیش از پنج الی شش جریب زمین نمیتواند شخم کند و در هر جریب زمین ۶۰ من تخم میریزد که در پنج جریب سیصد من تخم خواهد پاشید و روی هم رفته در سال پانزده خروار حداکثر در صورتیکه سال خوبی باشد محصول بر میدارد از این میزان ۸ خروار آن متعلق به ارباب است و هفت خروار بر رعیت میدهد که این مقدار را رعیت بایستی از قرار هر خروار صد و ده تومان بدولت بفروشد. روی هم رفته میشود هفت هزار هفتصد ریال و چون در سال دو نوبت عمل میکند جمعا ۱۴ هزار ریال در آمد رعیت است از طرفی یکنفر رعیت دارای عائله و زن و بچه است که تعداد آن حد اقل به چهار نفر و حداکثر به ده نفر میرسد و بایستی باین مبلغ در سال اداره شوند. اگر بطور متوسط هر یکنفر را متکفل پنج نفر بدانیم هر یکنفر در سال دارای ۲۸۰ تومان بودجه است که به نفری ۲۳۰ ریال در ماه خواهد رسید و این مبلغ بایستی هزینه خوراک پوشاک و خرید دارو و هزینه نگاهداری حیوانات و کود و کرایه بشود. این در صورتیست که محصول در سال سن نزنند سرما نزنند آفت نزنند و حتماً پنج تخم هم حاصل بدهد زیرا اغلب بیش از تخمی دوالی سه بیشتر محصول برنداشته اند با این ترتیب رعیت همیشه در زیر دین مالک بوده و ناچار است برای هزینه خود از مباشر مالک مرتباً مساعدت بگیرد و در آخر سال که میخواهد محصول را جمع آوری کند مالک تمام آنها را بابت مساعدت ای که داده است تصرف کرده و چیزی به دست رعیت نمیدهد روی این اصل شکم رعایای این مملکت با اطفالشان همیشه گرسنه و بد نشان لغت و عریان است و اگر حزب توده که هیچ بلکه هر کسی علمی بنام طرفدار فقر و استمیدگان بلند کند مردم از فرط گرسنگی بطرف او هجوم خواهند آورد.

حالا اگر آمد محصول را سرما یا سن زد دیگر به بیند چه محشر کبرائی در خالواده آن رعیت بیچاره بر پا خواهد شد.

هتینگ حزب توده

امروز شایع شده بود که دبیر کل سندیکاهای جهانی وارد شده است از دور منظره متینک های دسته جمعی دیده میشد که بابرچمهای زیاد و شعار های حزبی چهار نفر بچهار نفر و دو بدو بطرف محل اتحادیه کارگران در حرکت بودند از هر دسته ای در این متینک شرکت داشتند دسته قصاب - نانوا - قهوجی - و غیره ولی

عموم این افراد يك مشت اشخاص بی سرو ته و پا برهنه و لخت بودند که از لحاظ معلومات معلوم بود حتی دست راست

و دست چپ خود را هم
نمایشناهند لیدر های این
عده که راهنمائیشان
میکردند بنظرم عده ای
از چاقو کشها و داش مشتیها
آمدند. یکی از شمارها که
در جلو دسته قصاب حرکت
میکرد چنین بود. ماعزل
فرانکور امیخواهیم. بر

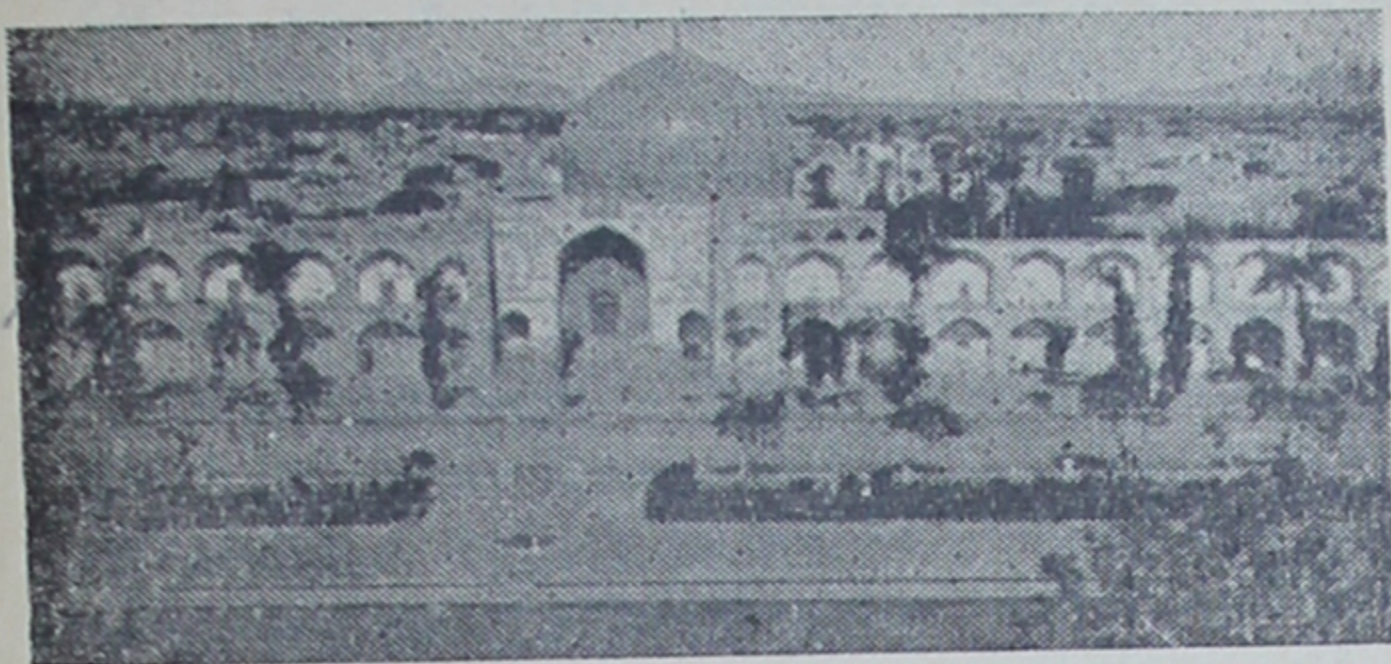
روی یکی دیگر نوشته شده بود مرده باد فاشیسم در جلوی دسته اول نوشته شده بود زنده باد لوتی سایان از یکنفر که پاشنه کیهو اش بداخل رفته بود سؤال کردم چه خبر است او گفت .

پادشاه فرانسه آمده و ما میرویم که او را ببینیم چند نفری از بچه ها که از صف عقب مانده و میدویدند جلویشانرا گرفته سؤال کردم کجا میروید گفتند یکنفر آمده که حقوقها را اضافه بکند از عده دیگری هم سؤالاتی کردم و هر کدام پرت و پلاهایی جواب دادند خوشمزه آنجا بود که یکی از آنها میگفت میخواستند . . . اعدامش بکنند و یکی دیگر میگفت روسها کندم آورده اند تا بین مردم تقسیم کنند. در این موقع عده ای دیگر با پرچمها از کوچه دیگری پیدا شدند در هر چند قدمی لیدر آنها نگاهشان میداشت و بر بالای صندلی میرفت و بقول خودش سخنرانی میکرد ولی معلوم بود بدبخت سواد فارسی درستی هم ندارد. پس از پایان نطق همه با فریاد زنده باد دستهای خود را بالا میبردند این مناظر عینا در نظر من مانند حرکت دسته های ماه محرم بود زیرا در آنجا پرچمها سیاه هستند اینجا سفید روی آنها نوشته شده یا حضرت عباس و یا نام امامه ولی در اینجا نوشته شده مانان میخواستیم یا عزل ژنرال فرانکو در آنجا لوحه میخوانند و سینه میزنند در اینجا هورا میکشند و دستها را بالا میبرند در آنجا طبل و شیبور در جلو حرکت میکنند و بر روی شتران سرنامیزند در اینجا توی اتومبیل عده ای موزیک میزنند در آنجا بفاصله هر چند قدمی يك اسب که یکنفر بنام یکی از امامه بر روی آن سوار است حرکت میکند در اینجا در فاصله هر چند قدمی يك اتومبیل سواری که یکی دو نفر در آن نشسته اند حرکت میکنند در آنجا گاه بر سر مردم میریزند در اینجا یکنفر اعلامیه های کوچکی بر روی آنها پخش میکند در آنجا یکنفر آخوند یا واعظ باریش و عمامه و عبا ایستاده یا بر روی صندلی رفته صحبت میکند در اینجا یکنفر جوان صورت اصلاح کرده

و موهای بر بانهین زده و کت و شلوار اطو کشیده مشغول سخنرانی میشود در آنجا بچه ها را جلو می اندازند و توجه میخوانند در اینجا هم صف بچه ها را در جلو حرکت میدهند و سرود میخوانند ولی بآن یکی نام مذهب باین یکی نام سیاست داده اند. قضاوت اینکه هدف این دو چیست با خوانندگان است.

يك چیز که در اینجا پس از تحقیق قابل توجه بود موضوع آرامش در یکی دو تا از دهات مجاور بود که در مدت نفوذ حزب توده اهالی آن بهیچوجه زیر بار تبلیغات نرفته بودند پس از تحقیق معلوم شد که مالک آن شخصی است بنام حماد السلطنه قاطمی.

این شخص بطوریکه تعریف میکردند برخلاف روش مالکین اصفهان وضع زندگانی رعایای خود را بقدری مراقب و مواظب است که اغلب اگر خود او نتوانسته است بوضع آنها سرکشی کند بستگان خود را بآنجا فرستاده و افرایکه رعایای او هستند همه دارای پول نقد و زندگی مرتب اطاقهای مفروش بوده بطوریکه بهیچوجه نگرانی از وضع زندگی خود ندارند روی این اصل حزب توده که معنیش در ایران در ظاهر حمایت کارگران و دهقانان و در باطن شورش و از بین بردن رژیم سلطنت بود موفق بنفوذ در آنجا نگردید.

منظره میدان

شاه و گنبد

شیخ لطف الله

در پشت حمام شیخ بهائی چه خبر است

غروب بود که از کوچه مجاور حمام معروف شیخ بهائی عبور میکردم جمعیت بجز زنهای چادر نمازی کس دیگری دیده نمیشد هر قدر جلو تر میرفتم بوی کثافات بیشتری استشمام میکردم ناگهان متوجه شدم که بو از بدن زنی است که از پهلوئی من رد شد رورا بر گردانیده خوب او را ورا انداز کردم اتفاقاً چادرش از سرش افتاد زن بادیست پاچگی تمام آنرا برداشته و بسر کشید.

در زیر این چادر دختری بسن ۱۸ دیدم که بسا صورتی گلگون چون قرص قمر میتابید ولی افسوس که تمام بدن او بالجن آغشته بود. خواستم جلو رفته و از او در این باره سؤال کنم ولی جرأت نکرده و بطرف حمام رفتم

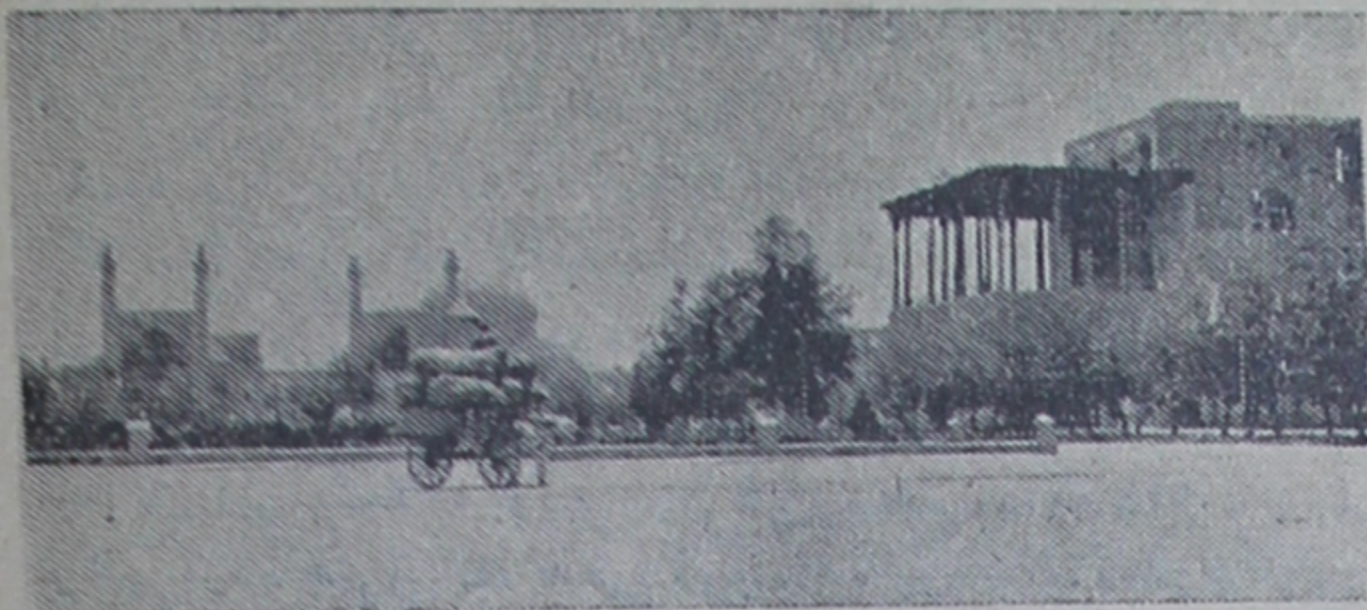
در اینجا مشاهده شد که یک نفر مرد در حالیکه پاهای خود را بالا زده است در یکطرف ایستاده و با قاشق بررگی مثل اینکه حلوا از دیک تقسیم میکنند مرتباً قاشق را به میان لجن‌ها زده و زنان هم در گرفتن آن بردیگری صفت کرده و در حالیکه هر يك دو ریال به آن مرد میدادند لجن‌ها را توی دست کرده و به سرو لباس خود میمالیدند. در جای دیگر دیدم در داخل کثافات منجلاب که بعداً معلوم شد کثافات مسفراح هم داخل آن میشود صورت زنی چون خرمنی از گل بیرون بود و یکوقت بیرون آمد. از مشاهده این جریانات بقدری متعجب و متعجب شدم که ساعتی مات و مهبوت در آنجا مانده و ناظر رفتن زنان و دختران بداخل این منجلاب بودم چون این وضع ادامه داشت و منهم وقت نداشتم قصد رفتن کردم هنوز چند قدمی دور نشده بودم که دختری از دور نمایان شده و زنی پیر در پشت سر او بقچه‌ای بزرگ بغل داشت اتفاقاً بقچه از دست پیرزن بزمین افتاد فوری آنرا برداشته و بزرگ بغلش گذاشته ضمناً پرسیدم چرا این وقت بحمام میروید. زن پیر گفت حمام نیست بلکه برای طلب حاجت میرویم از او خواهش کردم که دوباره این موضوع توضیحانی بدهد پیر زن گفت مگر شما هم بختتان بسته است فوری گفتم بله بله نمیدانم چرا هیچکس دختر بمن نمیدهد.

زن دختر را بنام خاتون صدا کرده باو گفت این آقا هم بدرد شما گرفتار است. بالاخره زن چنین گفت آقا در این شهر خداوند برکات زیادی فرستاده مخصوصاً این آقائی که حمامش را می بینید هزاران نفر از برکت سراوتان کنون براد و مطلب رسیده اند زیرا دردهای زیادی را دوا میکند من جمله بیکاری - بی شوهری - بی زنی - تمام گره‌ها بدست این حمام است و تا کنون معجزات زیادی از آب و لجن آن دیده شده است.

خواص آب چهارستون

اولا در شبهای چهارشنبه سرخی ماه صفر (در اصفهان به چهارشنبه آخر ماه صفر چهارشنبه سرخی میگویند) پسرانی که زن ندارند و دختران بی شوهر باید اول قصد کرده و وارد این حمام شوند پس از آنکه با لباسهایی که شب قبل نذر کرده اند در آوردند ستون‌هایی می بینند که کرامات زیادی از آنها ساخته است روی این اصل ابتدا با ظرف مقداری آب به بالای ستون میریزند و این آب تمام بدنه ستون را طی کرده به پایین سرازیر میشود بعد همان ظرف را زیر آن گرفته و از آبی که به بدنه ستونها تیرك شده داخل جام کرده با خواندن اوراه و اذکار آنرا روی سرشان میریزند آنگاه بداخل خزینه میروند و آب این خزینه هم تمام دعا دار و مقدس است و از آن آب هم که بنام آب دعا معروف است روی سر میریزند و سپس ظرفی که بنام ظرف چهل کلید معروف است بوسیله حمامی باسلام و صلوات وارد میشود.

(این جام سه طبقه دارد که در هر طبقه ای دسته کلیدی بآن آویزان است و داخل

دورنمای عمارت
عالی قاپو

آن حکاکی شده و کلماتی بزبان عربی نوشته اند) ابتدا بایستی نیت کرده و آن جام را از آب خزینه پر کرده و تا سه مرتبه روی سرش بریزد و بعد بیرون آمده و جام را بامقداری شیرینی و نقل بنام انعام تحویل استاد حمامی داده سپس شروع بپوشیدن لباس کند.

ضمناً صاحب جام موظف است در موقع لباس پوشیدن در حالیکه جام را پراز گلاب کرده است ادعیه و اذکار خوانده سپس گلاب‌ها را به سه قسمت تقسیم کند یک قسمت از آنرا بآن شخص بدهد تا بخورد و قسمت دیگر را بسرو صورت او بریزد و مقدار باقیمانده را تحویل او دهد که بخانه ببرد و این عمل در سه دفعه شبهای یکشنبه و چهارشنبه و یکشنبه دیگر هفته باید ادامه یابد تا بمقصود برسد.

خواص لجن‌ها

اما خواص لجن رفتن که اینک من و خائون بآنجا میرویم مهمتر از آن است زیرا در اینجا مردم برد و دسته تقسیم میشوند عده‌ای که گروه در کارهایشان افتاده و جادو بآنها اصابت کرده است و عده‌ای که برای آبتن شدن میآیند معمولاً کسانی که برای آبتن شدن میآیند از طبقه دختران جوان هستند (با خود گفتم لابد داماد بمرض سوزاک مزمن یا سفلیس مبتلا بوده) این عده از زنان موظفند از اول شب تا صبح بیدار باشند بوقت پیدا شدن خورشید مرد بازن خود نزدیکی کند باین ترتیب که شروع عملش با خواندن سوره انافتحنا و خاتمه آنرا هم با آن سوره خاتمه دهد سپس زن لباسهای کهنه خود را پوشیده و بطرف منجلاب این حمام مقدس بیاید در اینجا با همان لباس موظف است بداخل منجلاب برود. در این وقت به سکینه گفتم اگر تا سر میرفت بد نبود زن باقیافه خشمگین گفت خدا این فرنگیها را از بین بردارد که بکلی شما جوانها را از راه در کرده اند اصلاً دوره دوره آخر الزمان است زیرا اعتقادات از بین رفته اگر میخواهی بقیه را بگویم نباید کفر بگویی.

فوری گفتم چشم چشم بفرمائید زن بگفته خود ادامه داده چنین بیان کرد

پس از آنکه دو دقیقه در میان لجن های مقدس ماند آنکاه بیرون آمده و بدون اینکه لباس را عوض کند چادر بسر کشیده و بمنزل برود و در آنجا بنعویض جامعه بپردازد. با خود گفتم پس آن بوی گند و کثافت توی راه مربوط بهمین داستان بود.

اما برای بخت گشائی و باطل شدن سحر احتیاجی بر رفتن داخل منجلاب نیست بلکه آنجا دارای یکنفر متولی است که از آن لجن ها که سفت و غلیظ است خواهد فروخت و اگر کمی از آنرا بتن بمالد گره از کارش گشاده خواهد شد.

خواص منار کون برنجی

از سکینه خانم سؤال کردم آیا راه دیگری هم برای بخت گشاهت دختران دارید سکینه جواب داد بله کسانی که از این مکان نتیجه نگیرند متوسل بمنار کون برنجی میشوند (این منار در محله جهان باره (جهود حصاره) واقع است) و بایستی بر بالای آن رفته و چهار عدد گردو همراه خود ببرند پس از آنکه پله ها را طی کرده به بالای آن رسیدند در آنجا دختر موظف است دست خود را بدو طرف دیواره منار گذاشته و گردو ها را روی سطح مناره بگذارد و نشیمنگاه خود را باشد تمام بروی گردو ها بکوبد. اگر آنها شکستند که بخت شکسته و همان گونه که قابهای گردو از هم باز میشوند بخت او هم باز خواهد شد والا فلا وقتیکه سخن سکینه تمام شد باو گفتم خدا کند دختر لاغری نباشد زیرا دیگر نشیمن حسایی برای او باقی نخواهد ماند

در روز ۲۷ ماه رمضان در مساجد چه خبر است

در روز ۲۷ ماه رمضان بایستی دخترها و مخصوصا تازه عروسها را بزرگ کرده بمسجد جامع ببرند در این روز پسر ها و مردها برای دیدن دختران باین مسجد هجوم میکنند بطوریکه اگر سوزن بیندازند بزمین نخواهد رسید و روی همین اصل در این روز از طرف علماء دستور داده شده که درب مسجد جامع و مخصوصا سایر مساجد را به بندنند و همچنین بایستی در این ماه کلیه زنهابه ۷ مسجد بروند و در روز جمعه آخر ماه رمضان يك پیراهن توی مسجد بدوزند و اگر موفق نشدند يك دستمال بدوزند و در این روز کلیه مساجد صورت خیاطخانه زنانه را بخود میگیرند زیرا در هر گوشه و کناری دختری برای گشایش بختش و زنانی هم برای بر آورده شدن مرادشان مشغول دوخت و دوز هستند و آنهایی که از طبقه اعیان باشند چرخهای خیاطی خود را از منازل باین نقاط حمل میکنند

عقائد متفرقه و حیرت انگیز

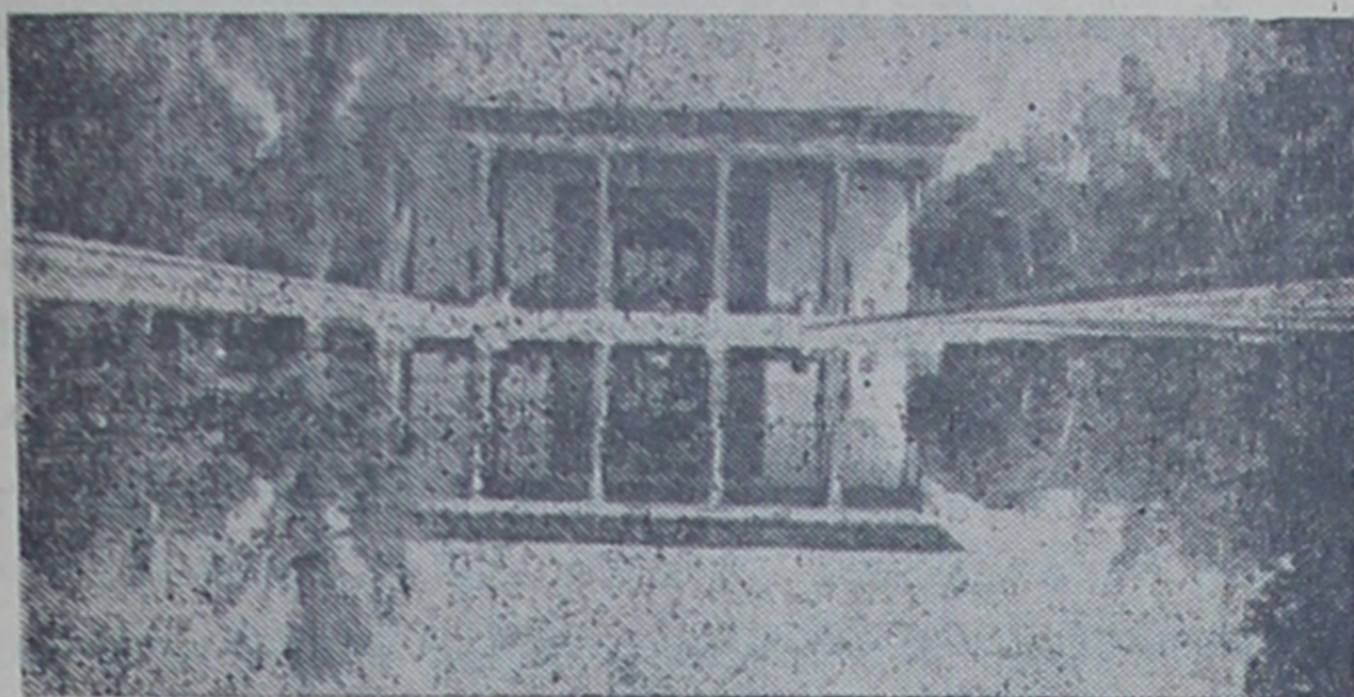
آقای جهانگرد چند جمله یاد داشت کن و ابرادی نکیر و الا کلا همان تو هم خواهد رفت منهم گفتم چشم به چشم بفرماید -

- ۱- اصفهانی ها هیچوقت نام کله پاچه را نمی برند بلکه میگویند چشم دار
- ۲- در شب نام حمام را نمی برند و میگویند شاه حیدر و هم چنین از غروب

آفتاب به بعد آب گرم توی آشپزخانه نمی ریزند .
۳- اگر بچه ای متولد شد و یکی از نزدیکان اوفوت کرد میگویند کله خور است .

۴- در پشت دکان کسی نباید پاشنه گیوه شان را بالا بکشند زیرا معتقدند اگر کسی این عمل را مرتکب گردید آن دکان بسته خواهد شد .

۵- در بعضی از بازار ها و محله ها دکانداران یکنفر مؤمن دارند که در هر صبح تا موقعیکه اود کانش را باز نکند سایرین باز نخواهند کرد و آن شخص هر موقعیکه باز میکند پس از خواندن اورادی کلید را به قفل میگذارد بعد بلند

عمارت
چهل ستون

شده و این ادعیه را بیان کرده و باطراف فوت میکند -- اول بمدینه مصطفی را صلوات دوم به نجف شیر خدا را صلوات سوم به هرسه خلیفه بنالحق در طوس غریب الغریبا را صلوات -- آنگاه قفل دکان را باز کرده و کسبه دیگر از او برای باز کردن دکانها متابعت میکنند .

۶- اصفهانی تبعیت از هرچیز را بمنظور پیدا کردن پول میدانند باین ترتیب که اولاً در ایام عید نوروز دو روز را اهمیت میدهد یکی شب سال تحویل و دیگری روز سیزده و اگر در شب سال تحویل ماهی میخورد منظورش اینست که ماهی یعنی مایه (مایه را در اغلب شهرستان سرمایه معنی میکنند) و هم چنین هرچیز که مایه بآن خورده باشد در شب عید باید سر سفره آنها باشد من جمله پنیر و ماست و کشک

۷- اگر اول سال تحویل شب شنبه باشد باید پلو ماش بپزند و در موقع خوردن بگویند ای سال بامام باش .

۸- برای جلب محبت دو نفر نعل در آتش میگذارند (سعدی در گلستان دوباره نعل میگوید قاضی همدان را حکایت کنند که با نعلبند پسری سر خوش داشت و نعل دل در آتش) برای اینکه عروس و داماد یکدیگر را دوست داشته

باشند در موقع خطبه عقد قبل بازی را با کلید بسته و کلید آنرا بخارج پرتاب میکنند تا گم شود زیرا معتقدند تا موقعیکه کلید پیدا نشود این محبت پایدار خواهد بود و یا آنکه در سر خطبه باید عروس، قبلای توی نصف پوست تخم مرغ ادرار کند و بعد آن ادرار را توی همان پوست بجوش میآورند و معتقدند همان گونه که ادرار میجوشد دل داماد هم برای عروس خواهد جوشید.

۱۰- موضوع دیگر قضیه نبات است که تکرارش جایز نیست وای همینقدر گفته میشود که اغلب مردان سو گند میخورند که نخورده اند ولی زنان سو گند میخورند که بخوردشان داده شده.

۱۱- در این شهر معمولاً در شب نام نمك را میبرند و بدکاندار باید بگویند طعام و اگر نام نمك را ببرند دکاندار نخواهد داد و همچنین نام حمام را هم نمی برند و باید بگویند شاه حیدر و وقتی که کسی رد میشود نباید بگویند کجا میروی بلکه بگویند خدا بره. بکوچه سیبه البته نه سیب درختی یا سیب زمینی و به قنات و نهر آب بزرگ مادی میگویند منظور نه ماده است نه طایفه ماد بلکه مختص خود اصفهانی هاست - و اگر بخواهند بگویند این شخص همه جا را دیده است میگویند تا گور بی بده راهم دیده است.

۱۲- یکی دیگر از آداب و رسوم خنده دار اینجاست که هر زن اصفهانی موظف است موقعیکه عروسی از کوچه او رد میشود خود را بکوچه رسانده و عروس را تماشا کند و با صدای موسیقی يك قر کوچکی توی کمرش بیاید و اگر احیاناً آمد و نشد یعنی آنکه مثلاً شب مسهل خورده و توی مستراح بود باید کوشش کند که نیمه کاره بلند شود و اگر ممکن نبود بدون شلوار خود را بکوچه برساند و اگر مسهل بسختی او را ناراحت کرده و یا آنکه چاق و تن پرور بود همانجا بنشیند و با همان آهنگ موسیقی با یکدست به پس و یکدست به پیش خود شروع بد نيك زدن کند.

۱۳- روز جمعه لباس میپوشند و اگر ناچار بشستن شدند بایستی يك تکه از لباس سید جزو آنها باشد. بریدن درخت گرد و و توت را آمد و نیامد میدانند و معتقدند که هر کس ببرد جوا نمرك میشود (این یکیش انصافاً بد نیست برای اینکه درختان میوه از بین نبروند)

(بر طرف کردن لك چشم)

۱۴- خودشان میگویند تکانیدن تورك چشم - معمولاً در شب جمعه اول غروب آفتاب آن شخص را زیر ناودان رو بقبله نگاه میدارند و يك تکه آتش را با انبر گرفته و در مقابل چشم او حرکت میدهند و سوره الم نشرح را سه مرتبه میخوانند

۱۵- اهالی اصفهان کمتر با دختر سید ازدواج میکنند زیرا معتقدند که آمد و نیامد دارد.

۱۶- در شب یکشنبه و چهارشنبه بدن مریض نمیروند و اگر کسی شب شنبه

منزل کسی بود باید شب یکشنبه هم بیاند .

سوگند زمینی و گاهی

۱۷- دهاتی های اصفهان کمتر مانند سایر نقاط ایران به ائمه و قرآن و علی و محمد سوگند میخورند بلکه سوگند آنها بر زمین است و اگر یکوقت دیدید که یک نفر اصفهانی با اشاره بر زمین بشما گفت - به این زمین صافون و پاکون منظورش را بدانید و بیشتر باو اعتماد داشته باشید تا بآنها تیکه بنالحق و برای دهشاهی هزاران مرتبه سر امام حسین را میبرند و آخر هم معلوم میشود که دروغ گفته اند .

يك نوع سوگند دیگری دارند بنام سوگند گاهی که بآن بی اندازه اهمیت میدهند مانند سوگند قبر بنی هاشم و حضرت عباس (ع) و قاعده آنها چنین است هر کس که میگوید حرفش راست است بایستی پرگاهی را بر زمین انداخته و گوشه عبا یا قبای خود را باو نزدیک کند اگر پرگاه باو چسبید و بلند شد که سوگندش راست است والا دروغ میباشد .

برای چشم زخم

۱۸- دو نفر روی هم نشسته و یک نفر تخم مرغی را بدست گرفته و نفر دیگر با دوده آتشیزخانه نام یکی یکی اشخاصی را که مظنون بنظر میرسند گفته و برای هر يك يك خال روی تخم مرغ میگذارد بعد تخم مرغ را در میان مقداری آتش که در خاک انداز جای داده و بدست یک نفر است گذاشته و اگر تخم مرغ پس از لحظه ای صدا کرد معتقدند که چشم آنکس که نظر زده است ترکید آنکاه کفگیر آتش را با تخم مرغ توی کوچه میریزند (تا پای برهنه فقرا و بیچارگان بسوزد) .

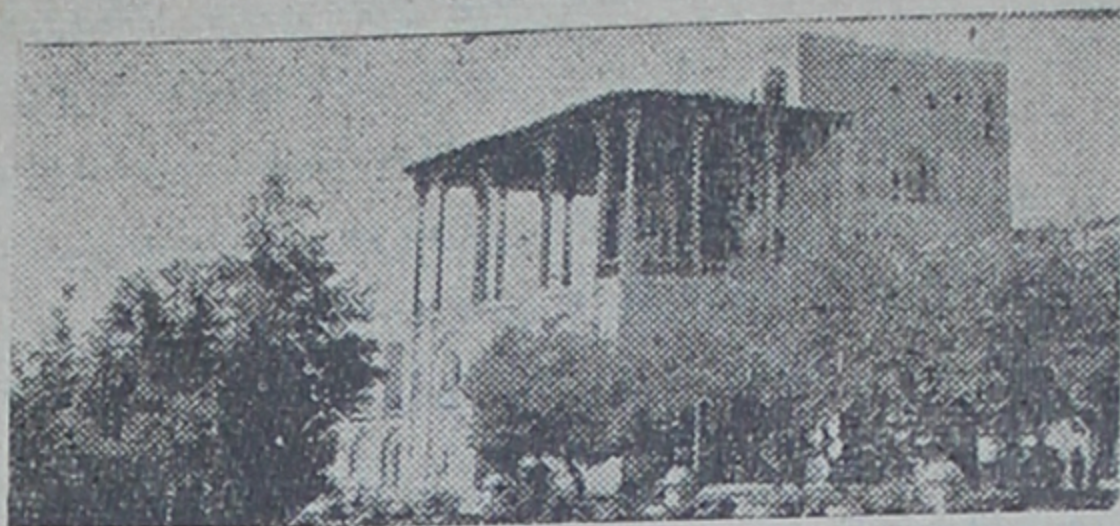
خاصیت قبر پلوئی

۱۹- چون اصفهانی ها معمولا به خست و بول جمع کنی معروفند باین لحاظ کمتر پلو میخورند و اگر یکوقت آرزوی آنرا بکنند بقبر پلوئی که پهلوی پل خواجه واقع است پناه میبرند .

این قبر متعلق بمیرزا محمد صادق اردستانی یکی از دانشمندان است که بر اثر واقع شدن سر پل در نظر عوام بقبر پلوئی و کم کم بقبر پلوئی معروف شده و بر اثر احداث خیابان آن قبر را بتخت فولاد برده اند ولی مردم بمحل آن عقاید عجیبی دارند و بطوریکه گفته شد اگر بخواهند يك شب پلو بخورند سر آن قبر میروند و برای صاحب آن قبر فاتحه میخوانند و معتقدند که فردای آن حتما پلو خواهند خورد .

چرا فقرا را اطعام میکنند

۲۰- اصفهانی ها چون سیزده صفر را بی اندازه روز نحسی میدانند باین لحاظ برای رفع نحس آن هر فردی موظف است در آن روز چیزی بفقر ابد دهد

عمارت

عالی قاپو

با این ترتیب کار و بار فقرا رو براه بوده مثل اینکه تقاضا دارند تمام سال روز سیزده باشد تا اقلاً پولداران از ترس نحسی چیزی بدهند و شکم گرسنه شان به نوائی برسد .

از عالی قاپو هم مراد میگیرند

۲۱- معمولاً در روز ۲۰ ماه رمضان آنهاییکه شش دانگ مسلمان هستند بطرف درب ورودی عمارت عالی قاپو هجوم میآورند زیرا معتقدند که شاه عباس در بی برای صحن نجف اشرف ساخت و فرستاد و در عوض درب آنجا را با صفهان نقل و در این محل نصب کرد . روی این اصل مردم با احترام نجف اشرف در چنین روزی معتقدند که برای گشایش کار هایشان بایستی حلوای مخصوصی در کنار این درب درت کنند و مردم حلو را بپایند باین لحاظ در این روز هنگامه عجیبی برپاست ولی اعلیحضرت فقید این رسم را موقوف اما بتازگی گویا باز مردم به آنجا هجوم میآورند .

محبت های مخصوص

۲۲- دو نفر اصفهانی موقعی که بخواهند محبت خود را بدیگری ابراز کنند یکدیگر را پسر خاله خطاب میکنند و همچنین در موقع خدا حافظی در هر وقت روز هر نقطه که باشد موقعی که بگویند خدا حافظ جواب خواهند شنید شام شریف داشته باشید و هیچوقت نمیگویند قیمت این چند است بلکه میگویند وجه این چند است . ضمناً بدانید که پیاسبان گرك و برای اشخاص هم نامهای مخصوصی از خودشان میگذارند مثلاً نام یکی از رؤسای کلاتری ها به هندل میرزا معروف است که داستان مفصلی دارد .

برای میت

۲۳- معمولاً برخلاف سایر نقاط که شب هفتم را برای میت میگیرند آنها روز هفتم را میگیرند و همچنین کسانی که سر قبر میت میروند تا موقعی که آفتاب نمایان است نباید بغانه برگردند و از همه عجیب تر آنکه اگر کسی روز چهارشنبه فوت کرد و سوم آن جمعه افتاد باید در این روز در محل فوت

شده يك خون بكنند و این خون بسته بانصاف خودشان است ولی خدا کند که آدم نکشند زیرا معتقدند اگر خون نکند يك نفر دیگر از آن خانواده در آن سال خواهد مرد. ضمناً بدانید دیگری را که برای میت حلوا می پزند و به سرقبر میت میبرند بایستی موروئی باشد و بقیده آنها موروئی مالی است که از دوپشت بارت رسیده باشد و پختن حلوا در دیگهای معمولی جایز نیست.

امام زاده سن بند

۲۴- در لنجان یکی از بلوک غربی اصفهان امام زاده ایست بنام شاه خراسان که به امامزاده سن بند معروف است چون در این شهر برنج کاری زیاد میشود اهالی برای اینکه برنج آنها راشته نزنند از موقع کیل کردن تا موقعی که زمین را خشک میکنند هر شب بر قله های مرتفع کوه رفته و آتش روشن میکنند و عقیده دارند در کلیه مزارعی که آتش دیده شود محصول ازشته محفوظ خواهد ماند

درس خطبه عقد

۲۵- در موقع خطبه خواندن بایستی بکنفر زن که خوشبخت باشد در کنار عروس بنشیند وزن خوشبخت کسی است که شوهرش زن دیگری نگرفته باشد و شوهرش هم نمرده باشد. در این موقع بایستی تمام دکه های لباس عروس را باز کنند و اگر تنگ او بندی است باید بندش را باز کنند (خدا کند یکدفعه برآه نیفتد که بد است) و حتی موهای سرش را هم نبایستی بهم بیافند موقعیکه عروس را بخانه شوهر می برند (شب عروسی) باید داماد او را پیشواز کند و موقعی که بهم رسیده اند هر کدام موفق شد زودتر پایش را روی پای دیگری بگذارد بر سر دیگری مسلط است. شب عروسی هم لنگه کفش داماد را بالای سر او میگذارند که عروس از زیرش رد شود و میگویند نتیجه این عمل تسلط داماد بر عروس است.

عصر روز عروسی را «بندر تخت» گویند در این روز باید داماد پشت سمار باشد و عروس خدمت کند و کلیه بستگان عروس و داماد یکجا جمع شوند البته مغارج این عصرانه باخانه عروس است بمناسبت عروسی تمام آشنایان و اقوام دو طرف شیرینی (کاسه نبات) جهت عروس و داماد میفرستند آنها که نزدیکترند پول یا لباس خواهند فرستاد و موظفند در این عصرانه تمام آنها را حاضر کرده وزن معینه و روزه خوان زنانه که در عروسی حاضر میشود تمام آنها را بنام بگوید و بشام افراد نشان دهد.

(چله باز کنی)

۲۶- در این شهر برای چله باز کردن آداب و رسوم عجیبی است باین ترتیب که زن نازا بایستی گوش بزنک باشد چه روزی یکی از همسایه ها عروسی میکند در این روز بهر وسیله ای که شده با التماس یا زور یا حقه بازی خود

را به پشت هجله خانه عروس و داماد میرساند . موقعی که داماد عروس را لغت میکند او هم بایستی زیرجامه اش را بیرون بیاورد و در حال چمبک بنشیند بطوریکه صورتش مقابل صورت مرد قرار گیرد و سپس ناظر عملیات مرد شده پس از آنکه از آنگاه بکارت شد و مرد برای شستن و بیرون رفت خود را بداخل رسانیده و از خون بکریت قطره ای برداشته و استعمال نماید « این عمل ممکن است از لحاظ تحریک غریزه جنسی او مضر بشمر باشد » و بلافاصله به منزل برگشته و آن مناظر را مرتباً در مد نظر داشته و پهلوی همسرش بخوابد و بساط نزدیکی را راه بیلدازند (خوانندگان گرامی متوجه باشند که اجرای این عمل در تهران هم معمول است)

اگر از این عمل نتیجه نگرفت بایستی از روی مرده رد شود و یا آنکه توی دهن موش بشاشند

۳- یا آنکه موقعی که زنی میزاید جلو زانو نشسته و ناظر آمدن بچه باشد اما معمولاً کسانی که بدانند زنی ناز است و چله با و افتاده معمولاً از ورود باطابق زایمان معانعت میکنند زیرا معتقدند که چله اش بز او خواهد افتاد .

در صورتیکه موفق شود بایستی در جلو زن زانو به نشیند و بقول خودشان موقعیکه خصم (جفت) بچه میآید آنرا روی شصت پای خود گذارده و بعد بمنزل رفته ذغال و آهن پهلوی خود بگذارد تا حامله شود .

در صورتیکه موفق نشود ۷ رقم ابریشم ۷ رنگ را ببرند پیش يك نفر دهانویس و دعانویس آنها را گره زده و برای هر گره دعائی بخوانند آنگاه زن ها را موظف است که نخ ها را زیر سرش بگذارد ضمناً ریسمان بشمی مخصوص را هم تا چهل روز به بازویش به بندد و در این چهل روز کوشش کند که هر شب شوهرش با او نزدیکی کند تا آبتن شود « انشاء اله تعالی »

روش معالجات

۲۷- اهالی اصفهان برای باره ای از امراض معالجات مخصوصی دارند مثلاً اگر کسی بر اثر پیش آمدی هول کند میگویند بمرض قهره مبتلا شده و برای معالجه آن بسنگی متوسل میشود بنام سنگ قهره که در بعضی از خانواده های قدیمی یافت میشود و رنگ آن سیاه میباشد و قاعده چنین است که سنگ را داخل ظرفی گذاشته و قدری آب روی سنگ میریزند آنگاه سنگ را داخل آب میمالند و پس از چند دقیقه آب آنرا بمریض میخورانند .

اگر کسی مبتلا بضعف قلب باشد اشرفی را توی آب میگذارند و پس از مدتی آب هایش را میخورند (خوانندگان متوجه باشند که در بعضی از محله های اصفهان آب هایش دارای مواد معدنی مخصوصاً گچ است و عموم از سنگینی آب میدان کهنه شکایت دارند)

واقعه عجیب در مسجد جامع

موقعیکه در مسجد جامع مشغول مشاهده کاشیکاری ها و آثار صنعتی بزرگان بودم چیزیکه بیش از همه جلب توجهم را کرد دیدن یکمده آخوند جوان ورزیده بود که در گوشه و کنار این مسجد توی صفا ها نشسته عده ای مشغول خواندن کتاب مذهبی و عده دیگر مشغول گرداندن تسبیح و بعضی ها هم مثل اینکه در انتظار لقمه چربی بودند.

در اطراف بعضی از آخوندها یکی دو نفر مرد یا زن نشسته و مشغول صحبت بودند برای اینکه از سخنان آنها اطلاعی بدست بیاورم نزدیک شده همینقدر متوجه میشدم که موضوع چونه و اختلافی بر سر مدت و مبلغ در کار است زیرا میشنیدم که آخوند میگفت ده روز باید مال من باشد و روزی هم ده تومان میگیرم بدست دیگر مراجه کردم آنجا هم نظیر همین صحبت ها شنیده میشد ولی تعجبم از آنجا بود که این چه معامله ایست که چیزی ده روز باید مال او باشد و روزی ده تومان هم پول بگیرد فوری بیاد آن مثل معروف آمدم که میگوید... بده کالا بده، چهار قازونیم بالا بده.

از این قسمت دور شده متوجه کاشیکاری های اطراف شدم که علامت ضد یهود آلمانها بر روی آنها خود نمائی میکرد و معلوم شد از تشکیل نام علی ع بوجود آمده بود.

موقعی که قسمتی از کاشی های معرق مرا محو تماشای خود کرده بود ناگاه دیدم مردی موقر در حالیکه سنش بین چهل و پنجاه بود جلو آمده سلام کرد بی اختیار با جواب داده و مشغول احوالپرسی شدم زیرا تصور کردم ممکن است یکی از باستان شناسهای اصفهان باشد. پس از آنکه اطلاعاتی درباره علامت ضد یهود خواستم متوجه شدم که یارو از بیخ عرب است و سرش از این چیزها در نمیآید و فقط از ارزش آنها صحبت میکند معلوم شد بازاری و تاجر است. پس از قهری مذاکره حاجی آقا که از گفتارش پیدا بود بمکه مشرف شده مرا برای نهار چنزل دعوت کرد. چون ظهر نزدیک بود و از چلو و کباب خوردن خسته شده بودم و از طرفی برای اینکه بوضع داخلی و روش آقای اصفهانی هم آشنا باشم از جان و دل دعوتش را قبول کرده بمنزلش که در انتهای خیابان شاهپور بود رفتم.

در این وقت مدارس تعطیل شده بود موقعیکه من و حاجی آقا وارد کوچه شدیم دودختر بسنه و چهارده که از مدرسه میآمدند به حاجی آقا رسیده سلام کردند از گفت و شنود ایشان معلوم شد که دختران حاجی میباشند دختر چهارده ساله که اول خوش خوشانش بود مرتب از زیر چشم مرا نگاه میکرد منهم مثل اینکه از او بدم نیامده و بی میل نبودم که با او بصحبت پرداخته و بتوانم تا حدی روح خود را نیرو دهم ولی نمیدانستم چه نقشه دلپذیری برایم کشیده شده

باتفاق کم کم وارد منزل شدیم حاجی مرا باطاقی برده و خود مشغول پذیرائی گردید.

در این اطاق که با بهترین فرشهای کرمانی مفروش شده بود مبل و صندلی دیده نمیشد بلکه در اطراف مخصوصا در صدر اطاق چند عدد پستی گذارده شده و بر در و دیوار در یکطرف عکس حضرت مریم و در طرف دیگر عکس حضرت موسی در حالیکه پهلوی او شیرینی نشسته بود در گوشه دیگر قاب عکسی از حضرت امیر (ع) دیده میشد که در دو طرفش امام حسن و امام حسین (ع) نشسته بودند توی یکی از طاقچه های اطاقهم عکس شرلی تمپل در حالی که مشغول زدن کارمان بود دیده میشد لحظه ای نگذشت که کلفت حاجی با سینی چایی از در وارد شده و زیر چشمی مرا و راند از کرد این نگاههای عجیب مرا متعجب و تاحدی متوحش کرد ولی هر چه منتظر شدم که آن دختر چهارده ساله سری باطاق بزنند متاسفانه خبری نشد

ساعت يك و نیم بعد از ظهر شد و بدبختانه با هم چلو کباب بمیدان آمد و معلوم بود که حاجی آقای ملیونر نهارها را با نان و پنیر یا ماست بسر میبرد زیرا معمولا اگر مهمان تازه ای بر کسی وارد شود علاوه بر خوراکی که از خارج میآورند از آب آبگوشت که غذای طبقه سوم و چهارم مردم ایران را تشکیل میدهد در سفره کاسه ای دیده میشود ولی اینجا بغیر از پنیر و ماست چیز دیگری دیده نشد

من و حاجی نهار را صرف کرده پس از قدری صحبت در اطراف آب و هوای اصفهان و استعداد زراعتی آن استعدا کردم اجازه دهند بمنظور استراحت بمنزل خود بروم ولی حاجی تقاضای مرا نپذیرفته گفتند شما امشب را هم مهمان ما خواهید بود و فوری دستور داد يك عدد بالشت با ملافه بمنظور استراحت برایم آورده و خود از اطاق خارج گردید.

ساعت ۴ بعد از ظهر بود که از خواب لذت و شیرین بلند شدم موقعیکه برای شستن دست و صورت بداخل حیاط آمدم زنی در حالیکه چادر نماز رنگارنگی بر سر داشت از پشت پنجره اطاق رو برو مرا تماشا میکرد. مثل اینکه او هم مرا و راند از میکرد.

چای صرف شد ساعت شش بعد از ظهر بود که آخوندی ارباب و عمامه از در وارد شده و حاجی آقا با استقبال شتافته او را باطاقی برد من خیال کردم ممکن است این آقا روضه خوان باشد و منتظر بودم که فریاد و امحدا و احسینا ناله و شیون زنهای آن اطاق بلند شود اما برعکس خبری نشد لحظه ای نگذشته که حاجی آقا وارد اطاق شده و شروع کرد در اجمع به وضع زندگی داخلی خود و مرافعه ای که بین او و زنش رخ داده بصحبت کردن همچنین شکایت از قوانین و مقررات که این چه وضعی است و چه حسابی آخر چطور ممکن است مردی زنش را در بغل مرد

دیگری به بیند و حتی بداند که او عمل نزدیکی را انجام میدهد ولی نتواند هیچ چیز بگوید در جواب فوری گفتم آقا چطور ممکن است چنین عملی واقع شود مگر رسم شهر شما اینطور باشد والا در همان کشور های آمریکا و اروپا هم که زن و مرد در حقوق مساوی هستند هیچوقت زن نمیتواند با اطلاع از شوهرش چنین عملی را با دیگری انجام دهد و هیچ مردی هم حاضر به مشاهده و تحمل چنین چیزی نخواهد بود تا چه رسد بما که مذهب اسلام را که یکی از بزرگترین مذاهب دنیا میدانیم داریم حاجی از شنیدن این بیانات حالت تعجبی بخود گرفته از یکطرف خوشحال و از یکطرف کدر بنظر میرسید. ساعت هفت شب بود که من و حاجی مشغول صحبت بودیم و ضمناً حاجی گاه اوقاتش را با مطالعه کتب مذهبی صرف میکرد در این بین کلفت از در وارد شده و به حاجی اظهار کرد آقا با شما کار دارد. حاجی بلافاصله خارج شده و پس از لحظه ای باتفاق همان آخوند وارد اطاق شدند.

پل خواجو

پس از سلام و احوالپرسی و تعارفات زیاد حاجی بطور بیخ کوشی به آخوند گفت شروع کنید من تصور کردم که قطعاً آقا میخواهد روضه بخواند و یا آنکه مسئله مذهبی بگوید ولی برخلاف دیدم سخن از امام حسین و شهادتین نبود و آخوند مرتب کلماتی عربی بیان میکرد که من از فهمش عاجز بودم با خود فکر کردم لابد ختم و یا او را دواذکار است که مخصوص اصفهانیهاست زیرا نسبتاً یواش انجام میشد ولی گاهی کلماتی که بیشتر در آن ح و ک بود شنیده میشد تا بالاخره آقا رو را بن کرده و گفتند وجه چقدر از بیان آقا چیزی سرم در نیامد و اصلاً منظور را نفهمیدم ولی حاجی فوری توی حرف آقا دویده و گفتند صد تومان و آقا فوری فرمودند مبارک باشد و از اطاق خارج شدند آقا باطاق دیگری رفتند لحظه ای نگذشت که حاجی دو عدد اسکناس پانصد ریالی از جیب بیرون آورده و بمن دادند من از گرفتن وجه امتناع کرده و اظهار داشتم بیاندازه متشکرم زیرا احتیاج بوجه ندارم با ابرام زیاد حاجی وجوه را بجایم گذاشت خواهی نخواهی وجوه را گرفته و منتظر بودم ببینم امشب در

سرنوشت من چه چیزهایی پیش خواهد آمد پس از نیم ساعت ناگاه دیدم همان زنیکه از پشت پنجره مرا نگاه میکرد در حالیکه شش دانگ صورتش را گریه کرده بود با چادر نماز رنگین قشنگی وارد شده و با ورود خود سلام نمکینی بیان داشت .

من که قبلا بی میل نبودم او را به بینم و با او صحبت کنم خیلی میل داشتم که او در این محضر بنشیند و بصحبت بپردازد خانم باطنازی تمام جلو آمده و روی قالی نشست منم از خجلت سرمرا بزیر انداخته و باخود میگفتم چرا این زن از صبح تا حال اینجا نیامد و چرا حالا که آمده شوهرش نیاید و از طرفی دیدم چادر خانم کم کم باین میروند باخود گفتم ای داد بیداد اگر حاجی الان بیاید چه خواهد شد . فوری بزن گفتم خانم استدعا دارم چادر تانرا سرتان بکنید از شنیدن این جمله زن لبخندی زده و با حالت تعجب چادرش را بسر کرده و گفت آقا شما که از مردهای قدیمی بنظر نیامید و انگهی اینجا که نامحرمی در کار نیست با خود گفتم پس من چه صیغه ای هستم ولی بیان خانم طوری بود که از خود مشکوک شده گفتم مبادا من زن باشم زیرا اگر مرد بودم که طبعا نامحرم میشدم فوری دستمرا بر صورتم کشیده و از این بابت هم خاطر جمع شدم زیرا موهای صورتم مانده است دستهایمرا خراش میداد .

لحظه ای نگذشت که آن دو دختر حاجی آقا هم از در وارد شده و پس از سلام بلند بالائی هر دو پهلوی مادر نشسته و مشغول صحبت شدند زیبایی دختر چهارده ساله بقدری بود که نزدیک بود از مادرش خواستگاری کنم .

چون مادر متوجه شد که زیاد بسا دخترش شوخی میکنم حس حسادتش بجوش آمده و او را بیپانه ای از اطاق خارج کرد و با منم شروع بتشدد نموده گفت شما مرد ها چقدر هرزه هستید مردی که دارای زن هست چرا بد دیگری نگاه میکنند نام زن یکه ای خورده و گفتم خانم زن چی ، کشک چی ، پشم چی . زن فوری برآشفته و گفت دروغ باین بزرگی صاف و پوست کنده آنهم در جلوی رو . از شنیدن این بیانات بطوری متعجب شدم که همانجا دهانم باز مانده و شروع کردم بفکر کردن و باخود می گفتم این زن ممکن است یکی از پیشگویان و یا ساحران باشد زیرا اگر چه من ازدواج رسمی با کسی نکرده بودم ولی یادم آمد که در چند سال پیش در طهران از یکی از خانواده ها خواستگاری نموده بودم که همانگونه موضوع بلا نتیجه مانده بود . سکوت کرده و دیگر جوابی بخانم ندادم .

کم کم خانم دستور دادند شام بیاورند چون دیدم سرمفره بغیر از خانم و دختر بزرگش کسی دیگری حاضر نشد متوال کردم پس حاجی آقا کجا تشریف بردند زن فوری کلفت را صدا کرده گفت برو حاجی آقا را صدا کن بیاید تعجب آنجا بود موقعی که صدای پای حاجی آقا شنیده شد خانم فوری خودشرا جمع و جور کرده

و صورتش را بطوری با چادر نماز پوشانید که فقط يك چشمش پیدا بود با خود گفتم امان از دست این زن‌ها بیهن حالا که شوهرش دارد می‌آید چگونه خودش را می‌پوشاند ولی موقعیکه شوهرش نیست خودش را و لنگ و واز و بطوری ادا و اطوار در می‌آورد مثل اینکه میخواهد بیفلم بیفتد .

حاجی آقا از در وارد شد در حالیکه تسبیح مرتبا در دستش حرکت میکرد صلوات می‌فرستاد ولی تعجب من بیشتر از آنجا بود که حاجی مرتبا بصورت زنش نگاه میکرد و آه میکشید و زنش در حالیکه در طرف دست راست من ایستاده بود با دست راستش یکطرف صورتش را باز میکرد و صورتش را بمن نشان میداد و این عمل طوری انجام میشد که چون حاجی به پشت دست راست او قرار گرفته بود صورت او را نمیدید و عمل زلهم عمدی بود مثل اینکه میخواست و التمود کند حاجی نامحرم است و من محرم .

بهر ترتیبی بود شام صرف شد و حاجی آقا از اطاق خارج شده کلفت هم ظروف را جمع کرده باز من ماندم و خانم و دختر خانم پس از چند دقیقه ای خانم اظهار داشت بهتر است بخواهیم فوری رضایت خود را با سر نشان داده خانم کلفت را صدا زده و سؤال کرد اطاق خواب حاضر است. از شنیدن این جمله کلفت باز زیر چشمی مرا نگاه کرده و در حالیکه لبخند میزد بخانم جواب داد الساعه حاضر میکنم. خانم در باره عکس شرلی تمیل صحبت میکرد و ضمنا میگفت پدر سوخته بد حاجی تا چشمش کور و زنهارا مثل کنیز و یا متاع درد کانهها تصور نکند که بشود آنهارا خرید و باز پس داد منهم بمنظور دفاع از نظر علمی و منطقی فلسفه ای درباره حقوق زنان صحبت کردم و معایبی را که در پاره ای از قوانین فعلی ایران وجود داشت بیاناتی ایراد کردم .

در همین مذاکرات بودیم که کلفت وارد شد و اظهار کرد خانم جا را انداختم و مرا با اطاق خواب هدایت کرده در اینجا دیدم تشك بزرگی که معلوم بود مخصوص خوابیدن چند نفر است انداخته شده و لحاف بزرگی روی آن است . چون هوا گرم بود خواهش کردم اگر ممکن باشد رختخواب را توی حیاط بیاورند و پشه بند را هم آنجا بزنند ولی زن مثل اینکه با شوهرش صحبت کند گفت نه توی اطاق بهتر است زیرا حاجی آقا معمولا شبها بیرون میخواهد ناچار پی پشه ها را بتن مالیده تصمیم گرفتم بهتر نخواست بخوابم .

با خیالی راحت به استراحت گاه رفته دراز کشیدم چنه دقیقه ای نگذشت که خانم وارد اطاق شد چراغرا خاموش و لیوان آبی بالای سرم گذاشت ضمنا توی طاقچه بالای سرم چیزهایی میگذاشت و بر میداشت که من نمیفهمیدم . چون عادت داشتم حتما سرم را زیر رختخواب بکنم و از طرفی هوا گرم بود ناچار شدم را روی صورت کشیده خود را و لنگ و واز در میان پشه بند انداختم

ولی تعجب بیشتر از آنجهت بود که خانم بر بالای سرم خود را مشغول میکرد و خارج نمیشد.

ناچار مصمم شدم از ایشان خواهش کنم سرو صدا کمتر کنند تا با خیالی راحت بخوابم موقعیکه برای اجرای این مقصود سرم را از زیر شمد بیرون آوردم دیدم خانم در حالیکه لباسها را در آورده است با پیراهن خواب به پشه بند نزدیک میشود از مشاهده این وضع افکار عجیبی در مغزم تولید شد یکی موضوع شیطانی که هر فردی در چنین موقع با آن دست بگیربان است و دیگری ترس از ورود حاجی آقا باین اطاق.

قدرت بیان از من خارج شد و رعشه مختصری سراپایم را فرا گرفت با خود میگفتم اگر شوهر این زن آلا ن برسد چه خواهد شد در این افکار بودم که پشه بند بالارفت و آن خانم زیبا و شکم گنده وارد گردیده خانم پس از ورود گفت خوابی یا بیدار؟ تعجب آنجا بود که این بیانرا با صدای بلندی ادا کرد من از ترس بواشکی گفتم قدری بواشتر صحبت کنید یکوقت دیدم کلفت وارد اطاق شده و گفت خانم فرمایشی ندارید؟ خانم هم باز با همان صدا گفت خیر ولی صبح زود تر از خواب بلند شو.

یک نفر کفش دوز دوره گرد

شنیدن این بیانات و این بی بردگی برایم بقدری تازگی داشت که متوجه نشدم خانم مشغول چه کاریست قریب ده دقیقه گذشت خانم چون دید من بی سرو صدا هستم گفت چرا حرف نمیزنید خوب است قدری صحبت بنکنیم راستی شغل شما چیست آیا زن و بچه دارید آیا کسی را در زندگی دوست داشته اید؟ چون دیدم که خانم بیاندازه خصوصی صحبت میکند ماجرای خود مرا باز گفتم همینکه زن از چشم و گوش بستگی و بی زنی من با اطلاع شد دیگر در پوست نمی گنجید و ضمنا خواهش کرد او را طلاق ندهم و برای همیشه مال او باشم از شنیدن کلمه طلاق یکه ای خورده گفتم من که زن ندارم که طلاق بدهم خانم خنده ای کرده گفت پس من چکاره هستم مگر شما خودتان امروز برای این ازدواج قلبا حاضر نشده اید؟ من که از جریان بی اطلاع بودم گفتم خیر. خانم شروع بخنده کرده گفت خواهش میکنم خود ترا بگو چه علی چپ زنی و بدان که ما اصفهانی هستیم. اصلا شما مردها معلوم نیست چرا از نام زن گریزانید در صورتیکه تمام زحمات روزانه شما بمنظور اینست که ساعات

فراغت را بتوانید بازی بسر برید مگر زنی بهتر از من هم برای ت پیدا میشود پدرم صاحب چندین پارچه آبادی است و خودم دست کم در حدود صد هزار تومان جواهرات دارم .

هر قدر زن از این مقوله صحبت میکرد من گنج تر میشدم بطوریکه همه چیز را فراموش کردم بالاخره با خود گفتم حالت بهت و گیجی که معنی ندارد باید در این باره تحقیق کرده بلکه واقعا اینهم یکی از آداب و رسوم اهالی اصفهان است که از نظر مهمان نوازی بایستی در شب اول زن خود را بپهلوی مهمان بخوابانند با این تصمیم بزن گفتم آنچه را که شما میگوئید برای من تازگی دارد و من از حقیقت امر بی اطلاع هستم . زن همینکه دانست حرفهایم بدون نظر است گفت این که دیدید حاجی آقا شوهر من است ولی چندی پیش بر اثر نزاع کارمان بمشاجره کشید و چون حاجی مرد عصبانی است باین لحاظ بین ما متار که انجام شد بطوریکه بلافاصله بمحض رفته و در آنجا مرا طلاق دائم یعنی سه طلاق کرد ولی پس از مدتی از کرده خود پشیمان شد زیرا مادارای دو طفل بزرگ بودیم که هر دو نسبت بآنها علاقه مند و هیچ يك حاضر بوناشوئی با دیگری نمی شدیم بالاخره شوهرم نزد من آمده و هر وع بگریه و زاری کرده از عمل خود اظهار تأسف نمود ناچار مصمم شدیم که آشتی کرده و زندگی خود را از سر بگیریم موقعیکه بمحض رفتیم رئیس محضر اظهار داشت این عمل امکان پذیر نیست و شما دیگر نمیتوانید با یکدیگر زناشوئی کنید مگر آنکه یک نفر با زن شما نزدیک کند تا حلال شود از شنیدن این حرف هر دو متأثر شدیم

در این وقت رئیس محضر گفت در صورتیکه مایل باشید من خودم این عمل را انجام میدهم و الا ساعه در اطاق مجاور کار را خاتمه خواهم داد و اگر مرا نمی پسندید پیر هستم و در اینجا عده ای که مخصوص اینکار هستند حاضرند ضمنا اشاره بیکی دو نفر آخوند جوان که یکی از آنها سید و دیگری شیخ بود کرده گفت اینها در روز معمولاً در محضر حاضر میشوند و کارشان همین است و هر چه هم حق الزحمه بآنها بدهید مانعی ندارد . حاجی از شنیدن این کلمات بقدری عصبانی شد که همانجا چند فحش آبدار بآقای رئیس محضر داده و بلا لکد خود بمیز و دستگاہ اوزد که تمام اوراق و دفاتر بروی هم ریخت و دست مرا گرفته از دفتر خارج شدیم در موقع خروج یکی از آخوندها با فریاد بلند گفت ای کافر لثیم چرا دست زن نا محرم را گرفته ای

شوهرم از آنجائی که بی اندازه مذهبی و پابند مقررات بود برای اینکه از صحت و سقم این موضوع اطلاع پیدا کند بمحض دیگری مراجعه کرده ضمنا در راه بمن میگفت کدام مرد بی غیرت و بی شرمی پیدا میشود که حاضر شود زن او با اطلاع او در بغل دیگری بخوابد که او را حلال نماید بخدا اگر چاقو همراه بود شکم این آخوند را پاره پاره کرده بودم موقعیکه سخن خانم باینجا رسید پا خود گفتم پس من آمده ام تا حلال

کنم و آن حاجی آقای متعصب و دوستی زن خود را تعارف من کرده پس معلوم نیست آن تعصب و شرف آنوقع کجا رفته است

در محضر جدید شوهرم با صدای بلند از رئیس محضر قبلی شکایت کرد که این مرد را چرا دولت اعدام نمیکند زیرا جلو چشم من میگردد زنت را باید در بغل من بخوابانی و یا چیزهای دیگر. موقعیکه رئیس محضر جدید ماجرا را سؤال کرد در جواب بدبختانه او هم سخنان رئیس محضر اولیه را منتهی با زبانی نرمتر تأیید کرد ضمناً برای اینکه حاجی آقا عصبانی نشود او را به پاره ای از مقررات مذهبی آشنا و اطاعت کردن از آن را یکی از ضروریات دانست منجمله باو گفت این عمل از این جهت انجام میشود که مردان زنان خود را طلاق ندهند در این وقت آقای رئیس بحاجی گفت حال چنانچه مایل باشید خودم و اگر عجله ندارید تامل کنید تا چند نفر از آخوندها که محلل هستند بزودی می آیند زیرا همین پیش پای شما یکی از آنها رفته است که زن را حلال کند و اگر هم مایل نیستید و میخواهید این عمل را شخص گمنامی انجام دهد تا منبعده چشمتان بچشم او نیفتد خود دانید اما از آنجائیکه شما شخص محترم و معروفی هستید ممکن است بمسجد جامع بروید در آنجا عده ای از آخوندها را می بینید که نشسته اند اگر بتوانید با آنها کنار بیایید بهتر است زیرا این عده از کسانی هستند که چون کار و بار روضه خوانیشان در دهات اصفهان نمی چرخد باین نقاط می آیند تا لااقل از راه محل شدن صد جوئی بکنند

موقعیکه بیانات خانم باینجا رسید با خود گفتم به به آقای جهانگرد عجب شغل شریفی ولی مثل اینکه از این شغل جدید خوشم آمد و کم کم داشتم تصمیم میگرفتم از فردا جهانگردی را کنار گذاشته و محلل بشوم زیرا غذای چرب و چای نرم و خانم خوشگل اسکناس صدی دیگر مرگ میخواهی برو حله - در این وقت به خانم گفتم خوب حالا تکلیف من چیست باید چکار کنم زن گفت هیچ من زن تو هستم و تو هم شوهر من و امشب هم تصور کن شب اول عروسی ماست این را هم بدانید بطوریکه رئیس محضر گفته مطابق قانون شرع اگر ما بخواهیم مانند خواهر و برادر باشیم گناه کرده و من بخانه شوهرم از نظر شرعی حلال نبوده و حرامم و چون حاجی بی اندازه متعصب است برای ترضیه خاطر او و اجراء احکام اسلامی بایستی عمل نزدیکی حتماً انجام گیرد والا حاجی آقا برای اجراء عمل بدیگری متوسل خواهد شد.

با خیالی راحت شب را بصبح رسانیدیم نزدیکهای صبح از خواب برخاسته و دست و رو را شسته مشغول تماشای حیاط و زندگی خود هدم ضمناً خانم فوری بقیچه حاضر کرد و کلفت خود را همراه من کرد و دستور داد که مرا بحمامی که در آن نزدیکیها بود برساند.

پس از استحمام بمنزل برگشته و ناشتائیرا که عبارت از کمره و تنم مرغ

و شیر و سرشیر بود بسلامتی صرف کرده ولی هرچه منتظر شدم خانم وارد اطاق نشد کلفت را صدا کرده و گفتم :

يك نفر

بست زن

دوره گرد

چرا خانم نمیآیند کلفت اظهار کرد اختیار دارید چطور می-کن است زنی نامحرم در نزد مردی جوان بنشیند از بیانات او مات و مبهوت شدم در این وقت حاجی آقا از در وارد شده و همان آقای آخوند دیروزی هم هم-راه ایشان بودند پس از مبارکبادی و صرف یکی دو چائی خانم وارد اطاق شد تعجب اینجا بود که خانم حالا از من رو میگرد و ولی با حاجی بخنده و قهقهه مشغول بود اینجا بر اثر حسادت نزدیک بود سر حاجی آقا را بکنم ولی در این بین حاجی آقا جلو آمده و باروی نسبتاً خوشی در حالیکه میگفت خیلی متشکرم خیلی ممنونم دست شما درد نکند مرا تادم در بدرقه کرده و ضمناً گفت اگر باز هم وجه لازم دارید تقدیم کنم اما من چیزی نگفته از در خارج شدم .

در موقع خروج حاجی گفت شتر دیدی ندیدی در بین راه متفکر بودم از اینکه اگر شب گذشته رحم زن آمادگی برای گرفتن نطفه داشته و او حامله شده باشد تکلیف چیست و اگر هم بلافاصله عقد شوند دیگر بدتر از بدتر و بچه لابد از آن حلال زاده های شرعی است . در این باره هرچه خواستم راهی پیدا کنم که شالوده اساس زندگی اجتماعی داخلی خانواده ایرا مختل و درهم نکند ولی با قوانین فعلی فکرم بجائی نرسید .

بی میل نشدم که مجدداً سری به مسجد جامع بزنم و زندگی را از سر بگیرم زیرا در این مدت پنجمه که از دوران سیاحت من میگذشت جز تحمل رنج و مشقت و بی خوابی و بی اعتنائی مسئولین امور چیز دیگری ندیده بودم و با اینکه در این سفر خطیر یگانه هدف و آرزویم خدمت به کشور و افراد مملکت و معرفی میهن به هموطنان گرام بود معیناً با خود میگفتم اولش که این باشد آخرش چه خواهد شد بنا بر این مصمم شدم دست از این کار برداشته و از امروز بروم در مسجد شاه و عبا و عمامه ای بپوشم و مشغول شغل جدید بشوم زیرا همه چیز در او بود پول غذای خوب جای نرم و از همه بهتر داشتن هم بستر شیرین ولی یگانه

چیزی که مرا منصرف کرد دو موضوع بود یکی نقص قوانین که تصور میرفت بنا برور زمان ممکن است اصلاح شود دوم توجه شخص شاهنشاه فعلی ایران بکلیه امور مملکتی و باتکا. همین افکار مصمم شدم دنباله تحقیقات خود را ادامه دهم با این افکار وارد مسجد شدم بدبختانه مشاهده شد که همان آش و کاسه دیروزی در کار و مرتبا عده ای از مردان دست یکی از آخوندها را گرفته و در حالیکه با او درباره مبلغ و مدت چانه می زدند و از او قول شرافت می گرفتند خارج میشدند.

از مسجد خارج شده بطرف دیرستان رفتم و برای اینکه بهتر از این موضوع اطلاعاتی بدست آورم با یکی از دیران علوم دینی بدون اینکه حقایق را بگویم به مباحثه پرداختم. دیر شروع بخنده کرده گفت هر وقت ماها هم قدری در فشار عزوبت واقع میشویم با لباسهای تبدلی یا بمحاضر می رویم یا بمساجد و محلل میشویم و شبی را بخوشی بسر برده و جیبی هم دریافت میکنیم. ضمنا در این باره چنین میگفت که گاهی از اوقات وقتی که محلل زن را متصرف شد ازدادن طلاق خودداری میکند هر چه شوهر زن خواهش و التماس میکند محلل طلاق نمی دهد و گاه از اوقات این عده تاده هزار تومان میگیرند آنوقت زن را طلاق می دهند و در این باره فجایع و عملیات عجیبی صورت می گیرد که داستانهای مفصلی دارد. این بود غمه ای از محلل شدن

يك رساله عجيب

قضیه عجیبی که در این شهر جالب توجه و برای عده ای خالی از خشم و غضب نبود انتشار رساله ای بود که بوسیله یکنفر از شیوخ بنام شیخ نافررند کر بالی منتشر شده و عنوانش در اصل اماره السیعه یا فضیلت لعن بر صلوٰه بود. بطوریکه دوست من تعریف میکرد بعد از قضایای شهر بور در این شهر هم مانند سایر نقاط بتعداد آخوندها اضافه گردید و بین این عده جلسات مباحثه زیادی درباره لعن برخلفا پیش می آید که قرار میگذازند از آقای رحیم ارباب که یکی از علماء بزرگ بوده در این باره استفسار شود ولی آقای ارباب جواب میدهد که ما از نظر مذهبی چنین دستوری نداریم اما بعد از گذشتن مدتی معلوم نشد روی چه اصلی رساله بالا منتشر گردید و بطوریکه میگویند پیش نویس آن در یکی از دستگاہهای بیگانه اصفهان دیده شده.

رساله مربوط پس از انتشار برای عموم دانشمندان و علماء اصفهان بطور رایگان بمنظور نواب فرستاده شده است.

دوست من یاد آور شد که معلوم نیست بچه هلت روحانیون فعلی در زمان سلطنت پهلوی جرئت انتشار چنین مطالبی را داشتند مگر واقعا معنی آزادی اینست که اشخاص در لباس روحانیت توهین بمقدسات ملی و مذهبی مردم بکنند و در وی بیندازند آنهم کشوریکه اکثریت افراد آنرا در درجه دوم اهل تسنن

تشکیل می دهند و در چهار گوشه آن زندگانی میکنند از طرفی در این موقع که در دنیا اتحادیه اسلامی برپا میشود باید این نفاق ها خاموش شود جز اینکه بگوئیم پاره ای از روحانیون فعلی کارشان در عوض راهنمایی مردم برآه راست و آماده کردن آنها برای ترقی و پیشرفت کشور و ایجاد اتحاد و یگانگی و متحد کردن پانزده میلیون جمعیت ایران بایکدیگر آنهم در چنین موقعی که گرسنگی فقر بدبختی و بیماری بی سوادى حزب بازی سراسر کشور را گرفته دستور دارند نفاق و کینه در بین افراد ایران تولید کنند تا اگر زره ای هم حس ملیت در آنها وجود دارد از بین ببرند و برای جنگ داخلی آماده شان کنند در صورتیکه ایرانی ایرانیست و در این کشور مذاهب مختلفه وجود دارد که آزادند زندگانی میکنند.

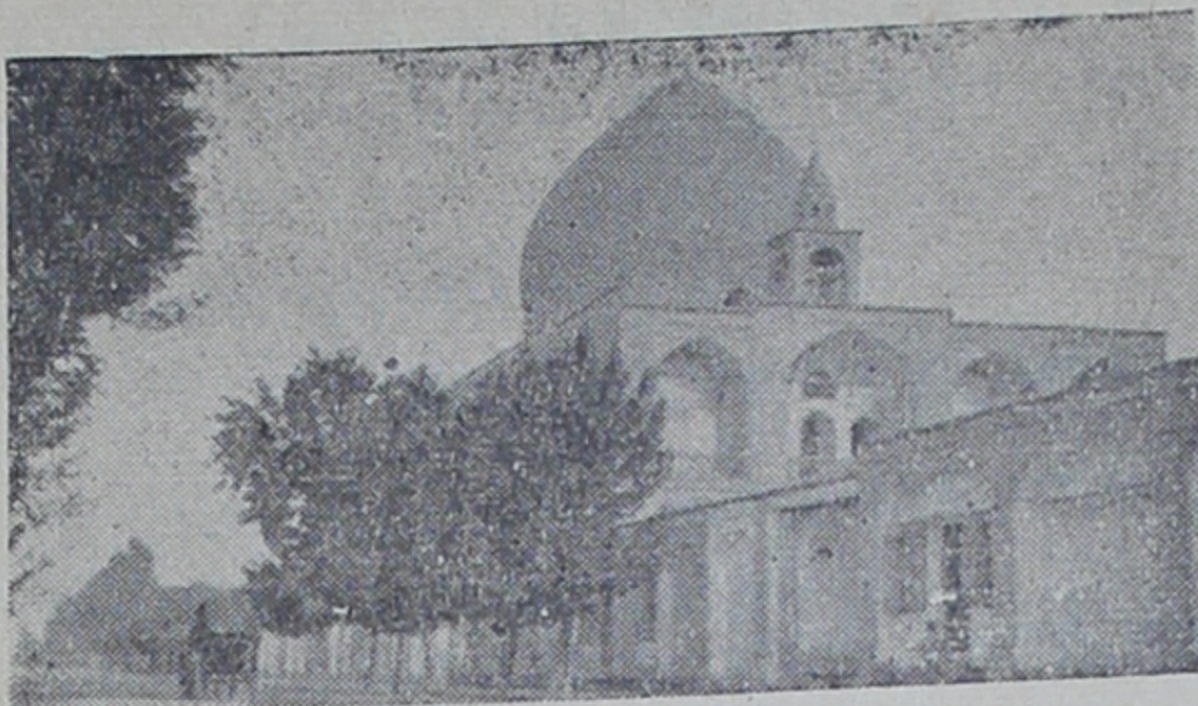
از طرف دیگر مشاهده شد در سنجندج یکی از شیوخ تسنن بنام آقای شیخ مرمردوج که از علماء تسنن کرد است تا کنون بعد از قضایای شهر یور که نسیم آزادی در این کشور دمیده بنشر چهار کتاب بنام جان نما - جام جان دمین - سرمایه هدایت که نتیجه مطالبش تفرقه بین تشیع و تسنن است منتشر کرده.

مشاهده این جریانات مرا بیاد زمان قبل از کودتای رضا شاه کبیر می آید از آنکه با چنین تبلیغاتی آتش نفاق و جنگهای داخلی را در داخل ایران همین عده بجائی رسانده بودند که در هر شهری حتی اهالی هر کوچه ای را با کونچه دیگر بنابه معتقدات مذهبی مانند حیدری نصتی بالاسری و غیره بچنگ و ستیز مشغول کرده و ملت کهنسال ایران را به چنان روز فلاکت باری انداختند که هیچ کس حتی در روز روشن هم تأمین جامی و مالی نداشت ولی رضا شاه فقید که به این جریانات آگاه و فهمیده بود که عده ای روحانی نما بناب دستور بیگانگان در هوش تبلیغات حقیقی مذهب اسلام در لباس روحانیت دست بچنین عملیات مخوفی زده اند دیگر بآنها اجازه نداد که لباس روحانیت را بر تن کرده و مذهب اسلام را در نظر خارجی ها خفیف و کوچک جلوه دهند باین لحاظ دستور داد ریش های عوام فریبانه آنان را طوری تراشیدند که از پوست کد و هم صاف تر شد.

جلفا

ساکنین این قسمت شهر عموماً آرامنه بوده و بر اثر ذوق و سلیقه و تجدید امروزی توانسته اند شهراروپائی برای اصفهانیه باشند. عصرها محل گردش گاه جوانان اصفهانی در جلفاست زیرا در خیابانهای شهر جز یک مشت کارگر و فقیر چیز دیگری نمی بینند و با اینکه جلفا بیش از یکی دو خیابان جدیدالاحداث ندارد معیناً جوانان اصفهانی با استفاده از خط سیر اتوبوس رانی در کوچه های آن دیده میشوند که پهلوی دیوارها ایستاده و دختران و پسران آرامنه را که دسته دسته خنده زنان و شادی کنان در گردش بوده و بعضی بطرف کلیسا و برخی به کلوپ و پاره ای به شب نشینی های خانوادگی میروند تماشا میکنند و آه میکشند.

آرامنه جلفا در زمان شاه عباس کبیر از ارمنستان کوچ داده شده و باین

منظره یکی از
خیابانهای جلفا که
کلیسای آرامنه در
آن واقع گردیده
و در صفحه ۱۳۸
اشتباهی بنام گنبد
شیخ لطف الله بچاپ
رسیده است

نقاط آمده اند این عده دارای باشکاهی هستند در آن انواع و اقسام لوازم تفریح
از قبیل زمین ورزش و اطاقهای پذیرایی برای مسافرین و سالن تئاتر که در کمرهای
آن محترک بوده و سلیقه خاصی در آن بکار رفته است و همچنین وسائل دیگر وجود دارد
کلیسای آرامنه جلفا جزو یکی از آثار تاریخی است زیرا در آن کاشی کاریها
و نقاشی های خیره کننده ای مشاهده میشود در جوار کلیسا موزه ای است که در آن
انواع و اقسام لباسهای آرامنه با مجسمه ها

و نوشته جات تاریخی دیده میشود و دفتری
در آنجا است که حاوی امضاء اشخاص
معروف و مشهور میباشد ولی فراموش
نشود که در موزه عمارت چهل ستون
اصفهان چنین دفتری وجود نداشت .

زنهای آرامنه و مادر شوهر

مواقع عبور از کوچه های جلفا
دیدم چند نفر زن پهلوی هم نشسته ولی
دو نفر از آنان جلو دهان خود را بسته
بودند ابتدا خیال کردم ممکن است از
نظر گرد و خاک کوچه باشد در همین
فکر بودم که یکی از آنها دو کف دست
خود را جلو یکی از پیر زنان بهم زده

وزن پیر متوجه او گردید پس از تحقیق
چند نفر از زنان آرامنه که مادر شوهر دارند

معلوم شد این عده از آرامنه فریدن هستند که بجلفا برای دیدن فامیل هایشان آمده اند
و معمولاً در فریدن زنانی که مادر شوهر دارند هیچوقت با او صحبت نمیکنند و

همیشه جلو دهانشان را می‌بندند و اگر کاری داشتند و کف دست خود را بهم می‌زنند و با اشاره بمادر شوهر منظور خود را می‌فهمانند و در موقع غذا خوردن که ناچارند دهان خود را باز کنند پشت بمادر شوهر کرده و غذا می‌خورند.

آداب و رسوم دراویش

ساعتی در خانه درویش مجنون

موقعی که از جلغا بر می‌گشتم باتفاق راهنما به طرف خانه درویش مجنون رفتم.

این درویش مرا با روی خوشی در باغ مصفی و اطاق دلپذیری که از

طرف یکی از اعیان اصفهان باو امانت داده شده بود پذیرفته و ساعتی در حضور او نشسته و عکسهای از سیاحان خارجی که بدیدنش رفته بودند نشانم داده مخصوصا چند تکه از کارهای دستی او که با فروش آن‌هامرار معاش میکرد جلب توجه مینمود.

این درویش بنام درویش علی عین‌الله معروف به مجنون میباشد که اجداد او تمامادرویش بوده و بطوریکه تعریف میکرد به عربستان و هندوستان مسافرت کرده و با وجودیکه در حدود ۸۴ سال از سنش میگذشت هنوز متاهل نشده بود و در ۵۰ سالگی در جرگه دراویش درآمده - دندانیهایش تماماسالم و بدون عیب و تیرزینش متعلق بدوره شاه صفی و اشعار زیر در آن منقوش بود.

این جوهرین تبر که یکف ماه انور است شایسته حضور بزرگان

کشور است ای دل‌اگر بدیده تحقیر بنگری درویشی اختیار کن در تو الگری

درویش عین‌الله معروف به مجنون

فرقه واصلیه

آنچه در این شهر بیش از هر چیز جلب توجه مرا کرد زیادی دراویش و تعداد خانقاه ها بود که در هر گوشه و کناری دیده میشد در این خانقاه ها عده ای روزگار خود را بکشیدن چرس و بنسک و تریاک مشغول کرده و مرتباً در اطراف حضرت علی ع ذکر میکردند این عده بر چندین طبقه تقسیم میشوند ولی از لحاظ شکل و شمایل و لباس یکسان هستند.

در بین این عده دراویشی که تصور میرود تعدادشان زیاد باشد دراویش پرسیه زن می باشند که مرتباً در دهات میگردند و عملیاتی را مرتکب میشوند که بی شباهت بفرقه واصلیه نیست.

کتاب تبصرة العوام درباره این فرقه چنین مینویسد (فرقه چهارم از صوفیان ایشان را واصلیه خوانند گویند ما واصلیم بحق نماز و روزه و زکوة و حج و احکام دیگر از بهر آن نهاده اند تا شخص اول بدان مشغول شود و تهذیب اخلاق حاصل کند و او را معرفت حق حاصل شود و چون معرفت حاصل شد واصل یعنی بحق رسیده باشد و چون واصل شد تکلیف از وی برخاست و هیچ چیز از ضرایع دین بروی واجب نبوده و جمله محرمات از خمر و زنا و لواط و مال مردم بروی حلال بود و کسی را بروی اعتراضی نبوده هر چه او کند نیکو بوده اگر مادر و اگر دختر و اگر برادر و اگر خاله و اگر عمه و اگر پسر خود و اگر از آن دیگری و اگر زن دیگری را برخود افکند جمله او را مباح بوده و ازو نیکو باشد، و گویند اگر یکی از ایشان را شهوت غالب شود و از دیگری مجامعت طلب کند اگر او منع کند او نه واصل باشد و منع کفر بوده و اگر کودک یا مردی که نه از واصلان باشد و شهوت او براند این شخص بدرجه ولایت برسد و از اولیای کبار باشد زیرا که راحت بواصلی رسانده باشد و این مذهب و اعتقاد جمله عارفان بود که در زمان ما اند اگر چه این ساعت عارفان اعتقاد ندارند بگور و قیامت و حشر و نشر و گویند عالم قدیمست و این قدر از کفر اعتقاد کرده باشند.

فرقت ششم از صوفیان قومی باشند که همت ایشان جز شکم نبود خرقة ها در پوشند و ذکرها و خرقة و سجاده ترتیب دهند و از حرام احتراز نکنند و ایشان را نه علم باشد و نه دیانت باطراف عالم میگردند از بهر لقمه و همیشه طالب طعام و رقص باشند و چون شکم صیر کردند روی در روی کنند و حکایت ایشان همه آن بود که در فلان شهر در خانقاه طعامهای نیکو سازند و سماع و رقص نیکو کنند و صوفی باشد که در سمرقند بشنود که در مصر خانقاه کرده اند و آنجا لوت بسیار بخلق می دهند از سمرقند قصد مصر کنند. هیچکس دون همت تر از ایشان نباشد.)

نوشتن این دو موضوع از این نظر بود که راجع بعملیات این عده من

چیزهایی شنیده بودم و بعضی از آنها را از نزدیک دیده بودم باین ترتیب .

اسرار زیر شولا رفتن و چت کردن (دراویش پرسه زن)

معمولا موقعیکه چند نفر درویش بیکدیگر میرسند اگر در بین آنها بچه درویشی وجود داشته باشد دیگران با لبخند از بزرگ آن استوال میکنند آیا بزیر شولا «عبای درویشی» رفته یا کدو بیایش بسته اند ؟

اینک ما اسرار این موضوع را برای خوانندگان خود فاش میکنیم معمولا پاره ای از این عده چون در ظاهر از زن گرفتن امتناع دارند باین لحاظ عده ای از آنها در هر شهری که میرسند یا بمعروفه خانه ها میروند و یا آنکه زنان و دخترانی را که پدرهای عوام آنان را با ثواب در صیغه دادن رام میکنند صیغه میکنند و یا آنکه پسر بچه های چاق با نزد ساله را از شهرها دزدیده و یا بارضایت پدر و مادر بمنظور ثواب - یا خانوار هائی که از عهده نگهداری بچه هایشان بر نمی آیند و منتظرند که یکنفر از نان خورهای آنها کم شود علی الخصوص موقعی که بشنوند درویش شدن ثواب هم دارد تحویل درویش میدهند .

معمولا پس از آنکه مدت چند روزی بچه را از پدر و مادر جدا کردند برای اینکه بقول خودشان او را درویش کنند جلسه ای تشکیل داده و در آن جلسه عموم دراویش حاضر میشوند و درویش بچه را هم آورده و پس از خواندن اورادی عده ای را رسم چنین است عبایرا که بنام شولا معروف است بر روی او انداخته و بقول خودشان بزیر شولا میبرند و آنگاه نفر دیگری در زیرها دست و پای او را باطناب میبندد و آنگاه سایر دراویش بیرون از خانقاه آمده و شروع بکشیدن نفر میکنند و ابتدا شخصیکه پسر را آورده است باید با او در این موقع هر چه فریاد بچه بهوا میرود صدای نفرها هم بیشتر میشود و به او تبلیغ میکنند که اگر بخواهی درویش حسابی بشوی بایستی تن برضا بدهی و پس از پایان او را چت میکنند یعنی تقسیم و بسایرین تعارف میدهند عده ای هم معمولا در شب اول پوست کدو میرا از نخ گذرانده و بیای طفل می بندند و چراغ ها را خاموش میکنند آنگاه بچه دستور میدهند که خود را فراری دهد سپس دراویش خود را بتعقیب او انداخته و در آن تاریکی هر کس که دستش بیوست کدو بخورد میفهمد که او همان درویش بچه است و او حق دارد او را صاحب خود و با او و تا مدت ۲ سال باید پوست کدو بیای او بسته باشد تا او را بشناسند این فجایع و تعداد این جمعیت و عملیات آنها چون برخلاف اصول مذهب و بسمع شاهنشاه فقید رسیده بود با اینکه این عده از زمان سلطنت صفویه تا زمان شاهنشاه فقید در ایران بچنین عملیاتی دست داشتند و مخصوصا در عهد قاجاریه هر روز مریدان خود را زیاد میکردند بنا بسامر صریح شاهنشاه عده ای را که گرد چنین عملیات داشتند میگشتند از لباس درویشی بیرون آورده و التزامی می گرفتند باینکه نیرالکنند و چیزی نمانده بود که این عده رو

بتحلیل روند مگر آنها یکی دارای حقیقتی بودند منجمله شاه نعمت الهی ها و بعضی از فرقه های دیگر که عده شان در ایران قلیل و مورد احترام همه میباشند ولی از زمان سلطنت اعلیحضرت فقید بپس با استفاده از آزادی در هر گوشه و کنار عده ای دیده میشوند که بعملیات فجیع و حقه بازی بنام درویشی مشغولند . . . بنا به تحقیقی که بعمل آمد فقط در اصفهان هر سال ۳۰ الی ۴۰ نفر به جمعیت دراویش اضافه میشوند و عجب آنکه بعضی ها که در چند روز پیش بقالی میکردند اینک در سلك دراویش درآمده با تبر زین و کشکول دیده میشوند .

در اصفهان خانقاه رسمی دراویش در محله پسا قلعه است و خانقاه کتابادی ها در محله چهار سوق شیرازی هاست - جمع دراویش اصفهان اینک به ۲ هزار نفر میرسد .

منار جنبان

ساعت ۲ بعد از ظهر بود که پیاده از شهر بطرف منار جنبان در قریه

کلادان که بیش از ۶ کیلو متر فاصله نداشت حرکت کردم دو طرف جاده را باغات میوه از هر طرف احاطه کرده ولی خود جاده بپراثر رفت و آمد زیاد کاروانان تیره و تار و خاک آلود بود . ساعت ۴ بود که خود را بمنار جنبان رسانیده و پس از دادن مبلغی بمتولی آن بداخل منار رفتم - دربان برای نشان دادن معجزه بمنار دیگری رفته و آنرا تکان میداد. من که در این منار ایستاده بودم بر اثر حرکت شدید منار حس میکردم زلزله شده است .

در زیر این دو منار مقبره یکنفر از شیوخ بنام عبدالله بن محمود میباشد که مردم آن حدود بر روی شمع روشن میکنند و مراد میطلبند . ساختمان منار

منار جنبان اصفهان

از کج و آجر است ولی متولی و اهالی آن حدود حرکت منار را بر اثر وجود همین مقبره میدانند .

خوانندگان گرام نظیر این منار در قریه اشترجان اصفهان وجود دارد که در آنجا امام زاده ای است بنام قاسم که بمنارهای آن حرکت میکند و این گویا بر اثر خاصیت خاک اصفهان باشد زیرا اگر بمناره های مسجد شاه هم که روی زمین سایه انداخته درست دقت شود معلوم میگردد که بیهین و بسار حرکت میکنند .

این شهر با اینکه چندین باشگاه ورزشی بسبك قدیم و جدید دارد ولی هیچکدام به پایه باشگاه ورزشی کازرونی که از طرف آقای محمد علی کازرونی درست شده نمیرسد در این باشگاه برای رفاه جوانان انواع و اقسام وسائل ورزشی بطور رایگان در دسترس عموم گذاشته شده و میتوان این اقدام را یکی دیگر از عملیات جوانمردانه آقای کازرونی دانست . کاش سایر ثروتمندان هم بایشان تاسی میکردند و هر يك باری را از دوش دولت و ملت برمی داشتند ولی افسوس که اصفهان با آن رودخانه زاینده رودش استغری برای شناندن اردو جوانان مجبورند اغلب در کنار زاینده رود در گودالهای مصنوعی همراه با قورباغه ها و حیوانات دیگر در شناشركت کرده و پاره ای از اوقات در مسابقات قهرمانی کشور پیروز هم بشوند .

میزبان عجیب

در لنجان که یکی از قراة اصفهان در فاصله چهل و دو کیلو متری است برخلاف اصفهان که روضه خوان های زنانه بایستی کلیه امور عروسی را اداره کنند در آنجا دلاک مردانه قریه بایستی همه کاره باشد چه از حیث خرید و چه پذیرائی و سایر چیزها . عجب تر از همه اینست که در موقع دعوت از مدعوین دلاک همه کاره بلباس مجملی ملبس است باین ترتیب که يك عدد لنگ حمام بجلویش آویزان کرده و يك عدد جاروب به پشت سرش بسته است و ضمناً يك عدد آئینه هم توی کیسه دلاکی دارد که بر يك طرفش آویزان و در حالیکه بيك دست آفتابه لنگ دارد و بدست دیگر آئینه موقمی که مهمانان نهاریا شام را صرف کردند آقای دلاک بمیدان آمده و جلو هر يك از مدعوین ایستاده ابتدا آفتابه لنگ را جلو مهمان میگیرد و آب بدست او میریزد پس از آنکه

يك نفر دلاک در جشن عروسی در حالیکه آفتابه و لنگ در دست دارد جاروبی هم برای پاك کردن دندان به پشت او بسته است

دستهای مهمان شسته شد چون آفتابه لنگ بدست اوست کمر خود را بطرف جلو بطوری حرکت میدهد که لنگ بر اثر تکان بقدری بطرف میزبان برود که میزبان لنگ را گرفته و دستش را پاك کند . پس از پاك شدن آنکاه آئینه را

بیرون آورده معمولاً ابتدا به اطراف کپل خود میمالد و سپس بدست میزبان میدهد
میزبان جمال خود را دیده و صلواتی میفرستد آنگاه آینه را گرفته
ودلاك پشت خود را بطرف مهمان خم میکند مهمان برای اینکه دندانهایش را
خلال کند شاخه ای از چوب های جاروب کننده و با آن به دندانهایش ورمیرود
و بهمین ترتیب دلاك بایستی جلوهمه برود و خم و راست شود

چگونه ظل السلطان گنج های قریه شهر و فیروزان و سده را لوطی خور کرد

در کلیه آبادیهای اصفهان سه نقطه است که زبان و آداب و رسوم آنها
بیشتر شباهت بایرانیان قدیم دارد و در اطراف آن گنجها و آثار عتیقه نفیس
هم بدست آمده منجمله سده درمه فرسنگی اصفهان که دارای چهل هزار نفر
جمعیت است. در نزدیکی این آبادی ساختمان مخروطی است بشکل تنور که
مردم آنرا تنور فاطمه گویند و اهالی معتقدند که حضرت فاطمه دختر پیغمبر «ص»
در این تنور نان می پخته ولی در زمان حکمرانی ظل السلطان در زیر این تنور
گنجی بدست آمد که ظل السلطان پس از وقوع آنرا لوطی خور کرد.
دیگر بلوک برخار درع فرسنگی و قریه قهپایه که در اصل کوپاست - در قریه
برخار که اراضی آن خشک است یکوقت مشاهده شده که اراضی خود بخود
فرو میرود پس از کنجکاوی گنجیه ای از کتاب بدست آمده و در این باره
در کتاب محاسن اصفهان هم شرحی نوشته شده است دیگر در شهر و فیروزان که یکی
از قراء لنجان ۷ فرسنگی اصفهان نزدیک پیر بکرانه که قبرستان فعلی کلیمی هاست
گنجی بدست آمده باین ترتیب که در زمان حکومت ظل السلطان که اراضی
این حدود متعلق بملا باشی بوده روزی یک نفر از رعایایم بیند که در یکی از
قسمتهای گندم کاری هرچه آب میرود تماماً فرو کش میکند از این بابت تعجب
کرده و باییل تصمیم میگیرد سوراخی را که آب در آن میرود بگیرد ولی
برعکس هرچه بیل میزند سوراخ بزرگتر میشود تا اینکه جریان را بملا باشی
خبر میدهند و ملا باشی پس از گذاردن چند نفر عمه ناگاه بدخمه ای بر میخورند
که از سنگ بوده و در داخل دخمه خمره های زیادی از مسکوکات طلا و
بدست میآورند گرچه ملا باشی تصمیم داشته پیداشدن این گنج را مخفی بدارد
ولی بالاخره خبر بظل السلطان رسیده و تمام آنرا بنفع خود ضبط میکند (بطوریکه
تواریخ نشان میدهد گویا این محل بیلاق اشکافیان بوده)

آیا صاحب این عکس را میشناسید خوب دقت فرمائید اغلب او را
روی پرده های سینما دیده اید و همیشه بنام جعفر جعفر صدایش کرده اید.
آری این شخص همان جعفر است که در فیلم دختر لر و چند فیلم دیگر فارسی
شاهل پیس را بعهده داشته. نامش عبدالحسین سپنتا است که اینک در اصفهان
روزگاری را بسر برده و روزنامه وزینی بنام سپنتا منتشر میکند.

سپنتا نه هنرمند قابلی است بلکه یکی از دوستان حقیقی صنایع

مستظرفه و آثار عتیقه است زیرا
عصری که برای صرف جای در منزلش
بودم اطاقی را نشان داد که تمام
آنها اشیاء عتیقه که بعضی از آنها
در موزه تهران هم دیده نمیشود
وجود داشت.

ولی خوانندگان گرام بدانند
که جعفر مجرد نیست بلکه خاك اصفهان
اورا دامنگیر کرده و اینك پدری است
که دارای چند اولاد میباشد و اما همیشه
در صدد است اگر فرصتی پیش بیاید و
دولت تصمیم قطعی برای ایجاد دستگاه
فیلم برداری بگیرد او وعده ای از
دست پروردگانش که در اصفهانند در
آن شرکت کنند. با اینکه جوانان هنرمند
ایرانی اغلب از اوضاع فعلی نگران و

دلخوشی ندارند ولی جعفر روحیه میهن پرستیش بی اندازه قوی است و خوشبختانه
تاحال آئینه قلبش خراش برنداشته

روزنامه ها

این شهر دارای ۱۲ روزنامه است که اغلب آنها هر پنج الی ششماه
یکدفعه منتشر میشود و بعضی از آنها ماهیانه و برخی دیگر سه روز در میان یا
دو روز در میان است باین ترتیب

- ۱- عرفان که قدیمترین روزنامه های اصفهان بوده و اکنون در سال بیست سوم
می باشد . ۲- نقش جهان ۳- ارژنگ ۴- راه نجات ۵- اصفهان (اخگر سابق)
۶- صدای اصفهان ۷- برخاش ۸- آتشگاه ۹- دنیای امروز ۱۰- آهنگر
۱۱- دانش . (روزنامه نقش جهان فعلا در تهران منتشر میشود)

لغات

الك دولك - (پلچفته) تاب خوردن (چنگولی) و بار زنان - (تاسه)
مادر زن و مادر شوهر (خار سو) فاسق و رفیق زن شوهر دار (مول) آدم لوده (ملندوغ)
قریاد داد بیداد - (غیه) - (این لغت کردی است) پرستو - (پی برک) - بختك -
(بینی گلی) باره آجر (كلوك) مچاله - (چماله) .

واحد اوزان

در این شهر يك من تبریز نیم من است باین ترتیب که ده مثقال را دو نار و نیم

بیست مثقال راه نار و ۴۰ مثقال را ۱۰ نار که معادل با ۲ سیر و نیم است و بهمین ترتیب ۲۵ که ۵ سیر و ۱۰ سیر را پنجگانی میگویند و نیم من را صد درم يك من اصفهان معادل است با ۲ من تبریز .

زمین را به دانك و حبه و جریب و طاق و قفیز تقسیم میکنند باین ترتیب که بعضی ها ده را به ۱۶ طاق و هر طاق را به ۲۴ قفیز و بقیه ده را به ۶ دانك و هر دانك را به ۱۲ حبه تقسیم میکنند - جریب بر ۸ نوع است جریب شاه و جریب معمولی - جریب شاه هزار ذرع مربع است و جریب معمولی ۷۴۰ ذرع - شاهی را يك پول و ده شاهی را يك پنا باد گویند شاعری در این باره چنین گوید باید ز جان گذشت و پنا باد خورده کرد - در قدیم قاز و نیم قاز رواج داشته دو قاز عبارت از نیم پول و هردو پول يك شاهی میشود .

جشن در دبیرستان ادب

چون عملیات و زحمات من قابل توجه استانداری و اداره فرهنگ واقع

شده بود بمنظور قدردانی و تشویق مجلس جشنی بافتضار و ورودم ترتیب داده شد که در آن آقای نادر آراسته استانداری و تیمسار سر لشکر معتضدی فرمانده لشکر و کلیه روساء ادارات و روساء کارخانجات و محترمین شهر و قونسول های خارجی باخانم هایشان حضور داشتند در این جشن که با موزيك لشکر اصفهان و نمایشات ورزشی توأم بود بکرشته سخنرانی های مفیدی از طرف استانداری و آقای شهوم رئیس فرهنگ و خود اینجانب در باره اهمیت جهانگردی ایراد گردید که در پایان از طرف تربیت بدنی اصفهان موفق بدربافت يك عدد گلدان نقره که جریانش در جرائد مرکز و روزنامه های اصفهان منعکس گردید نائل و مجلس جشن پایان پذیرفت .

دانشور جهانگرد ایرانی در پشت میز
خطابه مشغول سخنرانی است

روحیه اصفهانی

اصفهانی زرنك بر کار زحمت کش با تحمل قانع صبور و بهمان نسبت خسیس است روی این اصل در این استان برخلاف سایر استانهای دیگر کسانی که بنان شب محتاج باشند صدی ۲۰ کمتر دیده میشود و علت خسیسی اصفهانی

موزيك لشكر

اصفهان در

جشنی كه

بافتخار

دانشور

جهانگرد

ایرانی بر پا

شده بود

مشغول ترنم

ست

ها نه نظریه من است بلکه با مراجعه بتواریخ معلوم میشود این عادت ارثی است بطوریکه در اغلب کتب معتبر دیده شده هر وقت صاحب بن عباد وزیر عضد الدوله دیلمی قصد اصفهان داشته در خارج شهر متوقف میشده و دستور میداده هر کس خواهشی یا کاری دارد بخارج شهر بیاید زیرا نمیدانم چه سر است که در شهر قبضه پیدا میکنم (دست بسته میشوم) و نمیتوانم بکسی کمک کنم. میگویند نسب از سه کس دارد این نیک پی - و برای این سه نسب بتواریخ متوسل شده و چنین نظر میدهند که اصفهانیها در زمان سلطنت هخامنشیان یهودی بوده و بعد زردشتی شده اند و پس از آمدن اعراب پیرو مذهب تسنن گشته ولی از آن سنی های پروپا قرص وعده ای جبری مذهب که داستانی دارد و نمونه اش هم اکنون در پاره ای از اشخاص دیده میشود که خود اصفهانیها بهتر میدانند و در آخر شیعه شده اند و از هر يك از این سه مذهب خوی مخصوصی در آنهاست که لزومی بشرح و بسط آن نیست.

در این شهر برای ثبوت زرنکی و پرکاری اصفهان همین قدر بس که دم درب هر مغازه یک عدد دو چرخه دیده میشود و روی این اصل در هیچیک از شهر های ایران مانند اصفهان دو چرخه سوار نیست زیرا به نسبت جمعیتش در حدود ۱۲ هزار دو چرخه دارد که مرتباً در خیابانها و دهات اطراف در حالیکه بسته بزرگی بترك یا خورجینی بر روی میله آن نصب کرده اند در حرکت کنند. فردای دیگر چون برنامه تحقیقات و توقفم در این شهر پایان یافته بود کوله پشتی را بسته و با بدرقه جوانان ورزشکار شهر اصفهان را ترك و بطرف خونسار حرکت کردم.

اوائل شب بود که وارد نجف آباد شدم این شهر در ۲۷ کیلو متری اصفهان قرار دارد و پس از یکی دو ساعت توقف براه ادامه داده و نیمه های شب بود که به دولت آباد که در ۱۰۰ کیلو متری اصفهان قرار دارد رسیدیم چون راننده اتوموبیل تریاکی بود شب را در قهوه خانه بهر ترتیب بود بسر آورده و صبح ساعت ۷ از آنجا حرکت و نزدیکی های ظهر بخونسار وارد شدیم

خونسار

این شهر در میان گودی واقع شده که اطراف آنرا تپه های دایره وار احاطه کرده و مملو از درختان گوناگون است در داخل این درختان نهر های

آب فراوانی دیده میشود که خالی از لطف صفا و نیست و بدون شك در تابستان بهترین نقطه ییلاقی محسوب میشود. از لحاظ منظره وضع شهر عینا مانند قصر است.

گذارن نام ده به این شهر بهتر نزدیک است زیرا دارای خیابان و عمارت حسابی نیست فقط بازارچه ای دارد که سقف آن از پاره های حلبی تهیه شده و چند دکان زیر آن است

چون راننده در بین راه راجع به خرس های خونسار صحبت میکرد در موقع پیاده شدن از یکی پرسیدم آیا ممکن است یکی از خرس ها را بمن نشان بدهید.

اتفاقا چند نفر از پهلوی وارد شدند عابر گفت همین آلاں چند خرس رد شدند ولی من بجز چند نفر مرد چیز دیگری ندیده بودم که رد شدند بالاخره معلوم شد خونسار خرسی ندارد و خواه اهلای چون بی انداره لجوح و سرسخت یعنی طبع خرس ها را دارند بنام خرس خونسار معروف شده اند.

موقعیکه من بطرف تلگرافخانه رفتم پس از جستجوی زیاد و گذشتن از میان درختان انبوه بعمارت خرابه ای رسیدم که معلوم شد تلگرافخانه است در تلگرافخانه بیش از يك نفر آدم ندیدم که میگفت هم رئیس است هم صندوقدار هم پیشخدمت هم نامه رسان هم تلگرافچی و بطوریکه تحقیق شد در آمد ماهیانه تلگرافخانه بیش از یک هزار ریال در ماه نیست. اهالی این شهر عموما سرخ و سفید و زنان آنها در حجاب و با چادر نمازهای سفید در میان درختان دیده میشوند که در رفت و آمد بوده و یا در هر گوشه چند نفر از آنها نشسته و صحبت های کله گذاری را دارند. مرض سکنه در این شهر زیاد است.

گلپای بونجه این حدود برخلاف بعضی نقاط که آبی و بنفش است قرمز رنگ میباشد در کوهپای این حدود و اطراف بوته های وجود دارد بنام گز که از آنها شکر مخصوصی میگیرند این بوته ها خودرو و طبیعی بوده و معلوم نیست از کجا مالک پیدا کرده است زیرا در هر جا که چند تائی از آن وجود دارد مالکی هم طبق يك کاغذ پاره که آخوندی زیر آنرا تصدیق کرده است خود را صاحب آن میداند

طول این بوته ها حدا کثر به نیم متر میرسد بر گلهای آن مانند بوته های کتیرا میباشد معمولا در فصل تابستان گل میکنند و پشه مخصوصی روی آن مینشیند و گلش را نیش میزند و از آن بیعد روی بر گلهای آن گرد سفیدی می پوشاند مانند شبنم. در فصل پاییز رها یا چادرهایی بزیر آن انداخته و می تکانند این عمل در دو ماهه مهر و اوائل آبان انجام میشود طعم آن کرد بسیار شیرین و گل آن را میخورند و قیمت يك من کرد از ۶۰ تا ۹۰ تومان گاه از اوقات میرسد محل فروش این محصول در اصفهان است که با آن گز مخصوص اصفهانی را درست میکنند که

درابران معروفیت خاصی دارد این بوته‌ها تا نزدیکی های گلپایگان در مسیر جاده و تپه‌ها دیده میشود

منظره

خونسار و
عمارات آن

در این شهر گلستان کوهی است که در یکمایه فروردین واردی بهشت مملو از گل سرخ بوده و یکبارچه غرق در آتش میشود و عبور و مرور را غیر مقدور مینماید شاعری در وصف آن چنین گوید.

مه فرسخ در سه فرسخ لاله زار است بهشت روی دنیا خونسار است این شهر چون در کودی واقع شده معمولا نیمساعت بغروب آفتاب غروب میکند و در هر ماه ۱۵ روز مرتباً آب در نهرها جاری است و بعد از آن ۹ روز بگلپایگان میرود که تمام نهرها توسط رعایا برودخانه باز میشود و بسیار منظره تماشایی دارد

بیشتر اهالی خونسار در قسمت مذهب بی انداره متعصب و بهمان نسبت بوئی از تمدن امروزی نبرده اند و معلوم نیست چه تاثیری این تعصب در آنها نموده که اینطور عقب مانده اند بطوریکه خودشان عقیده دارند خاک شهرشان هامنگیر است لهجه اهالی با سایر نقاط تفاوت کلی دارد اینک برای نمونه چند تائی از لغات آنها را مینویسم.

بنشین - «هاچین وی» بلند شو «وری سیدی» رفتن «بشو» آمدن «بیو» بیا اینجا «بوریا» سگ «استح» دیروز «هزه» کجا رفتی «کاشته» اطاق «کیسه» حدس «یشنک» زود باش «زی بیری»

گلپایگان و مهمان نوازی ژاندارم!

عصر پنجشنبه بود که پس از طی ۲۹ کیلومتر از خونسار وارد خیابان خاکی این شهر گردیدم ولی من هرچه نگاه کردم علاوه بر آمیزاد پرند هم ندیدم مثل اینکه جاندار در این شهر وجود نداشت چون ادارات تعطیل بودند ناچار در یکی از اطاق مخروبه های کاراژ ساعتی را با استراحت گذرانده و مرتب به داد و پیداد

و سخنان رکیک شو فرها و شا کرد شو فرها که معلوم بود از تعارفات معموله آنهاست گوش میدادم. پس از یکساعت بتصور اینکه چون شب است مردم از لانه ها برای گردش بیرون خواهند آمد سراز اطاق بیرون آورده ولی افسوس جز هو عوسکان چیز دیگری نشنیدم از آنجا اینکه محیط کاراژ مرا خسته و بوی تعفن مستراح آنجا که در تمام فضای کاراژ پراکنده بود ناراحت کرده بود از کاراژ بیرون آمده مشغول گردش در خیابان خاکی شدم ناگاه چشمم به ژاندارمی افتاد که بطرف یکی از کوچه ها میرفت فوری جلوی او رفتم و سراغ منزل فرمانده اش را گرفتم ولی معلوم شد فرمانده به تهران رفته است ناچار به خود ژاندارم گفتم آیا در اینجا جایی که بشود شبی را استراحت کرد پیدا میشود یا خیر ژاندارم قدری فکر کرده سپس جواب داد بفرمائید تا شما را راه نمایی کنم. از خوشحالی در پوست ننگنجیده و یک اسکناس پنجاه ریالی کف دستش گذاشتم.

لحظه ای بعد خود را در میان منزلی یافتم که دارای چند اطاق مخروبه بود. ژاندارم مرا به اطاقی برده و بر روی قالی نشانید و خود بیرون رفت پس از چند دقیقه دو نفر خانم آرایش کرده از در وارد شده و بزبان اصفهانی خوش آمد گفته و نشستند. خوانندگان گرام لزومی به شرح و بسط نیست فردا صبح فهمیدم که در یکی از معروفه خانه های شهر از من پذیرایی شده و ژاندارم هم دلالتی خوبی گرفته است.

هنار گلپایگان

چون اهالی درباره مسجد جامع این شهر صحبت های زیادی می کردند ناچار بطرف انتهای خیابان در حرکت شدم برای رسیدن به مسجد ناچار بایستی بازار این شهر را هم به بینم ولی وضع بازار برخلاف تمام نقاط ایران بود زیرا فاصله سطح آن از کف خیابان چندین متر فاصله داشت که پس از بالا رفتن از پله ها وارد بازار شدم این بازار هم سر پوشیده ولی احدی در میان آن دیده نمیشد مگر تعدادی سگان برصدا که با فریادهای خود بر اثر دیدن من سکوت این محل را بهم میزدند و معلوم بود حس کرده اند شخص غریبی بشهر آنها پا گذاشته گاهی میدیدم بر اثر داد و بیداد سگان یکی دوسر با قیافه و لباس های مضحکی ز میان لانه ها بیرون آمده و مرا نگاه میکردند و مجدد تو میرفتند با اینکه ربع ساعت طول کشید تا پیچ و خم های بازار را طی کردم در این مدت روی هم رفته ۱۰ دکان باز بیشتر ندیدم که صاحبان آن با انتظار فروختن نخود کشمیش آنجا نشسته بودند. پس از آنکه از بازار خارج شدم

وارد خرابه های پست و بلندی شدم که مردم انتظار میرفت دیوارخانه ای بر سرم خراب شود تا بالاخره به مسجد رسیدم .

این مسجد از نظر کاشی کاری و معماری در درجه دوم آثار عتیقه ایران محسوب شد در سقف این مسجد آجرهای قیمتی فیروزه مانندی وجود داشت . ساختمان این مسجد را استاد عمر اصفهانی بنا کرده در گوشه های مسجد این جملات دیده میشد . من البعض البنی - من البعض عمر فی سواء و حضر - من البعض ابایکر صدیق ملواه ندیق من البعض علی ف خفمه البنی .

ولی وضع مسجد بحال مضروب ای افتاده بود و در بعضی از قسمتهای آن تركهائی دیده میشد که احتمال میرفت در آتیه نزدیکی از بین برود . یکی دیگر از ساختمانهای تاریخی این شهر مغاری بود که در طرف راست خیابان واقع شده و طرز ساختنش مانند میل نادر (بین راه بم و زاهدان) بود بطوریکه اظهار میکردند بر بالای این منار در زمان سابق آتش روشن میکردده اند چون وضع استراحت در این شهر بسیار بد و احتمال مریض شدن میرفت بگاراژ آمده و سوار ماشین باری که بطرف اراك حرکت میکرد شده و این شهر کثیف را با خاطرات ژاندارمش ترك کردم .

ساعت ۴ بعد از بود پس از عبور از قریه سعید آباد و دو راه دلیجان به خمین که دور ۴ کیلومتری خونسار واقع است وارد شده و چون این شهرداری خیابان و مهمانخانه ای نبود پس از چند دقیقه توقف سوار همان اتوموبیل شده و براه ادامه دادیم .

اراك

ساعت ۱۱ شب بود که از دور روشنائی چراغهای الکتریکی اراك نمودار شد و کم کم نزدیک شدیم . دم دروازه مشاهده شد که باز حساب چوب و پیرس و ستوال در کار است با خود گفتم حتما بکشور دیگری وارد شده ام زیرا در نقاط دیگر که از این حسابها در کار نبود ولی شوقر اظهار داشت اینها بدستور مرکز کار نمیکنند هر رئیس که وارد میشود سلیقه ای دارد و این سلیقه ها هم معمولاً جز مردم آزادی و پر کردن جیب آنها چیز دیگری نیست زیرا اگر رئیس دید در آمدش کافی نیست فوری راهی پیدا میکند مثلاً یکی از آنها اینست که مأمور دم دروازه میگذارد در همین صحبتها بودیم که اسکناس بیست ریالی بدست پاسبان داده شد که باژاندارم آنجا قسمت کردند در این موقع چوب برداشته شد و بدون هیچگونه بازرسی اتوموبیل وارد شهر گردید من کوله پشتی را بدوش کشیده و به یکی از مهمانخانه های شهر رفتم خوشبختانه بعد از اصفهان اولین شهری بود که میتوانستم چند ساعتی در مهمانخانه آنجا راحت کنم اما بدبختانه هنوز کوله پشتی را باز نکرده بودم که صدای عشق بازی زن و مردی که در اطاق مجاور من نمره داشتند بلند شده و نگذاشتند اصلاً چشم بهم برود . تا ساعت ۲ بعد از نصف شب بیدار بودم تا آنها بخواب رفتند نزدیک بود که خواب بروم ناگهان در باز شد و سرو کله چند نفر مسافر لرزیده شده

و صاحب مهمانخانه اطاقی را که گنجایش دو تختواب داشت چندین تختواب در کنار و گوشه آن جای داده بقیه شب را با سرفه ها و دود سیگار مسافریین جدید دست بگریبان بوده خدا خدا میکردم هر چه زود تر صبح شود تا اینکه صبح شد و از اینجا هم بیرون آمدم یکسر بسراغ اداره فرهنگ رفتم .

در اداره فرهنگ بارمیس آن که جوانی سبزه رو و اصل و نسبی به طایفه آقاخان محلاتی میرساند آشنا شده و پس از آنکه از حال و روزم اطلاعی یافت فوری پیشخدمت را فرستاد تا اثیه مرا بمنزل ببرند ظهر را در منزل ایشان چهار مفصلی صرف و چند ساعتی استراحت کردم .

منظره میدان اراك

این شهر دارای خیابانهای متعددی بنام پهلوی - اردی بهشت - شاپور - کسری - ملک - خونسار میباشد که از همه مهمتر خیابان پهلوی آن است انتهای این خیابان از طرف شرق به کوهی بنام کوه سفید خانی برخورد میکند که منظره آن در فصل زمستان بی اندازه دیدنی و تماشائی است زیرا سراسر آنرا برف فرا گرفته و دور نمای غیر قابل وصفی به خیابان شهر میدهد . محله های شهر عبارتند از محله تیغ آباد - الکه - قلعه - حصار - عباس آباد - آرامنه این شهر در محلی بنام سه راه آرامنه مسکون میباشد .

تفریح گاهها عبارتند از سده اراك - کره رود - سنجان - فیجان - مودر - نظم آباد - حسین آباد که فاصله آنها

تا شهر حداقل يك فرسنگ و حداكثر ۱۰ فرسنگ است .

چون اراك مركز غله غرب است دارای کارخانه سیلو میباشد . در بعضی از نقاط اراك مانند فراهان بر اثر استعداد اراضی هر تخم تا ۷۰ تخم حاصل میدهد .

مالکین عمده این شهر در سال اغلب از ۵ تا ۷ هزار خروار گندم حاصل بر میدارند ولی متاسفانه در این شهر هم مانند سایر شهرهای ایران دودستگی عجیبی بین مالکین وجود دارد از آنجمله میتوان گفت اراك در یک قدرت و طایفه بنام بیانی ها و خاکبازی ها که معروف به حاجی ها محسنی ها هستند میباشد . این دو طایفه همیشه با هم در نزاع بوده و روی این اصل اراك از ترقی باز مانده و اگر يك کدام از آنها گاهی بر مسند امور نشسته است در

صدد بوده دیگری را از بین ببرد .
از صنایع معروف این شهر قالی آن است که در مشك آباد - کرکان -
سارق و پاره ای از نقاط دیگر بافته میشود .

از آثار تاریخی آستانه است در ۶ فرسنگی که امامزاده سہمعل بن علی
است - خاک رودخانه آستانه را اگر بشویند از آن طلا بدست میآید که از
طرف دولت عده ای مامور شستشوی آن میباشند .

شنیدنیهای کوسه وریش پهن

عصر بدیدن ورزشگاههای شهر رفته و از همه مهمترین ورزشگاه راه آهن این
شهر بود که بدست آمریکائیان بنا شده و بهترین یادبودی بود که آنها در این شهر از
خود بیادگار گذارده بودند ولی افسوس که ورود به این ورزشگاه برای همه
آزاد نبود بلکه تعداد معدودی میتوانستند از آن استفاده کنند .

سطح ورزش در این شهر مانند سایر شهرها پائین و بطوریکه مریان
ورزش تعریف میکردند مبلغین مذهبی مانع از ورزش نمودن اطفال هستند زیرا
بارها بر روی منابر گفته اند که (مدارس جدید کاری که بلد شده اند اینست که عده ای
جوان عذب را بیاورند بنام آموزگار ورزش و به بچه های مردم یاد بدهند که
رانها و بازوهای خود را برهنه کنند در صورتیکه این لغتی بدن پسر بچه و سبیل
تحریک میشود و برخلاف مقررات مذهب است و بایستی بچه ها ورزش کنند .)
از شنیدن این حرف بیاد روز های ماه محرم افتادم که در جلوی دسته ها
و متینک های مذهبی سردسته ها معمولاً بچه ها هستند که علاوه بر پاهای برهنه محض
ثواب بدنهارا هم تاروی کفل هالخت میکنند و عده ای سبیل کلفت از چاقو کشهای
محلها که تاروز گذشته محلشان در مشروب فروشها بوده این عده راهدایت
میکند . نمیدانم چطور در مدارس باشلوار و پیراهن زیر ورزش کردن آنهم برای
سلامتی بدن مخالف مذهب است ولی در اینجا اگر بچه ها لغت و عور باشند و چند
نفر چاقو کش هم همراهشان باشد و با فحشهای رکیک آنها را وادار کنند که نام
حسین (ع) را بلند تر بپزند گناه نیست و بلکه ثواب هم هست .

روی همین اصل يك روز برای دیدن دیر ورزش این شهر بطرف بازار
رفتم تا بالاخره آقای دبیر را در میان حجره ای یافتیم در حالیکه پشت میزی
نشسته و مشغول خرید و فروش قالی بود . پس از آنکه آقای دبیر مانند يك
بازاری ۸۰ ساله بدلالها و مشتریان جواب داد و تعدادی از قالیه را آب کرد
فرستی پیدا کرده گفتم رفیق از کی تاحالا تاجر قالی شده ای از شنیدن این بیان
لبخندی زده جواب داد حقیقتش این است که اولاً حقوق اداری کافی نیست و از
طرفی این بساط از شهر بور ۲۰ باینطرف درست شده یعنی از آن تاریخی که
ورزش هم مانند هزاران چیز دیگر در مملکت ما معنی حقیقی خود را از دست
داد و مورد اهانت عده ای از روحانیون واقع گردید منم چون دیدم بعوض

تشویق مورد سرزنش و لعنم دیگر کارها را با فور مالیته انجام داده و این بنگاه را تاسیس کردم اما منتظر روزی هستم که اگر اوضاع مانند سابق سرو سامان حسابی بخود گرفت و صورت جدی پیدا کرده مجدداً لباسهای پیش آهنگی را بر تن نموده و برای خدمت و تربیت جسم و جان جوانان اراکی آماده فداکاری باشم

موقعیکه از کوچه های تنك و تاريك اين شهر عبور میکردم دیدم صدای فریاد و شیون عده ای از زنان بلند است فهمیدم که باز روضه خوانی دارد خود نمائی میکند و چون آقای روضه خوان با مهارتی عجیب دستگاه ماهور را میخواند پای من هم سست شده مدتی مشغول گوش دادن با آواز او شدم ولی چیزی طول نکشید که آواز دیگری در همان نزدیکی شنیده شد که معلوم بود صدای زن است با خود گفتم لابد روضه خوان زنی است که مشغول خواندن همایون است اما همینکه نزدیک شدم معلوم شد این یکی صدای روح انگیز خواننده نامی ایران است که در رادیو مشغول خوانندگی است. خدایا این چه بدبختی است آن آقا ماهور میخواند مردم بسرو سینه میزنند این یکی همایون میخواند ولی مردم بقول خودشان لذت میبرند و از طرفی این چه نوع موسیقی است که در عزا و شادی آهنگ هایش تغییر نمیکند.

موقعیکه خوب در دستگاه های موسیقی ایرانی دقت کردم جز ناله و سینه زنی و امان و داد و مردم ای خدا آخ آخ دلم دلم دلی دلی چیز دیگری ندیدم از اینجا معلوم شد موسیقی که بایستی مردم را به روح و نشاط بیاورد و غم و اندوه روزانه را برطرف کند در مملکت ما جز آوردن غمی بر غمها و تازه کردن دردها کار دیگری نمیکند زیرا اغلب دیده بودم موقعیکه رادیو یکی از دستگاهها را مینوازد حضار در صورت توجه زیرا اغلب توجه ندارند سر را بزرانداخته آه های پی در پی کشیده و گاه دستها را مانند هزاران طفل مادر مرده از تار بهم زده اند و سر را با طراف تکان داده اند و اگر آخوندها هم در روی منبر از همین دستگاهها استفاده میکنند علتش این است که موسیقی فعلی جز غم و اندوه چیز دیگری در او نیست در صورتیکه اگر آهنگهای موسیقی فعلی برای نشاط و پرورش روح است پس چرا این همراهان بدون کم و کسر آخوندها بر روی منبر میخوانند و مردم را میگریانند و اگر غم انگیز است بچه علت در تغییر آن مانند کشورهای عربی و سایر کشورهای دیگر اقدامی نمیکند.

موقعیکه در این باره فکر میکردم ناگهان رئیس هنك از دور رسید و گفت آقای جهانگرد در اینجا چه میکنید؟ فوری موضوع را بایشان گفته و مخصوصاً ایشان را با خود آوردم در منزل تا آهنگ روضه خوان را گوش بدهند اتفاقاً در این موقع آخوند عوض شده بود و آخوند جدید که از صدایش معلوم بود از آن صدادارهاست همان دستگاه همایونی را میخواند که روح انگیز اینك به تصنیفش رسیده بود.

پس از آنکه من جریان را بایشان گفتم و ضمناً از اطلاعاتی که در باره

موسیقی داشتم شمه ای بیان کردم رئیس فرهنگ گفت من نمی فهمم چرا بعد از قضایای شهر یور تمام اقدامات شاهنشاه فقید را دولتهای دقت را که گذاردند و مراسم کهنه و قدیمی را برافراهنداختند مگر واقعا ملت ایران بایستی همیشه مانند مردم قرون وسطی زندگی کند .

در زمان شاهنشاه فقید همانگونه که در کلیه امورات کشور تغییراتی داده شد در موسیقی هم تجدید نظر گردید و با استخدام عده زیادی از موسیقی دانهای خارجی نزدیک بود موسیقی ایران هم بصورت نوین امروزی و دنیا پسند درآید زیرا موسیقی معمولی برای پشت منقلی ها خوب بود ولی معلوم نشد بچه ملت دیگر از آن دستگاه و آثار پس از رفتن او چیزی دیده نشد و باز آهنگهای مردم - وای بدادم بر سید روی کار آمد ضمنا رئیس فرهنگ موضوع خوشه ای در باره روز نهضت بانوان صحبت کرد که معلوم شد در این کشور دو حکومت وجود دارد یکی دولت و دیگری آخوند که هر دو فعال مایشاء در کارهایشان میباشد . چون بیانات ایشان بسیار جالب و شنیدنی بود باین لحاظ خلاصه آنرا برای خوانندگان خود بیان میکنم .

« چندی پیش بنا بدستور مرکز بمناسبت روز پانزدهم بهمن که روز نهضت بانوان ایران بود مجلس جشن مفصلی از طرف اداره فرهنگ برپا گردید عصری بود که من مقاله مفصلی در باره معایب حجاب و پیشرفت بانوان و لزوم احیای ایران تهیه و مرتب آنرا میخواندم تادر موقع سخنرانی به لکنت زبان دچار شوم .

موقعیکه از منزل اراده حرکت کردم در راه این جمله مرتب در نظرم بود « امروز روزی است که زنان به پیروی از نیاکان خود چون مردان بایستی مردانه وار جامه برتن کنند و برای حفظ حراست میهن عزیز در مقابل دشمنان چون کشور های خارجی بکوشند » همچو که خواستم از کوچه وارد خیابان بشوم چند در آخر کوچه دهم صدای روضه خوانی شنیده میشود که مشغول وعظ است و از صدای قیل و قال زنها و مردها دانستم لا اقل صدالی ۱۵۰ نفر جمعیت پای وعظند از سخنرانی آن روضه خوان یسا ناطق مذهبی بقدری متعجب شدم که همانجا خشکم زد زیرا سخنرانی او زودتر از من شروع شده بود و برای طبقه عوام مشغول صحبت بود در حالیکه من بایستی برای طبقات تحصیل کرده و روساء ادارات صحبت کنم ولی آقای ناطق کاملا مخالف آنچه را که من تهیه کرده بودم میگفت مخصوصا یکی از جملاتش این بود که « ای مسلمانان ای خواهران دینی اگر نامحرمی گوشه ابرو یا چشم یا لب یا بازو های شمارا ببیند وای بر حال و روز شما زیرا حضرت فاطمه زهرا ع در آن دنیا شفاعت از کسی خواهد کرد که رویش را بغیر از شوهرش کس دیگر ندیده باشد گول این کفاری دین که دستهایشان لغت و صورت هایشان را نمیپوشند نخورید

زیرا در آن دنیا عجز و لایه آنان نزد فاطمه زهرا ع بجائی نخواهد رسید و در آتش جهنم خواهند سوخت...

حالا خوب فکر کنید اگر آخوند راست میگوید پس من چه میگویم - اگر من راست میگویم او چه میگوید.

در صورتیکه اگر دقت شود آخوند دارد به دولت و عملیات او حمله میکند ولی دولت جرات کوچکترین اعتراضی ندارد اما اگر خدای نکرده دولت حرقی زد که مطابق میل آنها نبود دیگر وامصیبتا دین از دست رفت شروع خواهد شد و مردم عامی هم که مایلند هر گونه گناهی را مرتکب شوند و در عوض با خواندن آیه الکرسی بخشوده شوند طبعاً بدنبال آنها خواهند رفت از آنجائیکه موضوع های کوسه ریش پهن در این مسافرت دیده بودم فقط بنظر می رسید که در ایران دو طبقه حکومت میکنند یکی دولت و یکی روحانیون. دولت مردم را بروش تمدن امروزی آشنا میسازد ولی پاره ای از روحانیون روش زندگی قرون وسطی را تعلیم میدهند.

پرچم سرخ بر فراز کاه یونها!

چون نهار را در کارخانه قندسازی مهمان نه-اینده بودم باتفاق بطرف

ارامنه

اراک در

حال حرکت

به ارمنستان

کارخانه رفته و پس از مشاهده قسمتهای داخلی و خارجی کارخانه و مذاکره با کارفرمایان و کارگران معلوم شد هر کس رئیس این کارخانه است در سال مبلغ متناهی در حدود ۵۰۰ هزار تومان گاه بالاتر به جیب میزند و چون کارگران بر این چپاول و غارت اطلاع دارند آنها هم کله های قند را از دیوار کارخانه یا از سوراخ فاضل آب بخارج پرت کرده و رفقایشان که در آنطرف دیوار هستند برداشته و میفروشند.

چون قطار راه آهن از پهلوی کارخانه رد میشد عصر از کارخانه بیرون آمدم و دیدن باغات پرداختیم در این موقع قطار رسید و با فشار آب درختان و باغات اطراف خود را که گرد زیادی رویشان نشسته بود شروع به شستشو کرد.

نماینده گفت برای همین عمل هم بین صاحب ملك و مأمور قطار حق و حسابی در کار است والا هنوز فکر مأمورین و مردم باینجا نرسیده که بخواهند عملی را بمنظور اصلاح انجام دهند .

باغی که در آن بودیم یکطرفش به جاده برمیخورد که بدهات راه داشت در این هنگام چندین کامیون باری که مملو از زن و مرد و در حالیکه هر يك برچمهای قرمز رنگی بر روی کامیون نصب کرده بودند رسید . ابتدا من خیال کردم اتوموبیل های شوروی است ولی بعداً متوجه شدم که این عده آرامنه ای هستند که میخواهند بشوروی بروند مشاهده آن منظره گریه پدر برای پسر و مادر برای فرزند بی اندازه دلخراش بود زیرا اغلب از هر خانواده ای چند نفر به قصد ارمنستان عازم بودند شیون عجیبی معوطه را گرفته بود جوانکی ارمنی در حالیکه ژاندارمی پهلویش بود خطاب باو گفت الحمداله از دست شماها که راحت شدیم حالا بروید از درختان رشوه بگیریید حقیقت آنکه مامیل نداشتیم میهن عزیز خود را که در آن متولد شده و مدتها زنده گی میکردیم ترك كنیم ولی عملیات شما و نظایر شما مارا وادار به چنین سرنوشتی كرد كه معلوم نیست آتیه آن چه خواهد شد .

خواننده گرام واقعا خجلت آور است و معلوم نیست چطور دولت در هیچ نقطه ای کنترلی در کار مأمورین ندارد زیرا در همین محل ژاندارم و پاسبانان تا حق و حسابی از راننده های بیچاره ارمنی نگرفتند به آنها اجازه حرکت ندادند ولی راننده باچشمائی غضب آلود هرچه ناسزا از دهانش در آمد داده و برچمهای سرخ از جلو ماحرکت كرد در این بین دختری كه توی كامیون بود به مادرش بزبان ارمنی گفت مامان درخت سیب مرا آب بدهی .

نماینده در حالیکه دستمال بردستش بود و از مفارقت آنها اشك میریخت سوگند میخورد كه امروز در بین کلیه دهات اراك دهاتی برارزش تر بر میوه تر از دهات آرامنه نیست زیرا این عده در هر جا كه پا گذاشته اند رحمت زیادی برای تربیت اشجار و پیوند کاری بخرج داده اند كه در سایر دهات نظیر آن بهیچوجه دیده نمیشود ولی معلوم نیست حالا كه آنها میروند چه کسی از آنها سرپرستی خواهد كرد .

در این شهر هم مانند سایر نقاط بنا بدهوت اداره فرهنگ در سالن سینمای مایاك سخنرانی مفصلی درباره اهمیت جهانگردی ایراد كردید كه در پایان فیلم رژه ورزشكاران شوروی نمایش داده شد و از طرف تربیت بدنی اراك بدریافت يك جفت قالیچه بنام هدیه اراك مفتخر گردیدم

بعد از ظهری بود كه از اراك حرکت كرده و پس از طی ۹۸ كيلو متر راه و عدم توقف شبانه اول آفتاب به ملایر وارد شده و بلافاصله بسمت همدان حرکت كردیم این مسافت از ملایر ۸۵ كيلو متر بود

نزدیک های ظهر دامنه های الوند از دور نمایان شده کم کم به باغات شهر نزدیک شدیم . ساعت ۱۱ بود که وارد شهر گردیده و کوله پشتی را برداشته بطرف مهمانخانه شفق که یکی از مهمانخانه های معروف شهر بود رهسپار شدیم

عجایب همدان

شهر تاریخی همدان که در سابق بنام اکباتان معروف بوده در دامنه جبال الوند واقع شده و اطراف آنرا باغات زیادی احاطه کرده است . آب و هوای این شهر در فصل زمستان بی اندازه سرد و در تابستان یکی از بهترین نقاط بیلاقی است و بر اثر همین سردی هوا اهالی آن مردمانی سرخ و سفید بوده و اغلب چشم و ابرو مشکی میباشند

اهالی همدان با اینکه خودشان لهجه مخصوصی دارند ولی پس از لهجه خودشان لهجه ترکی در درجه دوم قرار میگیرد همدانیها کوشش میکنند همیشه حروف ع و ح را مانند اعراب از مخرج اداء و بیشتر لغات را با کسره تلفظ میکنند در هیچیک از شهرهای ایران به اندازه همدان آسوری و گلدانی دیده نمیشود و بهمین علت روز یکشنبه که روز تعطیل این طبقه است سراسر خیابان بوعلی را جوانان و دختران بی حجاب فرامیگیرند مثل اینکه شما در یکی از نقاط بیلاقی کشورهای خارجی که خیابانش اسفالت نشده باشد هستید ولی در روزهای دیگر مانند سایر نقاط ایران زنان حجاب دار دیده میشوند که در کوچه و خیابان ها در حرکت کنند .

این شهر دارای میدان زیبا و بی نظیری است که در هیچ یک از نقاط ایران نظیر آن دیده نمیشود و در عهد اعلیحضرت فقید ساخته شده است ساختمانهای اطراف این میدان عموماً دو طبقه بوده و اغلب مهمانخانه ها و سینما و تئاتر شهر در این محل واقع شده است .

از این میدان تعداد چهار خیابان منشعب میشود یکی خیابان بوعلی که یکی از بهترین خیابانهای همدان بوده و در انتهای آن چندین مهمانخانه و مسافرخانه زیبا وجود دارد دیگر خیابان شاهپور است که انتهای آن به عباس آباد بر میخورد در طرف شرق خیابان شورین و طرف شمالش علامت احداث خیابانی است که بعد از جریان شهریور را کد مانده است

شهر همدان علاوه بر خیابانهای نامبرده دارای هفت محله است .

۱- محله جولان ۲- کبابیان ۳- ورمزیار ۴- کوره بند (که در اصل کوه روند بوده) ۵- بن بازار ۶- هفت پستان (سنگیست که دارای هفت برآمدگی است و در آنجا چشمه آبیست) ۷- لانجین (لانجین باصطلاح همدانیها عبارت از ظرفهای سوفالی بزرگی است که توی آن انگور فشار میدهند) این محله در آخر خیابان بین النهرین سابق یا بوعلی فعلی واقع شده است

۸ - محله چشمه پیر گرك (آب این چشمه شور است) ۹ - محله اهل قبور که

قبرستان مسلمانان و کلیه میان و بهائیان
ست. (این محل معمولاً میعادگاه عشاق
میباشد) ۱۰ - محله سر قلعه که در آن
معروفه های همدان زندگی میکنند ۱۱
محله قاشق تراشان ۱۲ محله آقا جان بك
۱۳ محله کولانچ ۱۴ - محله مصلی
در دو محله و رمزیار و کوه
روند طبقاً بست همدان زندگی میکنند و
چون ایندو محله در سر راه عباس آباد
و چهارچمن واقع شده موقعی که کلیعی
ها میخواهند برای گردش به عباس آباد
بروند مورد حمله بچه های مسلمان واقع
شده که با چوب و سنگ و زنجیر بآنها
حمله میکنند

زنان ارمنی مشغول حمیر کردن هستند

آب شهر فوق العاده ناگوار و آلوده است و با داشتن عطیه ملوکانه
از طرف شهرداری اقدامی جهت تامین شهر بعمل نیامده ولی در اطراف شهر
آبهای سبك و گوارائی وجود دارد.

همدان در جلگه ایست که دارای چهارصد بلوك میباشد و فاصله هر يك
از این بلوكات حداکثر يك الى ده فرسنگ میرسد که عموماً از قنوات متعددی
آبیاری میشوند

یکی از بزرگترین محسنات شهر برق همدان است که در ایران بی نظیر
میباشد این برق با اسلوب جدید در زمان رضا شاه ساخته شده و از آبشار عظیمی
تولید برق میکند که ساختمان حوضچه ها و لوله ها و کارخانه آن خالی از تماشا
نیست مسافت کارخانه تا شهر در حدود دو کیلومتر است.

بالا تر از منبع آبشار راهی است که شکارچیان بقله معروف الوند صعود
میکند در بین راه چند کتیبه سنگی در سینه کوه دیده میشود که بنام جنگ نامه
معروف بوده و فتوحات داریوش کبیر بخط میخی در آنجا دیده میشود ولی اهالی
همدان آنرا گنج نامه میگویند.

آنچه در این شهر برخلاف سایر نقاط ایران از نظر بهداشت جالب توجه
میباشد موضوع بازارهای سر پوشیده و تعداد دباغخانه های شهر است که یکی
از بزرگترین کانون امراض مختلف بشمار میرود و تعجب اینجاست با اینکه این
شهر سالهاست دارای فرماندار و شهردار می باشد کوچکترین توجهی باین
نقاط خطرناك نشده زیرا روزیکه من این محله های کثیف را از نزدیک دیدم

با اینکه تمام مدت گردشم بیش از دو ساعت طول نکشید مدت چهار شبانه روز گرفتار تهوع و بیماری شدم اینک شرح مشاهدات خودم را در آنجا برای خوانندگان مینویسم

صبح ساعت ده بقصد دیدن بازار این شهر از مهمانخانه پائین آمده و بطرف بازار حرکت کردم بازار این شهر در طرف شمال واقع شده ابتدای آن از میدان شروع میشود بطوریکه معلوم شد اگر جریان شهر یور پیش آمده نکرده بود و خیابان از میدان بطرف شمال رفته بود کلیه این محله های کثیف که یادگار عهد عتیق است از بین میرفت و بجای آن خیابان نوینی احداث میگردد ولی افسوس - بمحض ورود بیازار ابتدا بمحلی برخوردیم که بنام بازار حلبی سازها معروف است عرض این بازار بیش از یکمتر و نیم نیست و در اطراف و دیوارهای آن بقدری آفتابه و انبر و خاک انداز و منقل و آتش چرخان و چراغ پیه سوز سیخ و افورآ و بزان کرده بودند که اصل دیوار بکلی ناپدید شده بود فروشندگان این اجناس عموماً زرد و نحیف باقیافه های گرفته و چرده با انتظار این نشسته بودند که یکنفر پیدا بشود و از آنها متاعی را بخواهد و چون فروشنده از صبح تا شام با بیکاری دست بگریبان بوده کوشش میکرد تا برای دو قران معامله دو ساعت تمام چانه بزنند و هزاران سوگند هم بخورد .

پس از عبور از اینجا بازار های سر پوشیده وارد شدم که اگر دستم را بالا میکردم و بهوا میپریدم بدون شك دستم بسقف میخورد. در این بازار بکلی نور وجود نداشت هوای آن بیاندازه کثیف و گرد آلود بطوریکه در آن وقت روز حالت اول شبراداشت و چراغهای برق را دکانداران روشن کرده بودند در اطراف این بازار مردهائی ضعیف و نحیف امتعه خود را چیده در حالیکه چهار زاو نشسته بودند مشغول چانه زدن بالرهای دهاتی و کردها بودند پس از عبور از اینجا بیازار کفش دوز ها رسیدم اینجا دیگر خدا برکت بدهد مثل اینکه بچاه مستراح وارد شده بودم زیرا بوی عفن چرمها و تیماچه های پوسیده بقدری هوای آنجا را مسموم کرده بود که تحمل بیش از پنج دقیقه برای من دشوار بود پاره دوزان با سرهای تراشیده در حالیکه يك تکه تیماج بزرگ بجلو سینه بسته بودند مشغول وصله کردن کفشهای افراد دهاتی بودند در اینجا بیاد مثل معروف آمدم که روزی یکنفر لربه یکی از دکانهای کفافی میآید و در حالیکه يك عده نان سنگك به زیر بغل داشته موقعیکه چشمش بتغار پراز آب چرم پاره پهلوی دست کفاش میافتد تصور میکند محتویات آن آبگوشت است بزبان لری بکفاش میگوید چند بتوبدهم که بگذاری لونمرا توی این آبگوشتها خورد کرده و بخورم مردهم دانی تعجب کرده ولی پس از آنکه متوجه میشود بارولر است باو میگوید یکنقران بده ولی مردار بر اثر هدم بضاعت شروع بالتماس میکند که چون پول ندارم اجازه دهد ده شاهی بدهم . مردهم دانی رضایت داده

آقای لر با و لعل تمام مشغول ریزه کردن نان بداخل آنها میشود و سپس شروع بخوردن میکند پس از آنکه کلیه محتویات را باتکه چرم باره ها نوش جان میکند چون بعضی از تکه های چرم بسختی در زیر دندانهایش نرم شده بود موقعیکه میخواهد خدا حافظی و اظهار تشکر کند میگوید ای نکی لر خربو نفهمی ای گوشه نشین پیخته بی (آهای فکر نکن لر خربو و نفهمیدزیرا گوشتهایش نه پیخته بود).

دخمه هرك

پس از آنکه انتهای بازار طی شد وارد کاروانسرا هائی شدم که معلوم شد دباغخانه های شهر است در این کاروانسراها مناظر عجیب دیده میشد زیرا اطاقهای تاریک و مغرور به ای بنظر میرسید که در داخل هریک از اطاقها چند نفر مرد در حالیکه ستر عورتشان فقط شلواری بود با سرهای تراشیده و برخی کچل و اغلب تراخمی مشغول قیچی کردن پشمهای پوست بودند عده از زنان دختران بیگناه که با اشتیاق گرد های پشم ها دست بگریبان بودند مشغول جدا کردن موها از پشم ها بودند در اطاقهای دیگر عده ای بطرف زیر زمینهای سرا زیر بودند که منجم برای مشاهده باتفاق آنها باین دخمه های تاریک رفتم در اینجا مناظری دیده شد که مرا عینا بیاد کتابهای قدیمی و افسانه های جادوگران شهرهای طلسم شده انداخت زیرا قیافه های مردانی که من در اینجا دیدم هیچکدام بصورت يك انسان عادی شباهت نداشت بعضی ها يك چشم برخی کچل عده ای لخت عده ای باموهای سر که معلوم بود ماههاست شانه نشده عده ای دیگر سرهای تراشیده و مغرور بعضی با سیللهای از بنا گوش در رفته هریک بکاری مشغول بودند . در میان این عده اطفال خردسال بیگناه دیده میشدند که در عنفوان جوانی پاهای خود را بر اثر دخول در آبهای آهکی و نمکی دباغخانه از دست داده بودند در گوشه دیگر اطفال معصومی دیده میشدند که از تاب سوزش دست مشغول گریه بودند و سرکارگر با سیللهای از گوش در رفته با نهیب و فحشهای رکیک و شلاق بر پیکرهای لخت آنها حمله میکرد این عده با این ترتیب هر يك بکاری مشغول بودند عده ای پوستها را بسیخ آویزان کرده و روی آنها مرتب کار میکشیدند عده ای توفالهای آنها را جمع کرده برای ساختن سریشم آماده مینمودند عده ای دیگر در اطراف چاههای عمیقی ایستاده و مشغول کشیدن آب بودند عده ای دیگر پوستها را از داخل گودالهاییکه محتوی آب آهک بود بادستهاشان بیرون میآوردند و بردوش کشیده بگودالهای دیگر میردند در جای دیگر سرکارگری دیده شد که جوان خردسال بیگناهی را مشغول رام کردن برای . . . بود ولی از همه بدتر بوی عفن و کثافات بقدری شدید بود که یکی از آنها تعریف میکرد در هر ماه یکی دو نفر از این کارگران تلف میشوند و افراد سالم دیگری ناچار بر اثر فقر و بیکاری باینجا میآیند و میگفت اغلب بچه های خردسال پس از مدتی ماندن در این محل مبتلا به کچلی و تراخم و یا آهک زدگی میشوند و رویهمرفته تمام این افراد برای

بدست آوردن لقمه نانی مشغول جانبازی بودند. ولی صاحب دباغخانه معلوم بود مطابق متد امر و زی دنیا برای کار گران نش را دیو گذاشته است! ولی چه راهی وئی اگر همه کار گران از صدای شنیدن را دیو لذت میبردند این بیچاره ها از صدای آن در امان و عذاب بودند زیرا خرطومیهای نیک نیز مکسان و پشه ها بطوری به بدن آنها میخورد که صدای موزیک و همه مگسها را فراموش کرده بودند.

مشاهدات من در این محل بیش از ربع ساعت طول نکشید که پس از خروج از زیر زمین یادخه مرك بدوران سر گرفتار شده و از خدا طلب می کردم مرا مرك دهد تا دیگر هموطنان خود را در چنین بدبختی نبینم مخصوصا آن موقع که شنیدم اجرت کار آنها مساوی است با تهیه نان خشک برای یک نفر در صورتیکه در سال عایدات سرشاری نصیب صاحبان آن میشود که معلوم نیست دارای چه مذهب و مرامی هستند (بتازگی دباغخانه هارا بخارج شهر برده اند).

خاصیت آب چاله هفتم دباغخانه

من نمیدانم آیا اهالی همدان هم از آب گودال های دباغخانه برای رسیدن به مراد و مطلب نوش جان یا بمنظور غسل باطل السحر بسر میریزند یا خیر زیرا در تهران که رسم چنین است.

باین ترتیب که اگر خط ۵ یا ۶ اتوبوسرانی را سوار شوید قطعاً در انتهای خط که بنام بیرون دروازه حضرت عبدالعظیم معروف است پیاده خواهید شد در آنجا پس از گذشتن يك کیلومتر رو بروی غسالخانه سابق محلی را خواهید دید شبیه به طویله که درب ورودی آنهم بی شباهت به طویله نیست پس از ورود متوجه باشید که بینی خود را بگیرد زیرا یکدفعه از هوای آزاد به محوطه سرسام آوری وارد میشود که در هر گوشه و کنارش تعدادی پوست گوسفند متعفن روی هم ریخته و حشرات زیادی بر روی آنها نشسته و مشغول سد جوند.

در جای دیگر عده ای در حالیکه شلوارهایشان را بالازده اند پوستهای متعفن را به سیخ میکشند و عده ای دیگر آنها را بمیان چاله های آب آهک می اندازند و منظور ما از چاله ها و خواص آبهای گشوده و متعفن آنست در این نقطه ۷ چاله است بطول ۲ متر در ۲ متر که معمولاً پوست ها از چاله اولی به دومی رفته و سپس به سومی تا آخر که از چاله هفتمی بیرون می آید.

بمقیده پیرمزن ۷۰ ساله ای که متولی چاهها است آب چاله هفتم برای هر دردی دواست و اگر شما بخواید قطره ای از آنرا بردارید با اوقات تلخی و سر و صدای پیرمزن مصادف خواهید شد زیرا قیمت هر بطر ۵۰ ریال است معمولاً جوانانی که در تهران بیکار مانده و مردانی که ادارات به آنها کاری رجوع نمیکند یا وسیله ای برای امرار معاش ندارند بنا به عقیده آنها باستاناد

از ذادالمعاد معتقدند که گره در کارشان افتاده و بایستی در رفع آن اقدام کنند و به آب چاله هفتم دباغخانه متوسل شوند - روز چهارشنبه یا قبل از ظهر یا بعد از ظهر در حالیکه شب را بایت ورود به دباغخانه خوابیده اند از خواب برخوابسته و وارد محوطه دباغخانه بشوند ابتدا مقداری پول و نبات برسم تبرک به پیره زن که در بان آنجاست بدهند ولی مطلقاً لب از لب نکشایند و حرف نزنند که باطل خواهد شد سپس وارد محوطه ۷ چاله بشوند و با گفتن بسم الله در حالیکه پیره زن راهنمایی میکند پاها را از روی چاله ها بازست مخصوصی که پیره زن دستور میدهد رد کنند تا به چاله آخری برسند سپس پیره زن یا متولی بطری را که قبلاً مرد آورده از آب چاله هفتمی پر کرده و در حال خواندن ادعیه ای بدست مرد میدهد

مرد پس از گرفتن بطری دیگر حق نگاه کردن به پشت سر نداشته و بایستی بکراست بمنزل برود و در بین راه هم با هیچکس حرف نزند. در منزل شیشه رارو بقبله آویزان کرده و پس از چند دقیقه شیشه را برداشته باز هم در حالیکه پشت سر را نگاه نکند بحمام برود در حمام آن آب را به نیت گشایش کار بر سرش بریزد تا از فقر و بیکاری نجات پیدا کند (عده ای معتقدند که این دستور در ذادالمعاد نوشته شده و از حضرت صادق ع روایت شده است)

راجع به آب و هوای همدان معروف است مسافری مدت یازده ماه و ۲۹ روز در همدان بود پس از خروج مردم در باره آب و هوای شهر از او سؤال میکنند. مرد جواب میدهد در این ۱۱ ماه و ۲۹ روز که من آنجا بودم هوا سرد بود نمیدانم آن یکروز که من نبوده ام تابستان بوده یا خیر. اما رویهمرفته هوای این شهر در زمستان فوق العاده سرد است و معمولاً از اول پائیز هوا شروع بسرد شدن میکند و پاره ای اوقات از آذر تا ۱۳۱ عید نوروز برف میآید.

محلله های همدان عموماً دارای کوچه های تنگ کج و معوج و خاکی است و اگر این شهر تاریخی دارای میدان تازه ساز جدید که آفهم خدا مؤسسه را بیا مرزد نبود بایستی شهر همدان را در دریف شهرهای در فول و شوشتر نام برد. روزنامه های شهر عبارتند از کمالی - الوند - اروند

تفریح گاههای این شهر عبارتند از عباس آباد - کارخانه برق - دره مراد بك - منوچهری که کارخانه چرم سازی در آنجاست مسافت هر يك از نیم کیلومتر تا سه کیلومتر است

مهمانخانه های معروف شهر عبارتند از روشن - شفق - نادری - ایران این شهر دارای کارخانه چرم سازی معروفی است بنام همدان که در سال در آمد سرشاری دارد و علاوه بر آن دارای دو کارخانه کبریت سازی است

آثار تاریخی آرامگاه ابوعلی سینا

آثار تاریخی شهر عبارتند از مقبره بوعلی - باباطاهر هریان - مقبره
استرمرده خای - مصلی - شیر سنگی

ساعت هشت صبح بود که از مهمانخانه بقصد ملاقات یکی از آشنایان
که کارمند یکی از ادارات بود حرکت کردم موقعیکه به اداره رسیدم چون
پیشخدمت اظهار داشت هنوز کسی نیامده باین لحاظ بطرف مقبره بوعلی که
در طرف دست راست خیابان بوعلی واقع بود حرکت کردم این مقبره کنار
رودخانه ایکه اینک مستراح عمومی شده بود واقع بود اطراف مقبره را
دیوارهای شکسته ای تشکیل میداد که مرا بیاد امامزاده های بی نام و نشان
ایران انداخت زیرا خوب بخاطر دارم در اغلب نقاط ایران من بساختمان ها و
باغات بسیار خوب برخورده بودم که در وسط آن امامزاده ای وجود داشت و
متأسفانه موقعیکه راجع باصل و نسب او از دربان سؤال میشد جواب میداد
شجره نامه اش را در دست نداریم ولی آیا سزاوار بود مردی چون ابوعلی سینا
که خدمات برجسته او بدینا واضح و آشکار است و در کشورهای خارجی
مجسمه او را زینب موزه های خود دارند مقبره اش چنین گمنام و بی نام و نشان
در کنار زباله دانی واقع شده باشد آیا تصور نمیرود سیاحان خارجی موقعی
که برای دیدن چنین مرد نامی باین شهر بیایند و وضع مقبره او را چنین به بینند
چه خواهند گفت و تعجب بیشتر از آنجاست که من شنیدم در این شهر رئیس
فرهنگی که جزو دراویش بوده مبالغه انگیزی از وجوه فرهنگی را بمصرف
ساختمان یکی از امامزاده ها که جایگاه دراویش بوده رسانیده ولی بفکر
احیاء ساختمان این مرد نامی نبوده است و دیگر آنکه چگونه آقایان متولین همدان
که صاحب یکی از دباغخانه های آن میتوانند باصرف نظر از درآمد سه ماهه این مقبره
اقدام به ساختمان بطرز با شکوه و جالبی که باعث افتخار نام ایران و
شهر همدان باشد نکرده گویا مردم این کشور مخصوصاً ثروتمندان آن
همه دست بر روی دست گذاشته و حتی انتظار دارند مستراحهای منازل آنها
را هم دولت پاک کند و بهیچ وجه در فکر تشریک مساعی بادولت نبوده و مرتب
در فکر ذخیره کردن ثروت میباشند آیا گریه آور نیست که مایه بینم بکنفر
ایرانی اصیل دارای کیش زرتشتی که مذهب اولیه ایرانیان بوده است در
حالیکه پدر و مادر و فرزندان در هندوستان زندگی میکنند فقط از نقطه
نظر اینکه ایرانی است ملیونها از ثروت خود را صرف ساختمان مؤسسات خیریه
در ایران مینماید ولی آن ایرانی که در خود ایران است بادیکن چنین اوضاع اسفناک
در خواب غفلت فرو رفته است - آقایان همدانیها بروید و ببینید بشو تن مارکار
چه مؤسسات و چه بناها و حتی چه خیابانهائی در بزد ساخته است در صورتیکه
این شخص در ایران دارای يك درخت هم نیست ناچه رسد بیکمتر زمین آیا

شما نمیتوانستید هر يك مبلغ ناچیزی از ثروت خود را اختصاص بساختن این مرد
 شهیر و نامی دنیا بدهید و وضع مقبره او را از صورت فعلی بیرون آورید این
 نك برای همدانی همیشه باقیست که مردی چون بوعلی در همدان وضع آرامگاهش
 باین صورت باشد (خوانندگان گرام چون دولت از تشریک مساعی این مردم مأیوس
 شد اخیراً بنا به امر شاهنشاه جوان ایران دست با اقداماتی زد و بلیطهای بخت آزمایی
 درست کرد تا از درآمدش آرامگاه آبرومندی برای این رادمرد درست شود و
 همدانی بعقیده نگارنده از این افتخار بی نصیب بماند) از طرفی همدانی هم
 چه تقصیر دارد زیرا نه بتاریخ آشناست که بوعلی را بشناسد و نه مبلغین مذهبی
 که رهبرهای آنها هستند بر روی منابر لااقل دو کلمه درباره محاسن این قبیل کارهای
 عام المنفعه سخن گفته اند ولی فقط کاری که کرده اند و چیزی که بمردم یاد داده اند
 گریه کنید تا گناهانتان بخشوده شود این است آخر و عاقبت يك ملت چندین
 هزار ساله ایرانی.

چون مشاهده وضع مقبره بچنین صورتی بیاندازه مرا متأثر کرده بود
 باین لحاظ از بقیه تحقیقات خود صرفنظر کرده و بطرف اداره آمدم ساعت
 نه بود سراغ اطاق آشنا را گرفتم پس از ورود پیشخدمت لاغر و نحیفی
 را دیدم که داشت روی میزها را گردگیری میکرد پس از تحقیق معلوم شد
 هنوز آشنا تشریف نیاورده اند در اینوقت چشم بگوشه طرف چپ اطاق افتاد
 مردی را دیدم در حالیکه دستهایش را روی میز گذاشته بخواب خوشی رفته است
 همینکه خواستم او را از خواب بیدار کنم ناگاه دیدم بکنفر در حالیکه ناله میکرد و
 دستش را بدنداناش گرفته بود وارد اطاق شده و بدون سلام و علیک پشت میز نشست و
 مرتب فالت میکرد خواستم از او سراغ آشنا را بگیرم دیدم بقدری عصبانی
 است که ممکن است دوا او را برویم پرتاب کند چند دقیقه گذشت پیشخدمتی
 وارد اطاق شده و گفت آقای رئیس آقای فلانرا خواسته اند که ناگاه
 آنردی که خوابیده بود سر بلند کرده و گفت زنش مریض است و گفته است که
 امروز نخواهم آمد.

لحظه ای بعد بکنفر در حالیکه شیشه دوا و نسخه دکتری در دستش بود
 وارد شد و احوال دندان درد آن یکی را گرفت و چیزی نگذشت که آقای آشنا
 وارد شدند من بلند شده باو احترام کردم ولی متأسفانه معلوم شد این یکی هم از
 دوحس ضعیف است از گوش کر از مشمر هم بله زیرا موقعیکه با او صحبت
 میکردم کارمندان میگفتند آقا بلند تر صحبت کنید زیرا آقا گوششان سنگین است و
 بعضی اوقات چون از بیاناتش تعجب میکردم کارمندان بطور آرام میگفتند
 آقا يك قدری هم بله. با خود گفتم آفرین بر این اداره و این اطاق زیرا من به يك
 اطاق مراجعه کردم همه را علیل و ضعیف و بیمار و کور دیدم وای به
 اطاقهای دیگر بالاخره بهر نحو بوده اطلاعات مربوط را گرفته و از اداره کور
 کورها خارج هدم.

مکان مقدس قوم یهود (استر مردوخای)

یکی دیگر از آثار تاریخی این شهر مقبره استر و مرده خای است که عبادتگاه و سجده گاه کلیمیان دنیا بوده و قوم بنی اسرائیل اغلب از کشورهای آمریکا و اروپا باین

نقطه آمده و آنرا زیارت میکنند و آن مقبره را بنام ناوی میخوانند (ناوی در لغت عبری یعنی پیغمبر و نبوت کننده)

اینک ملا منجم که یکی از درباریان آنجا است در باره چگونگی پیدایش این مقبره و آداب و رسوم این قوم توضیحاتی میدهد.

زن ارمنی در حال وزن کردن آرد

در زمان سلطنت خشایار شاه امپراطور ایران ضمن اقوام مختلفی که بدست ایرانیان اسیر شدند قوم یهود بودند. خشایار شاه بر اثر نافرمانی ملکه وشتی دستور داد که از بین این قوم دختری زیبا برایش بهمتری انتخاب کنند اتفاقاً پس از جستجوی فراوان دختری بنام استر که از تمام دخترهای اسیر شده زیباتر بوده انتخاب ولی بر حسب اتفاق دختر مزبور پسرعمویی داشت که نسبت باو علاقمند بوده و هیچوقت از او دور نمیشد.

موقعی که دختر بتصرف شاه در آمد و ملکه ایران شد شاه تاج ملکه وشتی را بر سر او گذارد و دختر پسرعموی خود را که نامش مرده خای بوده بدربانی کاخ انتخاب کرد مدت ها گذشت و در جریان دربار و هامان وزیر خشایار شاه پیش آمد هائی شد که هامان وزیر حکم قتل عام قوم یهود را صادر کرد وقتی این خبر به قوم یهود رسید فوری جریان را بمرده خای که دربان کاخ ملکه استر بود رسانیده و از او خواهش کردند در پیش شاه واسطه شود تا از کشتن قوم یهود صرف نظر گردد و ضمناً جریاناتی را که شاه بی اطلاع بوده و در آن از خیانت هامان وزیر حکایت داشته بیان میکنند تا استر قضا یا را پیش شاه تشریح کرده و خیانت هامان را ثابت کند.

خشایار شاه پس از آگاهی از موضوع فوری دستور نقض قتل عام یهود را صادر میکند (یهودیان این روز را عید نور فوریم نام گذارند) و چون شاه از خیانت هامان هم مستحضر میشود حکم بقتل او میدهد.

سالها گذشت و قوم یهود در نهایت رفاه و آسایش در زیر لوای امپراطور ایران خشایار شاه زندگی کرده و در باره او دعا میکردند تا آنکه فوت خشایار شاه نزدیک

شد و امپراطور ایران دارفانی را وداع گفت پس از فوت او ملکه و پسر عمویش از قریب طرفداران هامن وزیر از پایتخت فراری شده و بهمدان آمدند و در این شهر در همین نقطه که اینک مقبره آنهاست زندگی کرده و بعد فوت میکنند ولی بطوریکه قوم یهود معتقدند در همین نقطه غیبتشان زده است ضمناً استر در موقع فرار از پایتخت تاج الماسی را که داشته است برای اینکه از دستبرد مخفی بماند بسقف اطاقی که فعلاً مقبره آنهاست آویزان میکند و در این باره هم بکسی ابرازی نمی نماید .

این تاج الماس بدین نحو در بالای سقف بوده و اهالی یهود تصور میکردند که تخم لکلك است مدتها میگذرد تا اینکه در ۴۰ سال پیش یکنفر جهانگرد فرانسوی برای سیاحت باین شهر میاید و با دوربین تخم را نگاه میکنند ولی می بیند تاج الماس است نه تخم لکلك و چون انعکاس نور آنرا در میان دخمه بین مقابر می بیند با کاهن آن که نامش گرشون بوده که اینک بستگانش در همدانند رو بهمر بخته و شبانه تاج را باین آورده و میبرد (بقرار اطلاع اینک در موزه لوور پاریس است) موقعی اهالی از جریان آگاه میشوند که دیگر کار از کار گذشته بوده .

با اینکه در تمام ایران در دو نقطه دیگر هم مقابر بزرگان یهود وجود دارد که مورد ستایش قوم یهود است یکی در توپسرگان مقبره حبتوق و یکی در اصفهان مقبره سارا پتاشیر ولی این محل از همه مهمتر است بقول خودشان بدو دلیل یکی آنکه بوسیله این دو نفر قوم یهود از مرك و اسارت نجات پیدا کرده اند دیگر آنکه معتقدند در این نقطه استر و مرده خای غیبتشان زده است .

وضوح این مقبره مدور است که درب کوچکی بداخل دارد که از سنك یکپارچه بوده و موقع ورود آنرا میچرخانند تا باز شود در داخل بقعه دو مقبره در حالیکه از زمین بلندتر است ساخته شده که در وسط آن دخمه ای است و اهالی معتقدند که تاچندی قبل در وسط دخمه اشعه تابناکی میدرخشیده ولی مدتی است که از آن اشعه دیگر آثاری دیده نمیشود - در این باره پس از تحقیق چنین نتیجه گرفته شد که چون سطح وسط دخمه با لوك سقف بقعه مساوی بوده اشعه تابناک که اهالی معجزه تصور میکردند اند اشعه همان تاج الماس بوده که بر بالای سقف آویزان بوده است ولی حالا که تاج رفته اشعه را هم با خود برده است این بود داستان چگونگی پیدایش مکان مقدس یهود اینک شمه ای در باره آداب و رسوم این قوم بیان میکنیم .

آداب و رسوم عروسی - طلاق - اعیاد و جشنها - عزاداری -
دفن اموات - مفرقه

اعیاد - قوم یهود دارای ۶ عید میباشند ۱ - عید فطیر ۲ - عید کل ۳ - عید
روش شانه (عید قربان) ۴ - عید میوه بندان ۵ - عید سمهونه آلوت ۶ - عید حنوکا

(نام شخصی است)

۱- عید فطیر - این عید ۸ روز است که شروع آن از اول اردی بهشت هر سال است و معتقدند که حضرت موسی موقعیکه قوم بنی اسرائیل را از مصر نجات داد این قوم در بیابان مدت ۸ روز سرگردان بودند در این مدت یکنفر زن در حالی که يك چارك آرد داشته آنرا خمیر کرده و با تابش آفتاب پخته و این عده چندین هزار نفری هر يك زره ای از آنرا تا مدت ۸ روز خورده اند معمولاً در این مدت کار برای این قوم مطلقاً حرام بوده و معمولاً غذاهائی که دارای روغن حیوانی باشد نمی خورند و شیرینی جات و نان را بی نمک و فطیر درست کرده و از خوردن نمک امتناع دارند ضمناً موظفند کلیه اسبابهای منازل را تمیز کرده و مانند عید نوروز ایرانیان خانه تکانی کنند و برای دید و بازدید بمنزل دوستان رفته و به عیش و سرور پردازند (مسلمانان شیعه معتقدند که اگر از نان فطیر آنها بخورند مرادشان حاصل میشود روی این اصل برای بدست آوردن آن سرودست میشکنند زیرا همه میخواهند شاه و وزیر بشوند)

۲- عید گل - موسم گل است این عید بمناسبت روز نزول توره است

۳- عید حنوکا - معتقدند که کیتوس امپراطور روم موقعیکه فلسطین را مستخر کرد امرداد تا از اجراء قوانین مذهبی من جمله خواندن توره و نگاهداشتن مراسم شنبه و ختنه خودداری شود عده ای از ترس او امر او را قبول کردند عده ای دیگر بسرپرستی منتیاهو که دارای ۷ نفر اولاد رشید بود از او امر او سرپیچی کرده و سپاهی تنظیم و بمقابله پرداختند تا فلسطین را نجات داده و بیت المقدس را از وجود آنها پاک کردند .

در خانه خدا مقداری روغن دو ظرفی که کفاف يك شب روشنائی را میداد بیشتر وجود نداشت ولی با آن روغن این عده ۸ شبانه روز خانه خدا را دورو شنائی نگاهداشتند باین لحاظ در این شب بیاد بود شکرانه آن جریان موظفند ۹ فتیله که با روغن کرچك میسوزد در اطاقهای خود روشن نگاهدارند (از ایسن روشنائی نیابستی بجای روشنائی چراغ استفاده شود)

۴- عید قربان - مدت این عید هم دو روز است و معتقدند که حضرت ابراهیم در این روز حضرت اسحق را خواست بدرگاه خداوند قربانی کند ولی جبرئیل درحالیکه قوچی بزیر بغل داشت از آسمان نازل شده و از طرف خداوند پیغام آورد که خداوند فرموده نذرت قبول است بجای حضرت ابراهیم این قوچ را بکش - در این روز قوم یهود موظفند به تعداد هر يك نفر از افراد خانواده مانند فرقه علی الهی ها از بچه شیرخوار گرفته تا پیرمرد برای هر يك نفر يك حیوان حلال گوشت ذبح نمایند و موظفند گوشتها را به فقرا تقسیم کنند و تاظهر در مسجد باشند و بخواندن اذکار و او را د پردازند تا موقعیکه صدای شوفال (شوفال یعنی بوق) بصدا درآید آنگاه بخانه های خود بروند .

۵- عید میوه بندان- معتقدند که در چنین شبی درب آسمان باز خواهد شد و قوم یهود هر گونه تقاضائی داشته باشند خواهند کرد و عده معتقدند مومنین آنها پنجم می بینند که درب آسمان باز شده است. در این شب موظفند تا صبح به نشینند و آسمان را نظاره کنند و او را بخوانند.

۶- عید سمهونه آلوت یا (شادی درختان) - این عید در بهمن ماه هر سال که درختان معمولا بار میگیرند انجام میگردد در آنروز بایستی از تمام میوه جات خشکبار و تره بار خریده توی سینی چیده و برای هر يك كه می خورند دعای مخصوص بخوانند مثلا پسته يك دعا زرد آلو يك دعا كندم يك دعا و غیره

روزه

کلیمیان در سال چند مرتبه روزه میگیرند و برخلاف سایر مذاهب بایستی تا ۲۴ ساعت متوالی چیزی نخورند

۱- قبل از روز عید فور فوریم يك روز روزه خواهند گرفت كه بنام هامان كشانه (روزی كه هامان كشته شد) و موظفند در آن روز مساكین را اطعام کنند

۲- روزه آب- معتقدند در این روز بیت المقدس خراب شده و مانند روز تاسوعای مسلمانان عزادار بوده و ۲۴ ساعت تمام روزه خواهند داشت (این روزه در ماه آب خواهد بود)

۳- روزه کیپور- در این روز بملظور كفاره گناهان ۲۴ ساعت روزه خواهند داشت و از صبح تا غروب در كنیسایه نماز خواهند پرداخت و كار كردن را مطلقا حرام میدانند و این روزه از بزرگترین روزه های آنهاست

۴- روزه ایلول- معمولا چهل روز قبل از روزه کیپور علاوه بر نماز های معموله موظفند هر صبح از ۲ ساعت به آفتاب مشغول نماز شوند تا طلوع آفتاب و بعضی ها در پاره ای از ایام هفته این چهل روز را روزه میدانند

۵- روزه ای است كه اول هر ماه پاره ای از مقدسین و پیره زنان می گیرند.

نماز یومیه و جماعت و كوهن

نماز یومیه - کلیمی ها موظفند در هر روز سه مرتبه نماز بخوانند- صبح - عصر - و غروب و طرز خواندن آن ابستاده است و ركوع مختصری داشته و ای سجود ندارند - وضوی آنها شستن دست و صورت است

نماز جماعت - نماز جماعت را بنام عسارا (عشره) میگویند و منظور از این نام اینست كه تعداد افراد حتما كمتر از ده نفر نباشد و اگره آمد و كمتر شد معمولا يك نفر دم دوب منزل می ایستد و هر كس از آنجا عبور كرد او را بداخل دعوت ميكند و بزبان عبری میگوید- بضا بوت مین هر بیت

(بفرمائید برای نماز جماعت) این نماز معمولاً برای میت انجام میگیرد و پس از آنکه تعداد ده نفر تکمیل شد آنگاه ملا در حالیکه حوله یا پارچه سفیدی را مانند عبای اعراب بر روی سر انداخته است صاف ایستاده و کتاب مذهبی را در دست داشته و شروع بخواندن میکند و گاهی کلمات را مانند نماز مسلمانان بلند و گاهی یواش ادا مینماید

یک نفر کلیمی مشغول خواندن توراۃ است

افرادیکه برای نماز میآیند از تاریخ ورود حق حرف زدن نداشته و بایستی سرهایشان را بطوری بپوشند که موهای آنها پیدا نباشد و ضمناً چادر شبی یا پارچه سفیدی بکردن بپایندازند (این پارچه را بنام سی سیت مینامند) طول مدت این نماز یکساعت خواهد بود و مرتباً صدای خدیش خدیش از ملا بلند است که در وقت اداء آن بانوک پنجه بالا و پائین میرود پس از پایان نماز خاکینه و خرما از طرف خانواده متوفی حاضر شده و همه دعا خوانده و میخورند و پی کارشان میروند

نماز کوهن - این نماز

بی اندازه اهمیت داشته و مخصوص طبقه سید های کلیمی است که در مسجد (کنیسا) انجام میشود در این نماز بغیر از

سیدها کس دیگر نبایستی حضور داشته باشد و معمولاً پس از آنکه تمام کوهن (کاهن) حاضر شدند بایستی قبل از شروع سروصورت خود را با سی سیت که همان پارچه سفید باشد بپوشانند و سپس دسته جمعی ایستاده و با صدای بلند بگویند ادونای مالاخ - ادونای ملیخ - ادونای یمروخ - ل اولام واحد (یعنی خداوند سلطنت میکند. سلطان سلاطین است. برقرار است. تا ابد آباد)

ایام عزاداری

جمع ایام عزاداری در سال ۲۲ روز است که از ۱۷ تموز شروع و در ۹ ماه آب خاتمه پیدا میکند

مقدمات عروسی

در هر قسمت از ایران که کلیمیان جمعیتشان زیاد است از طرف دولت به

آنها اجازه داده شده دارای محضر رسمی باشند تا مراسم ازدواج و طلاق در آن انجام گیرد. آنچه قابل اهمیت است این قوم برخلاف شیعه میتواند دائمی با دخترخواهرش ازدواج کند.

اگر مردی دارای زن باشد پس از فوت او برادرش موظف است استثنائاً زن برادر خود را حتماً بازدواج خود در آورد زیرا در صورتی مردمی تواند به تعدد زوجات پردازد که از زن اولیه دارای اولادی نباشد یعنی آنکه زنش نازا باشد آنهم با اجازه زن اولیه - ازدواج برای مردان در سن ۱۸ و دختران ۱۴ سالگی واجب است صیغه کردن زنان در مذهب آنها گناه است

۱ - بله گیران - يك نفری سه نفری پنج نفری

ابتدا یک نفر شخص غیر که از بستگان نباشد به خواستگاری دختر میرود پس از رضایت آنکاه خواستگاری سه نفری شروع میشود که بایستی این سه نفر از مادر یا عمه و خواهر دایماد باشند و معمولاً در این خواستگاری ها بایستی از طرف خانواده عروس چائی و شیرینی داده شود بلکه جلسه خشک و خالی خواهد بود و معتقدند که اگر شیرینی و چائی بیاورند جنبه شیرینی خوران پیدا خواهد کرد - پس از رضایت طرفین سه شب دیگر ۵ نفر از مردان از قبیل پدر و عمو و دایی میروند و در این جلسه مراسم بله گیران از خانواده عروس انجام میگردد. در صورتی که رضایت کامل حاصل و قرار دادها بسته شد آنکاه از طرف خانواده عروس چائی و شیرینی بمجلس میآورند.

پس از ۴ روز دیگر یکمن شیرینی و يك کله قند بایک انگشتر عده ای از مردان بمنزل عروس برده و در آنجا بطور امانت میگذارند و هیچکس حق ندارد حتی زره ای از نانهای شیرینی را به لب بزنند و یا شکون بد برای عروس دارد پس از نیم ساعت سکوت آنکاه مقدار ده سیر شیرینی از طرف عروس میآورند که منزل داماد ببرند - این بود پایان مراسم بله گیران

۲ - شیرینی خوران روز بعد مراسم شیرینی خوران انجام میگردد

باین ترتیب که انگشتر و دو خنجر شیرینی يك گلو بند طلا و يك سینه ریز و يك دست لباس با قند غنچ کرده (قند تزئین کرده) در حالیکه ساز و دهل در جلومی نوازند اشیاء را عده بر سر گذاشته و دو نفر از ملاهای آنها هم در حالیکه کتابهای مذهبی و ادر دست دارند در حال رقص بمنزل عروس میبرند خانواده عروس موظف اند کلیه فامیلهارا دعوت کرده و برنج بآب ریخته و سایر خانواده ها را هم دعوت نمایند آنکاه در خانه داماد ۴ نفر که دو نفر زن و دو نفر مرد هستند بایستی سرداماد و عروس را حنا به بندند و پس از حنا بستن هر يك پی کار خود بروند و ضمناً از این شیرینی هر يك زن يك بشقاب بمنزل خود ببرد.

فاصله بین شیرینی خوران و عروسی ممکن است تا چند سال طول بکشد در این فاصله بایستی در شبهای عید فطیر داماد عیدی مخصوصی بنام شب سالی تهیه و در

آن شب سه خانچه شیرینی و يك خانچه حاضری (کره - پنیر - سرشیر - ماست روغن) بایک آئینه بزرگ و طلاآلات و یکدست لباس و شال بمنزل عروس ببرند و همچنین سایر بستگان هم بنوبه خود بایستی عیدی ببرند. دو ماه دیگر که عید گل آنها شروع می شود خانواده عروس مهمانی بنام چاشت صحرا می دهد. باین ترتیب که خانواده داماد و خود داماد را یکی از باغات بیرون شهر دعوت کرده و بآنها نهار مفصلی میدهند.

رو باز کنی - در يك شب مخصوص که از طرف خانواده عروس و داماد تعیین میشود بایستی عروس و داماد را برای مدت کوتاهی در دو نوبت در اطاق تنهایی بگذارند - پس از آن مراسم شبات بعمل می آید که با اصطلاح خود آنها شبات شلوم می گویند (شنبه سلام) چون روز شنبه تعطیل هفتگی کلیمی هاست در این شب معمولاً بایستی داماد بمنزل عروس برود و تا صبح بیا عروس باشد (ضمناً مخفی نماید که چون قوم یهود بر اثر معتقدات مذهبی در شبهای شنبه حق دست زدن بآتش را ندارند بهمین علت داماد بایستی در آن شب گرسنگی بخورد)

عقد کنان - از طرف داماد عده از مردها موظفند عده ای را برای ترتیب دادن عقد بمنزل عروس ببرند و شتار می دهند (یعنی تعیین سیاهه) و تعداد نفراتی که بایستی از طرفین دعوت شوند در این شب تعیین میگردد - آنگاه از روز یکشنبه اول صبح تا یکشنبه دیگر که یک هفته خواهد بود مراسم عروسی برپا میشود - روز دوشنبه این هفته صورت عروس را گریم میکنند و او را معمولاً بحمام میرند روز سه شنبه از خانه عروس مقداری حنای خشک و شیرینی و سه عدد شمع بمنزل داماد میفرستند و شب چهارشنبه حنا با تشریفات بمنزل عروس بر میگردد ولی این حنا را خیسانیده و روی آن زرورق میزنند و در این شب مراسم عقد بندگان انجام میگردد و ملا موظف است پس از خواندن خطبه عقد انگشتر نقره ای که خانواده عروس تهیه کرده است به انگشت سیاه دست راست عروس کرده و پس از آن کاسه گلی را پر از شراب نموده و بدهان عروس و داماد بسکند و پس ازان بقیه مدعوین موظفند از باقیمانده آن شراب بمنظور تبرک بیاشامند سپس ملا و رادی خواننده و بایک ضربت کاسه را بیالای چهارچوبه درب اطاق میزنند بطوریکه چندین تکه شود و در این حال بایستی عروس و داماد در طرفین ملا بوده و ناظر این عمل باشند. سپس ملا دست عروس را بدست داماد گذارده و میگوید تو بایستی از لباس خوراک و سایر چیزها نسبت بزن خود کوتاهی کنی و داماد هم در همان حال سوگند یاد میکند و مخصوصاً تاکید می کند که تا ابد این زن را در منزل نگاه خواهد داشت.

شب پنجشنبه - در این شب کلیه بستگان و مدعوین موظفند عروس را ساعت ۱۲ شب بمنزل داماد ببرند و داماد موظف است تا نیمه راه در حالی

که او را کشان کشان میآورند پیشواز عروس بیاید و ضمناً يك تکه طلا به عروس هدیه کند - از اینجا خانواده داماد آئینه ای را جلوی عروس گرفته و در حالی که دو نفر با چراغ در اطراف هستند عروس را بخانه داماد میبرند سپس عروس را با طاق داماد برده و به مردم هم فقط شربت داده و از شام خبری نیست و عروس و داماد را در منزل تنها میگذارند در این شب برخلاف عقیده و آداب سایر مذاهب اجباری در تصرف دختر نیست و ممکن است در شبهای دیگر انجام شود .

روز جمعه - روز جمعه هر کسی که در عروسی شرکت داشته بایستی هدیه برای عروس و داماد ببرد مادر عروس موظف است حتما ۵ عدد یا ۷۰ عدد مرغ بریان شده با یکدست لباس برای داماد باده خانچه شیرینی متعدد (این ده خانچه بایستی از شیرینی هائی باشد که مردم برای آنها میآورند) بخانه داماد بفرستد .

روز شنبه - از همان خانچه های شیرینی پاختی راه می اندازند و مادر و پدر و فامیل عروس بایستی شب یکشنبه در منزل دخترشان بمانند و داماد و عروس هم تا سه روز حق بیرون آمدن از حجله خانه را ندارند .
(در فغان عبری داماد را هاتان و عروس را کلاوساق دوشان را برحتان مینامند) .

طرز دفن اموات

اگر کسی از آنها فوت کرد بایستی او را رو بقبله دراز کرده (قبله بطرف بیت المقدس خواهد بود) و رویش را با حوله سفیدی پوشانیده و مردم را مطلع کنند - تابوت آنها مانند مسلمانانست ولی اغیار نمی توانند پایه تابوت را بدوش بگیرند و بایستی از بستگان نزدیک این عمل را بکنند بطوری که پس ر حق ندارد زیر پایه تابوت مادر برود و همچنین شوهر هم نمیتواند زیر پایه تابوت زنش برود ولی داماد محرم است و او میتواند (خوانندگان گرام از این جا دیگر مانند کلیمی های شیراز است) . پس از دادن غسل او را کفن می کنند - کفن کردن آنها باین ترتیب است که تمام بدن میت را لباس سفید می پوشانند لباس ها عبارت است از دستکش سفید جوراب سفید - و پیراهن و شلوار سفید و کلاه سفید - آنگاه قبر را به عمق یکمتر و نیم حفر کرده و لحد را در وسط قرار میدهند - ضمناً اگر کسی کشته شود چه در جنگ چه در نزاع و چه تریاک خورده باشد یا از پشت بام بزمین افتاده باشد همه آنها را بنام کشته دانسته و او را با لباس خودش و بهمان حالت خونین بدون غسل دفن میکنند (

موقمی که میت را در میان لحد گذاردند بایستی مقداری گلاب روی میت ریخته و توی دهان میت را سنگ کوچک مخصوصی بگذارند (گذاردن سنگ از این لحاظ است که معتقدند اگر دهان میت آزاد باشد ممکن است کفن

راجویده و پاره کند) پس از پایان دفن ملاموظف است همان حوله سفیدی را که روی تابوت بوده بر روی دوش پسر بزرگ یا نزدیکترین فامیل شخص متوفی انداخته و باخواندن اورادی دسته جمعی بمنزل برگردند. و در منزل مـلا با تشریفات روی دوش تمام بستگان نزدیک متوفی هر يك حوله سفیدی انداخته و با این ترتیب آنها را عزادار می نماید (در سایر مذاهب پوشیدن لباس سیاه علامت عزاست ولی در این عده سفید پوشیدن) این حوله ها بایستی تا مدت ۷ روز تمام روی دوش این عده بوده و ضمناً این عده هم حق ندارند در این مدت از منزل خارج شوند و یادست به اشیاء حتی آتش بزنند فقط وظیفه شان اینست که در اطراف اطاق بنشینند در این وقت مدعوین آمده پس از خوردن قهوه مایع و خشک به آنها سر سلامتی داده می روند . معتقدند در این مدت اگر دست بچیزی زدند آنچیز بجز شده و بایستی بیرون انداخته شود . پس از اتمام ۷ روز به حمام رفته و با آب سرد غسل میت میکنند ترتیب غسلشان فقط زیر آب رفتن است ولی دیگر مانند فرقه شیعه تشریفات زیادی از پهلوی و چپ و راست ندارد . و تا مدت یکسال خانواده این شخص بایستی از تراشیدن ریش و صبیل خودداری کرده و حنا هم نه بندند حتی زنهای آنها - روزهای هر هفته و هر ماه بایستی یکنفر مرتباً کتاب مذهبی آنها را بخواند و معمولاً برای خیرات کو کو نخود و کشمش به کنیسا (مسجد) برده و پس از خواندن اورادی که مختص بآنهاست مثلاً کو کو يك دعا نخود يك دها کشمش يك دعا بین مردم توزیع میکنند و آنها را بوربری ها میگویند پس از یکسال همه بشادی پرداخته و مرده را فراموش خواهند کرد.

هتفرقه

۱- کلیمیان معمولاً در روز شنبه آتش روشن نمی کنند و اگر احتیاج پیدا کردند مقداری پول به يك نفر بچه مسلمان میدهند تا او چراغ های آنها را روشن کند ولی معمولاً برای اینکه پولشان را بمسلمانان ندهند چراغ را از شب قبل روشن میکنند و شب دیگر موقعیکه ۷ ستاره در آسمان دیدند چراغ را روشن میکنند و بیکدیگر نگاه کرده میخندند .

۲- در موقع شروع به غذا ابتدا دعائی میخوانند و بعد نان و نمک میخورند و سپس به خوردن غذا میپردازند .

۳- پس از آنکه پسری متولد شد روز بعد او را ختنه میکنند و از شرابی که با دعای ملا بترك شده بهمه مدعوین مقداری میدهند و معتقدند هر کس از آن شراب بچشد مانند اینست به حج رفته است (بیت المقدس) ولی دو تولد دختر معتقدند که سنگها برایش گریه میکنند و زمین و آسمان اشک میریزند (بیچاره دختر).

۴- معمولاً از خوردن خوراکی که هو مواد حیوانی در آن باشد امتناع میکنند مثلاً اگر آشی درست کردند که در آن روغن یا گوشت یا سایر مواد حیوانی

بود هیچوقت ماست که آنهم مایع حیوانی است داخل نمی کنند یا چیز های دیگر و آنرا بنام (آشین ماسین) گویند مثلاً گوشت را با روغن سرخ نمیکند و یاد نبه خودش سرخ میکنند .

۵- در موقع ذبح حیوانات یا طیور بایستی حتماً ملای آن ها آنرا معاینه کرده باشد و اگر ملاذبح حیوان را تصدیق کرد آنگاه خودش آنرا بطوری که آسمان نه بیند خواهد کشت باین ترتیب که اگر مرغ است باید باد و انگشت دو پرا ز بال او را در هوا گرفته و مرغ را آزاد بگذارد آنگاه سر مرغ را بمیان دو بال آورده و گلو گاه را با تیغ که بی اندازه تیز است بایک ضربت ببرد بطوری که سر مرغ قطع نشود و بلافاصله مرغ را آزاد بگذارد تا پر و بال بزند و حق ندارند مانند مسلمانان آنرا زیر پای خود نگاه دارند و در جایی که ملا نباشد گوشت نمی خورند .

۶- اگر حیوانی را ذبح کردند ولی جگر یا جگر سفید او دارای خالهایی بود بایستی آن لاشه را دفن کنند و حق خوردن ندارند و یا به ارامنه یا مسلمانان بفروشند اگر حیوانی برای کشتار بر اثر بیماری یا نقص دیگری قابل کشتار نباشد آنرا (طریفا) میگویند .

۷- قوم یهود و بهیچوجه حق خوردن پیه گوشتند ورك او را ندارند و بهمین علت در موقع جدا کردن پوست بایستی تمام پیه ها را از گوشتها جدا کنند معتقدند به خوردن پیه در خون تولید چرك میکند .

۸- اگر کسی پسر اول او فوت نموده باشد روزی را که شب آن عید فطیر شروع میشود باید روزه بگیرد :

۹- یکی از عقاید آنها این است که اگر خداوند در دفعه اول به آنها پسر بدهد آنرا به گهن (سید) میفروشند و بعد مجلسی تهیه آنرا مجدد خریداری میکنند .

۱۰- اگر زن کلیمی قاعده شود از روز اول تا ۱۴ روز حق صحبت با مردش ندارد و بهیچ چیز دست نمیزند و روز هفتم حمام می رود ولی غسل نمیکند و پس از گذشتن هفت روز دیگر حق غسل کردن دارد .

در این شهر کلیمیان دارای يك دبستان و يك دبیرستان بنام اتحاد می باشند که علاوه بر بچه های کلیمی بچه های مسلمان هم در آنجا تحصیل میکنند و فارغ التحصیل های آن در ایران معروف میباشند و عده ای از اطفال کلیمی که بی بضاعت هستند بهزینه خود کلیمی ها از شام و نهار و پوشاك و لوازم تحصیلی مجاناً استفاده میکنند و دارای صندوق تعاونی میباشند که از محل آن اگر يك فرد کلیمی به بدبختی افتاد به او كمك کرده و سرمایه جدیدی به دستش میدهند

عقاید و خرافات همدانیها

دو محله کولانج سنکی است که دارای هفت فرو رفتگی است و شش عدد آن بهلوی یکدیگر واقع شده و یکی دیگر قریب بیست متر از آن فاصله

دارد ز نهای همدان برای اینکه مرادشان حاصل شود در روز عید... توی هر يك از این گودالها شیر یا ماست میریزند تا عابرین از آن بخورند و معتقدند که مرادشان برآورده خواهد شد و اغلب دیده شده که پس از رد شدن یکنفر عابریا مرد فقیر سگها هم از آن میخورند.

۲- در محله مصلی تپه ایست بنام تپه مصلی که در فاصله کمی از آن سنگ شیر قرار گرفته اهالی شهر هر وقت که باران از ریزش مضایقه کند بر بالای آن تپه رفته و گاو میکشند و فعلا کلیه اطراف این تپه مقدس منازل معروفه هاست در این تپه سنگهای دیده میشود که بر روی آن اشکال و تصاویر حیوانات و نباتات دیده میشود معمولا بچه های همدان با سنگهای گرد آن تپه بازی میکنند.

۳- اگر بچه ای دیر راه بیفتد دو نفر رو بروی هم می نشینند و دروازه باز میکنند و بچه را ۷ دفعه از آن رد میکنند و بعد نماز میخوانند و اگر گردش سست باشد و بقول خودشان کردن نگیرد بچه را از توی شقه کوسفند رد میکنند.

۴- برای زفانی که آ بستن نمیشوند چله بری میکنند باین ترتیب که در سه هفته در روزهای شنبه و چهارشنبه میروند از سرقبرها رد میشوند.

۵- بر سر دول بریده بچه آب میریزند و بز نازا میدهند تا بخورد و آ بستن شود.

۶- اگر چله بز یا بچه های همدانی بیفتد معمولا بجمام کلیمیان میروند و از فاضل آب آن در حالیکه سوره یس را میخوانند ۷ کاسه بر سرشان میریزند.

سنگ شیر

سنگ شیر

۷- بعد از ظهر بقصد مشاهده سنگ شیر که یکی دیگر از آثار تاریخی

این شهر بود با درشکه بخارج شهر حرکت کردم و پس از ایم ساعت از دور منظره سنگ شیر را در حالیکه عده ای از دختران بر بالایش سوار بودند دیدم. (در دوره بارتها این محل دروازه شهر بوده که بر بالای آن این سنگ

قرار داشته و بنا برور زمان چون قلعه خراب شده این مجسمه هم در بیابان افتاده و بقرار اطلاع پاهای مجسمه را شخصی بنام مرداویج شکسته و از بین برده است).

اهالی همدان چه مسلمانها و چه کلیمی ها عقائد خاصی به این سنگ دارند و او را مأمن و پناهگاه خود دانسته و هر وقت مراد و مطلبی داشته باشند بسوی او آمده با خضوع تمام سرو صورتش را میبوسند و شیر و روغن بر سر و صورت او می مالند و اما دخترانی که موقع ازدواجشان گذشته باشد برای بدست

آوردن همسری معمولاً زیر جامه‌شان را بیرون آورده و به پشت شیر سوار می‌شوند و در حال سوار بودن مقداری روغن خوراکی را توی چشمها و گوش‌های او کرده بعد باشیره انگور تمام صورت او را مالش داده و شمع بر روی کله‌اش روشن میکنند و تا موقعیکه شمع میسوزد همانگونه سوارند. چون دختر از روی شیر خودش نمیتواند پائین بیاید تا مدتی بر روی او سوار خواهد بود و اطرافیان حق ندارند او را بزیر بیاورند تا رهگذری این عمل را ببیند و اگر رهگذر مرد باشد بدون شك بغت دختر باز خواهد ولی اگر زن بود بایستی در موقع دیگری این عمل تکرار گردد پس از خاتمه مقداری از پیه و روغن و شیر را با دست از سرو کله شیر برداشته و استعمال می‌کنند و معتقدند با انجام این عمل طولی نخواهد کشید که بمراد و مطلب خواهند رسید!

پس از آنکه دختران عملیات خود را خاتمه دادند و اطراف شیر خلوت شد منهم عصای جهانگردیم را کنار شیر گذاشته و پس از برداشتن عکس بطرف شهر برگشتیم

واحد اوزان - یکمن همدان ۵۰ سیروهره سیرا پنجایی و دو سیرو نیم را بیست و پنجی و یک سیرو و مثقال را دوازده ای و نصف آنرا که ۱۰ مثقال است ۶ درم میگویند.

لغات - هلكو (چوبی است که با آن لباس می‌شویند) قرچمان (صدای روده‌ها) دلك (هل دادن) پلماندن (كتك زدن) ارسی (پنجره‌های کش‌دار) بتنی (صندوقخانه) وریان (آب بر گردان) اسیل (استخر آب) کلی (اطاقهای توی باغ) دگر نه (دیزی) گل قم (گل سرشور) اسپرون (چوبك رختشویی) اشنیچه (عطسه زدن) و بانگلیسی اسنیتز میگویند - کرچ کوال (خمیازه کشیدن) حیدر نی نا (بازی اله کلنك) پشه (مکس) چلقیز (فضله مرغ) سی‌زا (زیر زمین).

خوانندگان گرام اهاالی همدان به دادا پدر میگویند در صورتیکه کلیمی‌ها به مادر دادا خطاب میکنند - کلیمی‌ها بفضلہ انسانی گمیز میگویند و اهاالی بلوچستان هم مانند آنها فضلہ انسان را گمیز می‌نامند.

چون مطالعاتم در این شهر پایان رسیده بود کوله‌پشتی را بسته و شهر همدان را ترك کردم اتوموبیل پس از گذشتن ۱۲ کیلومتر از شهر بدوراهی کردستان رسید از اینجا يك راه به بیجار و گروس و سنندج میرفت و بکراه به کرمانشاه - فاصله بین دهات این حدود تا اسدآباد اغلب از ۲ کیلومتر تا ۴ کیلومتر میرسید و طولیل‌ترین مسافت قریه تاج آباد علیا بشهراب بود که ۱۲ کیلومتر است اطراف جاده بی‌اندازه باصفا و تماشایی و دلفریب بنظر میرسید.

از اینجا دیگر کرده‌نه معروف اسدآباد نزديك میشد و اتوموبیل با احتیاط تمام ارتفاعات مهیب و خطرناك را طی میکرد اینگونه در حدود ۷۶۰۰ متر ارتفاع دارد که در زمستان مخصوصاً موقع برف و بوران اغلب راه را سد و راه

برای مدتی عبور و مرور را قطع میکند.

ورود به وطن سید جمال الدین اسد آبادی یکی از مهاجران ایران

پس از آنکه اتوموبیل با آخرین نقطه ارتفاع رسید کم کم بطرف پایین حرکت کرد و در این ارتفاع اغلب دهات و مخصوصاً بخش اسد آباد آشکار بود. پس از مدتی وارد اسد آباد شدیم. این شهر در ۴۹ کیلومتری همدان واقع شده و بی اندازه خوش آب و هواست.

یکی از افتخارات بزرگ این بخش مولود گاه بودن مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی است که در این شهر متولد شده و از شخصیت های بزرگ ایران بشمار میرود و مدرسه ای هم بنام جمالیه پیاد بود او وجود دارد این شخص در کوچه سیدان این شهر در سال ۱۲۴۵ متولد شده و مدت چند سال در نجف اشرف نزد شیخ مرتضی بتحصول علوم دینی مشغول بوده و بکشورهای مختلف از قبیل عراق عرب و هندوستان و مکه معظمه و مصر و ترکیه و افغانستان - انگلستان - فرانسه - روسیه مسافرت کرده و در آنجا با بزرگان مباحثات زیادی کرده است این شخص در مسافرت مجهدی که به مصر کرد در جامع الازهر مشغول تدریس فلسفه ابن سینا شد و بر اثر انتشار روزنامه اش مورد توجه علما و دانشمندان مصر واقع گردید و دوستان زیادی در آنجا پیدا کرد.

در سال ۱۲۹۹ چون وقوع جنگ در مصر حتمی بنظر میرسیده حکومت هند او را بکلکته دعوت و تحت نظر نگاهداشت و سیاستمداران و بزرگان انگلیس از وجود او برای مذاکرات صلح و امور دیگر استفاده های زیادی کردند ولی چون درباره ای از قسمتها او را مخالف سیاست خود میدیدند آخر الامر بر اثر انتشار روزنامه عروۃ الوثقی در پاریس که هیجان عجیبی در فرانسه و انگلستان برپا کرده بود آنرا توقیف کردند.

مرحوم سید جمال الدین در سال ۱۳۰۳ برای ایجاد اتحادیه اسلامی به نجد و عربستان مسافرت کرد و در همین موقع ناصرالدین شاه او را بایران دعوت کرد و چون هدیه شاه را نپذیرفته بود درباریان ذهن پادشاه را نسبت به او مشوب کردند و ناچار سید بادللی برخون و خاطری افسرده از ایران بطرف روسیه حرکت کرد ولی بزرگان و دانشمندان شوروی مقدمش را گرامی داشتند و پس از اندکی توقف در آنجا بکشورهای اروپایی حرکت کرد.

اتفاقاً چون ناصرالدین شاه هم به اروپا مسافرت کرده بود در شهر وین بین آنها ملاقاتی دست داد و با سید آشتی کرده و بهر نحو بود او را حاضر کرد تا بایران مراجعت کند - ولی افسوس که باز هم درباریان و دسیسه کاران و سائلی برانگیختند تا اینکه شاه مجدداً نسبت باو بدگمان گردید و هاقبت سید از فرط نااعلاجی در زمستان سخت در صحن حضرت عبدالعظیم تحصن اختیار کرد و پس از مدتی تحصن از ایران تبعید گردید و بهبصره رفت. در آنجا شرح مفصلی راجع به

مظالم درباریان ناصرالدین شاه به علمای بزرگ ایرانی در عراق عرب نوشت و به انگلستان حرکت کرد.

در سال ۱۳۱۰ دولت ترکیه برای دومین مرتبه از او باسلامبول دعوت کرد و مورد احترام سلطان عبدالحمید و رجال و دانشمندان واقع گردید در این شهر مجدد برای تشکیل اتحادیه اسلامی نامه هایی بزرگان ممالک اسلامی نوشت ولی چند نفر از بزرگان مانند حسن فهمی و شیخ الاسلام بر اثر حسادت و نفوذی که او در دربار پیدا کرده بود مانع اقداماتش گردیدند تا اینکه سید بر اثر لطامات روحی در اسلامبول بیمار گردید و آخر الامر در یکی از بیمارستانها بر اثر دستور محرمانه سلطان عبدالحمید در زیر عمل جراحی در سال ۱۳۱۴ جان سپرد و جسد او را در گورستان شیخلر مزار تقی دفن کردند.

بتازگی افغانها بر اثر يك فكر خیالی که موضوعش بی اندازه بچه گانه است اسکت آن رادمرد نامی ایران را از اسلامبول بافغانستان برده اند و یکی از دلایلشان اینست که چون در افغانستان قریه ای بنام اسدآباد وجود دارد که در مجاورت جلال آباد است حتما سید در آنجا متولد شده و چندین دلیل دیگر منجمله یکی دو کتب و نوشته بزرگان که سید را اشتباه افغانی معرفی کرده است مثلا مقاله سید عیسی خان در سال ۱۲۹۴ در اسلامبول تحت عنوان مجاهد بزرگ اسلامی و کتاب گلزیهر پروفیسور و مورخ آلمانی - پس از فوت سید پیروان او را چه آنهاییکه در ایران بودند و چه آنهاییکه در اسلامبول زندگی میکردند مانند شیخ احمد روحی میرزا رضا کرمانی و جیبر الممالک بایران احضار و بنابه دستور محمد علی شاه که در آنوقت ولیعهد ایران بود و در آذر بایجان اقامت داشت کشتند.

پس از آنکه تحقیقات درباره این رادمرد شهر نامی ایران پایان رسید از اسدآباد حرکت کرده و با مشاهده قراء زیادی که تعدادش به ۸ قریه میرسید و مسافت پاره ای از آنها به يك کیلو متر حداقل و ۸ کیلو متر حداکثر میرسید بدوراهی توپسراکان رسیدیم از اینجا یکراه بتوپسراکان میرفت و یکراه بکنگاور مسافت از اسدآباد تا اینجا ۲۷ کیلو متر بود.

کنگاور و اجتماع روسا

ساعت ۶ شب بود که به کنگاور رسیدیم اتوموبیل لب جاده متوقف شد من هم کوله پشتی را برداشته و پس از خدا حافظی چون از وجود مهمانخانه مایوس شدم خود را به بخشداری که عمارت نوی سازی داشت رسانیدم. متأسفانه در بخشداری کسی نبود ولی چون سرو وضع من مانند افسران بنظر میرسید قرار شد پیشخدمت مرا بمحلی که بخشدار بود برساند.

پس از طی خیابان وارد کوچه باغات شهر که بی اندازه دلفریب و زیبا بود شدم در هر جایی نهر آبی دیده میشد تا بالاخره پس از عبور از باغات متعدد

و افتادن توی جو بهای آب باحالت زاری پیشخدمت مرا وارد باغی کرد .
در وسط این باغ که مملو از درختان بود روشنائی بنظر میرسید که
صدای چند نفری درحالی که گیلاسهای مشروبشان را بهم میزدند بگوش میرسید
کم کم نزدیک شده دیدم پیشخدمت جلورفته پس از تعظیم بلندبالائی بخشدار
را از ورودم مطلع ساخت . از شنیدن این خبر کیف همه کور شد و سکوت
آمیخته به تعجب و حالت بهتی همه را فرا گرفت همه آقایان از دیدنم با آن
لباس در آنوقت شب حیرت کرده ولی بخشدار جلو آمده و پس از احوال بررسی
خود را معرفی کردم . آقایان که معلوم شد رؤساء ادارات هستند همینکه متوجه
شدند برخلاف تصور نه بازرسم و نه مأمور دولتی فوری مقدمم را گرامی داشته
و يك يك خود را معرفی کردند .

در بین این عده رئیس دارائی از همه شکم گنده تر بنظر میرسید ولی
رئیس فرهنگ لاغر و مردنی بود و رئیس ژاندارمری مثل اینکه ازديك بود
از فرط سرخی از گونه هایش خون بچکد و همچنین سایرین ولی افسوس که
بخشدار جوان ۲۵ ساله تریاکی بنظر میرسید زیرا هوای محوطه را دود تریاک
تیره و تار کرده بود .

در پاشویه های حوض کوچکی که این عده اطرافش نشسته بودند شیشه
های مشروب سراسر چیده شده بود و چند نفر از متمولین و مالکین عمده
کنگاور به عزالخوانی مشغول و مرتباً قربان صدقه رئیس دارائی میرفتند و او
را بنام پدر خطاب میکردند . صحبت ها بر روی مطالب مختلفی دور میزد یکی
از آنها درباره رئیس دارائی قبلی صحبت میکرد و از او بد میگفت .

معلوم شد چون رئیس قبلی با آقای مالک ساخت و ساخت نکرده و
مالیات های گذشته و تعهدات را جداً خواستار شده آقای مالک با نفوذی که
داشته و از آنجائی که وکیل مجلس آن محل را بوسیله ریختن آراء رعایایش بکرسی
نشاندن بود بایک تلگراف محرمانه آن آقای وکیل در تهران دست و پا کرده و
بلافاصله رئیس را از کار انداخته است .

مطالبی دیگر در این جلسه صحبت شد که معلوم گردید دولت و این ملت
گرسنه بدبخت تحت اراده و نفوذ عده ای مالک و بولدار میباشند و هر کار که
آنها بخواهند میتوانند بسر این ملت بدبخت بیاورند - روی این اصل مالکین
و ثروتمندان تمام کارها را بنا بمیل خود با رؤساء حل کرده و رؤساء هم جرأت
کوچکترین اعتراضی را ندارند و با ساخت و پاخت با آنان پس از مدتی ریاست
در يك ده ۵۰۰ نفری صاحب هارک و همارت و اتوموبیل میشوند .

این جلسه ثانیه های شب طول کشید و منم بسلامتی همه از جوجه
های بریان شده آنها نوش جان کرده و چون خواب بر چشم چیره شده بود
باتفاق آقای بخشدار ببخشدار آمدم - منزل بخشدار در همارت ببخشدار

بود با استفاده از تخت خواب سفری ایشان در میان گلهای اطلسی که هر طرف محوطه بخشداری را احاطه کرده بود شب را بصبح آوردیم.

چون هوای شهر بی اندازه لطیف بود پس از صرف صبحانه بگسردش پرداخته و قسمت های خارج شهر که تپه بود رفتیم بر روی تپه ها و کنار خیابان فرعی این شهر آثار تاریخی عظیمی دیده میشد از آن جمله سنگهایی بطول ۲ متر و عرض یکمتر و نیم که در نهایت زیبایی حجاری شده و در گوشه و کنار خیابان افتاده بود. پس از تحقیق معلوم شد این سنگها متعلق به قصر عظیمی بوده که حکایت از دوران گذشته و عظمتی که این شهر داشته مینماید.

عصر همین روز بنا بدعوت اداره فرهنگ در محل فرهنگ سخنرانی مفصلی برای عموم اهالی که صحن حیاط را پر کرده بودند ایراد کرده و فردا ظهر هم از طرف خانواده ساری اصلانی که در این شهر یکی از خانواده محترم شهر میباشد مجلس ضیافتی بافتخارم داده شد که عموم افراد حزب دمکرات آنجا حضور داشتند عصر همانروز باتفاق آقای غلامرضا ساری اصلانی اسب سواری مفصلی کرده و قراء اطراف را که جنگل های مصنوعی داشت مشاهده کردم ولی افسوس که اطراف آن عموماً باطلاقی و پشه های مالاریا بکنفر را هم سالم نگذاشته بود.

رفیق من از ورود به پاره ای از دهات مجاور خودداری میکرد زیرا عموماً از جور اربابان عضو حزب توده شده بودند و میترسید که مبادا بر سرش بریزند و کتکش بزنند.

غروب بشهر برگشته و پس از استراحت شبانه فردا صبح این شهر را ترك و بطرف کرمانشاه حرکت کردم در موقع حرکت از طرف خانواده ساوی اصلانی یکعدد دوربین عکاسی نفیس بطور یادبود باینجا تب داده شد که متأسفانه بمحض ورود بتهران آنرا سرقت کردند.

از اینجا هوا گرم میشد و معلوم بود که بسوی گرمسیر میرویم دهات اطراف جاده عموماً سبز و خرم و زیبایی غیر قابل وصفی بوجود آورده ولی افسوس ساکنین آن که پاره ای در کنار دیوار مخروبه قراء نشسته بودند یاد رفت آمد دیده میشدند اغلب فقیر و بالباس های پاره ای بر تن داشتند.

صحنه

لباس مردان و زنان از این قسمت به بعد تغییر شکل میداد معلوم شد که وارد منطقه کردستان شده ایم. پس از طی ۳۸ کیلومتر و عبور از ۶ قریه کم کم اتومبیل وارد صحنه شد این بخش در میان دره ای واقع شده که در یکطرف آن رودخانه و ساختمانها و دکاکین مخروبه قرار گرفته و در طرف دیگر باغات شهر واقع است.

در قسمت شمالی این بخش مجلی است در سینه کوه که ارتفاع آن

از سطح کوه ۲۰ متر است و کاملاً صاف بریده شده در درون کوه محلی است که در حدود ۳ متر در ۲ متر از سنگ تراشیده شده و آثار قبوی در سطح آن دیده میشود. معروف است که قبر پسر داریوش کبیر در این محل میباشد. انتهای این محل که به دربند معروف است دارای آبشار پر قدرتی است که از آبشارهای درجه ۱ ایران محسوب و بطوریکه تحقیق شد قدرت آن میتواند مسافت ده فرسنگ را برق بدهد ولی اینکه هیچ استفاده ای از آن نمیشود در این شهر اهالی میگویند در بغل کوه معبدی است که متعلق بشیرین و فرهاد میباشد.

محصول عمده شهر سیب و زردآلو است.

این بخش مرکز شهری فرقه علی الهی هاست و در اینجا عموم جمعیت علی الهی هستند مگر تک و توك شیعه و آنها هم راهگدر میباشد و خانقاه بزرگی در کنار رودخانه دارند که متعلق بدروایش این فرقه میباشد و در شب های مخصوص مراسمی دیدنی و تماشائی دارند که شخص را در حیرت و تعجب می اندازد مثل توی آتش رفتن - خنجر زدن - شکم دریدن و نظایر آن و چون درباره آداب و رسوم این فرقه در صفحات بعدی مفصلاً دیدنیهای خود را خواهم نوشت باین جهت بطور مختصر عبور میکنم

در این بخش هم به وظیفه ملی خود عمل کرده و بنا بدعوتی که از طرف اداره فرهنگ بعمل آمده بود در صحن حیاط دبستان سخنرانی جامعی درباره اهمیت ورزش و جهانگردی و مطالب مورد لزوم ایراد کردید جمعیت مدعوین عموماً علی الهی ها بودند که تماماً دارای سبیل های از بنا گوش در رفته و بر روی نیمکت ها نشسته سراپا گوش شده بودند. در ضمن سخنرانی بزرگترین اشتباه من صحبت راجع به سبیل بود که پس از پایان عده ای از آنها کله مند شدند ولی من عدم اطلاع خود را از احترامی که آنها بسبیل دارند بیان کرده و پوزش خواستم ولی خواننده گرامی متوجه باشید شما اگر به آن سرزمین و طوائف علی الهی ها بایقان رسیده از سبیل سخن نگویید که دمار از روزگار تان بدر خواهند آورد.

هائین صحنه و بیستون

در بین راه از اتوموبیل پیاده شده و باتفاق یک نفر راه نما پس از طی ۳ کیلومتر راه بطرف شمال جاده به محله ای که بنام کاوس معروف بود رسیدیم - در اینجا در دامنه کوه چند عدد درخت چنار موج (درخت قدیمی) وجود داشت که معلوم نیست تاریخچه آن از چه وقت است این درختان بطور غیر مرتب در کنار چشمه آبی که از دل کوه بیرون می آید قرار گرفته اند. در گوشه طرف شمال این چشمه تخت گاهی است که از سنگ تراشیده شده و بنام تخت کیکاوس معروف است. پس از آنکه قدری در این محل استراحت کردیم به محلی رسیدیم که بنام کوه هژیر معروف است و اهالی کردستان آنرا کوه هجیر میگویند در

پایین این کوه محلی است بنام بادلین که زنان کرد معمولا در روزهای جمعه بآن نقطه آمده و آنرا زیارت و طواف کرده مراد میطلبند .

راه نما برای اینکه مرا از نوک قله کوه مستحضر کند جاده باریک و سختی را نشان داده که هردو با سرعتی تمام بطرف آن در حرکت شدیم و پس از دو ساعت به نوک آن رسیدیم و در آنجا قلعه ای مشاهده شد مخروطی به که بنام قلعه هژیر معروف بود ولی دیوارهای آن که تماما از سنگ بوده خراب و هریک از تکه سنگهای حجاری شده در گوشه ای افتاده و تعبیر من بیشتر از این جهت بود که بچه وسیله سنگهای پایین بزرگی را به نوک قله آورده بودند .

پس از آنکه مشاهدات ماتمام شد از آنجا مراجعت کرده و مجددا به صحنه وارد شدیم . در ۱۵ کیلومتری صحنه بطرف مغرب دهی است بنام سمنگان (محل پادشاه سمنگان که دخترش را به رستم داده بود) راه نمسا میگفت جنگ مابین رستم و افراسیاب در جلگه معروف به دینه و اتفاق افتاده و این جلگه در شمال کوه هژیر است و معروف است که جنگ مابین رستم و سهراب در نقطه ای که امروز بنام پیر سهراب است (پیه سهراب) اتفاق افتاده . در این نقطه است که رستم شکم سهراب را پاره کرده ولی پس از اطلاع چون نوش دارو از محل کیکاوس دیر رسید سهراب مرد و چون خواسته اند هیکل او را بزا بستان برسانند امعاء او را برای اینکه متعفن نشود بیرون آورده و در این نقطه که بنام پیه سهراب معروف است دفن کرده اند

در کنار محال دینه و در چشم چمال محلی است معروف به چشمه سهراب که در آنجا هم سهراب اردو گاه زده و حجاری ها و تراشیدگی هایی در پایین بر روی سنگها دیده میشود که بر اثر مرور زمان خطوط و نقش های آن تا حدی از بین رفته است .

پس از آنکه مشاهدات مادر اینجا پایان یافت بطرف جاده بحرکت درآمده و به بیستون رسیدیم .

مسافت بین صحنه و بیستون ۲۸ کیلومتر است که ۱۰ آبادی در فواصل ۲ و ۶ کیلومتری آن قرار دارد پس از عبور از بیستون و طی ۴ کیلومتر به بیل دودی رسیدیم از اینجا يك راه بطرف خرم آباد میرفت و يك راه بکرمانشاه مسافت بین بیستون و کرمانشاه ۳۸ کیلومتر است که از ۱۲ آبادی رد میشود

در نزدیکی کرمانشاه چه دیدم

مسافرین ما بر اثر دست اندازهای جاده از خواب می پریدند و باز چشمها را بهم میگذاشتند ولی مثل اینکه از نسیم سحری خوششان آمده و در حالیکه يك يك خمیازه میکشیدند آخی آخی گفته و دستها را به یمن و یسار میبردند من که متکای مسافر پهلو دستیم شده بودم برای اولالائی میخواندم تا اینکه کم کم

ستاره صبح دمید و هوا روشن شد -

چیزی طول نکشید آثار شهر کرمانشاه که بر روی تپه ای قرار داشت از دور نمودار و اتومبیل بطاق بستان رسید مناظر درختان زیبای اطراف طاق در این وقت صبح منظره خیره کننده ای داشت و بطوری مرا مجذوب کرده بود که میل داشتم اتومبیل در این نقطه قدری توقف کند تا لا اقل ساعتی در آن محل قدم زده و ابیاتی بخوانم در این افکار بودم که ناگهان دیدم در وسط جاده عده ای در حالیکه هر یک پارچه سفیدی بر سر کشیده و یک نفر سید هم جلو آنها بود بسرعت بطرف ما می آیند. از مشاهده این منظره ابتدا خیال کردم در خواب هستم و این سید یکی از امام ها است و بقیه هم مردگانی هستند که با کفن سراز خاک برداشته و بسوی من در حرکتند هر چه چشمهایم را مالیدم دیدم خیر سرعت آنها بطرف ما زیاده میشود مسافری هم از دیدن این منظره مرتباً شروع بفرستادن صلوات کرده و یا امام زمان امام زمان میگفتند ناچار دستم را از زیر سر رفیق پهلوی دستم برداشته با این حرکت او را از خواب بیدار کرده گفتم رفیق پاشو ببین چه خبر است اینها از چه طایفه اند آیا جن هستند یا پری. رفیق در حالیکه چشمهایش را می مالید سر را بلند کرده گفت عجب مثل این که بکرمانشاه رسیدیم ولی او هم متوجه آن جریان شد بمحض دیدن آن منظره لا اله الا ای گفته و بمن گفت آقای جهانگرد بخدا عجیب مملکتی است بازرشاه را دور دیدند و مردم را سوار شدند. باو گفتم رفیق موضوع چیست جواب داد آیا میل داری جریان این منظره را از نزدیک ببینی باو گفتم البته صد البته با این وصف اتومبیل بطاق رسید و من واو پیاده شده و با راننده قرار گذاشتیم که برای بردن اثاثیه ساعتی بعد با اتومبیل دیگر به گاراژ خواهیم آمد. در این بین دختری که پشت سر ما بود گفت خوش بحال آنکه دیشب پهلوی آقا بوده (منظور همان سید که در جلو آنها حرکت میکرد) از بیان این کلمه هیچ نفهمیده و پیاده شدم.

کم کم آن مناظر بما نزدیک شدند که یکوقت متوجه شدم این عده تمامشان زنند که عده شان به ۱۵۰ نفر میرسد.

سه برادران و چاه صاحب الزمان!

رفیقم گفت بیا داستانی برایت نقل کنم که حیرت کنی و دعا بجان مرو جینش بنمائی در نزدیکی طاق بقاصله ۱۵ متری جاده چاهی است که اهالی معتقدند چاه حضرت صاحب الزمان است و همیشه یک نفر پیر مرد در آنجا زندگی مینماید ضمناً ناگفته نگذارم که مردی سید نیک سیرت از اهل شیراز در این شهر مدتهاست متمرکز شده و دارای سه فرزند میباشد که هر یک دارای اسامی مخصوصی بوده و بنام وزیر الناطقین و زبان الناطقین و... می باشند.

این سه از لحاظ قد و هیکل بنژاد کرد و از زیبایی صورت و چشم و ابرو

بشیرازی ها رفته اند روی این اصل بی اندازه وجیه و خوش هیکل هستند یکی از آنها مسئله گوست و گاهی هم روضه میخواند بنام وزیرالناطقین که پیروان زیادی دارد و دیگری زبان الناطقین که وجاهتش باندازه ولی نمیرسد هر يك از این سه نفر دارای داستانهای هستند که مهمترین داستان وزیرالناطقین است که اینك در تهران پسر میبرد .

اما بگذار راجع بزبان الناطقین برایت صحبت کنم . معمولاً زنانی که مراد و مطلبی دارند در شب جمعه هر سال یکمرتبه که معمولاً در ماه صفر است از اول غروب آفتاب هر کسی در حالیکه شامش را توی سفره ای پیچیده بزیر بغل گرفته و بخانه آقا میرود و معمولاً برای ایفکه بتوانند محبت آقا را بخود جلب کرده و غذایشان تبرك شود کوشش میکنند غذاهای چرب و مرغ و جوجه دار درست کنند تا آقا میل بخوردن آنها بکند و موظفند این عده شب را در منزل آقا تا صبح بسر برند . فوری گفتم راستی آیا آقا زن هم دارند یا خیر بالبخندی جواب داد یعنی میخواهی بگوئی که ممکن است بله ... گفتم نه منظور دیگری داشتم . بهر جهت در نیمه شب آقا شروع بخواندن نمازی میکند که تمام زنهای بایستی از خواب بیدار شده و بایشان اقتدا کنند آنگاه در موقع دمیدن سفیده صبح دسته جمعی از خانه بیرون آمده و در حالیکه آقا در جلو آنهاست با سرعت از کوچه ها عبور کرده و بطرف این چاه میآیند و حالا بیا برویم تا بقیه را خود از نزدیک ببینی

باشنیدن این داستان ماهم بر سرعت افزوده و باتبعیت از آنها که راه را کج کرده بودند حرکت کردیم تا به نزدیکی آنها رسیدیم در اینجا چاهی دیده شد که در اطرافش دو درخت توت بزرگ وجود داشت در این وقت سید در محلی که گویا همان چاه صاحب الزمان بود توقف کرده و پس از عملیاتی به دور چاه شروع بخواندن نماز کرد رفیقم گفت این نماز معرف به نماز توسل است که تعداد رکعت های آن دو تا است و ضمناً زنهای هم ناچار در نماز هاپشت سر آقا بلند و پائین میشدند ولی مثل اینکه بین زنان در اقتدا کردن اختلاف بود زیرا دخترها هایل بودند در ردیف اول پشت سر آقا باشند ولی پیر زنان خود را جلو تر انداخته و آنها را بعقب می رانند بالاخره نماز تمام شد و آقا در کنار درختی که در آن حوالی است قرار گرفته و زنهای يك يك در حالیکه نامه ای نوشته بودند به اب چاه آمده و با خواندن يك الحمد و سه مرتبه قل هو الله آرا به داخل چاه می انداختند و آقا در حالیکه تسبیح در انگشتانش حرکت میکرد مرتب با چشم هایش مشغول نگاه کردن بآن عده پری رخان بود .

آفتاب سرزد و مطابق معمول نماز حاجت پیاپی رسید زنان بطرف شهر در حرکت شدند اما همه از این عزیمت تبعیت نکردند و بعضی از آنها که دوشیزگان زیبا منظر و مهرومی بودند بطرف درختان و طاق حرکت کردند که تاجویندگان

خوورا در آن حوالی ملاقات کنند.

من که از دیدن این منظره متعجب شده بودم به رفیقم گفتم چطور ممکن است شوهرها و پدرهای این عده اجازه دهند دختران و زنانشان شیرادر خانه این آقا بمانند رفیق جواب داد فقط بر اثر ایمانی است که باین مرد داشته و روایاتی که این عده نقل میکنند. گرچه در سالهای پیش این عملیات موقوف شده بود ولی از وقایع شهر یور به بعد تا کنون سه سال است که آقا مرتباً این عمل را انجام میدهد حالا آقای جهانگرد گوش بده از داستان وزیر الناطقین اگر خوب بخاطر داشته باشی گفتم که این آقا دارای شکل و شمایل زیبا و دلربایی است که محاسن مشکین و توپیی او خود زیبایی خاصی به چشم و ابروان مشکینی او داده است و مخصوصاً از همه مهمتر قد و قامت آقا است که بیداد میکند بطوری که همه زنان و مردان فریفته دیدار او هستند اما این شخص از رعنائی و زیبایی خود يك روز بنام حضرت خضر پیغمبر استفاده میکند که اینك داستانش را برایت میگویم.

پیداشدن حضرت خضر در خانه سروان و سر در آوردن از تهران

این شخص مطابق معمول علاوه بر جلسات متعدد روضه خوانی در خانواده ها جلسات مسئله ای همه ترتیب داده بود که زنان مشکلات زندگی خود را در جلسه بیان و راه و چاره میخواستند من جمله يك روز پس از خاتمه روضه خوانیش که کلیه مدعوین آن زنان و دختران بودند جلسه مسئله تشکیل و مطابق معمول دختران هر يك سئوالات مذهبی از ایشان میکنند مثلاً دختری میگوید آقا اگر رنگ خون بر رنگ باشد علامت چیست دیگری سئوال میکند محلل یعنی چه سومی چیز دیگری تا بالاخره خانم يك نفر سروان که دروجاهت بین زنان افسران لشکر کرمانشاه معروف و مشهور بوده بر اثر نازائی سئوالی میکند که اگر زنی حامله نشود باید چه بکند آقا در جواب میگویند آن زن که باعث زن سروان نساچار میگوید منظور خودم هستم که از ابتدای ازدواج تا کنون باشوهرم بکلی دارای اولاد نشده ام.

آقا در حالیکه خانم زیبای مشهور را و راند از میکند میگوید باید به حضرت خضر متوسل شد. زن مجدداً سئوال میکند این توسل چگونه بایستی صورت بپذیرد آقا میگوید فردا شب منزل خود را آب و جارو کرده و کلیه کثافات را از منزل بیرون برده و حوض منزل را اگر دارید آبش را عوض کرده و کوشش کنید ماهی هارا در حوض نگذارید و کلیه درهای اطاق و مخصوصاً درب منزل و پشت بام را باز گذارده و خودتان هم بالباسی نازك سفید وای تمیز در حالیکه حمام رفته و نظیف باشید در منزل بمانید. ساعت ۲ بعد از نصف شب دور کعبت نماز حاجت بخوانید و پس از خاتمه آن اسفند بسراسر حیاط دود کرده و اطاق خود و جسم خود را با عطر های خوشبو مزین کنید و منتظر باشید که حضرت خضر در آنوقت بدیدار شما خواهد آمد و مخصوصاً کوشش کنید که در منزل کسی نباشد

حتی شوهر. مادر. و کلفت و اگر سگ یا گربه هم در منزل داشته باشید بخارج بفرستید
والا حضرت وارد نخواهد شد زیرا یکی از بزرگترین مرام حضرت پاکیزگی
است و امیدوارم که حضرت بانفوس خود مراد شما را برآورد.

زن با نهایت خوشحالی بخانه برگشته و مشغول تمیز کردن حیاط و جاروب میشود
در این بین چون ظهر شده بود شوهرش بمنزل میآید زن جریان را بشوهر گفته و با
هر زبان و تدبیری بوده او را حاضر میکند که از خانه بیرون برود و آنشب را
بخانه نیاید شوهر بیچاره که خود تا حدی تحت نفوذ افسون این عده قرار
گرفته و تاحدی مرد مقدسی بود بیانات خانم خود را قبول کرده و از منزل
بیرون میرود. از اینطرف بشنو زن سروان در حالیکه بانتظار حضرت بسر
میبرد مرتباً خدا خدا میکند که نیمه شب شود و حضرت بیاید و ضمناً در هر کنار
و گوشه ای که چوب کبریتی یا قدری گرد میدیده برای رفع آن آنرا با مژه
چشم از زمین برداشته و بقدری در نظافت منزل زحمت کشیده بود که کاملاً خسته
و از طرفی خواب هم باو غلبه کرده بود اما فقط امید دیدار حضرت تمام این مصائب
را مثل اینکه اذاو دور کرده بود تا اینکه کم کم عقربه ساعت به ۱۲ میرسد
زن در حالیکه وسط درب اطاق ایستاده و توی حیاط را نگاه میکرد ناگاه
می بیند در آن شب یکنفر در حالیکه لباس هائی سراپا سبز برتن دارد باقدی
رشید و عمامه ای سبز و لبهائی خندان آرام آرام بدون اینکه صدای کفش مبارکش
بگوش برسد وارد میشود زن و قتیکه حضرت را می بیند همان گونه که وسط
اطاق بوده متحیر و مبہوت میشود از طرفی نمی داند از فرط خوشحالی چگونه
دست و پای مبارک را پیوسد از این طرف حضرت وارد اطاق شده و زن بدون
لا و نعم خود را بدست و پای مبارک انداخته و شروع به بوسیدن میکند. حضرت
هم در حالیکه خم میشود دست بسرو گیسوان و صورت او کشیده و ایشان را بطرف
آنچائیکه برای نشستن درست شده بود میبرد زن دیگر اختیار خود را از دست
داده و باختیار آقا در میآید حضرت او را خوابانیده و مرتباً شروع بخواندن
اورادی میکند کم کم از سر شروع کرده و او را ماساژ میدهد تا به پستانها میرسد چون
دستش در اینجا توقف کرده و زیاد دور میرود زن حالت تحریک در خود حس میکند میخواهد
چیزی بگوید ولی فکر میکند ممکن است آقا دارد پستانها را بشیر میآورد ولی دست
آقا از پستانها گذشته بناف میرسد! از این طرف شوهر که تحت تأثیر حرفهای
زنش واقع شده بود ابتدا خود را قانع میکند که شب را بمنزل نرود ولی يك
وقت عقل بر او میزند نامرد چه نشسته ای ممکن است زنت دسیسه ای بکار
برده باشد آمدن حضرت خضر بمنزل آخر در دنیای امروز اینکه قبول کردنش
بسیار مشکل و کارسپلی نیست برویه بین چه خبر است. بالاخره بهر ترتیب بود خود را
در آن نیمه شب حاضر میکند که دست از سر بچه برداشته و بمنزل برود با این
فکر از منزل رفیقش حرکت کرده و مانند برق خود را بمنزل میرساند بمحض

ورود می بیند درب منزل چهارطاق و هم چنین هیچ گونه صدائی شنیده نمیشود اینجا تقریباً و همی سروان را گرفته خود را وارد حیاط میکند ناگاه می بیند مردی در حالیکه بلباس سبز ملبس است در کنار زنش قرار گرفته و زنش هم از همه جا بی خبر دراز دراز خوابیده و کیسوانش به اطرافش ریخته است از طرفی می بیند که آن مرد دستش را دارد بطرف ... می برد و ضمناً بادیست دیگر بخودش ورمیرود سروان هم می زند نامرد کیستی و چکاره ای که یکوقت بر اثر برگشتن صورت حضرت متوجه میشود که به این آقا همان آقای وزیرالناطقین است بااثبات این شیطنت با او گلاویز شده وزن بیچاره در حالیکه بدست و پای شوهرش افتاده و میگوید سروان جون سروان جون به حضرت بی احترامی نکن زیرا در آتش جهنم خواهیم سوخت ولی سروان مهلت نداده و بامشت های آهینش بر مغز حضرت قلابی میکوبد ولی آقا بر اثر رشادت فوق العاده بهر ترتیب که بوده در آن وقت شب خود را خلاص گرد و راه فرار را در پیش میگیرد و ضمناً همسایه ها از فریاد داد و بیداد باخبر شده و سروان قضیه را بیان و بلافاصله مراتب را بشهربانی اطلاع میدهد. شهربانی هرچه دنبال آقا میگردد چیزی دستگیرش نشده و معلوم میشود غیبشان رده است تا بالاخره فردا صبح آقا را که بر اثر نفوذ پدرش طرفدارانی داشته بهر وسیله بوده دستگیر و بطوریکه میگویند گویا پس از یکسال زندانی ولی بعضی ها میگویند بلافاصله از کرمانشاه تبعید میکنند.

تا آمدیم بگویم خوب حالا کجاست رفیقم گفت و اما داستان فعلی او همین سفر که تهران رفته بودم روزی از خیابان پهلوی عبور میکردم دیدم در منزلی صدای آشنائی بگوשמ میرسد خوب گوش دادم یکوقت متوجه شدم که صدا مال آقای وزیر است که دارد برای عده ای از زنان و دختران مسئله میگوید و ضمناً بالحن خوش مزه که مخصوص شیرازیهاست با بیانی نمکین طرز صحبت های حضرت فاطمه ع را با حضرت امیر بیان میکند چون از این بابت مردد بودم دم درب منزل ایستادم پس از ربع ساعت دیدم بله همان است که فکر میکردم آقا که ماشاءاله ماشاءاله مثل اینکه ۲۰ سال تمام جوان شده بود از در بیرون آمده و دنبالش هم عده ای از دختران و زنان بیرون آمده و مرتباً حرف میزدند و آقا هم جواب میدادند. خواستم جرانی پیدا کرده و بروم بگویم آقا شما همان حضرت خضر کرمانشاهی نیستید اما ترسیدم که ناگاه یکی از رفقایم از جلو پیدا شده و با هم احوال بررسی کرده و ضمناً بارو را نشان دادم رفیقم گفت پس مگردیوانه شده ای اگر آب تکان بدهی تکه پاره خواهی شد زیرا این آقا در این محله قریب چندین هزار نفر پیرو و مرید دارد که در میانشان چاقو کشان ناقلای وجود دارند بیا از خر شیطان پیاده شو راحت را بگیر و برو زیرا فعلاً که نان اینها توی روغن است تا بعد چه پیش آید. سخنان رفیق که با اینجا رسید ما هم وارد طاق بستان شدیم.

این طاق در ۷ کیلومتری شمال شهر در دامنه کوهی واقع شده است که سابقا یکی از باغات شاهنشاهان ساسانی بوده است.

مشاهدات من از طاق بستان تادروازه شهر

آثار تاریخی
طاق بستان

از پله‌ها بالا رفتم و استخر زیبا و بزرگی دیدم که دیوارهای آن از سنگ و سیمان ساخته شده و در و بروی آن چند ساختمان چند مربعه دیده میشد که بنا به امر شاهنشاه فقید ساخته شده بود در اطراف این استخر مجسمه‌های سنگی زیادی بود که در اطراف آن گل‌کاری‌های جالبی شده و آنچه بیشتر از همه جالب بود مجسمه سنگی بزرگی بود که معروف به کل‌جو برمیباشد بطوریکه رفیقم تعریف میکرد اهالی معتقدند این مجسمه یکی از سرداران رومی است که در موقع شکست رومی‌ها از ایرانیان در این نقطه مانده است و قوای روم در جنگها و فتوحات این مجسمه را بنام آثار قدرت همیشه همراه میبرده‌اند.

چون در صورت این مجسمه سوراخ سوراخ شده بود علت آنرا از رفیقم سؤال کردم در جواب گفت اهالی کرمانشاه بر اثر غرور ملی که در آنهاست طبعاً از دیدار افراد بیگانه بیزار هستند و مطابق معمول روزهای عید و عادی که به این نقطه می‌آیند و با سنگ و تیر کمان بصورت این مجسمه اشاه روی می‌کنند و این خراش‌ها بر اثر عملیات همان جوانان است.

پس از آنکه مجسمه‌ها را دیدم بطرف طاق حرکت کرده در اینجا مجسمه‌های برجسته خسرو پرویز و شاهپور و نقش آهورا مزدا مشاهده میشد ولی متأسفانه اغلب این آثار شکسته و از بین رفته بود و بطوریکه رفیقم تعریف میکرد پس از ورود قوای اعراب بایران بر اثر حسادت و بغض و کینه با ایرانیان این خرابیها را بوجود آورده‌اند.

ضمناً رفیق ما میگفت که در مجسمه پای اسب خسرو پرویز گوهر شب چراغی بوده که روسها در جنگ بین المللی اول برده اند.

در قسمت عقب طاق ازای-ر کوه آب زیادی میجوشید که بداخل استخر وارد شده و قسمتی از آن مشروب و قسمت دیگر به رودخانه قره سو میرفت. سرچشمه این آبها از برفهای ذوب شده کوههای پرو می باشد.

ساعت ۹ صبح بود که با خاطره ای ملول از پله های طاق هائین آمده و بطرف شهر حرکت کردم این مسافت ۷ کیلومتر بود. چون هوا بسیار ملایم و صاف بنظر میرسید مصمم شدم این مسافت را پیاده طی کنم قریب ۶ کیلومتر راه که رفتم به پالشگاه حرکت نفی رسیدم.

این پالشگاه در کنار رودخانه قره سو واقع شده و بوسیله دو پل بروک شهر بقسمت خارج مربوط میگشت یکی پلی که در عهد شاه عباس صفوی ساخته شده و دیگری که اینک محل رفت و آمدهای و وسائط نقلیه بوده و بوسیله اعلیحضرت فقید بامتد امر وای بنا گردیده.

آب این رودخانه از روانسر ۶ کیلومتری کرمانشاه سرچشمه میگیرد که پس از عبور از این حدود به گاماسیاب و سیمره متصل شده بنام رودخانه کرخه معروف و به شط العرب میریزد. در بعضی نقاط که آب مساوی با زمین است اهالی برای زراعت از آن استفاده میکنند و در خود روانسر هم بنا به امر شاهنشاه فقید سد سازی مهمی گردیده که اراضی زیادی مشروب و برای کارخانه قند شاه آباد غرب اهالی چغندر میکارند.

این رودخانه از ۶ کیلومتری کرمانشاه عبور میکند چون قره سو ترکی است و بزبان فارسی سیاه آب میشود.

عقیده محلی ها بر این است که نامه حضرت محمد ص به شاهنشاه ایران خسرو پرویز راجع به تبعیت از دین اسلام در این نقطه که شکار گاه او بوده است رسیده و از آنجا بیکه و مفاد آن برخسرو پرویز گران آمده بود غضبناک شده و نامه را باره باره کرده و بداخل این رودخانه ریخته و گفته است:

ز شیر شتر خوردن و سوسمار
عرب را بجائی رسیده است کار
که تاج کیانی کند آرزو
تفو بر تو ای چرخ گردون تفو

و آماده جنگ با اعراب می شود. مردم معتقدند که بر اثر این توهین آب رودخانه سیاه شده و به نام سیاه آب معروف میشود و کمتر می توان از آن استفاده کرد.

(خوانندگان گرامی از این قبیل آبها که در ایران هدر میرود و استفاده نمیشود فراوان است)

پس از آنکه چند دقیقه ای بر روی پل ایستاده و خستگی را بیرون کردیم من و راهنما براه افتاده. کم کم گذارمان به بقعه و بارگاهی افتاد که در طرف دست

راست در کنار جاده توی اراضی سبز و خرمی بنظر میرسید رفیقم گفت اینجا محل تفریح گاه زنان کرمانشاه است که علاوه بر زیارت روزهای جمعه و عصرها را به تفریح میپردازند و نام صاحب بقعه به سید فاطمه معروف است که اهالی معتقدند کلفت دختر امام موسی جعفر ع میباشد و برای اطلاع از مرادشان سنك به سنك مقبره میزنند تا بپسند - (مثل مرتاض علی شیراز و سایر نقاط) کم کم آثار شهر نمودار و ما وارد اولین خیابان آن شدیم این خیابان اسفالت بود و در حقیقت مهمترین خیابان کرمانشاه میباشد که بنام سپه معروف بوده ولی متأسفانه مشجر نیست و انتهای آن به تپه های بلندی بر میخورد در این خیابان ۴ میدان درست شده که هر يك بنامی معروف و نقاط تقاطع را هم بنام خیابانی مینامند مانند - شاه پور - سپه - ملی .

کرمانشاه

این شهر که ساختمان آنرا به بهرام پادشاه ساسانی نسبت میدهند علاوه بر خیابان مزبور دارای سه خیابان دیگر است بنام خیابان شاه بختی پهلوی و يك خیابان جدید الاحداث که در امتداد خیابان پهلوی واقع شده است و همچنین دارای چندین محله است بنام محله فیض آباد - چنانی - برز دماغ - چاله حسن خان - چغا سرخ و دارای سه سینماست بنام باربد - کریستال - ایران که از همه بهتر سینمای ایران است .

در این شهر برخلاف سایر نقاط سه مهمانخانه زیبا وجود دارد که در فصل تابستان نشستن در حیاط محوطه آنها خالی از صفا نبوده و اطراف شمارا گلهای رفکارنك و زیبائی احاطه میکند مخصوصاً بوی معطر آن بطوری شخص رامست و خیره میکند که نوشیدن يك جام شراب در آنجا برابر است با خوردن يك بطر شراب در بندر عباس. نام این مهمانخانه ها عبارت است از بیستون و فردوسی و جهان که هر سه در يك خیابان قرار دارند - این شهرداری تفریح گاه های زیبائی است بنام ۱ - مراد آباد - ۲ - اطراف رودخانه قره سو - ۳ - سراب که ابتدای باغات کرمانشاه شروع و منبع آب کرمانشاه هم در آنجا است - ۴ - خضر زنده - (این قبر زیارتگاه کردها است و کوهی است که در دامنه آن دریاچه آبی است که بطور قرینه واقع شده طرف شمال آن بنام دریاچه خضر زنده و جنوبی آن بنام خضر الیاس معروف است و معتقدند که گذرگاه حضرت امیر است . در فاصله يك کیلومتری این دریاچه در خط الراس کوه معبدی است معروف به معبر دلدل که در توی تخته سنگی فرورفتگی مشاهد میشود و اهالی معتقدند که این فرورفتگی سم اسب دلدل است و تخته سنك عظیمی در همانجا بر روی سنك دیگری نصب است که در موقع وزش باد قدری حرکت میکند .)

۵- در ۶ فرسنگی قسمت غربی شهر تپه ای است بنام ویس که در بالای آن تپه و بارگاهی ساخته شده مرکز زیارت اهل تسنن است در اطراف آن خرابه

هائی وجود دارد استخر مانند که با سنگ و گچ و مواد دیگر ساخته شده معلوم است که سابقا در موقع آمدن باران آنها را مملو از آب میکردند .
این محل گویا در زمان پیش مقر سلطنت پادشاهی بنام موریس بوده که در تاریخ هم نشانی از آن در این نقطه دیده میشود .

۸- در ۷ فرسنگی شهر بر روی کوه نسبتا بلندی مقبره ای وجود دارد بنام ویس نازار که مرکز عبادت اهالی تسنن است و اغلب شیعه ها هم آنرا زیارت میکنند و این کوه به کوه ویس معروف میباشد و در پائین کوه چشمه آبی است بنام سراب و سراب نام یکی از بزرگان و فقهای تسنن است اهالی تسنن از سنندج برای زیارت باین نقطه می آیند و مخصوصا کارد ها به آن سو گند یاد کرده و میگویند به ویس قسم شکل مقبره مخروطی شکل است که از گل و سنگ بنا شده و محصول کوه کنگر است .

دیوانه ورزش

بنابه سفارشی که در دست داشتم پس از ورود بشهر مدیر باشگاه ورزشی کرمانشاه که بر اثر ازدست دادن ثروت پدری و شخصی برای توسعه ورزش بنام دیوانه ورزش در بین مردم معروف شده بود مرا باشگاه پرده و در طول مدت توقف پذیرائی صمیمانه ای نمود .

خوانندگان گرام هیچ فراموش نمیکنم ساعاتی را که شنیدم دیوانه ورزش مدت ۱۰ روز از ترس مامور اجراء بعثت عقب افتادن کرایه باشگاه مخفی شده بود و شیوع این قضیه از یکطرف غضب و از طرفی فکرائی و دلسردی عجیبی در بین جوانان و مردم کرمانشاه بوجود آورده بود زیرا صاحب ملک که یکی از تجار و ثروتمندان این شهر بود و خیال داشت مجسمه اعلی حضرت همایونی را در تبریز بسازد برای جزئی کرایه دستور توقیف این مرد خدمتگذار را داده بود تا باشگاه تعطیل و جوانانی که برای نیرومندی جسم و جان باین نقطه آمده بودند بسوی قهوه خانه ها پای منقل و وافور و مشروب فروشی ها بردند .

بعقیده نگارنده همان طور که در روزنامه کرمانشاه هم نوشتم اگر آقای صاحب ملک واقعا شخص وطن پرست و شاهدوستی است خوبست از منویات شاهانه بمنظور توسعه ورزش و نیرومندی جوانان پشتیبانی کند و بعوض دستور توقیف خدمتگذاران بعالم ورزش زمین بایی را که اینک بر اثر فداکاریها و هزینه های هنگفت این مرد بصورت باشگاه ورزش طبق مدل جدید و امروزی در آمده بتربیت بدنی آن شهر اهداء نماید

خوانندگان گرام این باشگاه شامل يك استخر بزرگ مطابق سیستم جدید و زمین تنیس و والیبال و بسکت بال - کشتی - زورخانه بسبک قدیم و انواع و اقسام لوازم دیگر از قبیل بارال و هالتر - بکس میباشد - ولی افسوس تمام این وسائل در هوای آزاد و مخصوص تابستان است و زمستانها درب

باشگاه بسته است ولی صاحب باشگاه کرایه را مطالبه میکند و اگر هم عقب افتاد دستور توقیف میدهد!

همینکه استاندار مرا دید پاسبان را احضار کرد

در آستان داری کرمانشاه برخلاف سایر آستانهای دیگر از باب رجوع زیادی دیده نمیشود باین لحاظ بدون اینکه معطل بشوم پس از دادن کارت بلافاصله باطاق احضار شده آقای استاندار بمحض اینکه مرادید دست پایش را گم کرد و با اینکه اجازه نشستن داد فوری عینکش را از جیبش در آورده و بهشمش گذاشت. هنوز دسته های عینک به پشت کوشش نرفته بود که با سرعتی تمام دستش را روی زنگ گذاشته مرتب شروع بزدن کرد پیشخدمت مضطربانه وارد شده و تعظیمی کرد استاندار دستور داد یک نفر پاسبان بیاید در اینوقت پاسبان وارد شده استاندار مثل اینکه از دیدار پاسبان خیالش راحت گردید ولی پاسبان دستش بحال احترام بالا بود تا به بیند استاندار چه فرمایشی دارد اما بقدری متعجب شدم موقعی که شنیدم به پاسبان گفت همین جا باشید، متوجه شدم که آقای استاندار از من ترسیده است پس از لحظه ای آقای استاندار رورا بمن کرده و گفتند چه کار دارید من بلافاصله دفاتر و مدارك جهانگردی خود را جلوی ایشان گذاشته و خواهش کردم که در دفتر یاد بوم شرحی بنویسند آقای استاندار پس از آنکه کاملاً دفاتر را نگاه کردند مطالبی را که روزنامه ها راجع به من نوشته بودند خواندند بمن گفتند به بخشید شما ایرانی هستید از بیان غیر منتظره ایشان از یکجا خنده ام گرفته بود و از طرف دیگر از طرز فکر ایشان عصبانی بودم زیرا میدیدم در تمام لباسهای بدن من علامت ایرانی بودن مشخص بود و انگهی روی کارت اسم نوشته شده بود « محمود دانشور جهانگرد ایرانی، بالاخره بایشان جواب قانع کننده داده و همینکه مطمئن شد پاسبان را از اطاق خارج کرد آنگاه دستور چای داده و با ملاحظت شروع به صحبت کرده و عیناً مانند مجتهدین و آخوندهای قدیمی که با طرز مخصوصی کاغذ و قلم را بدست و میزشان را انویشان است باتأنی شرحی نوشتند بطوریکه چهار سطر نوشته ایشان نیم ساعت طول کشید بیشتر تعجب من از آنجا بود که ایشان هم مانند سایر روساء ادارات از نوشته های دیگران استفاده کرده و مخصوصاً ذکر کلمه شهادت بر من ثابت کرد که قبلاً آخوند بوده اند یا آخوند زاده و یا معلومات عربیشان کامل است موقعی که خواستم از حضورشان مرخص شوم مرا بامید دیدار آینده خوشنود کردند.

پس از خروج در بین راه یکی از دوستانم که زمائی کارمند زبردستم در طهران بود برخورد کردم و خوشوقت شدم از اینکه در استانداری این شهر یکی از بست های مهم را اشغال کرده است. دوست من تعریف میکرد معمولاً از تاریخی که استاندار جدیدی وارد میشود اثاثیه و لوازم مفصلی با بسودجه

هنكفتی باختیارش واگذار میشود و آقای استاندار با پول دولت مرتبا مشغول پذیرائی از خانها و آقایان رؤساء میشود و بدبختی بیشتر آنجا است که بعضی از طبها مالکین و ثروتمندان هم با خانها ایشان از همان هزینه استفاده میکنند و بعوض اینکه در آن جلسه قراردادی بنفع کشور و عمران شهر تنظیم گردد بنده بست های بنفع جیب استاندار وقت میگردد.

سبزه میدان شهر!

این شهر دارای میدانی است بنام سبزه میدان که روبروی اداره پست و تلگراف واقع شده و بمقیده من خوب بود بجای سبزه میدان نامش را ذباله میدان میخواندند زیرا همه چیز در این میدان دیده میشد جز سبزه.

در وسط این میدان چاله ای است که از آب سبز گندیده و لجن مملو و اطراف آنرا پشه ها و حشرات دیگر احاطه کرده اند روی دیوارهای نیمه خراب آن زنان لباس های خود را برای خشك نمودن انداخته و در اطراف میدان منتظر خشك شدن آنها هستند و در بیشتر نقاط این میدان تپه های ذباله دیده میشود که دکانداران و رفنگران ذباله ها را آنجا انبار میکنند چون این وضعیت برای شهری چون کرمانشاه خوب نبود در این باره من رسماً بشهرداری کرمانشاه نوشتم و در روزنامه کرمانشاه که از معروفترین روزنامه های این شهر است مقاله مفصلی راجع بعدم توجه شهرداری بامور بهداشتی و مخصوصاً این میدان درج کردم که نسخه ای از آن را اینك در دست دارم و علت نگارش این مقاله عصبانیت من از اوضاع کثافتبار حمام ها بود زیرا روزی که یکی از حمام های نمره رفتم در داخل نمره ها و اطاقهای رخت کنی در هر گوشه و کنار تارهای عنكبوت زیادی دیده میشد.

پس از یکسال دیگر که برای مشاهده اوضاع مجدد آذربایجان که از جنگال دمکراتها نجات پیدا کرده بودم باین شهر رسدم وارد همان حمام شدم و اتفاقاً در همان نموده تارهای عنكبوت مفصل تری دیدم که معلوم شد مامورین شهرداری سال تا سال هم سری باین نقاط نمی زنند و اگر هم بزنند بطوری که از اوضاع معلوم بود صحبت هایشان بر روی چیز های دیگری دور میزنه و ظائف اداری و اساسی.

نذر ديك جوش

یکی از اعیاد بزرگ دراویش این حدود شب تولد حضرت امیر است که در این شب عموم دراویش از اعیان و اشراف و طبقات مختلفه در خانقاه جمع شده و پس از بجا آوردن آداب و رسوم به یکدیگر تبریک میگویند: در خانقاه صفی علیشاهی ها در مواقع بیکاری و زمستان کلیه دراویش جمع شده و بکشیدن تبریک و خواندن کتاب و ذکر میپردازند ولی دراویش عادی کمتر به آنجا میروند.

دو خانقاه دیگر متعلق بشاه نعمت الهی هاست که یکی از آنها جدیداً ساخته شده و دیگری بنام سید صالح و دارای گنبد آبی است و کلیه خوانین و کسانی که تقریباً بومی کرمانشاه و از کردهای بومی هستند چه مالک و چه نوکر در آنجا جمع میشوند.

یکی از عقائد دراویش موضوع نذر است باین ترتیب که اگر یکی از آنها بیمار شود نذری میکنند بنام دیک جوش. معمولاً کوسفندی را ذبح کرده پس از آنکه محتویات شکم آنرا خارج کردند توی دیک میگذارند و مقداری حبوبات داخل آن کرده و موقع گذاردن بر روی آتش شروع بخواندن اوراری کرده و بدور آتش میچرخند کم کم آتش دیک را شدید میکنند تا از همه طرف شعله آن بهواز بانه میکشد و آب بجوش میاید. پس از آنکه گوشتها و محتویات آن تماماً له شد حالت آثر را پیدا میکند.

معمولاً استخوانها در ته دیک می ماند و محتویات آن مانند حلیم بررو می ایستد — بهیچوجه حق ندارند که گوشت را از استخوان یا پوست جدا کنند بلکه باید کوشش کنند که بقدری بجوشد تا گوشت بخودی خود جدا شود سپس تماماً به دور دیک جمع شده و مریض را در یک طرف نشانیده و با خواندن اوراد و ادعیه ای که در آن مرتب یا هو یا هو یا علی یا علی میگویند دستها را بالا زده و بدون واهمه از داغ بودن آن استخوانها را بیرون میآورند و باتشریفات عجیبی مانند مراسمی که میت را دفن میکنند استخوانها را توی ظرفی گذاشته و در زیر خاک دفن میکنند سپس کلیه دراویش را خبر کرده و از محتویات داخل دیک به تساوی توی ظرفهایشان ریخته و بآنها میدهند که در خود خانقاه بخورند. یک موضوع دیگر اینست که دو نفر حق ندارند بایکدیگر غذا بخورند بلکه بایستی هریک نفعات آنها غذا بخورند (خوانندگان گرامی متوجه باشند که هندوهای هندوستان هم حق ندارند دو نفری یا سه نفری باهم غذا بخورند بلکه بایستی یک نفری غذا بخورند و حتی نبایستی رو بروی یکدیگر بنشینند بلکه بایستی پشت بهم کرده و غذا بخورند) پس از پایان غذا دسته جمعی مشغول خواندن ذکر شده و در پایان نذر قبول گفته و از خانقاه خارج میشوند.

طرز ذکر گرفتن — معمولاً یک نفر که مرشد است در گوشه ای دوزانو نشسته و کتاب مذهبی را در دست گرفته از روی آن میخواند و در مواقع بخصوصی یکمرتبه سایرین بطور یکنواخت با او هم آواز شده و میگویند یا هو یا علی و طرز ذکر در هریک از نقاط ایران به نحو خاصی است که بموقع در جلد های بعدی گفته خواهد شد اینک نمونه از آن.

طرز سلام آنها در خانقاه باین ترتیب است پس از آنکه دو نفر بهم رسیده باید طوری دست بدهند که دو انگشت شصت آنها بهای یکدیگر قرار گیرد و موظفند پس از آن هریک دستهای خود را بیوسند - حس همکاری در

بین این عده زیاد است .

بقول خودشان برای رسیدن به هدف بسایده منزل را طی کنند که چنین میگویند .

قصاب قسوسین دومی بمثل
نه آن جهازی که سفال و خس پراست
گرو فاراطی کنی آنوقت دل گیر و صفا
معنیش را کس نداند جز مرید

شرط مخفی است منزل اول
منزل سیم چهار از اشتراست
منزل چهارم وفا باشد وفا
منزل پنجم بسود قفل و کلید

در مواقع ذکر این اذکار را میخوانند از مسجد نور آمده - دل خسته رنجور
آمده - بر خاطر نور آمده - بازنده فیل فیل خدا - الامدد - الامدد - ما را
نکهداری مدد - یا قل هو الله احد - حیدر مدد - هو مدد - یا هو مدد - یا ضامن
آهو مدد - یا ساقی کوثر مدد - دم موزنم - دم میزنم - از صدر صدق میزنم
هو مدد یا هو مدد .

نمیدانم از بی بی بگویم یا از بابا

در این شهر شیخی است بنام شیخ صفر روضه خوان که کارش روزها در
اوقات فراغت قمار بازی است و در اوقات دیگر روضه خوانی روزیکه این
شخص با رفقایش مشغول قمار بازی بوده در دست آخر موقعی که میخواسته
بروضه خوانی برود چهار بی بی میآورد و بی اندازه خوشحال میشود ولی رفیقش
چهار شاه نشان میدهد (در کرمانشاه بچهار شاه چهار بابا میگویند) بدبخت هرچه
پول داشته میبازد و چون موقع روضه خوانیش بوده با حالتی پریشان از جای
حرکت کرده بمحل روضه خوانی میرود رفقایش همه بلند شده و برای استماع
و بخشیده شدن گناهانشان دنبال سر او میروند و در گوشه ای بطوریکه شیخ
آنها را نبیند می نشینند . در این وقت شیخ بیالای منبر رفته ولی از بس حواسش
پرت بوده مرتباً منظره جلسه قمار و چهار بی بی و چهار بابا در نظرش مجسم
بوده تا بالاخره بمستمعینی که نشسته بودند رو کرده میگوید چه بگویم چه نگویم
نمیدانم از بی بی بگویم یا از بابا در این وقت رفقایش که متوجه موضوع بوده اند
خنده را سر داده و آقای شیخ یکدفعه بخود آمده همینکه می بیند بد شده از
منبر پائین آمده بسرعت از جلسه خارج میگردد .

خرافات کرمانشاهی ها

کرمانشاهی هم مانند سایر نقاط ایران از خرافات و معتقدات بی بهره
نبوده و برای دردی دوا و چاره بنظر خود پیدا کرده است اینک مختصری از
آداب و رسوم آنها

۱- برای اینکه از چشم زخم محفوظ بمانند شاخ خرچنگ را بپسند
آوبزان می کنند و بعضی ها آن شاخ را در میان قابهای نقره و طلا میگیرند .

۲- معمولاً چهارشنبه سوری را در چهارشنبه آخر ماه صفر مانند شیرازیها و اصفهانیها میگیرند و برای اینکه نحسی آنرا برطرف کنند به تعداد افراد خانواده سکههای دهشاهی یا یکریالی از جنس نقره را در میان دیزی آبگوشت میریزند و بعد آنرا بطوریکه کسی نبیند بالای بام منزل میبرند و در حالی که پائین میاندازند میگویند برو نحسی همینطور که این دیزی میشکند الهی کله توهم بتر کد تا دیگر بسراغ مانیائی

۳- برای رفع زرداب و صفرا ماهیهای کوچک زنده را بیچه ها میدهند که ببلعند.

۴- در روز سه شنبه آخر ماه صفر آشی تهیه میکنند از نخود و عدس و لوبیا و غیره که آنرا بنام نذر بی بی سه شنبه میگویند و پول آنرا بایستی زنهای از هفت مرد دوزخه گدائی کنند و ضمناً بدانند که سیزده ماه صفر را بطوری نحس میدانند که از شانه زدن و ریش و سبیل تراشیدن خودداری میکنند

۵- کرمانشاهی برای اینکه بتهمت گرفتار نشود در وسط در نمی نشینند و اگر پیش آمدی او را وادار بچنین کار کرد بایستی حتماً طرفین در پنجره را ببوسد و الا عملیاتش لو داده خواهد شد

۶- کرمانشاهی معتقد است که هر وقت عزرائیل بخواهد جان یک نفر را بگیرد سگ زوزه خواهد کشید و در این موقع چنانچه صدای زوزه سگ را کرمانشاهی بشنود فوری متوجه نگاه سگ میشود تا ببیند سگ بکجا نگاه میکند زیرا معتقد است در همان طرف یک نفر مرده

اوضاع اجتماعی

اهالی کرمانشاه اغلب شیعه و سنیها در درجه دوم قرار دارند و هر قدر از کرمانشاه بطرف شمال پیش برویم اکثریت را سنیها تشکیل داده و شیعهها در پاره ای نقاط در درجه صفر قرار میگیرند.

با اینکه کرمانشاهیها به لهجه کردی صحبت میکنند ولی پاره ای از لغات آنها با اهالی سنندج فرق دارد.

بین کلیه شهرهای کردستان اولین نقطه ای که مردم آن در ظاهر به تمدن امروزی نزدیکتر شده اند اهالی کرمانشاه هستند زنان کرمانشاهی باتجربیت از تمدن امروزی اگر چادر نماز را از سر بردارند در زیر آن يك خانم ۶ دانگ اروپائی هستند که از مسلمانان ظاهری همان چادر نماز را دارا هستند.

دو بازار و خیابانهای این شهر زنان و دوشیزگان با اندامهای نسبتاً متناسب و چشم و ابروان مشکی خود در حالیکه هر يك چادر نمازی بر سر دارند مشغول قهقهه و لبخند با عابریین و جوانان کرمانشاهی میباشند.

شبها در گوشه و کنار زباله دانیها و در داخل درختها زنان معروفه که امراض از چشم و گوششان میبارد با چادر نمازهای رنگارنگی دیده میشوند که

منتظرند جوانان تازه وارد را بدام انداخته و با گرفتن وجهی سوزاك و سفلیس تحویشان بدهند.

در محله فیض آباد این شهر که معروفه ها سکونت دارند چیزهایی دیده میشود که پس از قدری تعمق و تفکر معلوم میشود چگونه خزانه این مملکت خالی میشود و چطور جامعه ایرانی بر اثر نقص بارهای از قوانین روبه نیستی و فنا میرود.

لغات - مرغ (ماهی) خروس (کل شیر) گربه (بشی) گربه سیاه (بسم الله) بز (گیس) ماهی (ماسی) رودخانه (چو - چم) با (قل) گندم (کنم) هندوانه (شامی) سفلیس (گوفت) درد (ژان) اسهال (بله خیره) موتن مقدس (خاصل) نامزد کردن (دست کرانی) بیا برویم (بو بچیم) نمیایم (نه تیم) خورشید (خور) با (مانك) سفید (چرمی) روز (روژ) آواز (رلك) زن (ژن) بیضه (کن) شکار کوه (کل) دهان (دم) آدم (آیم) مرد (پیا) دختر (دودت) پدر (بادك) مادر (لالك) منزل (مال) نمك (فرآ) این طرف و آن طرف (ایلااولا) گره زدن (جر) هویج (گرزا) سالك (زخم خرما) گنجشك (ملوچ)

کرمانشاهی ها و قسمتی از اهالی کردستان در آخر بارهای از افعال و آخر اسامی يك کلمه که اضافه میکنند مانند دختر که - پسر که و غیره

طرز زراعت

در کرمانشاه

و کلیه نقاط

ایران

زراعت در کرمانشاه از لحاظ وجود طوایف مختلفه و خان خانی وضع مسجیع و منظمی ندارد و خوانین هر طور که مایل باشند با رعایای خود رفتار میکنند ولی در نقاط نزدیک شهر در زراعت دیمی يك سهم مالك و ۲ سهم رعیت و در زراعت آبی ۲ سهم مالك و ۳ سهم رعیت میبرد و هزینه پدر و گاو و سایر چیزها بار رعیت است و ۲ سهم مالك بابت آب و زمین است.

اعلیحضرت فقید برای فلاحتی کردن منطقه غرب زحمات فوق العاده زیادی کشیده و قنوات و سدهای زیادی احداث نموده و در اغلب نقاط برای خشکابیدن باطلاقیها اقدامات لازمه بعمل آورده و کلبه های دهقانی بمقدار زیادی ساخته است که

اینک متأسفانه کلیه آن کلبه ها خراب و تراکتور هائی که برای امور فلاحتی خرید شده بود بطوری که دیدم زنگ زده و در گوشه و کنار دهات افتاده است واحد زراعت در کرمانشاه بنام جفت است و جفت بر دو نوع است جفت نادری - جفت معمولی - جفت نادری به ۶ خروار کال (کاشتن) زنده گاو و ۶ خروار سكال (نکاشته مرده گاو) تقسیم و ۱۲ خروار است - جفت معمولی از يك خروار تا سه خروار است .

عجایب قله بیستون

از ساعتیکه قله عظیم بیستون را دیده بودم هر آن آرزو میکردم وسیله ای برانگیزم تا بتوانم علاوه بر اینکه برچم ایران را برای اولین مرتبه بر فراز آن باهتزاز در آورم اوضاع جغرافیائی و عجایبی را که در سطح آن قرار داشت از نزدیک به بینم . بساین قصد با آقای رموفی مدیر باشگاه ورزشی مذاکره و خوشبختانه معلوم شد که این جوان باك سرشت ایرانی هم مدتهاست چنین قصدی داشته و برای اجرای آن عده ای از جوانان زبده باشگاه خود را آماده کرده است .

ساعت شش و نیم عصر بود تمام کوه نوردان که تعدادشان به ۲۴ نفر میرسید در باغ استانداری حاضر شده و پس از معرفی هریك به استاندار و تیمسار سر تپ شاهنده فرمانده لشکرو سایر کارکنان انجمن تربیت بدنی يك يك مورد تشویق قرار گرفته ربع ساعت بعد کاروان سوار اتوموبیل مخصوص شده و در میان احساسات اهالی شهر کرمانشاه را ترك کرده و پس از ۲ ساعت به قریه بیستون رسیدیم . از اینجا بنا به راهنمایی عده ای قرار شد اتوموبیل به قریه نجو بران که در ۱۰ کیلومتری قرار داشت حرکت کند ولی چون جاده شوسه نبود این مسافت را بامشقت زیادی طی کرده و ۲ بعد از نیمه شب بود که در کنار قریه اتوموبیل متوقف شده و هریك بار و بنه را برداشته و مشغول برافروختن آتش شدیم .

خدا روز بد ندهد همینکه شعله های آتش بلند شد یکوقت متوجه شدیم که در محاصره گزندگان از قبیل مار و عقرب و رطیل واقع شده ایم چون چاره ای جز تسلیم نبود ناچار آتش ها را خاموش کرده و از آن محل فرار اختیار نموده به طرف چادرهای عشایر که در آن نزدیکی ها بودند رفتیم .

رئیس عشایر چون رموفی را می شناخت بلافاصله تخته خواب های چوبی حامله اش را با اختیار کاروان گذاشته و پس از آنکه لحظه ای استراحت کرده و شام را صرف کردیم مہیای حرکت شدیم .

ساعت ۴ بعد از نیمه شب بود که کاروان از قریه نجو بران پیاده حرکت و پس از عبور از میان مزارع و سنگلاخها به دامنه کوه رسیدیم از اینجا ارتفاعات کوه بیستون شروع میشد .

هوا کم کم روشن میشد گاه از اوقات رموفی عهده دار سرستون
کوه نوردان بود و من عقب ستون را داشتم و گاه بالعکس پس از یکساعت و
گذشتن مسافتی از میان بیشه ها و راه های مخوف حال دو نفر از کوه نوردان بهم
خورد که فوری داروی لازم بآنها داده شد. از اینجا دیگر راه اساسی وجود
نداشت کاروان متفرق گردید و هر يك از دره ای بالا و پائین میرفت و از روزنه های
قله های عظیم و مخوف کوشش میکرد خود را به میدان معروف بیستون برساند
وضعیت بی اندازه خطرناک شده بود هیچ صدائی شنیده نمیشد مگر گاهی پرتاب شدن
سنگهای عظیمی بداخل دره که همه را در آنوقت شب مضطرب و نگران میساخت.

چون من عقب تراز همه بودم باین لحاظ يك يك جوانان را که بیحال در گوشه ای
افتاده بودند بآوردن داروهای لازم بحال میآوردم و بهر ترتیب بود آنها را
حرکت داد و ساعت ۷ صبح بود که بمیدان رسیدیم.

این میدان بشمار دو کیلومتر بود که چراگاه کوسفندان ایلات و عشایر
محسوب میشد و در آنجا دو چاه آب مصنوعی بنظر رسید که کاروان از شدت گرما
هر يك بداخل آن رفته و خود را خنک میکردند.

هوا گرم میشد و در این میدان هیچگونه پناه گاهی بنظر نمیرسید از طرفی
در این هوای سوزان صعود بقله بی اندازه خطرناک و احتمال مرگ میرفت ناچار
هر يك خود را به دامنه کوه رسانیده و بزیر تخته سنگی دراز کشیدیم. بهر ترتیب بود
این وضعیت را تا ۲ بعد از ظهر ادامه دادیم در این وقت با صدای شیپور افراد
کاروان از گوشه و کنار سنگها بیرون آمده و آماده حرکت شدیم.

برای سومین مرتبه مرگ را بچشم دیدم

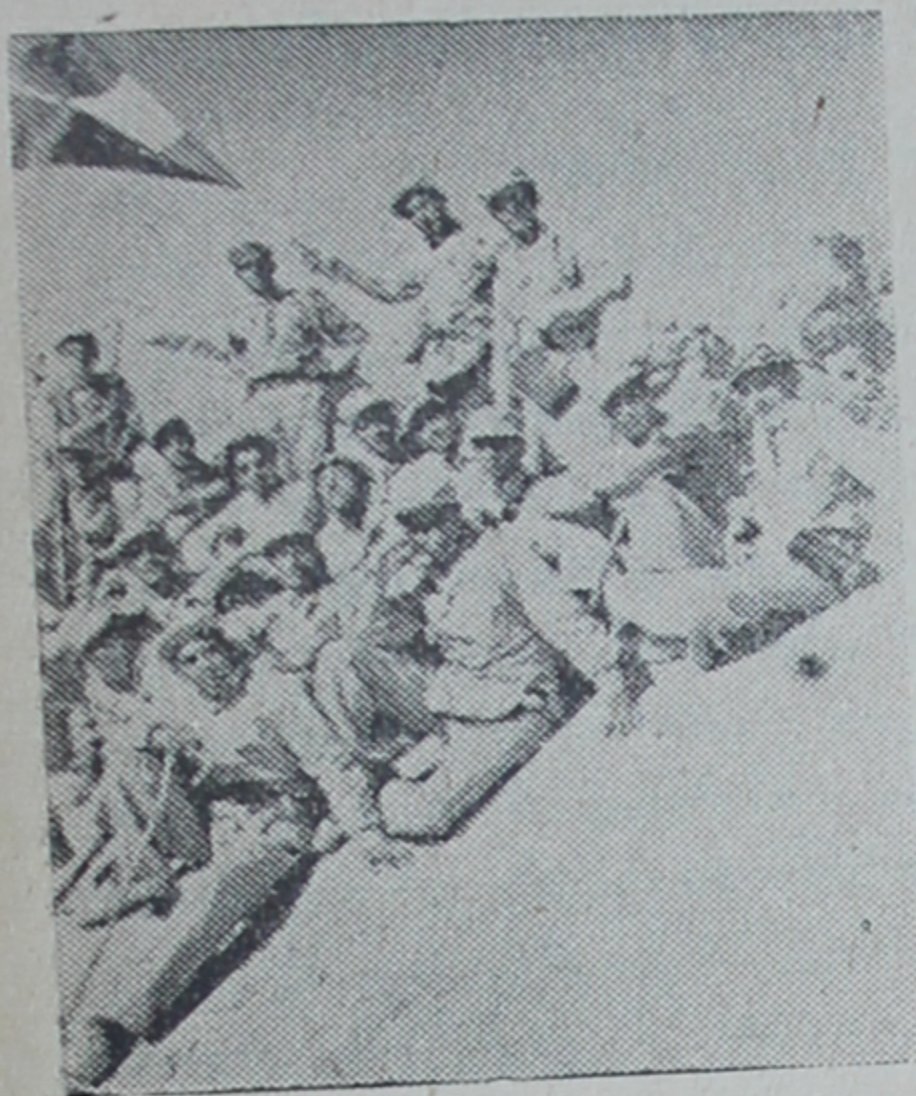
راه نما از آمدن خود داری کرد و چون برای صعود بقله راه مخصوصی وجود نداشت
هر يك از طرفی بالا میرفتند (پرتگاههای این قسمت مشهور و تلفات زیادی بشکار چیان
داده است) من بیکه و تنها برای اینکه راه را میان بر کرده باشم از محل مخصوصی
حرکت کرده و با خیالی راحت چهار چنگولی بالا میرفتم سنگهای این قسمت مثل
اینکه تراشیده شده باشند اره اره بنظر میرسید بطوریکه بغوی جای دست
داشت یکوقت متوجه شدم سنگی عظیم در حالیکه سر بفلک کشیده جلوی من
ایستاده است در اینجا نه راه پس داشتم نه راه پیش اگر میخواستم برگردم دیگر
صعود عملی نبود اگر هم میخواستم بالا بروم که راه بسته بود حیران و سرگردان
در حالیکه چهار چنگولی روی سنگها بودم متوقف شدم.

ناچار بایک حرکت کوچک بستم را بطرف سنگ گردانده و طناب
مخصوص را باز کردم ولی فضائی برای عملیات آن وجود نداشت از نا علاجی
دل بدریا زده گفتم هر چه بادا باد یا پرت خواهم شد و جسم نصیب درندگان
خواهد گردید یا موفق به صعود خواهم شد باجرات بیمانندی بایک جست که کمتر
از معجزه نبود خود را بآن طرف دره پرتاب کرده و طناب را که سرش گره

داشت بطرف قله این سنگ انداختم خوشبختانه گیر کرد و طناب را گرفته در حالیکه پاهایم را بسنگ می چسباندم کم کم با قدرت دست از طناب بالا میبرفتم چون این عمل را برای اولین مرتبه در زندگیم انجام میدادم پیش از يك متر بنوك قله نداشتم که دستهایم از قدرت افتاد . حس کردم بزودی بطرف دره پرتاب خواهم شد عرق سردی بدنم را فرا گرفت دیگر تمام امیدهایم رو به نومیدی رفت و در میان دره و آسمان آویزان بودم پاهایم از قدرت افتاد و از روی سنگ بطرف پائین آویزان شد .

موقعیکه داشتم باخدای خود برای طلب عفو و بخشش عملیاتم را يك يك از مد نظر میگذراندم ناگهان دیدم چند نفر از افراد کاروان که از طرف دیگر حرکت کرده بودند چون وضع مرا دیده بودند بسرعت خود را به نوك قله رسانیده و در حالیکه من آویزان بودم سر طناب را چند نفری گرفته بطرف بالا کشیدند .

(خوانندگان گرام این سومین خطر مرگی بود که در این مسافرت با او مصادف شدم ولی خوشبختانه بخیر گذشت) پس از اظهار تشکر و لحظه ای استراحت مجدد بطرف بالا حرکت کردیم . ساعت ۵ ر ۴ بعد از ظهر بود که در میان آفتاب سوزان به قله دوم که به قله دوازدهم معروف است در میان وجد و شغف بی پایان رسیدیم .

چون سطح این قله جای نشستن نداشت هر يك از افراد خود را به سنگی چسبانده تا وزش باد شدید آنها را بطرف نیستی پرتاب نکند . موقعی که از بالا پائین را نگاه میکردم مناظر موحش و عجیبی بنظر میرسید که شخص را در وحشت می انداخت بطوریکه حالت دو نفر بهم خورده و باز حمت زیاد خود را بآنها رسانیده و شربت و الیرین به حلقشان ریختم .

چون کفشهای عده ای پاره شده بود قرار شد برچم باشکاه نیرو و راستی مزین به عکس شاهنشاه ایران را در این محل که در حقیقت یکی از قلل کوه بیستون بود گذارده و قرار شد برچم باشکاه ورزشی کرمانشاه در قله دیگری نصب گردد . دانشور چه باک کرد زیر سایه برچم قرار گرفته با این تصمیم پس از عکس برداری آقای رئوفی و چند نفر دیگر بطرف قله

چهاردهم حرکت کردند .

در سطح قله بیستون که بنام سبزه مو معروف است چاهی است بشعاع ۲ متر که دارای قوه جاذبه بوده و میگویند طیارات از بالای آن نمی توانند عبور کنند زیرا قوای جاذبه چاه آنرا باین خواهد کشید و پادشاهان قدیم این چاه را برای تهیه آب ذخیره کرده اند زیرا چاه مصنوعی است و معلوم است که سنگها را تراشیده و باین رفته اند و بنام چاه سنگی معروف است . اینچاه در فصل زمستان از برف و آب های ذوب شده برفها پر میشود . عمق آن در حدود ۲۰۰ متر است - در کنار اینچاه يك دلو و سیمی بطول ۷۰ متر افتاده است .

در سر قله موقعی که بایستیم کوه الوند همدان که مسافتش تا آنجا ۲۰ فرسنگ است و هرسین و کرمانشاه و سنقر و کلیانی بخوبی پیدا است مخصوصاً جاده های اسفالت و نهرهای آب منظره عجیب خیره کننده ای دارد ارتفاع این کوه از سطح کرمانشاه ۳۸۰۰ متر است - در این کوه بلندگی بزمچه و سایر شکارهای کوهی دیده میشود .

پس از آنکه پرچم مقدس ایران بنام نامی شاهنشاه محبوب ایران محمد رضا شاه پهلوی در میان فریادهای هورا زنده باد ایران پاینده باد ایران جوانان کرمانشاهی برفراز قله باهتزاز در آمد وجد و شغف عجیب این جوانان و اشک هایی که از چشم آنان از فرط ذوق و شادی میریخت بخوبی بر من ثابت کرد که جوانان ایران تا چه حد نسبت به شاه و کشور و پرچم مقدس خود علاقه دارند ولی حیف که

پس از برگشت از قله چون شب فرا رسیده بود قرار شد شب را در میدان بسر برده و فردا صبح حرکت کنیم با این تصمیم چند نفر کشیک چی تعیین و پس از صرف شام در حالیکه هر يك پتوئیرا بر سر کشیده بودیم بخواب رفتیم نیمه های شب بوه که دیدم چیزی روی پتو می لولد و مثل اینکه سنگین است جرأت حرکت از من سلب شد و نفسم بند آمد ناگه صدای بائی آمد و سنگینی برطرف شد بلافاصله از جای پریده در فاصله چند متری مارسیاهی بنظر رسید که کشیک چی با قنداق تفنگ داشت بسرش میکوبید . دیگر بخواب نرفتم و صبح زودی بود که کاروان مهابی باز گشت گردیده و نزدیکیهای ظهر مجدد بقریه نجو بران وارد و چند ساعت در میان باغات زیبای آن بگردش پرداخته و مجاناً در میان لطف و آهنگهای دایذیر دختران علی الهی که عموماً کرد بودند از سیب و زرد آلو و مخصوصاً آلو سیاهای آن استفاده میکردم .

نهار را با لذتی بی پایان صرف کرده و مجدد پیاده براه افتاده و ۱۰ کیلومتر راه را پیاده آمدم تا بقریه بیستون رسیدیم . در کنار جاده بمسافت ۲۰ متر بطرف شمال در دل کوه حجاری های

عهد ساسانیان و منشیان و گنیه های برجسته ای که قسمتی از خطوط آن از بین رفته بود دیده میشد (بتازگی متخصصین خارجی به خواندن آن ها موفق شده اند) دست یافتن به این خطوط برای کاروان ما بی اندازه خطرناک و هر دم احتمال مرگ میرفت ولی جوانان زبده ورشید ایرانی خدا نکند که تصمیم به کاری بگیرند. اگر خوانندگان باین نقطه بروند تصدیق خواهند فرمود که چه میگویم. ضمنا بدانید که خارجی ها با چوب بست و منجنیق این نقطه را بالا رفته اند در صورتیکه جوانان ایرانی را من بچشم میدیدم که مانند مرغ بالا میرفتند و همچگونه ترس و وحشی نداشتند.

اتوبوس مخصوص حاضر بود کاروان در میان سرور و شادمانی ساعتی بعد بکرمانشاه وارد گردید و جوانان در باشگاه خود پیاده شدند.

شاه آباد غرب

چون مطالعاتم در این شهر پایان رسید صبح زود کوله پشتی را مرتب کرده از باشگاه به گاراژ آمد و پس از یکی دو ساعت چانه زدن و عذاب های روحی بالاخره در جلو اتوموبیلی نشسته و شهر کرمانشاه را ترک کردم.

مراد حاصل - پس از گذشتن دو کیلومتر از طاقستان به آبادی مراد حاصل رسیدیم - این آبادی بنا به حصارهایی که دارد شعاع آن در حدود دو کیلومتر است که در زمان ساسانیان عرض و طول و ارتفاع دیوارهای آن در حدود ۱۰ متر بوده و بر اثر ریزش فعلا به صورت تپه قوس مانندی درآمده است ولی در مقطع آن که جاده رد شده آجرهایی دیده میشود که یک متر در ۷۵ سانتیمتر و عرض آن به ۳ سانتیمتر میرسد اهالی معتقدند اینجا محلی است که خسرو با شیرین عروسی کرده و مرادشان حاصل شده است، باین لحاظ بنام قریه مراد حاصل معروف گردیده.

تیرانداز - در نزدیکی شهر طرف شمال کوه بسیار عظیمی است که تمام سال مملو از برف بوده و یخچالها و غارهای یخی منجمد شده ای در آن میباشد فاصله شهر تادامنه این کوه در حدود ۱۵ کیلومتر است در اطراف و جوانب این کوه سابقا زردشتیها سکنی داشته اند که اینک آثار آمان باقی است در دامنه همین کوه بطرف شمال غربی دهی است بنام تیرانداز و معلوم است سابقا محل تیراندازی بوده در بدنه کوه بسیار صافی که در این ده واقع است اینک تیرآهنی دیده میشود که کوه را مانند خمیر سوراخ کرده و بداخل آن فرو رفته است و معلوم نیست که تیرانداز اصلی این تیر را بطرف شکار انداخته یا هدف گذارده یا منظورش گزاردن نمونه ای برای سرمشق گرفتن نسل های آینده بوده است (خوبست جوانان ایرانی که اغلب جز قریاک کشیدن کار دیگری ندارند بروند و این منظره را به بیند و عبرت بگیرند.) فاصله بین ده تا این محل قریب ۵ کیلومتر است اهالی ده معمولا از طوایف پایروند میباشدند که کارشان یخ کشی

و شکار و کله داری است و در کنار همین ده دهی دیگری است بنام پیر غیب که معتقدند یکنفر پیر در اینجا غیبش زده - در جلو کوه پیر و که اغلب مستور از برف است کوهی است معروف بنام فرهاد کش و اهالی معتقدند که چون فرهاد از مردن شیرین اطلاع پیدا کرد خود را از بالای قله آن بزمین پرت کرده و مرد - از طرف مشرق شهر فاصله ۱۰ فرسنگی چشمه آب گرمی و جوه دارد که دارای حوضچه هائی است و کسانی که بامراض جلدی مبتلا باشند بداخل آن میروند در همان حدود امامزاده ای است بنام شاهزاده محمد که دارای گنبد و بارگاه بوده و مرکز عبادت طوائف کرد و لر و سایر طوائف میباشد و در موقع سوگند بایستی افراد را باین نقطه آورده پس از غسل دادن سوگندشان داد .

در بین راه عبور ما تماما از تپه های مرتفعی بود که بر روی آنها اهالی گندم دیم کاشته بودند هر قدر از شهر دور میشدیم هوا نسبتا گرم میشد. نزدیک ظهر بود که به شاه آباد غرب رسیدیم این شهر سابقا اهمیتی نداشته ولی پس از احداث کارخانه قند از طرف اعلیحضرت فقید سروصورت شهری بخود گرفته و بنا به تصمیم شاهنشاه فقید خیابان های متعددی در آن احداث گردیده که اطرافش را درختکاری کرده و ضمنا جنگلهای مصنوعی قابل توجهی در اطرافش دیده میشود زیرا بهر طرف که رومیکردم درختان انبوهی می دیدم و مخصوصا میدان آن که خیابان ها بآن متصل میشد قابل توجه بود .

در این میدان چند مغازه و قهوه خانه وجود داشت که در میان قهوه خانه های آن عده ای به تریاک کشیدن مشغول بودند از این شهر بطرف جنوب يك راه به عیلام میرود که فقط اتوموبیل های پست دولتی از آنجا عبور میکنند و آنهم در هفته یک دفعه . اما وضعیت فعلی این شهر صورت شهر خرابه ای را بخود گرفته بود زیرا بعد از تضایب شهر یور شهر طراوت اولیه خود را از دست داده و مردم اغلب ارده های وسط میدان را هم سرقت کرده بودند در دو فرسنگی این منطقه محلی است بنام شیان که يك قسمت آن بنام یور یور معروف است و در آنجا آثار معادن نفت بر روی زمین دیده میشود .

پس از استراحت بر روی یکی از لیمکت های دم قهوه خانه بطرف شهر بانی رفتم ولی هیچ چیز ندیدم تا بالاخره در یکی از اطاقها پاسبانی مشاهده شد که نقابی برنجی بر روی سینه اش آویزان و روی نیمکتی بخواب ناز رفته بود - بهر نحو بود بیدارش کردم همینکه چشمش به شکل و شمایل من افتاد از جای بریده و پس از دادن يك سلام نظامی خودش را بکلی گم کرد سراغ رئیس را گرفتم جواب داد در اطاق دیگری هستند ناچار دفترم را برای امضا نزد ایشان فرستادم - پس از لحظه ای پاسبان مراجعت کرده و گفت آقای رئیس دفتر را امضاء فرمودند ولی اظهار داشتند مریض هستم. ناچار از پله ها پائین آمدم و هر چه

منتظر ماشین شدم خبری نشد تا شب رسید و چون جامی برای استراحت نبود ناچار توی میدان بر روی سکویی دم قهوه خانه دراز کشیده و پتورا برویم انداختم. پس از لحظه ای دیدم کسی صدایم میزند چشمم را باز کردم جوانی قد بلند و خوش رو را دیدم که بدون پرس و سؤال مرا از آنجا حرکت داده و بطرف یکی از باغات برد و در آنجا فوری پشه بندی برایم تهیه و تا صبح از پشه ها در امان بوده و با خیال راحت خوابیدم صبحگاهان پس از تحقیق و اظهار تشکر از جوانمردی او دانستم بخشدار کیلان قرب است که برای گرفتن دستوراتی به شاه آباد آمده بود چون این منطقه مالاریائی و در کردستان معروف بود برای اینکه گرفتار پشه ها نشوم پس از صرف چای به میدان آمده و اتومبیلی تهیه و یکسر بطرف کردند حرکت کردم.

ورود به قبیله علی الهی ها (کرفند)

جاده مانند سابق از میان تپه ها عبور میکرد. پس از چهار ساعت و طی ۶ فرسنگ مسافت به کرفند رسیدم این قریه در دامنه کوهی واقع بود که دره ای از وسط آن کوه رد میشد و اغلب ساختمانها در داخل دره قرار داشت مسافت جاده تا قریه در حدود یک کیلومتر بود که تمام اطراف آنرا باغات و مزارع گندم کاری تشکیل میداد در آب جاده مهمانخانه ای وجود داشت که یک نفرارمنی متصدی آن بود و برای شوفرها و مسافرین نسبتا استراحت گاه خوبی بنظر میرسید پس از آنکه از اتومبیل پیاده شدم کوله پشتی را مرتب کرده و بطرف قریه در حرکت شدم تقریبا ۲۰ متر از جاده دور شدم که ناگاه صدای گریه یک نفر مرا متوجه کرد در ۲۰ متری جوانی دیدم که لب نهر آبی نشسته و در حالی که سرش بالین بود با صدای حزینی گریه میکرد. برای اینکه از حال او مطلع شده و دلداریش دهم از جاده منحرف شده بطرفش رفتم. در فاصله ۵ متریش بود که دیدم صدایش قطع شد و در عوض شکل و شمایل مرا و رانداز نمود هرچه بصورتش نگاه کردم اثری از قطرات اشک بر روی گونه و چشمش ندیدم ولی برعکس سبیل های بزرگ و آویزانش قیافه صولت پیکری باوداده بود. ناچار سؤال کردم برادر چرا گریه می کردی؟ جوان گفت نه من گریه نمی کردم بلکه آواز میخواندم

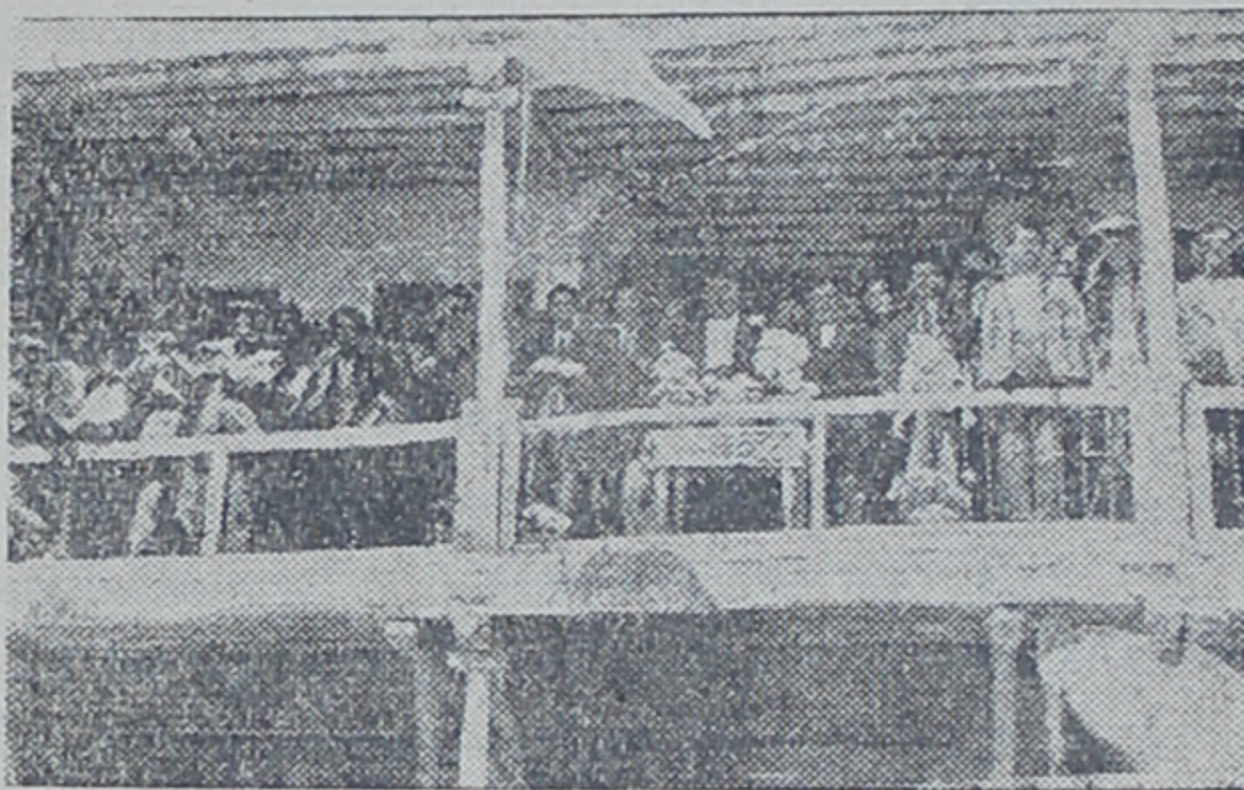
(خواننده گرام یکی از آوازهای معروف کردی آوازی است که شبیه به گریه است و عین همین آواز را بلوچه های بلوچستان هم میخوانند و او را بنام لیک مینامند - یالیکو - در این آواز گفتن ابیات معمول نیست فقط آی ادا میشود که به تن های مختلفی تغییر میکند و اگر کسی وارد نباشد تصور میکنند شخص آوازخوان مشغول گریه و ناله است)

همینکه از این موضوع مطلع شدم بجوان گفتم در شهرهای ما اغلب جوانان سبیل های خود را می تراشتند تا جوان تر بنظر بیایند چرا شما اینکار را نمیکنید - بعضی اینکه نام سبیل را بردم خدا روز بد به شما ندهد که دستش برای

خوابانیدن يك سيلی آبدار بلند شد ولی خوشبختانه جا خالی کرده و فرار را برقرار ترجیح داده بدون اینکه پشت سرم را نگاه کنم وارد ساختمانها و کوچه های قریه شدم در اینجا هر کسی از پهلویم رد میشد دارای سبیل بود در دکانها زنهارا میدیدم که به فروش اجناس مشغول بودند ولی از شما چه پنهان از هر کسی سراغ اداره شهربانی را می گرفتم از بوی کند عرق مرا هم نشئه مینمود تا یکوقت متوجه شدم که منم دارم مست میشوم با خود گفتم عجب قریه مرموزی است که همه مردمش مست و مغمور هر چند مکر اینجا آخوند ندارد پس از لحظه ای بالاخره با طی یکی دو کوچه از میان سنگلاخ ها و طی نمودن ارتفاعات به خانه محقری که از تابلویش معلوم بود شهربانی است وارد شدم عجب تر آنکه پاسبانها هم همه دارای سبیل های بلندی بودند بادیدن این جریانات برای اداء هر کلمه ای متوجه خودم شدم.

یکی از پاسبانان با احترام تمام مرا باطاق رئیس برد -- در این اطاق دو نفر افسر دیده میشدند که یکی سروان و دیگری ستوان ۱ بود پس از آنکه دفتر خود را ارائه دادم رئیس مرا شناخته ولی برای اینکه تمنای مکانی از ایشان نشود بلافاصله رشته صحبت را با افسر دیگر پیش کشیده و معلوم شد که در اینجا مبارزه سختی بین فرقه توده و طرفداران حیاتی است که چون رئیس اولیه از عهده اصلاح و اداره کردن امور بر نیامده افسر دیگری بجایش مأمور شده است.

خیال کردم مارشال شده ام

افراد علی

الهی منتظر

ورود

ژنرال

مارشالند!

مشغول جای خوردن بودم که جوانك باریك اندام پست قد چشم و ابرو مشکی در حالیکه بلباسهای امروزی ملبس بود از در وارد شده و بلافاصله پهلوی من نشست از احترامی که افسران نسبت باو کردند معلوم بود از او حساب میبردند لحظه ای طول نکشید که صدای طبل و شیپور بلند شده و فریادهائی

شنیده میشد باخود گفتم عجب قریه ای ایست اینجا دیگر چه خبر است. مگر قشون
 رژه میدهد که این هیاهوها پر است بالاخره بی خبر از همه جا همینطور نشسته
 بودم تا آنکه رئیس شهر بانی بالبخندی بمن گفت آقای محترم این تشریفات برای
 ورود شماست. فوری خودم را جمع و جور کرده و دستی بکراواتم کشیدم که
 اگر گره اش شل شده محکم شود و پس از چند سرفه بلند واهن واهن ژنرال
 مآبی کمر را محکم کرده و از جای برخاستم بمحض اینکه من بلند شدم جوانك هم
 بلند شده و در طرف دست چپ من شانه بشانه بحرکت افتاد و مثل کسانی که
 گزارش را بعرض کسی میرسانند مرتباً در اطراف لطمه هائی که با افراد این
 قریه بوسیله حیاتی نامی بعمل آمده بود صحبت میکرد ولی من توی دلم میگفتم
 این چیزها بمن چه ولی باز باخود میگفتم باید دید آخرش چه میشود در این
 خیالات بودم که وارد بازارچه شدم تمام کسبه و افراد بمحض دیدن من از جای
 بلند شده و تعظیم میکردند و دختران زیبای آنجا در حالیکه لبخندهای نمکینی
 بر لب داشتند با چهره های گلگون و سرخ و سفیدشان مرا بنظر خریداری و رانداز
 مینمودند. قیافه یکی از این دختران و نگاههای خیره و مستانه او بطوری مرا
 مجذوب کرد که بی محابا بر جای خشك شدم ناگاه جوانك گفت بفرمائید
 قربان برویم فوری خود را جمع و جور کرده و باز برای افتاد از طرف دیگر
 صداها و فریادها قطع نمیشد تا اینکه وارد میدانی شدیم در اینجا سراسر
 میدان را افرادی سیلدار، گردن کلفت احاطه کرده بودند و در بعضی قسمتها هم
 پرچم های سه رنگ دیده میشد که آویزان و بر روی بالکن یکی از عمارات عده ای
 سیلدار که بعضی از آنها هم ریش های سفید بلندی داشتند بالباسهای مخصوصی
 ایستاده بودند بمحض اینکه چشمشان بمن افتاد از همان بالا تعظیم غرائی کرده
 و منهم مانند ژنرال مارشالها با دست پاسخشان را داده تا باین اهن و تلب به
 وسط میدان رسیدیم در اینجا يك نفر مانند افسران جلو آمده و گزارشی بمن
 داده که از متن آن حس کردم اینها تمام افراد حزب توده هستند و این جوانك
 هم لیدر آنهاست ولی فقط درباره خودم مظنون بودم زیرا نمیدانستم چه خبر
 هست که اینقدر بمن احترام میگذارند. گاه از اوقات فکر میکردم بلکه
 دوستانم در تهران دست و پا کرده و مرا بدرجه مارشالی رسانیده اند گاه میگفتم
 بلکه اینها اشتباهی گرفته اند. بهر جهت از میان جمعیت و فریاد زنده باد
 آنان که میگفتند زنده باد دمگرات آذربایجان! رد شده و پله های بالاخانه
 را گرفته و بالا رفتم در اینجا تمام مردان تعظیمی کرده و جوانك فوری مرا
 باطافی که در آنجا میز شکسته و يك صندلی گذارده شده بود راهنمایی کرد
 پس از لحظه ای جوانك داخل شده و از من اجازه شرفیابی بزرگان قریه را
 گرفت ولی مثل اینکه مانند وزراء و رؤساء میخواستم بگویم فعلاً کمیون دارم.
 اجراء این احترامات اصولاً مرا وا داشته بود که مثل همه نور صیده ها

خود را گم کرده و تصور کنم که سپید و ملهستم که برای صدور فرمانی آمده ام ولی گاهی یاد شب گذشته میآیدم که توی میدان روی نیمکت خوابیده بودم و اگر آن جوانك نیامده بود حسابم تصفیه شده بود بالاخره لحظه ای طول نکشید که يك يك بزرگان قبیله آمده کردا کرد من نشستند پس از یکی دو سؤال معلوم شد تمام آنها عضو حزب توده هستند ناچار سؤال کردم چه چیزی شما را واداشته است که عضو حزب بشوید جواب دادند ما مدتهاست که در این آبادی ساکن بوده و هر يك دارای باغات و املاکی میباشیم ولی حیاتی نامی از زمان سلطنت رضاشاه بیحد حق ما را از ما گرفته و بدستمان نمیدهد و هر روز بیپایه هائی اذیت و آزارمان میکنند تا اینکه خبر آورده اند حزبی پیاپی شده که طرفدار بیچارگان و رعایاست بناین لحاظ آمده ایم در حزب شما کارمان را درست کنند و مدتی است که از برکت سر حزب حیاتی از ترس باینجا نمیآید و امروز شنیدیم که يك نفر از بزرگان این حزب برای سرکشی آمده و باین لحاظ خدمت رسیدیم تا شکایات خود را عرض کنیم تا در تهران بموضع پادشاه عدالت خواه ما که میگویند پسر همان شاه قدیم است برسانند.

در این وقت با خود گفتم عجب حزب توده که مخالف شاه است فوری سؤال کردم بمقیده شما اصلاح کارتان بدست شاه است یا حزب - تماما جواب دادند مگر این حزب از طرف شاه نیست و ما در مذهبمان شاه را سایه خدا میدانیم و هر چه او بگوید مطیع و فرمان بردار هستیم ولو اینکه شاه بگوید فردا باید همه خودتان را قربانی من کنید سؤال کردم مذهب شما چیست باتفاق جواب دادند ما همه علی الهی هستیم از شنیدن بیانات این افراد پاك طینت و ایرانیان حقیقی بطوری حالتی تغییر کرد که بی مهابا اشك دو چشمانم حلقه زد ولی خود را نگاهداشته بسا خود گفتم بین واقعا چگونه ملت ایران را با وسائل گوناگونی دارند بر علیه استقلالشان وادار میکنند زیرا در بین عشایر فارس هم می شنیدم که شایع کرده بودند قوای روسی آمده و میخواهد با شما بجنگد یا آنکه میگفتند همه ای بر علیه شاه قیام کرده و میخواهند فارس را بگیرند و روی این اصل افراد بی خبر را به جنگ بر علیه سربازان دولتی تهییج میکردند. اینجاست حزبی که در مرازش کلمه شاه معنی ندارد دارد بنام حزب شاه مردم را بشورش و امیدارد تا روزی از آب ماهی بگیرد.

در تمام بیانات ما جوانك نشسته و سراپا گوش شده بود من هم موقع را مناسب دیده و تمام آنها را بمراحم شاه امیدوار کرده گفتم مطمئن باشید بزودی شاهنشاه ایران برای رعایا فکر اساسی خواهد کرد که تا بدبختی و از زیر بار ظلم و جور اربابان بر طمع و جابر خونخوار بیرون بیایند. بیچارگان پس از آنکه کلماتم تمام شد همه شروع بدگر و خواندن دعاها می کردند و با اجازه از حضورم مرخص شدند من دیگر صلاح ندیدم با جوانك صحبتی کنم اما

جوانك جلو آمده و خواهش كرد روى بالكن حاضر شده و مردم را كه براى تماشا و دیدنم جمع شده بودند بینم گفتارش را پند برفته و به بالكن آمدم. بعضی اینكه چشم مردم بمن افتاد شروع بفریاد و هورا کرده و موزيك آنها كه از طبل و سنج و فلوت تشكيل شده بود جواب میداد منهم بادست اظهار تشكر کرده مجدداً باطاق مراجعت كردم ولى گرسنگى ديگر امان را از من برده هى منتظر بودم بینم كى نهار میآورند. بالاخره يكساعت از ظهر گذشته كه يك عدد مرغ بریان و قدرى ماست و نان يك نفر از پیشخدمت های حزب برايم حاضر کرده و بسلامتى همه نوش جان كردم.

آداب و رسوم این قبیله

رقصهای

دسته جمعی

عصرى بود كه مجدد پیرمردان قریه در اطاقم جمع شده و راجع به مظام حیاتى صحبت میکردند ولى چون گفته بودند ما على الهى هستیم صلاح دیدم اطلاعاتى از آنها بدست بیاورم پس از خواهش بزرگ آنها چنین گفت پیروان ما از شرق تا غرب كراما شاه جمعا در حدود ۱۰۰ هزار نفرند يكى از آداب و رسوم و علائم مشخصه ما گذاردن سبیل است بطورى كه سبیل ها تا نزدیک لب دوم برسد و این از نظر تفاوت بین ما و افراد قبیله شیطان پرست است زیرا آنها هم باید سبیل های خود را ازده و بقدرى بلند نگاه دارند تا بر روى زنج برسد. دیگر آنكه در مراسم مذهبى ما زكوة و نماز و خمس و سایر چیزها كه در مسلمانان است وارد نبوده و فقط در سال سه روز روزه خواهیم گرفت كه آنهم از شب چله ماه زمستان شروع میشود و اول آن از برآمدن آفتاب و انتهای آن غروب آفتاب است. برآمدن طلوع آفتاب و مشاهده اشعه خورشید را نیایش میکنیم طلاق در مذهبمان جایز نیست و عقد بستن را هم فقط دست شرط میگوئیم زیرا بایك دست دادن و گفتار هفت كلمه مقدس قلم زرین شرط بنی

آمین - پیر موسی - وردای داود - اول و آخر مایار عقد بسته میشود و اگر به
 محضر مراجعه نمایم از نظراطلاعت از مقررات دولتی است والا باید آن نیستیم و در مرك
 کسی بایستی گریه کنیم چون روح را زنده میدانیم باین لحاظ بر جسم کسی که
 خاک میشود ندبه و زاری نمیکنیم بلکه همیشه بامامل الحیات (مشروب) خود را
 شاد نگه میداریم در موافقی که مسلمان برای اعمه عزاداری و نوحه سرایی و سینه
 زنی میکنند ما مانند همیشه به شادی مشغولیم و معتقدیم که این بساطها سیاسی
 بوده و بدست آخوندها درست شده است کتاب مذهبی داریم بنام کتاب مقدس
 جاماسب که مقررات مذهبی مادر آن ثبت شده و مطالعه آن بر هر کس مقدور نیست
 در بین خودمان حقوق زن و مرد مساوی است و هر دو بایستی باتشريك مساعی
 بیکدیگر کار کنیم .

پس از آنکه مطالب تمام شد یکی از پیر مردان اظهار داشت امروز
 روز آخر عروسی یکی از افراد ماست و شما میتوانید جریان آنرا از نزدیک
 به بینید زیرا ما در عروسی باید سه روز تمام به شادی و رقص پردازیم و روز
 آخر هم عروسی را پایان دهیم . با شنیدن بیانات آقایان از جای حرکت کرده
 و به محل رقص در حرکت شدیم . عده ای فوری دویده محل مناسبی برایم تهیه
 کرده و در حالیکه قریب یکصد نفر در دنبال سرم حرکت میکردند منم در
 جلو مرتباً نوك عصایم را بزمین کوبیده در اطراف طرز ساختمانها سئوالات
 میکردم تا آنکه بمحل عروسی رسیدیم . پس از آنکه مرا بر روی صندلی و در
 محل مخصوصی نشاندند تمام اطرافیان بطرف جمعیت رقصان رفتند - وضع این منظره
 چنین بود که عده ای دهل و سرنازن بزر پلاسی که روی پشت بام درست شده
 بود مشغول نواختن بودند و در داخل محوطه حیاط تعدادی قریب ۱۲۰۰ الی ۳۰۰
 نفر مرد و زن و دختر و پسر در حالیکه دستها را بکمر یکدیگر گرفته بودند با آهنگ
 مرتباً حرکت میکردند و هر دختری موظف بود دستش به پشت کمر یک نفر مرد باشد.
 در بین دختران هم پیکر کرد و دوشیزگانی دیده میشدند که هر يك نقابی بر صورت
 داشتند . پس از تحقیق معلوم شد این عده دارای نامزد هستند . بدون اغراق
 در هیچيك از نقاط ایران زنانی به وجاهت و زیبایی زنان کرد دیده نمیشود
 مخصوصاً سلیقه آنها در لباس و استعمال زینت و زیورات غوغائی میکند .

چون موقعیت را چنان دیدم بنا بر خواهش و شگون منم وارد میدان شده
 دست بر کمر دوشیزه ای زیبا انداخته و شروع بر رقص کردم و چون باها بام را
 اشتباهی برمیداشتم - دختر شیرین سخن معایب را تذکر میداد تا آنکه پس از یکی دو
 دور بخوبی یاد گرفتم - روش رقص باین ترتیب است که مانند دسته تیغ زننها
 باید کمر یکدیگر را گرفت و پاها را هم تقریباً بهمان حالت حرکت داده
 یعنی پای راست نیم قدم بجلو بعد بجای خود آنگاه بمدد پای راست نیم قدم بر راست
 و پای چپ را جانشین کرد و گاه که آهنگ را سریع مینوازند تمام بدن در حرکت

شده و پاها مرتباً بجلو و عقب گذاشته میشود مانند رقص رومبا در این آهنگ حرکت پستانهای زیبای دختران بقدری جالب است که تماشاى هر دفعه آن يك مثقال گوشت به تن تماشاچی اضافه میکند. بطوریکه تحقیق کردم در اینجا آخوند و ملا و روضه خوان اصلاً وجود نداشته و بساین لحاظ این عده از نظر مذهبی عقیده ای بوجود آنان ندارند و در يك محیط آزادی زندگی میکنند خوب بخاطر دارم موقعی که این مراسم انجام میشد ماه رمضان بود و شبهای ۱۹ آناه.

چیزی طول نکشید که پاسبانها هم وارد معرکه شده و شروع برقص نمودند کم کم رقص پایان و برای بردن عروس تمام این عده حرکت کرده اند. رفتن آنها بطرز عجیبی بود زیرا در جلو دهل و سرنا میزد پشت سر آنها ۵ نفر از دختران که دارای نامزد بوده و نقاب بر صورت داشتند بادستمال شروع برقص نمودند. دنبال سر این عده چهار نفر آئینه و چراغ در دستشان بود و پشت سر آنها ۱۲ نفر زن و مرد هم مشغول رقص بودند و دنبال سر آنها حلقه های ۲۰ نفری و ۳۰ نفری که از زنان و مردان تشکیل میشد دست بکمر یکدیگر زده و با حالت رقص از میان بازار و کوچه ها رد شدند تا بمنزل عروس رسیدند. در اینجا اسبی که او را مانند کتل های ماه محرم مسلمانان زیفت کرده بودند دیده میشد که دم درب منزل عروس ایستاده بود. در این وقت مشاهده شد بکنفر سفید پوش مانند بچه ای که قنداقش کرده باشند در حالیکه پارچه های سفیدی سرو صورت او را هم گرفته بود از در منزل بیرون آورده و دو نفر مرد که معلوم بود از بستگان او بند سوار اسبش کرده و ضمناً سه نفر زن دیگر که بانواع و اقسام جواهرات زینت شده بودند در دنبال سر او سوار اسب شده و براه افتادند. عروس را تا ساعت ۵ بعد از ظهر در میان کوچه ها گردانند و بعد بدر منزل داماد بردند. در اینجا جوانی بسن ۱۷ که معلوم بود داماد است از پله های خانه پائین آمده و با يك جست عروس کفن پوش را از بالای اسب پائین کشیده و او را بغل زده و بداخل خانه برد مردم از مشاهده این جریان فریاد و هورا میکشیدند ضمناً من و عده ای از محترمین بداخل همان منزل رفته و بر روی پشت بام که تماماً مفروش شده بود در گوشه ای نشسته و مشغول خوردن هیرینی جات شدیم ولی اطراف ماملو از دختران و جوانان علی الهی بود که مرتباً میرقصیدند در این وقت پدر عروس بالا آمده و با پدر داماد و بستگان آنها در گوشه ای نشستند مثل اینکه منتظر خبری بودند تقریباً بیش از ۱۵ دقیقه از ساعت بردن داماد و عروس نگذشته بود که ناگهان همان جوانك از پله ها بالا آمده و در حالیکه عرق از سرو صورت او میریخت باحالتی خسته دست راستش را بالا برده و آهنگ مخصوصی از دهانش خارج شد بشنیدن آن تمام جمعیت شروع به بشکن زدن کرده و پس از لحظه ای داماد خود را بیغل پدر انداخته و پدر صورت پسر را بوسیده و بلافاصله پدر عروس هم پسر را بوسیده و با این ترتیب تصرف دختر قطفی شد.

در همین وقت بود که سینی سینی مشروب بمیان آمده و گیلان ها بود که مرتب بالا میرفت و قهقهه ها بود که شنیده میشد ضمنا یکنفر در گوشه ای نشسته و یکنفر هم بعنوان منشی بهلویش ایستاده بود و نفر دیگری با صدای بلندی مرتباً نام اشخاصی را که وجه داده بودند میبرد تا سایرین نامش را شنیده و مبلغی را که بداماد پرداخته است بدانند و علاوه بر آن دیگران تهییج شوند که روی هم چشمی بیشتر پول بپردازند. چیزی طول نکشید که قریب پنج هزار تومان پول برای داماد جمع شد (معمولاً این پول سرمایه داماد خواهد بود) خوانندگان گرامی پول جمع کردن مختص باین عده نیست بلکه در اغلب نقاط ایران مخصوصاً ایلات عشایر مرسوم است.

عروس را در حالیکه مانند بچه قنداقش کرده اند بر روی اسب نشانیده و بطرف منزل داماد میبرند (دهل و سرنه در جلو حرکت میکنند)

قریب ساعت ۸ شب بود خبر آوردند چند نفر را با سبانیان کشتند و اینک آنها را بشهربانی میبرند از شنیدن این خبر بطوری سراسیمه شدم که از جای حرکت کرده و بلب پشت بام آمدم ولی جز چند نفر زخمی چیز دیگری ندیدم چون از کشته ها خبری نشد از بهلو دستیم سؤال کردم پس کشته ها کو. جواب داد همین چند نفر بودند که بشهربانی رفتند پس از تحقیق معلوم شد در این حدود اگر کسی زخمی بشود میگویند کشته شده.

ساعت ۱۰ شب از جای برخاسته بمحلی که برای استراحت تعیین شده بود رفتم ولی سایرین تا صبح مطابق معمول بعیش و نوش مشغول شدند. در این شب از زیادی تعداد پاس بخواب رفتم و رویهمرفته مقداری چند از خون بدام

کمر شد زیرا صبح که یاشدم رنگ و رویم را دیدم که زرد شده بود . پس از آنکه لباسها را مرتب کردم برای گردش باتفاق یکی دوسه نفر بانهای این قریه در حرکت شدیم . مناظر دره بقدری فرحبخش و زیبا بود که هر دم خیال داشتم ترك جهانگردی کرده و در آنجا چادری برپا نموده استراحت کنم . کم کم از میان درختان گردو و سایر درختان گذشته بانهای دره رسیدیم در اینجا چشمه ای وجود داشت که بصورت استغری نمایان و آب از آن میجوشید . بطوریکه تعریف میکردند معمولا در فصل تابستان اغلب کارمندان سفارتخانه ها و متمولین از تهران و سایر نقاط کوچ کرده و برای فرار از گرما باین نقطه آمده و در زیر درختان بیتوته میکنند .

ورود بقبیله گوران . رقص در آتش

چون رفیق ما در اطراف قبیله گوران که در دو فرسنگی این قریه قرار داشت توضیحاتی عجیب داده ناچار شدم پیاده از دوستان خدا حافظی کرده و راه قبیله گوران را در پیش گیرم . یکی از آنها که از مریدانم شده بود برای اینکه تنها نباشم همراه آمده و از انتهای دره بطرف گوران حرکت کردم این راه مال رو و پیاده رو بود و با سرعتی که در رفتن بکار میبردیم بر اثر پستی و بلندی ساعت نیم از شب گذشته بود که بگهواره مرکز ایل گوران رسیدیم هوا تاریک شده بود مناظر عجیبی از دور بچشم میرسید زیرا خرمن های آتشی دیده میشد که از هر طرف بآسمان زبانه کشیده و صدا های عجیبی در اطراف آتش شنیده میشد راهنمایم گفت امشب معلوم است رئیس قبیله آتش روشن کرده است زیرا او یگانه کسی است که در این حدود صاحب اجاق است - چون شنیدن نام اجاق برایم تازگی داشت سؤال کردم اجاق یعنی چه راهنما گفت کسانی که بتوانند داخل آتش راه بروند و بنشینند و در دیک آ بجوش ساعتی توقف کنند آنان بنام صاحب اجاق معروف خواهند شد و امشب از آن شبهاست که مریدان شیخ داخل آتش میروند .

در همین سخنان بودیم عده ای در حالیکه فقط بپیراهن سفیدی ملبس بودند و موهای سر آنها تا کمر رسیده بود پیدا شده و در حالیکه سرهایشان را باطراف حرکت میدادند بدور آتش چرخیده و پس از چند دور یکدفعه بمیان آتش جفتك زدند . از مشاهده این حال بطوری ضربان قلبم شدید شد که از دیک بود بزمین در غلطم زیرا در جلو چشم افرادی را میدیدم که در میان آتش رفته و مشغول رقصند و عجب تر آنکه مرتباً خم شده و بادستهایشان جبهه های آتش سوخته را برداشته و مانند نقل میخورند

لحظه ای نگذشت که دیگری بزرگ آورده و در حالیکه آبهای آن قل قل میجوشید بر روی آتش گذاوده و همان افراد يك يك بداخل آن رفته و پس از لحظه ای بیرون میآمدند . ادامه این عملیات بطوری در آنها عادی

شده بود که برای دست یافتن به دیک همه با پاهای برهنه بر روی آتش راه میرفتند. همینکه این تشریفات تمام شد دیک را برداشته و مجدداً دسته شش نفری بداخل آتش آمدند و هر نفر یک مرتبه بدور خودش چرخیده درحالی که تعظیم میکرد بداخل آتش خم شده و بسرعت کمرش را راست کرده و باز باطراف حرکت میداد. تمام این عملیات باخواندن اذکار و بطور هم آهنگی شنیده میشد ضمناً دو نفر که طنبور مینواختند و چند نفر هم که دایره می زدند بانواهای مخصوصی درحالیکه صدای طبل سیاه پوستان افریقائی را بیاد میآورد در حال نشسته از کستر آن منظره را بعهده داشتند.

در این وقت من به رفیقم که پشت دیواری خزیده و ناظر عملیات آنان بودیم گفتم خوبست قدری جلوتر برویم تا جریان را از نزدیک به بینیم. راه نما جواب داد وای بر ما زیرا اگر چشمشان بما بیافتد یا بدانند که ناظر کارهای آنها بوده ایم، در همان دیکهای آب جوش اینقدر مارا خواهند جوشانید تا استخوانهایمان ته نشین کند.

از شنیدن این حرف گفتم نه جانم نه پدرم اینکاره بوده نه خودم بیاتما هرچه زود است از اینجا دور شده و بجای دیگری برویم. در همین حرف بودیم که ناگاه سروکله مردی در حالیکه لباسهای بلند سفیدی بر تن داشت و یک عدد محال بزرگ سبز بدور کمرش بسته بود پیدا شده و با پرچی که در دست داشت اشاره ای به اطرافیان نموده و همه آنها را جلو دویده یک یک دست او را بوسیده بر جای خود ایستادند.

رفیقم دستم را گرفته و بسرعت مرا از آنجا دور کرد از او پرسیدم چرا چنین کردی جواب داد حالا موقع سر بریدن این قبیله است و ما نبایستی باشیم زیرا خطرناک خواهد بود - در راه نام این مرد را سؤال کردم رفیقم گفت این شخص بنام صید شمس الدین میباشد (صید بمعنی قهرمان و شوالیه است که در خانواده آنها ارثی است خوانندگان گرامی بطوریکه بتازگی اطلاع یافتیم این شخص در ۲ ماه پیش فوت کرده است و جایم بسیار خالی بود تا به بینم چگونه او را دفن میکنند. تمام قبایل گوران و اطراف که در حدود ۳۰ آبادی است باو احترام میگذارند و محل سکونت او در گهواره که مرکز ایل گوران است میباشد پدر این شخص صید رستم نام داشته و بقدری زنان و مردان برای این فامیل احترام قائل هستند که در موقع سوگند به بند تنبان زن آصید رستم سوگند میخورند ولی از نظر سیاسی این شخص طرفدار جنوب است. اخیراً شمالی ها هم نمایندگان نزد او فرستاده بودند تا بتوانند بنا بر فرمان او در حدود ۱۰۰ هزار نفر از افراد رشید و شجاع کرد را یکدفعه مسلح و آماده انقلاب کنند ولی این شخص نماینده شمال را جواب صحیحی نداده و موکول به وعده کرده است.)

ورود به قبیله آتش پرستان (آهورا مزدائیها)

چون ساعت ۱۱ شب همد بود خستگی زیادی بر ما چیره شده و خواستم

بر لب استخر کرد
من و راهنما و دو
نفر دیگر نشستیم و
پس از قدری استراحت
براه افتادیم

در همان بیابان دراز بکشم ولی رفیقم ممانعت کرده گفت در این بیابان درندگان فراوانی هستند و از طرفی در نزدیکی ما قبیله آتش پرستان هستند که در مهمان نوازی ورد زبان عام و خاصند اگر خود را با آنها برسانیم شب راحتی خواهیم داشت ولی یک چیز هست که این قبیله بهمان نسبت که مهمان نوازند بهمان نسبت هم اگر کسی توهین به مقدسات مذهبی شان بکند حسابش را در آن واحد تصفیه خواهند کرد.

کم کم از دور مناظر آتش سوزی زیادی بنظر میرسید رفیقم گفت آقای جهانگرد مواظب باش به این قبیله نزدیک میشویم و این عده بنا به عقیده مذهبی که دارند بایستی همیشه آتش در اطراف آنها روشن باشد چه روز و چه شب و این خرمنهای آتش هر یک متعلق به خانواده ایست - با خود گفتم خدا با عجب گیر افتاده ام واقعا اگر بتوانم جان سالی بدر ببرم کار کرده ام بالاخره بهتر ترتیب خود را حاضر برای مشاهده آداب و رسوم جدید میگردم تا آنکه به اولین خرمن آتش نزدیک هدم. اینجا بنظر من آتش سوزی های دردشیاها آمد و باخودم فکر کردم قطعا این عده شعبه ای از همان مذهب میباشند که باین صورت درآمده اند - در این افکار بودم که ناگه بکنفر از پشت سر بارسیده سلام غرامی بود از این صدا در آن وقت شب بخودم لرزیدم ولی خوشبختانه رفیقم فوری با او احوالپرسی کرده با زبان مخصوصشان مشغول صحبت شد - آنمرد با احترامی تمام بلافاصله ما را بطرف خانه خود برده وزن و دخترانش که در بستر خواب بودند از جلوی پای ما بلند شده و با گشاده رویی و قیافه های خندان شان خوش آمد گفتند و رخت خواب هارا جمع کردند من فکر میگردم که در این اطاق محقر این مرد با داشتن زن و دختر چگونه از ما پذیرائی

خواهد کرد ولی کلمه ای از این بابت ابراز نمیکردم و سراپا گوش بودم زیرا
میترا سیدم چیزی بگویم که برخلاف آداب و رسوم مذهبی آنها باشد
میزبان مقداری کمره و نان و دوغ جلو ما گذارده و پس از صرف آن
مجدد رختخواب هارا بهمان تعدادی که بود پهن کرده و مرا دریکی از آنها
دهوت به استراحت نمودند و رفیقم را هم در رختخواب دیگری من
مرتب فکر میکردم پس خود اینها چه خواهند کرد زیرا يك رختخواب دیگر
بیشتر باقی نمانده بود. در اینوقت دیدم میزبان نخی قرمز رنگ را بگشود
یکی از دخترانش آویزان کرده و او هم با اشتیاق تمام او را بگردنش گره
زده و بدون لاف و تم به بستر رفیقم رفت و زن او هم به بستر من آمد ولی بلافاصله
بششش را بطرفم گردانیده و با خیال راحت خوابید میزبان هم در رختخواب دیگر
با دختر و پسر کوچکش بخواب رفتند - همانطور که خوابیده بودم از ترس
جرات کوچکترین حرکت را نداشتم ناچار سر مرا بلند کردم به بینم رفیقم که
نعمتی خوب در دستش بود چه میکنند دیدم خیر آن دو بشت به بشت خوابیده و
راحت هستند - فهمیدم که باید بشت به بشت خوابیده فوری خود را گردانیده
و خواستم بستم را بطرف او بکنم که ناگهان مرد نمره ای کشیده و باز بی صدا شد
من بخود لرزیده و هرطور بود بستم را به طرف زن کرده ولی حقیقتش از ترس تا صبح
نخوابیدم. صبح همه از جای بلند شده و پس از صرف چای به دوستم گفتم با باعجب
جایی آمده ایم چرا اینها اینطور کردند رفیق گفت یکی از آداب و رسوم مهمان
نوازی این عده چنین است و این عده از فرط مهمان نوازی بایستی دختران و
زنان خود را بهلوی مهمان بخوابانند منتها بشت به بشت. مگر دخترانی را که
لذت کرده باشند آنها می توانند به نحو طبیعی هم بستر شوند و آن نخ هلامت این
بود که دختر نداری نیست

از دور روشنائی عظیمی بر روی تپه ای نمایان بود سؤال کردم این
آتش صوزی برای چیست رفیقم گفت حتما کسی فوت کرده و عقیده ما درباره
میت چنین است که پس از فوت آتش روشن میکنیم (گویا منظور محافظت
جسد از درندگان است)

ورود به مبد با بابا یادگار

اول صبح بود که من و راهنما بطرف کوه های ایل قل خانی در حرکت
شدیم تا نزدیکیهای ظهر عبور ما مرتباً از بیابانها و تپه های گرم و سوزان و
رودخانه ها بود. کم کم هوا سرد شد و معلوم بود که بمنطقه بیلاقی ایل نزدیک میشویم
از اینجا کارمان کوهنوردی شد زیرا جاده مسطحی وجود نداشت. نزدیکیهای
غروب از دور در میان وحشت عجیبی صداهای جیغ و داد و شیجه اسبان و گاه
صدای تیراندازی شنیده میشد کم کم جراتی پیدا کرده و از راهنما سؤال کردم
چه خبر است راهنما گفت اینک ما بمعبد نزدیک شدیم و معلوم است امشب

مراسم جشنی علی‌اللهی‌ها برپاست ولی بایستی دقت کرد صحبت‌های زیادی و سوالات زیادی را کنار گذارد زیرا جانمان در خطر خواهد بود و با اینکه علی‌اللهی‌های صحنه و کردند ممکن است در اینجا حضور داشته باشند اما افراد ایل قل خانی و طوایف گوران بی اندازه متعصب و ممکن است برایمان خطری ایجاد کند.

در این صحبت‌ها بودیم که ناگهان شعله‌هایی از آتش بنظر رسید که در دل کوه در حرکت بوده و صدای طبل‌ها و فریاد زنان و مردان بگوش می‌رسید دوست من گفت مواظب باش که رسیدیم و بموازای دست خود معبد را نشان داده بهر ترتیبی بود خود را بآنها نزدیک کردیم. راهنما گفت در رسیدن باینجا شانس بزرگی داشتیم زیرا هیچکس را یارای ورود باین منطقه نیست و این خط فاصل گرمسیر و سردسیر است و در حقیقت مرکز پرستش علی‌اللهی‌ها محسوب میشود زیرا بزرگترین سوگندشان بابایاد کار خواهد بود و اگر کسی از ایل قل خانی و گوران را بخواهند سوگند بدهند او را باین نقطه می‌آورند.

کم کم بطرف جمعیت نزدیک شدیم زنان و مردان در حالیکه بر روی اسبها سوار بودند مرتباً مشغول تاخت و تاز و فریاد قهقهه‌شان بآسمان می‌رسید از همه عجیب تر بطریقه‌های مشروب بود که بوسیله آنها بر روی اسب لاجرعه سر کشیده میشد و به هوا پرتاب میکردید و بلافاصله شخص سوار کاری بانثانه روی آنرا ریزه ریزه میکرد در جای دیگر عده از زنان و مردان مشغول رقص‌های دسته جمعی و خواندن سرودهای مذهبی بودند در جای دیگر عده ای باریش و سبیل‌های بلند و لباس‌های مخصوص بخود در حالیکه دور هم نشسته بودند مشغول آشامیدن مشروبات بوده دو گوشه ای دیگر عده ای مشغول کف زدن و جست و خیز بودند. من و راهنما بهر ترتیب بود وارد جرگه شده در این وقت یکی دو نفر از آنها همینکه چشمشان بمافتاد بلافاصله نعره‌ای کشیده و سکوت مطلق همه جا را گرفت. در این بین چند نفر از وریش سفیدان آنها جلو آمده و مارا باعزت و احترام زیادی بطرف مجمع خود بردند پس از تحقیقات همینکه دانستند من سیاح و ایرانی‌الاصل هستم بی‌اندازه خوشحال شده و همه بسلامتی شاهنشاهان ایران جامهای خود را سر کشیدند و نمیدانم چه علاقه ای بشاهان ساسانی داشتند زیرا مرتباً دم از مردانگی آنها می‌زدند همینکه مهمان نواری آنها پایان یافت بنا به خواهش من باتفاق برای دیدن معبد از جای حرکت کرده بآنسوی روان شدیم. این معبد در دل کوه جای داشت و در آنجا مقبره ای از سفک دیده میشد که دارای درختان کاج تقریباً ۵۰۰ ساله بود ولی هیچکس از تاریخ غرس آنها اطلاعی نداشت. در کنار آن چشمه آبی وجود داشت که بی‌اندازه سرد و به پائین میریخت موقیعه از اصل و نسب بابایاد کار جو یا شدم یکی از آنها چنین پاسخ داد بابایاد کار نویسنده کتاب مذهبی بیاض است.

بابا یادگار کیست

در زمان یزدگرد سوم که قوای عرب با ایران وارد گردید دو دختر برد گرد بدست آنها اسیر شدند عمر دستور داد که آنها را به همسری سه سرداران بدهند ولی حضرت علی «ع» فرموده بود چون این دو دختر از شاهزادگانند بایستی با آنها مانند کنیزان رفتار کرد بلکه بهتر است بدخواه خود آنها رفتار نمود. خلیفه عمر رای علی «ع» را اطاعت کرد و آنان را انتخاب همسر آزاد گذارد تا بین سرداران قشون عرب هر کس را که میل دارند قبول کنند و دختران هم پسران حضرت امیر امام حسن و امام حسین را به همسری اختیار کردند (در این جنگ سرداری قوای عرب با امام حسن بود «جلولانهاوند») و چون یزدگرد دارای پسر نبود تمام املاک او باین دو دختر رسید و از طرف امام حسن و امام حسین «ع» یک نفر مورد اعتماد و اطمینان که از خانواده‌های هاشمی بودند برای ضبط اموال آنها بمقطعه زهاب فرستاده شد بنام نصیر که همین بابا یادگار بوده چون این مرد شخص امین و در زمان حیاتش کراماتی از خود نشان داده است از این لحاظ پس از فوتش این معبد برایش بنا شد و چون یادگاری از امام حسن و امام حسین بود بنام بابا یادگار معروف میشود که اینک مورد احترام ماهست و علی الهی ها در سال یکم رتبه برای زیارت باین نقطه آمده و مراسم جشن مذهبی را برپا میکنند.

معمولا علی الهی ها در سال یکم رتبه باین نقطه می آیند باین ترتیب که در سال سه روز روزه میگیرند آنهم در چله دوم زمستان یعنی از پانزده دی تا ۱۸ دی در شب آخر که بنام شب یلدا معروف است معتقدند که این شب طول مدتش از سایر شبها دو ساعت بیشتر است در این شب جشنی دارند که بسیار دیدنی و مفصل است و بعد مراسم قربانی آنها بعمل میآید که آنرا بنام عید «خادل کار» (خداوند کار) مینامند در این شب بایستی همه آنها در منزل خود خروس بکشند خوانندگان گرامی متوجه باشند که علی الهی ها با قبیله شیطان پرست ها بی اندازه دشمن هستند و بزرگترین همت آن همین موضوع کشتن خروس است زیرا آنها خروس را احترام کرده و اصلا سرنه میبرند ولی این عده در شب قربانی بموضع کشتار سایر حیوانات موظفند حتما خروس بکشند (پس از آن شام را خورده و کلیه فقرا را هم غذا میدهند ولی معمولا هیچکس دیده نمیشود که بی غذا باشد زیرا بنوبه خود نروتنند و هر فرد فقیری هم در این شب خروس خواهد کشت. پس از صرف غذا آتش روشن کرده و بر دور آن اورادی میخوانند که آنرا بنام اوراد ستایشی میگویند و اوراد آن عینا مانند اورادی است که در کتاب اوستا وزند است مفتها بزبان کردی و ذکر علی هم با آن مخلوط است ولی بجای کلمه خدا علی میگویند. پس از آنکه این جریانات تمام شد فردا صبح بطرف «داود کوسوار» حرکت میکنند.

معبد داود

این معبد در فاصله سیصد متری از جاده در ارتفاع سی متری در کمر کوه واقع است که خود آنها آنرا بنام کل داود میگویند (کل معبر سنگی است) این معبد در دامنه کوه بطوری قرار دارد که تا باین صاف و بهیچوجه راه بالا رفتن و پلکان وجود ندارد و افراد علی الهی بوسیله طناب برای زیارت پیلای آن میروند بطوریکه کردها تعریف میکردند در این محل داود پیغمبر یابکی از بستگان او مدفون است ولی در باین کوه سنگ بسیار سفیدی است که در حدود ۶ الی ۷ تن وزن دارد. شکل آن مانند کره هائی است که روی هم انباشته شده باشد و معتقدند که چوپان داود پیغمبر در موقع درست کردن کره ها در هر دفعه مقداری از آنها دزدیده و رو بهم کرده است ولی چون خیانت و تقلب او بداود ثابت شده تمام آنها را بصورت سنگ در آورده !

در سیزده عید نوروز کلیه طوایف گوران و قلخانی که علی الهی هستند از زن و مرد باین معبد آمده و موظفند که عموم حتی اطفال شیرخواره مشروب بخورند و سوار اسب شده و تیر اندازی نمایند و کوسفند قربانی کنند علاوه بر آن تاسه شبانه روز در این محل بمانند و عده ای برای اینکه بزیارت معبد موفق شوند بوسیله طناب و میخ طویله هائیکه بکوه زده شده بالا میروند و در آنجا مرد بیری را خواهند دید که خادم آنها بوده و از چشمه آبی که در بالا است و آذوقه ای که پیروان این فرقه برای او میبرند استفاده میکند

کمر بستن

معمولا تا کسی از افراد این فرقه کمر بسته نشود او را علی الهی نمی دانند و کمر بستن هم بعد از سن بلوغ شروع میشود. در اینوقت جوانی را بادرش بحضور ملا آورده پس از آنکه آن دو تعظیمی بملا کردند و دست بسینه در مقابل او ایستادند ملا از جای بلند شده باتفاق آنها بطرف چشمه آبی که در آنجا بود رفتند در آنجا جوان لغت شده در حالیکه انگلی بر کمرش زدند در وسط چشمه ایستاد و ملا جام را از آب پر کرده و بسر او ریخت و چنین گفت **جام جام تشار یار یار جبار اول و آخرم یار** و این عمل تاسه مرتبه تکرار گردید آنکاه لباسهای او را پوشانده و بمحل اولیه بازگشت کردند در اینجا یکنفر که بنام معاون ملا معروف است جلوی ملا ایستاده و نفر دیگری حال سفیدی را در حال تعظیم جلوی ملا گذاشت و در حالیکه معاون ملا دهامی خواند ملا شال را بکمر آن جوان بست. پس از خاتمه هردها ملا دستش را در دست جوان میگذاشت و جوانك هم سه مرتبه تعظیم میکرد در پایان ملا شروع بزدن عود کرده و با صدای آن اشعار مذهبی میخواند. این بود مراسم کمر بستن و بطوریکه ملا اظهار میکرد در این قبل موارد اشخاص خارج از مذهب

علی الهی نبایستی حضور داشته باشند زیرا بآنها اعتماد نیست ولی اگر کسی زرتشتی باشد حضورش مانعی ندارد زیرا بآنها اعتماد داریم (بطوریکه تحقیق شد این آداب و رسوم در بین زرتشتی ها هم بنحو دیگری وجود دارد)

موقعیکه از ملا راجع بکتاب مذهبی آنها اطلاعاتی خواستم از دادن هر گونه اطلاعی خود داری کرد فقط توانستم بفهمم که بنام یکی از کتاب های مذهبی آنها جاماس است که بزبان کردی نوشته شده . این عده معتقدند که بایستی برای مردگان خیرات و صدقه که خودشان نیاز میگویند بدهند و عقیده دارند که روح بر میگردد و به بدن دیگران حلول میکند تا روزیکه بروح کل برسد و چنین مثل میزنند که ما چون موج دریا هستیم که بر اثر وزش باد بساحل میآئیم ولی باز ناچار بجای اولیه بر میگرددیم .

موقعیکه راجع به علت گذاردن سبیل اطلاعاتی خواستم بی اندازه عصبانی شد ولی راهنما فوراً بآنها فهماند که من منظورم بی احترامی نبوده بلکه سیاحم و برای تحقیقات باین حدود آمده ام پس از آنکه مطمئن شدند گفتند چون حضرت علی در موقع غسل دادن حضرت پیغمبر ناف آنحضرت را بوسید و سبیلهايش ترشد دیگر از کوتاه کردن آن خودداری نمود باین لحاظ ما هم حق نداریم آنرا کوتاه کنیم و اگر کسی هم بی احترامی بآن بکند و بسا دست بآن بزند مجازاتش مرگ خواهد بود

بیاض مذهبی - خوانندگان گرام متوجه باشند که علی الهی هادارای يك سلسله عقائد مخصوص دیگری هستند که کشف آن بر من مقدور نشد ولی همین قدر توانستم بفهمم که علاوه بر کتاب جاماسب کتاب دیگری دارند بنام بیاض مذهبی که بزبان کردی نوشته شده و نسخه هایی از آن در دست علی الهی هاست در آن بیاض علاوه بر شرایع پیشگوئی هایی هم شده است که آخر هر جمله آن بفارسی چنین میشود (خواهد شد و خواهد شد) و عجیب تر آنکه از جریان پیدایش سلطنت پهلوی هم در آن اشاره های رفته است و خودشان اظهار میدارند که این کتاب بوسیله یکی از قدمای مذهبی آنها بنام بابایادگار نوشته شده است .

دیگر آنکه در هر سال یکمرتبه بقول خودشان بمنظور نیاز دادن جشنی میگیرند بنام جشن داودی که جریان آن در زیر نوشته میشود .

جشن داودی (یا بتو یعنی کامل بزبان لری) این نفر معمولاً در فصل زمستان انجام میگردد ابتدا گوسفندی را رو بقبله نگاه میدارند سپس ملابای خود را بالا نگاهداشته و یکنفر مقداری آب بدهان حیوان میریزد . در اینوقت شخصی که مقداری نبات در دست داشته و ناظر آن جریان است آن را بدهان حیوان گذاشته و بلافاصله دهانش را می بندد که حیوان نبات را نه جود .

موقعیکه این عملیات انجام میگردد صیحه که صاحب اجاق است مشغول

خواندن دعا میشود سپس قصاب چاقو را حاضر کرده و پس از آنکه صید بدم چاقو دعا خواند و تبر کش کرد قصاب سر گوسفند را میبرد. آنگاه نبات را از دهان گوسفند بیرون می آورند. برخلاف قصاب های شیعه حق ندارند گوسفند را برای پوست کردن بآتش کشند بلکه بایستی در حالیکه کله به بدنه است آنرا در میان آتش بگذارند تا بشم ها بسوزد و بعد پوست کنند. قطعات زیادی از قبیل روده و بیضه ها و خون هائی که از او آمده بایستی تماما در چاله ای ریخته و دفن شود. از این ساعت دیگر کسی حق دست زدن به لاشه باچشیدن آنرا ندارد.

بعد گوسفند را یکجا در دیک میگذارند با استثنای شلیمه (فلفل زرد جو به نخود نمی ریزند) و ملا مقداری نمک را دعا خوانده و بر بدنه گوسفند میریزد سپس آنرا بار میکنند. بهیچوجه حق شکستن استخوانهای گوسفند را ندارند در این موقع پوست و روده بزرگ را به یک نفر میفروشند و از بول آن جای و نبات خریداری میکنند و بعد مقداری آرد را بدون مایه خمیر میکنند و نان فطیر می پزند.

وقتیکه گوسفند بخت عده مخصوصی در آشپز خانه جمع میشود - کسانی که سنشان کمتر از پانزده نباشد حق حضور ندارند - و رود برای زنان یائسه و نازا آزاد است.

آنگاه کسانی که نذر دارند شمع آورده و روشن میکنند و ظرف بزرگی جلو گذاشته و داخل آن نفت و جای وقتند و آب و سایر اشیاء مورد لزوم را قرار میدهند.

در اینوقت خلیفه پس از خواندن اورادی آستین را بالا زده و دستش را داخل دیگی که با حرارت شدیدی می جوشد کرده و گوشت ها را بیرون آورده با همان حالت از استخوان ها جدا کرده و تکه تکه میکند وای زنان قبل از خواندن دعا حق دارند برای طلب مراد و مطلب بطرف دیک بروند و آنهایی که شوهر می خواهند شمع روشن کرده در حالیکه بیک دست شمع دارند دست دیگر را به دیک گذارده و مراد طلب میکنند و عده ای دیگر پارچه ای را مانند کمر بند به اطراف دیک بعنوان دخیل می بندند و بعد باز می کنند (مانند شیعیان که بر درخت ها و تخته و ضریح های امامزاده ها نخ می بندند)

موقمی که گوشت ها حاضر شد نان لواش حاضر میکنند و صید مقداری گوشت در وسط هر نانی گذاشته و روی آن یک تکه از نان فطیر میگذارند با قدری نبات و آنرا مانند ساندویچ گلوله میکنند بعد صید یکی از اطرافیان را به عنوان کمر بسته انتخاب میکنند (معمولاً زنهای یائسه کمر بسته میشوند) و آن زن یکی از ساندویچ ها جلو شمعهای روشن میگذارد و سپس بهر یک نفر یک ساندویچ میدهد و افراد بایستی دوزانو به نشیمن و ساندویچ را روی دو کف

دست نگاهدارند - بعد صید این دعا را میخوانند که بنام هفت دعا معروف است
شرط بنیامین - قلم زرین - وردای داود - پیر موسی - اول و آخر بار - آنگاه
همه آمین گفته و به دیک فوت میکنند و مراسم نذر پایان یافته شروع
بخوردن میکنند .

خوانندگان در نظر داشته باشند آن نبات مخصوص را که توی دهان کوسفند
است برای تبرک بعضی ها باقیمت های گزاف خریداری و باخود میبرند
در پایان استخوانها را مانند روده اش دفن میکنند .

(این نذر را عده ای از مسلمانان هم انجام میدهند ولی آنرا نذر نمی
گویند بلکه اظهار میدارند سبز کردیم بنا به تحقیق از تباریخی که آیت الله
بروجردی روی کار آمده این نذر را برای مسلمانان حرام کرده و کمتر
انجام میشود)

این نذر بایستی حتما در سال یکم رتبه انجام شود و اگر در آن سال موفق
به انجام آن نشدند در سال دیگر بایستی يك کوسفند دیگر بآن اضافه شود و
همچنین سالهای بعد .

(در بعضی نقاط رسوم است که دل و جگر و قلوه را کباب کرده و فقط
به صاحب نذر میدهند)

بنا به تحقیقاتی که دوباره پیدایش این فرقه بعمل آمد علی الهی ها از کسانی
هستند که در زمان خود حضرت علی (ع) بوجود آمده و او را خدا دانسته اند بنا به
اخبار و احادیثی که در کتب اسلامی دیده میشود صحت این موضوع هم تأیید
میکردد و آنها را بنام غلو کنندگان نام میبرند ولی اگر این عده حضرت علی (ع)
را خدا میدانند شیعیان آنحضرت را جدا از خدا نمیدانند و میگویند اگر علی (ع)
خدا نیست از خدا هم جدا نیست .

دوباره نماز هم معتقدند که نماز رکعتی دو تا بوده آنرا هم علی (ع) خوانده
و تمام شده است .

در میان قبیله شیطان پرستان

پس از آنکه مطالعات ما در میان این عده پایان رسد قصد عزیمت
کردیم و چون راهنما خواست راه را نزدیک کرده باشد از بیراهه شروع به حرکت
کرده هر چه میرفتیم بجز دره و تپه چیز دیگری نبود بعد از ظهری بود که ناگاه
راهنما دودستی بسرش زده و گفت وای که ما بقبیله شیطان پرستان نزدیک
شده ایم . از شنیدن نام شیطان پرستان در خود احساس وجد و شعفی نمودم
زیرا اصرار پوشیده دیگری برایم فاش میشد ولی او مضطربانه قصد برگشت
کرد، هر چه خواستم او را حاضر بآمدن کنم نشد و علتش این بود که بر اثر
اختلاف فاحشی که در آداب و رسوم بین آنهاست و با اینکه جمعیت شیطان پرستانها

در نواحی مرزی ایران و عراق بیش از ۶۰۰ نفر نمیرسید معینا چون تعصب عجیب آنها خطراتی ایجاد کرده بود از آمدن خودداری کرد.

با این ترتیب ناچار راهنما را ترك و شخصا با اطمینان از مهمان نوازی آنها پیاده بطرف قبیله برای اقدام . بر اثر عبور از رودخانه ها تمام لباسهایم تر شده بود و از اقدام بدین کار سخت پشیمان شدم .

راهنما از آمدن
خودداری کرد من
یکه و تنهادر بیابان
نشستم و خود را
آماده برخورد با
مخاطرات دیگری
می کردم

دیگر از زندگی قطع امید کرده بودم ، پس از آنکه مدتی اطراف خود را که همه در سکوت و ظلمت مدحشی فرورفته بودند نگاه کردم ، در کنار تخته سنگی که فکر میکردم باید مکان امنی باشد آرامیده تصمیم گرفتم که شب را در همانجا بسر برم تا در موقع برآمدن آفتاب راه را باز یابم . چند ساعت از شب را با ناراحتی خیال و اضطراب آنجا ماندم ، در حالی که صداهای مبهم و عجیبی که مربوط به حیوانات وحشی و درندگان آن کوهستان خطرناک بود مانع آن شدند که دیده برهم نهم . ناچار از جا بلند شده برای اقدام . در اینوقت از فراز تپه ای گذشتم و وقتی بطرف بایین چشم انداختم ، نقطه روشنی ناگهان توجهم را بخود جلب نمود ، این روشنائی سرور و خوشحالی زاید الوصفی در قلب مایوسم بوجود آورده و با سرعت عجیب برای اقدام .

روشنائی چراغ که اشانه آبادی بود ، از دور در میان دره ای بنظر میرسید ، اطراف این دره را گزهای سیاه رنگ بلندی پوشیده و دیدن آن برای من که تا کنون در میان بیم و اضطراب و وحشت بسر میبرد ، فوق العاده امید بخش و شوق انگیز بود . پس با اشتیاق و ولع مخصوص بطرف روشنائی حرکت کردم ، هر قدر بسمت این روشنائی نزدیکتر میشدم ، اوضاع این منطقه مخوف تر و ترس آورتر میشد ، آهنگهای مبهم و مرموزی که شبیه به نعره های طبل های سنگین بود ، مرا سخت متوحش کرده اوضاع این حوالی را اصرار آمیز در نظرم جلوه میداد .

ابتدا تصور میکردم که این صداها حقیقت خارجی ندارد و من دچار وهم و خیال شده‌ام، ولی موقعیکه ایستاده و خوب دقت کردم فهمیدم که گوشهایم خطا نمیکند و موضوع وهم و خیالی در کار نیست، لحظه دشواری بود، کمی توقف کردم و در اندیشه فرو رفته مصمم شدم از رفتن منصرف شوم و لای بهر ترتیبی بود از تردید خارج شده و همچنان پیشرف خود بسوی روشنائی ادا دادم. پس از مدتی بنزدیکی روشنائی رسیدم در اینجا که از دور بنظرم آنهمه اسرارآمیز میآمد، اطلاقی دیدم که بر روی دیوارهایش علف‌هایی ریخته بود. خود را به نزدیک در اطاق رسانیده و از سوراخهای آن گوش فرادادم وای صدائی از داخل مسموع نشد، آهسته در را باز کرده داخل شدم، در این اطاق آتسمت که با چراغ بیه سوزی روشن بود چیزی بنظر نمیرسید من برای دیدن تمام قسمت‌های اطاق بیه سوز را برداشته بکجکاوای پرداختم؛ موقعیکه بادقت تمام زوایا و گوشه‌های این اطاق را باز دیدم میکردم، ناگهان در یکی از گوشه‌ها هیولای عجیبی که بشکل خروس عظیمی مینمود بر روی سکویی ایستاده بود مشاهده آن باعث وحشت و لرزش شدید من شد. چیزی نمانده بود که از دیدن ناگهانی چنین منظره وحشتناکی قالب تهی کنم، بهر ترتیبی بود بر ترس خود غالب آمده و خوب باین هیولا دقت کردم، دیدم برخلاف تصور من، این هیولا خروس و یا حیوان دیگری نیست، بلکه مجسمه‌ای است، این مجسمه سینه بسیار فراخی داشت و دم آن مثل دم طاوس برافراشته و چتر زده بنظر میرسید، در حالیکه سر این مجسمه نسبت به تنه‌اش خیلی کوچک بود کمی پیش رفته خواستم بآن دست بزنم ولی در همان موقع این فکر بر ایم پیدا شد که مبادا طلمسم باشد و در دام بیفتم، کمی برجای ماندم، اضطراب من در این موقع توصیف ناپذیر بود. در همین وقت صدائی بگوشم رسید که میگفت: ای جوان اینجا چه میکنی؟ مگر از جان خود سیر شده‌ای؟ این ملك طاوس خدای قبیله شیطان پرستان است. دیدن این مجسمه عجیب و شنیدن صدائی که تا کنون خاموش بود و در محیطی اسرارآمیز بگوشم رسیده افسانه‌های کهن و قدیمی را ممکن است بیاد خوانندگان بیاورد، حتی دیدن این منظره بطوری برای من حیرت‌انگیز بود که تصور میکردم در عالمی غیر از عالم حقیقت سروکار داشته و این مناظر را در عالم رؤیا مشاهده میکنم. از شنیدن این صدا دیگر اعصاب من تاب تحمل نیاورده غفلتا بزمین غلطیده و از هوش رفتم، موقعی که بخود باز آمدم و روحیه خود را بازیافتم دیدم اطرافم را عده‌ای در لباسهای قرمز و سیاه که شبیه لباس کرد ها بود احاطه کرده و در گوشه‌ای مردی که معلوم بود رئیس آنهاست قرار گرفته‌اند در دو طرف او دو دختر جوان و زیبا دیده میشدند، قیافه این عده برخلاف قیافه سایر مردم بود، زیرا آنها سبیل‌هایی داشتند که تا روی چانه‌هایشان پیش رفته بود و اغلب دارای ریش‌های مجعدی که بصورتشان وضعی

تماشائی و حیرت انگیز میداد بودند، همه چشمها بسوی من خیره شده بود، پس از لحظه ای دو نفر از این عده که دستهای مرا گرفته بودند در مقابل رئیس خود تعظیمی کرده مشغول صحبت شدند، با اشاره رئیس مرا در اطاقی که در آن نزدیکی بود کشانیده و بقرار معلوم توقیف کردند.

مکساعت از زندانی شدن من در آن اطاق گذشت، معلوم است برای اسیری که

مجسمه طاوس
ملك اعظم خدای
قبیله شیطان پرستان
که موظفند در
هر روز یا هفته ای
یک مرتبه در
مقابلش بزانو
در آمده و
سجده اش کنند
در هر جا که تعداد
این عده بیش از ۲۰۰
نفر باشد یکی از
این مجسمه ها وجود
دارد

که در دست عده ای از مردم شیطان پرست (۱) گرفتار باشد و نفهمد چه سر نوشتی
در انتظار اوست چه ساعات تلخ و هول انگیزی میکند در رؤیا های

وحشت انگیزی فرورفته بآینده و وضع نامعلوم خود فکر میکردم که ناگهان صدای طبل و آهنگ های کرکننده ای مرا از دریای فکر و اندیشه خارج ساخت يك لحظه دیگر گذشت . در حالیکه نعره های گوش خراش طبل ها شدیدتر میشد، ناگهان در اطاق بار شد و عده ای که مشغول رقص و جنبش بودند مرا جلو انداخته و حرکت دادند . دیگر حالت خود را نفهمیدم، پیش خود گفتم این مردم شیطان پرست قطعا نقشه شیطانی شومی که اجراء کوچکترین آنها مرك و نابودی مرا در این منطقه مرموز و اسرار آمیز در بر خواهد داشت برایم طرح کرده اند، در همین وقت چشمم به منظره دیگری تصادف کرد، در پیشاپیش این عده همان مجسمه غول پیکر را بر روی تخته ای که تزیین شده بود قرار داده در حالیکه چهار نفر آنرا بر روی دوش حمل میکردند به پیش میراندند . نوازندگان این جمع با آلات موسیقی خود که عبارت از نی و سرنا، و طبل و سوتك بود و لرزه در آن منطقه کوهستانی افکنده بودند با این گروه همراهی میکردند این عده رقص کنان و جست و خیز زنان مرا از دره ای عبور داده و پس از گذشتن از راه باریکی به آبادی رسانیدند، آن طرف این آبادی میدانی دیده میشد، دو نفر از افراد شیطان پرستان مرا بسوی اطاقی که در گوشه میدان قرار گرفته بود بردند، در آنجا مرد عجیبی که قیافه ای خشم آلود و وضعی مهیب و ترس آور داشت دیده میشد، آن دو نفر در مقابل وی بزانو درآمده اورادی خواندند .

نقشه قتل مرا کشیده بودند یا مرده خود را بگورستان میبردند؟!

مرد عجیب و قتی که مرا دید، مدتی با تعجب و بهت زدگی خاصی که تا اعماق دل من فرو میرفت بمن نگاه کرد لحظه دیگر ناگهان غوغائی بپا شد و شیخ قبیله باین اطاق وارد و با این مرد مشغول صحبت و گفتگو گردید .

من نمیدانستم که این دو نفر با هم چه میگویند، شاید مشترکا نقشه قتل مرا میکشیدند و یا شاید راجع بامور دیگری صحبت میکردند، در هر حال هر چه بود، گویی من ساعات آخر زندگانیم را در این منطقه شوم با وضعی دردناك بسر میبردم، هر آن انتظار داشتم که مرا آنها زنده زنده مثله کرده یا بسوزانند مدتی گذشت، صحبت آنها با شور این دو نفر راجع بمن تمام شد، آن مرد از جای برخاست تبسم و هر آگینی زد. مرا با ملاطفت فراموش نشدای در کنار خود نشانید عجب، چطور، این مرد چگونه با آن همه خشم و غضبی که بچهره داشت و باعث وحشت من شده بود این چنین ملاطفت میکند! منظره غیر قابل تصویری بود، وی بالهجه فارسی شکسته ای که بسختی ادا میکرد با من شروع بصحبت کرد، طوفان و هیجانی که در دلم بپا شده بود از ملاطفت غیر منتظره وی آرام شد، و پس از آنکه براهصابم مسلط شدم، شرح حال مرا برای وی گفتم، اودقت خاصی به شنیدن هرحال من داشت، صحبت من تمام شد، در این وقت کمی غذا برایم آوردند، و پس از خوردن آن دوباره صدای فریاد و شیونی که با غوغا و هیاهوی مبهمی

شنیده میشد بگوشم رسید، این بار بجای صدای طبل نعره ساز و دهل و دایره و سوتک های مخصوص بلند شده صدای نزدیکتر شد و من دیدم این جمع در حالیکه عده ای زن نیز همراهشان بود و بسر و صورت خود میزدند بقسمیکه خون جاری میشد همراه نوازندگان و خنیاگران بحر کت آمده اند. در پشت سر این جمع جنازه ای را نیز عده ای بدوش داشتند. آن مرد که بمن صحبت کرده بود پس از نزدیک شدن این عده از جای بلند شد و من هم به همراه وی خارج شدم، شیخ در اینجا لحظه ای در مقابل جنازه توقف کرد سکوت مطلق و احترام آمیزی ناگهان حکم فرما کردید، دقیقه دیگر چهار نفر که مامور دفن جنازه بودند باتشریفات خاصی که برایم تازگی داشت از جای بلند شده و بمقابل نوازندگان آمدند — شیخ دستهای خود را حرکت داد از این اشاره ناگهان آلات موسیقی که تا آنوقت غرش عجیبی پیا کرده بودند نوای عزا و ماتم را نواختند و سایه می از غم و اندوه بر این محیط افکنده شد. در همین وقت شیخ بمحل مجسمه طاوس آمده پس از ذکر اورادی جمع را بسوی قبرستان حرکت داده آهنگ عزا همچنان ادامه داشت و پس از ساعتی که آمیخته با سکوت جمع بود، شیخ برای آخرین بار به جسد مرده نزدیک شد و مانند مسلمانان که به مردگان «تلقین» میکنند، بالحنی غم انگیز و آهنگی مخصوص باین مرده که گویی در اثر تلقین هیبت تیزه و یا مسحور شده کلماتی گفت: که پس از تحقیق ترجمه اش میشود «اگر کسی به پیشات آمده بگوید بدین نصاری یا مسلمان بمیر، قبول مکن!» پس از اظهار این جمله مجدداً آهنگ عزا نواخته شد و همگی از این قبرستان با آرامش و تانی شروع بیاز گشت نمودند.

(پس از تحقیقاتی که کردم، معلوم شد معمولاً این مردم تا سه روز عزادار هستند و دو دور روز اول باید اغلب گل بسر روی خود بمالند. و روز سوم هنگام غروب، اعضای خانواده مرده موظفند مقداری خوراک بقبرستان برده و بر روی قبر شخص متوفی بگذارند تا اگر گرسنه شود آنرا بخورد!) این مردم عقیده دارند که مرده گانشان فقط تا سه روز میتواند از خوردن بهره یز کرده و روزه دار باشند و بعد از سه روز گرسنه خواهند شد...

رسوم عجیب و هیجان آور - در موقع مراجعت، در بین راه

دو نفر از مردم این قبیله که آنها را معمولاً رعیت میخوانند به نزد شیخ آمده با او مشغول صحبت و گفتگو شدند، من از شیخ راجع بآنها سؤال کردم شیخ گفت اینها پدران دختر و پسری هستند که برای آشتی کردن با اینجا آمده اند. و پدر آنها هم در موضوع زناشویی بوده است، زیرا در بین ما رسم چنین است که در موقع ازدواج ابتدا باید دختر با این اقدام موافقت کند و اگر راضی بدین کار شد، آنوقت پدر و دختر با پدران خود صحبت کرده موضوع موافقت را اعلام نمایند، آنگاه مذاکره راجع به قرار داد و شرائط عقد و موضوع مهریه که باید حتماً از جنس نقره باشد شروع میگردد.

شیخ اضافه کرد: چون مذهب ما، برای ازدواج ثواب و حرمت زیادی قائل شده بدین لحاظ کابین را کم معین میکنیم تا پسر قادر بازدواج و اجراء تعهدات مخصوص آن باشد. و در واقع این دختر که بمنزل شوهر خود میرود مانند متاعی است که فروخته شده است شیخ بکلام خود افزود: بهمین سبب، دختر پس از فوت پدر خود حق بردن ارت ندارد و اگر هرگاه دختر زشت رو یا معیوب و بیچاره می شوهر نکند، باید تازنده هست در خانه پدر مثل يك نفر خدمتکار کار کند.

چگونه ازدواج میکنند - شیخ پس از آنکه دستی بریش خود کشید

و تبسمی کرد چنین گفت، پس از آنکه موافقت حاصل شد مراسم و تشریفات عقد انجام میگردد، و بین ما رسم این است که داماد و عروس باید در یکی از ماههای سال باستثناء ماه فروردین که عروسی در این ماه حرام شده است، هنگام غروب آفتاب بطرف مجسمه طاوس (شیطان) رفته و در آنجا در مقابل

هم قرار گیرند و کف دستها را بکف دست های یکدیگر بگذارند، آنکاه شخص مبین که در آنجا حضور دارد از روی کتاب مقدس مصحف اوراد و ادعیه می بخواند پس از این کار، از محلی که مجسمه قرار دارد بیرون میآیند. پس از خاتمه مراسم عقد شیخ مقداری از خاک مرقد شیخ عدی به آنها تقسیم مینماید و اگر این خاک در دسترس نبود باید قدری نان از منزل یکی از شیوخ حاضر کرده بین خودشان تقسیم کنند، شیخ گفت: ولی معمولاً افراد قبیله مادر هر نقطه می که جمعیتشان از ده نفر تجاوز کند دارای یک نفر شیخ هستند و همچنین از آن خاک برای تبرک مقداری در خانه خود نگهداری میکنند، آنکاه شیخ اظهار کرد که مرد در هنگام تصرف دختر، اهمیتی به بکارت او نمیدهد، زیرا ممکن است این دختر نذری باشد در موقع مراسم مخصوصی که ما بآن حج (۱) میگوئیم توسط مرد دیگری بکارتش از بین رفته باشد و اگر نذری نبود معمولاً عروس موقعی که وارد منزل داماد میشود از طرف داماد بایستی دم در گوسفند قربانی کنند بطوریکه عروس از روی خون رد شود و پس از آن پیشوای مذهبی عروس و داماد را تبرک نماید و با آن خون روی پیشانی دختر بعلامت بکارت خالی میگذارد.

یک نفر از شیوخ

لباس عروس بایستی قرمز باشد. چون نام قرمز را برد ستوال کردم بجه علت شهادت لباس و شالهای سرتان قرمز است جواب داد رنگ قرمز در نظر ما محترم بوده و سایر رنگها را هم گاه گاه میپوشیم، مانند مسلمانان که به رنگ سیاه و سبز اهمیت میدهند ولی اینرا بدانید که رنگ آبی در نظر ما بسیار بدوزنده است و هیچوقت لباس آبی رنگ و پارچه آبی رنگ استعمال نمیکنیم بر کردن عروس و داماد مهره های صبر رنگی آویزان میکنیم ضمنا بدانید که خانواده عروس و داماد حق مخالفت با ازدواج دختر و پسر ندارند و اگر گاهی مثل این قضیه می که اتفاق افتاده بود و شما آنرا دیدید، پسر میتواند دختر را برداشته و فرار اختیار کند و یا ممکن است بعکس اتفاق بیفتد؛ یعنی اگر دختر دارای قدرت و نیروی باشد پسرا برداشته متواری شود. و هم چنین پسر و دختر می توانند در محل دیگری باهم نزدیک شده و پس از گرفتن کام دل بمحل اولیه مراجعت کنند، در این موقع بزرگان قبیله بمنظور آنکه این اقدام بین بستگان طرفین ایجاد کدورتی نکرده موجب دشمنی و بغض نشود، آن دو خانواده را باروش هاقلا نه می آشتی خواهند داد.

شیخ سپس گفت: در مذهب و طریقه ماسمی زیادی مبدول میشود تا هیچگاه طلاق اتفاق نیفتد زیرا این عمل شرائط سختی دارد و همچنین تعدد زوجات خیلی کم صورت میگیرد

یک نفر زن را بطور فجیعی بقتل رسانیدند. شیخ آنکس را با خونسردی حیرت آوری اظهار داشت. امروز بوقت غروب آفتاب شما میتوانی يك صحنه تماشایی از قتل یکی از زنان خطاکار ما را مشاهده کنید، از این جمله شیخ که بایی اعتنایی از دهانش خارج شد بکه خورده با تعجب پرسیدم قتل یکی از زنان؟ شیخ اضافه کرد: آری این زن که در مقابل چشمان شما بقتل خواهد رسید گناهش اینست که بایک نفر از افرادیکه هم کیش مانبوده هم آغوش شده و ما برای آنکه خون یک نفر بیگانه داخل خون یکی از افراد قبیله مان شود، ناچار مطابق قوانین مخصوص خودمان ناگزیر بکشتن او هستیم و فراموش نکنید که اگر این زن با جوان یا مردی از افراد هم کیش خود هم خوابگی میکرد هیچگاه مستول و گناهکار قلمداد نمیشد

...

صحنه هواناك. اوضاع و احوال همه حکایت از این داشت که حادثه فجیعی در شرف وقوع است، سکوت مرگبار و حزن انگیزی همه جا را احاطه کرده بود. موقع ظهر بود و من نهاری را که عیارت از کوه و شهره و کمی پنیر بود خوردم، در موقع صرف غذا افراد قبیله شیطان پرست که اغلب از وقوع این واقعه باخبر بوده گویی تبسم رضایت بخشی بر لب دارند دسته دسته و گاهی تنها و بطور جداگانه به نزد شیخ آمده و دست او را بوسیدند و

از پیش او خارج میشدند ، من چون ناراحتی زیادی در خود احساس کردم ، از شیخ محلی را برای استراحت خواستم ، و او مرا یکی از اطاقها را هنمایی نمود و در آنجا چند ساعتی خوابیدم در این وقت غفلتا غوغای عظیمی برخاست و نعره دف و طبل و سرنا مرا از خواب بیدار کرد . گویا غروب شده و موقع آن بود که بنا بر قول شیخ من باید ناظر صحنه فجیعی باشم ، ... عده ای که همه چون دژخیمان لباسهای ارغوانی بتن داشتند در میدان حاضر شده و گروهی دیگر هیزم زیادی با خود آورده در وسط میدان روشن نمودند

خورشید که گویی نمیبخواست ناظر صحنه تأثر انگیزی باشد خود را پشت دوه مخفی نموده از نظر ما پنهان شد در اینوقت از دور ناگهان فریاد دلهره اش زنی که دو نفر دستهای او را گرفته بودند توجهم را بخود جلب نمود ، آندو نفر زنی بسوی بت مقدس (!) بردند و پس از لحظه ای مراجعت کرده با ساز و دهل او راه به طرفی که من و شیخ قرار داشتیم آوردند .

زن جوان فوق العاده زیبا بنظر میرسید ، غبار پریشانی و مرگ بر چهره اش نشسته بود ، بیچاره رنگ و رویش پریده و خیلی متوحش بنظر میرسید ، من از دیدن او که باید لحظه ای بعد اندام رعنا و چهره زیبایش طعمه حریق گردد سخت بهیجان آمده و بی اختیار اشک از چشمانم جاری شد ، دخترک همینکه چشمهای مضطربش بشیخ افتاد مقابل او بزانو در آمده و شروع بگریه و التماس کرد ، ولی شیخ که گویی قلبی از سنگ خارا داشت ابدأ توحشی بناله های او نکرد و بخواندن اورادی مشغول بود ، من از دیدن این منظره دیگر طاقتم طاق شد و نتوانستم خود را نگاه دارم ، شروع بگریستن با فریاد بلند کرده بودم و شیخ که غفلتا متوجه تغییر حال شده بود ، با تعجب روی بمن کرد گفت ای جوان شما مهمان هستید و مهمان در نزد من بسیار عزیز است و ما عقیده داریم اگر اشک چشم مهمانی که نظربدی در باره ما نداشته باشد فرو ریزد ، روی بهشت را هرگز نخواهیم دید . چرا گریه میکنید ؟ شیخ اضافه کرد ، شما هر تقاضائی دارید بکنید تا در انجام آن بکوشم .

از این بیان ملاطفت آمیز شیخ کمی آرام گرفته ، گفتم از سرنوشتی که شما برای این زن بیچاره و بقول شما گناهکار در نظر گرفته اید دلم آتش گرفته و تقاضایم از شما که اینهمه بمن مهردارید این است دستور فرمائید از کشتن وی صرف نظر نمایند ، زیرا او را اگر در مقابل چشم من با این وضع فجیع بقتل رسانید بیم آن دارم که ضربه مهلکی بر روحم وارد شده جان تسلیم کنم .

شیخ لحظه ای بفکر فرورفت آنگاه با شتاب از جای برخاست و دستهای خود را بلند کرد ، بطوریکه دژخیمان بناگاه از جنبش افتادند ، شیخ دستوداد تا بر روی آتشها که برای باغ این زن بیچاره زبانه میکشیدند آبهائی فروریختند سپس دختر وحشت زده را که نمیدانست چگونه از من سپاسگذاری کند پهلوی

من نشاید و گفت از کشتن او برای این صرف نظر شد تا بجان شما تاهنگامیکه پیش ما میهمان میباشید لطف می وارد نشود، ولی زنده ماندن این زن گناهکار مو کول بچند شرط است، من پرسیدم آن شرایط چیست؟ شیخ گفت اول اینکه زن باید هرچه زودتر از این محل دور شود، دوم آنکه دوشبانه روز غذا نخورد و بر روی شکم او لکد بزنند و سپس با چوب مخصوص نطفه‌ی را که در رحم اوست بیرون آورند.

از شنیدن این شرایط عجیب که عذاب و شکنجه آن کمتر از سوختن او نبود

کیج شدم ولی دختر که حیات دوباره می بدست آورده بود آماده شد تا این شرایط را انجام دهند، در اینوقت شیخ فرمان داد دختر را در محل مخصوصی بردند تا شرایط زنده ماندن را در باره اش اجراء گردانند.

دور نمای مقبره شیخ عدی در هکاره

اشتباه من (خواندن نماز)

شب فرا رسید، من از یکطرف از اینکه توانسته ام بهر کیفیت که شده يك زن بیچاره‌ی را از مرگ نجات دهم خوشحال بودم، ولی از طرف دیگر ماندن در چنین محل شومی را باعث ناراحتی خیال و عذاب روحی خود میدانستم، بهر ترتیب شب را با تشویش و اضطراب بصبح رسانیدم - ماندن در چنین محلی که اساس زندگی مردمش بر پایه اوهام و خرافات معتقدات پوچ و نامعقولی قرار گرفته بود، بهیچ وجه مطابق با مصلحت نمیدانستم همین موضوع مرا دچار افکار مختلف و کابوسهای وحشت انگیزی مینمود ولی چاره نبود. بالاخره در بامداد آتش فرااموش شدنی تصمیم گرفتم برای آنکه در نزد افراد و پیشوای این قبیله که آنها را مردمی متعصب و مذهبی میدانستم قرب و منزلت بیشتری یافته از هر نوع خطر و پیش آمد ناگواری محفوظ بمانم فرائض مذهب مقدس اسلام را در انظار آنها بجای آورم، غافل از اینکه خود این عمل در چشم کسانی که اصولا اعتقادی ب مذهب اسلام نداشته بلکه شیطان پرست هستند خطرهای مرگباری بوجود خواهد آورد.

باری صبحگاهان پیش از دمیدن فجر برخاسته و مشغول خواندن نماز بصدای

بلند شدم هنگامیکه از این اقدام خود خوشحال و در حال سجود بودم ناگهان از خارج غوغا و فریادهای وحشت آوری شنیده شد من فوراً نماز را شکسته بسوی در دویدم، از آنجا دیدم که دو نفر از افراد این طائفه با وضعی جنون آمیز کاردهای تیزی در دست گرفته و آنهارا مرتباً بر سر و صورتشان فرود میآوردند، و از پس هر ضربه خونها روان میکنند، من بهجمله از در خارج شده چون حیات آنها را با این عمل جاهلان در معرض تهدید دیدم بنزد شیخ شتافتم، شیخ با شتاب خود را با آنها رسانید تا مگر آنها را از ادامه این کار مانع گرداند، ولی آنها بشیخ اعتنائی نکردند شیخ ناگهان رنگ از رخسارش پرید و از من پرسید، ای جوان! مگر تو مسلمان هستی؟ حالت من از این پرسش تغییر یافت و فهمیدم که عملیات جنون آمیز این دو نفر ارتباطی با بجا آوردن فرائض مذهبی من داشته و مجدداً خطر در آستان زدن کیم نمایان شد، پس بالکنت و تردید بشیخ گفتم: به به به. نه نه نه شیخ متوجه حالت من شد و گفت حتماً تو مسلمان و گویا مشغول خواندن نماز بوده ای! شیخ اضافه کرد: افراد قبیله ما اگر بانك نماز خوان مسلمان را بشنوند باید حتماً خود را بقتل رسانند و یا شخصی را که مشغول اداء نماز بوده است از بین ببرند و چون شما در اینجا میمان بوده اید، از ریختن خونتان منصرف شده و اینك خود را نابود میکنند (این کار را کسانی که در عقیده مذهبی خود سخت متعصب هستند انجام میدهند در صورتیکه آنها نمیکند چندان تعصبی ندارند. هنگامیکه با چنین واقعه ای مواجه گردند فقط هفت روز روزه میگیرند و برای طاوس ملك حیواناتی قربانی مینمایند)

از شیخ علت این امر را پرسیدم، او گفت چون در کلمات نماز مسلمانان عباراتی است که ما آنها را کفر دانسته و توهین بزمه بمان میدانیم.

امروز هم در پیش شیخ بودم که جلسه مباحثه ای تشکیل شد و عده ای بمنظور بحث در امور مربوط بعقاید مذهبی اینجا آمده بودند، پس از مدتی که بازار مباحثه گرم بود جلسه پایان یافت و دو نفر آنها از طرف شیخ بمناصب و مقامات جدیدی رسیدند، شیخ پس از تفویض مناصب جدید بکنفر از آنها را بسمت دربارانی مقبره شیخ عدی (در موصل ناحیه هکاره واقع است) که منصبی بس مهم و در نظر آنها مقدس است انتخاب نمود و بلافاصله دستور تعویض لباس مخصوص او را داد و نیز زناری بسینه او چسباید و همچنین يك قطعه بزرگ از فولاد که دارای اشکال و تصاویر عجیب بود بدستش دادند. بمحض اینکه این جسم فولادین بدست او رسید تمام حاضرین در مقابل وی تعظیم کرده بخاک افتادند آنگاه شیخ نامه ای نوشته بدست او سپرد تا بلا درنگ خود را به هکاره برساند، زیرا چند روز بود که دربان مقبره آنها فوت کرده بود، مرد بلافاصله زنار را در سینه پنهان کرده و از در خارج و بصوب هکاره حرکت نمود.

تشکیلات مخصوص قبیله شیطان پرستان - در خصوص کیفیت

این جلسه از شیخ سؤالاتی کردم، او تبسم موقرانه می بر لب رانده گفت: اولاً تنها کسانی میتوانند خادم زیارتگاه شیخ عدی بشوند که از دودمان امام و حسن بصری باشند و از طرفی در قانون مربوط ما افراد قبیله را بشش دسته تقسیم کرده که اغلب از آنها صاحب مقام معنوی و عده می دارای نفوذ جسمی و بقیه تابع و رعیت هستند و وصول و نیل بدین مقامات جز با پیودن مراحل علمی میسر نیست، و آنها عبارت اند از: اول امیران، دوم امامان، سوم فقیران، چهارم کوچکان، پنجم پیران، ششم شیوخ، هفتم: قوال، هشتم افراد رعیت هستند، از این طرز تقسیم و موضوع مقامها در میان طائفه ما شما نباید تعجب کنید، زیرا روحانیون و مسلمانان نیز باید درجات و مراحل را طی کنند تا حجة الاسلام و نایب امام و غیره گردند.. شیخ اضافه کرد: افراد قبیله ما هر کدام دارای یک نفر سرکرده و رئیس هستند، ولی بین ما از همه طوائف مهمتر طائفه امیری است که آنها بنام میر شیخان گوئیم، رئیس این طائفه در حقیقت پیغمبر ماست زیرا نماینده شیخ عدی بوده حق دارد هر حلالی را حرام و هر حرامی را حلال کند.

هر يك از این دو طبقه دارای وظائف مخصوصی بخود هستند، مثلاً امراء باید از کسانی انتخاب گردند که تمام طوائف کمالات و مقام روحانی و جسمی آنها را تصدیق کرده و شغل مقدس امارت را از پدران خود بپارت برده باشند، این عده باید در حفظ شجره منشور دقت کافی مبذول دارند و وظائف امام نیز عبارت است از تعلیم مسائل مذهبی از قبیل نماز و روزه و هم چنین پرورش و تقویت غرور ملی و قبیله می.. شیخ سپس گفت: این موضوع را نا گفته نگذارم که در مذهب ما خواندن و نوشتن برای همه جایز نیست و فقط سواد و علم داشتن مخصوص و منحصر طبقات ممتاز است. (من که از اظهارات شیخ که حاکی از برخی رسوم و عادات عجیب و غیر معقول بوده غرق در اعجاب گردیدم پیش خود گفتم لابد اگر خواندن و نوشتن را یاد گیرند یکباره علیه این خرافات و اوهام قیام خواهند کرد و عقاید سخیف و بی اساس مذهبی خود را که متکی به هیچ منطقی نیست ترك خواهند گفت.)

صحنه های عجیب و دیدنی شیخ آنگاه دست مرا گرفت و در میان

خانه ها و منازل بگردش پرداخت، من در این خانه ها و منازل با صحنه های عجیب و غیر قابل تصویری برخورد کردم، در یکی از خانه ها از درون اطاقی صدا ها و آهنگ های مرموز و گیج کننده بگوش میرسید، گویا در داخل این اطاق عده مشغول سرود خواندن بودند، شیخ مرا داخل این اطاق کرده موقعی وارد شدیم همه از جای برخاسته تمظیم غرائی کردند، سپس مجدداً با همان وضع مشغول خواندن آواز و سرود شدند. در این موقع شیخ بمن گفت این

آقا را که می بینید ، وظیفه تعلیم آلات موسیقی از قبیل : ساز ، دف ، دایره ، نی لبک و همچنین رقصهای محلی دارد ، عده می از اینها برای انجام برخی مراسم در مقبره شیخ عدی آماده و تربیت میگردند (در این اطاق بچه های پانزده ساله از دختر و پسر مشغول رقص و آواز خواندن و آموختن آلات موسیقی بودند .)

باتفاق شیخ از این خانه که گویا هنرستان موسیقی (!) قبیله شیطان برستان بود خارج شده باطاق دیگری وارد گردیدیم اطاق تاریک و شومی بود در این اطاق عده می بحالت مخصوص و وضع کسالت آوری بیحرکت نشسته مشغول ذکر و خواندن اوراد بودند ، در گوشه دیگر اطاق عده می دیگر به ریاضت سرگرم و دست و پای خود را به هوا بلند کرده بودند: شیخ گفت اینها برای دفن کردن اموات و تلقین بآنها و دقت و تفحص در عالم ارواح تربیت میگردند .

در جای دیگر چند نفر از افرادی که در سر و صورت آنها موی زیادی دیده میشد نشسته و سرگرم مطالعه کتاب بودند . شیخ که در هر قسمت توضیحات میداد ، در باره آنها گفت بن عده مامورند اوقات روزه را تعیین و طرز افطار کردن را بیاموزند .

هنگام خروج از اطاق شیخ گفت ، آن عده که دیروز نی و دف در مقابل آتش میفروختند از طبقه قوال هستند که باید با آموختن آلات موسیقی ، ارواح

را حاضر کرده بمنظور شکر و ثنای خداوند و فرشتگان هر روز مشغول نواختن باشند .

من باینکه از مشاهده این صحنه ها و مناظر عجیب و بی سابقه غرق در حیرت بودم ولی باحرص و ولعی توصیف ناپذیر میل داشتم آنچه صحنه دیدنی و تماشایی در این قبیله وجود دارد همه را به بینم تا بطور جامع و کاملی عادات و رسوم و وضع اجتماعی و عقاید مذهبی این طائفه موهوم برست و معتصب را به هم میهنانم معرفی نمایم

احساسات لطیف شیخ قبیله - پس از مشاهده جریانات داخلی

این اطاق ، از آنجا خارج شدیم ، در همین وقت سرو کله یک نفر زن از دور پیدا شد ، این زن که در حال رقص و طنازی بود بسوی اطاقی که ما از آن خارج

یک نفر از پیران

دهده بودیم پیش میآمد، او همینکه چشمش بشیخ افتاد، تعظیمی در مقابل وی کرد و شیخ هم بدون معطلی صورت او را بوسید و بلافاصله نخی از جیب خود بیرون آورده بگردن لطیف باوریش بست، شیخ درحالیکه اورادی میخواهند بهچشان این زن مدتی نگریست آنکاه از وی دور شد.

این حرکت بی سابقه شیخ باعث تعجب من گردید و هیچ تصور نمیکردم که ممکن است این مرد هم اهل دل و احساسات لطیف باشد، پس از مدتی تفکر و تردید، بالاخره درباره هویت زن از او استوال نمودم، شیخ چهره اش ناگهان باز شده و گفت، این زن مدت یکسال بود که شوهرش ترك او را گفته و بخارج رفته بود و مطابق قانون مخصوص ما، چون در خلال این مدت زن بدون همسر بسر میبرد، حالا دیگر میتواند آزادانه همه جا برود و دل خود را باین و آن عرضه کند تا شوهر خوب و پسندیده ای بچنگ آورد، شیخ اضافه نمود: او باید فردا در مراسم حج مباشرت جوید ولی اگر شوهرش ناگهان سر برسد دیگر این زن بر او حرام خواهد شد.

در راه خروج از قبیله شیطان پرستان. من دیگر از دیدن اوضاع تأسف آور و خسته کننده مردم این قبیله و رسوم و آداب عجیب و غیر قابل هضم آنها سخت ناراحت و کسل شده بودم، دو روز دیگر گذشت این دوروز در نظرم همی دراز می نمود، از شیخ خواش کردم اجازه دهد از حضورش مرخص گردم، شیخ ابتدا از این تقاضا اظهار دلتنگی کرد ولی پس از مدتی تامل موقعی که متوجه تصمیم منشد دستور داد کوزه ای را که از قرار دارای آب زمزم (!) بود بیاورد شیخ مقداری از آب کوزه بمن نوشانید. آنکاه دختری را که فرار بود بمن تسلیم کنند تا با خود ببرم حاضر کنند، دختر را پس از چند لحظه آوردند، بیچاره او، قیافه و شکلش در اثر صدمات جنسی و شکنجه هایی که تحمل کرده بود بکلی تغییر کرده و آثار رنج و زجر فراوان در صورتش دیده میشد، او همینکه چشمش بمن افتاد بی اختیار بطرفم دویده و بیایم افتاد.

چگونه ما را مشایعت کردند. مقداری کمره و نان و پنیر در سفره گذاشته برای ما حاضر نمودند، آنکاه شیخ دستور داد تمام دختران و پسران حاضر گردند. این عده بفرمان شیخ با ساز و نی و دایره مشغول رقص و جنبش شدند من باید در اینجا بگویم که از طرز رقص و شیوه ای که این دختران و پسران جوان باحالت مخصوص و جذابی بکار میبردند، لذت بردم، پسران در يك صف در مقابل دختران قرار گرفته بودند، و موقعیکه آهنگ موسیقی بلند شد، نیم بانیم پا جلو آمده و بعد از میان دختران عبور کردند، پس از این حرکت وضع رقص عوض شد و دختران جای پسران را گرفته همان حرکت آنها را با عشو و غمازی دل انگیزی تکرار کردند، پسران و دختران ما را تادریه می که

نزدیک این منطقه بود رقص کنان مشایعت کردند و ما پس از خدا حافظی از شیخ بالاخره این قبیله را با رسوم و عادات عجیب ایشان ترك گفته مجدداً به خیال خود پسوی گرد باز گشتیم . من و دختری که رسوم و عقاید سنیف مذهبی قبیله شیطان پرست سرنوشتش را بدست من سپرده بود بهجمله برای افتادیم تا شب نشده خود را با آبادی برسانیم .

آفتاب بوسط آسمان رسیده بود ؛ من و دختر سنگی را در نظر گرفته تصمیم گرفتیم در کنار چشمه کوچکی که در زیر این سنگ میجو شید لحظه می بیاسانیم دختر ترك مرتباً با شور و ولعی تمام نشدنی دستهای مرا غرق در بوسه میساخت و میگفت من تا ابد کنیز شما خواهم بود زیرا اگر شما نبودید من حالا زنده نبودم . فرصت خوبی برای بعضی سئوالات از دختر ترك بود ، از او پرسیدم شما که مذهب تان دارای چنین اصول و قوانین سخت و هلاک کننده می است چرا با مرد بیگانه ای هم آغوش شدی ؟ دختر ابتدا کمی بفکر فرو رفت آنگاه سر برداشت و با بی اعتنائی مخصوصی گفت : ای خداوند من (!) طبیعت بشر طالب چیزهای متنوع است مخصوصاً طبیعت ما زنها که دارای عقل ناقص هم هستیم ، با اینکه در مذهب ما بقدر کافی آزادی عمل برای زنان بخصوص در شبیهائی که مراسم حج انجام میگردد و در واقع بهترین فرصت ها برای هوسبازی زنان قریه است ، وجود دارد ، ولی تقدیر چنین بود

هنگامیکه دختر نام حج را برد سوال کردم راستی خوب شد یادم آمد مگر شما در مراسم حج چه کارهایی انجام میدید که اینقدر تکرار آن برای شما مسرت بخش است .

دختر تبسی بر لب راند و گفت با اینکه مطابق مقررات مذهبی ما ، افشاء اسرار و بعضی از مسائل دینی ممنوع و باید تابای مرك از ابراز آن بدیگران خودداری کرد ولی از آنجائیکه من کنیز شما هستم آنچه را که میدانیم برایتان شرح خواهم داد . دختر ترك چنین آغاز کرد .

حقایق هول انگیز دیگری فاش شد - موقعی که پسر و یا دختر

بسن پنج سالگی رسیدند ، باید اولیائش او را ختنه کنند و یک-روز پس از بهبودی زخم هایش او را نزدیک چاه زمزم که در مجاورت زیارتگاه شیخ عدی قرار دارد میآورند و برای پاک شدن خون او را غسل میدهند . پس از هفت سالگی چه دختر و چه پسر باید در نزد معلم مخصوص تعلیمات لازمه (!) را فرا گیرند ، هر خانواده می باید فرزندانش برای کار بخصوصی تربیت و آماده گرداند بعضی را مشگری ، برخی برای علوم دینی تعلیم ببینند و همینکه دختران بسن سیزده یا چهارده رسیدند لازم است در مراسم حج شرکت جویند ، طرز اجراء این مراسم چنین است :

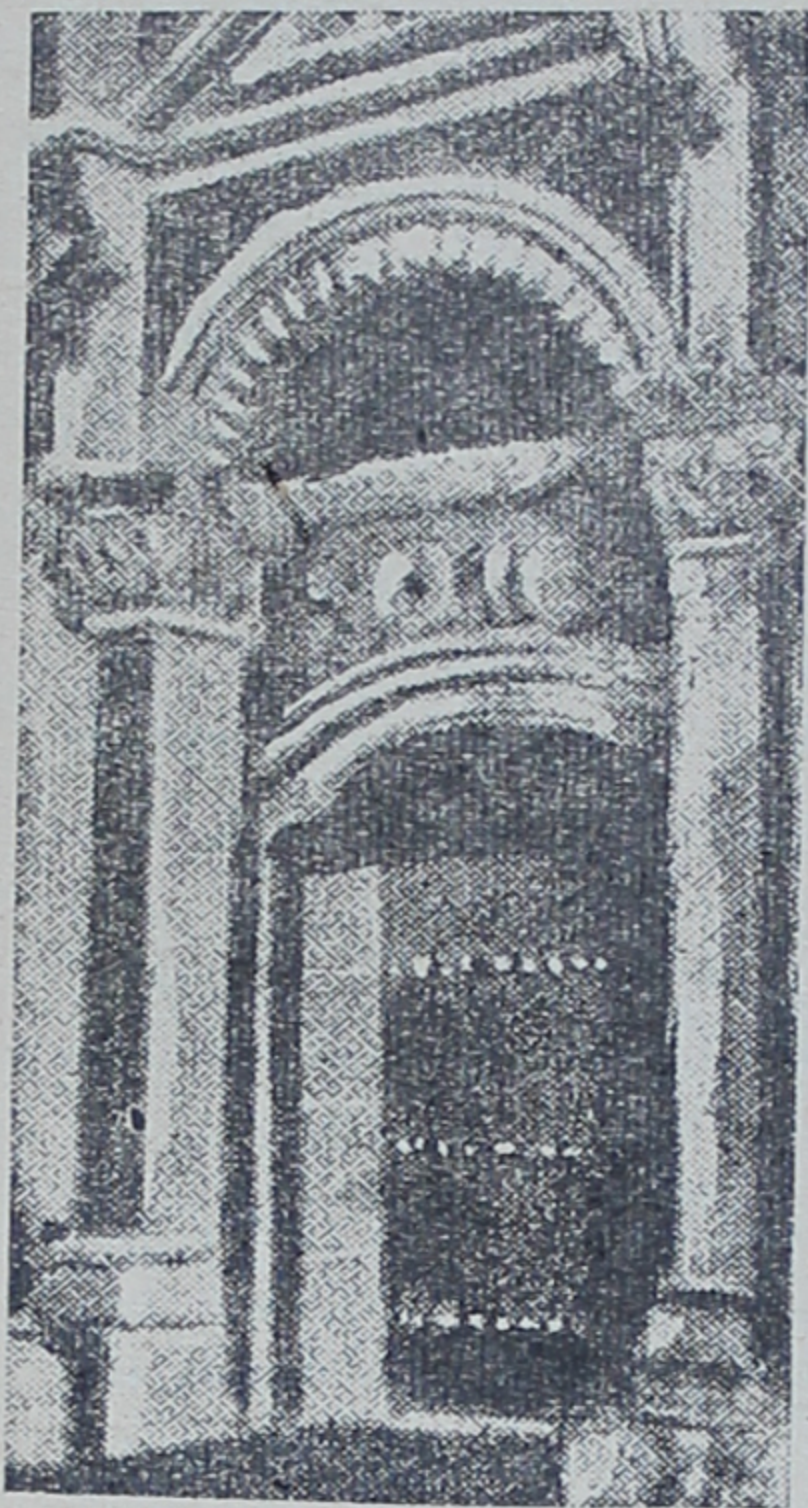
عموم قبایل ما در هر نقطه می که باشند در شب اول زمستان یعنی شب یلدا

باید در حالیکه بلباسهای فاخر و زرین و بیانی مجلس باشند حاضر شده و هر يك دسته‌های بیست یا پنج نفری تشکیل دهند و معمولاً دختران طبقات ممتاز و یا اعیان زاده‌ها مراسم حج را در مقبره شیخ عدی برگزار مینمایند. بدین ترتیب که هنگام غروب آفتاب و در آن لحظه‌ای که خورشید می‌خواهد در پشت کوه مغنی گردد. کلیه رامشگران و نوازندگان شروع بنواختن آلات موسیقی خود با آهنگهای مخصوصی مینمایند، در همین موقع شیخ و پیشوای مذهبی هر دسته به چاه زمزم نزدیک شده و پس از آنکه با آداب مخصوصی غسل تعمید میکنند، مقداری آب از چاه خارج کرده و بنام غسل حج بدهان هر يك از حاضران قطره‌ای از آن آب میریزند و پس از چند دقیقه رئیس بزرگ و پیشوای اعظم که بنام امام معروف و جانشین شیخ عدی است از مقر خود خارج شده و به مجسمه بزرگ طاوس ملك اعظم که بعد از مجسمه مامقدس قرار دارد نزدیک میشود.

در همین وقت چهار نفر از افراد قوی هیکل که همراه پیشوای بزرگ تا اینجا آمده‌اند. آنرا بر روی دوش خود قرار میدهند آنگاه رئیس بدنبال مجسمه برآه میافتد، مردم قبیله از مشاهده مجسمه و دیدن پیشوای بزرگ خود بدون درنگ بسجده می‌آیند. در این وقت سکوت مطلق و خاموشی احترام آمیزی همه جا حکم فرما میگردد، مثل اینکه یکباره اینهمه مردم تبدیل به سنگ و یا مجسمه‌هایی شده‌اند. هیچ صدایی حتی صدای نفس کشیدن افراد قبیله هم شنیده نمی‌شود، این سکوت مدت پنج دقیقه بطول میانجامد با اشاره رئیس، مجسمه را در مقابل نقطه‌ای که خورشید آخرین اشعه زرد قام خود را نشان آن کرده قرار میدهند و آنگاه فرمان شروع حج صادر میشود. هر يك از افراد و حاضران ابتداء باید دست شیخ و پیشوای مذهبی خود را و سپس دست امام یا نماینده شیخ عدی را بوسیده و دو مرتبه مقبره را طواف نموده مجدداً به محل اولیه بازگردند.

در این موقع ناگهان طبالان طبل‌های سنگین و بزرگ خود را بصدا درآورده و آهنگ رقص و شادی را مینوازند بمحض بلند شدن نعره طبل‌ها، ابتداء دخترها و سپس پسران و زنان و مردان يك يك برقص و جنبش می‌آیند، این رقص‌ها در تعریك احساسات و شهوت و غریزه جنسی افراد قبیله تاثير عجیبی دارد، چنانکه بعد از ساعتی همه بر روی زمین غلطیده یکدیگر را در آغوش میگیرند. و از اینجا اقدام به انواع عملی تحت نظر رئیس بزرگ و رؤساء مذهبی مجاز میباشد ولی سعی میشود زنانی که شوهر دارند فقط با شوهران خود نزدیک گردند. اغلب دختران نداری در آن شب و حین انجام مراسم حج (۱) ممکن است بکارت خود را از کف بدهند. دخترک این مطالب هیجان‌آور را با کمال خونسردی و بی اعتنائی اظهار میداشت و من که از شنیدن شرح این قبايح و فجایعی که در یکی از گوشه‌های عالم اتفاق میافتد دچار لرزش شدیدی شده بودم مدتی ساکت ماندم و آنگاه که برخورد مسلط شدم از دختر

در باره احوال و سابقه شیخ عدی و علت احترامی که مردم برای وی قائل هستند سؤال نمودم ، دختر گفت ، این شخص بنام « شیخ عدی مسافر معروف است ، وی از شخصیت های برجسته و ممتاز و بزرگترین پیغمبر روحانی ماست و در بعلبك یکی از قراء سیلیت بار عراق متولد شده که خانه او لیه وی زیارتگاه ما محسوب میگردد .

منظره درب ورودی مقبره شیخ عدی

دختر آنکاه با سادگی و اعتقادی راسخ گفت ، او امر او در نباتات و جمادات و حیوانات مونر بوده و اگر به سنگی میگفت از جای خود برخیز و بجای دیگر برو سنگ بلا فاصله از جای حرکت کرده امر او را اطاعت مینمود . دخترك ادامه داد : ولی یکروز موقعی که شیخ بصحرا میرفته ، بوته کاهومی را می بیند که سرگین انسانی بر روی اوست دیدن این منظره برای شیخ گران آمده به کاهو امر میکند که از سرگین دور شود ، ولی شیخ پس از این امر مشاهده میکند که بوته از او اطاعت نمیکند ، شیخ از این نبرد بهیجان و خشم آمده او را نفرین کرده خوردن او را بر پیر وانش تحریم میکند و بهمین لحاظ ما از خوردن کاهو اجتناب میجوئیم ، و همچنین در موقع دیگر حیوانی هم از امر شیخ اطاعت نمیکند این حیوان ماهی بوده و خوردن آنهم برای ما حرام است .

دختر از روی کمال سادگی و اعتقاد این مطالب واهی و بی اساس را اداه میکرد و معلوم بود بکلی چشمه های عقل او را تلقینات روساء مذهبی قبیله شیطان پرست مسدود ساخته اند ، دخترك ادامه داد . این پیغمبر بزرگ پس از آنکه مدتها مشغول کرامات و شفا دادن شد بالاخره گوشه گیری اختیار کرد و در کوه های دور از چشم این و آن زندگی کرده و همانجا نیز فوت میکند که محل آن اکنون زیارتگاه ماست و ما مراسم حج را آنجا میدهم ، پس از فوت شیخ بزرگ فرزنداناش جانشین پدر خود شدند و بعد از انجام آنها نواده های

وی که اکنون حیات دارند منصب پدر را بارت برده اند و ماموظفیم در نیمه ماه شهریور هر سال تا هروز برای زیارت به قبر او برویم

پس از شنیدن این اظهارات در خصوص چگونگی طاوس ملك از دختر سؤال نموده پرسیدم بچه علت شما مجسمه ای را ستایش کرده در مقابلش سجده میکنید ، دختر جواب داد ، این موضوع گرچه مربوط بمن نیست و بسایستی قبلا از شیخ میپرسیدند ، ولی من آنچه از آن میدانم برایتان نقل مینمایم
اولا همانطور که مسلمانان نسل آدمیان را از آدم و حوا میدانند ما هم بهمین موضوع معتقد هستیم ، اما سه نفر از پیغمبران بنام نوح ، آئوش ، شیت که پدران یزدیها میباشند از نسل آنها هستند و بقیه از زن سیاه پوستی میباشند

ما معتقدیم که ۷ هزار سال از طوفان یزدی که مانند طوفان نوح است گذشته در هر هزار سال یکبار ، يك خدا در آسمان ظهور کرده (۱) و این خداوند جدید و مقررات و احکام جدیدی میآورد و فرقه فعلی ما از آخرین خداوند الهام میگیرند و اصول زندگی مذهبی خود را منطبق با احکام و اوامر ایشان مینمایند (۱) ماضیما عقیده داریم که روح در گردش و سیر بوده ممکنست از جسم انسانی به جسم حیوانات مثل گاو و گوسفند و یا بعکس از جسم آنها دور شده به جسم انسان منتقل گردد (۱) . . .

شیطان ماموریت مجازات آدمیان را دارد - دختر ك مدنی چشمان

خود را بصورت من دوخت تا ببیند تاثیر گفتار خود را در قیافه و روح من به بیند من اضطراب و ناراحتی خیال خود را مخفی کردم و از او خواستم تا به اظهارات خود ادامه دهد . دختر ك چنین گفت :

اما راجع بطاوس ملك ، موقعیکه خداوند آسمان و زمین را آفرید ، یکی از فرشتگان مقرب در گاهش شیطان بود ، که بر اثر طرفداری از مسار مورد خشم واقع شده او را بزمین فرستاد و بهمین علت مار مورد احترام ما بوده و مجسمه سنگی او در مقبره شیخ عدی است . شیطان اکنون در روی زمین بهر کاری مداخله دارد و چون در روز قیامت باز خداوند با او آشتی میکند و مسلما یکی از مقربین در گاه خداوند شده ماموریت خواهد یافت که آدمیان خطاکار و مقصر را کیفر دهد ، بدین جهت کسانی را که باو امن و نفرین میکنند بشدایدترین کیفرها محکوم خواهد ساخت و فرقه ما بهمین علت از ابتداء او را مورد پرستش قرار داده است و این پرستش فقط از لحاظ بیمی است که از شیطان در دل دارند و نه از جهت عشق و علاقه به او (۱) . . . ضمنا برای آنکه همیشه در نظرمان باشد مجسمه او را بشکل طاوس ساخته و برقرار کرده ایم

هر يك از افراد قبیله موظف است در سال سه بار (البته اگر بیشتر بتواند بهتر خواهد بود) او را زیارت کرده برپایش بوسه زند ، چنانچه بدین کار توفیق نیابد در آنندایا بشدیدترین مجازاتها خواهد رسید سفنمان دختر که باین

جارسید دست‌های مرا در دستهایش گذاشته و شروع به بوسیدن آن کرد معلوم بود اینجا دیگر احساسات و عواطف جوانی دختر به‌هیچان آمده و می‌خواهد عشق و محبت خود را بمن نشان دهد . . .

با او برخاسته برای افتادیم ما از میان دره‌های تنگ که اطراف آنرا همه جا تا چشم‌کار میکرد کوه‌های بلند و مهیب که باقیافه‌های پرچین و شکاف‌های ترس‌آور خود کوئی ما را تهدید میکنند، پیش میرفتیم هیچ صدائی جز ناله پرندگان و نعره حیوانات شنیده نمیشد. کم‌کم خورشید می‌خواست با آخرین نگاههای خود بر روی ماه مخفی گردد، دیگر خسته شده بودیم. پس بر روی تخته سنگ بزرگی قرار گرفتیم، دختر که خسته شده و از پا در آمده بود روی سنگ بیفتاد، کیسوان مشکین پر پشتش در اطراف سرش پراکنده شدند و نسیم چندتار از موهایش را بیازی گرفت، من شانه خود را از جیب در آورده تا موهایش را شانه کنم، ولی همینکه چشمش به شانه افتاد، با عجله جاودستم را گرفت و شانه را بطرف دره پرتاب نمود. از این حرکت او تعجب کردم دختر که متوجه عصبانیت من شد، با نرمی و ملاطفت گفت.

در مراسم مذهبی ما شانه غیر را استعمال کردن تحریم شده و همچنین مردان ما حق ندارند با تیغ دلاکی سرشان را بتراشند، در صورتیکه چنین کنند، باید در چاه زمزم غسل نمایند.

معلوم بود که چاه زمزم، يك چاه بربرکت و بر خیری در نظر مردم قبیله شیطان پرست است و گویا آب این چاه نه تنها میتواند تمام آلودگی‌هایی را که افراد این قبیله بدان قائل بودند شسته آنها را پاک گرداند بلکه آب این چاه هر شیئی را بربرکت می‌نمود (۱)

دختر گفت: بر ما واجب است هر وقت لباس جدیدی تهیه میکنیم به منظور تبرک قبل از آنکه آنرا بدوزیم بچاه زمزم برده توسط شیخ... آنرا غسل دهیم.

دختر پس از ادای این مطلب ناگهان تکان سختی خورد با اضطراب و دست‌باچکی گفت: راستی فردا روز روزه گرفتن ماست و من نمیدانم چگونه میتوانم روزه بگیرم؟ .. گفتم دختر از این عقاید بی‌اساس که هیچ عقل سلیمی زیر بار آن نمیرود دست بردار! تو باید مسلمان گردی و اگر بخواهی مجدداً خود را پای بند بهمان عقاید قومی خود بدانی ناچاراً مجدداً بسوی طائفه خود که می‌خواستند ترا بقتل رسانند مراجعت کنی. از این حرف دختر کمی بفکر فرو رفت و لحظه‌ای ساکت ماند.

شب فرا رسیده بود، دیگر تاریکی و ظلمت در این کوهستان غم‌افزا همه چیز را در آغوش خود گرفت. ناچار چون نمیتوانستیم برای ادامه دهیم شب را با هرزحمتی بود همانجا ماندیم. تعجب آنجا بود که دختر مرا

دوست خطاب میکرد در حالیکه من انتظار داشتم مرا برادر بنامد ولی او گفت
ما بغیر از افرادی که یزیدی هستند بکس دیگر برادر خطاب نمیکنیم -
اگر بمن شب کم کم چنگال خود را از گریبان روز خارج میساخت ،
نسیم صبحگاهی مرا از خواب بیدار کرده بود و من موقعیکه چشم باز کردم ،
دختر را که در کنارم آرمیده بود دیدم . با وحشت از جای برخاسته با ترس

یکنفر از قوال ها

بیم زاید الوصفی در پیرامون آن نقطه
بگردش و جستجو پرداختم ، پس از مدتی
کنجکاوی او را در کنار چشمه دیدم
که در مقابل اشعه طلایی رنگ خورشید
بسجده در آمده است موقعیکه او
چشمش بمن افتاد دو دستی بر سر خود
رده و شروع بگریستن کرد . از او
هلت این تائر را پرسیدم ، گفت : ما
در روز يك مرتبه نماز میخوانیم ،
مخصوصا امروز که روز روزه ماست
ما باید هنگامیکه خورشید از افق
نمایان میگردد بی آنکه شخص خارجی
ما را ببینند نماز گذاریم باو گفتم
ممکن است کلماتی را که در حین نماز
اداء میکنی برایم بگوئی : دختر با
تکان دادن سر موافقت نمود ولی گفت
این کلمات عربی است (من این کلمات
عربی را یادداشت کردم و اینک ترجمه
آن را بنظر خوانندگان عزیز می
رسانم) :

« آفتاب بر من طلوع کرد . دو نفر از جلادان بر من وارد شدند . گفتند
ای مسکین برخیز و بردین خود گواهی بده ! یعنی خدایکی است و پادشاه ، شیخ
حبیب است و سلام بر شیخ عدی و امت او و بر قبه بزرگ و موجود محبت آن ، و
سلام بر قبه نوریس ... و هر فطرال دین یعنی خورشید و بر شیخ و پیر و زیارتگاه
دیر آصور و شهادت ده باینکه بسبب قوت شیخ عدی است که مردم رفعت
پیدا کرده و یزیدی شده اند »

پس از آنکه دختر ، کلمات نماز مخصوص خود را اداء کرد ، چنین ادامه
داد . روزه ما در سال يك بار و سه روز است ! و این روزه در ماه آذر به

طور متوالی انجام میکرد ، در خلال این مدت ما باید در محلهای خودمان روزه بگیریم و هر چه خانواده ما میخورند ما هم بخوریم آنکاه هنگام غروب آفتاب نزد شیخ خود رفته با حضور و شرکت او افطار کنیم و ضمناً هر روز صبح به نزد او رفته و در مقابل چشم او از خوردن خودداری و امساک نماییم .

تا اینجا مطلب دختر پایان یافت او بیش از این از وضع قبیله خود اطلاعاتی بمن نداد ولی برای اینکه ذهن خوانندگان عزیز بیشتر روشن گردد من پس از رسیدن سر پل ذهاب ، بایکی از مطلعین آنجا در باره افراد این قبیله صحبت کردم ، او گفت در خصوص این مردم در بعضی از کتابهای قدیمی اشاراتی رفته است ، بطوریکه من تحقیق نمودم ، این عده از مردم بنام ایزدی یا یزیدی معروفند که بعضی ها گمان میکنند آنها از پیروان یزید بن معاویه میباشند . برخی را هم عقیده بر این است که معنی این کلمه خداست که از یزدان مشتق میشود آنهائیکه مقیم ایرانند خود را ایزدی می شناسند و این گروه بسایر پیغمبران نیز معتقد هستند . همانطوریکه مسلمانان ، حضرت موسی و حضرت عیسی و ابراهیم را باینکی و احترام یاد مینمایند . آنها هم حضرت محمد (ص) را مانند ابراهیم میدانند و بروز جزا که همان قیامت است معتقد میباشند .

آنها دارای دو کتاب مذهبی هستند که یکی بنام «جلوه» که مشتمل بر احکام و دستورات الهی است معروف میباشد (اینها معتقدند که سایر کتابهای مذهبی همه تعریف شده است) و دیگری کتاب «مصحف رش» است که طرز پیدایش آسمانها و زمین و وظائف هر يك در آن نوشته شده است . قسمی که مینویسند ، اصل و ریشه کلمه طاوس ملك ، در نزد این مردم ، قوه فوق نیروها بلکه جوهر عقیده است و اصل کلمه «تئوس» است که بزبان یونانی ولاتین بمعنی خدا میباشد و بعدا مسیحیان آنرا اقتباس کرده و در ادعیه او را در مذهبی آنها بنام «تادوس» یعنی خدا بکار رفته و این فرقه از آنها گرفته و آنرا بر مجسمه یا «بتی» اطلاق کرده اند .

شبهه ای از معتقدات و عقاید دیگر این قبیله . معمولاً از بیان کلماتیکه از لام و یا نون یا عین مشتق شده باشد دوری میکنند و کلماتی را که اول آن به ش و یا شبیه به شیطان - بستان - حیطان - سرطان - خس - خصم شط - شیر - شر را اداء نمیکند و اگر کسی بخواهد بآنها ناسرا بگوید بزبان عربی خواهد گفت (حسن الموصل فی فیک) یعنی کاهوی موصل در دهانت باد و همانطور که گفته شد آنها کاهو نمیخورند و از شنیدن آن بسیار بدشان میآید

۲ - در مقبره شیخ عدی مجسمه ماری است از سفک که در ابتدای ورود آن مجسمه نمایان و بایستی افراد قبیله ابتدا او را سجده کرده و پس از بوسیدن بزیارت قبر بروند و معتقدند که این مار باعث شد که شیطان با خدا دعوا کند و از بهشت بیرون برود زیرا شیطان مار را بسیار دوست میداشت و باین لحاظ

اینک مجسمه او مورد تقدیس است .

۳ - مجسمه طاوس اعظم در همان نقطه که تقریباً ۶ فرسنگی فاصل است واقع میباشد. ولی در هر نقطه که تعدادشان بیش از ۲۰۰ نفر باشد مجسمه کوچکی برای پرستش موجود دارند .

۴ - این عده برخلاف علی الهی ها خروس را که شبیه بطاوس است و خود طاوس را نمی کشند و وای به حال کسی که بجان آنان آزار و اذیت برساند .

۵ - خداوند را قبول دارند ولی او را فرمانفرمای فعال و مطلق زمین ندانسته و شیطان را فرمانفرما میدانند .

۶ - این عده موظفند در هر کجا که هستند یکربع در آمد خود را به اماکن متبرکه بپردازند و در مواقع جشن و اعیاد و عروسی ها مبالغی به رهبانان بدهند .

۷ - کتاب دیگری دارند بنام کتاب سیاه که از قول شیطان نوشته اند (من فرمانفرمای تمام موجودات کره زمین بوده و هستم و تا دنیا وجود دارد خواهم بود و بر اعمال تمام کسانی که زیر نفوذ و اقتدار من هستند تسلط داشته و دارم)

۸ - برخلاف سایر مذاهب آنها خود را از نسل آدم و حوا نمیدانند بلکه سه نفر از بزرگان را از نسل آنها دانسته و بقیه بجای حوا معتقدند که زن سیاه پوستی با آدم ازدواج کرده و چون حوا زن آدم بود چون متوجه میشود که شوهرش بر اثر بی نمکی او بازن سیاه پوستی که نمکین بوده نزدیکی کرده است عصبانی شده و نمیکندارد که آنها با هم ازدواج کنند و این زن سیاه پوست را هم معتقدند که ملک شیطان برای آدم آورده بود ولی از عرق بدن آنها که شیطان در زیر خاک پنهان کرده بود اولین فرد فدایی شیطان بوجود آمده که این عده از اولادان او میباشند .

۹ - چاه زمزم در داخل معبد شیخ عدی است که پس از عبور از مجسمه مار

یکنفر از امیران

مقدس و یک دالان سنگی در حیاطی قرار دارد و معتقدند این آب که بنام زمزم

معروف است از چاه زمزم اصلی آورده شده است .

۱۰ - در سال یکمرتبه مراسم قربانی انجام میدهند که عید قربان است و این عید را برای خورشید انجام میدهند که تا سال دیگر بآنها نور و حرارت بدهد و در این عید بایستی خانواده ها گاو سفیدی را در برآمدن آفتاب پس از آنکه همه آفتاب را سجده کرده و نماز بجا آورده قربانی کنند .

۱۱ - این عده مانند کلیمی ها از خوردن گوشت حیواناتی که سم آنها شکاف ندارد مانند اسب و قاطر و نظایر آن و همچنین حیواناتی که نشخوار نمی کنند خودداری میکنند .

۱۲ - جمع کل این عده در حدود ۴ هزار نفرند که در عراق عرب بیشتر در ناحیه موصل زندگی میکنند و بعلمت تفاوت عقیده دولت عراق آنها را از نظام وظیفه معاف کرده است .

۱۳ - این عده در ایران در نقاط زیر در ایل قلیخانی در حدود ۴۰۰ نفرند که از طرف مرز آلی غربی با سرحد عراق نزدیک میشوند و در محله مرز ترکیه و ایران و شرکان هم عده ای از آنها زندگی میکنند .

۱۴ - اگر در بین این عده کسی تف بزمین بیندازد سر او را میبرند زیرا معتقدند شیطان در همه جا هست و ممکن است بروی او بیفتد

(این بسیار عقیده خوبی است و خوب بود اکثر این عده در تهران بودند تا سر عده ای از این جوانهای بی تربیت را می بریدند تا دیگر آب دهان و تف های پر میکرب خود را توی خیابان نیندازند و مردم را با امراض گوناگون مبتلا نکنند)

۱۵ - در سال یکمرتبه موظفند کتاب مقدس را از صندوق با تشریفات بیرون آورده و از او مرادهای خود را بخوانند .

۱۶ - از گهواره که مرکز ایل قلیخانی است در حدود ۶ الی ۸ فرسنگ بطرف شمال موضوع مذهب علی الهی بصورت ایزدی یا یزیدی یا شیطان پرست یا بنندگان شیطان درمی آید .

لباس افراد ایل قلیخانی و قبیله شیطان پرستان برخلاف کردها است زیرا معمولا قباها را توی شلووار نمی کنند بلکه آنها را تا پایین پا آویزان کرده و زنهای آنها هم بهمین ترتیب مانند مردان قبا به تن میکنند مانند ایل جاف و کردهای عراق نشین بارچه هائی راه راه از ابریشم می پوشند و کلاه آنها بنام کلاخی است و کفشهای آنها هم کفش چیت است .

۱۷ - شیطان پرست ها برخلاف علی الهی ها که ریش را می تراشند حق تراشیدن ریش را ندارند و اغلب سبیل های آنها تاروی زنج می رسد .

۱۸ - شغل آنها عموما صنعت و فلاحه و بی اندازه مردمانی جنگی ورشیه و قوی هستند و این را هم بدانید که در مهمان نوازی بی اندازه معروف هستند و نسبت به میهن و شاه بقدری پابند و علاقمندند که اگر کسی در نزد آنها نام شاه

را مانند سایر ایلات و هشایر کردستان به بدی یاد کند بدون هیچگونه وهم و ترسی باخنجرهای کوچکی که در کمر دارند آنها را سر او را مانند سر گنجشک میبرند (سیکهای هندوستان هم دارای چنین خنجری هستند که بکمر آنها آویزان است و اگر کسی دست بآن بزند و یا خودشان آنها را از غلاف کشیدند بایستی فوری يك خون بریزند زیرا معتقدند توهین بمقدسات مذهبی آنان شده است)

۱۹- معتقدند که روح انسانی پس از فوت به بدن سایر حیوانات حلول میکند.

۲۰- چنانچه قرآن کتاب مذهبی مسلمانان بدست آنها برسد بر روی کلماتی نظیر کلمه شیطان را سياه میکنند و یا آنکه روی آنها را با کاغذ می چسبانند که خوانده و دیده نشود.

۲۱- در بین این عده افراد دارای مقامهایی هستند که هر يك وظیفه خاصی دارند و رسیدن بهر مقامی مستلزم طی کردن معلوماتی است معمولاً از رعیت شروع و به امیر ختم میشود باین ترتیب که اول امیر بعد مقام رتبه بامام و بعد بفقییر میرسد بعد از او كوچك و از كوچك پیر و از پیر بشیخ و از شیخ به قوال و از قوال بر رعیت مثلاً طبقه قوال حق ترقی بمرتبه شیخ را ندارند مگر آنکه بدرجه علم احتیجاب برسند و همچنین شیخ در صورتی میتواند بمقام پیر برسد که درجات علم و معارف را طی کرده باشد.

۲۲- یکی از ادعیه آنان بنام آمین آمین معروف است که در روزهای چهارشنبه و جمعه میخوانند.

۲۳- همان گونه که صبیهای خوزستان با داشتن لهجه مخصوصی بزبان عربی صحبت میکنند این عده هم با اینکه در نقاط کرد نشین بسر میبرند معیناً ادعیه و اوراد را بزبان عربی بیان میکنند.

خوانندگان گرام دختر شیطان پرست از اختلاف فاحشی که بین عقاید مسلمانان و مخصوصاً علی اللهی های آن حدود وجود داشت بآنکه آمده مرك را بر زنده بودن و زیستن در میان دیگران ترجیح داد. پس از آنکه مرا از میان دره ها و رودخانه ها در حالیکه بردوشش سوار میکرد و مانند یک شیر مرد رد میشد به نقطه ای رسانید که در آنجا چشمه آب و درختی وجود داشت دختر لحظه ای با من بصحبت پرداخت و تمنا کرد او را آزاد کنم منم چون باطنا باین امر راضی بودم بآزادیش رضایت داده و در حالیکه دستها و پاها را بوسه میداد راه پل ذهاب را نشان داده و در حالیکه مهره سبزی که گویا همه دارند از گردن باز کرد آنها بمن داد گفت این نشانی را بگیر و اگر بیکوقت باین حدود آمدمی بهترین سعادت برای توست زیرا تو آزاد کننده یکنفر شیطان پرست بوده ای.

همچو که مهره را گرفتم دختر در برابرم بزانو درآمد و پس از اداء

اورادی بلند شده و مانند برق شروع بدویدن کرد
در حالیکه کیسوان مشکینش به یمین و پسر میرفت
از بالای تپه رو برو بطرف پائین رفت و از نظرم محو
گردید.

دوری دختر شیطان پرست در من بسی تاثیر
کرد زیرا میدانستم او با پاهای خود بطرف مرک
میرود ولی چون چاره‌ای نبود لحظه‌ای استراحت
کرده و بنابه نشانی که داده بود براه افتادم نزدیک
های ظهر به جاده رسیدم و در قهوه‌خانه استراحت
کردم. در این قهوه‌خانه افراد توده مجدد مرا
اشتباهی گرفته و احترام زیادی کردند.

ورود به سر پل ذهاب

چون خبر ورودم قبلا به پل ذهاب رسیده بود.
باین لحاظ همینکه وارد این بخش شدم مثل اینکه تمام
افراد از ورودم با اطلاع باشند بنا بدستور لیدر
خود در دو طرف خیابان ورودی به بخش صف کشیده
و پس از آنکه وارد شدم لیدر که معلوم بود خدمت
سربازیش را انجام داده است خبردار بلندی گفته در

یک نفر از رعیت ها
سن ۹۰ سالگی

همین وقت صدای موزیک محلی بلند شد و خودش جلو آمده پس از گفتن خیر مقدم
و گزارش افراد توده و خدماتش مرا بطرف کلوب هدایت کرد منم افراد
را يك يك بازرسی کرده و در حالیکه افراد علی‌الهی بنظرم جالب میرسید و وارد
کلوب شدم فوری وسائل پذیرایی مهیا گردید در همین وقت یکی دو نفر بامن
بقرکی مشغول صحبت شدند منکه از این بابت کاملا عرب بودم فقط گاهی لبخندی
میزدم و سری تکان میدادم و گاه که حس میکردم راجع به مظالم ارباب‌ها صحبت
میکردند چند گره در ابروان انداخته و مثل اینکه بخواهم بگویم الساعة حکم
اهدایشان را صادر میکنم قیافه می گرفتم. بعد از لحظه‌ای گوش دادن گفتم خوب است
فارسی صحبت کنید زیرا من خیلی خوب فارسی میدانم پس از چند دقیقه و صرف
چای لیدر جلو آمده و گفت به بخشید اگر خوب تر کی صحبت میکنم زیرا
مدتهاست از آذربایجان دورم (خوانندگان گرام اینجا متوجه شدم که باروها
مرا بجای یکی از ژنرال‌های دمکرات اشتباهی گرفته اند و این اشتباه موقعی
برایم مسلم شد که در این حدود افرادی را بلباس دمکرات‌ها و نشان‌هایشان
میدیدم که گاه در رفت و آمد بودند و مخصوصا را اندکان آنها را کسه یکی
دونایشان در کرمانشاه بودند و از طرف دولت هم مزاحمشان نمیشدند این افراد

مرتباً در کلوپهای حزب رفت آمد میکردند (

افراد فرقه حاضر شدند و لیدر بر صندلی رفته و سخنرانی مضحکی که معلوم بود علاوه بر اینکه سواد ندارد سخنرانی هم بلد نیست ایراد کرد ولی مرتباً دم از زنده باد دمکرات آذربایجان! و حزب توده بقول خودش میزد و مرتباً وعده میداد که بزودی از زیر بار اربابان ظالم بیرون خواهیم آمد و آنها هم گوش میشدند و هورا میکشیدند.

پس از آنکه آقای لیدر از صندلی پائین آمد باتفاق از کلوپ خارج شدیم و در راه بمن گفت ملاحظه بفرمائید من چقدر فداکاری میکنم ولی بیش از ماهی یک هزار ریال بمن نمیدهند وزن بچه ام گرسنه اند شا چند کلمه بنویسید تا حقوقم را زیاد کنند. منهم بایشان وعده داده و متوجه شدم که فریادهای زنده باد زنده باد یارو قلبی نیست بلکه برای خاطر روزی ۳۰ ریالی است که بساو داده میشود.

از اینجا يك راه به دیده ور و گیلانغرب میرود و يك راه به قصر شیرین.

رودخانه الوند که از این بخش میگذرد از ریجاب قلعهانی سرچشمه میگیرد که پس از تشکیل آبشارها و گذشتن از صخره های مخوف وارد دشت ذهاب میشود (معمولاً آنطرف رودخانه را دشت ذهاب و اینطرف آنرا دشت قلعه شاهین میگویند. شاهین نام یکی از سرداران معروف خسرو پرویز است در دشت قلعه شاهین آثار سربازخانه های عهد ساسانی تاحدی نمودار است خود قلعه در فاصله ۹ کیلومتری جاده قرار دارد.)

آب دشت ذهاب بطور کلی قابل آشامیدن نیست و اشخاص را به بیماریهای گوناگون مبتلا میسازد و مصرف اهالی از آب رودخانه الوند است. آب این رودخانه پس از طی ۱۵ کیلومتر در دره خمپاره بسیار گوارا میشود و تا حدود مرز ایران و عراق خاصیتش را حفظ وای در خانقین باز غیر مشروب میگردد و این تغییرات بواسطه ماهیت خاکهاست. در سرپل ذهاب ترسیده به پل طرف دست راست کوه کوچکی است که از سنك تراشیده شده و نهر آبی در آنجا جاری است بنام جوی پلاش که از ایل قلعهانی میآید و سابقاً سرپل را مشروب میکرد. بنا به تحقیق آثار آن از عهد اشکانیان میباشد اعلیحضرت فقید این آب را که مدتها بر اثر خرابی جویهای به سرپل وارد نمی شد وارد و اراضی را مشروب کرد. در بغل آن کوه کتیبه ای است که یکنفر را در حال جفت کردن گاو نشان میدهد و کتیبه دیگری است که شخصی را نشان میدهد دور آسالاغ در جلو اوست (این دو کتیبه برجسته میباشد)

در اینجا بقرار اطلاع جنگی بنام سرپل ذهاب بین قوای ایران و عرب رخ داده و اینك آثار سربازخانه های ایرانی در قسمت شرقی این دشت که معروف به سراب قلعه شاهین است دیده میشود و چاه بیژن در نزدیکی ذهاب قرار دارد. فاصله

چاه تا جاده در حدود دو کیلومتر است که تمام آنرا دشتی وسیع فرا گرفته
شعاع چاه در حدود دو متر و نیم ولی از عمق آن اطلاعی بدست نیامد. در اینجا
من بیاد داستان منیژه و بیژن ورستم و افراسیاب افتادم

چون مشاهداتم در اینجا پایان رسید بطرف قصر شیرین حرکت کردم
افراد فرقه مرا در اتوموبیل مخصوصی جای داده و در آن هوای گرم دسته
موزیک را روی اتوموبیل فرستاده و در حالیکه مرتباً میزدند سرپل را ترك
کردیم در بین راه با صدای موزیک اهالی قراء و دهات از لانه ها بیرون آمده
و هورا میکشیدند و ما را بدرقه میکردند.

جاده عموماً از پستی و بلندی ها و دره ها عبور میکرد که در بعضی جاها
جنگلهایی دیده میشد که در گوشه و کنار آن کتراتیچی های ذغال خروارها
ذغال را روی هم انباشته و باره ای مشغول حمل به تهران و همدان و برخی مشغول
آتش زدن جنگلهای بودند.

ورود بقصر شیرین

اتوموبیل پس از طی ۱۶ کیلومتر و عبور از چهارقریه به دره خمپاره
رسید که بی اندازه مخوف بوده اوایل غروب بود که به قصر شیرین وارد شدم مسافت
از قصر ۳۰ کیلومتر است در اینجا هوا به شدت گرم.

چون در این شهر هم جاو مکانی وجود نداشت شب را بهر نحو بود منزل
رئیس شهر بانی بسر بردم فردا صبح بعمارت فرمانداری که در کنار رودخانه
الوند در محل بسیار مصفا و زیبایی قرار گرفته بود رفته و آقای فرماندار
را در حالیکه بعوض عکس اعلیحضرت شاهنشاه ایران عکس بکنفر شیخ بر بالای
سروش نصب بود ملاقات کردم.

فرماندار این شهر هم که معلوم شد از بازاشته های ارتش است پس از
آنکه نسبت بشکل و شمایل من مدتی خیره شده و حالت تعجبی گرفته بود مقدم
را گرامی داشت (خوانندگان گرام امیدالم خاصیت آب و هوای این حدود
است که حواس رؤسا را پرت میکند یا چیز دیگری زیرا در این استان استندارش
از شکل و شمایل ترسید فرماندار شاه آباد رو مخفی کرد رئیس شهر بانیش از
اطاق بیرون نیامد اهالی گرنداشتگاهی مرا بجای ژنرال های دمکرات آذربایجان
گرفتند فرماندار قصر هم مرتباً میگفت شما ایرانی هستید واقعا چیز عجیبی بود)

موقعی که عمارت دبیرستان را میدیدم جوانکی لاغر که معلوم شد بجای
رئیس فرهنگ نماینده آنجا است همراه بود این عمارت و عمارت فرمانداری که
از زیباترین عمارات شهر محسوب میشد از یاد کارهای شاهنشاه فقید بود ضمناً
چون جا و مکانی نداشتم از نماینده خواش کردم اگر ممکن باشد یکی از
اطاقهای خالی را باختیارم بگذارند آقای نماینده هم بنا بسفارش فرماندار
تقاضایم را پذیرفته و کسوله پشتی را در یکی از اطاقها باز کرد و باتفاق

او به لب رود خانه آمدم. جوانان در این رود خانه مشغول شناوری بود ولی مثل اینکه فرنگستان باشد ز نهایی کرد هم با آنها شنا میکردند نماینده میگفت طرف های ظهر این رودخانه مملو از زنان و دوشیزگان است که مشغول شناوری هستند.

آقای نماینده با ما خدا حافظی کرده رفت من ماندم و عمارت فرهنگ از فرط گرما ناچار بر روی قالی دراز کشیدم هنوز چشم گرم نشده بود که حس کردم دست و پای مرا بوسه های گرمی نوازش میدهد با خود گفتم لابد از همان دوشیزگان توی رودخانه هستند که از دیوارهای کوتاه عمارت خود را باین اطاق خلوت رسانیده و خواسته اند مهمان داری و غریب نوازی کنند ولی دیدم نه موضوع یک نفر نیست بلکه چند نفرند. گفتم لابد یکمده چند نفری آمده اند ولی تعجب اینجا بود که صدائی از آنها بگوش نمیرسید چشم را باز کردم تادیدار یکی از مهرویان را به بینم ولی در عوض همینکه بلند شدم چشم چند سوسمار بزرگ و کوچک که بسرعت از دیوارها بالا رفته و در سوراخ های خود مخفی شدند افتاد. وهم عجیبی سراپایم را احاطه کرد مخصوصاً آن موقع که دیدم از درو دیوار این اطاق سوسمارهای بزرگی مرا نظاره میکنند و بداخل سوراخها میروند.

از مشاهده این جریانات فرار را بر قرار ترجیح دادم ولی کرسنگی بمن فشار آورده و تابش گرما اجازه نمیداد بیرون بروم: ناچار خود را بداخل حیاط عمارت رسانیدم در اینجا درختان بزرگی دیده میشد که بشاخ و برگ آنها چیزهایی آویزان بود و بنا به استوایی که قبلاً درباره آن از نماینده کرده بودم معلوم بود انجیر است.

با خود گفتم خوبست چند دانه انجیر بخورم تا لااقل سدجویی کرده باشم. با اشتیاقی تمام بطرف درخت بزرگی رفته و ۵ الی ۶ دانه از آنها را باو لعی تمام کنده و مشغون خوردن شدم که ناگه دهانم آتش گرفت و از انگشتان و دهانم خون سرازیر گردید از فرط سوزش نمیدانستم چکنم بسرعت با طاق دویده و در داخل کوله پشتی مشغول یافتن شیشه تننور و باند شدم که ناگه چند عدد سوسمار از داخل آن بیرون پریده و بسرعت از دیوارها بالا رفتند.

خوانندگان گرامی خوب تصور کنید چه منظره ای و چه جریاناتی مخصوصاً که در همین کش و قوس دیدم صدائی از پشت سر رسید با خود گفتم وای که اینجا طلسم است و مرا بطلسم انداخته اند جرات نگاه کردن نداشتم ولی پس از لحظه ای نماینده را در جلوی خود دیدم که با ظرفی از ماست و پنیر و دو عدد نان ایستاده است. از دیدنش خوشحال شدم و ماجرا را گفتم نماینده گفت آری این درختان انجیر است ولی نه انجیر معمولی بلکه با انجیر هندی معروف است و طرز خوردن آن بنحو خاصی است و برای اسهال بسیار نافع است

از طرفی چون اینها خار دارد بایستی با دستمال آنها را کند نه بادست از این جهت دست و دهان شما را مجروح کرده است .

پس از صرف نان و ماست مختصری چون شب را صلاح ندیدم در آن عمارت مخوف بکه و تنها باشم با اظهار تشکر از ایشان کوله پشتی را برداشته و طرف عصر بکه هوا ملایم بود بیرون آمدم .

وضع شهر - این شهر در میان دو تپه واقع شده که در طرف مشرق آن قصر آباد قرار گرفته که دارای امامزاده ای است و سنگرمی باشد و دارای دو خیابان است یکی بنام خیابان پهلوی و دیگری که به خانقین و کرمانشاه میرود .

درجه حرارت در قصر ۴۲ خسروی ۴۶ نفت شاه ۵۰ میباشد .

رودخانه معروف الوند پس از عبور از بل ذهاب همینکه وارد این شهر میشود بر اثر خاصیت خاک آنجا پی اندازه گوارا و قابل شرب میگردد ولی پس از عبور از قصر در خانقین مجدداً غیر مشروب شده و پس از عبور از شهر وان و قزل رباط بشط العرب میریزد .

چون در کرمانشاه زمستانها سرد میشود و برعکس هوای قصر مفرح است باین لحاظ خسرو پرویز در کنار رودخانه الوند برای شیرین معشوقه خود قصری بنا کرده که اکنون آثار خرابه های آن باقی است و باین لحاظ این شهر به قصر شیرین معروف شده است .

از اینجا تا خسروی مرز ایران و عراق ۲۱ کیلو متر است که من پس از تهیه اتومبیلی بآنسوی رفتم لباس مردم و لهجه بندریج عوض میشد و به صورت عربی در میآمد در خسروی بجز يك پاشگاه ژاندارمری که رئیسش يك نفر استوار بود و عمارت كمرك که بی اندازه زیبا بنظر میرسید چیز دیگری در آن بیابان گرم و سوزان دیده نمیشد ولی اغلب ساختمانهای كمرك رو بخرابی میرفت و اغلب مال التجاره ها بر اثر نبودن انبار در بیابان افتاده بود .

بطوریکه از نزدیک دیدم و شنیدم اوضاع مرزی از لحاظ کمی پاشگاهها خوب نیست و مال التجاره های زیادی از دو طرف بطور قاچاق وارد و خارج میگردد که هیچیک از مامورین متوجه نمیشوند و از این بابت خسارات زیادی متوجه دولت میگردد و اگر هم یکی دو تایی آنها را به بینید اگر قاچاقچیان مساح

این مرد بادستهای کوتاهش از گدا های قصر است

نباشند که دستگیرشان میکنند و پرواضح است که قاچاقچی غیر مسلح مال التجاره زیادی حمل و نقل نمیکند ولی اگر زیاد باشد عموماً مسلح و کاری از مأمورین ساخته نیست. بعقیده نگارنده دولت بایستی برای جلوگیری از این عمل تشکیلات مفصلی در دست داشته باشد والا از چند نفر ژاندارم یا آنچه را که من دیده‌ام کاری ساخته نیست.

نفت شاه

مرکز نفت شاه در ناحیه سومار یکی از نقاط گرمسیری واقع است که هوایش بی اندازه گرم و طاقت فرساست یکطرف آنرا معدن نمک تشکیل میدهد که بخاک ایلام بر میخورد و عراقی‌ها از این معدن نمک بعراق میبرند این معدن تا قصر شیرین در حدود ۲۰ فرسنگ فاصله دارد در این منطقه چندین چاه نفت وجود دارد که در مقابل آن بفاصله ۳۶ کیلومتر نفت خانه عراق قرار دارد بطوری که تمام بالشکاهها دیده میشود.

از این منطقه معمولاً نفت خام استخراج و بوسیله لوله از نقاطی واقع در گرمسیر کلهر عبور کرده و بیاطاق میرسد (باطاق گردنه ای است که در میان سرد سیر و گرمسیر واقع شده).

چون سطح اراضی نفت شاه به نسبت کرمانشاه بی اندازه بامین است بنا بر این نفت را بوسیله تلمبه بسیار قوی بطرف کرند و شاه آباد و ماهی دشت رفته از آنجا بمحل تصفیه خانه کرمانشاه که در حقیقت مانند آبادان است میرسد در نفت شاه. قریب سه هزار نفر کارگر مشغول کارند و از طرف شرکت استخراج و زمین های متعدد ورزشی برای آنها درست شده مسابقه خرسواری آنجا را هیچوقت فراموش نمیکنم.

بین قریه سومار و گیلانغرب چشمه های نفتی زیادی دیده میشود که نفت مانند چشمه آب از آنها میجوشد و در فاصله ۸ فرسنگی چشمه بزرگی است که سابقاً ایرانیان با وسائل مقدماتی آنرا تصفیه و مصرف میکردند که اینک هم بحال خود باقی و بنام نفت امام حسن معروف شده است و فعلاً اغلب افراد عشایر از نفت آن چشمه برای روشنائی استفاده میکنند.

گیلانغرب

از قصر يك راه بگیلانغرب و سومار محل نفت شاه میرود که بی اندازه گرم و صعب العبور و فعلاً کاروان روست و درز مستان عبور و مرور غیر مقدور میگردد. از وقایع شهر یور بیعدجاده آن بکلی خراب و قابل استفاده نیست مسافت از قصر تا نفت شاه ۷۳ کیلومتر و تا سومار ۹۴ کیلومتر است.

در بین راه قصر و گیلانغرب مقبره ای است بنام امام حسن که محل پرستش کلیه عشایر گرمسیر است.

در این حدود و قصر مار و عقرب بی اندازه زیاد است بطوریکه از در و دیوار

و ساختمانها بیرون میآیند و بکنوع عقربهای کوچکی دارد که بعضی زدن شخص را هلاک میکند. خدنگ معروف که نامش را در اشعار شنیده اید در اینجا و پاره ای از نواحی ارستان دیده میشود. این خدنگ ها که همان رطیل های درشت یعنی بقدر يك بشقاب باشند بقدری قوی هستند که روی سرما را رفته و با در آوردن چشمهایش او را هلاک می کنند شاعر چنین میگوید:

خدنگ مار کش با مار شد جفت قضا هم خنده زده هم آفرین گفت

تخت نادر

گیلانغرب مرکز ایل کلهر است که برای رسیدن به آن يك راه از شاه آباد غرب دارد که بطرف عیلام میروود و يك راه هم از قصر شیرین در صورتیکه از راه شاه آباد غرب برویم پس از رد شدن از کوه گردنه و قلاجه طرف دست راست جاده بطرف گیلانغرب میروود در اینجا تفتی است در کنار چشمه که از سنگ چیده شده و بنام تخت نادر معروف است در این محل نادر جنگهای زیادی کرده باین ترتیب موقعی که نادر از قوای عثمانی در بل ذهاب شکست خورد دستور عقب نشینی صادر و به این نقطه آمد و سربازان برایش تفتی از سنگ درست کردند. و به میرزا مهدی خان منشی مخصوص خود دستور داد نامه ای به فرماندار همدان بنویسد که چون قوا شکست خورده فوراً سرباز به کمک بفرستد میرزا مهدی خان چنین نوشت «اوامر جهانمطاع چنین ... شده است که به قشون ظفر ستون ملائک گردون ... نادر شاه عظیم الشان چشم زخمی رسیده است فوراً آنچه ممکن است کمک به قشون بفرستید» نادر پس از مطالعه نامه خشمگین شده و او را باو کرده گفت فلان فلان شده بنویس ... زن نادر را پاره کردند فوری سرباز بفرست (این جریان را عبداله خان زینم که يك چشم آن مصنوعی و از خوانین و شاعر و دانشمندان حدود است برای من تعریف کرد)

اگر نادر میخواست از جاده صاف حمله را آغاز کند بایستی ۱۶ فرسنگ را طی کند ولی از جاده باریکی که پیاده بسختی عبور میکرد و بنام راه دیده معروف است با دو هزار نفر سرباز ۸ ساعته راه را میان بر کرده و با اینکه ۱۵۰۰ نفر آنها تلف شدند از پشت سردشمن سردر آورد و با ۵۰۰ نفر عثمانیها را که در سرپل و گردنه باطاق بودند تحت محاصره قرار داد و با ۵۰۰ نفر سرباز ایرانیان توانستند ۱۰۰ هزار نفر پیاده نظام و سوار نظام عثمانی را تسلیم کنند و همین تا کتیک و نادر در جنگ با سربازان محمد شاه هندی در تنک خیبر واقع در افغانستان انجام داد که منتج به تصرف هند گردید. در اطراف غرب گیلانغرب جلگه ایست بین چند کوه که کوه ندارد و در آن جلگه نهلهایی دیده میشود که مربوط به زمان اشکانیان و ساسانیان بوده. در زمان سلطنت رضا شاه فقید برای اینکه آب آن نهلهادر نرود مؤسسات کشاورزی در آنجا تاسیسی کرد که در سال دوم قلمهای مرکبات گل گرد و درخت های انار در سال سوم انار داده

و بر اثر بکر بودن اراضی بوته های بادنجان و توئون بار تفاع یکمتر و نیم میرسید
ولی اینک که قبادیان نامی آنجا را تصرف کرده دیگر آتساری دیده نمیشود .
چون مطالعات من در این حدود پایان رسید از قصر حرکت کرده و یک
سر به کرمانشاه آمدم و پس از یکی دوروز توقف به طرف سنندج حرکت
کردم . مسافت از کرمانشاه تا سنندج ۱۵۹ کیلومتر است که از ۲۹ آبادی
رد میشود حداقل مسافت بین آبادی ها ۲ کیلومتر و حد اکثر ۱۴ کیلومتر
است که آنهم مسافت از شیروانه به پل رازاور میباشد ولی بقیه عموما چهار
کیلومتر و ۵ کیلومتر است زراعت در این خطسیر بیشتر تنباکوست . وضع
جاده خوب ولی اتوموبیل ها اغلب از میان دره ها و پست و بلندیهای بی اندازه
خطرناک و صعب العبور رد میشود .

در این خطسیر پس از عبور ۲۴ کیلومتر از کرمانشاه به دو راهی
رسیدیم که از آنجا یک راه بطرف اورامان تخت و اورامان لهن میرود .
در این مسافت چند گردنه خطرناک وجود دارد یکی گردنه مروارید
که در کنارش ده مروارید واقع شده و دیگری گردنه درویش و گردنه در که
میباشد . قهوه خانه های بین راه را عموما کردها اداره کرده و دربارهای از
آنها برای افراد نظامی و همدانی و کرمانشاهی منقل و افوری وجود
دارد ولی قیمت غذا بی اندازه گران است و پلو و چلو و خوراکی وجود ندارد
بلکه غذا منحصر به تخم مرغ و ماست است قیمت دو تخم مرغ سرخ شده با
یک عدد نان ۱۵ ریال میباشد

چون از اینجا به بعد ما وارد منطقه نظامی میشدیم و بعلت قضایای
آذربایجان و کردستان مردم احتمال خطر میرفت باین لحاظ از طرف ارتش
در تمام این خطسیر بر روی تپه ها و نقاط مرتفع برجهای بلندی ساخته شده بود
که افراد نظامی با وسائل توپخانه و مسلسل مشغول کشیک بودند .

خوانندگان گرام وای کسانی که این کتاب را اینک در جای گرم و
ارم می خوانید نمی دانم متوجه هستید چه میگویم آیا میدانید این سربازان فداکار
و افسران ارجمند گذشته که در این هوای گرم سوزان در زیر آفتاب
بر نوک تپه ها و داخل برجها بودند چه حال و روزی داشتند . آری گوش کنید تا دیدنی
های خود را بگویم اتوموبیل پنجره شد و چون تابش آفتاب مارا ناراحت
کرده بود باتفاق یکی از افسران که به سنندج میرفت بسوی یکی از برجها
حرکت کردیم پس از دادن علامات آهنائی موقعی که وارد شدیم همان
افسرانی را که در خیابان های تهران بنظر شما باد و فیس کرده و صورتهای اصلاح
کرده و در میان لباسهای شیک بنظر می آیند و شما ممکن است بساره ای از
اوقات توی دلتان نسبت به قضایای شهریور غرور و غروری بآنها بکنید ما همان
ها که مدت مرخصیشان در تهران پایان رسیده و اینک به صوب ماموریت

آمده بودند دیده میشدند که در گوشه‌ای از این برجها باتفاق سربازان بر روی پتوی سربازی در حالیکه مانند درویش ریش و شمشان درآمده و از يك حلبی نفتی آب میشامیدند و برروی حلبی دیگری نان می پختند زانگی می کردند یعنی به برای حقوق ماهیانه زیرا اگر واقعا ماهی ده هزار تومان هم به شخص بدهند زره‌ای ارزش ندارد بلکه این عده برای حفاظت از ناموس من و شما که در شهرهای ایران به کیف و لذت و خوشی مشغولیم تفنگ بدست آمده جانبازی بودند. آری در همان ساعاتی که در کافه دانسیك های تهران جوانان و ثروتمندان با خانم هایشان در قهقهه و شادی هستند این عده از جان گذشته در میان تپه‌ها و دره‌ها دور از زن و بچه و خانواده‌شان تا صبح پاسداری میکنند و مملکت را در آرامش نگاه میدارند.

بدون شك هیچ سرباز بیکانه‌ای با مستثنای سرباز ایرانی حاضر نیست که با چنین زانگی سخت و غیر قابل تحملی یکدقیقه هم خدمت کند مگر افراد ایرانی حال به بینید اگر این افراد تحت يك رژیم صحیح و اساسی تربیت یافته و تعلیمات لازمه را فرا گیرند آنوقت چه خواهد شد و این ۱۵ ملیون جمعیت با چنین روحیه‌ای چگونه روش جهانگیری را مانند نیاکان خود تمقید خواهند کرد. پس بیجا نیست که بیکامکان و آنهائی که در این کشور منافعی دارند در صدد کشتن روحیه و از بین بردن نسل ایرانی با وسایل گوناگون و مرموز که جهانگرد شامهم در این دو سال به اغلب آنهائی برده است بسا حدا کثر قوه مشغول میباشند.

چون اتوموبیل درست شد بروج را ترك کرده و به جلگلی مصنوعی رسیدیم که در میان آن از شاهنشاه فقید و حکمت رئیس فرهنگ وقت پذیرائی شده بود. تمام مسیر جاده مملو از افراد نظامی و تالک و مسلسل و توپخانه بود که مانند مور و ملخ مرتباً در رفت و آمد بوده و گویا منتظر واقعه غیر مترقبه‌ای بودند.

ورود به سنندج و بسریدن یکشب و حشۀناك در تکیه

اتوموبیل تا این ساعت مرتباً از دره‌ها و تپه‌ها رد میشد و با سرعتی تمام طی طریق میکرد که ناگاه از جلو منظره چراغهای بیمشاری نمودار گردید که در آنوقت هب جلوه خاصی داشت همینکه خواستم از رفیق پهلودستم راجع بآن ها سؤال کنم اتوموبیل توقف کرده و چند نفر سرباز در حالیکه برق سرنیزه‌های آنها میدرخشید جلو آمده و ما را از خطری که در پیش داشتیم مستحضّر کردند. با این ترتیب قرار شد شب را بمائیم ولی راننده بهر نحو بود سربازان را حاضر کرد تا از مخالفت صرف نظر کنند منتها یکی دو نفرشان برای محافظت روی رکاب پریده و از قهوه‌خانه دور شدیم کم کم منظره چراغها نزدیک تر میشد و من بیشتر متمایل بدیدن شهر میگشتم. یکوقت تاریکی عجیبی سراسر بیابان

را گرفت و دیگر از آن مناظر خبری نشد از رفیقم سؤال کردم پس کو آن چراغها
و آن مناظر. جواب داد معلوم است برق شهر خراب شده است اتفاقا حدسش بجا بود
زیرا پس از چند دقیقه نورهای خفیفی که معلوم بود چراغهای دستی و چراغهای
طوری هستند جایگزین آن مناظر زیبا گردید.

ساعتی طول نکشید که وارد شهر شدیم و اتوموبیل پس از عبور یکی دو
کوچه دم درب منزلی توقف کرد منم ناچار پیاده شده در آن وقت شب نمیدانستم
چه بکنم و کجا بروم بالاخره کوله پشتی را بدوش کشیده بمنظور پیدا کردن
مهمانخانه کوچهای تنگ و تاریک و مخوف شهر را طی میکردم درحالیکه نمیدانستم
بکجا میروم.

خاموشی مطلق سراسر کوچهها را فرا گرفته بود و گاه از اوقات صدای
عووسگان که در آن وقت شب جز خوف و ترس چیز دیگری نبود شنیده میشد
هر آن خود را برای مبارزه با آن آن آماده کرده و برای ادامه میدادم: در این
وقت بر اثر تاریکی پایم سکندری خورد و نقش زمین هدم. بر اثر ضربه شدیدی
که بر دانویم وارد شد تا ربع ساعت طاقت حرکت را نداشته و در دل ناله
میکردم تا اینکه بهرنحوه بود بلند شده برای ادامه دادم هنوز چند قدمی رد نشده
بودم که روشنائی خفیفی از دور مشاهده شد. باشتیاق تمام بسرعت خود را
بآنجا رسانیدم.

هر دهم روز در محله جوراواد - درزیر این روشنائی دکانی محقر بنظر رسید
که پیرمردی بسن هفتاد سالگی درحالیکه ریشش تا نزدیکی ناف و موهای سرش
مانند دراویش به اطرافش ریخته بود بالباسی مخصوص مشغول پاره دوزی و ضمنا
بیان اورادی بود از ترس بدون اختیار سلامی کرده و منتظر جواب شدم ولی متأسفانه
جوابی شنیده نشد و مرتب لبهایش حرکت میکرد. اینجا دیگر بطوری لرزه سراپایم
را گرفت که نزدیک بود بزمین بخورم زیرا شنیده بودم در این حدود فرقههای عجیب با
آداب و رسوم مخصوصی وجود دارد که افراد مخالف را به دیار عدم میفرستند. خواستم
فرار کنم ولی بکجا و بچه جرأت ناچار مجدد سلام کرده و منتظر جواب شدم.
خوشبختانه پیرمرد سر را بالا کرده و بزبان کردی گفت عليك السلام خوش آمدی
فرزند بیا و بنشین. از خوشزبانی او جرأتی پیدا کرده و روی سکو دکان نشستم ولی
از چشمهای او میترسیدم پیر گفت از کجا آمده ای آیا سربازی یا افسری یا امریکائی
هستی. جواب دادم خیر ایرانی هستم و بکنفر سیاحم که راه را گم کرده بدنبال
مهمانخانه میگردم پیر جواب داد صبر کن الان کارم تمام میشود و ترا به مهمانخانه
میبرم خوش حال شده چیزی طول نکشید که دکان را بسته و من او برای افتادیم
از پیر سؤال کردم اینجا کجاست جواب داد اینجا محله جوراواد است.

ورود به تکیه و مشاهده خلیفه فتاح

در این وقت پیر گفت امشب چون شب دوشنبه و شب تولد حضرت عمر رضی الله عنه

میباشد ما باید بنزد خلیفه فتاح برای انجام عملیات مذهبی برویم اگر مایل باشی تو هم بامن بیا تا پس از خاتمه ترا بجائی بمنظور خواب هدایت کنم . ناچار قبول کرده و پس از طی دوسه کوچه پیرمرد بداخل محوطه ای که در داخل اطاق های آن بجز روشنائی ضعیفی چیز دیگر ندیده نمیشد رسانید . پیردستم را گرفت و بداخل اطاق نسبتا تاریکی هدایت کرد . در این اطاق جز چند چراغ موشی نفتی چیز دیگر ندیدم که ناگاه پیرمرد بسجده افتاد و ناچار منم بسجده افتادم ولی دیدم پیر با کسی صحبت میکنند خوب چشمهایم را مالیده دیدم دو چشم شهلای قرمز متوجه من است خواستم فریاد بزنم ولی خود را نباخته و مشغول تماشا شدم .

پرچم سبز - بر بالای سر این مرد که بسن ۷۰ سالگی بود و معلوم شد خلیفه است پرچمی سبز دیده میشد که روی آن نوشته بودند یا قوس . چون کلمه قوس برایم تازه کی داشت فوری از پیر پرسیدم قوس کیست ؟ پیر جواب داد این شخص در بان حضرت خلیفه عمر بوده اینجا فهمیدم که در میان فرقه عجیبی هستم .

در این محیط هیچ صدائی شنیده نمیشد و هر چند دقیقه یک نفر که مساند در اویش موهای بلندی داشت وارد میشد و ابتدا بزیر پرچم سبز میرفت پس از آنکه پرچم را میبوسید دست خلیفه را بوسیده در گوشه ای آرام نشسته و مشغول خواندن اوراد میکردید ضمنا خلیفه هم تسبیح بزرگی که تقریبا صد مهره داشت در دست داشته و مرتبا میگفت یا قوس جیلانی مددی

مناظر وحشته ناک - ناگاه خلیفه از زیر پرچم سبز بلند شده و دو کف دستش را محکم بهمزد که با شنیدن این صدا صدای طبل و دف بگوش رسید اطرافیان همه از جای بلند شده و در اطراف پرچم و خلیفه حلقه وار نشسته و شروع بخواندن این ورد کردند **لا اله الا الله یا قیوم یا قیوم** کم کم سرها هم بحرکت درآمد بطوریکه حالت هشت لاتین را پیدا کرد هر قدر صدای دف شدیدتر میکردید بهمان نسبت هم سرهای آنها بسرعت باطراف حرکت میکرد

چیزی نگذشت که عده ای از بین آنها بلند شده و لباسها را از تن در آورده در حالیکه فقط شلوارهایشان پیایشان بود شروع بحرکات عجیبی نمودند ناگاه از بیرون محوطه صدای طبل عجیبی بگوش رسید که بمحض شنیدن آن افرادی که لغت بودند بیرون پریده و با آهنگ طبل در حالت ایستاده با کمر شروع به بالا رفتن و پائین رفتن نمودند (تکرار این حالت را رشت می گویند یعنی دیوانه) قریب نیم ساعت در بیرون به انجام این حرکات مشغول بودند که باز بداخل اطاق برگشته و تعجب آنها بود مانند دیوانگان بطرف طاقچه ها رفته و هر کسی هر چه بدستش میآمد می بلعید . برای خوانندگان بی اندازه عجیب خواهد بود اگر بگویم قریب ۲۰ عدد سینی کوچک و قهوه

سینی و استکان و قاشق را این هده براحتی بلعیدند مخصوصا یکنفر آنها مشغول خوردن دسته ها و نك گردید بطوری که دهانم از حیرت باز ماند. مشاهده این قسمت بقدری دگر گوالم کرد که تمام آنها را خواب تصور میکردم و تعجبم بیشتر در آنجا بود یکی از آنها گوسفندی را از اطاقی بیرون آورده و هنوز به محوطه نرسیده بود نفر دیگری با حالت عجیبی به سوی گوسفند دویده و در حالیکه پشتش بمن بود گوسفند را می بلعید. الله اکبر داشتم دیوانه میشدم از یکی از آنها که لغت نشده بود سؤال کردم این مرد چگونه گوسفند را خورد. مرد جواب داد در این موقع بر اثر اعتقاد مذهبی که در ماست یا نوع جنس کوچک میشود و یا حنجره گشاد خدا یا چه می بینم کاش خوانندگان هم می بودند و می دیدند. پس از يك ساعت دیگر آنچه را آورده بودند پس میدادند و تمام اشیائیرا که بلعیده بودند بیرون آورده و کم کم بطرف آتشی که در وسط حیاط تکیه روشن شده بود رفتند.

بافریاد یا قدوس یا قدوس داخل خرمن آتش شدند

دو نفر لغت در حالیکه سیخهای بلندی بدست داشته مرتب آنها را در میان آتش گذارده و یا قدوس یا قدوس میگفتند همینکه سیخها بر نك آتش در آمد آنها را بیرون آورده و دو نفر دیگر در حالیکه شکمهای خود را جلو آورده بودند سر سیخها را به شکم آنها فرو کردند بقسمی که از پشتشان در آمد من دیگر طاقت دیدن این مناظر را نداشتم رویم را برگردانده ولی بر اثر صدای تیری مجدد بجای آمده دیدم بدست یکنفر پارابلومی است که دارد به سروصورت و بدن دیگری شلیک میکند نفر دیگری کاردی با سرعت از داخل اطاق آورده و بدون لا و نعم بشکم خود فرو کرد که ملافتاح جلو دویده و آنها را بیرون آورد

ورود - دیدن این مناظر با صدای دف زنان و طبالان بقدری مرا در وحشت انداخته بود که هر آن فکر میکردم مبادا بلائی هم بر سر من بیاورند. یکوقت به ساعت نگاه کرده دیدم ساعت پنج صبح است در این خیالات بودم که یکنفر از در وارد شده و بلافاصله بطرف خلیفه رفته و در حال تعظیم باو مژده و رود کسی را داد ناگاه خلیفه مانند مرغ سبکروح از جای پریده و در اطاق با صدای بلند چیزی گفت که من اصلا نفهمیدم. ناگاه پیر مردی که مرا باینجا آورده بود بطرفم آمده و گفت ای جوان راست بگو مشروب که نخورده ای جواب دادم خیر باز سؤال کرد جنب که نیستی برای پاسخ آن مشغول فکر شدم تا متوجه شدم نیستم. همینکه پیر مرد مطمئن شد باز بداخل اطاق پرید. در این موقع همه بطرف بیرون در آمدند. ناگاه جوانی ۱۷ ساله بسیار وجیه با موهای بلند خرمائی رنگ در حالی که بر روی الاغی سوار بود وارد محوطه هده و

اطرافش را عده ای از دراویش گرفتند و مرتباً دستهای او را میپوسیدند .
جوان از الاغ پیاده شده و نمیدانم چه سری بود که یکسر بطرف من
که در گوشه و کنار ها مواظب اعمالشان بودم آمده و با چشمهای نافذش
مرا خیره خیره نگاه میکرد بقسمیکه دیگر نفسم بند آمده بود .

سریک نفرا بریدند - پس از لحظه ای چشمها را برگردانده و بجای
خلیفه فتاح نشسته و بادست دستوری داد . در این وقت یکنفر که سینی خورده و نتوانسته
بود بیرون بیاورد جلو آمد . شیخ استکان آب گرم خواسته و در حالیکه اورادی
بآن خواند بهلقش ریخت که بلافاصله سینی گلوله دار از حلقومش بیرون آمد .
در همین موقع بود یکنفر را نزدیک او آوردند و نفر دیگری با کارد تیزی
مشغول بریدن سراو شد بطوریکه قسمتی از حلقوم او را بریده شد پس از لحظه ای
شیخ دستش را با آب دهان تر کرده و برگلوی او مالید و بلافاصله خوب
شد . نفر دیگری که شکمش را باره کرده بودند او را هم با مالیدن آب دهان
معالجه کرد . عده دیگر مشغول سیخ فرو کردن به تنشان گردیدند چون
مشاهده این مناظر بکلی مرا ناراحت کرده بود بهر ترتیبی بود خود را از محوطه
بیرون کشیده و از آنجا که سفیده دمیده بود راه فرار را در پیش گرفتم خوشبختانه
یکی از گروهبانان همسفر را دیدم در کوچه مشغول آوازه خوانی بود از
گروهبان سؤال کردم کجا بودی جواب داد همین نزدیکیها . بعد معلوم شد بهلوی
رفیقہ اش بوده ولی گروهبان چون مرا رنگ پریده و در این محله دید تعجب
کرده سؤال کرد در اینوقت اینجا چه میکنی . ناچار جریان را گفته و مشاهداتم
را بیان کردم . مخصوصاً از عملیات آن جوان خر سوار تعجب کردم گروهبان
جواب داد آری واقعا شب عجیبی باینشهر وارد شده ای اما عجب جرأتی داشتی گر
چه رنگ و رویت پریده است ولی آن آقای خر سوار پسر شیخ حسام الدین
است که اهالی تسنن ایمان عجیبی باو دارند و نسبت او را بحضرت محمد میرسانند
و همچنین کرامات مهمی از او دیده اند . (منزل این شخص در دهات مجاور است
فقط در سال یکمرتبه از ده بشهر آمده و باین تکیه میآید که آنهم شبهای
مخصوصی است و بتازگی بادوشیزه زیبایی ازدواج کرده است .)

در ضمن صحبت از پیچ و خم های کوچه رد شده و آفتاب هم سرزد که ما
وارد خیابان شدیم که ناگاه چشم بتابلو ووز نامه اطلاعات افتاد که
مردی مشغول باز کردن درب مغازه بود - چون کسی را نمیشناختم از گروهبان
خدا حافظی کرده و بنزد صاحب مغازه آمدم .

مستخدم که من اشتباهی او را صاحب مغازه میدانستم از دیدن هیکل من
ابتدا تعجب کرد ولی پس از لحظه ای تفکر گفت آهان آهان فهمیدم شما
جهانگرد ایرانی هستید خواهش میکنم بفرمایید روی نیمکت بنشینید .

بنا به پیشنهاد ایشان روی نیمکت نشسته و مشغول مطالعه مجلات و

روزنامه ها شدم . پس از لحظه ای جوانی چهارشانه از در وارد شده بعضی دیدنم مرا شناخته و بدون تعارف اثاثیه ام را بمنزلش برد و از نبودن مهمانخانه در این شهر اظهار تاسف می کرد . در بین راه جریان شب گذشته و مخصوصا کوسفند خوردن این عده را که پیش از هر چیز مرا متعجب کرده بود برای مستخدم مغازه صحبت می کردم مستخدم که خود اهل آن شهر بود جواب داد این ها که خیلی کوچک است در چندی قبل یکی از سر لشکر ها .. روی همین موضوع صد تومان باخت و بر افسران قاضیه کوسفند خوردن را تعریف کرده بودند و او باور نمی کرد تا آنکه در روز معینی یک نفر از افراد این فرقه کوسفندی را در حضور او خورد و در آبادی دیگری او را زنده بیرون آورد سر لشکر ناچار یک هزار شرط را باخت و باو پرداخت کرد

در محله کانی دوشن و ملاقات با دلبر

در منزل این جوان شریف صبحانه را صرف کرده و بیرون آمدم اولین کاری که کردم نام محله ها را سؤال کردم و معلوم شد این شهر دارای ۴ محله بزرگ بنام سر بتوله - قطار چیان - جوراواد (همان محله که تکیه این فرقه است) و کانی دوشن میباشد. در محله آخری که کانی دوشن باشد دو چشمه عجیب دیدم زیرا این دو چشمه از بغل تپه ای جاری بود و در حالیکه بین آن دو بیش از ۱۰ سانتیمتر فاصله نداشت از یکی آب شیرین بیرون می آمد که دختران مه پیکر سنجیدگی مشغول بر کردن کوزه های خود بودند و از چشمه دیگر آب تلخ جاری می گردید موقعی که بر اثر عدم اطلاع خواستم از آب آن بخورم یکی از دختران ضربه سختی بدستم زده که آبها تماما ریخت و سپس مرا مستحضر کرد که اگر از آب آن چشمه بخورم دل درد خواهم گرفت. شمع دهانه این دو بیش از ۱۵ سانتیمتر نبود .

ملاقات با دلبر - در مدت توقف سر این چشمه توانستم بایک نفر آشنا شوم که او اطلاعات ذی قیمتی از آداب و رسوم این شهر بمن داد و نام او را هیچوقت فراموش نخواهم کرد زیرا صبح روز دیگر بود که من و او در محلی یکدیگر را ملاقات کرده و باتفاق بخارج شهر رفتیم پس از مدتی صحبت معلوم شد دلبر کرد زن بیوه ای است که مدتی از شوهر خود طلاق گرفته است. در این نقطه فاصله ما تا شهر چندان زیاد نبود زیرا در میان قبرستان بودیم سنگهای مقابر طرز عجیبی ساخته شده بود و قتیکه علتش را سؤال کردم دلبر جواب داد معمولا اگر در این شهر میت مرد باشد يك سنگ بطور عمودی بالای سراو میگذارند و یکی هم بهمان طرز پائین پای او بزمین فرو میکنند ولی اگر میت زن باشد علاوه بر دو سنگ يك سنگ هم بیغل او بطور عمودی نصب می نمایند و ضمنا دستم را گرفته و مرا بزیارت پیر محمد که یکی از بزرگان اهل تسنن آنجا بود است برده و خود پس از زیارت بامن گرم صحبت گردید .

دیواری که صدا میدهد - درجاوی ما دیوار خرابه ای خود نمائی میکرد
و دلبر داستانی عجیب نقل کرد باین ترتیب که در سال ۱۳۲۰ بعد از وقایع
شهریور باهالی خبر رسید دیواری سخن میگوید مردم سراسیمه برای حاجات
بطرف او هجوم کردند و درپائین آن خرما و نان و قند و پول میریختند و از
دیوار حاجت میخواستند و پس از آن که مطالب خود را بیان میکردند از دیوار
صدائی بیرون میآمد «درست میشود» بالاخره این خبر بتمام شهر رسید بطوری
که اداره شهربانی راهم در زحمت انداخت. شهربانی برای اینکه سراینموضوع
را بفهمد باعده ای بطرف دیوار آمدند ولی مردم مراقب بودند تا اگر
اهانتی خدای نکرده بشود بریزند و با استفاده از آزادی دمار از روزگار
شهربانی درآورند چون رئیس شهربانی از جریان مطلع بود بمنظور بوسیله
و طلب حاجت جلو دیوار رفته و مشغول کنجکاوی میکرد تا اینکه می بیند در
زیر این دیوار سوراخی است که صدا از آنجا بیرون می آید خوب متوجه میشود
دو چشم براق در آنجا می بیند و معلوم میشود دارای نقبی است. بالاخره
پس از تفحص راه نقب را پیدا میکند که ناگاه پیرزنی را از میان دیوار
بیرون می آورد مردم وقتی وضع را چنین می بینند خجل میشوند و بغضه های خود
بر میگردند ولی پیره زن گویا بیش از چند من خرما و نان و پول قلبی بدست
نیامورده بود که عملیاتش فاش گردید و متأسفانه کارش به بر پا کردن گنبد و
یار گاه نرسید

طرز عروسی از شنیدن بیانات دلبر و اطلاعات او بقدری خوشحال شدم که
مصمم شدم علت طلاق گرفتن او را از شوهرش پرسم. دلبر گفت اولاً در شهر ما طرز
عروسی مانند سایر نقاط است منتها بایک تفاوت موقعی که عروسی را میخواهند
بمنزل داماد ببرند باید او را در یک پارچه قرمز سراسری پیچیده و مانند طفل
قنداقش کنند و قسمت خوشمزه اش آنجا است که بایستی نان و پنیر در پارچه ای
بسته و بکمر او به بندند. این عمل برای این است که عروس خیر و برکت بمنزل
داماد ببرد و قبل از حرکت عروس بایستی داماد با چند نفر از متابعانش بمنزل
عروس آمده و در حالیکه عروس سراپا در وسط حیاط ایستاده است داماد
سه مرتبه کلاه خود را که با جواهرات تزیین کرده بسر عروس گذارده و در هر
دفعه مجدد بسر خود بگذارد پس از آن داماد بطرف منزل برگشته و دو نفر
در حالیکه دو عدد چراغ بدست دارند و یک نفر هم يك آئینه در جلو و بین
و پسر عروسی حرکت میکنند عروس را بمنزل داماد ببرند. در موقع ورود بمنزل
داماد بایستی بالای پشت بام خانه رفته سه عدد سیب درختی بسر عروس
بزنند و عروس را از زیر پای خود رد کند و پس از ورود بمنزل بلافاصله وی بحجله
خانه خواهد رفت. و داماد هم برای تصرف بنزد او. ضمناً در اطاق پهلوی
حجله خانه اقوام عروس باید به نشینند و منتظر باشند تا داماد در را باز کرده

و مژده تصرف را بدهد. این بود طرز عروسی.
 طلاق عجیب - روش طلاق بسیار ساده بوده و رفتن محضر و گفتار کلماتی
 معنی ندارد. زیرا در دهات اطراف و یا این شهر رسم چنان است که مرد
 ناراضی با حضور يك يادو نفر شاهد رو را بزن کرده و میگوید (طلاقو گفت) - (طلاقو
 گفت) - (طلاقو گفت) (گفت یعنی افتاد) و اگر این جملات را سه مرتبه بگوید جنبه
 سه طلاقه را پیدا خواهد کرد و دیگر حق رجوع ندارد ولی معمولاً يك يادو
 دفعه این جملات را بیشتر نمیگویند.

شنیدنی عجیب

اما دوست عزیزم يك چيز ديگر براي بگويم كه تا كنون نشنیده باشی
 و آن اینست در این نقاط سابقاً مرسوم بود بچه ها را از طفولیت با يك
 بچه بزغاله عادت میدادند و همینکه بچه بزرگ میشد بزغاله را از او دور
 میکردند وقتی بچه بزغاله را میخواسته باو میگفتند علی تم برده است و باین
 وسیله کینه ای بین او و پیروان علی ع تولید میکردند ولی خوشبختانه آن مراسم
 از عهد پهلوی به بعد دیگر ممنوع شده و موضوع دیگر اینکه در این شهر به
 افراد شیعه عوام آن میگویند شیعه چوچکه دار (چوچکه بمعنی دم است) یعنی
 شیعه دم دار. اينك داستان عجیبی كه در چندی قبل اتفاق افتاد برای تعریف میکنم
 (با خود گفتم تا به بینم چگونه افراد معینی میخواهند در بین مردم سرزمین ایران
 نفاق و دورویی تولید کرده و خود ماهی از آب بگیرند.) در چندی قبل يك
 نفر از شیوخ تسنن در مسجد بالای منبر رفته و بمردم گفته بود كه هر كس ۷ نفر
 از شیعه ها را بكشد جایش در بهشت برین خواهد بود روی این اصل در آن
 روز كشتار زیادی بین افراد شیعه و سنی گردید و افراد شیعه بمنزل فرماندار
 وقت كه حالا نماینده مجلس است ریخته و جریان را گفتند. فرماندار بلافاصله
 دستور داد كه آن فرد مبلغ بیسواد عامی را توی تنور آتش انداخته و
 سوزانیدند.

عقاید حیرت انگیز

در این وقت كه دلبر بامن مشغول صحبت بود ضمناً سنگی را به بغل منك
 یکی از مقابر میزد و عصبانی میشد سؤال كردم چرا اینكار میکنی جواب داد در
 دلم مرادی دارم ولی معلوم است مرادم حاصل نمیشود والا منك باید به بغل
 یکی از منك های مقابر به چسبد. باو گفتم راستش را بگو نیت چیست جواب
 داد حقیقتش اینست ما یلم باز دو اج تو در آیم. فوری خنده ای کرده گفتم پس درست
 است كه منك نمی چسبد زیرا من رهگذر بوده و حكایت همان گل و چمن را دارم
 و از طرفی از این عقیده و منك ها در سایر نقاط ایران هم وجود دارد.
 دلبر و قلیكه اینحرف را شنید گفت پس چند عقیده در باره اهالی این
 شهرستان میکنم و بطور یاد بود یادداشت كن تا هر وقت بخوانی بیادم باشی.

۱- اهالی این شهر و دهات معتقدند که اگر مرغ و خروسی از خانه آنها بیرون رفت دیگر نباید به سراغ او بروند و معتقدند که اگر باید برگردد خودش میآید والا باز آوردن بازور ممکن است لطمه بزرگی بخانواده آنها بزند !
۲- مرده ها را توی منازل شستشو میدهند و مخصوصا زنهارا در زیر چادر نماز میشویند بطوریکه آسمان آن را ببینند زیرا نامحرم است !

۳- اگر یکوقت شتری بشهر وارد گردد مردم هجوم آورده و از پشمهای بدن او مقداری میکنند و معتقدند که اگر آن پشم را در پارچه ای ببندند و زیر سر بچه بگذارند طفل گریه نخواهد کرد و خوابش خواهد برد !

۴- معتقدند که همه چیز از انسان تا حیوان و از فرش تا استکان ممکن است گرفتار چشم زخم گردد و برای رفع آن چند عدد مهره سبزه که به کجی معروف است بآن می بینند یعنی این مهره را هم بگردن الاغ می بندند هم گوسفند و هم دختر و پسر و هم سگ و مرغ و قالی و غیره

باو گفتم راستی آیا ممکن است بگردن موش هم بست دلبر خنده ای کرده گفت عجب آقای شوخی هستی میترسم چشمت بزخم فوری متوجه شدم که دارد مهره ای از لباسش باز میکند که به بدنم سنجاق کند ولی در مقابل آن جمال زیبا چه مانعی داشت تا منم نشانه ای از او داشته باشم

دلبر گفت چون در این شهر تقریباً کاههای بسیار زیبایی دارد اگر مایل باشی فردا باهم به یکی از آن نقاط برویم و از همه مهمتر و بهتر مبارك آباد، باغ غمامه، نه نه لیه، قشلاق، دیله، باواربیز، دیرآباد، باغ بقالباشی، کمیز، گری یا نشان است، که فاصله آنها تا شهر بیش از دو کیلومتر نیست بالاخره قرار شدیم باهم بیابان غمامه برویم

ضمناً از دلبر سؤال کردم نامت چیست جواب داد نامم مرضیه دختر طلال و خاله ای دارم منصوره و پدرم آقا پر است و دارای دو برادر هستم بنام آقا برا و حمو. در همین صحبت ها بودیم که دختر دودستی توی سرش زده و گفت وای که حمو. دارد می آید از شنیدن این بیان دست و پایم را گم کرده و بلافاصله خود را به پشت یکی از تپه ها رسانیده و مخفی شدیم - چیزی نگذشت که حمو رد شده ولی خوشبختانه ما را ندید. من و او همینطور دراز کشیده بودیم تا حمو از نظرمان دور شده و در داخل درختان پنهان گردید

و رود بمحل شیر کشخانه - با این ترتیب من شکر خدا را بجا آورده و باتفاق تصمیم گرفتیم بطرف شهر برگردیم در بین راه بچند اطاق برخوردیم که بر روی پشت بام آن یک نفر نشسته بود و مثل اینکه اطراف را نگاه میکرد. همینکه چشمش ب ما افتاد بلافاصله از بالا پائین آمده و بداخل منزل رفت دلبر گفت آیا میدانی این کلبه چه جایی است جواب دادم خیر. دلبر گفت اینجا شیر کشخانه است ولی این را بدان اهالی کرد بهیچوجه معتاد بترباک و شیر

نبوده و گرد آن نمیرواند، روی این اصل مشتری های این محل فقط گروهبانان و اهالی کرمانشاه و همدان و سایر نقاطند که بسنندج می آیند و اگر تمام جمعیت سنندج را حساب کنیم و و بهمرفته از خود افراد کرد آنهم مردان اگر درین هر ۱۰ هزار نفر یک نفر تریاکی پیدا شود. آن شخص که بالای پشت بام بود قراول اینجاست زیرا مامورین دارائی و شهربانی و دژبان گاهگاهی باین نقطه آمده و صاحب آنرا سرو کیسه میکنند.

در میان باغات - باشنیدن این بیانات دیگر لزومی برای مشاهده داخل کلبه ندیده و باتفاق وارد درختان مجاور آن شده در پهلوی چشمه آب کوارائی که چند عدد صندوق شکسته گذاشته بودند نشستیم در این بین شاگرد قهوه چی رسیده و با آوردن چند عدد چای آنجا را ترک و داخل باغات شدیم از این نقطه، بخوبی میتوانستیم کوه آبی در را که از مرتفعترین کوه های این شهر و بنام آبی در معروف بود ببینیم زیرا شهر سنندج طوری است که در میان تپه واقع شده و از هر طرف تپه های بلندی آنرا محصور نموده است در داخل این کوه شکار پلنگ زیاد دیده میشود که برای افراد زن و مرد کرد شکار آن مانند آهو آسان و جزو کارهای بومیه آنها است و مرد آن کسی است بتواند با پلنگ بدون اسلحه نبرد کند و اغلب شرطهایی هم راجع به این موضوع بین جوانان کرد بسته میشود.

پس از آنکه باغات را گردش کردیم مصمم شدیم بشهر مراجعت نماییم در بین راه عمارت ستاد لشکر مشاهده شد که خیابان معروف پهلوی از مجاور آن عبور میکرد. این عمارت از زیبا ترین عمارات شهر بود که هم از نظر استحکام و هم از نظر زیبایی یکی از بهترین یادگاری شاهنشاه وقت بشمار میرفت ضمناً دلبر پس از آنکه شرحی در باره این عمارت بیان کرد مرا بطرف زیارتگاه پیر عمر که جنب ستاد ارتش بود برده و شرح مفصلی در باره معجزات آن بیان کرد و هم چنین از زیارتگاه دیگری که بنام هاجر خاتون بود عجایبی نقل میکرد که روی همان اصل هم اهالی تشیع و هم تسنن باو ایمان داشته و زیارتش میکردند و او را خواهر امام رضا میدانستند. موقعیکه مشاهدات ما تمام شد برای ملاقات مجدد قرار گذاشتیم ساعت ۶ بعد از ظهر بمنظور رفتن بصبحرا یکدیگر را در انتهای خیابان خرابه شهر یا داخل بازار سرپوشیده اشی ملاقات کنیم.

حمل جنازه سرهنگ

موقعی که از دلبر دور شدم خود را به خیابان شهر رسانیدم دهم گویا شهر بهم خورده زیرا صدای موزیک عزای قلم را بسی الم سرده کرد و جمعیت انبوهی در انتهای خیابان دیده میشدند. بلافاصله خود را بآنجا رسانیده و پس از تحقیق معلوم شد یکی از سرهنگ های ارتش که در این شهر قرب

و منزلات بیحدی داشته فوت کرده و اینک جنازه اوست که با تشریفات تمام بسوی قبرستان میرفت.

در جلوی این عده مانند افراد تشیع که آخوندها و ملاها راه می روند عده ای از علماء کرد بالباس های مخصوصی ملبس بودند و از همه مهمتر آنکه همان گونه که شیعیان دارای سید هستند و شناسائی آنها با عمامه سیاه و سبز است سیدهای این عده هم فقط باشال سبز که بنام (کلاخو معروف است) مشخص بوده و شخصی که مردوخ نام داشت و خلیفه بزرگ اهالی تسنن بشمار میرفت در جلو دیده میشد ولی صدای لاله لاله و چیز های دیگر شنیده نمیشد یکی از محصلین که با من آشنائی پیدا کرده بود اظهار میکرد که این خلیفه علاوه بر امور مذهبی بکارهای دیگری هم دست دارد از آن جمله تفاق انداختن بین تشیع و تسنن از راه نشر رسالات و کتب زیرا از زمان سلطنت اعلیحضرت فقید که اینها پروبالی پیدا کرده اند این شخص سه کتاب بنام جان نما سرمایه هدایت چند کتاب دیگر چاپ نموده که تاحدی در رد مذهب تشیع بوده و با این ترتیب خواسته است اتفاقی در بین اهالی تولید نماید در حالیکه این عمل برای روزهای که خدای بکرده اوضاع ایران حالت انقلابی بخود بگیرد نتایجی بنفع بیگانگان خواهد داد که بنام مذهب يك جنگ خونینی در داخله ایجاد کنند.

پس از آنکه بیانات این جوان خاتمه پیدا کرد یکسر بمنزل میزبان رفته و جای همه خالی نهار مفصلی صرف شد. آنچه در این منزل بی اندازه جالب توجه بود موضوع حوض آب آن بود که همیشه آبش شفاف و پاک بنظر میرسید. پس از تحقیق معلوم شد که اصولا آب این شهر در خانه ها حرکت میکند مثلاً آبی که از سر حوض میریزد مجدداً به پاشویه ها برگشته و از آنجا باز به جویهای سر پوشیده رفته و پاشویه دیگری میریزد. به عقیده نگارنده با این ترتیب نمیتوان بهیچوجه به پاکی این آب ها اطمینان و اعتماد داشت مخصوصاً وقتی که بنا باشد مرده ها را هم در منزل بشویند.

یکی دیگر از آداب و رسوم این شهر این است که معمولاً در سال یکمرتبه نان پشت مینمایند و آنهم بر دو نوع است یکی لواش که بسیار نازک بوده و عمومی است و دیگر نانی که با روغن و شکر پخته میشود و آن را کلمر مینامند.

دلبر قوی چادر نماز رفته بود. پس از صرف نهار یکی دو ساعت استراحت کرده و منتظر رسیدن ساعت معهود بودم تا باز دلبر را ملاقات کرده و ساعتی را با او بگذرانم.

از منزل بیرون آمدم و خود را با گردش در خیابان و مشاهده دبیرستان مغرب و به دبستانهای شهر سرگرم کرده و قریب ۵ روزه بعد از ظهر بود که بمحل معهود رسیده خوشبختانه دلبر بقرار را دیدم در حالیکه از شیعه ها تقلید کرده

و برای اینکه کسی او را شناسد و از برادر و بستگانش هم و همی نداشته باشد خود را در چادر نماز گلداری مخفی کرده و فقط جمال زیبایش پیدا بود که جلوه خاصی داشت. باتفاق بسوی صحرا روان شدیم. در این وقت باز سرو کله حمو که از صحرا بر میگشت از دور نمودار شد ولی ایندفعه دلبر و همی نداشت زیرا بهترین وسیله را پیدا کرده بود و فوری صورتش را با چادر نماز پوشید حموی بیچاره بدون اینکه خواهر خود را بشناسد از پهلوی مادر شد و ضمنا لبخندی هم بمن زده مثل اینکه خواست بگوید خوش باشی یا اینکه با هم شریکیم. ضمنا دلبر هم چون نا محرم دیده بود رویش را بیشتر تنگ گرفته و تقدس خود را ظاهر میکردا تا اینکه حمو بداخل شهر رسید و ما هم بداخل صحرا بزیر درختی رسیدیم. اینجا هر دو مکت کرده و صلاح در آن دیدیم قدری استراحت کرده و از مناظر زیبا و دلفریب صحرا که با گندم ها و جوهای فیروزه مانند منظره زیبایی بخود گرفته بود استفاده کنیم.

..... دلبر سر شوخی را باز کرده گفت بر سر کردن چادر نماز از زنان شهری و شیعه بما رسیده است و چون ما زنان در مکر و حيله دست فلک را پشت می بندیم این بود که بمردان خود قبولانندیم که باید چادر نماز سر کرد تا نامحرمی ما را نبیند ولی در باطن دو نظر داشتیم یکی آنکه تنبل شده و لباسهای خود را کمتر شستشو دهیم و فقط ظاهر خود ما را تمیز کنیم دیگر آنکه بله ... یعنی همین عملی که امروز خودت دیدی و بدان از برکت سر چادر نماز بود که من توانستم از پهلوی برادرم رد شوم بدون اینکه او مرا بشناسد و اگر بالباس معمولی زنان کرد بطوریکه دیروز دیدی بودم حسابم تصفیه شده بود اما چون از مکر زنان برایت گفتم داستانی دارم که اینک آنرا شرح میدهم تا بدانی اگر ما زنها بخواهیم کاری بکنیم هیچ چیزی نمیتواند جلو آنرا بگیرد نه چادر نه رو بنده چاقچور و نظایر آن. چون این داستان مربوط بیک نفر سیاح است و تو هم سیاحی برایت میگویم. در روز کار پیشین یکنفر سیاح که از دست زنان متواری شده بود گذارش بقبیله ای می افتد از فرط تشنگی ناچار بداخل چادر رفته و از زنی که در آنجا بوده تقاضای قدری آب می نماید زن طناز پس از اینکه همکل سیاح را و راند از میکند میگوید چکاره. سیاح جواب میدهد سیاحم و در باب مکر زنان یادداشت هائی تهیه کرده ام که میخواهم بچاپ برسانم. زن از شنیدن این جمله خنده ای کرده و با طعنه میگوید مکر زنان؟ در این موقع ازدور گردی نمودار شده و زن دودستی توی سرش زده میگوید وای خاک بر سرم اینمرد شوهر من است و چون از من مظنون میباشد اگر تو را اینجا ببیند بدون پرس و سؤال تکه و باره ات خواهد نمود. سیاح بیچاره از شنیدن این حرف دست پاچه شده جواب میدهد یعنی چه بکنم زن میگوید غصه نخور بیازود برو توی این صندوق. سیاح به هر ترتیبی بود خود را مچاله کرده و بمیان صندوق میرود. زن بسرعت سر صندوق را بسته و قفل میکند در این وقت شوهرش از گرد راه میرسد.

زن بمحض دیدن شوهرش شروع میکند به ناسزا گفتن که ای نامرد بی غیرت مرا اینجا تنها میگذاری و خودت به کیف و عیش میروی تا مردم بیپناهه خوردن آب از راه بیایند و بخواهند دست درازی بناموس من بکنند سیاح که توی صندوق بوده بمحض شنیدن این جملات آه از نهادش درآمده و نفس در سینه اش بند میآید

همینکه شوهر از زنش این حرف را می شنود با فریاد میگوید کدام مرد بگو تا آلا ن بروم تکه باره اش کنم - زن میگوید غصه نخور نمیخواهد دنبالش بروی من خودم او را دستگیر کرده و توی این صندوق زندانش کرده ام سیاح بیچاره دیگر رمقی برایش نمانده و توی دلش بزن میگوید ای تف بر تو و مردم آماده میشود تا شمشیر او را بدو نیمه کند .

شوهر در حالیکه رگهای گردنش برآمده بود شمشیر را از غلاف کشیده و بسرعت بطرف صندوق میرود تا صندوق را با سیاح به دو نیمه کند . ولی زن میگوید صندوق را نشکن صبر کن او را بیرون بیاورم تا قیافه و هیکل این مرد عجیب را به بینی که چقدر حقه باز و ناقلاست و بعد گردنش را بزن . سیاح دیگر دست از جان شسته و از ترس در حالی خرابکاری میشود .

شوهر برای باز کردن قفل نزدیک صندوق میآید و چون کلید معمولاً به بند تنبان زن بسته بوده زن دست میکند و کلید را بشوهر میدهد تا قفل را باز کند . همینکه شوهر کلید را میگیرد، زن فوری میگوید (مرا یاد و تورا فراموش) شوهر همینکه این جمله را میشنود دستش سست شده و کلید میافتد زیرا بازنش بر سر یک سینه ریز طلا شرط بندی کرده بوده .

زن فوری میگوید بالا زود باشو برو سینه ریز را از بازار بخرو بیاور دیه ی چطور شرط را بردم سیاح چی کشک چی . مرد بیچاره سوار اسب شده و بسرعت بطرف شهر میرود .

در این وقت زن جلو آمده و درب صندوق را باز میکند و به سیاح که نیمه جان بوده میگوید باز هم میخواهی مکرزنان را بنویسی ؟ زود باشو تا شوهرم برنگشته برو سیاح بیچاره یادداشت هارا باره باره کرده و میگوید ای والا موقعی که دلبرداستانش با اینجا رسید هوا بکلی تاریک شده قصد عزیمت کردیم در بین راه گفت آیا میدانی مارا در این شهر ختنه میکنند جواب دادم آری در خوزستان هم این عمل مرسوم است و شمه ای راجع به طرز ختنه کردن دختران بیان کردم ولی دلبر گفت نه بآن چنان زیرا در اینجا معمول نیست که چوچوله را ببرند بلکه فقط دلاک زنانه موظف است در سن ۵ سالگی دختر را خوابانیده در حالی که عده زیادی از زنان شروع به دستمال بازی میکنند دختران هم سن او هم موظف هستند دستمال بازی کرده و با آهنگ دهل و سرنا رقص نمایند و در حین این جشن دلاک لبه تیغ دلاکی را با خواندن اورادی از روی چوچوله عبور میدهد بطوری که فقط تیغ با گوشت تماس پیدا نماید ولی حق بریدن آنرا ندارد . یا آنکه تیغ را از یقه پیراهن دختر به بائین می اندازند . در

این بین که دلبر صحبت میکرد آخ آخی گفته و دستش را روی گونه های گلگونش گذاشت فوری سوال کردم چه شده چرا آخ آخ میکنی - گفت امان از دندان درد . بالاخره قرار شد فردا باهمین چادر نماز باتفاق بمنزل یکی از پزشکان دندانساز شهر برویم - دلبر درحالیکه دیده از دیده ام بر نمیداشت بداخل کوچه سرازیر شد و من هم به منزل آمدم - در این شب میزبان ما راجع به تنظیم پیس نمایشی صحبت میکرد که جوانان دبیرستان مایل بودند نمایش بدهند زیرا در این شهر وسائل تفریح و غذای روحی بهیچوجه موجود نبود . در این پیس که پس از مطالعه معلوم شد يك پیس تاریخی و جنگی است ، نمونه ذوق و روحیه جوانان کرد بکار رفته بود زیرا جوانان کرد از طفولیت مانند نیاکان و اجداد پاك خود به نبرد و مبارزه عادت کرده بودند - قرار شد در این نمایش کارگردانی آنرا بعهده گرفته و با آنها تشریک مساعی بنمایم . شب رادر پشت بام منزل باستراحت گذرانده و درحالیکه پشه بندى وجود داشت از دست پشه ها در امان بودم

صبحگاهان پس از صرف چای مجدداً بسراغ دلبر رفته و باتفاق بمنزل دکتر رفتیم از تابلوی دکتر معلوم شد کلیمی است . پس از ورود بداخل چشم به مردی عاقل افتاد که اینقدر سنی نداشت ولی دکتر یکعدد دندان هم در دهانش نبود . از این بابت تعجب کرده ناچار شدم سوال کنم آقای دکتر شما که دندان پزشك هستید پس کودکانهايتان ؟ دکتر خنده ای کرده گفت در چند سال پیش رئیس شهر بانی این شهر دندانش درد میکرد و من برای بیرون آوردن دندان او رفتم برحسب تصادف قسمتی از دندان شکست و من هم انبر ریشه کش نداشتم باین لحاظ نتوانستم ریشه رادر آورم . رئیس شهر بانی ناچار به درد شدیدی مبتلا شد تا بالاخره به دندان پزشك دیگری که از طرف دولت بود مراجعه و چون او وسائل رادر دست داشت ریشه را بیرون آورد . اما روز دیگر من بدبخت را رئیس احضار کرده و بزرگترین انتقام را گرفت یعنی دستور داد کلیه دندانهای مرا از ریشه در آورند و باین علت اينك دندان ندارم - چون وضع را چنین دیدم فقط بزدن قدری کراوات قناعت کرده و از کشیدن آن منصرف شدیم ولی باز هم قربان چادر نماز زیرا دکتر کلیمی دلبر کرد را شناخت . چون میدیدم دلبر هر روز شالی به کمر و شالی هم به سر می بندد راجع به محاسن شال کمر سوال کردم دلبر گفت اولابستن شال بکمر چند خاصیت برایمان دارد یکی آنکه مانع از جلو آمدن شکم گشته و همیشه آماده بکار ورزیده خواهیم بود زیرا در این حدود برخلاف سایر نقاط زنان در خانه نیستند بلکه دوش بدوش مردان چه در زراعت و چه کار حتی در نبردها و شکار با آنان همدوش بوده و جنگ میکنند و کمتر در بین زنان کسانی هستند که علم تیر اندازی و نشانه روی را بلد نباشند . دیگر آنکه موضوع دیگری است که خجالت میکشم بگویم ، گفتم چه خجالتی من و تو که از این چیز ها نداشته ایم خجالت معنی ندارد . دلبر درحالیکه مرتباً رنگ برنگ و صورت گلگونش عکس میانداخت

گفت برای اینست از پاره ای جهات شوهر امان بدشان نیاید - از شنیدن این بیان گفتم پس مردها بقتان هم بهمین جهت است که اینکار را میکنند جواب داد آری و روی همین اصل کمتر زن کردی از شوهرش ناراضی است و منهم که امروز باشما دوست شده ام بر اثر فوت شوهر و نداشتن همسر است والا غیر ممکن بود دستم بدست برسد - چون موعده نمایش فرارسیده بود دایر ر بابلیط افتخاری وارد کرده و خود قبل از شروع نمایش در جلو سن حاضر شده و در سه شب متوالی سخنرانی مفصلی در باره اوضاع اجتماعی و بهداشت و فرهنگ ایراد کردم و مخصوصاً معایبی را که از نظر بهداشت در این شهر دیده بودم برای مردم تذکر داده و پس از چند روز توقف در حالیکه از طرف اهالی سنندج تخته فردی نفیس بنام یاد بود سنندج بمن هدیه شد با اتفاق یکی از کامیونهای ارتش که به اورامان میرفت سنندج و دایر را ترک کردم .

اورامانات - (تخت و لهن)

اورامانات را بنام هفت خوان میگویند زیرا هفت دره مهیب و صعب العبور در آن دیده میشود. از نظر جغرافیائی اورامان بر دو قسمت تقسیم میشود یکی اورامان تخت و دیگری لهن که بوسیله کوهی بنام سفید کوه که تا گردنه گاوی کشیده شده آن دو را از یکدیگر مجزا میکند. شرق آنرا اورامان تخت و جهت باختری را اورامان لهن میگویند.

اورامان تخت - قصبه بزرگی است بنام اورامان شهر که از سه آبادی تشکیل شده و بهم متصل است. در مجاورت آن ها آبادیهای دیگری دیده میشود که رویهمرفته ۱۲ آبادی میشود و مرکز آن نوسود است.

برای رسیدن به اورامانات چند راه وجود دارد - از سنندج به آوی هنگ و رضاب - از رضاب راه دو تا میشود که یکی به چم بهرام آباد و اورامان تخت میرود و راه دیگر از گزنه دانسته میباشد. (این حدود محل بیلاقی در اویش شیخ حسام الدین است که عبارت از قراء نو و عباس آباد میباشد و آبادیهای آن متعلق به خود شیخ است) پس از عبور از گردنه دانسته که مرتفع و کوهستانی است بطرف مغرب جنگلهای زیادی دیده میشود تا برسد به قعر دره. در آنجا آبادی مخوفی است که بیش از ۷۰ خانوار جمعیت ندارد و بنام نوده شه (نواده شاه) معروف میباشد.

از نوده شه راه امتداد پیدا میکند تا میرسد به گردنه (شمش) و سپس مجدد به قعر دره سرازیر شده به نوسود میرسد و از نوسود پس از عبور ۴ کیلومتر پل مشهور (شیخان) دیده میشود که بر روی رودخانه سیروان واقع شده و آنطرفش مرز عراق عرب است که قبیله شیطان پرست ها سکونت دارند.

رودخانه سیروان به امتداد ۸ فرسنگ دارای پیچ و خم های کوهستانی است که مرز ایران و عراق را تشکیل میدهد. این رودخانه در این خط سیر با شرکت رود های (ایله و زمرکان) بداخل خاک عراق وارد شده و بنام

رودخانه (دیاله) معروف میگردد .

در پل شیخان امامزاده ایست مشهور به سلطان اسحق (کوسه حجیج) که مورد پرستش بوده و از تمام اطراف و اکناف کردها زیارت آن میروند . ساختمان این امامزاده عبارت از يك چهار دیواری است که از سنگ های منطیل شکل که از قشر کوهستانهای مجاور برداشته شده میباشد . اغلب این سنگ ها ۱۵/۰ سانتیمتر قطر و ۳۰/۰ الی نیم متر طول آنها است که هیچگونه علامت حجاری در آنها دیده نمیشود .

این چهار دیوار دارای اضلاعی است که از هرطرف در حدود ۳ متر در ۴ متر و ارتفاع آن در حدود سه متر است . از داخل و خارج باالنسبه روی تپه طبیعی است که سطح آن در حدود ۵ متر میشود . سقف آن گنبد مانند و از همان سنگهاست . در داخل این ساختمان قبری است از سنگ که در حدود يك متر از زمین ارتفاع دارد و در داخل قبر گودی است که از سنگهای گرد که زنان از داخل رودخانه برداشته و بنظر ور رسیدن بمراد بداخل آن گذارده اند پر شده است .

معمولا دیوانگان را به آنجا میبرند و اهالی آنرا مانند حج شیعیان زیارت میکنند در کنار این محل پلی است که از تارك انگور بزرگی تشکیل شده و اهالی از روی آن رفت و آمد بمرز عراق میکنند .

در پائین این پل در قعر آن دره های مشهور به لوسود و دو آب و بله بزبان واقع گردیده که راه های معبری آن از جهت باختری به قراء ابا عبیده عراق عرب منتهی میشود . از گذشته سیروان به قراء بله بزبان و خط القعر دره به مران و خیل عثمان بکی ها الا انجیرك میروند . (در محل انجیرك جای قشلاقی طوائف زردوئی و عثمان بکی های ساکن ایران میباشد) از جهت جنوبی شیخان راه شوسه ای است که در امتداد آن به قراء پیروی - پل دو آب و کم دره - و از آنجا به دره نجار - گردنه نوریاب - لصبه پاوه - شمشیر - قشلاق - شبانکاره - گردنه پلنگانه - رواسر - شاه گذار - پل قره سو به دوراهی قازان چی منتهی میگردد .

در اورامان لهن علفی است بنام لو که مخصوص حیوانات سم شکافته است و اگر حیوانات سم گرد بخورند کور میشوند . چنانچه چوپان بفهمد برای جلوگیری از کور شدن حیوان فوری دوغ و ماست به حلق او میریزد .

پاوه در این قریه شخصی است از شیوخ تسنن بنام هیخ مصرالدین که در بین کردهای آنحدود اهمیت و شخصیت فوق العاده ای دارد . این شخص اینك دارای سه زن میباشد که از هر سه نفر در يك منزل نگاهداری میکنند . از عملیات عجیب او بطوریکه میگویند آبتن کردن زنان نازا و مداوا نمودن دیوانگان و مرضی است بدین ترتیب

چگونه زنهای نازا را آبتن میکند - ابتدا زن نازا را در اطافی آورده و دستور میدهد کلیه لباسهایش را در آورده بعد پیراهن سفید بلندی که

بنام پیراهن مقدس معروف است بتن او کرده سپس او را روی بالان الاغ که وسطش سوراخ است می نشاند بطوریکه دستکاه تناسلی زن با سوراخ بالان مساوی باشد آنکاه زیر بالان را اسفند و مجمر و عود دود میکند بطوری که کثرت دود و فشار آن بر رحم زن وارد شود. ضمناً سراسر آن اطاق را دود فرا گیرد بطوریکه زن نازا سر کیچه میگیرد. در تمام این عملیات شیخ ایستاده و اوراد میخواند و همینکه زن کیج شد دیگر معلوم نیست چه واقعه ای رخ میدهد تا زن حامله شود. زیرا اغلب از این عملیات نتیجه میگیرند و زننها بایستی قبل از ورود باین اطاق بقول خودشان ۵ قروش به شیخ بدهند

معالجه دیوانگان

ابتدا دیوانه ها را در اطاقی به کنده و زنجیر می کند و در تمام مدت اگر فصل میوه باشد روزی یکمقدار خیار با او میدهند و بهیچ وجه حق خوردن اغذیه دیگری ندارند. پس از مدتی که دیوانه یا مریض بحال مردن افتاد او را سوار قاطر کرده و به طرف امامزاده اسحق (کوسه حجیج) در محل شیخان که ابتدای قبیله شیطان پرستان شروع میشود میبرند (این راه بی اندازه صعب العبور و تلفات زیادی داده است. اگر مریض یا دیوانه شخص بر طاقی بود که هیچ والا اغلب در راه میمیرند) پس از رسیدن به امامزاده او را به دور آن باتشریفات خاصی طواف داده و مراجعت میکنند

جنگل مقدس - حوض عجیب - قرآنی که بخط عثمان نوشته شده

در نکل که در منطقه کلاترزان واقع است مسجدی است که بوسیله عبدالله بن عمر ساخته شده. این مسجد دارای حوضی است. معتقدند اگر کسی شب در مسجد بخوابد و محتمل شود موقعی که بیدار شود خود را در میان حوض آب می بیند! همچنین در آنجا قرآنی وجود دارد از پوست آهونیم متر در ۲۵ سانتیمتر که معتقدند بخط عثمان نوشته شده و اهالی بزیارت آن میروند. عجیب آنکه مانند شیرازی ها میگویند این قرآن هر برگش یک من و خود او هم تماماً ده من وزن دارد! علاوه بر این قرآن و حوض در این ناحیه جنگلی است که مورد احترام بوده و بکنفر متولی دارد بنام حسن گاودار که در وسط آن خانقاه در اویش است. معتقدند اگر گاوماده آنها جفت قبول نکند چوبی را که بگردن او برای شخم می بندند و خودشان کلیه میگویند بایستی حوض کرده و از چوب این جنگل تهیه کنند تا جفت قبول کند!

در باوه دو تیره از دراویش هستند که رئیس عده ای از آنها شیخ نصرالدین و رئیس دیگرشان خلیفه محمد توفیق است که هر یک خود را بسته به شیوخ بزرگشان میدانند. عده ای پیرو شیخ حسام الدین هستند و عده ای پیرو شیخ عبدالقادر جیلانی مشهور به «قوس اعظم» و معمولاً همانطور که شیمیان به حضرت علی و امام حسن و امام حسین ع سوگواری می کنند یاد میکنند آنها هم سوگواریشان به قوس اعظم است و میگویند به قوس قسم یا به شیخ حسام الدین - یا جلال الدین

شیخ حسام الدین و پسران او که فعلاً حیات دارند بقدری در نزد کرد ها اهمیت و ارزش دارند که هر وقت شیخ از محل سکونت خود که در قریه

سر کد عراق عرب است میخواست به نوبه و یا عباس آباد محل سکونت برداران خود بیاید اورا مردم بردوش گرفته و می آوردند در حالیکه فاصله این مسافت در حدود ۱۶ فرسنگ است که تماماً کوهستانی و صعب العبور است (بقرار اطلاع این شخص مدتی است فوت کرده و اینک سه اولاد از او باقی مانده بنام شیخ معتصم که جانشین او در ایران است و در نوین و عباس آباد زندگی میکند - دیگری شیخ محمد بهالدین که بزرگتر از اوست و اینک ۶۰ سال دارد و در بیاره خاک عراق عرب بسر میبرد و شیخ محمد راغب که کوچکتر از همه است

هریک از این افراد دروسی را درس میدهند از آنجمله شیخ علاءالدین بسرعموی شیخ حسامالدین که در باغا کون و کلب خاک عراق طریقت نقش بندی را میآموزد و خلیفه فتاح که در سنندج از او یاد کردیم یکی از شاگردان اوست و دیگران طریقت قادری و قوس و خالصی و غیره

وضع فرهنگی و بهداشتی - از نظر فرهنگی مردم اورامانات در

درجه صفر واقع شده اند. و همچنین بهداشت مرض تراخم و مالاریا زیاد دیده میشود. اسباب واثاثیه ساکنین اغلب شباهت بقرون وسطی دارد زیرا چراغ آنها از قوطی حلبی یا سنگی است که توی آن گود بوده و مقداری روغن ریخته و فتیله در میان آن گذارده اند کبریتشان از دوسنگ سفید است که با ضربتی تمام بهم میزنند و بر اثر خاصیت فیزیکی تولید جرقه کرده هیزم را روشن میکنند نان را بجای تنور یا ساج روی سنگ میپزند. کاسه های آنها از چوب است و وضع لباس بی اندازه رقت انگیز و اغلب علف میخورند.

در روانسر و نوسود که مرکز شهری این حدود است محل هایی دارند بنام بان که جوی آبی از وسط آن گذشته در یکطرفش یکی ادرار میکنند در جای دیگر یکی بدنش را میشوید در جای دیگر شخصی نماز میخواند و گاه اوقات دیده میشود که در آن طرف هم مرده را میشویند یا رخت میشویند. حمام در این نقاط وجود ندارد

لباس اهالی برخلاف سایر کردهاست و اغلب نوارهای سبزی پیاچه های شلوار آویزان میکنند و بر روی کلاهها که بنام فیس معروف است چه زنان و چه مردان تروتمند مرجان و مهره های کبود و جواهرات نصب مینمایند. و جاهت در نظر آنها پیدا بودن غب غب است والا که زشت خواهند بود.

لغات - فیس (کلاه) سخمه (جلیقه) سلطه (کت کوتاه) کوا (قبا) کیچی (پیرهن) باور (شلوار)

در اویش این حدود هم مانند سایر نقاط در شب های مخصوصی با آهنگ دایره و طنبور و طبل جشن میگیرند و بالباس مخصوص و قیافه های عجیب بر دور آتش میرقصند و آخر الامر تفنگ میشکنند. آتش میخورند، خنجر بشکم میزنند و سایر عملیات خارق العاده دیگر که بعقیده من جز ایمان حقیقی و واقعی چیز دیگری نیست زیرا نه سحر است نه جادو نه چشم بندی و کاش مردم این سرزمین برای ترقی و پیشرفت کشورشان همه دارای چنین ایمانی بودند.

رقصهای ملی عشایر

چون منطقه کرمانشاه مرکز طوائف کردهای مختلف میباشد باین نقاط کلیه آوازهای کردی و تصانیف در آن شهر بوجود میآید و بعد بسایر مواقع رقص مانند کشور های متمدن دنیا زن و مرد باهم میرقصند و برخلاف سایر عشایر ایران کلیه رقصها بادستمال خواهد بود باین ترتیب که دایره وار در حالیکه دست هر مردی به پشت سر یکنفر زن است و بدست دیگر دستمال دارند بآهنگ بالا و پائین میپزند. عده ای دیگر در حدود صد یا بیشتر یا کمتر دایره دار حرکت میکنند و هیئت ارکستر در وسط می ایستد و معمولاً یک نفر مرد هم پهلوی بلند شروع به خواندن تصنیف کرده و بعد از او سایر زنان و مردان برگردان آن تصنیف را پاسخ میدهند. طرز حرکت دایره در رقصها فرق میکنند در بعضی جاها مانند دسته قهقه زنیهای ماه محرم شیعیان خواهد بود ولی در بعضی جاها عیناً مانند رقص پاسادوبل است - رقص دیگری دارند که مخصوص زنان است و اغلب بعد از برداشت خرمن و یا کوچ کردن ایل از سردسیر بگر مسیر یا بالعکس انجام میگیرد، در این رقص معمولاً تمام زنهای با بهترین لباسها با نواح و اقسام جواهرات زینت شده ملبس بوده تاجهای مکملی مانند پادشاهان بر سر دارند و دست بدست هم داده حلقه وار در حالیکه یکنفر در وسط ایستاده و آهنگ میدهد حرکت میکنند و دور میزنند (این رقص بی اندازه تماشائی و مفرح است) یکی دیگر از رقصهای ملی که فقط در عید نوروز و باره ای از اعیاد باستانی شروع میشود رقص فتا پاشاهی است که مانند رقص استپ است منتها اگر فردا ستر یک نفری بامیزند در اینجا همه بامتانت غیر قابل وصفی پاها را بزمین میکوبند که ظرافت صدای پاها و حرکت زانوها منظره دیدنی غیر قابل وصفی را ایجاد میکند

گمبری که هر عدد آن در حدود ۴۰۰ لیره خرید و فروش می شود

یکی از مقابر مهمی که مورد پرستش کردها است مقبره شیخ احمد یا کاکا احمد است که در سلیمانیه عراق عرب واقع بوده و اغلب هفته یک مرتبه شبهای جمعه جمعیت در حالیکه مشعلی بردست دارند بازدن دف و سرنا به مقبره نزدیک میشوند و در آنجا خنجر نیزه و شمشیر به بدن فرو کرده و در آخر کار توی آتش میروند. پس این شخص که بنام شیخ محمود معروف است چندی قبل از موقعیت و مقام بدر استفاده کرده در سال ۱۹۱۲ برای اولین مرتبه استقلال کرد را اعلام و خود را شاه محمود خواند. و پرچمی تهیه کرد سبز رنگ که بر روی آن علامت دو خنجر بشکل ضربدر کشیده شده بود و تمبرهای پستی بنام خود چاپ کرد که بر اثر کمیابی اینک هر یک از آن در حدود ۴۰۰ لیره خرید و فروش میشود و در بعضی از کلسیونهای اشخاص نامی وجود دارد این شخص با دولت عراق که در آن موقع تحت سلطه انگلیسها بود جنگهای زیادی کرد تا بالاخره در سال ۱۹۲۵ دستگیر ولی بر اثر احترامی که از نظر مذهبی مردم به او و

بدرش داشتند او را به مد تبعید کرده و املاکی به اختیارش گذاشتند

فرقه عجیب در عارف آباد - پس از پایان مطالعات در اورامانات ساعت ۱۰

صبح بود که از سنندج بوسیله کامیون باری دولتی بطرف سقز حرکت کردم این مسافت ۲۰۵ کیلو متر است که از ۲۰ آبادی رد میشود حداقل فاصله آبادیها ۱ کیلو متر و حد اکثر ۱۶ کیلو متر است. جاده همواره از تپه ها و دره های صعب العبور رد میشود در سه کیلو متری صاحب که یکی از قراء بین راه است محلی است بنام خانقاه عارف آباد و در آنجا مسجدی است که بر در و دیوار آن نوشته شده یا جلال الدین شیخ جلال و قرآنی وجود دارد که میگویند بخط عثمان نوشته شده و خلیفه این مسجد دارای خانقاهی بزرگ است که مرکز دراویش بوده و عده ای هم بعلوم ریاضیت میپردازند و هر وقت بخواهند بلند شوند یا کاری انجام دهند مانند شیعیان که میگویند یا علی آنها اظهار میدارند یا جلال الدین مددی.

قریه عجیب مولانا آباد

این قریه بر بالای کوهی بین قریه صاحب و سقز بنا شده است. در این قریه مسجدی است که معتقدند در زمان عمر رضی الله عنه بنا گردیده و داستانهای بیشماری درباره آن نقل میکنند از آنجمله میگویند اگر جنایتکاری به آنجا برود بلافاصله جنایت او ثابت خواهد گردید. اهالی قریه سوگندشان به مولانا آباد است و از اهل تسنن میباشند در کنار کوه پهلوی رودخانه آن قریه اشکالی از سنگ یکپارچه از يك ديگ و گاو و یکنفر زن دیده میشود که اهالی میگویند این شخص چوپان بوده و از بالای کوه به پائین پرتاب شده و گفته است یا (مولانا مست کم نشکنی) ماست سالم مانده بقیه از بین رفته است. این محل یکی از بهترین نقاط خوش آب و هوا در تابستان است و در کوه های آن قارچ - ریواس و گیاهان معطر زیاد دیده میشود.

این قریه محل سکنی شخصی بنام شیخ حسن سالک بوده است که پیروان زیادی داشته و میگویند موقعیکه نادر شاه افشار باین حدود آمده چون از موقعیت او اطلاع پیدا کرده سه چیز محض یادگار باو داده است (چون این سه چیز از آثار عتیقه است و من برای اولین مرتبه نام آنها را افشاء میکنم امید است کلیمیان بفکر ربودن آنها نباشند زیرا نگاهبانانی در آنجا است که نه با پول و نه با زور بلکه بهیچ وسیله ای نمیتوان آنان را رام کرد) این سه چیز عبارت است از يك فرش به بزرگی ۶×۳ از چرم بلغار متعلق به عهد نادر که روی آن عکس نادر و اشکال دیگری بارنگ روشن در مسجد آنجا افتاده است.

دوم يك عصا که سرقت شده است سوم موقوفات آبادیهای خرخره برای هزینه خانقاه شیخ حسن

در مسجد قرآنی است از کاغذ ترمه قدیمی که بخط شیخ حسن نوشته شده با معنی و تفسیر بزبان کردی و در پایان آن امضاء کرده (ویم) (یعنی خودم).

آن سن زنی بیوه را عقد کرده است روی این اصل هر زنی که اولاد نداشته باشد به زیارت مقبره او میرود.

ورود به سقز

پس از عبور از صاحب ساعت ۹ شب بود که وارد سقز شدیم چون در آنجا هم وسیله ای فراهم نبود از طرف تیمسارها یونی فرمانده لشکر دستور داده شد از این جانب پذیرائی کنند. این شهر در دامنه تپه های مرتفعی پهلوی گردنه عظیمی واقع شده که اغلب ساختمانها و منازل بر روی پستی و بلندی ها دیده میشود بازار این شهر هم سر پوشیده و دارای کوچه های تنگ و کثیف بود که در اغلب آنها بوی تعفن و کثافات استشمام میشد.

اطراف این بخش مملو از چادرهای نظامیان بود که مانند مور و ملخ در حرکت بودند و روزی چندین کامیون حامل مهمات و آذوقه از خارج وارد میگردد.

همان افسرانی که در تهران با آن لباس های زیبا دیده میشوند در اینجا بمیان چادرها خزیده و بموض هر چیزی بر روی سینه و کمرشان قطارهای فشنگ دیده میشد که مرتب به قمقه و ساک های آنها میخورد.

هیچ فراموش نمیکند شب بود که منزل یکی از کردها بموض هر چیز ابتدا کاسه بزرگ دوغی بوسط آوردند بایک عدد قاشق بزرگ که ناچار بخوردن آن مشغول شدم و بعد معلوم شد اهالی این حدود برای مهمان عزیز در وقت روز باشد ابتدا دوغ میآورند و عجب تر آنکه در بازارهای این شهر کسبه عموماً پیر مردان بودند که به قصابی و کارهای دیگر مشغول بودند.

از هر کس میپرسیدم چند سال داری جواب میداد ۹۰ یا ۱۰۰ یا حداقل ۷۰ سال چون از وضع خوراکی آنها سؤال کردم معلوم شد اغلب غذایشان شیر و ماست و کره و دوغ است.

يك چیز مهم در این بخش موضوع کرم معده است که هر کس وارد شود و از آب آنجا بیاشامد بعد از مدتی مبتلا به کرم معده میشود و این موضوع در بین سربازان و افسران آنجا بی اندازه شایع شده بود.

چون در بین کردها معروفه رسمی دیده نمیشود باین لحاظ در یکی از منازل این بخش ۱۲ نفر معروفه کرمانشاهی و همدانی و ترك دیده میشد که بمنظور... افسران و سربازان آمده بودند ولی باینکه وجود آنها مورد لزوم تشخیص داده شده بود معینا معاینه طبی بعمل نیامد و من که شخصا از نزدیک آنها را دیدم قیافه ظاهری و نفرشان نشان میداد که مبتلا به سوزاك هستند و باین ترتیب لااقل در هر روز چند نفری را گرفتار میکردند.

نماینده مخصوص کرد - از طرف قاضی محمد يك نفر افسر درجه دار که گویا سابقاً گروه بان بوده به سقز فرستاده بودند که سروان از طرف فرمانده لشکر مأمور پذیرائی او بود روزها اغلب من

به نزد او میرفتم و پس از چند روز فهمیدم زن یکی از همسایگان دل یارو را برده و عاشق بیکرارش گشته است - يك روز که با او در اطراف روحیه سربازان و تاكتيك نظامی آنها صحبت می کردم جواب داد این چیزها که من می بینم مشکل میدانم قوای کرد بتواند بطرف سقز حمله کند و اگر بکند بلافاصله نابود خواهد گردید زیرا افراد و افسران ما تعلیمات ندارند و با اینکه از طرف شوروی ها مهمات و عده زیادی افسر فرستاده شده ولی بی فایده است

زنان کردمقیم سقز نسبت با افراد و افسران علاقمندی زیادی نشان میدادند و شنیدم در يك زدو خورد طولانی که بین کردهای یاغی و سربازان رخ داده بود و جنبه شبیخون مانندی را داشته اغلب افسران و سربازان را زنان کرد سقز در خانه های خود مخفی کرده بودند

سربردن دودرویش - شنیدم در تابستان سال ۱۳۲۱ شمسی در محله سراپچه این بخش دو نفر از دراویش شرط می بندند که سر یکدیگر را ببرند و بعد یکی از آنها در حضور جمعیت سر دیگری را می برد ولی هرچه میکنند نمیتوانند او را زنده کنند و بی اندازه دست پاچه میشود تا بالاخره درویش دیگری بنام باباشیخ پس از خواندن اورادی سیگاری کشیده و دود آنرا بگردن بریده فوت میکند و بلافاصله درویش از جای خود بلند میگردد و همچنین شنیدم در ضامن آباد نزد يك سقز درویشی است بنام کاکا که شرط می بندند و طایر اتوموبیل را یکجا میخورد بعد بیرون میآورد!

در دفتر فرماندهی - ساعت ۹ صبح بود که برای خدا حافظی و اظهار تشکر از طرز مهمانداری تیمسار سر لشکر هایونی در دفتر فرماندهی حاضر و مدتی با تیمسار مشغول صحبت شدم در همین موقع بود که نماینده دمکراتهای گردهم در آنجا حاضر شد فرمانده پس از مذاکرات مرا به آنها سپرده گفتند مواظب باشید ایشان یک نفر جهانگرد هستند که برای چند روزی مهمان شما بوده و خواهند رفت. از آنجائیکه مهمان نوازی کردها ورد زبان خاص و عام است کوشش کنید صدمه و آزاری بایشان نرسد و این صفت بزرگ برای همیشه پایدار بماند زیرا کسانی که معرف روحیه و آداب و رسوم یکقوم و يك ملتند همین جهانگردانند که با مشاهدات خود صفات نیک و بد را در کتابهای خود بمردم گوشزد میکنند.

نماینده کرد در حالیکه صحبتهای فرمانده را گوش میداد با احترام پاسخهای لازم را داده و جواب داد در قسمت کردستان مطمئناً بایشان بد نخواهد گشت و در آذربایجان هم سفارشات لازمه خواهد شد. پس از اطمینان کامل تیمسار از پشت میز بلند شده پس از آنکه در میان سکوت مرا خیره خیره نگاه میکرد دست خود را برای خدا حافظی جلو آورده گفت مطمئن باش دانشور چون تو یک فرد میهن پرست و بشردوست هستی صدمه و آزاری نخواهی دید خدا پشت و پناحت.

پس از اظهار تشکر من و نماینده کرد از اطلاق خارج و پله های پریچ و خم

و تاريك دفتر فرماندهی را ترك و يكسر بطرف اتومبیلی كه در خیابان منتظرمان بود رفتیم . در اطراف اتومبیل دوست عزیزم آقای جعفرزاده و دانش آموزان وعده ای از افسران حاضر بودند . در حالی كه عصای نفیسی بمن هدیه كردند كف میزدند اتومبیل دور كوچگی زده بطرف مرز حركت كرد .

حركات به سرزمین خود مختاری كردستان و آذربایجان

موقعیكه از مرز ! میگذشتیم عده ای از نظامیان كه در میان لانه ای خزیده بودند جلو ماشین آمدند و پس از آنكه از هویت من مطلع شدند چوب را برداشتند (اما خوشبختانه مانند ژاندرم ما حق و حسابی مطالبه نکردند) مسافتی دور نشده بودیم كه نماینده كرد با فرمان ایست دستمال سفیدی از جیب بیرون آورده و بطرف جلو علامت نشان داد در این موقع از كنار درخت تنومندی كه شاخهایش بر اثر درازی پناهگاهی را تشكيل میداد ۲ نفر در حالیکه لباسهای مندرسی بتن داشتند و فقط تفنگهایشان نو بود جلو آمده بزبان كردی ایست دادند نماینده كرد خود را معرفی و پس از احوال پرسی و گرفتن اطلاعات اجازه حركت صادر و ما بطرف بوكان راه افتادیم .

مسافت از سقز به بوكان ۴۰ كيلو متر است كه از میان تپه های پر پیچ و خمی عبور میکرد و اطراف آن در هر مسافت ۳ الی ۴ كيلو متر آبادی ماتم زده ای دیده میشد كه افرادش در حالیکه ستر عورتی بر تن نداشتند در مسیر جاده برای تماشای اتومبیل مجتمع شده ولی نا گفته نماند بزبان كردی زنده باد كردستان میگفتند ! نزدیك ظهر بود كه ماهنوز در راه بودیم يكوقت آقای نماینده هوای شوفری كردن بسرش افتاد و شوفر را كه جوانکی آسوری بود بطرف عقب ماشین فرستاده و خود برانندگی مشغول شد مسافتی نگذشت كه اتومبیل از حركت ایستاد . ناچار همه پیاده شده و اتومبیل را مدتی با زور بردیم تا به مزرعه ای رسیدیم در اینجا من برای سد جوع بطرف خیاركاری رفته و سایرین مشغول میكانیكی گردیدند زارع كه یگنفر كرد بود كم و بیش بزبان فارسی آشنایی داشت و با كمال میل چند عدد خیار چیده بن تعارف كرد . پس از آنكه حكمی از عزا در آوردم بر روی چوب دستی تکیه كرده و راجع به تنباكوها و طرز خشكانیدن و میزان كشت آن با او مشغول صحبت شدم و بنا به عادت همیشگی شرحی راجع باوضاع و احوال و آنان سئوال كردم .

كرد بیچاره آهی كشید گفت . روزیكه ژاندارم ها از اینجا رفتند و حكومت كرد روی كار آمد ما بی اندازه خوشحال شدیم كه دیگر حكایت پرداخت حق و حساب از بین رفت و راحت و آسوده زندگی خواهیم كرد ولی واقعا چه فكر عجیبی بود و خدا صد رحمت كند بهمان اولی ها زیرا آن بیچاره ها با گرفتن یكی دوسه خیار مجانی قناعت كرده و راه خود را گرفته و می رفتند ولی از زمانیكه كردستان مستقلی تشكيل شد سواران ملا مصطفى مارا بستوه در آورده اند بطوریکه هر وقت گذارشان باین نقاط می افتد حسابی

مزرعه را فرو کرده و علاوه بر آنکه خودشان میخورند اسبهای خود را در میان مزارع آزاد میگذارند این جریان بطوری مارا به ستوه آورده که باز از خدا میخواهیم همان ژاندارمها بیایند و اینها نباشند.

اینجا لازم شد سؤال کنم آیا ممکن است بگوئید آن ژاندارمها از کدام طایفه اند در جواب گفت: از اهالی بوکان یا اطراف همین حدودند جواب دادم پس از خود شما بوده و ممکن است خاله خواهرزاده های خودتان باشند. کرد جوابداد بلی ولی نمیدانم چه سری است که بمحض اینکه وارد این لباس میشوند اغلب در فکر چپاولند.

دامنه صحبت داشت دراز میشد و او متقاعد میگردید که همه یکی بوده و این نقاضت ها سیاست های خارجی است که نماینده کرد رسیده و بزبان کردی چند خیار خواست. در حالیکه کاکا، کاکا میگفت خیارها را میل کرده و باتفاق بسوی ماشین رفته از مزرعه دور شدیم.

ظهر بود که بخوابه مانندی رسیده و عده زیادی کرد در حدود ۶۰ نفر در حالی که همه بالباسهای پاره ولی اسلحه نو مسلح بودند اطراف مارا گرفته با نماینده مشغول صحبت شدند و راجع بمن که در میان شان بیکانه بودم صحبت میکردند. در این موقع جوانکی بسن دوازده در حالیکه خود را با انواع و اقسام تفنگها مسلح کرده و قطارهای فشنگ را از زمین و یسارش آویزان کرده بود جلویم آمده گفت بیا باهم تیراندازی بکنیم از ایشان معذرت خواسته و جواب دادم کار من چیز دیگر است. دواتو مبیل در این خرابه دیده میشد که گویا برای شبیه خون زدن آماده بودند و به پهلوی های این اتوموبیلها نوشته شده بود (حکومت کردستان) و ضمنا پرچمی که بالای قرمز و وسط آن سفید و پائینش سبز بود بر روی هر یک از آنها و بالای خرابه ها بنظر می رسید که معلوم میکرد اینجا پاسگاه است. چون وسایل نهارمها نبود مجدداً برای افتادیم در بین راه و مزارع تنیا کو کاری را از نظر میگذرانیدیم تا کم کم به قره سرا بیست و یک کیلومتری بوکان رسیدیم.

این قریه در دامنه تپه ای قرار گرفته بود بطوریکه طرف غرب آنرا دره ای مملو از درختان تشکیل داده و زیبایی عجیبی بوجود آورده بود.

ورود بدفتر پو لیکه نیک (سر هنگ) مصطفی خوشنا و فرمانده جبهه سقز و بانه :- پس از آنکه اتوموبیل قریه را دور زد وارد آبادی گردید جمعیت زیادی اطراف مارا احاطه کرده و با نماینده صحبت میکردند تا آنکه به اطاق دفتر فرماندهی جبهه رسیدیم (این ساختمان در زمان شاهنشاه فقید برای دبستان ساخته شده بود که اینک مقر فرماندهی گردیده بود).

اولین خط جبهه کردستان و تمرکز نیرو و همانطور که از طرف دولت در سقز بود اینجا را هم کردها مقر فرماندهی خود قرار داده و یکنفر را بنام مصطفی خوشنا و فرماندهی انتخاب نموده بودند. آقای فرمانده بکلی زبان فارسی نمیدانست همچنین یک نفر معین پزشکی هم داشت که او هم از زبان فارسی بومی نبرده بود ولی هر دو

احاطه کاملی بزبان کردی و روسی داشتند.

برروی میز دفتر روزنامه های آذربایجان و رهبر و ایران ما دیده میشد و هم چنین چند نقشه جنگی. نماینده مدتی در اطاق دیگری بامصطفی خوشنا و مشغول صحبت بودند تا پس از ربع ساعت باتفاق بدفتر آمده و پس از صرف چای برای اینکه نمونه ای از خط و امضاء فرمانده کرد را داشته باشم خواهش کردم که چند سطری در دفتر یسار بوم بنویسد ایشان شرحی بزبان کردی نوشتند پس از نیم ساعت باز هم باشکمی گرسنه از سرا حرکت و به بوکان رفتیم این مسافت ۲۱ کیلومتر است در مسیر راه ما زراعت منحصراً به تنباکو و کلبه های محقر و کثیف کردی دیده میشد. ساعت ۱ بعد از ظهر بود قلعه معروف بوکان از دور نمایان و شهر بوکان که در میان درختان بیشمار مخفی شده بود آشکار گردید

ورود به بوکان و ملاقات با مایر (سرگرد) شیرزاد - بمحض ورود

باتفاق نماینده بسوی دفتر فرماندهی رفتیم ولی آقای نماینده با چابکی تمام مرا از بین مردم رد میکرد زیرا همان گونه که گفته شد اولاً نوار سه رنگی که برروی دوش من بود بخوبی ملیتم را ثابت میکرد و ثانیاً نوار مدال هایی که برروی سینه داشتم اغلب دارای پرچم سه رنگ بود و از همه مهمتر لباس و کلاه بود که با عینک مخصوصی که زده بودم با آن چوب دستی کار کزاکمتر از یک نفر ژنرال معرفیم نمیکرد.

خلاصه در دفتر فرماندهی که در بالاخانه ای قرار داشت بایک نفر که خود را مایر شیرزاد و بسیار تنومند و رشید بود آشنا شده و نهار را باتفاق باماست و جوجه بریان شده گذراندم ولی راستی نمیتوانم فراموش کنم که ملت کرد در مهمان نوازی و محبت بی اندازه عجیب و غریبند.

اطاقهای پائین دفتر فرماندهی را عده زیادی از کردها تشکیل میدادند که عموماً باتفنگ های نو مسلح بوده و ضمناً تابلوهای مدارس و ادارات بزبان کردی نوشته شده بود که بزحمت میتوانستم بفهم چه اداره ای است.

پس از صرف نهار باتفاق فرمانده بر سر استخری آمدیم که در پائین قلعه قرار داشت (در کنار این استخر همین فرمانده را پس از ورود نیروهای دولتی بدار زدند) این استخر بطول ۲۰ متر و عرض ۲۰ متر بود که عمق آن تا ۵ متر میرسید آب آن بی اندازه شفاف و از همه مهمتر آنکه آب بخودی خود از ته استخر میجوشید بطوریکه از استخر چهار جوی بزرگ مجزا میگردد و تمام بوکان با آن مشروب میشد. فرمانده راجع به این استخر میگفت اگر زیر آب آنرا بزنند پس از خالی شدن بفاصله ربع ساعت خود بخود استخر پر خواهد شد و واقعاً نعمتی بود که خداوند به این سرزمین داده بود. اما اهالی این شهر عموماً مبتلا به مالاریا و تراخم بودند.

پس از مشاهده استخر و قلعه معروف آن قرار حرکت داده شد از اینجا معمولاً يك جاده مستقیماً به مهاباد که مرکز حکومت خود مختاری کردستان بود میرفت که بر اثر خرابی پل عبور و مرور قطع شده بود و يك راه بمیان دو آب - ناچار بایستی

به میاندو آب برویم و از آنجا به مها باد. در حالیکه میاندو آب مقرر فرماده می مرزی کرد و آذر بایجان خود مختار بود ولی من از این موضوع بکلی بی اطلاع بودم. در ساعت حرکت معلوم شد نماینده دیگر نخواهد آمد و یک نفر از افراد مسلح خود را همراه کرده است تا مرا به مها باد برساند. خواهی نخواهی بخیال اینکه همه در مهمان نوازی چون کردانند در جلو ماشین باری نشسته و بار فیک کرد پهلودستیم که مردی شکم گنده و چاق و چله بود مشغول صحبت شدیم.

مرد کرد مرتباً از دارائی و ثروت سرشار خود و فامیلش صحبت میکرد. باو گفتم انقلاب فعلی شما که برخلاف سرمایه داری است چگونه از آن پیروی میکنید جواب داد نه برخلاف نیست زیرا کردستان برخلاف سایر نقاط ایران زارعینش را خورده مالکین تشکیل میدهند روی این اصل هر فردی به نسبت خود دارای ملک و باغ و گاو و آسیاست منتها عده ای هم هستند که املاکشان زیادتر از عده دیگر است منجمله خودم یکی از آنها هستم.

سؤال کردم دمکراتهای آذر بایجان چگونه کرد. گفت آری بزرگترین اختلاف بین ما و دمکراتهای آذر بایجان از اینجاست که آنها میخواهند با املاک مانند کشور شوروی رفتار کنند در صورتیکه ما جدا با این جریان مخالف بوده و اگر درست بنخواهید بفهمید الان در بین کرد و دمکراتهای آذر بایجان روی همین اصل اختلافات شدید موجود بوده و گاه بخونریزی هم میرسد.

در همین گفتار بودیم که هوا غروب شد و قریب یک ساعت از شب گذشته بود که روشنائی چراغهای برق میاندو آب از دور هویدا و من با خیال راحت بدون اطلاع از بازی چرخ کج رفتار بطرف شهر نزدیک شدم.

ورود به میاندو آب و نزاع بین فرمانده ترك و کرد - اتوموبیل دم دروازه ایستاد مامورین دروازه که بلباسهای شبیه لباسهای نظامیان شوروی ملبس و با همان شکل اسلحه بنظر می رسیدند اتوموبیل را در میان گرفتند پس از تفتیش بجلو ماشین آمده و با کردی مشغول صحبت شدند که ناگاه چشمشان بشکل و شمایل من افتاد.

بدون پرس و سؤال یکی از آنها درب ماشین را باز کرده و دستم را گرفته به بیرون پرتم نموده و شروع کرد بزبان ترکی از من سؤالاتی کردن. فقط کیم دی کیم دی را میفهمیدم (یعنی چکاره ای) هرچه او میگفت با خاموشی رو برو میشد زیرا نمیفهمیدم چه میگوید تا جوابش را بدهم در این بین سرباز کرد خود را بیائین رسانیده وضعا کرد شکم گنده هم بیائین آمده و مستحفظین را عقب زده و دستم را گرفت در این بین سرباز کرد مرا از یکطرف میکشید و ترك از یکطرف - اما آن دستی که بدست کرد بود بواسطه قوی بودنش نزدیک بود از بیخ کنده شود و درست مانند توپ فوتبال گاهی با اینطرف میرفتم و گاهی با آنطرف هنگامی پیا شده بود مخصوصاً حرفزدن و داد و بیداد نمودن. تا بالاخره کرد شکم گنده چون دید زورش نمیرسد و مرا بدر خواهند برد به کرد هائی که بالای ماشین بودند بزبان کردی چیزی گفت که ناگاه جنك

مخلوبه ای در گرفت و ریختند بجان هم ولی من همان طور در کشا کش طرفین بودم در این بین يك ماشين جيب از میانه و آب رسیده و یکنفر افسر روسی با چهار نفر توارش با این آمده و آن چهار نفر که با افتومات های روسی مسلح بودند حاضر بآتش در فاصله ۵ متری ایستاده و افسر روسی هم جلو آمده و دستور متار که را صادر و مرا با کرد شکم گنده و سایرین توی جيب نشانده و بطرف شهر بردند. همین که من دم دفتر فرماندهی نیروی دمکرات رسیدم اتو بمیل باری هم رسید و آن فرد مسلح کرد که همراه بود با حالت دو از ماشین دور شد تا فرمانده ساخلو خود را از قضایا باخبر کند.

من مانند زندانیان سیاسی در جلو و افسر روسی با ۵ نفر در دنبال سرم حاضر بآتش مرا با طاق دفتر بردند در اینوقت مشاهده شد که یکنفر افسر روسی در حالیکه عينك سفیدش برق برق میزد با سه نفر دیگر از در وارد شدند.

عکس استالین اینجا چه میکند - اینها روس بودند یا ایرانی - ابتدا

چند نفری سرویم را و راندا از نموده و افسر عينكى پشت میزش قرار گرفت با اینکه سرابا یم را ترس فرا گرفته بود و با این جریان به عاقبت کار خودم فکر میکردم اما باز حس کنجکاویم گل کرده و مرتب در و دیوار ها را نگاه کرده و شعار های زنده باد و چیز های دیگر . . . و امید خواندم ولی معنیش را نمی فهمیدم و ضمناً عکس استالین را هم بر بالای سر فرمانده شوروی میدیدم پیش خود میگفتم عجب پس اینجا کشور شوروی است باز میگفتم نه بابا اینجا ایران است باز می گفتم اگر شوروی است پس کو دختران مه پیکرش و کو آن دم و آن دستگاه ولی مثل اینکه یکمشت لغت و عور میدیدم بهر جهت در این خیالات بودم که فرمانده شوروی چیزی گفت ولی من نفهمیدم تا یکی از افسران مرا بطرف صندلی برده و نشانید. هرچه حرف میزدند من نمی فهمیدم بالاخره فرمانده به زبان فارسی گفت از کجا می آئید و چه کاره هستید. از این طرز بیان دانستم که این خانه خراب ها رنگ شوروی را هم بخواب ندیده و از شیعیان ایرانی هستند که اینك باین لباس و شکل و شمایل در آمده اند فوری جواب دادم سرکار خوب از اول ما که غیره نیستیم. خود مرا معرفی و منظور از سیاحتی را که جمع آوری آداب و رسوم بود بیان کردم اما غافل از اینکه ممکن است کوله پشتیم را باز کنند و بگویند کسی که کارش جمع آوری آداب و رسوم است چکارش به ایراد سخنرانی و تبلیغات میهن دوستی - ضمناً آن جوجه افسر های دیگر هم بسخن در آمده و مانند بلبل شروع بسخن کرده و يك يك خودشان را معرفی کردند.

گفتم ای والا درویش ها تو غفاری و تو صناعی و تو قروغی هستی و این آقا هم سلطان آزاد است؟ وقتی که فهمیدم از خود مانند نزدیک بود دستم به توی جیبم رفته و گوشه اسکناس پانصد ریالی را بکسی که از من مشغول تحقیقات بود نشان داده و بگویم رفیق خودت درستش کن با این خیال همچو که دستم بجیبم رفت ناگاه سروکله افسر دیگری از در پیدا شد و پس از ادای

احترام دیدم آن کردشکم کننده هم با اوست
از دیدن شکم کننده خیلی خوشحال شدم و مثل اینکه روزنه امید می
دیدم یواشکی با همان ژست های ایرانی منشی باو فهماندم که عجب مهمان
نوازی کردید ! در اینوقت شکم کننده مرا به افسر نشان داده و با او بکردی
مشغول صحبت شد یکوقت رگهای گردن فرمانده کرد بحرکت درآمده و با
سلطان آزاد بطوری برخاش کرد که نزدیک بود کتک کاری مفصلی درگیرد در
این بین من متوجه شدم که پشت شیشه ها عده ای از سربازان کرد با اسلحه
ایستاده اند .

کوله پشتیم را توقیف کردند بالاخره پس از مذاکرات طولانی
قرار شد که مرا تحویل افسر کرد داده ولی کوله پشتیم در دفتر فرماندهی
دمکرات بماند . باین ترتیب جریان خاتمه پیدا کرده و سر کوله پشتی را لاک و
مهر کرده و از اطاق بیرون آمدم با اتفاق فرمانده کرد از سرباز خانه خارج و بدفتر
ساخلو کرد که در خیابان و در بالاخانه ای قرار داشت رفتیم . در این دفتر
از همه جالب تر عکس استالین بود که بارنگ و روغن نقاشی شده و بر بالای سر
افسر کرد نصب شده بود و همچنین بر روی میز آن تعداد زیادی کتاب که بزبان
کردی در اطراف مردم شوروی نوشته شده بود - در این بین چند افسر جوان
کرد اطراف مرا گرفته و با شیوه همیشگی خود دلداری و مهربانی میکردند .
جای همه خالی شام مفصلی از مهمانخانه رو برو آورده و پس از صرف آن
معلی بمنظور استراحت برایم در نظر گرفته و خوابیدم در حالیکه دو نفر از همان
جوانکها در دو طرفم بمنظور پاسبانی قرار گرفتند .

سکه های دهشاهی و یکریالی بجای مدال - صبح شد پس از صرف چای
با افسران جوان کرد مشغول صحبت شدم در این بین افراد مسلح لرد از در
وارد شده و بجوانان احترام میگذارند و در گوشه و کنار قرار میگیرفتند
آنچه بر روی لباسهای این عده بی اندازه مضحک بود نصب مدال بود که از
دیدن یکی از آنها بقدری خنده ام گرفت که افسران جوان هم متوجه شدند زیرا
دیدم به انتهای نوار پرچم سه رنگ بجای مدال بعضی ها یک عدد که شیر و خورشید
و یادشاهی و بعضی ها یکریالی آویزان کرده بر روی سینه زده بودند
با افسران گفتم چرا اینها سکه های رایج را بجای مدال بسینه زده اند
و از همه بدتر مگر چیز قحطی بود که دکه های شیر و خورشید را بجای مدال
انتخاب کنند . یکی از آنها بآلبغندی جواب داد که بزودی مدالهای زیادی
خواهد رسید و آنوقت عوض میکنیم وانگهی اینها این علامات ها را بمیل
خودشان نصب کرده اند ولی از لبخند آنان فهمیدم در زیر کاسه نیم کاسه
ای است .

چون صبح بود افسران توی اطاق شروع کردند بتمرین احترام گذاردن
و بچپ چپ و بر راست راست کردن - از این جریان هم تعجب کرده با خود
گفتم افسر که تمرین بچپ چپ و بر راست راست نباید بکند ناچار از آنها

سئوال کردم شما چند وقت است افسرید؟ - جواب دادند ۵ ماه است .

بالاخره پس از صحبت زیاد معلوم شد این افسران از جوانهایی هستند که دانشسرای مهاباد را تمام کرده و پس از اتمام آن بر اثر نبودن کار بارتش کرد وارد شده و چون دیپلم دانشسرا را داشته اند از نظر سیاهی لشکر به آنها اجازه داده اند لباس افسری را بپوشند .

چون يك ستاره روی پاگن آنها بود ابتدا من خیال میکردم که ستوان دوم هستند ولی بعداً معلوم شد درجه شان ستوان سومی است ولی مطابق روش شوروی ها عمل میکنند .

ضمناً من شرحی راجع به اوضاع تهران و دانشکده ها بیان کردم بطوریکه احساسات جوانان تحریک شده و برای دیدار تهران مخصوصاً شاه ایران بی اندازه علاقه مندی نشان میدادند از شنیدن نام شاه تعجب کرده گفتم جریان فعلی شما که برخلاف طرز فکر شماست . جواب دادند خیر ما بشاه علاقه مندیم و تشکیل ارتش کرد برای جلو گیری از هجوم دمکراتهای آذربایجان و مرام آنها بمنطقه کردستان است زیرا کردستان برخلاف آذربایجان دارای خورده مالک بود و هر فردی برای خود دارای سرو سامانی است و از طرفی بین ما و دمکراتهای آذربایجان بی اندازه بد و هر يك بخون دیگری تشنه هستیم درچندی قبل اگر ژنرال روسی در همین میاندوآب واسطه بین کرد و ترك نشده بود دمار از روزگار ترك ها بیرون میآوردیم .

حمله عشایر کرد به میاندوآب و عقب نشینی قوای دمکرات

آذربایجان - سئوال کردم مگر جریان چگونه بوده است جواب داد اولاً بدانید که شهر میاندوآب افرادش را اغلب ترك زبان تشکیل میدهد ولی اطراف و حوالی آن عموماً از افراد خورده مالکین کرد تشکیل میشود و دیگر آنکه بر اثر احتیاج امور بازرگانی و خوار بار ناچار با یکدیگر مراوده داشته بطوریکه از اینجا آرد و روغن به تبریز حمل میشود و از تبریز قند و شکر و برنج بکردستان وارد میگردد و روی این اصل بین کرد و ترك در منطقه میاندوآب دم دروازه از دو طرف مأمورین وصول عوارض گمارده شده ولی عده ای هستند که بنا به عادت همیشگی بطور قاچاق اجناسی را وارد و یا خارج میکنند و مأمورین ما اغلب اشیاء قاچاق را گرفته بساخلو میآورند .

روزی یکی دو نفر از ترك ها مقداری قند و شکر و برنج بطور قاچاق از تبریز وارد کرده بودند تا از میاندوآب خارج کنند افراد ما آنها را دیده و پیاسگاه میآورند . این افراد به دژبان خود مراجعه و از دست مأمورین کرد شکایت میکنند . از طرف دژبان ترك چند نفر بدفتر آمده و مطالبه اجناس را کردند ولی فرمانده ما از دادن امتناع کرد بالاخره کار به فحاشی کشید و مأمورین ترك چند نفر از افراد کرد را بسختی مضروب و مجروح کردند این خبر بلافاصله در دهات بخش و فردای آن روز شهر میاندوآب در محاصره افراد عشایر کرد واقع گردید و کم کم

حلقه محاصره تنگتر شد تا اینکه قوا وارد شهر گردید و نیروی دموکرات آذربایجان را از شهر بیرون کرده و خود زمام را در دست گرفتند ضمناً در خارج شهر مبارزه شدیدی بین طرفین در گرفت این خبر بلافاصله به تبریز رسید و قریب عصری بود که یکنفر ژنرال روسی با چند نفر از افسران دموکرات به میان دو آب آمده و قضیه را حل و وضعیت را بحال سابق برگردانند، اما بهیچوجه نتوانستند در روحیه طرفین تغییری بدهند و روی این اصل همیشه بین ما تقاضت و دشمنی موجود است.

از شنیدن این اطلاعات خوشحال شده و بارها کرم صحبت بودیم که ناگاه صدای سرود نظامیان که کاملاً آهنگ هایش مانند آهنگ های سربازان شوروی تهیه شده بود شنیده میشد برای مشاهده آنان به لب پنجره آمده و افراد را که بلباس های سربازان شوروی ملبس بودند دیدم که مشغول رژه بودند.

پس از خاتمه این رژه از میان خیابان يك نفر افسر در حالیکه کمرش قوز داشت از اتاقهای رو برو پیدا شد و بطرف اتومبیل رفت افسران کرد فوری بسا حالت تمسخر او را که ژنرال کبیری بود بمن معرفی کردند.

چون حوصله ام بسر آمده بود یکی از افسران گفتم مرا بخوابان ببر تا قدری گردش کنم افسر موافقت کرد و باتفاق از پله ها پایین آمده وارد خیابان شدیم همینکه مردم در روز روشن چشمانشان به لباس و شکل و شمایل من افتاد که بایک نفر افسر کرد مشغول قدم زدن هستیم هر کس بکوش دیگری چیزی میگفت و خیره خیره مرا و رانداز میکرد. در خیابان ابدأ چشم بزن نیفتاد ناچار از افسر کرد سؤال کردم مگر این شهر زن ندارد جواب داد چرا ولی از وقتی که نیروی دموکرات آذربایجان باین شهر پا گذارده مردم که بی اندازه در مذهب متعصبند از آنجائیکه معتقدند که این افراد دین و مذهب ندارند برای اینکه مبادا جسارتی بآنها بشود بزنان دستور داده اند بهیچوجه از خانه ها بیرون نیایند. در همین مذاکرات بودیم که بوسط خیابان پای چوبه های طاق نصرت شهر رسیدیم در اینجا فروغی همان افسری را که در شب قبل زبان مادریش یادش رفته بود مشاهده و با او مشغول احوال بررسی شدم ولی معلوم بود که مایل نیست من در این محیط با او صحبت کنم.

ولی برروئی کرده و با او کرم گرفتم مخصوصاً سؤال کردم چرا با کون های شما مانند شورویهاست. فروغی در حالیکه اخم بر ابرو آورد گفت آقا از این سئوالات در این نقاط نکنید که بضرر شما تمام خواهد شد و ضمناً مرتباً آه میکشید مثل اینکه آرزوی دیدار تهران و قامیل و بستگان شما را می کرد - چون او را بی اندازه مغموم دیدم گفتم آیا شما متاهل هستید جواب داد خیر ولی در تهران نامزد دارم و امیدوارم بزودی با نیروی دموکرات وارد تهران بشوم! ضمناً خواهش کرد از نزد او دور شده و براه خود ادامه دهم - چون فکر کردم ممکن است مزاحمتی برای او تولید شود باتفاق افسر کرد از او دور شده و نزدیک ساختمانی که پایه های آن از سنگ سفید گذارده می

شد رسیده و مدتی اطراف آنرا تماشا کردم - چون شنیده بودم محل تولد حضرت زردشت در این نقطه بوده مایل شدم آنرا به بینم ولی افسر کرد بر اثر عدم اطلاع نتوانست مرا بآنجا ببرد کم کم بادهاره پست خانه رسیدیم و من بهر نحو بود تلگرافاً ورود خود را به تهران اطلاع دادم ولی نتوانستم خطرات آتی را گوشزد نمایم .

دادگاه نظامی تشکیل شد و مرا محاکمه کردند موقعیکه از

تلگرافخانه در حال مراجعت بودیم ناگاه دو نفر افسر به ما رسیدند و به افسر کرد اظهار داشتند که بایستی مرا بدفتر فرمانده نیروی آذربایجان ببرند افسر جز تسلیم چاره ای نداشت و باتفاق به دفتر فرمانده رفتیم - در اینجا مشاهده شد که عده ای از افسران گوش تابکوش نشسته و سلطان آزادهم که درجه سرهنگی روی دوشش کوبیده بود در صدر میز قرار گرفته و افسر کرد که فرمانده ساخلو کرد بود در گوشه ای دیگر نشسته و هر يك قلم و دوات و تکه کاغذی جلوی شان گذارده و آماده تحقیقات میباشند ضمناً دو نفر دژبان هم در حالیکه افتوماتهای خود را بدست داشتند در گوشه های اطاق ایستاده بودند .

به محض اینکه چشم سلطان آزاد بمن افتاد در حالیکه زیرچشمی بمن نگاه میکرد اجازه نشستن داده و دستور داد کوله پشتی ام را از انبار بیاورند با شنیدن نام کوله پشتی لرزه ای تمام بدنم را گرفته و متوجه شدم که بزودی کلیه یادداشت های من از طرف فرقه دموکرات بازرسی خواهد شد در این موقع یادم آمد که از طرف سرهنگ مصطفی دوشناو فرمانده جبهه سقز و بانه نامه ای برای قاضی محمد نوشته شده که حامل آن نامه خودم بودم و این نامه اینک در کوله پشتی است . برای اینکه مشاهده این نامه سوءتفاهمی را برآیم ایجاب نکند سکوت جلسه را بهم زده و بفرمانده کرد اظهار داشتیم راستی فراموش کرده بودم بگویم که نامه ای هم از طرف فرمانده جبهه سقز و بانه بعنوان قاضی محمد پیشوای کردستان در کوله پشتی دارم . از شنیدن وجود نامه فرمانده کرد رنگ و رویش تغییر کرده ولی چاره ای جز سکوت نداشت مامورین سر کوله پشتی را باز کردند در اولین دفعه چیزی که جلب توجه آنها را کرد وجود پرچم سه رنگ ایران بود که در وسط آن نوشته شده بود (جلسه امروز بافتخار ورود آقای دانشور جهانگرد ایرانی است) این همان پرچمی بود که در شیراز از طرف تربیت بدنی باینجانب اهداء شده بود .

بعد از آن کیف محقوی یادداشت ها را بیرون آورده و پاکت قاضی محمد را نشان دادم بمجرد اینکه افسر کرد نگاهش به پاکت افتاد فوری از جابر خواسته و پاکت را از دست سروان فروغی گرفت باز هم نزدیک بود جلسه برهم خورد و نزاعی در گیرد ولی پس از چند دقیقه بامذاکرات زیاد قرار شد پاکت در نزد نماینده کرد باشد - در یادداشت های من آنچه که مورد سوءظن قرار گرفت جدا کرده و تحت شماره با قلم قرمز علامت گذاشته و کنار گذاردند .

- ۱ - وجود دو رویه کاغذی هندی .
- ۲ - پاره کردن یکی از اوراق دفترم که در آن نوشته شده بود احزاب با پول پیدا میشوند و با پول از بین میروند .
- ۳ - چند جلد کتاب از یادداشتهای کسروی و یکی از اعلامیه های تاریخی سیدضیاءالدین که در دزفول از طرف آقای نماینده جرائد بطور یاد بود به من داده شده بود .
- ۴ - یادداشتی را که گله داری در بندر عباس در دفترم نوشته بود .
- ۵ - نامه های مرحوم منوچهر مهران خطاب باین جانب که در یکی از آنها نوشته شده بود « خدمات فرهنگی شما مورد توجه شخص اعلیحضرت همایونی است » .
- ۶ - یکی از مجله های نیرووراستی که در آن اینجانب راجع به میهن دوستی و شاه دوستی فارسیان سخن رانده بودم .
- ۷ - دفتر روزنامه ها که در آن روزنامه اراک - اصفهان - نقش جهان عرفان راجع به میهن دوستی اینجانب سطورى چند درج کرده بودند .
- ۸ - پاره کردن چند سرلوحه از نامه های باشگاه نیرو و راستی که بالای هر يك علامت حزب پیکار دیده میشد (حزب پیکار طرفدار آلمان نازسم بود) و چند فقره دیگر از اوراق متفرقه و عکس که روی هم رفته تا ۲۲ شماره میرسید . در این موقع افسر دیگری که معلوم بود بوئی از معلومات و دیسپلین نظامی نبرده است جعبه محتوی فیلمهای لایکارا باز کرده و بغیال خود برای آنکه عکسهای آنرا نگاه کند تا بهداند از چه مناظری عکس برداری شده شروع بیاز کردن نوارهای فیلم نمود (در این نوارها مناظر عروسیهای جزایر قشم و میناب و عملیات فرقه زارینها و فرقه پیروان مزدك و عملیات علی اللهی ها فیلم برداری شده بود) .
- هر قدر با و اظهار می کردم که این فیلمها بایستی در تار يك خانه ظاهر شود ولی چون او بزبان فارسی آشنائی نداشت بکار خود ادامه میداد تا اینکه ه حلقه از فیلمهای مزبور را نور داده و سیاه نمود. از دست دادن این فیلمها بقدری در من تأثیر کرد که عصبانی شده و با حالت تغییر گفتم « اگر شما نمیخواهید من آذربایجان را سیاحت کنم هیچ مانعی ندارد الساعة حاضریم با ماشینهاییکه بسقر میروند مراجعت کنم » ولی افسوس که حرفهای من زره ای در آن ها تأثیر نکرد و بکارهای خود ادامه میدادند. پس از خاتمه بازرسی سلطان آزاد از جای خود بلند شده و نوار سه رنگی را که روی دوشم حمایل بود پاره کرده گفت اینجا شیراز نیست. در این موقع شروع بتحقیقات کتبی گردید و ده صفحه تمام از من سئوالات کردند. ظهر شد و مجدداً تحویل فرمانده کرد شده از در خارج شدم .
- امروز از ظهر تا يك از شب گذشته در حالیکه با افکار گوناگون دست بگریبان بودم در دفتر فرماندهی گرد بسر آورده و ساعت يك از شب گذشته بود که

باتفاق فرمانده کرد به انجمن فرهنگی روابط ایران و شوروی رفتم در این انجمن هده زیادی از افسران باخانمهایشان و رؤسای ادارات و معتمدین حضور داشتند نمایش امشب بیس آرشین مالالان بود که بوسیله عده ای از هنرپیشگان قفقازی نمایش داده میشد ایفا کنندگان رل آرشین مال آلان شخصی عاقل و قد بلندی بود که مهارت زیادی در ایفاء رل نشان میداد ولی بقیه بازی کنندگان معلوم بود که تازه کار میباشند. باورود ماهمه مردم خیره خیره بیکدیگر نگاه میکردند در صاف جلو سلطان آزاد باخانمش که تهرانی بود و افسران دیگر نشسته بودند که ماهم در یکطرف پهلوی آنها قرار گرفتیم چون سلطان آزاد بخانمش گفته بود این جوان دست گیر شده و بلون خوبی مینوازد باین لحاظ خانمش در حضور ما از شوهرش خواهش کرد تا و بلون مرا آورده و اجازه دهند یکدستگاه بنوازم. خواهش ایشان مورد قبول واقع شد و پس از چند دقیقه در حالیکه نمایش نصف شده بود من بیالای صحنه قرار گرفته و بزبان فارسی ابتدا خود را معرفی کردم بزرگترین خبطی را که هیچ شخص نادانی هم نمیکند این بود که من در موقع معرفی خودم نام شخص اعلیحضرت همایونی هم را آوردم. بابریدن این نام سلطان آزاد لبها را گاز گرفت و غوغا در بین مردم افتاد ولی من بی خبر از همه جا و بلون را بدست گرفته و یکدستگاه همایون برایشان نواختم - پس از پایان در حالیکه برایم کف میزدند پهلوی فرمانده کرد قرار گرفته و بقیه نمایش را تماشا کردم.

از جلسه نمایش یکسر مرا بزندان تاریک بردند - گویا آزادیم همین بود و از عاقبت کارم بی اطلاع بودم زیرا بمحض اینکه از در انجمن خارج گردیدم دو نفر مسلح بایک نفر افسر از طرف فرقه دمکرات مرا در جیب نشانیده و از کوچه های تنگ و تاریک عبورم دادند یکوقت متوجه شدم که در اطلاقی سرد و نمناک قرار دارم. افسر پس از آنکه جیبهایم را تفتیش کرد کفشهایم را در آورده و درب را برویم قفل نمود رفت.

متفکر و مبهوت با پایهای برهنه در کف اطاق تاریک قدم میزدم سکوت عجیبی همه جا را فرا گرفته بود و هیچگونه صدائی بگوهم نمیرسید مگر صدای پائی که مرتب در جلو درب قدم میزد و معلوم بود نگهبان است. چون از راه رفتن خسته میشدم بر روی زمینهای نمناک مینشستم خواب از چشمهایم پریده بود و مرتب در فکر بودم که آیا فردا چه خواهد شد. امیدم از هر طرف ناامید شده و بخود می اندیشیدم گاه بر روی زمین نشسته و سر را در میان زانو قرار میدادم و با خود فکر میکردم زمانی در باره نقشه ای که طرح کرده بودم که در آن هیچگونه نظری جز خدمت بنوع نبود غبطه میخوردم و آرزوی آسایش و راحتی های تهرانم را میکردم بالاخره با چنین خیالات گوناگون که اغلب سرانجامش مرگ را در جلو چشم مجسم میکرد مواجه بودم. گویا صبح شده بود زیرا در زندان باز گردید دو نفر مسلح باهمان افسر دیشبی مرا از زندان خارج کرده و بمحوطه ای بردند. در این محوطه چیزی جز یکدرخت خشک دیده

۲۲۰
نمیشد در فاصله چند متری آن چاه آبی وجود داشت از افسر سؤال کردم شب گذشته بچه علت من را زندان انداختید همانگونه که گفته ام اگر واقعا تمایل بسیاحت من در آذربایجان نیست به سلطان آزاد بگوئید تا مرا به سقز عودت دهند

بسلامتی هموطنان ضربه های شلاق بر پیکر انجمن میخورد

افسر گفت حالا شمارا بواسطه سقز بجای دیگر خواهیم فرستاد. در این بین دو نفر در حالیکه طناب بزرگ و شلاقی بدست داشتند وارد شدند. خواننده عزیز هیچ گمان نمیکردم روزی سرنوشت من باینجا برسد و من بچنین وضعی گرفتار شوم که در جلوی چشم شلاق و طناب به بینم مخصوصا هر چه بخود می اندیشیدم که آیا بدن من تحمل چنین شدائدی را داشته باشد یا نه. نمیکردم. ترس و وحشت سراپایم را گرفته بود. دیگر رشادت بیان و شهامت از دست رفته و طاقت گفتار و شنیدن کلماتی را نداشتم.

در اینوقت دو نفر از افراد فرقه مرا بطرف درخت برده و باطناب محکم بدرخت بستند و دو نفر دیگر شروع بزدن ضربه های آتشین نمودند از شدت درد بخود می پیچیدم و پوستهای درخت را با دندان گاز میگرفتم خودم امید انم چند ضربه به بدنم رسید ولی همینقدر متوجه شدم که بازم کرده و مجدد بسوی اطلاق تاریک رهسپارم نمودند.

پس از چند دقیقه دیدم لباس هایم خونین است ولی چه میکردم چاره ای نداشتم تا آنکه فنجان چای و قرصی نان برایم آورده بخوردن آن دعوتم کردند. ولی ترس داشتم زیرا تصور میکردم ممکن است چای آلوده باشد و بخواهند مرا مسموم کنند. خلاصه چند شبانه روز باین ترتیب گذشت اغلب در نیمه های شب صدای باز کردن دربها شنیده میشد و فریاد هایی به گوش میرسید هر روز ساعت هشت صبح ۲۰ ضرب شلاق بسلامتی هموطنان گرامم نوش جان میکردم تا روزیکه شنیدم سیف قاضی - ژنرال مصطفی بارزانی - ژنرال کبیری سرکرد سلطان آزاد تشکیل دادگاه داده و مرا احضار کردند در این جلسه گفتارم عین گفتارهای قبلی و باز هم تقاضا کردم در صورتیکه تمایل بسیاحت من ندارند مرا بطرف سقز عودت دهند دادگاه تمام شد و من پیش خودم خوشحال بودم از اینکه قطعا برائت حاصل کرده و آزاد خواهم شد (نا گفته نماند در همین موقع بود که دکتر جاوید از طرف فرقه دمکرات برای گفتگو و مذاکرات به تهران رفته و با قوام السلطنه نخست وزیر وقت مشغول صحبت بودند حس میکردم که قطعا برای آنکه گفتار مسالمت آمیزشان بطرز جالبی حل شود مرا اذیت نخواهند کرد)

صدور حکم اعدام - غافل از آنکه این عده مقررات و سرنوشت

افراد را بدخواه و میل خود انجام میدادند زیرا شنیده بودم که در موقع هجوم بشهرها افراد مخالف را بدون هیچ محاکمه قانونی بیاد مسلسل و گلوله می بستند - امشب برایم شب بدی بود زیرا مشاهده این دادگاه و جریان آن مردم

بنجوی از جلو چشم میگذشت. موقعیکه شام برایم آوردند از خوردنش امتناع کردم زیرا غذایم را با اشك چشم تهیه کرده بودم ساعت ۱۲ شب بود هیچگونه صدائی بگوش نمیرسید مگر صدای پای محافظین

در حال چرت زدن بودم که صدای بهم خوردن قفل درب زندان شنیده شد و هم... و اضطرابی شدید سراپایم را گرفت بطوریکه تمام بدنم میلرزید زیرا شنیده بودم محکومین بمرگ را در نیمه های شب بسر وقتشان میروند قادر محیطی ساکت و بدون اطلاع آنها را اعدام کنند در همین خیالات بودم که درب باز شد چهار نفر مسلح پیدا شدند و اطرافم را حلقه وار احاطه کردند نفری که از همه قویتر بود جلو آمده کفشهایم را جلوی پایم گذاشت - کفش هایم را پوشیده از اطاق به همراه آنها بیرون آمدم از این محوطه شوم که بدترین خاطرات دوران زندگیم را در آن دیده بودم دور شده ولی بسر نوشت آتیه - فکر میکردم و نمیدانستم که آیا فردا صبح باز چشم خورشید عالم تاب و مردم این سرزمین را خواهد دید یا خیر

برای اعدام از شهر خارجم گردیدم اتومبیلی حاضر شد مرادر آن جای دادند از افسر پهلوی دستم سؤال کردم بکجا میرویم؟ - جواب داد تبریز - ولی کلمه تبریز را بالحن مرددی ادا کرد. اتومبیل پیاسگاه پل معروف

میان دو آب رسید (این پل از شاهکار های صنعتی آلمانها بود که در عهد اعلیحضرت شاهنشاه فقید احداث شده بود) مستحفظ از پیاسگاه بیرون آمده و جلوی ماشین را گرفت ولی افسر در حالیکه بزبان ترکی با او بطور نجوی صحبت کرد از آنجا دور شد - صحبت کردن بیخ گوش آن دو بقدری مرا در هراس و اضطراب انداخت که مرك را حتمی دانستم اتومبیل پیاسگاه دیگر پل رسید در اینجا هم باز بانجوی و سرگوشی بامستحفظین اتومبیل رد شد - قلبم می طپید - نفس در سینه ام بند آمده بود بطوریکه بهیچوجه قدرت تکلم و اداء کلمه ای نداشتم. دیگر حس میکردم چشمهایم بجای را نمی بیند مگر سیاهی. نمی دانستم این تاریکی از شدت اضطراب بود یا تاریکی شب - ساعتها گذشت و اتومبیل ما با سرعت میان دو آب را ترك میکرد هر وقت حس میکردم اتومبیل از سرعتش کاسته میشود ضربان قلبم شدیدتر میشد زیرا حس میکردم در نظر دارند در این بیابان تاریک مرا از بین ببرند. دو ساعت تمام با این مبارزات مشغول و دیگر دست از جان شسته و خود را تسلیم قضا و قدر کرده بودم. ناگهان دور سفیدی جاده ای بنظر رسید سؤال کردم این جاده بکجا میروند افسر جواب داد بمرافه - در سر این دوراوه پیاسگاهی وجود داشت که اتومبیل نزدیک آن متوقف شد من خوشحال شدم از اینکه لابد در این پیاسگاه چند ساعتی را استراحت کرده و سپس به تبریز خواهیم رفت هنوز بایم از گلگیر ماشین به پائین نرسیده بود که افسر بایکی از این چهار نفر نجوی کرده و خود بداخل پیاسگاه رفت :

دقایق آخر زندگی را حس کردم بیابان تاریک و مخوف بنظر

فیرسید اشعه چراغ‌های مراغه از دور پیدا بود. فدائیان مرا بقدری از پاسگاه دور کردند تا فاصله آن در حدود یکصد متر رسید. در این تاریکی دیگر صارت پاسگاه را بخوبی نمیدیدم و چون مرگ را حتمی دانستم باهام از قدرت افتاده و بزحمت جلو میرفتم ناگاه حس کردم ضربات قنداق تفنگ مرا بزمین خوابانید چون قدرت بلند شدن برایم مشکل بود بالکدهای افراد فرقه دست بگریبان بودم تا آنکه دو نفر از آنها آفتومات های خود را (سلسلهای دستی) کنار گذاشته و مرا از زمین بلند کرده سر با نگه داشتند. چون مایل نبودم قیافه های این افراد قصی القلب را به بینم چشمهایم را بهم گذارده و مردم منتظر فرمان شلیک بودم که ناگاه صدای حرکت کلنگها آنها بلند شد دانستم که آماده تیراندازی میشوند.

روزنه امیدی پیدا شد - در این بین صدای بایی بگوش رسید که

بسرعت می آمد این صدا بقدری در من موثر واقع شد که قلبم را قوی کرده و گویا روزنه امیدی میدیدم. یکوقت متوجه شدم گوشم را بکنفر گرفته و فشار میدهد و بزبان ترکی کلماتی ادامیکند که معلوم بود از آن دشنامهای تمسخر آمیز است از این محوطه باتفاق بطرف پاسگاه آمدم امیدانم چه دستوری بود که از اعدام صرف نظر شد و بقیه شب را در آن پاسگاه بصبح آوردیم. در این پاسگاه یکدستگاه بی سیم وجود داشت و یکنفر از افراد فرقه که معلوم بود خدمت دوساله سربازی را در قسمت بی سیم انجام داده است مشغول کار و در گوشه دیگر دو نفر دیگر از افراد فرقه در حالیکه هر یک بتوئی بروی خود کشیده بودند در حال چرت زدن بودند.

محوطه داخلی پاسگاه بر اثر سردی هوا بوسیله خاشاک و پهن حیوانات گرم میشد بطوریکه دود آن سراسر اطاق را گرفته و اشک از چشمهای همه جاری بود ولی من تا حدی خوشحال بودم که از مرگ رهایی پیدا کرده ام باین لحاظ به هیچوجه فکر خواب را نمیکردم. از طرفی از سرنوشت فردایم بی اطلاع بودم زیرا نمیدانستم فردا چه خواهد شد، آیا تصمیم اعدامشان بکجا منتهی خواهد گردید گاهی فکر میکردم ممکن است بخواهند مرا بتبریز ببرند تا در آنجا در انظار عمومی اعدام نمایند یا نظریه دیگری دارند با این خیالات دست بگریبان بودم که سفیده صبح دمید و اشعه طلایی رنگ خورشید از پشت کوهسار نمایان و اطراف و جواب خود را با نور شفافش روشن کرد اتومبیل های باری زیادی در جاده برفت و آمد در آمدند ولی گویا منتظر فرمان دیگری بودیم. یکساعت از آفتاب برآمد که اتومبیل باری مخصوصی از میان دو آب رسید در جلوی آن یکنفر افسر خود نمایی میکرد بمحض اینکه به پاسگاه رسید توقف کرد. افسر از ماشین پیاده شده و با افسر مامور صحبت کرده و جیب با افراد مسلحش بطرف میان دو آب برگشتند. افسر تازه وارد مرا جلوی ماشین نشاند اظهار کرد کوله پشتی شما نزد من است همینکه از این بابت خیالم راحت شد در اثر گرسنگی شبانه از او تقاضای قطعه نانی کردم افسر که جوان ۲۰ ساله بنظر

میرسید فوری از رفقایش نان گرفته بمن داد و با آن سد جوع کردم

مرا تحت الحفظ به تبریز بردند

پس از قدری استراحت چون در جلوناراحت بودیم من و او روی بارهای ماشین سوار شده و براه افتادیم. مسافتی طی نشده بود که هردویمان بر اثر بوی عطر سرکیجه گرفتیم در صدد برآمدیم تا به بینیم بواز کجا است. افسر جوان که بقول خودش تحصیلا تش تا کلاس ۱۶ ابتدائی و پس از دیدن سه ماه دوره دانشکده افسری آذربایجان بدرجه ستوان سومی رسیده بود مشغول تفتیش بارها گردید پس از پاره کردن یکی دو گونی معلوم شد اتومبیل ما حامل صابونهای لوکس است که صاحبش یکنفر کرد بود و از مرز عراق عرب بطور قاچاق بمهاباد وارد کرده و اینک آنها را برای فروش به تبریز میبرد. افسر جوان چند دانه از آنها را توی جیبش گذارده و ضمناً از کندوهای عسلی که در گوشه ماشین جای داشت بمن تعارف کرد تا سد جوع بکنیم. من و او مشغول خوردن عسل های مردم بودیم که ماشین توقف کرد و جوانی آذربایجانی بهمراهی پدر کورش بر بالای ماشین سوار شدند جوان معلوم بود از فقر است ولی بارو حی بشاش و نشاط انگیز مرتب اشعار سرود آذربایجان را میخواند و بشکن میرد و گاهی از اوقات با سرود ها و اشعار ملی دیگری که برای تهنیت روحیه افراد يك ملت زنده واجب و لازم است خود و مارا سرگرم میکرد.

از دیدن این وضعیت با خود فکر کردم با اینکه از تاریخ انقلاب آذربایجان چند ماهی نمیگذرد چگونه سران انقلاب توانسته اند باین زودی روحیه جوانان را مستعد برای انقلاب بکنند و همچنین چگونه با آنها فهمانده شده است که آذربایجان بایستی مستقل باشد. ظهر شد نهار را در آذر شهر صرف نمودیم از اینجا مجدداً سوار شده و سه بعد از ظهر بود که وارد تبریز شدیم و اتومبیل یکسر بستاد لشکر آذربایجان رفت.

ملاقات با ژنرال میلانیان

افسر مرا تحویل نگهبانان ستاد داده و خود برای تعویض لباس بمنزل رفت ساعتی طول نکشید که بالباس نوینش حاضر گردید. من و او با کوله پشتی باطاق ژنرال میلانیان رفتیم موقعیکه من ژنرال را دیدم متوجه شدم که این ژنرال که اینک لباسهایی شبیه ژنرال های شوروی را بر تن دارد و اطراف اطاقش تماماً عکس های بزرگان شوروی است همان سرهنگ میلانیان است که نامش را در تهران شنیده بودم. ژنرال بزبان ترکی اظهار داشت بیوروس (بفرمائید) جواب دادم متأسفانه زبان ترکی بلد نیستم سپس بزبان فارسی گفت بفرمائید در این موقع افسر جوان با کتی لاک و مهر شده با نامه ای بدست ژنرال داد ژنرال گوشی تلفن را برداشته و با خارج بزبان ترکی مشغول صحبت شد. پس از چند دقیقه یکنفر که ملبس بلباس شخصی بود وارد دفتر شده و با یکدیگر بزبان ترکی مشغول صحبت شدند ضمناً پاکت لاک و مهر شده را باز کرده و یادداشت های آنرا مطالعه کردند پس از مدتی صحبت های معمولی من و آن شخص

که معلوم شد پناهی رئیس اداره سیاسی است از ژنرال خدا حافظی کرده از پله ها بطرف اتومبیلی که در انتظار مان بود رفتیم ضمناً افسر جوان هم کوله پشتی مرا داخل ماشین گذاده و خود خدا حافظی کرده و رفت من و رئیس اداره سیاسی دم در اداره شهربانی از اتومبیل پیاده شدیم رئیس اداره سیاسی مرا باطابق یکی از مأمورین آگاهی فرستاد تا اثنایه ام را تفتیش نمایند. چون وقت گذشته بود و شب نزدیک میشد مرا باتفاق یک نفر از مأمورین آگاهی یکی از مسافرخانه ها هدایت و شب را در آنجا بصبح آوردم صبح رئیس مهمانخانه که معلوم بود دل پردردی از اوضاع دارد مرا به اداره شهربانی برده و بهمان اداره تحویل داد

فرار از اطاق مأمور اداره آگاهی - چون من اصرار در روشن

شدن وضعیتم داشتم و ضمناً مأمور آگاهی هم مشغول مطالعه یادداشت هایم بود بواسطی از اطاق بیرون آمدم و خود را بنیابان ها رسانیدم

پس از آنکه از یکی دو خیابان گذشتم احساس کردم یکی دو نفر مراقب وضعیت من هستند ناچار خود را بدکان سلمانی رسانیده و مشغول اصلاح صورت شدم دیوارهای اطراف این سلمانی تماماً از عکس های استالین و لنین و پیشه وری مملو بود پس از اصلاح از دکان بیرون آمدم خود را بنزد نماینده روزنامه ایران ما رسانیدم نماینده مزبور از دیدنم خوشحال شده و بلافاصله تلگراف ورود تبریز را به تهران مخایره کرد - پس از سؤال از نماینده روزنامه معلوم شد فقط روزنامه های رهبر - ایران ما - کسری اجازه ورود به تبریز را دارند و بقیه را از طرف شهربانی جمع آوری و آتش می زنند مخصوصاً اطلاعات را - در همین بین سراغ اداره فرهنگ را گرفته و باتفاق یکی از محصلین آنجا رفتم. رئیس فرهنگ که بی ریا نام داشت کمیسیون داشت نتوانستم او و رئیس تربیت بدنی را ملاقات کنم باین لحاظ از آنجا مراجعت و ضمناً از دانش را ببینم آموزش والاتی در باره وضع فرهنگ نمودم - جوان مثل اینکه از من میترسید جواب دادای بد نیست در اینوقت که با او مشغول صحبت و داشتیم وارد خیابان میشدیم که ناگاه یکمعد جیب در جلویم ترمز کرد و تا آمدم به رفیقم حرفی نزنم مرا بداخل آن گذاشته و بشهربانی نزد آقای پناهی برد

رئیس اداره سیاسی از دیدن من خوشحال شده و مثل اینکه مسئولیت بزرگی از گردنش رد شده بود دستور داد فوری اثنایه ام را جمع آوری و اوراق را توی کوله پشتی ریختند ضمناً یادداشتی به دروازه بان شهرنوشت که مرا با اولین وسیله از تبریز خارج کنند با این یادداشت من و یک نفر مأمور از اداره شهربانی خارج شده و باهمان جیب به دروازه رسیدیم. مأمور یادداشت را به افسر آنجا داده و مرا باو سپرده و خود رفت

پاکت محرمانه - من توی اطاق انکببان مدتی نشستم و ضمناً مشغول و رفتن به کوله پشتی و منظم کردن کاغذها بودم که دیدم پاکتی سر بهر و لاک شده در میان یادداشت هاست. روی پاکت چنین نوشته بود .

از اردبیل - محرمانه مستقیم رئیس اداره سیاسی - خواستم پاکت را بامور انکهبانی بدهم ولی فکر کردم ممکن است برایم درد سر تولید کند. باین لحاظ هیچ نگفته. پاکت را توی کوله پشتی گذارده و آمدم در اطاق مأمور دریافت مالیات نشستم - از وضع عمل مأمور مالیات اینطور فهمیدم که اصولاً مثل اینکه شالوده اکثر افراد این ملت را بر پایه دروغگوئی و رشوه خواری گذاشته اند و اگر هر نوع انقلابی هم بوجود بیاید باز آن طبع بست کار خود را میکند.

ذیرا میدیدم مأمور مرتباً از شوفرها هر يك ۲۰ الی ۵ تومان میگیرد و به ماشینها اجازه حرکت میدهد گاه از اوقات يك نفر از همان تیپ چکمه دارها میآمد بیرون دفتر یا پشت ماشین پول را از راننده میگرفت سپس برگه های خروج را امضاء میکرد.

از همه بدتر موضوع رفتن خودم بود زیرا هر ماشینی که میآمد شوفرها میگفتند جانداریم و من تا بعد از ظهر سرگردان و حیران بودم. ظهر چهار را در قهوه خانه آنجا با نان و چائی گذرانده و اوقات خود را بتماشای عملیات مأمورین دروازه و عکسهای استالین که بر در و دیوارهای قهوه خانه زده شده بود میگذراندم - فراموش نمیکنم موقعی که راجع به عکس اعلیحضرت پهلوی سؤال میکردم قهوه چی با آهی جواب میداد آقا ماجرات نصب آنرا نداریم زیرا افراد فرقه اگر به بینند آنرا کنده و ما را مجازات میکنند.

هوا داشت تاریك میشد نزد مأمور آمده و شروع بداد و بیداد کرده گفتم الساعة باقاي پناهی رئیس سیاسی تلفن میکنم و میگویم شما مرتب پول میگیرید و ماشینها را آزاد میکنید. از شنیدن این حرف مأمور دست و پای خود را گم کرده و بمن قول داد که بهتر ترتیب شده وسیله ای تهیه خواهد کرد تا آنکه غروب شد و يك ماشین باری رسید و با پرداخت ۲۵۰ ریال کرایه سوار آن شده و تبریز را ترك کردم.

ورود به زلجان و ساعات خطرناك

ساعت ۱۰ شب فردای آروز پس از عبور از میانه وارد زلجان شدیم. من و راننده با اتفاق وارد مهمانخانه ای شدیم تا استراحت کنیم، این مهمانخانه متعلق بیک افر روسی بود که باخانمش از مشتریان پذیرائی میکرد، مشتریان عموماً از راننده ها بودند که بسزبان ترکسی و روسی مشغول صحبت بودند و بهیچوجه کسی فارسی صحبت نمیکرد.

برای اینکه استراحت کرده باشم در گوشه ای پهلوی میز نشسته و پس از لحظه ای از صاحب مهمانخانه خواهش کردم دستور دهد اطاقی برای خوابم تهیه کند در حالیکه او پیخواستی و گرسنگی و خستگی راه بقدری عصبانی بودم که اگر کسی میخواست با من صحبت کند یا باخاموشی مواجه میشد و یا صحبت های تند. اتفاقاً جوانی رشید که کت و شلوار سیاهی بر تن داشت در گوشه ای با چند نفر از افراد فرقه مشغول میخوارگی و از ساعت ورودم مرتب مرا نگاه میکرد چیزی طول

نکشید که جلو آمده و بزبان تر کی مشغول صحبت شد. جواب دادم تر کی نمیدانم ولی او که مست و لایعقل بود مرتب به لباسهایم و ر میرفت و کلاه را بر میداشت نگاه میکرد چون دادم ناراحتی کرده و نمیکشیدم. اظهار داشت اطلاق حاضر است. من و او به طبقه دوم مهمانخانه رفته پس از دیدن اطلاق همچو که خواستم در را بسته و روی تخت دراز بکشم که ناگاه در باز شد و سرو کله همان جوان نمایان گردید.

حیدر مرا هدف گلوله قرار داد ولی خوشبختانه تیرش به خطا رفت

او مجدداً شروع کرد بزبان تر کی از من پرس و سوال کردن چون از این جریان عصبانی شده بودم گفتم من جهانگرد. جهانگرد آسرت میشود دست از سرم بردار بگذار بخواهم. خدا روز بد ندهد بمحض اداه این بیان یکدفعه سیلی محکمی بگو شم خورد و تا آمدم بگویم چه میکنی که دومی را حواله کرد و بلافاصله دست بجیب برده و پاره بلوم را در آورده و چه آمد برویم خالی کند که بادستم بزیر دستش زده و تیر سقف را سوار کرده بیرون رفت از صدای تیر صاحب مهمانخانه سراسیمه و جمعیت داخل مهمانخانه به اطلاق ماریخته و او را متقاعد کردند که از کشتنم صرف نظر کند. من هر چه خواستم شو فر را به بینم تا جریان را بگویم ولی معلوم شد آن بدبخت از ترس فرار کرده است زیرا ممکن بود او را هم حبس کنند. بالاخره جوان امر داد من با کوله پشتی به دفتر دژبان برویم تا در آنجا اثاثیه ام را تفتیش کرده و شب رادر توقیف باشم تا صبح که مرا بدفتر فرقه معرفی کنند. کوله پشتی را یک نفر از نگهبانان برداشته و خودم را هم جلو انداخته با آن مأمور از پله های مهمانخانه پائین آمدم. در اینوقت چشمم به زن مدیر مهمانخانه افتاد که مرتباً بمن نگاه میکرد و در حالیکه سرش را بحالت ناثر تکان میداد اشک در چشمانش غوطه ور بود.

اعدام را قطعی دانستم زیرا پاکت محرمانه رئیس فرقه اردبیل

خطاب به رئیس آگاهی تبریز در کوله پشتی من بود

از مهمانخانه خارج و از طرف پیاده رو بسوی دفتر دژبان میرفتم. من که سیلی ها را خورده ولی از اینکه جانم سالم بدر رفته است خوشحال بودم از طرفی اطمینان هم داشتم که صبح رئیس فرقه مرا آزاد خواهد کرد، یکوقت در بین راه یادم آمد که آن پاکت لاک و مهر شده محرمانه مستقیم توی کوله پشتی است و اگر آن را به بیند بدون شك اعدام میکنند. از این جریان بکلی خود را باختم و نمیدانستم چه بکنم تا بالاخره با هر تردستی و چرب زبانی بود نگهبان را حاضر کردم که بر اثر خسته شدنش کوله پشتی را بمن بدهد تا ببرم نگهبان هم از این بابت خوشحال شده و کوله پشتی را بدست من داد منهم بسا خوشحالی آنرا گرفته و مرتب در زیر سایه درختان که تاریک بود حرکت می کردم تا اینکه کم کم دستم را بداخل کوله پشتی برده و بهر نحو بود یواشکی پاکت را بیرون آورده توی جیب شلوارم کردم و با انگشت هایم آنرا پاره پاوه کرده و مرتب توی دهن کرده میخوردم تا بالاخره بسلامتی همه خوانندگان و دوستان

گرام پاکت را بالاک هایش تمام و کمال خوردم .

خوردن تمام شد که از پله های عمارت دژبان بالا رفته و مرا بدست یکی افسران دژبان سپرده و بزندانم انداختند. این اطاق مخروبه که در گوشه آن یک نفر زندانی دیگر مشاهده شد کفش آجر فرش ولی مورچه های بزرگی مرتباً در رفت و آمد بودند. ناچار تا صبح نشسته و همدم صدای خرخر و سرفه ایف زندانی بود . تا آنکه صبح شد و پس از ساعتی همان جوانك بداخل اطاق آمده و مرا با طاق دفتر دژبان برده از آنجا با کوله پشتی بدفتر فرقه رفتیم . (این عمارت که اینك فرقه دمکرات آذربایجان آنجا را اشغال کرده بود متعلق به ذوالفقاری نامی بود که از تاریخ انقلاب دمکراتها آنرا بزور از او گرفته و دفتر کرده بودند) در طبقه دوم این عمارت سالنی بود که در وسط آن میز بزرگی دیده میشد که اطرافش را میل و صندلی احاطه کرده و بر روی آن تعداد زیادی روزنامه های شوروی و ترکی و ضمناً روزنامه ایران ما هم وجود داشت - اتفاقاً موقعیکه من مشغول نگاه کردن روزنامه ها بودم چشم به یکی از روزنامه های ایران ما افتاد که در اژانس خبرهای نیرووراستی خبر ورود مرا به سقر نوشته بودند

پس از لحظه ای توقف در سالن به اطاق رئیس فرقه رفتم. برخلاف آنچه که فکر میکردم رئیس فرقه مردی خوش اخلاق و آرام بود که خود را بنام علیزاده معرفی کرد از مشاهده قیافه آرام او جرئت پیدا کرده شرح حال خود را گفتم. علیزاده بلافاصله آن جوان خود سر را که در بیرون منتظر صدور دستور مرگم بود احضار و پیش رویم از آن فحش های آبدار با او داده و دستور زندانیش را صادر کرد ضمناً دفتر چکی از جیب بیرون آورده خواش کرد هر چه پول احتیاج دارم بگویم تا برایم حواله صادر کند.

من که حقیقتش بیش از ۲۰ ریال در جیب نداشتم و بی اندازه محتاج به پول بودم عارم آمد وجه بخواهم. ضمناً آقای علیزاده دستور دادند مرا با یکی از ماشین ها تا سهواً دهان قزوین که آن موقع مرز بین ایران و آذربایجان بود ببرند. موقعیکه خواستم از ایشان خدا حافظی کنم ناگاه داد و پیدای از قرائت خانه بگوشم رسید و فهمیدم همان شو فر است که مرا از تبریز آورده بلافاصله با آقای علیزاده چربان را گفتم - علیزاده او را احضار و خوشبختانه را ننده اظهار داشت چون در مهمانخانه صدای تیر شنیدم بخیالم که این جوان را کشتند این بود که فرار کردم ولی امروز صبح دستگیرم کردند. پس از آنکه قضا یا روشن شد مجدداً مرا بدست او سپرده پس از خدا حافظی به شهر بانی آمدم رئیس شهر بانی تاریخ خروج را نوشت و با اینکه سرگرد بود بروش شورویها امضاء کرد ما - ر . . .

ساعت ده صبح بود که زنجان را با این پیش آمده ها ترك کرده روانه قزوین شدم در سیادهان این عده مانند شورویها دروازه ای درست کرده بودند و اتومبیل ها را بازرسی میکردند چند نفر از فدائیان در اطاقی دراز کشیده و بحساب ساخلو آنجا را تشکیل میدادند. همینکه چشمشان بمن افتاد مجدداً

همان آش و کاسه اولی برای افتاد و تعجب اینجا بود که هر چه را ننده میگفت این شخص را آزاد کرده اند آقای فدائی جواب میداد آنها چکاره اند (مثل اینکه خود را رئیس و فرمانفرمای مطلق میدانست) بالاخره با هر ترتیبی بود از چنگ آنها نجات پیدا کرده و روانه قزوین شدیم. خوانندگان گرامی خدا را شاهد میگیرم همینکه بتا کستان رسیدم و چشمم بژاندارم ها و پاسبانان افتاد من که تا آن موقع از عملیات آنها نفرت داشتم جلو دویده و دست و پایشان را میبوسیدم و اناك میربختم و در این ساعت بود که فهمیدم معنی آزادی یعنی چه

پایان جلد دوم

نظریات جرائد

روزنامه نیم رسمی اطلاعات مورخ ۲۰ ر ۲۷ به مدیریت آقای مسعودی نماینده مجلس شورای ملی ایران

آشنائی بر موز حیات افراد گوناگونی که در نقاط مختلف ایران بسر میبرند برای همه لازم می باشد، زیرا شگفتی هایی که در طرز خوراك و پوشیدن لباس و برپا ساختن جشن ها و نیز مآتمهای ساکنین این دیار به ویژه ایلات و عشایر وجود دارد آنقدر دور از ذهن بنظر میرسد که شنونده در بسادی امر از شنیدنش دچار بهت و حیران خواهد گشت و همین شگفتی ها نمونه های مختصری از تمدن هر قسمت میباشد.

خاورشناسان دانشمندی که بخواهین مختلف باین کشور آمده اند اولین چیزی که نظر کنجگاو اکثر آنانرا بسوی خود جلب نموده است نمونه های مختصری از تمدنهای ناچیز بوده است و بیشتر آنان در سفرنامه های خویش متذکر برخی از آثار این تمدن گشته اند. عده ای هم که در رشته های زبانشناسی و مردمشناسی کار میکرده اند به مقتضای حرفه خویش از دیالکت های گوناگونی که در ایران زمین وجود دارد سخن به میان آورده و نیز جسته و گریخته از اخلاق و روحیات و طرز معاشرت و انعقاد جشنها و سایر اموری که مردمان يك دهگده یا يكشهر و یا يك استانی بآن پای بندند ذکر نموده اند.

ولی از آنجا که بیشتر این مطالب بر طریق قیاس و یا نقل و روایت بوده آنطور که باید مفید واقع نمیکردید.

آقای محمود دانشور جهانگرد معروف ایرانی که خوانندگان محترم این روزنامه بارها نام ایشانرا شنیده اند و از مصائبی که در حین مسافرت بدان دچار گشته است کم و بیش اطلاع دارند.

اولین جوان بر شوری است که فقط بمنظور خدمتگذاری کوله پشتی خود را بردوش نهاده و در میان دره ها و کوه ها و شهرستانها بسیر و سیاحت مشغول شد و با اینکه میدانست در این مسافرت لذتی وجود ندارد ولی او میخواست مجموعه جالبی از بدنی ها و شنیدنی های خود تهیه و در دسترس هموطنان خود بگذارد تا

از اوضاع و احوال مردم این سرزمین مستحضر گردند .
جای خورشیدی است که زحمات طاقت فرسا و جانگداز دو ساله آقای
محمود دانشور بهدر نرفت و بصورت کتاب دلپذیری تقدیم هم میهنان گرامی گردید
مضامینی که در جلد اول کتاب ایشان دیده میشود باندازه ای دلچسب و مشغول
کننده است که همگی ایرانیان بطیب خاطر خریدار آنند و همین دست بدست
گشتن کتاب دانشور قدر دانی است که از زحمات وی میشود جلد اول کتاب آقای
دانشور از يك مقدمه و ۴۲ عنوان پدید آمده است .

در خلال این عناوین ۴۲ گانه بمطالبی بر میخوریم که اگر چند بار هم مطالعه
نمائیم بیزار نگشته و بلکه مشتاقتر میگردیم و در بین آن «دوروز در شهر دارالمومنین
یا شهر عجایب - طرز نامزدی اعراب و عقاید عجیب آنان - قفل کردن دختران - مردمی
که پیرو این شعرند - عجایب کوه مراد - پیروان مزدك - ازدواج زنان با زنان
طلاق چهارده قدمی - مردمیکه از انسان ترسان و گریزانند - مردمیکه روزمرك
خود را میدانند .» بسیار جذاب و مطالعه آن بسی بالطف است .

جلد دوم این کتاب با این عنوان آغاز میگردد (عقاید عجیب پیروان مزدك)
چون پیش از يك صفحه از این موضوع در جلد اول نیامده است در آن قضاوتی نمیکنیم
ولی همین مقدار کم مطالب بسیار جالبی را بخواننده مژده میدهد .

گراورهای زیبای این کتاب صحنه های مختلفی از نقاط مختلف این کشور
را در نظر خواننده مجسم ساخته و بامطالعه مطلب گومی که دانشور دست
خواننده را گرفته و باخود بنقاط حساس برده و در کوره راه ها دلیل راه خوبی
است از آنجهت که کار آقای محمود دانشور در نوع خود کم نظیر بلکه بی نظیر
شمرده میشود شایستگی آنرا دارد که مورد تشویق قرار گیرد .

روزنامه اقدام به مدیریت آقای خایلی - ۱۳۴۷ ر ۴۳۱

اخیراً کتابی بنام دیدنیها و شنیدنیهای ایران منتشر شده است که این کتاب
حقیقتاً شنیدنیها دارد این کتاب بقلم آقای دانشور جهانگرد ایرانی نوشته
شده و ایشان پس از دو سال گردش در ایران و تحمل انواع مصائب ورنج آنچه
را که در ایران در ضمن مسافرت خود در شهرستانها دیده یا شنیده اند در کتاب
خود درج نموده از این راه خدمات گرانبهای بملت و مملکت کرده اند و
ما امیدوار هستیم که دولت ایران وسائل تشویق اینگونه جوانهای وطن پرست
را فراهم آورد .

روزنامه ستاره به مدیریت آقای احمد مالکی - ۴۷ ر ۱۸

یکی دیگر از کتابهای مفید کتاب دیدنیها و شنیدنیهای ایران است که بقلم آقای محمود
دانشور بسبك جذاب و مفرحی نوشته شده قبل از هر چیز باید همت و پشتکار شکست
ناپذیر این جوان را ستود و بر کنجکاوی و تجسس شایان تشویق او آفرین خوانند . این
کتاب نه از لحاظ ادبی بلکه از نظر بیان رسوم عادات و اختصاصات محلی و

تصویر و توصیف نقاط مختلف ایران برای خواننده جلد به خاصی دارد و ضمن اینکه دیدنیها و شنیدنیها را باو بساز میگوید او را بوضع دایره بری سرگرم میکند. این کتاب ما را بیاد کتابهایی می اندازد که جهانگردان و مستشرقان مغرب در باره ایران و کشور های دیگر آسیائی نوشته اند با این تفاوت که مطالب

این کتاب از لحاظ ایرانی بودن نویسنده بدون شك قابل اعتمادتر و بحقیقت مقرون

است تردیدی نیست که دلباختگان این داستان بسیار اند زیرا نکات بدیع و

مشغول کننده آن مغناطیسی است که افکار را بسوی خود میکشاند .

مجله تهران مصور بهمدیریت آقای دهقان نماینده مجلس شورای ایماي

ایران ۱۸ ر ۴۷

کتابی شیرین و مفید و مشغول کننده اخیراً بنام دیدنیها و شنیدنیهای ایران انتشار یافته است . نویسنده این کتاب آقای محمود دانشور جهانگرد ایرانی است که خود مدتی مدید در نقاط دور افتاده کشور مسافرت و سیاحت کرده و با دقتی خاص که دیگر کسان کمتر بکار بسته اند آداب رسوم عجیب و غریب

طوایف مختلف ایرانی را مطالعه و ضبط کرده و بعد بانهایت دقت و ظرافت برشته تحریر در آورده . تصاویر بدنی و جالب نیز ضمیمه آن ساخته و جلد اول آنرا در سیصد صفحه چاپ و منتشر کرده است .

این کتاب گذشته از آنکه واقعا خواندنی و مشغول کننده است و کمتر

کسی است که بتواند خود را بمطالعه آن بی علاقه نشان دهد از لحاظ معلومات

اجتماعی و فرهنگی ارزش و اهمیت بسیار دارد و نویسنده خود را هر ردیف

خدمتگذاران فرهنگ و اجتماع قرار می دهد .

مجله رسمی تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران ۱۴ ر ۲۷

آقای محمود دانشور اولین فرد ایرانی است که موفق شده است ببا منتهای فداکاری و از خود گذشتگی برنامه جهانگردی خود را شروع کرده و در مرحله اول تمام نقاط میهن خویش را بررسی نماید .

دانشور در طی این مسافرت با زحمات ، بدبختی ها و عدم موفقیت های بسیاری روبرو شده ولی اراده آهنین که در اندرون او وجود دارد سبب شد که وی در برابر هر سختی مقاومت کرده و درس تازه ای برای راه پر خطر آینده خود فرا گیرد

دانشور در طی این مسافرت همانوقتی که ضربات شلاق رؤسای ایلات و عشایر بر پشتش فرود می آمد ، در همان هنگام که پای پیاده از شهری بشهری می رفت و از تشنگی تاب و توان از دست داده مطالعات مفیدی در امور اجتماعی و تاریخی نقاط مختلف ایران کرده و اگر نتوانیم بگوئیم که دانشور امروز

بهتر از هر کسی اقوام مختلف ملت ایران را شناخته است و دیدی
نمی‌توان داشت که او تمام مردم ایران را دیده و از طرز زندگی
و عقاید و عادات مخصوص ایشان باخبر شده است. دانشور کلیه این
اطلاعات را بصورت کتاب زیبا و جالبی بنام «دیدنیها و شنیدنیهای ایران» جمع-
آوری کرده و بدین ترتیب خدمت خود را کامل نموده است و اکنون با تهیه
مقدمات سفر قصد دارد بجهانگردی خود در کشورهای خارج ادامه دهد.

شهر آشوب بمدریت آقای ناظرزاده کرمانی نماینده مجلس شورای ملی ایران ۲۷/۱۰/۳۷

دانشور را نمیتوان يك شخص عادی دانست.
... در هر حال حاصل مدتها سیر و سیاحت و تماس و معاشرت آقای جهانگرد
امروز بصورت کتابی سودمند و خواندنی بسیار جالب و شکفت آور و حیرت آمیز
در آمده که بعقیده من یکبار خواندن آن بر هر ایرانی مخصوصا متصدیان

امور لازم است تا این حقیقت بزرگ که مکرر بزبان می‌آید ولی عملا توجهی
بآن نمیشود مورد توجه قرار گیرد که ایران منحصر بتهران نیست و این خاک
پهنای کم جمعیت دارای چند میلیون سکنه است که هر دسته در گوشه‌ای دارای
عادات و رسوم خاصی هستند و بیطرفته وحدت اجتماعی در اهالی این کشور
وجود ندارد.

دیدنیها و شنیدنیهای ایران ساده و روان نوشته شده و دقت زحمت نویسنده
و جوینده مطالب آن که با روح خستگی ناپذیر نقاط دور دست کشور را ضمن
تحمل رنج فراوان از نزدیک بررسی کرده در خور هر نوع تشویق و قدردانی
است. در برابر اینگونه زحمات وظیفه هر ایرانی و وطنخواه است که از تقدیر و
تحسین خودداری ننماید و بهمین جهت اگر بعلل گوناگونی از وفای بعهده و نوشتن
این چند سطر تاخیر شده از دوست گرامی آقای دانشور معذرت میخواهم و
موفقیت ایشانرا در تجدید چاپ جلد اول و همچنین انتشار جلد دوم و انجام خدمات
بزرگتر آرزو مندم.

روزنامه قیام ایران بمدریت آقای حسن صدر

(سه ستون از روزنامه خود را تقریظ در باره این کتاب نوشت و چنین
اظهار نظر نموده) تعجب آنجاست کشوری که مجلس دارد - و کیل دارد - نماینده
بکشورهای خارجی میفرستد دم از استقلال میزند اینقدر منحط و عقب افتاده
باشد با مطالعه کتاب دیدنیها و شنیدنیها که نتیجه رنجها و مشقات طاقت فرسای
يك فرد ایرانی است این حقیقت مسلم میشود که ملت ایران بکلی از اوضاع و احوال
هموطنان خود بی‌خبر بوده و تصور میکنند ایران تهران است در حالیکه دانشور
با نوشتن این کتاب مانند کریستف کلمب که امریکا را کشف کرد او هم ایران

را کشف نمود و عکس آنرا ثابت کرد. در حقیقت بایستی این جوان فداکار ایرانی را کریستف کلمب ایران نام گذارد.

ضمناً روزنامه قیام ایران در چند سطر از لحاظ ادبی و طرز نگارش به کتاب مزبور ایراد گرفته و اعلام داشته بود که برای جلد های بعدی کارکنان آن روزنامه حاضرند همه گونه مساعدت و کمک را بنمایند. من بدینوسیله از آقای حسن صدرو کارکنان آن روزنامه از ابراز این حسن نیت تشکر میکنم. علاوه بر جرائد فوق روزنامه های کیهان. راه نجات. سوگند. آلیک (بزبان ارمنی منتشر میشود) کارزار. آتش. مردم. ترقی. صبا. کارگران - تهران نو. بدیع. خواندنیها. آفاق (ناشر آثار انجمن دانشوران ایران) - داد. اتحاد ملی. بیداری - ایران ما - کسری - ندای زنان - پیام نو - رزم - نقش جهان اغلب سرمقالات خود را در باره مطالب کتاب دیدنیها و شنیدنیها اختصاص داده و ضمن تشویق از نویسندگان بحث های مفصلی کرده اند

از دوستان محترمی که در خط سیر مسافرت جلد دوم این کتاب با اینجانب تشریک مساعی فرموده اند باین وسیله سپاسگذاری و تشکر میکنم :
شیراز آقای معرفت - اصفهان تیمسار سرلشکر معتضدی و آقایان شمیم رئیس فرهنگ وقت منصوری رئیس بانک ملی و آقایان ورزنده و تاکی دبیران ورزش - اراک آقایان آقاخانی رئیس فرهنگ وقت و آقای امیری کارمند کارخانه قند همدان آقایان هارون ناوی و نوعی تبریزی آقای ملک - کنکاور آقای غلامرضا ساری اصلانی - کرمانشاه آقایان رئوفی و شاکری - سنندج آقای آصف نماینده مجلس شورای ملی و دوست محترم آقای خلیل شامبیانی نماینده جراید سقز - تیمسار سرلشکر همایونی و آقای جعفر زاده رئیس شرکت نفت

شرکت چاپخانه فردوسی در جلد دوم این کتاب با اطلاع بیدی وضع مادی نگارنده نهایت کمک و مساعدت را در چاپ و کاغذ این کتاب بطوری بکار برده که بهیچوجه نمیتوانم محبت های آقایان تهرانیان و تمدن را در این باره فراموش کنم و هم چنین ناچارم از تشریک مساعی آقایان محترم آقای حقیقت مدبر داخلی و آقایان محمود و زبیری متصدی حروفچینی و ناصر مهرافزون و آقای صادق درودیان متصدی ماشین خانه و ابراهیم درودیان آقای حسن دولتخواهی متصدی صحافی که رل بزرگی در زیبائی کتاب بکار برده اند سپاسگذاری نمایم.

کلیشه های پشت جلد و داخل کتاب بدوسیله استاد هنر مند آقای زانیچ خواه ساخته شده. من از تشریک مساعی های ایشان سپاسگذارم - نقاشی پشت جلد بدوسیله آقای محمد بهرامی نقاش معروف اطلاعات ساخته شده است.

چاپخانه فردوسی

The J & K University Library
Acc. No. 24627

۸۳/۸۲

محمود دانشور جهانگرد ایرانی - نگارنده این کتاب
صاحب امتیاز و مدیر روزنامه هفتگی جهانگرد
در حال برافراشتن پرچم ایران بر فراز قلعه آتشفشان تفتان

آقای حسین تو لمی به یمنی اف
بازرگانان محترم میباشند نسبت به
تسریع در انتشار این کتاب کمکهای
شایانی فرموده اند که فراموش شدنی نیست

آقای دهداری با کوششهای خستگی
ناپذیر خویش در فروش این کتاب
محبت های صادقانه ای مبذول داشته اند.

قیمت: ۵۰۰ ریال

IOBAL LIBRARY
UNIVERSITY OF KASHMIR

Acc. No. _____

Call No. _____

1. This book should be returned on or before the last date stamped.
2. Overdue charges will be levied under rules for each day if the book is kept beyond the date stamped above.
3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced by the borrowers.

Help to keep this book fresh and clean

THE JAMMU & KASHMIR UNIVERSITY
LIBRARY.

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Vol. _____ Copy _____

Accession No. _____

JAMMU & KASHMIR
UNIVERSITY LIBRARY

Call No. _____

_____ the last date
_____ or before the last day if

Acc. No. _____

1. This book should be returned under rules for each day if

stamped. This book will be levied under rules stamped above.

2. Overdue charges will be levied under rules stamped above.

3. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be

replaced by the borrowers.
Help to keep this book fresh and clean

**The Jammu & Kashmir
University Library,
Srinagar.**

1. Overdue charge of *one anna* per-day will be charged for each volume kept after the due date.
2. Borrowers will be held responsible for any damage done to the book while in their possession.